

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

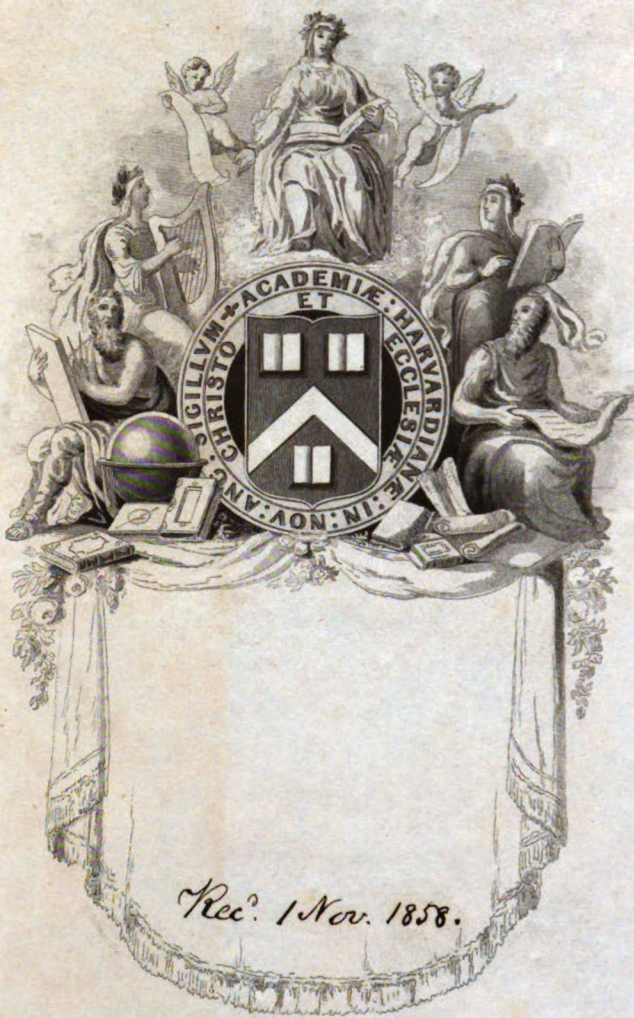
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

C
9088
5F

42-110.9

C9088.5F

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκασαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν,
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΑΤΣΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῆ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

Ἡ ΣΤΗ ΕΓΓΡΑΦῶ ΑΔΕΙΑ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθὲν

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΝΥΝ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΣ

1852

C9088.5-F

Μ Η Ν

Α Υ Γ Ο Υ Σ Τ Ο Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΜΙΑΝ.

ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων ἑπτὰ Μαρτύρων τῶν Μακαβαίων, καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Ἐλεαζάρου, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ τιμίου Σταυροῦ γ΄. καὶ τῶν Ἀγίων γ΄.

Στιχηρὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τ Υ Π Ι Κ Ο Ν

Ὡς κοινὸν φυλακτήριον, ὡς πηγὴν ἀγιάσματος, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον ἀσπασώμεθα· καὶ γὰρ κοιμίζει παθήματα, καὶ παύει νοσήματα, καὶ παντοίων ἀλγεῖνων, ἀπαλλάττει τὴς κáμνοντας, ὑπὲρ ἄβυσσον, πελαγίζων τὰ ρεῖθρα τῶν θαυμάτων, τοῖς πιστῶς αὐτοῦ τὸν τύπον, καὶ προσκυνοῦσι καὶ σέβουσιν.

Εἰάν ἡ παροῦσα πρώτη τοῦ Αὐγούστου τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὸ, Μακάριος ἀνήρ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ε΄. καὶ τοῦ Σταυροῦ δ΄. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Ὁ ν περ πάλαι Μωϋσῆς. Καὶ νῦν, τὸ α΄. τοῦ Ἦχου. Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ. Ἡ φωνὴ τοῦ Προφήτου σου Μωϋσέως. Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου. Καὶ Ἀπόλυσις.

Ὅι τῷ βίου τοῖς κύμασι θαλαττεύοντες ἄνθρωποι, παθημάτων ζάλη τε κυμαινόμενοι, ὡς εἰς ὀλκάδα σωτήριον, τὸ ξύλον τὸ τίμιον, καταφύγωμεν πιστῶς, καὶ σιγήσει τὰ κύματα, καὶ τὰ πνεύματα, καὶ ραγήσεται πάθη, καὶ πρὸς ὄρμον, ἀκυμάντου σωτηρίας, χαρμονικῶς καταντήσομεν.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν ἐξ ἔθους ἀπασαν Ἀκολουθίαν, οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Σταυροῦ. Ἀπό γ΄. Ὁδῆς, Κάθισμα τῶν Ἀγίων καὶ τοῦ Σταυροῦ. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ὀκτωήχου. Καταβασίαι, Σταυρὸν χαράξας. Ἐξαποστειλᾶριον Ἀναστάσιμον καὶ τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τοῦ Σταυροῦ δ΄. Δόξα, τὸ Ἐωθινόν. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, κτλ.

Ἐπὲρ ἥλιον ἔλαμψεν, ὁ Σταυρὸς ὁ πανάγιος, ὡς ἀκτίνας θαύματα προβαλλόμενος, καὶ ὡς βολίδας ἰάματα· προσέλθωμεν ἄνθρωποι, οἱ τῷ σκότει τῶν δεινῶν, συνεχόμενοι πάντοτε, καὶ ληψόμεθα, φωτοπάροχον χάριν ἰαμάτων, τὸν ἐν τούτῳ προσπαγέοντα, σαρκὶ Θεὸν μεγαλύνοντες.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἴσοδον, Ἀπολυτικά, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τοῦ Σταυροῦ. Κοντάκιον, Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμὸρφώθης, καὶ καθεξῆς.

Εἰάν δὲ ᾄχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ψάλλεται ἡ Ἀπολυθία τοῦ Σταυροῦ μετὰ τῆς τῶν Ἀγίων, καθὼς ἔπονται ἐφεξῆς τετυπωμέναι.

Στιχηρά τῶν Ἁγίων.

Ἦχος α΄. Πανεύφημα Μάρτυρες.

Τοῦ νόμου τὸν ὄροφον ἑπτά, σὺλοισ ἐπαιρόμενον, ἢ τυραννὶς οὐ κατέσεισε· τὴν γὰρ ἀλόγιστον, τοῦ διώκτου λύσσαν, ἀνδρικῶς ὑπέμειναν, τὸ σῶμα παραδόντες τοῖς τέμνουσιν, οἱ εὐγενέστατοι, νεανίαι καὶ ὁμαίμονες, τῶν Μωσέως Δεσπισμάτων φύλακες.

Υπὲρ τὰ ὀρώμενα τὸν νοῦν, ὄντως ἀνυψώσαντες, μέλη σαρκὸς κατετέμνοντο, οἱ εὐσεβέστατοι, καὶ γενναῖοι Παῖδες, σὺν μητρὶ Θεόφρονι, μεγίσταις ἐν ἐλπίσι νευρούμενοι· ὧν νῦν ἐπέτυχον, Ἀβραὰμ ἀναπαυσάμενοι, ἐν τοῖς κόλποις, τοῦ αὐτῶν προπάτορος.

Ψυχῆς ἐν νεότητι σερόως, ἑαυτῆς ὀπλίσαντες, καὶ τὸν θυμὸν ὡσπερ θῆξαντες, πρὸς τὸν ἀντίπαλον, σταθερῶς ἐχώρουν, εὐσεβείας ἕνεκα, καὶ νόμου τοῦ πατρῶου τηρήσεως, ὁ ἱερώτατος, Ἐλεάζαρ καὶ οἱ πάνσοφοι, νεανίαι, σὺν μητρὶ Θεόφρονι.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Οἱ Ἅγιοι Μακκαβαῖοι τῷ τυράννῳ ἔλεγον· Ἡμῖν ὦ Ἀντίοχε, εἰς Βασιλεὺς, ὁ Θεός, παρ' ἧς γεγόναμεν, καὶ πρὸς ὃν ἐπιστρέφομεν. Κόσμος μένει ἄλλος ἡμῖν, τῆ ὀρωμένη ὑψηλότερος καὶ μονιμώτερος· πατρίς δὲ ἡμῶν Ἰερουσαλήμ, ἢ κραταιὰ καὶ ἀνώλεθρος· πανήγυρις δὲ, ἢ μετὰ Ἀγγέλων διαγωγή. Κύριε, πρεσβείαις αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Οὐ περ παλαι Μωϋσῆς, προτυπώσας ἐν αὐτῷ, τὸν Ἀμαλήκ καταβαλὼν ἐτροπώσατο καὶ Δαυὶδ ὁ μελωδός, ὑποποδίον σοι βοῶν, προσκυνεῖσθαι διατάξατο· τίμιον Σταυρὸν σε Χριστὸν ὁ Θεός, σήμερον ἀμαρτωλοὶ προσκυνῶμεν χεῖλεσιν ἀναξίοις, σὲ τὸν καταξιώσαντα παγῆναι ἐν αὐτῷ, ἀνυμνῶντες δεόμεθα· Κύριε, σὺν τῷ Λησῆ τῆς βασιλείας σου ἀξιώσον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρά Προσόμοια τῷ Σταυρῷ.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγματίων.

Τῆ τῷ Σταυρῷ προελύσει, δεῦτε φιλέορτοι, τὴν Ἑορτὴν ποιῶντες, φαιδρυνθῶμεν βοῶντες, ἐν πίσει ἀδισάκτω· Σταυρὲ τῷ Χριστῷ, ἡμᾶς ἀγίασον χάριτι, τῆ ἐπὶ σὲ ὑψωθέντος, καὶ ἐξελού, πάσης βλάβης τῆ δυνάμει σου.

Στίχ. Ὑψῆτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ταῖς ἑρρανίαις πορείας, Σταυρὸς ὁ τίμιος, ἐξευτρεπίζει πᾶσι, τοῖς αὐτὸν προσκυνῶσιν, ἐν φόβῳ καὶ ἀγάπῃ· καὶ τοῖς χοροῖς, τῶν αὐλῶν

Δυνάμεων, ὃς ἐν αὐτῷ προσηλώθη συναριθμεῖ, τοὺς ἐκ πόθου ἀνυμνοῦντας αὐτόν.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν· πρὸ αἰῶνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Οἱ προσκυνῶντες ἐν πίσει, Σταυρὸν τὸν τίμιον, τὸν ἐν αὐτῷ παγέντα, προσκυνῶμεν Δεσπότην, ἧ τῆ ἐπινεύσει χεῖλη ὁμῶ, καὶ ψυχὰς ἀγνιζόμεθα, καὶ ταῖς ἐλλαίμψεσι τέττε ταῖς νοηταῖς, φαιδρυνόμεθα, αἰνοῦντες αὐτόν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ψυχὰι δικαίων ἐν χειρὶ Κυρίου, καθάπερ Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ, οἱ πρὸ νόμου προπάτορες, καὶ Μακκαβαίων πρόγονοι, τῶν νῦν εὐφημουμένων παρ' ἡμῶν. Οὗτοι γὰρ οἱ καρτερόψυχοι, Ἀβραμιαῖοι ὑπάρχοντες, τὴν πίστιν ἐζήλωσαν, τοῦ ἑαυτῶν προπάτορος Ἀβραὰμ, καὶ μέχρι θανάτου ἠγωνίσαντο δι' εὐσεβείαν· εὐσεβῶς γὰρ συντραφέντες, καὶ ἐννόμως συναθλήσαντες, τὴν ἀσεβείαν διήλεγξαν τοῦ ἐπαράτου Ἀντιόχου· καὶ μηδὲν προτιμήσαντες τῶν τῆς παρουσίας ζωῆς, διὰ τὴν αἰώνιον, πάντα Θεῷ ἀνέθεντο, ψυχὴν, ἀνδρείαν, αἴσθησιν, σῶμα ἀπαλόν, καὶ ἀμειβόμενα τῶν ἀγνεῖα τεθραμμένων. Ὡ ρίζης εὐσεβοῦς! ἐξ ἧς ὑμεῖς ἐβλαστήσατε Μακκαβαῖοι. Ὡ μητρὸς ἀγίας! τῆς τετοκυίας τὸν ἰσάριθμον τῆς ἑβδομάδος ἀριθμόν. Ἄλλ' ἰκετεύομεν ὑμᾶς Μακκαβαῖοι, σὺν τῇ μητρὶ ὑμῶν Σολομονῇ, καὶ τῷ σοφῷ ἱερεὶ Ἐλεάζαρῳ, ὅταν παρασηῖτε Χριστῷ τῷ Θεῷ, δι' ὃν κεκοπιάκατε, τῆς πόνου τῶν καρπῶν ὑμῶν ἀπολαβεῖν παρ' αὐτοῦ, ἐκτενῆ ἰκεσίαν ποιήσατε ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος· ποιεῖ γὰρ ὅσα βούλεται, καὶ πληροῖ τὰ θελήματα ὑμῶν, τῶν φοβουμένων αὐτόν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Η φωνὴ τοῦ Προφήτου σου Μωϋσέως, ὁ Θεός, πεπλήρωται ἢ λέγουσα· Ὁψεσθε τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμαμένην, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν. Σήμερον Σταυρὸς ὑψῆται, καὶ κόσμος ἐκ πλάνης ἐλευθερῆται. Σήμερον τῷ Χριστῷ ἡ Ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγάλλονται, ἐν κυμβαλοῖς δαυϊτικοῖς, ὕμνον σοι προσφέροντα καὶ λέγοντα· Εἰργάσω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεός, Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν, δι' ὧν ἡμᾶς ἔσωσας ἀγαθὴ καὶ φιλόανθρωπε. Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων, Ἦχος α΄.

Ταῖς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν ταῖς ὀδύνας, ἴασαι φιλόανθρωπε δεόμεθα.

Τοῦ Σταυροῦ, Ἦχος ὁ αὐτός.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρήμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Η φύσις τῶν βροτῶν, συνεόρταζε πᾶσα, καὶ σκίρτα μυσικῶς· τῆ Σταυροῦ γὰρ τὸ ξύλον, προτίθεται σήμερον, ἰατρεῖον ἀδάπανον, τοῖς προστρέχουσι, μετ' εὐλαβείας καὶ πόθου, καὶ δοξάζουσι, τὸν ἐν αὐτῷ προσπαγέντα, Χριστὸν τὸν φιλόανθρωπον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνης πρόξενος τῇ νῦν ἡμέρᾳ, τῆ Σταυροῦ ἢ πρόοδος· καθαγιαίνει γὰρ ἡμῶν, ψυχὰς ὁμοῦ καὶ τὰ σώματα, τῶν προσκυνόντων αὐτὸν μετὰ πίστεως.

Οἱ Κανόνες, τοῦ Σταυροῦ καὶ τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Σταυροῦ, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Τὸ προσκυνητὸν πάντες ὑμνοῦμεν Ξύλον.

Ἰωσήφ (*).

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλαίτην Φαραώ.

Τὸν τοῦ Κυρίου ζωηφόρον σήμερον, Σταυρὸν νοῖ καθαρῶ, καὶ εὐσεβεῖ γνώμη, πάντες προσκυνήσωμεν· πρόκειται γὰρ δωρούμενος, τοῖς αὐτῷ προσιοῦσιν, ἀγιασμὸν καὶ σωτήριον, ἔλλαμψιν καὶ δόξαν καὶ ἔλεος.

Ο ζωοδώρητος Σταυρὸς προκείμενος, καὶ καθορώμενος, φωτοειδῆ αἴγλην, ἀποπέμπει χάριτος· προσέλθωμεν καὶ λάβωμεν, φωτισμὸν εὐφροσύνης, καὶ σωτηρίαν καὶ ἄφεςιν, αἴνεσιν Κυρίῳ προσάγοντες.

Πρόκειται ξένον τοῖς ὀρώσι θείαμα, Σταυρὸς ὁ τίμιος, καὶ ὡς πηγὴ βρῦει, ψυχικὰ χαρίσματα, καὶ παύει ἀμαρτήματα, καὶ νοσήματα λύει, καὶ τὰ φρονήματα ῥώννυσι, τῶν εἰλικρινῶς προσκυνόντων αὐτόν.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἄλλους παρὰ τοὺς ἐνταῦθα Κανόνας, ἀνωνόμους ἀμφοτέρως· καὶ ὁ μὲν τοῦ Σταυροῦ, πρὸς τὸ, Ὅς ἐν ἡπίρῳ πεζεύσας, φέρει τὴν δετὴν Ἀκροστιχίδα· Σταυρὸν προσκυνῶ τῶν πιστῶν σωτηρίαν· ὁ δὲ τῶν Ἀγίων, πρὸς τὸ, Ἰγρᾶν διοδεύσας, ἐστὶν ἀνευ Ἀκροστιχίδος. Ἐχει δὲ προσέτι τὸ χειρόγραφον καὶ Ἀπόστιχα τοῦ Σταυροῦ ἀφ' ἑσπέρας, καὶ Κάθισματα ὁμοίως τὸ πρωί.

Ράβδος ἐτύπου τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον, θάλασσαν τέμνουσα, δι' οὗ ἡμεῖς πίστει, ἀποντίστως πλέομεν, τοῦ βίου ὕδωρ ἄστατον, καὶ τὰ ρεύματα πάντα, τῆς ἀμαρτίας ἐκφεύγομεν, καὶ θείας γαλήνης πληρούμεθα.

Σταυροθεοτοκίον.

Οτε σε τέκνον ἀπορρήτως ἔτεκον, ὠδίνῃς ἔφυγον· καὶ πῶς νυνὶ ἄλη, ὀδυνῶν πεπλήρωμαι; Ὅρῳ γὰρ σε κρεμάμενον, ὡς κακοῦργον ἐν ξύλῳ, τὴν γῆν ἀσχέτως κρεμάσαντα, ἔλεγεν ἡ Πάναγνος κλαίουσα.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων. Ἀνδρέου Κρήτης.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος α΄. ᾠδὴν ἐπινίκιον.

Μωσέως τὰ δόγματα πάνσοφοι Παῖδες, νομίμως φυλάξαντες, καὶ Χριστοῦ τὸν θάνατον, ζηλώσαντες εὐσεβῶς, πρεσβεύσατε αἰεὶ, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Τίς εἶδε, τίς ἤκουσεν οἶους ἀγῶνας, ἐρρώως ἐπεδείξαντο, οἱ τοῦ νόμου φύλακες, οἱ Σολομονῆς υἱοὶ, ἀθλήσαντες μὲν ψυχῇ, ἐν φρονήματι;

Αλλήλους ὀτρύνοντες οὕτως ἐβόων· Νομίμως ἀθλήσωμεν, καὶ προθύμως θανώμεν, ὑπὲρ πατρῶν ἐθνῶν, οἱ Σολομονῆς τῆς σεπτῆς, Ἄγιοι Παῖδες ἑπτὰ.

Ησχύνθη ὁ τύραννος, σταῶμεν ἀνδρείως, ἠσθένησαν βάσανοι, ὁ Βελίαρ ἠττηται, τὸ πῦρ ἐσθέσθη λοιπὸν· μηδεὶς οὖν ἔξω ἀδελφοί, στήτω τοῦ σκαίματος.

Ημῖν ὦ Ἀντίοχε, ὑπὲρ πατρῶν, ἐθνῶν ὁ ἀγὼν ἐστίν, (οἱ Παῖδες ἔκραζον, ἐν τῷ σταδίῳ γυμνοί,) ὑπὲρ ὧν μᾶλλον τὸ θανεῖν, τοῦ ζῆν προκρίνομεν.

Ταῖς σάρκας τοῖς ὄνουξιν ἐν τῷ σταδίῳ, ξεόμενοι ἔκραζον, οἱ τοῦ νόμου φύλακες· Ἡμῖν ὦ Ἀντίοχε, γλυκεῖς οἱ πόνοι καὶ τὸ πῦρ, διὰ τὴν πάντων ζωὴν.

Δόξα Πατρί.

Τριαδα δοξάσωμεν τὴν ἐν Μοναδί, οὐσίαν αἰθιδιον, συμφυῆ καὶ σύνθρονον, καὶ ὁμοδύναμον, Πατέρα ἀναρχον Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν βότρυν τὸν πέπειρον ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀφράστως βλαστήσασα, ζωηφόρος ἄμπελος, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστῆ, εἰδέχθης Μήτηρ τῆ Θεοῦ, πάντας εὐφραίνουσα.

Καταβασία.

» **Σ**ταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ
» πεζεύσαντι, τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραώ
» τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἠνώσεν, ἐπ' εὐρους

» διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον. Διὸ Χριστῷ
» ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Τοῦ Σταυροῦ. Ὡδὴ γ'. Ὁ στερεώσας.

Σταυρὸς ἀπάντων τῶν καλῶν, παρεκτικὸς
καθοράται, προσκυνούμενος· καὶ πᾶσα ἡ
κτίσις, ἐορτάζει ἐν χαρᾷ, φωτιζομένη χάριτι,
τῆ ἐν αὐτῷ βελήσει, ἀνυψωθέντος Θεοῦ ἡμῶν.

Καταυαζόμενοι φωτὶ, τῶν τοῦ Σταυροῦ
λαμπηδόνων, ὀλικῶς οἱ ἐν αὐτῷ πεποι-
θότες, σκοτασμὸν ἀμαρτιῶν, ἐκφυγόμεν, καὶ
κράζομεν· Ὁ φωτισμὸς τῶν ὄλων, εὐσπλαγγνε
Κύριε, δόξα σοι.

Υμνολογεῖμέν σε Σταυρέ, καὶ προσπτυσσό-
μεθα πίσει, ἐξαιτέμενοι τὴν σὴν δυναστείαν·
Ἐξελθε ἡμᾶς ἐχθρῆ, παγίδων καὶ κυβέρνησον,
πρὸς ὄρμον ἡμᾶς πάντας, τῆς σωτηρίας ὑμῶν
ταῖς σε. Σταυροθεοτοκίον.

Νενεκρωμένην τὴν ζωὴν, ἐπὶ Σταυροῦ θεω-
ροῦσα, καὶ μὴ φέρουσα τῶν σπλάγγων
τὸν πόνον, ἐδονεῖτο ἡ σεμνὴ, Παρθένος ἀνακρά-
ζουσα· Οἴμοι! Υἱέ μου τί σοι, δῆμος ἀνόμων
πεπαιήκεν;

Ἐν Ἁγίῳ. Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν.

Παῖδες ἱερῶς βλαστήσαντες, καὶ συναυξη-
θέντες, πάντες κατὰ νόμον παιδαγωγη-
θέντες, ὑπὸ Ἐλεαζάρη, νομίμως ἠθλήσατε, καὶ
Ἀντιόχου ταῖς βουλαῖς, πᾶσας εἰς γῆν κατεπα-
τήσατε.

Σπεῦθε ἀνεβόων τύραννε, οἱ Ἀβραμιαῖοι,
ποῖε ἄπερ θέλεις, καὶ ὀργίζου πλέον·
ἡμεῖς τοῖς δόγμασί σου, οὐδόλως πειθόμενοι,
τῆς τῶν βασιάνων αἰκισμῆς, πόθῳ Θεοῦ μᾶλλον
αἰρούμεθα.

Μήτις ὑστερεῖτω σήμερον, τῆ καλῆ ἀγῶνος·
μήτις θηρευθῆτω, ὑπὸ τοῦ μακιδῶδους·
σαφὸς ἐστὶν ὁ δράκων· ἀλλήλους παρώτρυναν,
τῆς Σολομονῆς οἱ υἱοὶ· μήτις ἡμῶν γένηται
βρῶμα αὐτοῦ.

Δεῦτε αἱ τοῦ νόμου φυλακες, ὁμοῦ αἰκισθῶ-
μεν· δεῦτε ἀνδρυνθῶμεν, οἱ Παῖδες ἀνε-
βόων, ἀλλήλους ὀτρύνοντες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας
εὐσεβῶς· οὐς καὶ ἡμεῖς ζηλοτυπήσωμεν.

Δόξα Πατρί.

Μίαν οἱ πῖσοι δοξάσωμεν, τοῦ Θεοῦ οὐσίαν,
μίαν δεσποτείαν,μίαν βασιλείαν, ἐνοῦν-
τες ἀσυγχύτως, τὴνμίαν Θεότητα, καὶ διαιρέν-
τες εὐσεβῶς, ταύτην τρισὶ ταῖς ὑποστάσεσι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Βάτος προεγνωσθῆς ἀφλεκτος, ἐν Σινᾷ τῷ
ἔρει· ὄρος δὲ τὸ θεῖον, Δανιὴλ ἐφάνης· ἐξ ἔ

ἀχειροτομητῶς, ἐτμήθη ὁ ἄτμητος, Χριστὸς ἡ πέτρα
τῆς ζωῆς, εἰς ὧν Υἱός, Θεογεννητορ, ἔεικ σου.

Καταβασία.

» **Ρ**άβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παρα-
» λαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει
» τὸν ἱερέα. Τῇ στειρευούσῃ δὲ πρώην Ἐκκλη-
» σία νῦν ἐξήνηθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κράτος
» καὶ στερέωμα.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, κτλ.

Εἶτα Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβῶς συντραφέντες Παῖδες σοφοί, μαρ-
τυρικῶς τοῦ τυράννου ταῖς ἀπειλαῖς, ἀν-
δρείως κατησχύνετε, ὡς τοῦ νόμου ὑπέρμαχοι·
καὶ τοῦ πατρὸς ἀκόλουθοι, γενόμενοι Ἅγιοι,
σὺν μητρὶ θεόφρονι, προθύμως ἠθλήσατε· ὄθεν
καὶ θανάτῳ, τὴν οὐράνιον ὄντως, ζωὴν ὠνησά-
μενοι, αἰωνίως ἀγάλλεσθε, Μακκαβαῖοι σερρό-
ψυχοι. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτά-
ζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Ὁ Σταυρὸς σου Κύριε ἠγίασται· ἐν αὐτῷ
γὰρ γίνονται ἰάματα, τοῖς ἀσθενοῦσιν
ἐν ἀμαρτίαις. Δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν, ἐ-
λέησον ἡμᾶς.

Τοῦ Σταυροῦ. Ὡδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ηκραταία, σκέπη τε καὶ ἐπανόρθωσις, τῶν
ἀνθρώπων, τὸ ἀκαταμάχητον, ὄπλον τῆς
πίστεως ὁ Σταυρὸς, ὁ σωτηριώδης, ἰδὲ ὁράται
προκείμενος· καὶ πάντων ταῖς καρδίας, τῶν
πιστῶς προσιόντων, ἀγιάζων φωτίζει ἐν χάριτι.

Τῶν εὐσεβῶν, φρουρὸς ὁ μέγας προκείμε-
νος, ἐν τῷ μέσῳ, πάντων Ὑπεράγαθε,
Σταυρὸς ὁ τίμιος μέσον γῆς, ἐν ᾧ ἀνυψώθης,
ἐβελουσίῳ θελήσει σου, τὸν κόσμον ἀγιάζει, τῇ
αὐτοῦ προσκυνήσει, καὶ διώκει δαιμόνων ταῖς
φάλαγγας.

Ὁ ἕρανός, πάση τῇ γῇ συνευφραίνεται· ἀθλο-
φάροι, Μάρτυρες, Ἀπόστολοι, ψυχαὶ Δι-
καίων περιχαρῶς, νῦν ἀγαλλιώνται, τὸ πάντας
σῶζον θεώμενοι, προκείμενον ἐν μέσῳ, ζωοδώ-
ρητον ξύλον, καὶ πιστοὺς ἀγιάζον ἐν χάριτι.

Νόμους τοὺς σοὺς, Κύριε ὁ ἀσυνείδητος, μὴ
φυλάξας, μέλλω κατακρίνεσθαι, ἡνίκα
ἔλθῃς ἐξ οὐρανοῦ, κρίναι τῶν ἀνθρώπων, τὰ
ἔργα· ὄθεν κραυγάζω σοι· Δυναμίει τῆ Σταυρεῖ
σου, ἐπιτρέψας με σῶσον, μετανοίας παρέχων
μοι δάκρυα.

Σταυροθετοκίον.

Παρθενικῆς, τέκνον ἐκ μήτρας σε ἔτεκον, καὶ ὄρωσα, ξύλω νῦν κρεμάμενον, ἐπαπορῶ, καὶ οὐ συνορῶ, ὕψος μυστηρίου, καὶ βάθος πολλῶν κριμάτων σου, ἡ Πάναγνος ἐβόα· ἦν φωναῖς ἀσιγήτοις, ὡς Μητέρα Θεοῦ μακαρίζομεν.

Τῶν Ἁγίων. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Εὐφραίνου Ἐλσαζαρ, ὀρῶν τοὺς ἱερούς, φοιτητάς σου σήμερον, ἀθλοῦντας εὐσεβῶς, ὑπὲρ πατρῶν νομίμων τε προσταγμάτων, καὶ Ἀντιόχου τοῦ διώκτου τὴν μανίαν, λόγοις τοῖς σοφοῖς διελέγοντας.

Αγγάλου Σολομόνη, ὄρωσα τοὺς ἑπτά, κλάδους συνακμάσαντας, τοῦ νόμου τοὺς καρπούς· ἐξ ὧν τρυγῶσα ἡ ἄμεμπτος Ἐκκλησία, τοὺς κληρονόμους τῆς ἐν χάριτι λατρείας, τρέφει καθ' ἡμέραν ὡς μήτηρ ἡμᾶς.

Σκιρτᾶτε Πατριάρχαι, κροτήσατε χερσὶ, τῆς τῆ νόμου φύλακας, ὀρῶντες εὐσεβῶς, ὑπεραθλοῦντας τῆς κατὰ νόμον λατρείας, καὶ διὰ πάντων αἰκισμῶν δοκιμασθέντας, μήπως τῶν πατρῶν ἐκστῶσιν ἐθῶν.

Χορεύσατε νομίμως, ὑπέρμαχοι γερροὶ, καὶ συνορτάσατε, τοῖς Μάρτυσι Χριστοῦ, ὡς πρὸ ἐκείνων ἀθλήσαντες ὑπὲρ νόμου, καὶ μετ' ἐκείνων εὐφημούμενοι ἐννόμως, πάση τῇ Χριστῆ Ἐκκλησίᾳ φαιδρῶς. Δόξα Πατρί.

Τριάδα ἐν Μονάδι, δοξάσωμεν πιστοὶ, ἀσιγήτοις στόμασι, βοῶντες πρὸς αὐτήν· Ἡ ἐν Μονάδι Τριάς συμπροσκυνουμένη, καὶ ἐν Τριάδι τῶν προσώπων ὑμνουμένη, δόξα σοι τιμὴ καὶ προσκύνησις.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε Παρθένε, θεόνημφε σεμνή, ὡς Θεογεννήτριαν, καὶ τεῖχος τῶν πιστῶν· σὺ γὰρ τὴν φύσιν ἀνέστησας τὴν πεσοῦσαν, καὶ τὴν εἰκόνα ἀνενέωσας τεκοῦσα, μόνη τὸν προόντα Θεὸν τεῦ Ἀδάμ. Καταβασία.

» **Ε**ἰσακήκοσα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σε, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

Τοῦ Σταυροῦ. Ὡδὴ ε΄. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Αλαλάξατε ἔθνη, ἄσατε σκιρτήσατε φυλαὶ καὶ ψάλατε, τῷ Θεῷ τῷ δόντι, τὸν Σταυρὸν ἀδιάσειστον ἔρεισμα· οὐ νῦν τῇ προθέσει, πάντες πιστοὶ ἀγαλλιωμέν, δι' αὐτοῦ τῶν κालῶν ἀπολαύοντες.

Νοεραὶ γραταὶ σε, πᾶσαι περιέπυσι, Σταυρὲ πανάγιε· καὶ βροτοὶ πληίναις, σὺ προσ-

ψαύοντες χεῖλεσι σήμερον, ἀπαντλοῦμεν πόθῳ, ἀγιασμόν καὶ εὐλογία, τὸν ἐν σοὶ προσπαγέ-
τα δοξάζοντες.

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, ἴασαι τὰ χρόνια εὐσπλαγγνε Κύριε· καὶ ὡς λατρευτὴν με, τοῦ τιμίου Σταυροῦ σε περισώζε· οὐ τῇ δυναστεία, πᾶν ἐμποδῶν ἀποσοβεῖται, καὶ κακῶν ἀπαθεῖς διαμένομεν. Σταυροθετοκίον.

Εν Σταυρῷ καθορῶσα, τὸν δι' ἀγαθότητα ἐκ σοῦ Πανάμωμε, ὑπὲρ νοῦν τεχθέντα, ἐδονήθης τὰ σπλαγγνα καὶ ἔλεγες· Οἱ μοι! θεῖον τέκνον· πῶς ὑπὲρ πάντων ὀδυνᾶσαι; Προσκυνῶ σου τὸ εὐσπλαγγνον Κύριε.

Τῶν Ἁγίων. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Ζηλώσωμεν φιλόχριστοι, τοὺς Παῖδας τοὺς ἑπτά, οὓς ἡμῖν Μωσῆς νομίμως ἐθρέψατο, καὶ Ἐλσαζαρ προσβίβασεν, ἐν τῷ πατρῷ νόμῳ, δι' εὐσεβοῦς θρησκείας.

Μὴ νόμιζε Ἀντίοχε, διώκτα τῶν πιστῶν, ὅτι σοῦ τὸ πῦρ φοβήσῃ καιόμενον· πρὸς ταῦτα σφάζε ἀνομώτατε· ποίει λοιπὸν ὁ βούλει, οἱ Παῖδες ἀνεθῶν.

Νομίμως ἐναθλήσωμεν, ἀλλήλοις οἱ στερροὶ, Μάρτυρες Χριστοῦ Μωσέως τὰ δόγματα, παρηγγυῶντο μὴ παραφάσθαι, τῶν μαρῶν ὀψων, οἱ Παῖδες ἀνεθῶν. Δόξα Πατρί.

Προάναρχε συνάναρχε, ὁμόθρονε Τριάς, Πατὴρ καὶ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Μονὰς Ἁγία τρισυπόστατε, τοὺς ἐξ Ἀδάμ σώζε, τοὺς σὲ πιστῶς ὑμνοῦντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χριστέ, ὁ μόνος εὐσπλαγγνος, εἰρήνευσον ἡμᾶς· σὲ γὰρ δυσωπεῖ ἡ ἀχραντος Μήτηρ σε, σὺν τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἀθλήσασιν, ὑπὲρ ἐθῶν πατρῶν, καὶ τοῦ Μωσέως νόμου.

Καταβασία.

» **Ω** τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' οὐ πέπτωκεν ὁ ξύλω ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεῖς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ Σταυροῦ. Ὡδὴ ε΄. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ. Σταυροῦ παγέντος ἐν γῆ, δαιμόνων πτώσει ἐγένετο· ὃν νῦν ὀρῶντες ἡμεῖς, ἐνδόξως προκείμενον, καὶ κατασπαζόμενοι, τῆς τῶν συμπτωμάτων, ἀμαρτίας ἀνιστάμεθα.

Υμνοῦντες σὲ τὸν Θεόν, καὶ Βασιλέα καὶ Κύριον, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν, Σταυρὸν τεῖχος ἀρρήκτον, νῦν περιπτυσσόμεθα, ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ δεινῶν ἀπαλλαττόμεθα.

Μεγάλα πᾶσιν ἡμῖν, δωρήματα παρεχόμενος, ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός, ὁράται προκείμενος. Προσέλθωμεν ἄνθρωποι, φωτισμὸν καρδίας, καὶ ψυχῆς ἀπαρνούμενοι.

Θεοτοκίον.

Νηστεύειν ἡμᾶς Ἄγνη, κακίας πάσης ἐνίσχυσον, καὶ φαύλων καὶ πονηρῶν, ἀπέχεσθαι πράξεων, αἰεὶ ἐνδυνάμωσον, προστασία πάντων, τῶν ἀνθρώπων χρηματίζουσα.

Τῶν Ἁγίων. Τὸν Προφήτην Ἰωάνν.

Ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, ὠκοδόμησε ναὸν, καὶ ὑπῆρξεν αὐτὸν, ἑπτὰ στύλοις λογικοῖς, προγράφουσα, τοὺς Παῖδας τούτους, ὡς νόμου φύλακας.

Ἡ σοφὴ Σολομονῆ, υἱοὺς ἔτεκεν ἑπτὰ, οὓς ἐθρέψατο καλῶς, Ἐλεάζαρ ὁ σοφός· καὶ ἔστεψεν, ἡ Δεῖα χάρις, στερόνως ἀθλήσαντας.

Τί βραδύνεις δικαστά; πρὸς Ἀντίοχον φησὶν, ἐν τῷ μέσῳ τῶν δεινῶν, ἡ ἑπτὰκλονος σειρά· τιμώρησον, συντόνως σφάττε, ποίει ἅ Δεῖλεις λοιπόν.

Προενήθλησε πατήρ, συναθλοῦσι καὶ υἱοί· ἐφεπέσθω σὺν ἡμῖν, καὶ ἡ μήτηρ Δικαστά· καὶ γένοιτο, προσθήκη τέκνοις, καὶ σεμνολόγημα.

Κἂν τὰ σώματα ἡμῶν, ἀναλώσῃς τῷ πυρὶ, ὁ ἑπτάδελφος χορός, ἀνεβόα τολμηρῶς, Ἀντίοχε, μὴ ὄλως οἴου, νικᾶν κἂν ἓνα ἡμῶν.

Δόξα Πατρί.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, ἐν Θεότητι μιᾷ, προσκυνήσωμεν πιστῶς, κραυγάζοντες· Τριάς Ἁγία, σῶζε τὸν κόσμον σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς ἐγέννησας Υἱὸν, ὃν οὐκ ἔσπειρε Πατήρ; πῶς διέμεινας Ἄγνη, μετὰ τόκον ὡσπερ ἥς; Θεὸς οἶδεν, ὁ πάντα πράττων, ὅπως ἂν βούληται.

Καταβασία.

» **Ν**οτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας
 » Ἰωνᾶς, σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ
 » σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς. Ὅθεν
 » τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάσασιν
 » ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος
 » Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει τὸν
 » κόσμον φωτίσαντος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σοφίας Θεοῦ, οἱ στύλοι οἱ ἑπτάρηθμοι, καὶ Δεῖου φωτὸς, οἱ λύχνοι οἱ ἑπτάφωτοι, Μακκαβαῖοι πάνσοφοι, πρὸ Μαρτύρων μέγιστοι Μάρτυρες, σὺν αὐτοῖς τῷ πάντων Θεῷ, αἰτεῖσθε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Αἶνει θερμῶς Σιών τὸν Θεόν σου, ὅτι ἐνίσχυσεν ὄντως σῶν πυλῶν τοὺς μοχλοὺς, καὶ τοὺς υἱοὺς σου εὐλόγησεν. Οὗτοι στρατὸς γὰρ ὡς τροπαιῆχος, φάλαγξ ὄντως γενναία καὶ κραταιόφρων, πρὸς μηχαναῖς δυσσεβῶν, θεοφρόνως ἀνθέστηκεν. Ἄλλ' ὡς νίκης στεφάνους οὐρανίας Σιών ἀπολαύοντες, καὶ τῷ Δεῖῳ θρόνῳ πελάζοντες, ὑπὲρ πάντων ἀπαύτως δεόμενοι, αἰτεῖσθε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς.

Συναξάριον.

Μὲν Αὐγουστος, ἔχων ἡμέρας λβ'.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγ'. καὶ ἡ νυξ ὥρας ια'. Τῆς Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Μαρτύρων τῶν Μακκαβαίων, Ἀβείμ, Ἀντωνίου, Γερία, Ἐλεαζάρου, Εὐσεβωνᾶ, Ἀχείμ καὶ Μαρκέλλου, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς, καὶ Ἐλεαζάρου τοῦ διδασκάλου αὐτῶν.

Στίχοι.

Πρῶτος πρὸ Χριστοῦ πῦρ στέγων Ἐλεάζαρ, Ἀθλήσεως προὔθηκε τοῖς ἄλλοις ἴχνη.

Πρώταθλον ἄλλην καὶ πρὸ τῆς Θεῆλης ἔχω, Τὴν Σολομονῆν, ἣν πρὸ Χριστοῦ πῦρ φλέγει.

Ἐξ ἐβδόμης πέμπουσι Παίδων ἑπτάδα, Ἀρθρέμβολα, πῦρ, καὶ τροχοὶ πρὸς ὀγδόην.

Καῦσαν ἐνὶ πρώτῃ Σολομώννῃ, ἑπτὰ τε υἱᾶς.

Οὗτοι, Ἀντίοχου, υἱοῦ Σελεύκου, τοῦ τῶν Ἑβραίων ὄλον ἔθνος ἐξελόντος καὶ ἀνδραποδισαμένου, καὶ ἀναγκάζοντος τὰ πατρια ἀρνησασθαι ἔθνη, καὶ ἀπογεύσασθαι υἰῶν κρεῶν, ἠπειθήσαν τῷ τυράννῳ, τῶν πατρῶων ἀντεχόμενοι νόμων, ὃ, τε πρεσβύτης Ἐλεάζαρ, διδάσκαλος ὢν τοῦ νόμου καὶ ἐξηγητῆς, καὶ οἱ ἑπτὰ Παῖδες ὑπ' αὐτῷ παιδευόμενοι.

Καὶ ὁ μὲν πρεσβύτης, προσδεθείς εἰς τούπισω τὰς χεῖρας, τύπτεται σφοδρῶς· καὶ κατὰ τῶν μυκτῆρων δριμύεις καὶ δυσώδεις χυλοὺς δεξάμενος, καὶ εἰς πῦρ ἐμβληθεὶς, καὶ εὐξάμενος τὸ αὐτοῦ αἷμα καὶ τὸν θάνατον ἀντίλυτρον προσδεχθῆναι ὑπὲρ τοῦ ἔθνους παντός, ἐξέπνευσεν.

Οἱ δὲ γενναιοτάτοι Παῖδες, ἕκαστος, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν τῆς ἐν τῷ βίῳ προόδου, ἀχθέντες, καὶ ἀρθρεμβόλοις, καὶ τροχοῖς, καὶ καταπέλταις, καὶ πυρὶ, οἷς καθ' ἓνα αὐτῶν ὁ τυράννος ἐξήτασεν, ἀγωνισάμενοι, καὶ τὰ πατρια ἔθνη μὴ ἀρνησάμενοι, μηδὲ τὸν νομοθέτην Θεὸν τῆς προσκαιροῦ ταύτης ζωῆς ἀλλαξάμενοι, ἀλλὰ ταῖς βασάνοις αὐταῖς ἐναποθανόντες, καὶ κύριον τὸν λογισμὸν καὶ αὐτοκράτορα δείξαντες τῶν παθῶν, τοὺς τῆς καρτερίαν στεφάνους ἀνεδήσαντο.

Μεθ' ὧν καὶ ἡ αὐτῶν μήτηρ Σολομονῆ, ἐπὶ τελειωθέντας τούτους εἶδε, μὴ ὑπομείνασα χειρὸς ἀνθρωπίνης ἐπιβολῆν, τῇ ἀναφθείσῃ πυρκαϊᾷ ἑαυτὴν ἀπέβριψε· καὶ οὕτω τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐννέα Μαρτύρων, τῶν ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας ἀθλήσαν.

των, Λεοντίνου, Ἄττου, Ἀλεξάνδρου, Κινδέου, Μνησιθείου, Κυριακοῦ, Μηναίου, Κατούνου, καὶ Εὐκλέου.

Στίχ. Ἐκ Παμφυλίας ἐνναῖς ἐτμήθη ξίφει,
Μίαν φυλὴν ζητοῦσα τὴν τῶν Μαρτύρων.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως καὶ Φλαβιανοῦ Ἡγεμόνος, ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας, ἐκ προγόνων ὄντες Χριστιανοί· καὶ ὁ μὲν Μηναῖος τέκτων ἦν, οἱ δὲ λοιποὶ γεωργοί. Μίαν δὲ γνῶμην οἱ πάντες ἔχοντες, καὶ βουλὴν καλὴν βουλευσάμενοι, πρὸς τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα ἐχώρησαν, κενὰ πάντα τὰ βιωτικά ἠγησάμενοι. Καὶ καταλαβόντες τὸ ἱερόν τῆς Ἀρτέμιδος, διὰ μιᾶς νυκτὸς πάντα τὰ ἐν αὐτῷ κατασφραγίσαντες ἀφιδρύματα. Διὰ τοῦτο κρατοῦνται· καὶ ἐρωτηθέντες, τύπνουνται σφοδρῶς, καὶ πυρὶ τὰς πλευράς ἀνακαίονται, καὶ ὄνυξι τὸ περίλοιπον ἀποσύρονται δέρμα μέχρι τῶν ὀστέων· καὶ τὰς μασχάλας λαμπάσι πυρὸς κατακαίονται, καὶ ὀβελίσκοις τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκεντῶνται, καὶ τῇ εἰρκτῇ ἀπορρίπτονται, μήτε τροφῆς, μήτε ποτοῦ, μήτε οἰασοῦν ἐπιμελείας ἀξιώθῃναι τοῦ τυράννου προστάξαντος. Χρόνος οὐ μεταξὺ πολὺς, καὶ θηρίοις οἱ Ἅγιοι εἰς βορὰν δίδονται· τὰ δὲ τούτοις εἰρήνευον. Πάντων δὲ ἐπὶ τούτῳ ἐκπλαγέντων, καὶ Μέγας ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν, ἐκδοσαντων, βρονταὶ αὐτίκα, ἀστραπαὶ τε, καὶ ὑετοὶ λαῦροι, χαλαρῆ σύμμικτοι, ἐπὶ τὴν γῆν ἐφέροντο· μεθ' ὧν καὶ φωνὴ τις θεία ἠκούετο, τοὺς Ἅγίους προσκαλουμένη. Οἱ τῆς φίλης αὐτοῖς φωνῆς ἐπακούσαντες, ἐγγηθήσαν· τότε καὶ τοὺς αὐχένας ἐτμήθησαν, τοῦτο τοῦ Ἡγεμόνος προστάξαντος· καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτῶν ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Πάπας ὁ Νέος, εἰς σάκκον βληθεὶς, καὶ δίβη ἐγκλεισθεὶς, καὶ εἰς θάλασσαν ῥιφείς, τελειοῦται.

Στίχ. Σάκκος Πάπαν ἔκρυψε, καὶ σάκκον δίβη,
Καὶ τὴν δίβην ῥοῦς· καὶ Πάπας Θεοῦ πέλας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἐλεάζαρος, πυρὶ τὴν κεφαλὴν φλεχθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Καυτηριασθεὶς Ἐλεάζαρος κάραν,
Ψυχολαβῶν ἀπῆλθε κρείττων ῥευμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Κήρυκος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τοῦ δημίου φήσαντος· Οὐ τμηθῆς θύων·
Κλίνας κάραν Κήρυκος, εἶπεν· Οὐ θύω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τῷ Θεοδώρῳ θεῖος ἐνσκήπτει πόθος,
Τυχεῖν ποθεινῶν δωρεῶν δια ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Πολύευκτος, ἐν κοπρίᾳ χωσθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἰὼβ καθέδραν, φημί δὴ τὴν κοπρίαν,
Ὁ Πολύευκτος εἶχεν εἰς τιμωρίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μήνου, Μηναίου, καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῷ Βιγλεντίῳ, πλησίον τοῦ χαλκοῦ Τετραπύλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὲς ἡμῶν Τιμοθέου, Ἐπισκόπου Προκοννήσου (Προκοννήσου), τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Τὸν Τιμόθεον, τὸν Προκοννήσου θύτην,
Τιμᾶ Θεὸς πρὶν, νῦν τε θαυματουργίαις.

Οὗτος ἠκμασε περὶ τὰ μέσα τοῦ 8. αἰῶνος, ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν Αυτοκρατόρων, Ἰουστίνου τοῦ Θρακῆς, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Μεγάλου, ἐν τῇ Βασιλευσῆσει ποιούμενος τὰς διατριβὰς. Ἀρετῇ δὲ πάσῃ κεκοσμημένος, προχειρίζεται Ἐπίσκοπος Προκοννήσου, ἡ συνηθέστερον εἰπεῖν, Προκοννήσου, ἥτις τοπάλαι καὶ Ἐλαφόννησος ἐκαλεῖτο· νῦν δὲ ὑπὸ πάντων γνωσσομένη καὶ λεγομένη Μαρμαρᾶς.

Ἀπελθὼν οὖν ἐκεῖσε ὁ Θεὸς Πατὴρ, καὶ τοὺς κατοίκους τῆς Νήσου ταύτης εὐρῶν τὴν πειρατείαν μετερχομένους, καὶ πολλὴν ἀπανθρωπίαν τοῖς εἰς τὰ παράλια ἐκεῖνα ναυαγοῦσι δεικνύοντας, κατέβαλε πᾶσαν σπουδὴν, εἰς τῆς τοιαύτης γνώμης ἀπαλλάξῃ αὐτοὺς, καὶ εἰς οἴκτων πρὸς τοὺς δυστυχοῦντας προτρέψῃ· ὃ καὶ πεποίηκεν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ διὰ τῆς χριστομιμήτου αὐτοῦ πραότητος. Καλῶς δὲ ποιμάνας τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ ποιμνίον, καὶ ἀσκητικῶς διανύσας τὸν βίον, καὶ τὴν μὲν ἐπενεγκθῆσαν αὐτῷ συκοφαντίαν ἀνεξικακῶς ὑπενεγκῶν, τὴν δὲ θυγατέρα Ἰουστινιανοῦ τοῦ Αυτοκράτορος θαιμονῶσαν, ἐμφανισθεὶς μόνον, ἰασάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, πλήρης ἡμερῶν, τῇ α'. Αυγούστου.

Ἡ δὲ φιλόθεος μήτηρ τῆς ἰαθείσης παιδός, ἡ Βασιλὶς Θεοδώρα, πρὸς εὐδειξὴν εὐγνωμοσύνης τῆς εἰς τὸν Ἅγιον, ἀνήγειρεν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ Μονὴν ἱερὰν ἐπὶ τινος εὐρυχώρου πεδιάδος, ὅπου καὶ ἡ πάσχουσα πρότερον ἀπελθούσα ἴαθη, καὶ τὸ ἱερώτατον τοῦ Ἁγίου λείψανον εὐρεθῆ μετὰ τὴν ἀποβίωσιν αὐτοῦ, καὶ πηγὴ ἀγιάσματος μικρὸν ἀνωτέρω.

Κεῖται δὲ ἡ πεδιάς αὕτη νοτιοανατολικῶς τῆς Νήσου, ἀνωθεν τῆς πάλαι ποτὲ κωμοπόλεως Προκοννήσου, Κλαζάκιον τανῦν ὑπὸ τῶν ἐγγχωρίων καλουμένης, καὶ μηδὲν ἕτερον ἐχούσης, εἰμὴ εἴκοσι περίπου οἰκίας σμικρὰς. Καὶ τοὶ δὲ ἐρειπίων ὄντων καὶ τῆς Μονῆς καὶ τοῦ μεγίστου αὐτῆς Ναοῦ, συνέρχονται ὅμως ἐκεῖ κατ' ἔτος οἱ ἐγγχωρίοι, ἐπιτελοῦντες τὴν τοῦ Ἁγίου ἑορτὴν (*).

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Σταυροῦ. Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάθεσιν.

Ὁ χρόνων ἐπέκεινα, ἐν χρόνῳ σάρκα φορέσας δεικνύται, καὶ τὰ χρόνια πάθη, ἡμῶν ἰᾶται δι' ἀγαθότητα, σαρκὸς ὁμοῦ τε καὶ πνεύματος· ἦδη δὲ, τῷ θείῳ αὐτοῦ Σταυρῷ, καθαγιαίνει ἡμᾶς.

Ἰμνοῦμεν δοξάζομεν, καὶ προσκυνοῦμεν καὶ μεγαλύνομεν, τὸ σὸν Κύριε κράτος· ὅτι παρέσχες ἡμῖν τοῖς δέλοισι σε, Σταυρόν τὸν θείον,

(*) Τὰ ἀνωτέρω ἠρανήθησαν ἐκ φυλλάδος ἰδιαίτερας, περιουσίας τῆν τε Ἀσματικὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου Τιμοθέου καὶ τὸν βίον αὐτοῦ. Καὶ ἡ μὲν Ἀκολουθία ἐπιγράφεται, Ποίημα Νικολάου Χιλιδρομέως· ὃ δὲ βίος τοῦ Ἁγίου ἑλληνιστὶ συγγραφείς, (ἄδηλον ὑπὸ τίνος) μετηνέχθη εἰς τὴν κοινήν ἡμῶν διάλεκτον παρὰ τινος μοναχοῦ Ἀρσενίου, τοῦ ἐκ Γαλατῶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅπου καὶ ἐτυπώθησαν τὰ πάντα ὁμοῦ ἐν ἔτει 1786.

τρυφήν ἀδαπάνητον, καὶ φυλακὰ τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν.

Μὴ δείξης με Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς διαγνώσεως, κατεγνωσμένον κακοῖς· μὴ ἀπορρίψης ἐκ τοῦ προσώπου σου, κατησχυμμένον, ἀλλ' οἴκτειρον σῶσόν με, τῷ σῷ τιμίῳ Σταυρῷ, ὡς ὑπεράγαθος.

Ε'τύπου τὴν χάριν σου, Σταυρὲ γλυκαίνων Μωσῆς τὰ ὕδατα, τὰ πικρότατα ξύλω· καὶ γὰρ πικρίας κακῶν ἐρρύσθημεν, τῇ σῇ δυνάμει· διὸ ἡμᾶς γλύκανον, ἀσπαζομένης σε νῦν, ἐν καταλύξει ψυχῆς.

Θεοτοκίον.

Νοός με τὴν στένωσιν, τῇ σῇ πρεσβείᾳ πλατυνον Δέσποινα, ἢ στενώσασα πάσας, τὰς μεθοδείας τοῦ πολεμήτορος, καὶ δι' ὁδοῦ με στενῆς κατευόδωσον, πρὸς πλατυσμόν τῆς ζωῆς, βαδίζεν Μήτηρ Θεοῦ.

Τῶν Ἁγίων. Τοὺς ἐν καμίνῳ.

Οὶ τοῦ πατρῶου νόμου ζηλωταί, οἱ σύμφυχοι φύλακες τοῦ νόμου ἀκλινεῖς, ἓνα Θεὸν πανευσεβῶς καθωμολόγην, τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἐνοποιούντες πιστῶς, καὶ διαιροῦντες εὐσεβῶς.

Τὶ ἐπιμένεις τύραννε λοιπόν; οἱ Μάρτυρες ἔκραζον τῷ πλάνῳ δικαστῇ· ἓνα Θεὸν ἡμεῖς ὁμολογῆμεν, καὶ πατρίδα ἔχομεν, τὴν ἄνω Ἱερουσαλήμ, τὴν θρεψαμένην ἡμᾶς.

Οὐ μισροφαγήσομεν φασίν, οὐ δύσομεν, οὐδὲ γόνυ κάμψομεν εἰς γῆν· ἓνα Θεὸν ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν, καὶ αὐτὸν φοβούμεθα, παρ' οὗ γεγόναμεν, καὶ πρὸς ὃν σπεύδομεν.

Δέξα Πατρί.

Τριαδικὴν ὑμνήσωμεν ὡδὴν, δοξάζοντες ἄναρχον Πατέρα καὶ Υἱὸν, Πνεῦμα εὐθές, μοναδικὴν μίαν οὐσίαν, ἣν τρισσῶς ὑμνήσωμεν, Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος κράζοντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε τὸ τεῖχος πάντων καὶ χαρὰ, Πανύμνητε· χαῖρε τῶν περάτων ἢ ἐλπίς· χαῖρε βροτῶν ἢ καλλονή, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἢ τερπνότης ἄχραντε· σὺ γὰρ τὸν μόνον Θεὸν σαρκὶ ἐκύησας.

Καταβασία.

» **Ε**"κνοον πρόσταγμα τυράννου, δυσσεβοῦς
» λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς. Ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ
» ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, ἐ πῦρ βρόμεον·
» ἀλλ' ἀντηχῆντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἔψαλλον· Ὁ ὑπερύμνητος! τῶν Πατέρων
» καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Σταυροῦ. Ὡδὴ ἢ. Ἑπταπλασίως καμίνον
Ξύλω ποτὲ ἀνεῖλκυσε, ποταμοῦ τὸ σιδήριον,
Ξεῖος Ἐλισσαῖος, σὲ προγράφων πόρρωθεν,
Σταυρὲ πανσεβάσμιε· ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης καὶ γὰρ, διὰ σοῦ πρὸς πίστιν, ἀναχθέντες
βεβαίαν, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἀξιούμεθα βλέπειν, καὶ πίστει προσκυνεῖν σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υ'ποσημαίνει πόρρωθεν, σὲ Σταυρὲ πανσεβάσμιε, ἐν ταῖς εὐλογίαις Ἰακώβ τρανότατα· ἡμεῖς δὲ ἐν χάριτι, ἀξιοθέντες βλέπειν σε, πίστει ἀδιστακτῶ προσερχόμεθα πάντες, καὶ ψάλλομεν πλουσίως, εὐλογίαν τρυγῶντες, καὶ φῶς καὶ σωτηρίαν, καὶ τῶν πταισμάτων λύσιν.

Λευχειμονέντες πράξειςιν, ἐναρέτοις προσέλθωμεν, ἐν ἀγαλλίασει τῷ Χριστῷ κραυγάζοντες· Πανάγαθε Δέσποτα, τῷ σῷ ὑψίστῳ θείῳ Σταυρῷ, ὑψωσον ἡμῶν, τοῦ χριστωνύμου λαοῦ σου, τὸ κέρας, ἵνα πίστει, καὶ εἰρήνῃ βαδείᾳ, ὑμνῆται σου τὸ κράτος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Ομοφυῆ συνάναρχον, συναἰδιον σύνθρονον, φύσιν μὲν ἀπλήν, διαιρετὴν προσώποις δέ· Πατέρα ἀγέννητον, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἄγιον, ἀκτιστον οὐσίαν, καὶ Θεότητα πάντες, ὑμνοῦντες μελωδοῦμεν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Νῦν ὡς ἀρνίον ἄκακον, καθορῶσα κρεμάμενον, καὶ ὑπὸ ἀνόμων τῷ Σταυρῷ πηγνύμενον, Υἱέ μου πρόναρχε, καὶ ὄδυρμοῖς συγκόπτομαι, καὶ ταῖς μητρικαῖς περιστατῆμαι ὀδύναις, ἢ Πάναγνος ἐβόα· ἦν φωναῖς ἀσιγήτοις, ὑμνοῦμεν θεοφρόνως, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἁγίων. Τὸν ἐν σοφίᾳ τοὺς οὐρανοὺς.

Οὶ τῶν πατρῶων ἐθῶν νομοφύλακες, καὶ τῆς Μωσέως διαταγῆς προκήρυκες, ὡς ἑπτὰ φωστῆρες ἐν κόσμῳ φαίνοντες, ταῖς ἀκτίσι τῶν ἄθλων, ἡμᾶς καταλάμπουσιν, οἱ νοεροὶ λαμπτήρες.

Οὶ κατὰ νόμον Θεοῦ ἀριστεύσαντες, καὶ ταῖς Ἀντιόχε βουλαῖς καταπτύσαντες, τολμηρῶς ἐβόων· Ἡμᾶς Ἀντιόχε, οὐ θηρία οὐ ξίφη οὐ πῦρ οὐδὲ μάλιστα, ὅλως χωρίσει Θεοῦ.

Οὶ τὴν Μωσέως καθέδραν κοσμήσαντες, καὶ τοὺς πατρῶους θεσμοὺς συντηρήσαντες, ὡς ἑπτὰ ἀστέρες ἐν κόσμῳ λάμποντες, τοὺς πλανήτας ἀστέρας, λοιπὸν ἀπημαύρωσαν, τῇ πίστει φαιδρυνθέντες.

Τῆς εὐσεβοῦς Σολομονῆς βλαστήματα, καὶ τῆ πεισῆ Ἐλεάζαρ τὰ δρέμματα, οἱ ἑπτὰ φωστῆρες αἰς λύχνοι φαίνοντες, τῆ τοῦ νόμου λυχνία, σαφῶς ἐπετέθησαν ἐν τῇ σκηνῇ τῆ Θεοῦ.

Δόξα Πατρί.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματι, τῆ ἐν Τριάδι προσώπων Θεότητι, καὶ Μονάδι φύσεως, ὑποστάσειν, ὑμνουμένη ἀπαιστως, ὑπὸ πάσης κτίσεως εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς πατρικῆς εὐδοκίας Δησαύρισμα, τῆς τῆ Υἱοῦ παρουσίας ἐναύλισμα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐνδιαίτημα, ἀνεδείχθης Μαρία, Τριάδος τὴν ἔμφασιν ἐν σοὶ ἀνατυπούσα.

Καταβασία.

• **Ε**ὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι,
• Δημιουργὸν Πατέρα Θεὸν ὑμνεῖτε, τὸν
• συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον
• μεταποιήσαντα, καὶ ὑπερυψῆτε, τὸ πᾶσι ζῶν
• παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Σταυροῦ.

Ῥδὴ Δ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτω.

Γάσω ὑπεράγαθε τὴν ἐμὴν, συντριβὴν ἐν Σταυρῷ προσπηγνύμενος, ἡλοῖς ποτε, πόδας τε καὶ χεῖρας Παμβασιλεῦ, καὶ τὴν πλευρὰν νυττόμενος, ὄξος ποτιζόμενος καὶ χολὴν, ἢ πάντων εὐφροσύνη, ὁ γλυκασμὸς ἢ δόξα, ἢ αἰωνία ἀπολύτρωσις.

Ωραῖος ὑπὲρ σάιφειρον καὶ χρυσὸν, φωταυγῆς ὡσπερ ἥλιος πέφυκας, θεῖε Σταυρέ, κείμενος μὲν τόπῳ περιγραφτὸς, καὶ νοεραῖς Δυναμέσι, πάντοτε κυκλόμενος φανερώς, ἀκτίσι δὲ τῆς θείας, δυναμέως φωτίζων, τῆς οἴκουμένης τὰ πληρώματα.

Σταυρὸς χειμαζομένων ἐστὶ λιμὴν, ὁδηγὸς πλανωμένων καὶ στήριγμα, δόξα Χριστοῦ, σθένος Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν, τῶν Ἀθλητῶν κραταίωμα, πάντων τῶν ἀνθρώπων καταφυγή· αὐτὸν ἐν μέσῳ πάντες, προκείμενον ὀρώντες, μετ' εὐλαβείας ἀσπασώμεθα.

Ηνίκα μέλλεις ἔρχεσθαι ἐπὶ γῆς, κρῖναι κόσμον ὃν ἐπλασας Κύριε, Ἀγγελικῶν, προπορευομένων σῶν στρατιῶν, καὶ τοῦ Σταυροῦ προλάμποντος, ὑπὲρ τὰς αὐγὰς τὰς ἡλιακάς, τῆ τούτου δυναστεία, οἰκτείρησόν με σῶσον, τὸν ὑπὲρ πάντας βροτοὺς πταίσαντα.

Σταυροθεοτοκίον.

Φθορᾶς σε δίχα τέτοκα ἐκ γαστροῦ, πρὸ αἰώνων Πατὴρ ὃν ἐγέννησε, καὶ πῶς φθορεῖς, ἄνθρωποι σπαράττουσι σὲ Υἱέ, καὶ τὴν

πλευρὰν ὀρύττουσι, λόγγῃ καὶ τὰς χεῖρας σὺν τοῖς ποσίν, ἡλοῦσιν ἀπανθρώπως; ἢ Πάναγτος ἐβόα· ἦν ἐπαξίως μεγαλύνωμεν.

Τῶν Ἁγίων. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Οὐ κατὰ νόμον τραφέντες, καὶ ὑπὲρ νόμου θανόντες, Ἐλεάζαρος φοιτηταί, Σολομονῆς δὲ Παῖδες, καὶ τοῦ Μωσέως ζηλωταί, ἐλκόμενοι ἔκραζον· Ἀντίοχε, τί βραδύνεις, τί μέλλεις, τί οὐ πράττεις, ἃ βουλεύῃ καθ' ἡμῶν;

Οὐ ταξιάρχαι τοῦ νόμου, τῆς Ἀντιόχου ἀνοίας, καταφρονήσαντες στερεῶς, ταῖς βασάνοις ἐνήθλου, ζηλοτυποῦντες ἑαυτοὺς, ἀλλήλους προτρέποντες, καὶ σπεύδοντες, προαρπάξιν τοὺς πόνους, καὶ τοὺς ἄθλους, καὶ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν.

Ωσπερ Ὀλυμπιονίκη, ἀνδρεία τις καὶ γενναία, ἢ Σολομονῆ τοὺς υἱοὺς, ἐσφαγμένους ὀρώσα, οὐκ ἐσαλεύθη τὴν ψυχὴν, ἀλλ' ἔκραζεν· Ἄκχε, Ἀντίοχε, καὶ μέ πρόσθε τοῖς τέκνοις, εἴπερ ὄλω, ἐστὶ χάρις παρέχθρων.

Ω γυναικὸς ἀριστείας! ὦ γενναιότητος ἀκρας! ἢ τὸν ἐπτάκλονον χορὸν, τῶν υἱῶν ὑπὲρ νόμου, ἀφιερῶσασα Θεῷ, προθύμως ἠνδρίσατο, καὶ δέδωκεν, ἑαυτὴν ταῖς βασάνοις, εἰς προσθήκην, τῶν θανόντων νῦν υἱῶν.

Οὐ τῆς σεπτῆς ἑβδομάδος, τύπον ἐπέχοντες Παῖδες, ἐν τῷ θανάτῳ τὴν ζωὴν, Δησαυρίζειν ποθῶντες, ταῖς τῆ διώκτης ἀπειλαῖς, γενναίως ἀντέστησαν, καὶ ἤσχυναν, τῆ τοῦ νόμου λατρεία, τὰς ἐκείνου, παμβεβήλους μηχανάς.

Τοὺς ἀριστεὰς τῆ νόμου, οὓς Ἐλεάζαρ ἐκθρέψας, τύπον κατέλιπε καλόν, ἑαυτὸν προεβέβηκε, τοῖς τῶν Ἁγίων αἰκισμοῖς, ἐνδόξως τιμῆσωμεν, πρεσβεύοντας, τῆ δοθῆναι τῷ κόσμῳ, τὴν εἰρήνην, καὶ ἡμῖν τὸν ἰλασμόν.

Τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην, τῶν ἱερῶν ὑμῶν ἄθλων, Παῖδες τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ, ταῖς ὑμῶν ἰκεσίαις, ἐκ πάσης νόσου καὶ φθορᾶς, λυτρώσασθε Ἅγιοι, δωρούμενοι, τῆ Μονῇ ἡμῶν ταύτῃ, τὴν εἰρήνην, καὶ κακῶν ἀπαλλαγὴν.

Δόξα Πατρί.

Φῶς τὸν Πατέρα δοξάζω, φῶς τὸν Υἱὸν μεγαλύνω, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα προσκυνῶ, τὴν Ἁγίαν Τριάδα· ἀλλ' ἐν προσώποις μὲν τρισί, μιᾷ δὲ Θεότητι, αἰδίδιον, ἀτελεύτητον κράτος, ἐκ μὴ ὄντων, τὰ πάντα παραγαγόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς, εἶπέ, τίκεις Παρθένε; πῶς ἐκ μαζῶν σου τὸ γάλα; πῶς τοῦ ἀπάτορος ἐκ σοῦ, καὶ ἀμήτορος ἄνω, ἐκ τοῦ Πατρὸς μονογενοῦς,

γεννήτρια γέγονας, θηλάζουσα, τὸν τροφέα τοῦ κόσμου; πῶς; Ὡς οἶδεν, ὡς νυδόκησεν αὐτός.

Καταβασία.

» **Μ**υσικός εἶ Θεοπέπτε Παραδεισος, ἀγεωργή-
» τως βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ' οὗ τὸ τοῦ
» Σταυροῦ ζωηφόρον ἐν γῆ, πεφυτοῦργηται δέν-
» δρον. Διὸ νῦν ὑψουμένη, προσκυνῶντες αὐτὸν
» σὲ μεγαλύνομεν.

» **Ο** διὰ βρώσεως τῆ ξύλου, τῷ γένει προσ-
» γεγόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήρ-
» γηται σήμερον· τῆς γὰρ προμήτορος ἡ παγγε-
» νῆς κατάρα διαλείπεται, τῷ βλασφῶ τῆς Ἀγνῆς
» Θεομήτορος, ἣν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρα-
» νῶν μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἦχος β'. Τῶν Μαθητῶν.

Τοὺς θαυμαστοὺς ὑμνήσωμεν Μακκαβαίους.
Ἐλεάζαρου παῖδας Σολομονῆς τε· οὗτοι
γὰρ καθεῖλον τὰ φρυάγματα, τοῦ ἀρχεκάκου
δράκοντος, καὶ τῆ τοῦ νόμου λατρεία, ἐγένοντο
στεφανῖται.

Τοῦ Σταυροῦ

Σταυρὸς ὁ φυλάξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυ-
» ρὸς ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρὸς
» βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρὸς πιστῶν τὸ
» στήριγμα· Σταυρὸς Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν
» δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Ἐἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλ-
» λομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εν φωναῖς ἀλαλαξώμεν, ἐν ᾠδαῖς μελωδή-
» σωμεν, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον ἀσπαζό-
» μενοι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν· Σταυρὲ
» παμμακάριστε, καθαγίασον ἡμῶν, τὰς ψυχὰς
» καὶ τὰ σώματα, τῆ δυνάμει σου· καὶ παντοίας
» ἐκ βλάβης ἐναντίων, διατήρησον ἀτρώτης, τὴς
» εὐσεβῶς προσκυνούντάς σε.

Προσελθόντες ἀρίσασθε, μὴ κενούμενα νά-
» ματα, τοῦ Σταυροῦ τῆς χάριτος προερχό-
» μενα, ἰδοὺ προκείμενον βλέποντες, τὸ ξύλον τὸ
» Ἅγιον, χαρισμάτων τὴν πηγὴν, ἀρδομένην τῷ
» Αἵματι, καὶ τῷ ὕδατι, τῆ Δεσπότη τῶν ὄλων,
» τοῦ ἐν τούτῳ, ἐκουσίως ὑψωθέντος, καὶ τοὺς
» βροτοὺς ἀνυψώσαντος.

Εκκλησίας ἐδραῖωμα, Μοναζόντων ἀγλαΐ-
» σμα, Ἱερῶν καύχημα καὶ διάσωσμα, σὺ
» εἶ Σταυρὲ πανσεβάσμι· διὸ προσκυνούμεν σε,
» καὶ καρδίας καὶ ψυχῆς, φωτιζόμεθα σήμερον,
» θείᾳ χάριτι, τοῦ ἐν σοὶ προσπαγέντος, καὶ τὸ
» κράτος, τοῦ δολίου καθελόντος, καὶ τὴν ἀραὶν
» ἀφανίσαντος.

Καὶ τρία Ἰδιόμελα τῶν Ἀγίων. Ἦχος α'.

Η πολυάθλος μήτηρ, πρὸς ἀγῶνας συγκα-
» λούσα τοῖς οἰκείους παῖδας ἔλεγε· Τῆ
» Ἀβραμιαία πολιᾶ ἀκολοθήσατε, ἵνα τῆ σφαγῆ
» τῆ Ἰσαὰκ συγκοινωνήσητε. Αὐτοὶ δὲ προελάμ-
» βανον τὴν ὁδηγῆσαν, προέπεμπον τὴν νοθετῆ-
» σαν, ἐπαλλήλαις τιμωρίαις, τὰς βασύνους βλέ-
» ποντες. Ὡν ταῖς εὐχαῖς ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.
» Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἦχος δ'.

Επτά στύλοι ἐκλεκτοί, ἐκ μιᾶς πέτρας λο-
» γικῆς λατομηθέντες, ἀσάλευτον ἔδειξαν τὸν
» τοῦ νόμου πύργον· δι' ὧν εὐδόκησον Σωτὴρ ἐν
» εἰρήνῃ φυλαχθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

» Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμα-
» στωσεν.

Ἦχος πλ. α'.

Οὶ τοῦ νόμου φύλακες, καὶ τῆς Σολομονῆς
» υἱοὶ, ἐν σταδίῳ ἀθλῶντες, πρὸς Ἀντίοχον
» ἐβῶν· Ἡμεῖς; ὦ Ἀντίοχε, ὑπὲρ πατρῶν νό-
» μων ἐγκαρτεροῦμεν· οὐ χωρίσει δὲ ἡμᾶς, οὐ
» πῦρ, οὐ ξίφος, οὐ θῆρες, οὐ μάλιστα, ἀλλ' ὁμῆ
» τεθνηξόμεθα, σὺν μητρὶ γηραλέᾳ, καὶ διδασκα-
» λῳ πατρὶ, ζῶντες καὶ συγχαίροντες εἰς τοὺς
» ἀτελευτήτους αἰῶνας. Δόξα, Ἦχος δ'.

Πὸν κατὰ Μακκαβαίων συγκροτηθέντα πό-
» λεμον, δεῦτε θεασώμεθα πιστοὶ, καὶ τὴν
» τέτων ἀνδρείαν· τύραννος γὰρ Βασιλεὺς, πάν-
» των τῶν ἐθνῶν κρατήσας, ἀντεκρατεῖτο ὑπὸ
» γέροντος, καὶ παιδῶν ἑπτά, καὶ μιᾶς γυναικός.
» Διὸ εὐχαῖς αὐτῶν, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ο συμμαχήσας Κύριε τῷ πραοτάτῳ Δαυῖδ,
» ὑποτάξαι τὸν ἀλλόφυλον, τῷ πιστῷ ἡμῶν
» Βασιλεῖ συμπολέμησον, καὶ τῷ ὄπλῳ τῆ Σταυ-
» ρῆ κατάβαλε τῆς ἐχθρῆς ἡμῶν· δεῖξον εὐσπλαγ-
» χνε εἰς ἡμᾶς τὰ ἀρχαῖα ἐλέησθ, καὶ γνώτωσαν
» ἀληθῶς, ὅτι σὺ εἶ Θεὸς, καὶ ἐν σοὶ πεποιθότες
» νικῶμεν· πρεσβευούσης συνήθως τῆς ἀχράντου
» σου Μητρὸς, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία μεγάλη.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῆς, γίνεται Εἰ-
» σοδος μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ ἐφεξῆς ἡ
» τούτου προσκύνησις, κατὰ τὸν τύπον τῆς τρί-
» της Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν.

Γινομένης δὲ τῆς προσκυνήσεως, ψάλλομεν τὸ
» Ἰδιόμελον Στιχηρὸν τοῦτο.

Ἦχος β'.

Δεῦτε πιστοὶ, τὸ ζωοποιόν ξύλον προσκυνή-
» σωμεν, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τῆς δό-
» ξης, ἐκουσίως χειρας ἐκτείνας, ὑψωσεν ἡμᾶς

εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα, οὓς πρὶν ὁ ἔχθρος, δι' ἠδονῆς συλίσας, ἐξορίστους Θεοῦ πεποίηκε. Δεῦτε πιστοὶ, ξύλον προσκυνήσωμεν, δι' οὗ ἠξιώθημεν τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν συντρίβειν τὰς κάρας. Δεῦτε πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ὑμῖν τιμῆσωμεν. Χαίροις Σταυρὲ, τοῦ πεισόντος Ἀδάμ ἡ τελεία λύτρωσις. Ἐν σοὶ οἱ πιστότατοι Βασιλεῖς ἡμῶν καυχῶνται, ὡς τῆ σὴ δυνάμει, Ἰσμαηλίτην λαὸν κραταιῶς ὑποτάττοντες. Σὲ νῦν μετὰ φόβου Χριστιανοὶ ἀσπαζόμενοι, τὸν ἐν σοὶ προσπαγέοντα Θεὸν, δοξάζομεν λέγοντες· Κύριε, ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγεῖς, ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν,
Ἄντι τοῦ Τρισαγίου, ψάλλομεν· Τὸν Σταυρὸν
σου προσκυνούμεν, κτλ.

ΤΗ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνος Στεφάνου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῆ τοῦ Πνεύματος χάριτι, λαμπρυνθεὶς τὴν δαίνοισιν, τῆ μορφῇ ὡς ἄγγελος ὤφθης Στέφανε, διαδοθείσης τῷ σώματι, τῆς ἐνδον λαμπρότητος, καὶ τὴν αἴγλην τῆς ψυχῆς, φανερούσης τοῖς βλέπουσι· δι' ἧς ἔτυχες, καὶ φωτὸς θεωρίας οὐρανῶν σοι, παραδόξως ἀνοιγόντων, ἀρχὴ Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Ὡς βαθμίδες καὶ κλίμακες, πρὸς οὐράνιον ἄνοδον, αἱ τῶν λίθων κφαδες σοὶ γεγόνασιν· ὧν ἐπιβαίνων τεθέασαι, ἐστῶτα τὸν Κύριον, τοῦ Πατρὸς ἐκ δεξιῶν, σοὶ ὁμώνυμον στέφανον, προτεινόμενον, δεξιᾷ ζωφόρῳ· οὐ πλησίον, ὡς καλλίνικος παρέστης, καὶ Ἀθλητῶν ἀκροθίνιον.

Εν σημείοις καὶ τέρασιν, ἀπασράπτων καὶ δόγμασι, παρανόμων ἐσθεις τὸ συνέδριον· καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀκαταρούμενος, καὶ λίθοις βαλλόμενος, ὑπὲρ τῆς τῶν φονευτῶν, σὺ πρόσπικου ἀφέσεως, ἐκμιμούμενος, τὴν φωνὴν τοῦ

Σωτῆρος, οὗ εἰς χεῖρας, ἐναπέθου σου τὸ πνεῦμα, τὸ ἱερώτατον Στέφανε.

Καὶ Ἰδιόμελα, γ'. Ἦχος β'.

Πρῶτος ἐν Διακόνοις, πρῶτος καὶ ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης, πανάγιε Στέφανε· ὁδὸς γὰρ ἐγένεθ τοῖς Ἁγίοις, καὶ πολλοὺς τῷ Κυρίῳ προσήγαγες Μάρτυρας· δὴ οὐρανὸς σοὶ ἠνοίγη, καὶ Θεὸς σοὶ ἐφάνη. Αὐτὸν ἐκέλευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὸν Πρωτομάρτυρα, καὶ γενναῖον τῷ Χριστῷ Δεράποντα, Στέφανον τὸν Πρωτοδιάκονον ἐπαξίως τιμῆσωμεν. Οὗτος, ἐς ὧς ἐν μέσῳ παρανόμων, ἐν δεξιᾷ Πατρὸς Υἱὸν ἐθεάσατο.

Ὁ αὐτός.

Αγιστὴν ἐνεδύσω Στέφανε μακάριε, Πρωτομάρτυς καὶ Πρωτοδιάκονε, τῶν Ἀγγέλων συμμετοχῇ· δυσωπήθητι καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, πρὸς τὸν Σωτῆρα Κύριον τὸν ἀναμάρτητον.

Δόξα· Ἦχος πλ. β'.

Πρῶτος ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης, καὶ ἐν Διακόνοις Στέφανε μακάριε, τῶν Ἀθλητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, τῶν Πιστῶν τὸ σῆριγμα, ἡ δόξα τῶν Δικαίων. Τοῖς τὴν σεπτὴν σου ἐορτάζουσι μνήμην, αἴτησαι, ὡς παριστάμενος τῷ Θρόνῳ Χριστοῦ τοῦ παντάνακτος, τῶν πταισμάτων ἰλασμόν, καὶ βασιλείας οὐρανῶν ἀξιωθῆναι.

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνην, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνην, ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Εἶτα, Δόξα· Ἦχος πλ. β'.

Χαίροις ἐν Κυρίῳ, στεφανηφόρε Στέφανε, ὁ μμητῆς τοῦ Δεσπότη· διότι καὶ Πρωτομάρτυς γέγονας Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, καὶ τὴν πλάνην τῶν ἀνόμων Ἰουδαίων κατήργησας. Πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν· Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βασίλειον διαῖμα, ἐστέφθη σὴ κορυφή, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρτύρων Πρωτόαθλε· σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων, ἀπελέγξας μανίαν, εἶδες σὲ τὸν Σωτῆρα, τῷ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτὸν ἔν ἐκδυσώπει αἰεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Ἀσμασι τὸν πρῶτον τῶν Μαρτύρων εὖ στεφανώσω. Θεοφάνους.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλαίτην Φαραώ.
Ἀκτινοβόλοις ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενος, ὑπερφῶν ἄθλων, καὶ στερραῖς ἀθλήσεως, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας φώτισον, παρεστῶς τῷ Δεσπότη, στεφαναφόρος πανόλβιε, Στέφανε Μαρτύρων στεφάνωμα.

Σταδιαδρόμων ἀπαρχὴ γενόμενος, καὶ ἀκροθίνιον, μαρτυρικῆς ἐφέης, καθορᾶν ἠξίωσαι, τὸν ἀθλοθέτην ἐνδοξε, δεξιᾷ ζωφόρῳ, δεόπλοκόν σοι προτείνοντα, στέφανον δεσπέσιε Στέφανε.

Μόνος ὑπάρχων θησαυρὸς χρηστότητος, Σῶτερ ἀνέδειξας, ἐκ τῶν τῆς γῆς κόλπων, θησαυρὸν πολύτιμον, πλεῖτον μὴ δαπανώμενον, ἀναφαίρετον ὄλβον, περιουσίαν ἀνώλεθρον, Στέφανον τὸν σὸν Πρωτομάρτυρα.

Ἀγγελομόρφῳ προφανῶς λαμπρότητι, καταυγαζόμενος, Ἀγγελικοῖς ὕμνοις, Πρωτομάρτυς Στέφανε, καὶ Διακόνων πρόκριτε, κεκρυμμένος ὡς ὠφθης, ἀξίως ὄντως τετίμησαι, ἐνδοξε, Μαρτύρων ἀγλαΐσμα. Θεοτοκίον.

Σωματωθέντα δὲ ἡμᾶς Πανάμωμε, τὸν πρὶν ἀσώματον, θεαρχικὸν Λόγον, τοῦ Πατρὸς γεγέννηκας, ὡς παρθεσίας σκήνωμα, καὶ δοχεῖον ἀγνείας, καὶ τέμενος καθαρότητος, Δέσποινα τοῦ κόσμου Θεόνυμφε.

Ῥδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαῖς.
Γερολόγος ἱερὸς, καὶ θεολόγος ἐδείχθης, συμπλεκόμενος Ἑβραίων τοῖς δήμοις, διελέγχων ἀσφαλῶς, τὴν τούτων ἀθεότητα, καὶ θεομάχον γνώμην, Στέφανε Μάρτυς πανάριστε.

Τὸν Πρωτομάρτυρα Χριστοῦ, καὶ Διακόνων τὸν πρῶτον, τὸν τοῖς Μάρτυσι τοῦ δρόμου τὴν νύσσαν, ὑποδείξαντα λαμπρῶς, Ἀγγέλων τὸν συνόμιλον, δεῦτε συμφώνως πάντες, ὕμνοις ἐνθέως τιμήσωμεν.

Ὁ κεκρυμμένος θησαυρὸς, ὑπὸ τὴν γῆν φανεροῦται, καὶ τὸν κόσμον εὐωδίας ἐνθέου, καὶ πλουσιῶν δωρεῶν, τὴν οἰκουμένην ἐπλησεν, ὁ τῶν Μαρτύρων πρῶτος, καὶ Διακόνων ὁ πρόκριτος.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, διὰ σοῦ τῆς κηρυχθείσης ἐμφρόνως, ἐξανάστησον ὑμνεῖν, τὴν σὴν σεπτὴν πα-

νήγυριν, καὶ σοῦ κατ' ἴχνος βαίνειν, Στέφανε μάκαρ ἀξίωσον. Θεοτοκίον.

Πύλη ἐδείχθης νοσητῆ, ἀνατολῆς τῆς ἐξ ὕψους, τῆς ἐν γῆ φανερωθείσης Παρθένε· διὰ σὲ γὰρ πρὸς ἡμᾶς, ὁ Λόγος εἰσεληλυθεν, ἐπὶ τὸ σῶσαι πάντα, τῆς ἀλογίας πανάχραντε.

Ὁ Εἰρμός.

Ὁ στερεώσας καταρχαῖς, τοὺς οὐρανὸς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σε στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε φιλόανθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον.

Τῆ τοῦ Πνεύματος αἴγλη καταλαμπόμενος, καὶ τῇ ὄντως σοφίᾳ συνανυψούμενος, τῶν Ἰουδαίων τὴν ἀχλὺν ἀπημαύρωσας, καὶ ἐν σαδίῳ τὸν ἐχθρὸν, ἀθλητικῶς καταβαλὼν, Μαρτύρων στέφανος ὠφθης. Ἀλλὰ πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ δερμὴ προστασία καὶ ἀπροσμάχητος, ἡ ἐλπίς ἢ βεβαία, καὶ ἀκαταίσχυντος, τεῖχος καὶ σκέπη καὶ λιμὴν τῶν προστρεχόντων σοι, ἀειπάρθενε Ἀγνή, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν, ἰκέτευε σὺν Ἀγγέλοις, εἰρήνην δῆναι τῷ κόσμῳ, καὶ σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Ῥδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ρεῖθρον ἡμῖν, σήμερον μύρου ἀνέβλυσεν, εὐωδίας, κρήνη ἐκπεπόρευται, καὶ ποταμὸς, θείων ἀγαθῶν. καὶ τρυφῆς χειμάρρους, ἐπέκλυσεν ὁ αἰδίδιμος, ὁ πρῶτος τῶν Μαρτύρων, ὁ τῆς πίψεως πλήρης, καὶ δυναμέως θείας καὶ χάριτος.

Ὁ ἱερά, καὶ φαιδροτάτη καὶ εὐσημος, ἡ ἡμέρα, ἡ τῆ Πρωτομάρτυρος, πλήρης φωτός, καὶ πνευματικῆς, ὄντως εὐφροσύνης, τῇ Βασιλίδι ἐπέφανε, φυλάττουσα τὸ κράτος, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, καὶ βαρβάρων τὸ θράσος διώκισα.

Τὴν ἀγαθὴν, κληρονομίαν ἀπέειληφας, ἐπαξίως, Στέφανε μακάριε, ἐνθα Χριστὸς, ὁ παμβασιλεὺς, σὺ κατασκηνώσας· αὐτῆ γὰρ ὠφθης Διάκονος, σημείων καὶ τεράτων, ἐκτελῶν τὰς δυνάμεις, καὶ παρέχων νοσοῦσι τὴν ἴασιν.

Ὁ ἀκλινῆς, τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἄσεισος, καὶ ἑδραῖος, σῦλος ἀνατέταται, ἀπὸ τῆς γῆς, ἕως οὐρανοῦ, αἴγλη εὐσεβείας, φωτίζων πάντα τὰ πέρατα, ὁ Στέφανος ὁ μέγας, ἀληθείας ὁ κήρυξ, τῆς ἀθλήσεως ὄντως ὁ πρόβελος.

Θεοτοκίον.

Νεὸς Ἀδαμ, διὰ τὸν πρῶτον σὺ γέγονας, ἐκ Παρθένε, διὰ τὴν Προμήτορα, ὁ Λυτρωτῆς,

πάντων καὶ Σωτήρ, κατὰ τοῦ θανάτου, ζωὴ ἢ ὄντως ἀθάνατος· διό σε τὴν τεκοῦσαν, Θεοτόκον εἰδότες, ἐπαξίως αὐτὴν μακαρίζομεν.

Ῥδὴ ε΄. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Τῶν ἀνόμων Ἑβραίων, τὸ τῆς ματαιότητος ὄντως συνέδριον, καρτερῶς ἐλέγξας, ὑπ' αὐτῶν θηγοῦρε χωννύμενος, ταῖς βολαῖς τῶν λίθων, εἰς οὐρανοὺς ὡς νικηφόρος, ἀνυψώθης τῷ πνεύματι Στέφανε.

Ως ὠραῖος ὡς ὄρθρος, κόσμῳ πεφανέρωσαι, ἐνδοξε Στέφανε, τὴν ἀχλὺν διώκων, καὶ δαιμόνων ἐλαύνων τὰ φάσματά, καὶ νοσούντων πάθη, καὶ ψυχικῶν ἀρρώσθημάτων, θεραπεύων τὰ ἔλκη θεόπνευστε.

Νοερῶς σὺν Ἀγγέλοις, Μαίκαρ ἀγαλλόμενος, κόσμου τὰ πέρατα, ἀγιάζεις ὄντως, τῆ σῆ ἐπιδημία καὶ χάριτι, εὐωδίας μύροις, πνευματικοῖς εὐωδιάζων, καὶ κινδύνων καὶ ζαλῆς ῥυόμενος.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱὸν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παριδῆς δεόμεθα, ὅτι σε καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἰλασμόν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Ῥδὴ ς΄. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Αγγέλων ὡς μιμητῆς, τῆ προαιρέσει γενόμενος, τὸ εἶδος ἀγγελικόν, ἐκτίσσω Μακάριε μεθ' ὧν ἀγαλλόμενος, καὶ περιπολεῦν, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε.

Ρημάτων μάκαρ τῶν σῶν, τῶν θεοπνεύστων ἢ δύνამις, ὡς ἦχος ὁ τῆς βροντῆς, τὰ ὧτα θεόληπτε, σαφῶς κατεβρόντησε, τὰ τῶν παρανόμων, καὶ ταῖς ὄψεις ἀπημαύρωσε.

Τὴν δόξαν τὴν Πατρικὴν, θεάσασθαι κατηξίωσαι, καὶ ταύτης τὸ συμφυές, ἀπαύγασμα Στέφανε, τῶν ἀθλῶν μηνύον σοι, τῆς λαμπροῦς στεφάνους, θηγοῦρε πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Υἱὸς ὁ μονογενῆς, ὁ πρὸ αἰώνων ἀόρατος, ἐσχάτων ἐφ' ἡμερῶν, πρωτότοκος γέγονεν, ὀρώμενος σώματι, ἐκ σῆ θεομητορ, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ἄξιός μου.

Ἰλασθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπακούσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Πρῶτος ἐσπάρης ἐπὶ γῆς δὲ τοῦ οὐρανοῦ Γεωργοῦ πανεύφημε· πρῶτος τὸ αἷμα ἐπὶ γῆς διὰ Χριστὸν ἐξέχεας μακάριε· πρῶτος ὑπ'

αὐτοῦ τὸν τῆς νίκης στέφανον ἀνεθίσω ἐν οὐρανῷ, ὡς Ἀθλητῶν προοίμιον, Στεφανίτα τῶν Μαρτύρων ὁ Πρώταθλος.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Παραδείσου τὰ ἄνθη ὀρώων, τῆ εὐοσμίας αὐτῶν τῆ τερπνῆ πληροῦντα πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, τὸ ξένον αὐτῶν καταπλήττομαι θεάμα· ἐν παγετῷ γὰρ χειμῶνος πλέον ἀνθῶσι μᾶλλον, ὅπερ ξένον ἐν ἀνθεσιν· ὡς ὁ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ὁ ἐξανθήσας πρῶτος, καὶ θύρα γεγονὼς τῶν νομίμως ἀθλούντων, καὶ ἀνθούτων κρυμῷ τῶν κολάσεων· ὁ δεῖξας τρίβον ἀπλανῆ τοῖς βουλομένοις ἀθλεῖν, ὁ καλὸς σταδίαρχης, ὁ τοῖς πόνοις ἀναλάμψας, Στεφανίτης τῶν Μαρτύρων ὁ Πρώταθλος.

Συναξάριον.

Τῆ Β΄ τοῦ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

Στίχοι.

Ἐχεις Σιών πάμπολλα θεῖα καὶ ξένα·
Νεκρὸν Στεφάνου δὸς πόλει Κωνσταντίνου.

Δευτερίη νέκυος Στεφάνου γένητ' Ἀνακομιδῆ.

Η τις τελεῖται μὲν κατὰ τὴν δευτέραν τοῦ Αὐγουστοῦ, ἔχει δὲ τὴν δε τὴν διήγησιν. Μετὰ πολλοῦ χρόνου παραδρομῆν τῆς τοῦ Ἁγίου διὰ Χριστὸν μαρτυρίας, καὶ πολλῶν ἤδη διὰ Χριστοῦ τοῖς ἀγῶσι τελειωθέντων, γαλήνη τὴν ταραχὴν διεδέξατο· καὶ πάσαι μὲν φυλακαὶ ἠνοίγοντο, πᾶν δὲ κολαστήριον ἀνεέργητον ἔμεινε, τῆ παρουσίας τοῦ ἐν Ἁγίοις Κωνσταντίνου τοῦ χριστιανικωτάτου, καὶ πρώτου ἐν Βασιλεῦσιν. Εἰρήνης οὖν καὶ ἐλευθερίας τῆς οἰκουμένης πεπληρωμένης, τότε καὶ ὁ πολῦτιμος ὄλθος, τὸ Λεῖψανον φημί τοῦ Πρωτομάρτυρος, φανεροῦται.

Ἀνὴρ γάρ τις ἦν οἰκῶν τὴν κώμην, ἐν ἧ καὶ ὁ μαργαρίτης ὑπὸ γῆν ἐκρύπτετο, πρεσβύτερος τὴν ἡλικίαν καὶ τὸ ἀξίωμα, καὶ τὸν βίον αἰδέσιμος, Λουκιανὸς τὸ ὄνομα· τούτῳ οὐχ ἀπαξ, ἀλλὰ καὶ δις καὶ τρίς ἐπιφανείς ὁ Πρώταθλος, εαυτὸν καταδηλοῖ. Ὁ δὲ Πρεσβύτερος καταμηνύει τῷ Ἐπισκόπῳ Ἰωάννῃ τὰ τῆς ὀπτασίας. Ὁ δὲ, χαρᾶς πλησθεὶς, καὶ τὸν τόπον καταλαβὼν σὺν τῷ κλήρῳ τῆς πόλεως, καὶ ἀνορούξας, εὔρε τὴν σορὸν. Ἄφνω δὲ σεισμός ἐγένετο μέγας, καὶ εὐωδία πλείστη τοὺς παρόντας κατενωδιάζουσα· καὶ φωναὶ οὐρανέθεν ῥηγνύμεναι Ἀγγέλων Θεοῦ, τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις, βοῶντων, τῷ Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία, εἰς δέκατον ἐξηκούοντο σημεῖον. Ἀλλὰ καὶ θεραπεῖαι πλείσται τῶν ὑπὸ ποικίλων παθῶν πιεζομένων ἐνεργούμεναι, τὴν τοῦ Πρωτομάρτυρος χάριν ἐκήρυττον.

Αὐτίκα γοῦν ὁ τῶν Ἱεροσολύμων Πατριάρχης, σὺν δούσιν ἄλλοις Ἐπισκόποις, καὶ τῷ κλήρῳ, καὶ παντὶ τῷ λαῷ, τὸ ἅγιον ἐκεῖνο σῶμα ἐν εὐφροσύνῃ καὶ χαρᾷ προσκυνήσαντες, μετὰ φώτων καὶ ὕμνων καὶ θυμιαμάτων καὶ τῆς προσηκούσης τιμῆς εἰς τὴν ἁγίαν κατέθετο Σιών. Μετὰ ταῦτα δὲ ναὸς τῷ Ἁγίῳ σεβάσμιος, κατὰ τὴν πόλιν αὐτὴν, οἰκοδομεῖται ὑπό τινος Ἀλεξάνδρου Συγκληπτικοῦ, ὅς, πολλὰ τοῦ Ἀρχιερέως δεηθείς, ἐν αὐτῷ τὸ τίμιον Λεῖψανον μετὰ πάσης ἔθετο σεβασμιότητος.

Οὕτω δὲ πλείους ἢ πέντε μετ' ἐκείνην διήλθον τὴν μετὰ θάλασσαν ἐναυτοί, καὶ αὐτὸς τὴν ἐπὶ θάνατον νοσήσας, καὶ γλωσσόκομον μὲν ἑαυτῷ παρσένον, τῷ τοῦ Ἁγίου παρόμοιον, κατασκευασάμενος, καὶ ἔγγιστα τούτου καταδεμένος, κεκοίμηται, ἐν αὐτῷ κατατεθείς. Μετὰ δὲ χρόνους ὀκτώ τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Συγκλητικῆς τελευτῆς, βασιλεύοντος Ῥωμαίων τοῦ Ἁγίου καὶ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ ἱεραρχούντος Κωνσταντινουπόλεως Μητροφάνους, ἡ γαμετὴ Ἀλεξάνδρου τοῦ Συγκλητικῆς, διὰ τε τὸν αὐτῆς πλοῦτον καὶ τὴν ὄραν τοῦ σώματος, πρὸς γάμον αὐτῆς ἐλθεῖν ὑπὸ πολλῶν ἐνοχλουμένη, ὅπως μὴ τοῦτο πράξη καταναγκασθεῖσα, βουλὴν βουλευέται, τὸ σῶμα μὲν τοῦ ἀνδρὸς ἀναλαβεῖν, πρὸς τὸν πατέρα δὲ καὶ τὴν ἰδίαν πατρίδα τὴν Κωνσταντινουπόλιν ἀναδραμεῖν· ἦτις θεῖα τινὶ προνοίᾳ περιπλανηθεῖσα, τὸ τοῦ ἀνδρὸς ἀφείσα γλωσσόκομον, καὶ πηγὰς δακρῶν προχέουσα, τῷ τοῦ Ἁγίου περιεπλέκετο.

Τέλος, τὸ ἱερὸν Λείψανον ἐν λεκτικίῳ (*) ἐπὶ ὄνῳ καταθεῖσα, οὕτω τὴν ὁδοπορίαν ἐποιεῖτο. Δι' ὅλης δὲ τῆς νυκτὸς ὕμνος Ἀγγέλων κατ' οὐρανὸν καὶ θεοπρεπῆς ἐξηκούετο δοξολογία, καὶ ὁσπῆς εὐωδῶν, ὡς μύρου πολλοῦ ἐκχυθέντος, τὰ ἐκεῖσε ἐπληροῦτο· καὶ τὰ πονηρὰ πνεύματα οἰμόζοντα, Οὐαὶ ἡμῖν! φωναῖς ἀνέκραζον συχναῖς, ὅτι Στέφανος μέσον ἡμῶν παράγει, μαστίζων ἡμᾶς. Φθιάσαντες δὲ τὴν Ἀσκάλωνα, πόλιν παράλιον, καὶ εὐρόντες πλοῖον, καὶ παντήκοντα χρυαῖων αὐτὸ μισθωσάμενοι, ἐξώρμησαν. Ὅποσα δὲ θάματα κατὰ τὴν ὁδοπορίαν ταύτην, καὶ σημεῖα διετελέσθησαν, ἀδύνατον γράφειν, τῇ συντομίᾳ χρωμένους.

Ὡς δὲ τὴν Βασιλίδα κατέλαβον, καὶ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ Βασιλέως ἐνηχῆθη τὸ μέγα τοῦτο δράμα, ἀνηνέχθη δὲ αὐτῷ καὶ τὰ περὶ τῆς γυναικὸς, αὐτίκα παραστάσα ἔμπροσθεν τοῦ Βασιλέως, ἀκριβῶς ἐξείπε τὰ τῆς ὑποθέσεως ἐξ ἀρχῆς καὶ μέχρι τέλους παρακολουθήσαντα. Τότε δὴ τότε ὁ καλλίνικος καὶ φιλευσεθῆς Βασιλεὺς, ταῦτα ἀκηκοὺς, χαρᾶς τε πλησθεὶς καὶ ἀγαλλιᾶσεως, ἐκέλευσε τῷ Ἀρχιερεῖ μετὰ παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τὴν ὑπαντὴν ποιῆσαι, καὶ μετὰ τιμῆς πλείστης καὶ εὐλαβείας τὸν Ἁγίον εἰς τὰ βασίλεια ἀγαγεῖν.

Τότε τοίνυν καὶ ἄλλα μέγιστα ἐτελέοντο τεράστια· ἀλλὰ ἀδύνατόν ἐστι ταῦτα καταλέγειν· ἐν δὲ, ὃ μὴ καταλιπεῖν ἀξίον, λέξομεν. Εἶλκον αἱ ἡμίονοι τὸ ἄρμα, ἐν ᾧ ὁ Θεσσαυρός, ἕως ἔφθασαν εἰς τόπον Κωνσταντιανὰς καλούμενον, ἐν ᾧ κατετέθη, μιᾶς ἐξ αὐτῶν ἀνθρωπίνῃ φωνῇ ἐξεπούσης· Τίνος χάριν τύπτετε ἡμᾶς; ἐνταῦθα δὲ τὸν Ἁγίον κατατεθεῖναι. Τούτων τῶν φωνῶν ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ πᾶν τὸ σύστημα ἀκέσαντες, μεγάλη τῇ φωνῇ τὸν αἶνον τῷ Θεῷ ἀπέδωκαν. Ἐξέστη ταῦτα γνούς καὶ ὁ πιστότατος Βασιλεὺς· καὶ παραχρῆμα ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ σεβάσιμον ἐγείρει τῷ Πρωτάθλῳ ναόν, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τῆς Εὐρέσεως τῶν Λειψάνων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μαξίμου, Δάδα καὶ Κυντιλιανοῦ.

Στίχ. Τρεῖς ἐκφέρουσα γῆ νεκροῖς ζωηφόρους, Πόλῳ λέγειν ἔοικε· Σὺ κρύψας ἔχε.

Ὅσσοι ὑπῆρχον ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐν Δωροστόλῳ τῇ πόλει, ἐν τῇ χώρᾳ τῆς δευτέρας Μυσίας.

(*) Λεκτικίον ἐστὶ λέξις Λατινική, παράγωγος ἐκ τοῦ Λέκτικα (Lectica), ὅπερ δηλοῖ φορεῖον· τὸ δὲ Λέκτικα παράγεται ὁμοίως ἐκ τοῦ Λέκτος (Lectus) ἑλληνιστὶ Δέκτρον, κοίτη.

Παραστάντες δὲ Ταρκυνίῳ Ἰπάτῳ, καὶ μὴ θελήσαντες θῦσαι, τύπτονται· καὶ ἀχθέντες ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ Ὄζοβία καλούμενῳ, τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται, Ἀπριλίου γγ'. Ἀγνοουμένων δὲ ἐπὶ χρόνοις πολλοῖς, δι' Ἀγγέλου ἀπεκαλύφθησαν τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα Ἀγούστου δευτέρα· ἃ καὶ νῦν κατακείνται ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Βιγλεντίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῶν Ἐγκαινίων τῆς θείας Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τῆς Θεολόγου, πλησίον τῆς Ἀγιωτάτης μεγάλης Ἐκκλησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φωκά, καὶ τοῦ ἐν εὐσεβείᾳ τῇ μνήμῃ γενομένου Βασιλέως Ἰουστινιανοῦ ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασις.

Ροὴ τῶν αἱμάτων σου, τὰς οὐρανίους πύλας ἠνέωξε, καὶ τὸν Ἀγωνοθέτην, παρεσχηκότα καὶ προτεινόμενον, σοὶ τοὺς στεφάνους ὑπέδειξε κράζοντι· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως θῆρες ἀρπάσαντες, οἱ θεοκτόνοι τὸν Θεοφάντορα, μαιφόνους παλάμαις, τοῦτον ἀνήρην ὑπερευχόμενον, τῶν ἀναιρουντῶν συντόνως καὶ ψάλλοντα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νομίμως διήλεγξας, τοὺς παρανόμους ὁ ἐνομώτατος, μιμητὴς τοῦ Σωτῆρος, καὶ θεομάχους τούτους ἀπέδειξας, ὑφ' ὧν τοῖς λίθοις βαλλόμενος ἔψαλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Εν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, ἀπειρογάμῳς Ἀγνή γεγέννηκας· τὸν πρὶν ἄσαρκον Λόγον, σαρκὸς προσλήψαι Παρθένη τέτοκας· ᾧ μελωδοῦμεν συμφώνως κραυγάζοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Υπερφυεῖ λαμπόμενος, φωταυγία πατάρισε, καὶ τὴν τῆς προσώπου σου μορφήν ἰσάγγελον, ἐδείκνυς τῆς χάριτος, διαδοθείσης Στέφανε, τῆς ἐν τῇ ψυχῇ σου, κεκρυμμένης πλεσίως· ἐντεῦθεν ἀνεβόας· Ἰερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στεφανηφόρε Στέφανε, τῆς ψυχῆς μετὰ τραύματα, καὶ τῆς αἵματιος τὰς εὐλαῖς ἐξάλειψον, ῥανίσιν αἱμάτων σου· πρὸς χάρι τὴν σὴν ἀντίληψιν, καὶ τὴν συμπαθῆ καὶ χριστομίμητον γνώμην, προσφεύγων ἀνακράζω· Ἰερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν τῶν χαρίτων Ἐνδοξε, σοὶ ὁμώνυμον φέφανον, τῇ σῇ σεβασμίᾳ, κορυφῇ ἐπέθηκε, Κριτῆς ὁ ἀδέκαστος ὃν εὐσεβῶς ἐκήρυξας, Κτίστην καὶ Θεὸν, καὶ Βασιλέα τῶν ὄλων, βοῶν ἀδιαλείπτως Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἴ ταῖς χερσὶ τοῦ κτίσαντος, ἐναπέθου τὸ πνεῦμά σου· αἱ τῶν οὐρανῶν γὰρ, στρατιαὶ συνόμιλον, ἐδέξαντο χαίρουσαι, τὸν πρὶν ἐν γῆ ἰσάγγελον· νῦν δὲ ταῖς αὐτῶν, συνταγμένους χορδαῖς, βοᾷς ἀδιαλείπτως Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονας, ἐνδιαίτημα Πάναγνε· φῶς γὰρ τοῖς ἐν σκότει, καὶ σκιαῖ γεγέννηκας, φωτίζον τὰ πέρατα, Θεογονωσίας χάριτι· ὧ ἀκαταπαύστως οἱ πιστοὶ μελωδοῦμεν· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

• **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττον, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Αθλήσεως Μαρτύρων ἡ ἀπαρχὴ, ὁ λαμπρῶς ὑποδείξας τοῖς Μάρτυσι, τὴν ἀπλανῆ, τρίβον ὁδηγοῦσαν εἰς ἔρανοὺς, ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος, πάντα προσκαλεῖται πνευματικῶς, πρὸς Δεῖαν εὐφροσύνην, φωτὸς πρὸς μετῆσιαν, καὶ κοινωνίαν ἀγιότητος.

Νευρούμενος ἀγάπῃ τῇ τῷ Χριστῷ, καὶ τὴν νότητου ζηλώσας πραότητα, καὶ τὴν φωνὴν, ἔλεγε· Μὴ στήσης τοῖς φονευταῖς, τὴν ἀμαρτίαν Κύριε· δεῖσαι δὲ τὸ πνεῦμά μου ἀγαθὸν, καὶ Δείας βασιλείας, τρυφῆσαι τῆς ἀφράστου, τῆς παρὰ σοῦ με καταξίωσον.

Οραῖος καὶ τὸ εἶδος ἀγγελικόν, καὶ σοφίας καὶ πίστεως ἔμπλεως, καὶ Δεικῆς, αἴγλης ἀποστίλβων μαρμαρυγῆς, καὶ Δεηγόρω στόματι, Δεορρημοσίνης ὡς ποταμὸς, ἐνθέως ῥητορείων, τῆς ἄνω κληρουχίας, Θεομακάριστε τετύχηκας.

Στεφάνῳ τῶν χαρίτων στεφανωθείς, καὶ χορδαῖς Μαρτύρων κυκλούμενος, καὶ τῷ Χριστῷ, τῷ ἀγωνοθέτῃ παρεστηκῶς, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τῶν ἐπιτελούντων εἰλικρινῶς, τὴν ὄντως φωτοφόρον, πανήγυριν σου Μάρτυς, καὶ τῶν κινδύνων ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Ος πάντων προστασία Χριστιανῶν, Θεομητορ Παρθένε πανάμωμε, ὡς συμπαθῆς, λύτρωσαι κινδύνων καὶ πειρασμῶν, τοὺς Διδομένους δούλους σου, καὶ ὀδυνωμένους ταῖς χαλεπαῖς, πταισμάτων ἀλγηδόνι, καὶ πόνοις τῶν μαστίγων, ἀλγεινομένους περιποίησαι.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
• **Κ**ατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὦφθη
• τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου
• γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό σε
• Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχία
• χίαὶ μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλᾶριον, Ἦχος β'. Τῶν Μαθητῶν.

Οπρῶτος τῶν Μαρτύρων τρίβον ἀνύσας, καὶ Διακόνων πρόκριτος χρηματίσας, Στέφανος, ὁ χάριτος πεπλησμένος, ἰδοὺ ἀνακομιζέται, πρὸς τὴν Βασιλεῖον πόλιν, θαυμάτων βρῦν τὴν χάριν.

Θεοτοκίον.

Οπὲρ αἱ ἄνω τάξεις πολλῶ σὺν τρόμῳ, παρίστανται μὴ φέρουσαι κατοπτεῦσαι, αἴγλην τῆς ἀρρήτου αὐτοῦ οὐσίας, Χριστὸν γαστρί ἐχώρησας, λαβόντα σάρκα Παρθένε, ἐκ σῶν τιμῶν αἱμάτων.

Εἰς τῆς Αἴνης, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ ἀ.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Αγγελος ἐπίγειος, ὁ Πρωτομάρτυς γενόμενος, πρὸς ἔρανος ἀνερχόμενος, ἐπήρθη μεταρσιος, καὶ τὴν Δεῖαν εἶδεν, ὡς ἐχώρει δόξαν, τῆς ἀπροσίτου μνηθεῖς, καὶ ὑπὲρ νοῦν Τριαδος μυστήρια· διὸ τὴν ἀκατάληπτον, ἀνακηρύττει σὺ δύναμιν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Οραῖος ἐπέφανας, τῇ ἐπανόδῳ σου Στέφατε, Πρωτομάρτυς πανένδοξε, ἀκτίσι κοσμούμενος, χαρισμάτων Δείων, καὶ τῶν ἰαμάτων· διὸ καὶ πάντας τοὺς πιστοὺς, καταφαιδρύνεις ταῖς θαυμασίαις σου, ἐν πίστει τὸν φιλόανθρωπον, ὑμνολογοῦντας καὶ λέγοντας· Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καίλαμος ὑπέρτιμος, ὄξυγραφῶν τὴν εὐσέβειαν, ἀνεδείχθη ἡ γλῶσσά σου, δι' ἧς κατεφώτισας, Πρωτομάρτυς πάντας, ταῖς διδασκαλίαις, καὶ ἐπανήγαγες, ἡμᾶς ἐξ ἀγνωσίας πρὸς τὴν εὐσέβειαν· διὸ σου τὴν ἐτήσιον, ἐπιτελοῦντες πανήγυριν, ἀνυμνοῦμεν γεραίροντες, τοὺς ἀγῶνάς σου Στέφανε.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Στέφανος, ἡ καλὴ ἀπαρχὴ τῶν Μαρτύρων, ὁ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως, ὁ ποιῶν σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ, ὑπὸ ἀνόμων ἐλιθάζετο· ἀλλ' ἐξέλαμψεν ὡς ἄγγελος, καὶ θεωρεῖ τὴν δόξαν, σοῦ τοῦ σταυρωθέντος ὑπὲρ ἡμῶν, ἐν δεξιᾷ τῆς δυνάμεως, καὶ τῷ Πνεύματι τῆς χάριτος εἰς ἕρανους ἐλαμβάνετο· καὶ διὰ τῆτο, ταῖς χοροστασίαις τῶν Ἀγγέλων συναυλιζόμενος, πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκ παντοίων κινδύνων, τοὺς δούλους σου φυλάττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Πρωτομάρτυς Ἀπόστολε, καὶ Πρωτοδιάκονε, ἡ πύλη τῶν Μαρτύρων, ἡ δόξα τῶν Δικαίων, τῶν Ἀποστόλων τὸ καύχημα, σὺ οὐρανὸς ἐθεάσω ἀνεωγμένος, ἐν τῷ σταδίῳ ἐσῶς, καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ ἀοράτου Πατρὸς· διὸ ὡς ἄγγελος ἐκλάμψας τῷ προσώπῳ, ἐν χαρᾷ ἀνεκραύγαζες ὑπὲρ τῶν λιθαζόντων· Μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ταύτην. Καὶ νῦν αἴτησαι τοῖς ἐκ πόθου εὐφημισί σε, ἱλασμόν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ὁ Ἀπόστολος:

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Στέφανος πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως.

Ζῆτει τῇ β'. τῆς γ', Ἐβδομάδος τοῦ Πάσχα.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Ἐἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα.

Ζῆτει τῇ ε'. τῆς ιε'. Ἐβδομάδος τοῦ Λουκᾶ.

Κοινωνικόν. Εἰς πάσαν τὴν γῆν.

ΤΗ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίου (*).
Δαλμάτου καὶ Φαύστου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Οἱ Ὅσιοι σου Κύριε, ἐξομοιούμενοι τοῖς Ἀσωμάταις, διὰ δεήσεως καὶ ἐγκρατείας, πάθη ἐμείωσαν σαρκὸς· καὶ τῇ ἀπαθείᾳ διαλάμπαντες, πάντων τὰς καρδίας κατεφώτισαν· αὐτῶν ταῖς ἐκείναις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Δαλμάτος καὶ Ἰσαάκιος, ζῆλον ἐνάρετον ἀναλαβόντες, Ἀρείου αἵρεσιν καὶ Νεστορίου, καταβεβλήκασι σαφῶς· καὶ τοῖς ὀρθόδοξοις συμμαχήσαντες, κλέος παρά πάντων ἀπηνέγκαντο· αὐτῶν Χριστέ πρεσβείαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Αστέρες στερεώματι, τῷ τῆς ἀσκήσεως ἀναφανέντες, κατεφώτισατε τῶν Μοναζόντων, Πατέρες Ὅσιοι ψυχὰς, σκότος τῶν δαιμόνων ἀπελάσαντες· ὅθεν μετὰ τέλος μακαρίζεσθε, πρεσβεύοντες σωθῆναι, ἀπαντας τῆς τελέντας τὴν θείαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι, τὰ χεῖλη δόλια, τὰ ἔργα δέ μου, εἰσὶ παμμίαρα· καὶ τί ποιήσω; πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῇ; Δέσποινα Παρθένε καθικέτευσον, τὸν Υἱὸν καὶ πλάστην σου καὶ Κύριον, ἕπως ἐν μετανοίᾳ, δέξηταί μου τὸ πνεῦμα, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η δάμαλις ἢ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐθελουσίως, ὀδυρομένη γοερῶς, Οἴμοι! ἀνεβόα ποθεινότατον, τέκνον· τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνώσαι ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Θ' Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

(*) Σημειώσαι, ὅτι τὸ Ἰσαάκιος λέγεται καὶ Ἰσαάκιος, συναϊρουμένων τῶν δύο αα εἰς ἓν· καὶ τοιοῦτον μεταχειρίζεται αὐτὸ συνεχῶς ὁ Ἱερογράφος Ἰωσήφ εἰς τὸν ἐφεξῆς. Ἰσαάκιον ἔχει πρὸς τούτοις καὶ τὸ Χειρόγραφον πανταχοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρῶν, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς :

Φαιδραὺς ἀνυμνῶ τῶν Μοναστῶν ἀστέρας.

Ὁ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Φωτὶ τῷ Θεῷ φαιδρῶς παριστάμενοι, καὶ τρισηλίθ ἀγῆς πάντοτε πληρούμενοι, καὶ δεῖσει ἀληθῶς, δεοῦμενοι Μακάριοι, τοὺς πίσει ἑορτάζοντας ὑμῶν, τὴν μνήμην τὴν πανίερον, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας, ἐνθέως καταυγάσατε.

Αποσκοπῆντες εἰς μόνα τὰ μένοντα, τὴν τῶν ῥεόντων φορὰν πᾶσαν ἀπεκρήσασθε· καὶ ὅλω τῷ νοί, Κυρίῳ προσκολλώμενοι, ἐλίπετε σαρκὸς ταῖς ἡδοναῖς, Πατέρες πανσεβάσμιοι· ὁ-θεν πρὸς ἀνέσπερον, αὐγὴν μετεβιβάσθητε.

Γερωτάταις μελέταις πετρούμενος, Δαλμάτε Πατέρ σοφῆ, καὶ καλλωπιζόμενος ταῖς θείαις διδαχαῖς, Ἰσακίε τῆ μάκαρος, ἀνέδραμες πρὸς ὑψος ἀρετῶν, καὶ στυλος καὶ ἐδραῖωμα, Μοναζόντων γέγονας· διό σε μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένη Θεὸν ἢ κηύσασα, τῆς ἀδοξίας με τῶν παθῶν ἀπάλλαξον· καὶ δός μοι λογισμὸν, Παρθένε κατανύξεως, καὶ λάμψον μετανοίας φωτισμὸν, Ἄγνη ἐν διανοίᾳ μου, ὅπως μεγαλύνω σε, τὴν πάντας μεγαλύνασαν.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Απλανῆ σε ἀστέρα, ἀνατολῆς Ὅσιε, Πάτερ ὠρμημένον, Ἰσακίε πάντες ἐγνωμεν, πικρᾶς αἰρέσεως, ἐξαφανίζοντα σκότος, καὶ πιστοὺς τοῖς λόγοις σου καταφαιδρύνοντα.

Νοητῶς ἀνατείλας, ταῖς καθαραῖς λάμψεσι, Φαῦσε τῶν ἀγῶνων σε, Πάτερ φῶς ἐρημιάσας, φωτίζων ἅπαντας, τῆς καθορῶντάς σε μάκαρ, καὶ πιστῶς τὸν βίον σε ἐξεικονίζοντας.

Υμνωδίαῖς ἀπαύσοις, καὶ προσευχαῖς Ὅσιοι, πάντα τὰ τοῦ σώματος πάθη κατακοιμίσαντες, χάριν ἀκοίμητον, καὶ ἀναφαίρετον πλεόν, ἐκ Θεοῦ εἰλήφατε μακαριώτατοι.

Μακροτάτη νηστεία, ὡς Μωϋσῆς Ὅσιε, σὲ τὴν καρτερίαν, Δαλμάτε πᾶσαν ὑπέδειξας, ὠραϊζόμενος, τοῖς ὑπερλάμπροις σε πόνοις, καὶ καλλωπιζόμενος τῇ πολιτείᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Νοητὴν σε λυχνίαν, καὶ φωταυγὴν ἐγνωμεν, ἔνδον δεξαμένην, Παρθένε τὸ πῦρ τὸ ἄε-

κτον, Θεῖον παλάτιον, καὶ ὑψηλότατον θρόνον, ἐν ᾧ ἀνεπαύσατο ὁ ὑπερούσιος. Ὁ Εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ σύμε στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνηρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τῷ φωτὶ τῆς Ἰριάδος περιφανῶς, πυρσευθέντες Πατέρες φωτοειδεῖς, τὸ σκότος ἐλίπετε, ἡδανῶν τὸ βαθύτατον, καὶ φωστῆρες ἔργοις, ἐνθέοις πυρσεύοντες, τῶν πιστῶν καρδίας, μακάριοι ὤφθητε· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ σεπτὴν ὑμῶν μνήμην, γεραίρομεν σήμερον, καὶ συμφώνως κραυγάζομεν· Θεοφόροι πανόλβιοι, πρσεβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλαβῆσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεῆ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα διέποντα· καὶ ἐκ μαζῶν τεθῆλακας, τὸν πάντα ἐκτρέφοντα· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τῆ Κτίστου μου· Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι ὅσα θέλεις πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἢ ἀμναῖς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀδίκως ὑφούμενον, θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγγνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἦν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγγνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἢ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγγνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δέλοισι σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίσει, τὰ Θεῖα παθήματα. Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ως πολύφορα κλήματα, τῆς ἀληθινῆς ἀμπέλου γεγόνατε, οἶνον βλύσαντες σωτήριον, καθαρᾶς τοῖς πᾶσι κατανύξεως.

Τῆς Συνόδου συνήγορον, Ὅσιε Δαλμάτε σὲ πάντες ἐγνωμεν, τὴν εὐσέβειαν κρατύνοντα, καὶ τοὺς ἀλαζόνας ἐκκρουόμενον.

Ως τῶν πάντων προλάμποντα, πάντων ὑπερέχειν φροντιστηρίων σε, Θεῖα Σύνοδος ἐθέσπισεν, ἀρεταῖς ἐνθέοις κλειζόμενον.

Θεοτοκίον.

Νυσταγμῷ ἀμελείας με, ὕπνος ἀμαρτίας
Ἄγνη κατέλαβε· τῇ ἀγρίπνῳ ἰμεσίᾳ σου,
διανάστησόν με πρὸς μετάνοιαν.

Ῥδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Μετανάστης Ἐώς, πρὸς τὴν Βασιλίδα τῶν
πόλεων γέγονας· καὶ τῷ θείῳ σπόρῳ,
τὰ γεννήματα ταύτης ἐπλήθυνας, ἐκριζώσας
πᾶσαν, τὴν πονηρὰν Ἀρείου λύμην, ἱερώτατε
Πάτερ Ἰσαΐε.

Ο'παδὸς Ἰσακίου, ὡσπερ Ἡλιοῦ Ἐλισσαῖος
γεγένησαι, ἱερέ Δαλμάτε, μηλωτῇ χαρι-
σμάτων τοῦ Πνεύματος, διαρρόστων ὕδωρ, τῆς
πονηρᾶς δαιμόνων βλάβης, καὶ πιστοῖς ὁμαλί-
ζων τὴν πάροδον.

Νόμοις θείοις πειθήσας, νόμος ἀμαρτίας εἰς
τέλος ἐξέκλινας, καὶ ὠράθης σῦλος, προη-
γούμενος θείου συστήματος, θεοφόρε Φαῦστε,
καὶ Μοναστῶν κανῶν καὶ τύπος, καὶ Πιστῶν
αδιάσειστον ἔρεισμά.

Θεοτοκίον.

Αληθῆ Θεοτόκον, πᾶσαι γενεαὶ σε δοξαζου-
σιν ἄχραντε, τὴν ἀγιωτέραν, τῶν Ἀγγέ-
λων σαφῶς χρηματίσασαν, Παναγία Κόρη· διὸ
βοῶ· Ἀγιάσόν μου, τὴν ψυχὴν μολυνθεῖσαν τοῖς
πάθεσι.

Ῥδὴ ε'. Τὴν δέσιν ἐκχεῶ.

Συνόμιλος ἀνδείχθης Ἀγγέλων· τὸν ἐκείνων
γὰρ ἐζήλωσας βίον, ἐπὶ τῆς γῆς, διοδοῦων
Δαλμάτε, καὶ ἐγκρατεῖα λεπτύνας τὸ σῶμά
σου, ἀλείπτῃς τε τῶν Μοναστῶν, καὶ κανῶν
ἀληθῆς ἀκριβέστατος.

Τῷ ζῆλῳ τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, ὡς Ἡλίας
πυρακτούμενος μάκαρ, ὡς Ἀχαιᾶ, τὸν
προστάτην τῶν ψεύδους, ἐν παρρησίᾳ Ἰσαΐε
ἠλεγξας, νοσήσαντα τὴν πονηρὰν, τοῦ Ἀρείου
ἀφρόνως διαίρεισιν.

Ο'ράθητε ὀδηγοὶ πλανωμένων, καὶ λιμένες
τῶν πιστῶν σωζομένων, θαυματουργοί,
θεοφόροι Πατέρες, Φαῦστε Δαλμάτε καὶ θεῖε
Ἰσαΐε, θεράποντες τοῦ Ἰησοῦ, Μοναζόντων
φωστήρες αἰφωτοί.

Θεοτοκίον.

Νοσῶσάν με τὴν ψυχὴν ἀμαρτίαις, καὶ παν-
τοίαις τῶν ἐχθρῶν ἐπιηρείαις, ἐπισκοπῇ
Παναγία Παρθένε, σωτηριῶδει σου τάχος ἐπί-
σκεψαι, καὶ ἴασαι ὡς ἀγαθῇ, Θεοτόκε ἐλπίς
μου πανύμνητε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν δέσιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
• **Τ**άπαγγελῶ μου ταῖς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
• ἡ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ

• προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
• ρᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τοὺς ἐν ἀσκήσει ἐκλάμπαντας ἐν τῷ κόσ-
μῳ, καὶ ταῖς αἱρέσεσι ἀνατρέψαντας τῇ
πίστει, ὕμνοις Ἰσαΐιον εὐφημήσωμεν, σὺν τῷ
Δαλμάτῳ Φαῦστον, ὡς τῷ Χριστῷ θεράποντας·
αὐτοὶ γὰρ βοῶσιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τίς ἱκανὸς ἐξειπεῖν ἀνθρώπων τῶν Ὀσίων
Πατέρων ταῖς παιδρὰς ὀρετάς καὶ τὰ
σκάμματα, ζῆλον τὸν θείον, τὴν παρρησίαν, τὸ
καθαρόν τῷ βίῳ, ταῖς θείαις πράξεις, ἃς ἐπὶ γῆς
ἐξετέλεσαν ἔτι ὡς Ἀγγελοὶ; ἀλλ' ὅμως σὺν τέ-
τοις τιμῶμεν τὴν Ἰσαΐδα πιστῶς· αὐτοὶ γὰρ
ταύτην αἰεὶ παιδρῶς σὺν Ἀγγέλων χοροῖς λιτα-
νεύουσιν. Αὐτοὶ γὰρ βοῶσιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τῷ αὐτῷ μηνός, Μνήμη τῶν Ὀσίων Πα-
τέρων ἡμῶν Δαλμάτη, Φαῦστῃ, καὶ Ἰσακίου.

Στίχοι.

Κυκλοῦσιν ἄνδρες εἰς δύο τρεῖς σὸν θρόνον,
Ἵψιστε, Φαῦστος, Ἰσαΐκιος Δαλμάτος.

Δαλμάτος, Ἰσαΐκιος τριτάτη θάινον, ἠδέγε
Φαῦστος.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Δαλμάτος ἐστρατεύετο ἐν τῇ δευτέρᾳ
σχολῇ, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Βασιλέως, ζῶν εὐσεβῶς
καὶ θαρσύνως. Διὰ δὲ τὸν Θεόν, καταλιπὼν γυναῖκα
καὶ τέκνα, καὶ μόνον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Φαῦστον μετ' αὐτοῦ
παραλαβὼν, ἔρχεται πρὸς τὸν Ὀσίον Ἰσαΐκιον, καὶ τὸν
μοναστήν ὑπέρχεται βίον, καὶ εἰς ὕψος ἀρετῶν ἤρθη μέ-
γιστον. Ὁ δὲ θαυμασιὸς οὗτος Ἰσαΐκιος ἐκ σπαργάνων
αὐτῶν τὴν ἔρημον ὤκησε, πᾶν εἶδος ἀρετῆς μετερχόμενος·
ὄθεν καὶ ὁ λόγος αὐτῷ λαμπρότατος ἦν τῷ βίῳ κοσμημένος.

Οὗτος, ἐξερχομένου τοῦ Βασιλέως Οὐάλεντος πρὸς τὸν
κατὰ τῶν Σκυθῶν πόλεμον, προελθὼν ἔφη· Τὰς Ἐκ-
κλησίας τοῖς Ὀρθοδόξοις ἀνοιξέον, ὃ Βασι-
λεῦ, καὶ νικήσεις τὸν πόλεμον. Ὡς δὲ οὐκ ἔπει-
θεν, ἀλλ' εἰς θυμὸν κινήθεις, Ἵποστρέψας, φησὶν ὁ
Βασιλεὺς, παρέξω τούτων τὰς εὐθύνας. Εἰ ἐπι-
στρέψεις, εἶπεν ὁ Ὀσίος, οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ Κύριος
ὁ Θεός. Συνάψεις γὰρ τὸν πόλεμον, καὶ φεύξῃ
ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ ζῶν, πυρὶ κα-
ταναλωθήσῃ· ὃ καὶ γέγονεν. Ἐν ἀχυρῶνι γὰρ ἐγ-
κλεισθεὶς κατεφλέχθη.

Οὗτος, μέλλων ἐκδημιῦν τῶν τῆ δε, τὸν Ὀσίον Δαλ-
μάτου Ἠγούμενον παριστήσατο, Ἀττικῷ τότε τῆς Κων-
σταντινουπόλεως πατριαρχούντος. Αὐτὸς δὲ πρότερον δια-
πρέψας ἐν τῇ ἀσκήσει, καὶ ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἀ-
πόσιτος διαμείνας, καὶ ἐν ἄλλαις τσσαύταις ἐν ἐκαστάσει
γεγυῶς, καθίσταται τοῖς Βασιλεῦσι καὶ τῇ Συγκλήτῳ,
καὶ τοῖς κατ' Ἐφεσον συνελθοῦσι Πατράσι ἀιδέσιμος· αἱ
καὶ Ἀρχιμανδρίτην αὐτὸν, καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν τῆς κατ'
αὐτὸν Μονῆς ἀρχοντας, ἐφημέρισαντο μέχρις αἰῶνος ὑπάρ-
χειν. Καὶ ἐν Χριστῷ κοιμηθεὶς, κατατίθεται ἐν τῷ ἰδίῳ
Μοναστηρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Στεφάνου, Πάπα Ῥώμης.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Οὐαλλερικανῶν καὶ Γαληνῶν τῶν Ὑπάτων, ἐν τῇ Ῥωμαίων πόλει κρυπτόμενος δὲ, διὰ τὸν ἐπικείμενον διωγμὸν, τοὺς πρὸς αὐτὸν παραγινομένους τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν διδάσκων, ἐβάπτιζεν· ἐξ ὧν πολλοὺς Πρεσβυτέρους, καὶ Διακόνους, καὶ Ἀναγνώστας κατέστησεν. Ἐκ τούτων τινὲς συσχεθέντες, καὶ παρρησία τὸν Χριστὸν ὁμολογήσαντες, τὸν διὰ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο. Ὄθεν διὰ ταῦτα ὁ μακάριος κρυπτόμενος Στέφανος, ἐαυτὸν κατέστησε φανερόν, καὶ ἀχθεῖς ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἄρειου, ἔδωκεν διὰ προσευχῆς ἔσεις, καὶ μέρος τι καταπειεῖν ἐποίησε. Φυγόντων δὲ τῶν στρατιωτῶν, αὐτὸς εἰς τὸν τάφον Λουκίας τῆς Μάρτυρος ἔρχεται, ἐνθα τὴν θυσίαν ἐτέλει τὴν ἀναίμακτον· κακεὶ τῶν κεφαλῆν ἀποτίμνεται, τῶν στρατιωτῶν ζητησάντων καὶ εὐρόντων αὐτόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆ Ὁσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Ἰωάννου, Ἡγουμένου Μονῆς τῆς Παταλαραίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Σαλώμη, ἡ Μυροφόρος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῆς σαρκὸς οἶον ἐκκυλισθείσης λίθου.

Ὁρᾷ Σαλώμη Χριστὸν, ἐν Χριστοῦ τάφον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ὁσία Θεοκλητῶ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Θεοκλητῶ τὴν κλησιν ἔργῳ δεικνύει,

Κλητῆ Θεῷ φανείσα σαρκὸς ἐκδύσει.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὁδὴ ζ. Παῖδες Ἑβραίων.

Ανθρακες ὠφθητε τῷ Δεῖφ, ἀναπτόμενοι πυρὶ τοῦ Παρακλήτου, καταπλέγοντες μὲν τὴν ὕλην τῆς κακίας, τοὺς δὲ πιστοὺς φωτίζοντες, Θεοφόροι εἰς αἰῶνας.

Σάρκα δυσήνιον νηστεύεις, καθυπέταξας τῷ πνεύματι Δαλμάτε, καὶ κακίαν ἐχθροῦ, κατέκλυσας τοῖς ὄμβροισι, τῶν ψυχικῶν δακρῦν σου, Θεοφόρε εἰς αἰῶνας.

Τέλος μακάριον εὐρόντες, τὴν ἐραίνιον οἰκεῖτε βασιλείαν, καὶ Ὁσίων χοροῖς, συνήψατε Πατέρες, μεθ' ὧν βοᾶτε· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Εστησας ρύμην τῆ θανάτου, τὸν ἀθάνατον τεκοῦσα Θεὸν μόνη, Θεοτόκε ἀγνή, ἡπίστευε μελωδοῦμεν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁδὴ η. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ράβδῳ Σταυροῦ τὴν θαλάσσαν, τῶν παθῶν διαρρήξαντες, πᾶσαν Φαραῶ τοῦ νοητοῦ τὴν δύναμιν, ὠλέσατε Ἅγιοι, καὶ Μοναστῶν πληθύν ἱεράν, γῆν πρὸς ἀπαθείας, μελωδοῦντες ἀπαύτως, εἰλκύσατε Πατέρες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αίρετιζόντων ἐπαρσιν, προφανῶς ἐταπεινώσας, πόρρωθεν προβλέψας τὴν αὐτῶν καταλυσιν· πτωχοῖς ἐπεκέρησας, καὶ ὀδηγὸς ἐγένετο τυφλῶν, γήρης βακτηρία, καὶ χερῶν προσασία, Δαλμάτε ἀνακράζων· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὺ πρὸς τρισὶ τριάκοντα, ἐν ἡμέραις νενήστευκας, αὐθίς τε τοσαύτας, ὑπὲρ φύσιν ὑπνώσας, ἐγρήγορον ἔχων σου, τὸ τῆς καρδίας ὄμμα σοφῆ, καὶ τῇ τοῦ Θεοῦ φωταγωγούμενος αἴγλη· πρὸς ὃν βοᾶς Δαλμάτε· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ο κατοικήσας Κύριος, τὴν ἀμόλυτον μητρὰν σου, ὄλην καθαρὰν καὶ φωταυγῆσεν· ἔδειξε· διὸ μολυνθέντα με, τοῖς ἰοβόλοις δῆμασι, καὶ ταῖς βλαβεραῖς τῶν ἐναντίων ἐφοδοῖς, καθάρισον Παρθένε, καὶ ἀξίωσον ψάλλειν· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Καλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξε-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ
» ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὁδὴ θ. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Γσχυσαν σθένει τοῦ Θεοῦ, δυναμούμενοι ἀνίσχυρον φρύαγμα, τοῦ πολεμήτορος, καταπαλαῖσαι οἱ οὐρανόφρονες, τῶν Μοναζόντων ἀρχηγοί· καὶ νῦν κλειζόμενοι, μεταβεθήκασι, πρὸς ἐπαύλους νοητὰς εὐφραϊνόμενοι.

Ωφθητε τρίφωτος λαμπράς, τὴν ἀνέσπερον αὐγὴν ἀποπέμποντες· ῥόδα ἀμάραντα, τῆ Παραδείσου εὐωδιάζοντα, ταῖς διανοίας τῶν πιστῶν, Πατέρες τρισόλβιοι· διὸ τὴν μνήμην ὑμῶν, τὴν πανέορτον πιστῶς ἐορτάζομεν.

Στέφανον ὡσπερ εὐπρεπῆ, περικείμενοι Σοφοὶ τὴν ἀπάθειαν, καὶ γολισαίμενοι, θείας ἀγάπης τὰ κατορθώματα, εἰς τὸν νυμφῶνα τῆ Χριστοῦ, χαίροντες εἰσῆλθετε, ἀναπαυόμενοι, καὶ τῶν πόνων ἀμοιβὰς κομιζόμενοι.

Ηστράψε φέγγει νοητῷ, καταυγαζούσα πῆλξων τὰ συστήματα, ἡ Δεῖα μνήμη ὑμῶν, μάκαρ Δαλμάτε Φαῦστε Ἰσαάκιε, τῶν Μοναζόντων ἀρχηγοί, φωστῆρες παγκόσμιοι· διὸ φωτίσατε καὶ ἡμῶν τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια.

Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτός, τὴν καρδίαν μου κακίᾳ τυφλώχτουςαν, καὶ μὴ εἰς θάνα-

τον, παραχωρήσης νῦν ἀφυπνώσαι με, τὸν ἀκαθάρτοις λογισμοῖς, αἰεὶ σκοτιζόμενον, ἵνα δοξάζω σε, εὐχαρίστως Θεοτόκε πανάμωμε.

Θεοτοκίον.

» **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος ἐκὼν,
» κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπό
» γασρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἀχραν-
» τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πατέρες οὐρανόφρονες, καὶ τῶν Ἀγγέλων
σύσκηνοι, Δαλμάτε Φαῦστε συνάμα, τῷ
Σαυμαστῷ Ἰσακίῳ, μνησίαν ἡμῶν πρὸς Κύριον,
ποιεῖτε ὡς παρίσασθε, ἀδιαλείπτως Ἅγιοι, τῶν
τῆν ὑμῶν ἐκτελεσθέντων, λαμπράν καὶ πάλμφωτον
μνημν. Θεοτοκίον.

Μαρία κυριώνυμε, πολλοῖς κυριευθέντα με,
πάθει νῦν ψυχοφθόροις, σὺ ἐλευθέρωσον
τάχος, καὶ πρὸς δουλείαν ἐλκυσον, τὴν σὴν τε
καὶ τοῦ τόκου σου· ἵνα ὑμῶν σε ἀχραντε, χρεω-
στικῶς Θεοτόκε, Χριστιανῶν τὴν ἐλπίδα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρισταμένη Πάναγνε, ἐν τῷ Σταυρῷ καὶ
βλέπουσα, τὸν σὸν Υἱὸν ἐπὶ ξύλου, τα-
θέντα ἄπνην ἐθρήνεις, καὶ μητρικῶς ὠλόλυζε,
δακρύνουσα καὶ λέγουσα· Τί τοῦτο τὸ παρά-
δοξον, ὅτι ὁ Κτίστης τοῦ κόσμου, σταυρῷ τα-
θῆναι ἠνέσχου;

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία,
καὶ Ἀπόλυσις.

oo

Τῆ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Παρανόμου προστάγματος, τῷ Θεῷ πειθα-
ρήσαντες, Παῖδες οἱ μακάριοι κατεφρόνη-
σαν· καὶ δεσμευθέντες διελυσαν, τῆς πλάνης τὸν
σύνδεσμον· καὶ ἀξίαν κοσμικὴν, ἀπώσαμένοι
ἔλαβον, τὸ ἀξίωμα, τὸ αὐτοὺς περιδόξους ἐκτε-
λέσαν, καὶ τὴν ἀνω προξενῆσαν, τῆς βασιλείας
ἀπόλαυσιν.

Εαυτοὺς πρὸς τὰ σκᾶμματα, τῆς ἀθλήσεως
Ἅγιοι, καρτερῶς γυμνάσαντες, κατεκρύ-
πτεσθε, ἐν τῷ σπηλαίῳ δεήσεσιν, ἀπαύστως
τὸν Κύριον, ἱκατεύοντες ἰσχύν, χορηγήσαι καὶ

δύναμιν· οἷς δὲ κρίμασιν, ὁ φιλάνθρωπος οἶδεν,
ἀφυπνώσαι, ἐν εἰρήνῃ ὑμᾶς πάντας, θεαρχικῶς
ἐγκελεύεται.

Μυστηρίων μυστήριον, τοῖς Ἁγίαις προτί-
θεται· ὡς γὰρ τελευτήσαντες, οὐκ ἠσθά-
νοντο, οὕτω καὶ νῦν ἐγειρόμενοι, σαφῶς κατε-
πλήττοντο· εἰς γὰρ πίστωσιν νεκρῶν, Ἀναστά-
σεως γέγονε, τὸ τελούμενον· ὅπως γνόντες οἱ
ταύτην ἀθετοῦντες, ἀποφράττωνται ἐν πίστει,
δοξολογοῦντες τοὺς Μάρτυρας.

Δέξαι, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, παναγία Θεόνομ-
φε, καὶ δεινῶν πταισμάτων, τὴν ταπεινὴν
μου ψυχὴν· καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐ-
χαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιοῦσεως τυχεῖν, ἐν
ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ
δῆμοι μετανοία, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ
τῶν δακρύων ταῖς χυσεσι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔ-
βλεψεν, ἀμνάς ἢ κυήσασα, ἐπωδύρετο, καὶ
μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς
ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρητήθης μακρόθυμε;
πῶς ταῖς χεῖράς σου, καὶ τῆς πόδας σου Λόγε
προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν
ἐξέχεας Δέσποτα.

Ἀπολυτικίον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σε Κύριε.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς
Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρῶν, οὗ ἢ Ἀ-
κροστιγῆς:

Τοῖς ἑπτὰ Παισὶν αἶνον ἄδω προσφόρων.
Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις· Κλήμεντος, ἐλλείπον-
τος τοῦ Δ, διὰ τὸ ὀκτάρημον τῶν ὠδῶν.

Ὁδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν.

Τοὺς ἀριθμῶ, λάμποντας τιμίους λίθους ἑ-
πτὰ, δεῦτε πιστῶς τιμήσωμεν, ὅτι πυρ-
σεύουσι τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τῆς ἑπταφώ-
του κρεῖττον λυχνίας τῆς νομικῆς.

Οὐ τῆς σαρκὸς, πρότερον νεκρώσει ζῶντες
Χριστῷ, Παῖδες ἑπτὰ ἀνέθορον, ὡς ὕ-
πνον θάνατον, παραδόξως λαβόντες, κρατύνον-
τες τὸ δόγμα τῆς Ἀναστάσεως.

Γερικῶ, πέπτωκε βοῆ σαλπίγγων ἑπτὰ· ἡ δὲ
τῆς πλάνης ἑπάρσις, τῆ ἑπταφῶνῳ νῦν,
πίστει τῶν Ἀθλοφόρων, κατήλθεν ἕως Ἄδου καὶ
διαλέλυται.

Στέφος διπλοῦν, Ἅγιοι Παῖδες ἑπτὰ ἀληθῶς, ἐδέξασθε πορθήσαντες, πλάνην καὶ ἄρνησιν, τῆς ἐγέρσεως πάντων, τὴν μὲν πρὸ τοῦ θανάτου, τὴν δὲ ἐγέρσει ὑμῶν. Θεοτοκίον.

Καινοπρεπῆ, τόκον καινίζεις Ἀνύμφευτε· ὁ γὰρ Πατρὶ συναναρχος ἐν θείῳ Πνεύματι, συναΐδιος Λόγος, ἐκ σοῦ ἐσωματώθη, χωρὶς τροπῆς καὶ φυρμού.

ᾠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Αστέρεις ἀπλανεῖς ἑπτὰ ὠφθητε, τῇ πίστει ἀστράπτοντες Ἀθλοφόροι, καὶ τοὺς πλάνης νηχομένους βυθῶ, πρὸς λιμένα σωτήριον ἰθύνετε.

Πρὸ βήματος στερρώως ἐστῶτες Ἅγιοι, τυράννου ὡς παλαί οἱ Μακκαβαῖοι, τῆς στρατείας διημείψατε τὴν ἐπίκηρον δόξαν, στρατευθέντες Χριστῶ.

Αΐως τῷ Χριστῶ δεκτὴ ἐδείχθητε, θυσία προσευχῆς Ἅγιοι Παῖδες, καὶ ὁσμὴ πανευωδέστατος, τὸ δυσῶδες ἐλέγχοντες τῆς πλάνης στερρώως. Θεοτοκίον.

Η βάτος ἐν Σινᾷ προδιτύπωσε, Παρθένε τὸ παράδοξον τοῦ σοῦ τόκου· τὸ γὰρ πῦρ τὸ τῆς Θεότητος, οὐκ ἐφλέχθη ἐν μήτρᾳ δεξαμένη πιστῶς. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω
» νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Οὐκ ἐξ ἀνάγκης ὡς φθάρτα παριδόντες, καὶ τὰς ἀφθάρτους δωρεὰς εἰληφότες, ἀποθανόντες ἔμειναν ἐκτὸς καταφθορᾶς· ὅθεν ἐξανίστανται, μετὰ πλείονας χρόνους, ἅπασαν ἐνθάπτοντες, δυσμενῶν ἀπίστιαν. Οὓς ἐν αἰνέσει σήμερον πιστοὶ, ἀνευφημοῦντες Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φιλαμαρτήμων πεφυκῶς δυσωπῶσε· τὸν ἀναμάρτητον Θεὸν τετοκυῖα, τὸν ἁμαρτίας αἶροντα τοῦ κόσμου Σεμνή, τὴν πολυαμάρτητον, οἰκτειρῆσαι ψυχὴν μου, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, τὰς πολλὰς ἐξαλεῖψαι· ἁμαρτωλῶν αὐτὴ γὰρ ἰλασμός, καὶ σωτηρία πιστῶν καὶ ἀντίληψις.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυρῷ κρεμáμενον ὀρώσα Χριστέ· Οἴμοι! ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς

ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Ἰησὺ; θέλων σταυροῦσαι; Ὑμῶ σε μακρόθυμε.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Γερώτατον σύνταγμα, τῷ ἀριθμῷ ἑπτὰ τετιμημένον, τοὺς ἑπτὰ τιμίους Παῖδας ὑμνήσωμεν.

Σοφίζομενον μάταια, τὸν δυσσεβῆ τῆς πλάνης βασιλέα, Ἐφεσίων Παῖδες ἔδειξαν ἄφρονα.

Γερεῖα πανάμωμα, ὡς ἀληθῶς καὶ θύματα Κυρίου, ἐν τῇ πίστει ὠφθητε Παῖδες ἅγιοι.

Νεκρωθέντες τῷ σώματι, πρὸ τῆς κοινῆς ἐγέρσεως ἀφράστως, ἀναστάντες Παῖδες, δόξῃ ἐστέφητε. Θεοτοκίον.

Μὴ παρίδης πρεσβεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ εὐλογημένη, λυτρωθῆναι πάσης θλίψεως Ἀΐχραντε.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ανεπαισθήτως τὸ πρὶν, κοινὸν θανέντες ἐπὶ γῆς θάνατον, ὑπερφυῶς ἀνέστητε αὐθις, πισθήμενοι σαφῶς, Ἐφεσίοι Παῖδες, νεκρῶν τὴν Ἀνάστασιν.

Γερωθέντες Θεῷ, ὁμολογία ἀληθεῖ πίστεως, ὡς ἀθληταὶ νόμιμοι Κυρίε, ἐρρύσθητε σοφοὶ, κλοιῶν καὶ μαστίγων, καὶ στέφανον ἤρασθε.

Νενικηκότες στερρώως, εἰδῶλων πλάνην, ἐκλειεῖς Μάρτυρες, καὶ ἀσεβοῦς ἀίρεσεως δόγμα, φυλάττετε αἰεὶ, τοὺς ὁμολογοῦντας νεκρῶν τὴν Ἀνάστασιν. Θεοτοκίον.

Εν δύο ταῖς φύσεσι, καὶ ὑποστάσει δὲ μιᾷ πέφηνας, τέλειος ὢν, βροτὸς ἀσυγχύτως, καὶ τέλειος Θεός, τεχθεὶς ἐξ Ἁγίας Μητρὸς Ὑπερουσίας.

ᾠδὴ ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Οὐκ ἐξ ἀνάγκης σοφίας ἰσάριθμοι, στύλοι εὐφημείσθωσαν Ἅγιοι Παῖδες ἑπτὰ, λόγοις ὡς λίθοις θλάσαντες, τῶν τυράννων τὸ ἄθεον πρόσταγμα.

Νὸμῳ θείας προνοίας φρουρούμενοι, σχέδιον ἐδέξασθε ταφὴν τὸ σπήλαιον, ἐν ᾧ νεκροὶ καὶ ἀφθαρτοὶ, πολυχρόνιοι Ἅγιοι ὠφθητε.

Αφθαρσία συνέσιοι Μάρτυρες, πῖσιν ἐκδιώκετε φθοροποιὸν καὶ νεκρῶν, καὶ τῷ Θεῷ πρεσβεύετε, ὑπὲρ τῶν ἐλπίζόντων Ἀνάστασιν. Θεοτοκίον.

Νῦν ἡ φύσις τοῦ θήλεος γέγηθε· νῦν ἡ λύπη πέπαυται, χαρὰ δὲ ἠνθῆσεν· ὅτι Μαρία τέτοκε, τὴν χαρὰν τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,

» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Συναξάριον.

Τῆ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων
ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ, Μαξιμιλιανοῦ,
Ἐξακουστωδιανοῦ, Ἰαμβλίχου, Μαρτινιανοῦ,
Διονυσίου, Ἰωάννου, καὶ Κωνσταντίνου.

Στίχοι.

Τὸν ἑπτάριθμον τιμῶ χορὸν Μαρτύρων,
Δείξαντα Ἀνάστασιν νεκρῶν τῷ κόσμῳ.

Τῆ δὲ τετάρτῃ νεκροέγερτοι ξύνθανον ἑπτὰ.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ὑπῆρχον ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως· καὶ
καιρὸν λαβόντες βουλευσασθαι, τὰ πάντα αὐτῶν τοῖς
πτωχοῖς διανείμαντες, ὑπέδυσαν ἐν σπηλαίῳ· εὐξάμενοί
τε τοῦ δεσμοῦ λυθῆναι τοῦ σώματος, καὶ μὴ παραδοθῆ-
ναι τῷ βασιλεῖ, ἀπέθεντο τὰς ψυχάς. Ὁ δὲ Βασιλεὺς
Δέκιος, ἀναζητήσας τούτους πρὸς τὸ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις,
μετὰ τὸ ὑποστρέφαι αὐτὸν εἰς Ἐφεσον, καὶ τὴν ἐν τῷ
σπηλαίῳ τούτων τελευτὴν ἀναδιδαχθεὶς, ἐκέλευσεν ἐμφρα-
γῆναι τούτου τὸ στόμιον. Ἐκτοτε οὖν ἑκατὸν ὀγδοήκον-
τα τεσσάρων (ἰσ. ὀρθότ. 194) χρόνων παρεβρύχητόν,
ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, τῷ τριακοστῷ
ὀγδόῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας, αἰρέσεως ἀναφείσης
περὶ τοῦ μὴ εἶναι Ἀνάστασιν, ὁ Βασιλεὺς, βλέπων τὴν
τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν ταραττομένην, διὰ τὸ καὶ Ἐπισκό-
πους τινας τῆ αὐτῆς αἰρέσει ἀλίσκεσθαι, διηπόρει τί δια-
πράξασθαι. Ὅμως σάκκον περιβαλόμενος, καὶ τῆ γῆ ἑαυ-
τὸν ὑποστρώσας, ἐθρήνη παρακαλῶν τὸν Θεόν, ὅπως φα-
νερώσῃ αὐτῷ τὸ ζητούμενον.

Οὐ παρέδεν οὖν ὁ Κύριος τὰ δάκρυα αὐτοῦ, ἀλλ' ἐ-
πένησέ· τοῖς δὲ τρόπῳ. Ὁ τοῦ ὄρους κύριος, ἐν ᾧ τὸ
σπήλαιον ἦν, ἠθέλησε ποιῆσαι κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖ-
νον μάνδραν τῷ ποιμνίῳ αὐτοῦ· καὶ κυλίσαντος αὐ-
τοῦ λίθους ἐκ τοῦ σπηλαίου ἐκείνου, πρὸς οἰκοδο-
μὴν τῆς μάνδρας, ἠνοίγη ἡ θύρα τοῦ σπηλαίου· καὶ
συμβαῖν αὐτῷ Θεοῦ προστάξει, ἀνέστησαν οἱ ἐκεῖσε τελευ-
τήσαντες Ἅγιοι ἑπτὰ Παῖδες, καὶ ὠμίλου πρὸς ἀλλή-
λους, ὡς ἦδη χθές ὑπνώσαντες, μηδοπωσοῦν ἀλλοιωθέν-
τες, ὡς μὴδὲ τῶν περιθλημάτων αὐτῶν, ὧν ἐνεδέδυντο,
ἐκ τῆς γῆς παραβλαδέντων τὸ σύνολον· καὶ πλείον ἐπὶ
μνήμης ἔχοντες, ὅτι Δέκιος ζητεῖ αὐτοὺς τιμωρῆσασθαι,
περὶ τούτου πρὸς ἑαυτοὺς ὠμίλου, τοῦ Μαξιμιλιανοῦ
πρὸς τοὺς ἑτέρους λέγοντος· Εἰ καὶ κρατηθῶμεν, ἀδελ-
φοί, στώμεν ἀνδρείως, καὶ μὴ προδώμεν τὴν εὐγένειαν
τῆς πίστεως ἡμῶν. Ἀλλὰ σὺ, ἀδελφε Ἰαμβλίχε, ἀπελθε,
ἐξώκησαι ἄρτους, πλὴν περισσοτέρους· ὅφρα γὰρ ὀλίγους
ἦνεγκας, καὶ πρόσπεινοι ἐκοιμήθημεν. Μάθε δὲ καὶ τί
περὶ ἡμᾶς βούλεται Δέκιος.

Ἀπελθὼν οὖν ὁ Ἰαμβλίχος, ἐν τῇ πόλει, καὶ ἰδὼν τὸ
σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ἐν τῇ πύλῃ, ἐθαύμασεν. Ἰδὼν δὲ
αὐτὸ καὶ ἐν ἑτέροις τόποις, καὶ τὰ κτήρια ἐνηλλαγμένα,
καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐνηλλαγμένους, ἐδόκει ὄραμα βλέπειν,
ἢ ἐν ἐκστάσει γεγονέναι. Ἀπελθὼν δὲ ὁμοῦ εἰς τοὺς πω-
λοῦντας, ἔλαβε τοὺς ἄρτους· καὶ δούς τὸ ὑπὲρ αὐτῶν ἀρ-
γύριον τοῖς πωλοῦσιν, ὑποστρέφειν ἔσπευδεν. Ὡς δὲ ἑώ-
ρα τοὺς πωλοῦντας ὑποδεικνύοντας ἀλλήλοις τὸ ἀργύριον,
καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφορῶντας, καὶ φάσκοντας θησαυρὸν εὐ-
ρεῖν, ὡς τοῦ ἀργυρίου προφανῶς ἐλέγχοντος τὸ λεγόμε-
νον, τοῦ πρὸ χρόνων βασιλεύοντος οὐκ ὀλίγων τὴν τύπω-

σιν φέροντος, τρόπῳ συνεσχίθη καὶ ἀφωγία, νομίζων ἀ-
ναγνωρισθῆναι ὑπ' αὐτῶν, καὶ παραδοθῆναι, κατασχεθεὶς
δι' αὐτῶν, Δεκίῳ τῷ Βασιλεῖ. Τόινυν καὶ προσπεισὼν,
ἠντιβόλει λέγων· Δέομαι ὑμῶν, κύριοί μου, ἐπεὶ τὸ ἀρ-
γύριόν μου ἐν χερσίν ἔχετε, λάβετε καὶ τοὺς ἄρτους, μόν-
ον ἀφετέ με ἀναχωρῆσαι. Οἱ δὲ· Δεῖξον ἡμῖν, ἔλεγον,
τὸν θησαυρὸν, καὶ ποιήσον ἡμᾶς κοινωνοὺς· εἰδ' οὖν,
παραδίδομέν σε εἰς θάνατον. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, σύν-
νουν ὀρώντες τοῦτον, τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ κλοῖον ἐπέθεντο,
καὶ ἐπὶ τὴν λεωφόρον εἴλκον· καὶ ὡς πρὸς τὸν Ἀνθύπα-
τον ἤγαγον, παρέστησαν εἰς ἐξέτασιν. Ὁν οὗτος ἰδὼν,
ἤρετο· Διήγησον ἡμῖν, ὦ νεανία, ὅπως τε τὸν θησαυρὸν
εὔρες, καὶ ὅσος οὗτος, καὶ ποῦ. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· Εὐ-
ρεμα μὴδέποτε εὔρειν, ἀπὸ τῶν γονέων δὲ κεκτησθαι,
καὶ ἐγὼ μοι ἐστὶ τὸ συμβᾶν, οὐ γινώσκω. Καὶ ὁ Ἀνθύ-
πατος· Ποίας πόλεως εἶ; Ὁ δὲ· Ἐκ ταύτης, ἔφησεν, εἰ-
μί, ἐὰν ἡ ἢ Ἐφεσος αὕτη. Καὶ ὁ Ἀνθύπατος· Καὶ τί-
νες εἰσὶν οἱ γονεῖς σου; ἐλθέτωσαν πρὸς ἡμᾶς, καὶ τῆς
ἀληθείας διαγνωσθείσης, πιστεύσομέν σοι. Ὁ δὲ, εἶ-
πεν, ὁ Πατήρ μου, καὶ ὁ δεῖνα ἐστὶ προσγενής, καὶ ὁ
δεῖνα Πάππος. Καὶ ὁ Ἀνθύπατος πρὸς αὐτὸν· Ξένα καὶ
ἀνυπόστατα ὀνόματα, καὶ ἔξω τῶν κατὰ συνήθειαν λεγο-
μένων, λέγων, πιστευθῆναι οὐ δύνασαι. Ὁ Ἰαμβλίχος
εἶπεν· Ἐὰν τὴν ἀλήθειαν λέγοντί μοι οὐ πιστεύεις, ἕτερον
εἶπεῖν οὐ γινώσκω.

Ὁ Ἀνθύπατος εἶπεν· Ἀσεβέσασθε, τὸ ἀργύριόν σου ἀ-
πὸ τῆς ἐπιγραφῆς βοᾶ, πρὸ διακοσίων σχεδὸν ἔτων τυ-
πωθῆναι, ἐπὶ Δεκίου τοῦ Βασιλέως, καὶ σὺ νεώτερος ὢν,
σπεύδεις ἀπατήσασθαι ἡμᾶς; Τότε ὁ Ἰαμβλίχος πεισὼν εἰς
τοὺς πόδας αὐτῶν, παρεκάλει λέγων· Δέομαι ὑμῶν, κύ-
ριοί μου, ποῦ ἐστὶ Δέκιος ὁ Βασιλεὺς, ὁ ὢν ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ; Οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν· Ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις Δέ-
κιος οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ πρὸ πολλῶν ἔτων γέγονε. Καὶ ὁ
Ἰαμβλίχος· Διὰ τοῦτο, κύριοί μου, ἐξεπλάγητε, ἀλλ' ἀ-
κολουθήσατέ μοι ἐν τῷ σπηλαίῳ, καὶ ἀπ' αὐτῶν ἴσως τῶν
σημείων πιστωθήσονται οἱ λόγοι μου. Ἐγὼ γὰρ οἶδα,
ὅτι ἀπὸ προσώπου Δεκίου τοῦ Βασιλέως ἐφυγόμεν, καὶ τῆ
χθὲς ἐλθὼν ἀγοράσαι ἄρτους, εἶδον, ὅτι εἰσῆλθε Δέκιος ἐν
τῇ πόλει ταύτῃ.

Ταῦτα εἶπε· καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Μαρῖνος ἀκούσας, λέ-
γει τῷ Ἀνθυπάτῳ· Ὑπολαμβάνω, ὅτι θαυμάσιόν τι συ-
νέβη ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ· ἀλλὰ ἀπέλθωμεν ὁμοῦ σὺν
αὐτῷ. Καὶ πορευθέντων μετὰ τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθε πρὸς τὸ
σπήλαιον πρῶτος ὁ Ἰαμβλίχος, εἶθ' οὕτως ὁ Ἐπίσκοπος,
καὶ πρὸς τὰ δεξιὰ μέρη στραφείς τῆς θύρας, εἶδε γλωσ-
σόκομον, ἐσφραγισμένον δύο σφραγίσιν ἀργυρίοις, ὅπερ
ἔθεντο Ρουφίνος καὶ Θεόδωρος ὡς Χριστιανοί, ἀποστα-
λέντες μετὰ καὶ ἄλλων παρὰ Δεκίου ἐπὶ τὸ ἐμφράξαι τὸ
σπήλαιον, γράψαντες καὶ τὰ τῶν Ἁγίων ὑπομνήματα,
καὶ ὑποσημαναντες καὶ τὰ αὐτῶν ὀνόματα ἐν πυξίαι μο-
λυβδίναις. Καὶ συναχθέντων πάντων τῶν προκρίτων σὺν
τῷ Ἀνθυπάτῳ, ἀνοίξαντες, εὗρον τὰς μολυβδίνας πυξί-
δας· καὶ ἀναγνόντες, ἐξέστησαν ἅπαντες· καὶ εἰσελθόν-
τες εὗρον τοῦ σπηλαίου, εὗρον τοὺς Ἅγίους, καὶ ἔπεσον
εἰς τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ καθίσαντες ἠρώτων αὐτούς. Οἱ δὲ διηγήσαντο ἐν πρώτοις μὲν τὰ περὶ ἑαυτῶν, εἶθ'
οὕτω τὰ τοῦ Βασιλέως Δεκίου κακουργήματα, καὶ ἐξίσταν-
το ἅπαντες, καὶ ἐδόξαζον τὸν τῶν θαυμασίων Θεόν.

Τότε ὁ Ἀνθύπατος, σὺν τῷ Ἐπισκόπῳ, δι' ἀναφορᾶς
δῆλα τῷ Βασιλεῖ Θεοδοσίῳ ταῦτα πεποιθήκασιν. Ὁ δὲ
Βασιλεὺς, γαρᾶς πλησθεὶς ἐπὶ τούτοις, σπουδῆ πολλῇ τὸν
τόπον κατέλαβε, καὶ ἀνελθὼν ἐν τῷ σπηλαίῳ, τοὺς τῶν
Ἁγίων πόδας, πεισὼν ἐπὶ τῆς γῆς, δάκρυσιν ἐναπέσμηχε,
καὶ ἠγαλλιάτο καὶ ἔχαιρεν ἠ ψυχὴ αὐτοῦ, ὅτι ὡ παρῆ-
δε Κύριος τὴν αἴτησιν αὐτοῦ, ἀλλ' ὑπέδειξεν αὐτῷ ὅφ-

Σαλμοφανῶς τὴν τῶν νεκρῶν ἐξανάστασιν. Προσομιλοῦντος οὖν τοῦ Βασιλέως μετὰ τῶν Ἀγίων, ἅμα τοῖς Ἐπισκόποις, καὶ ἑτέροις Ἀρχουσιν οὐκ ὀλίγοις, οἱ Ἅγιοι, μικρὸν ἐναπουσταζάντες, τούτων ὁρώντων, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

Τότε ὁ Βασιλεὺς, δούς ἄμφια πολύτιμα, καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἰκανόν, ἐφ' ᾧ γενέσθαι γλωσσόκομα ἑπτὰ εἰς τιμὴν τῶν Ἀγίων, ἐν τούτοις κατατεθῆναι ἐκέλευσεν. Ἀλλὰ τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ οἱ Ἅγιοι, τῷ Βασιλεῖ ἐμφανισθέντες, ἔλεγον· Ἐάσον ἡμᾶς, ὦ Βασιλεῦ, ἐν τῇ γῆ, ὅθεν ἅπαξ ἀνέστημεν. Γενομένης δὲ συνάξεως οὐκ ὀλίγης Ἐπισκόπων τε καὶ Ἀρχόντων, ὁ Βασιλεὺς, ἐν τῇ γῆ καταδείξ τούς Ἀγίους, ὡς οὗτοι δι' ὀπτασίας διέθεντο, καὶ χαρρῶσανον ἑορτὴν ἐκτελέσας, ξενίαν οὐ μικρὰν τοῖς πτωχοῖς τῆς πόλεως Ἐφεσίων πεποίηκε, καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐχαροποίησε τὸν ὑπ' αὐτὸν, πολυτελῶς φιλοτιμησάμενος, καὶ τοὺς ἐν φυλακαῖς καθειρχθέντας Ἐπισκόπους διὰ τὸ κηρύσσειν τὴν Ἀνάστασιν ἐκαλέσατο· καὶ κοινὴν παρὰ πάντων ἑορτὴν γέγονεν, εὐλογούντων καὶ δοξαζόντων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τῶν Λειψάνων τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν, καὶ Μάρτυρος Εὐδοκίας.

Στίχ. Ὁσμὴ! τί τοῦτο; Σῶμα τῆς Εὐδοκίας, Ἀθλητικῶν ἀπόζον ἦκει χαρίτων.

Πότνια Εὐδοκίη νεκρὰ ἦχθη ἄμφι τετάρτην.

Ἄυτη ἡ Ἅγία Μάρτυς Εὐδοκία Ῥωμαία ἦν, ἐξ ἀνατολῶν ὀρμωμένη. Αἰχμαλωτισθεῖσα δὲ ὑπὸ Περσῶν, κατέλαβε τὴν χώραν αὐτῶν· καὶ πεπαιδευμένη οὖσα ἐν τῇ Δείᾳ Γραφῇ, ἐνουθέτει πάντας τοὺς αἰχμαλώτους· καὶ γνώριμος τοῖς ἐκείσε γενομένη, ἦν καὶ συνήθης ταῖς τῶν Περσῶν γυναῖξι, καὶ οὐκ ὀλίγας μετέβαλε πρὸς τὴν Θεογνωσίαν. Διὸ καὶ διαβληθεῖσα, τύπτεται βουβούρδις· καὶ ριφείσα ἐν τῇ φυλακῇ, διετέλεσε μῆνας δύο. Μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ἀνακριθεῖσα, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινὸν ὁμολογήσασα, τύπτεται σφοδρῶς διὰ ῥάβδων ροιᾶς, ἕως οὐ αἰ σάρκεις δαπανηθεῖσαι κατέπεσον, καὶ οἱ τύπτοντες κατεφοινίχθησαν ὑπὸ τῶν αἱμάτων αὐτῆς, καὶ πάλιν ρίψαντες αὐτὴν εἰς τὴν φυλακὴν, κατησφαλίσαντο.

Μετὰ δὲ παραδρομὴν μηνῶν ἐξ ἐξαγαγόντες αὐτὴν, καὶ ἀνακρίναντες, καὶ καλάμους σχίσαντες ἰσομήκεις τῇ ἡλικίᾳ αὐτῆς, καὶ ἀποδύσαντες, γεγυμνωμένην ταύτην διὰ τῶν καλάμων ἐσπαργάνωσαν· καὶ συσφίγγαντες μετὰ λεπτῆς σπάρτου, τούτους σφοδρῶς ἐπέτηξαν τοῖς μέλεσι τῆς ὅλης σαρκὸς αὐτῆς· καὶ ἕνα πρὸς ἕνα κάλαμον βιαίως σύροντες οἱ ἀνηλεεῖς, καὶ τὰς σάρκας ἀποσπῶντες, δριμυίας καὶ ὀδυνηρὰς ὀδύνας ἐποίουν τῇ Μάρτυρι. Εἶθ' αὐτῷ κρεμάσαντες, καὶ κάλωδιος τὸ ἅπαν σῶμα τῆς Ἁγίας καλύψαντες, καὶ διὰ ξύλων στρεβλώσαντες, συνέριψαν πάντα τὰ ὄστα αὐτῆς, καὶ ὡς εἶδον αὐτὴν ἡμιθανῆ καὶ ἄλαλον, ἀπέτεμον τὴν κεφαλὴν αὐτῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θαθηνῆλ, ἐν μηλέᾳ κρεμασθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Θνήσκε κρεμασθεὶς, Θαθηνῆλ, ἐν μηλέᾳ, Ὡς ἂν τρυγῆσης τῆς Ἐδέμ μῆλα ξένα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἰᾶς, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχ. Ὁσμὴν ἰὼν ἔπνευσεν ἡ Μάρτυς Ἰᾶ, Ἐρυθροβαφῶν αἱμάτων ἀτμόπνῶν.

Ἄυτη ἦν ἐπὶ Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν, πρεσβυτάτην ἔχουσα τὴν ἡλικίαν. Συνελήφθη οὖν μετὰ ἐννέα χιλιάδων Χριστιανῶν αἰχμαλώτων παρὰ τῶν Ἀρχιμαγῶν, διαφοροῖς βασάνοις καὶ πυκναῖς τιμωρίαις παραδοθέντων, μεθ' ὧν καὶ ἡ μακαρία ταῖς τιμωρίαις ἐνεκαρτέρι· ἦτις, μετὰ πολλῶν βασάνων αἰκίας, τὴν κεφαλὴν ἀπέτμηθη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνοσ χρυσεῆς.

Δοχεῖα Χριστοῦ, καθαρὰ καὶ ἐκλεκτὰ οἱ Παῖδες ὠφθησαν, δι' ὧν τὸ δόγμα τῆς αἱρέσεως, τῆς Ἐκκλησίας διώκεται, καὶ ὀρθοδοξία ἐκλάμπει· ὅτι ἔσαι Ἀνάσασις, πάσης ψυχῆς τε καὶ σαρκὸς καθὰ γεγένηται.

Ὡς ὄντως στερροί, πρὸ θανάτου ἀληθῶς ἐν τῇ ἀθλήσει ὑμῶν, Ἅγιοι Παῖδες αὐθις ὠφθητε, καὶ μετὰ νεκρωσιν ζήσαντες, δόξῃ κραταιούμενος Δεία, εὐσεβῶς πιστωσάμενοι, ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀληθὲς τῆς Ἀναστάσεως.

Πνευμάτων ὁμοῦ, καὶ σωμάτων αἰσθητῶν ἔσται ἀνάστασις· ὡς γὰρ οὐκ ἔφυ ἄνευ σώματος, ψυχὴ ἐν κόσμῳ προέρχεσθαι, οὕτως οὐδὲ σώματος πάρεξ, οἱ Πανεύφημοι ἔλεγον, ἢ δοξασθήσεται ψυχὴ ἢ ἔτασθήσεται.

Θεοτοκίον.

Τεκοῦσα Θεὸν, τὸν Σωτῆρα τῷ παντός Μαρία γέγονας, ἀπεγνωσμένων ἐπανόρθωσις, πεπλανημένων ἀντίληψις, καὶ ἀπηλπισμένων ἐλπίς τε, καὶ ψαλλόντων βοήθεια· Εὐλογημένης ὁ καρπὸς ὁ τῆς κοιλίας σου.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ρίζαν πικρίας ἀσεβῶν, ἀναφύουσαν δεινῶς οἱ Δεῖοι Παῖδες, ἐκτεμόντες τῆς πλάνης, καὶ τῆς αἱρέσεως νῦν, κομῶσι καρπῷ τῷ τῆς Πίστewς, ζῶντες καὶ ταφέντες πιστῶς καὶ ἀνασταίντες.

Οἱ Ἐφεσίων ἀρχηγοὶ, Παῖδες Ἅγιοι ἑπτὰ καὶ ἀθλοφόροι, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ βασιλείας πιστῶς, ἐνθέως ἐδείχθησαν ἀτήριγμα· οὓς ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στερροὶ φανέντες ἀθληταί, καὶ ἰσαριθμοὶ δειχθέντες τῶν ἀστέρων, ἀπλανῆ τὴν πορείαν, τῆς εὐσεβείας ὁμοῦ, οἱ Παῖδες ποιούμενοι ἔκραζον· Σε ὑπερυψοῦμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φῶς καὶ ἀνάστασις ζωῆς, τοῖς Παισὶν ἐν τῷ σπηλαιῷ παραδόξως, ἐκ Θεοῦ ἐχαρίσθη·

καὶ ἀναστάντες οἱ πρὶν θανέντες, ὡς ζῶντες ἐκραύγαζον· Σῶσον ὁ Θεὸς τοὺς ἐν πίστει σὲ ὑμνοῦντας.

Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς ἀπώλετο ἀγνή, τὰς τῆς πίστεως ἐλπίδας κεκτημένος, ἐπὶ σοὶ ὀρθοδόξως, Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ἢ μόνοι οἱ φθόνῳ ἀρνούμενοι, σοῦ μὴ προσκυνεῖν τὴν μορφήν τῆς ἐμφορείας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ΄. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα.

Ολβος μυστηρίων καὶ θείων, θαυμασιῶν ἀποκαλύψεων, ἢ τῶν Ἁγίων ὥφθη νῦν ἀνάστασις· οἱ γὰρ παλαιὸν τὸν φυσικόν, σαρκὶ θανόντες θάνατον, ἀφθάρτως νῦν ἀνέστησαν, ἠμφισμένοι ὡς ὑπνώττοντες.

Ρώσεως ταμεῖον, καὶ πίσεως βεβαίας ἀποσφράγισμα, τὸ τῶν Ἁγίων ὥφθη σπηλαῖον, προμηνύον τὸ τῆς μελλούσης, κλέος Ἀναστάσεως, οὐ τεταρταῖον Λάζαρον, ἀλλ' αἰώνιους ἀναστήσειν νεκρούς.

Ως τιμημένοι οἱ Παιῖδες, ἀριθμῶ τε καὶ τῆ πίστει Χριστῆ, τῆς Ἐκκλησίας ὥφθησαν πρὸς ὄφθαλμοι, ὑπερτέρως τῆ Ζοροβάβελ (*), λίθου ἀπαστραπτόντες· ὧν περ τὰ θεία πνεύματα, πνευματικῶς ἀνευφημήσωμεν.

Στέφος μαρτυρίου, ἀθλήσαντες νομίμως ἀνεδήσασθε, Παιῖδες ἑπτὰ καὶ στυλοὶ τῆς σοφίας Θεοῦ, καὶ δογματῶν ὀρθοδοξίας ἔγερσις ἐδείχθητε, ὡς Ἐκκλησίας πρόμαχοι, καὶ πρεσβευταὶ τῶν εὐφημούντων ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Σῶμα καὶ ψυχὴν σου, ἀμίλυντα Θεῷ διατηρούσης ἀγνή, ὁ Βασιλεὺς ἠράσθη σου τοῦ κάλλους Χριστός, καὶ Μητέρα τῆς ἑαυτοῦ σαρκώσεως ἀνέδειξε, Μαρία ὑπερένδοξε, τὴν σωτηρίαν μου αἰεὶ ἐκπληρῶν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Η** τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως

(*) Ὁ ἱερός Ἐμφυδὸς ἐννοεῖ ἀναμφιβόλως ἐνταῦθα τὸ ὑπὸ τοῦ θείου Ἀγγέλου πρὸς τὸν προφήτην Ζαχαρίαν περὶ τοῦ Ζοροβάβελ ῥηθὲν: Διότι τίς ἐξουδένωσεν εἰς ἡμέρας μικράς; καὶ χαρήσονται, καὶ ὀφθονταὶ τὸν λίθον τὸν κασσιτέρεινον ἐν χειρὶ Ζοροβάβελ. Ἐπτὰ οὐτοι ὄφθαλμοὶ εἰσι Κυρίου, οἱ ἐπιβλέποντες ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν (Ζαχ. δ. 10). Ὁ δὲ βουλούμενος γινῶναι ἀκριβῶς τὴν ἐννοίαν τοῦ προφητικοῦ τούτου χωρίου, ἀναγνώτω τὰς εἰς αὐτὸ ἐρμηνείας τῶν Πατέρων.

» σωματώσασα, εὐλογημένη πάντα, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλαῖριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Τυραννικοῦ πρὸ βήματος, τὸν Χριστὸν παρρησία, Παιῖδες ἑπτὰ καὶ Μάρτυρες, ἐκηρύξατε πάντων, Θεὸν Σωτῆρα καὶ Κτίστην· ὑμεῖς γὰρ θεία προνοία, σπηλαίῳ χρόνοις πλείοσι, κατὰ φύσιν θανέντες, ὑπερφυῶς, αὐθις ἐξανίστασθε ὡς ἐξ ὑπνου, αἰρετικῶν τὰ στόματα, ἀποφράττοντες πάντων.

Θεοτοκίον.

Σὺν Ἰαμβλίχῳ μέλψομεν, Ἰωάννην Μαρτίνον, καὶ Κωνσταντῖνον ἄσμασι, Μαξιμιλιανόν τε, καὶ Διονύσιον ἄμα, κλεινῶ Ἐξακουστωδίῳ, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες, τὴν φαιδρὰν τούτων μνήμην, ὅπως εὐχαῖς, τούτων καὶ πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, πταισμάτων λύσιν εὐρωμεν, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ε΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Τὰ Προεόρτια τῆς Ἁγίας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσιγνίου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια προεόρτια γ΄. Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε συνανέλθωμεν, τῷ Ἰησοῦ ἀναβαίνοντι, εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, καὶ κεῖ ἀκουσόμεθα, φωνῆς Θεοῦ ζῶντος, Πατρὸς προανάρχου, διὰ νεφέλης φωτεινῆς, προσμαρτυρούσης ἐν θείῳ Πνεύματι, αὐτοῦ τὴν γνησιότητα, τῆς αἰδίου Υἱότητος, καὶ τὸν νοῦν φωτιζόμενοι, ἐν φωτὶ φῶς ὀψόμεθα.

Δεῦτε προχορεύσωμεν, καὶ ἑαυτοὺς ἐκκαθαρίσωμεν, καὶ πιστῶς ἐτοιμάσωμεν, πρὸς θείαν ἀνάβασιν, τῆς ὑψηλοτάτης, Θεοῦ πολιτείας, ὅπως ἐπόπτῃ τῆς αὐτοῦ, μεγαλειότητος ἐποφθείημεν, καὶ δόξης ἐπιτύχοιμεν, ἣν κατεδεῖν ἠξιώθησαν, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι μυστικῶς ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ.

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλοιωθέντες ἀλλοιώσιν, ἑαυτοὺς εἰς τὴν αὐρίον, καλῶς εὐτρεπίσωμεν, ἐν ὄρει προσβῆναι, Θεοῦ τῷ ἀγίῳ, τὴν ἀναλλοίωτον Χριστοῦ, δόξαν ἀστράπτουσαν κατοπτεύσοντες, λαμπρῶς ὑπὲρ τὸν

ἥλιον· καὶ τὸ τρισσὸν ἀνγαζόμενοι, φῶς ἐν τῷ
 τῷ δοξάσωμεν, τὴν αὐτοῦ συγκατάβασιν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Φοινηχθεῖσαν ἐν αἵματι, τῆς σαρκός σου ἐν-
 δεῦσαι, πορφυρίδα ἐνδοξε θεία χάριτι·
 καὶ κορυφῇ σῆ διαδήμα, ἐπαναδησαίμενος, ἀ-
 φθαρσίας καὶ ζωῆς τοῦ Σταυροῦ τε τὸ τρό-
 παιον, Μάρτυς πάνσοφε, δεξιᾶ περιφέρων ὡς-
 περ σκῆπτρον, τῷ Χριστῷ συμβασιλεύεις, δια-
 παντὸς εὐφραϊνόμενος.

Στρατιώτης ἀήττητος, ἐγνωρίσθης Εὐσίγνιε·
 τοῦ Σταυροῦ τῷ ὄπλῳ γὰρ συμφραξάμε-
 νος, πρὸς συμπλοκὴν ἐξεληλυθας, ἐχθροῦ πολε-
 μήτορος, καὶ κατέρραξας αὐτὸν, ἀριστεύσας
 λαμπρότατα, καὶ τὸν στέφανον, εἰληφῶς τὸν
 τῆς νίκης ἐκ τοῦ μόνου, ἀθλοθέτη καὶ Δεσπό-
 του, καὶ εἰς αἰεὶ βασιλεύοντος.

Τοῖς τιμίοις σε πάθεισι, πάθος τίμιον ἐνδοξε,
 ἀθλητὰ Εὐσίγνιε ἐξεκόνισσας· καὶ νικηφό-
 ρος γενόμενος, τὴν ἄνω μητρόπολιν, μετὰ πάν-
 των κατοικεῖς, ἀθλοφόρων γηθόμενος, καὶ θεύ-
 μενος, κατὰ μέθεξιν θείαν· διὰ τοῦτο, τὴν σε-
 πτήν σου καὶ ἀγίαν, ἐπιτελοῦμεν πανηγυρίν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ
 εἰς τὸν αἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ θεα-
 σώμεθα τὴν δόξαν τῆς Μεταμορφώσεως αὐτοῦ,
 δόξαν ὡς μονογενῆς παρὰ Πατρός· φωτὶ προ-
 σλάβωμεν φῶς· καὶ μετάρσιοι γενόμενοι τῷ
 πνεύματι, Τρισάδα ἁμοούσιον ὑμνήσωμεν εἰς τῆς
 αἰῶνας.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Φέγγει τῶν ἀρετῶν, ἐκλάμποντες προσβῶ-
 μεν, ἐν ὄρει τῷ ἀγίῳ, ὀψόμενοι τὴν θείαν,
 Κυρίου Μεταμόρφωσιν.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Σῆμα θεοπρεπές, Θεότητος δεικνύει, πρὸ τῆ
 Σταυροῦ τοῖς Μύσταις, ὡς ἥλιος ἐκλάμπας,
 Χριστὸς ἐν ὄρει σήμερον.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἐρμών.

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδάμ, Χριστὸς ἀμεῖψαι θείων,
 ἐν ὄρει νῦν ἀπαίρει, Θαβῶρ παραγυμνώ-
 σων, τοῖς Μύσταις τὴν Θεότητα.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Θ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ, μεταμορφωθείς ἐν
 δόξῃ Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ὑποδείξας τοῖς
 Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν τῆς σῆς Θεότητος, κα-
 ταύγασον καὶ ἡμᾶς, τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγνώ-

σεως, καὶ ὁδήγησον ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν
 σου, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν προσπαντήσω-
 μεν, παιδρῶς πανηγυρίζοντες τὰ Προεόρ-
 τια, πιστοὶ καὶ βοήσωμεν· ἠγγικεν ἡ ἡμέρα
 τῆς ἐνθέου εὐφροσύνης· ἄνεισιν εἰς τὸ ὄρος τὸ
 Θαβῶρ ὁ Δεσπότης, τῆς Θεότητος αὐτοῦ ἀπα-
 στραψαί τὴν ὠραιότητα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες,
 ὁ Προεόρτιος, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Κανὼν Προεόρτιος, οὐ Ἀκροστιχίς ἢ Ἀλ-
 φάβητος.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου.

Αστράφθητι κάτωθεν, φῶς οὐρανοῦ ὑπὲρ
 ἥλιον, καὶ γῆ ἀκουτίσθητι, ῥήματα ζῶν-
 τος Θεοῦ· τὴν Υἱότητα, τῷ μεταμορφουμένῳ,
 Πατὴρ μαρτυρήσει γὰρ, ἐπὶ τῆ ὄρει Θαβῶρ.

Βροτὸς τὸ ὀρώμενον, ἀλλὰ Θεὸς τὸ κρυπτό-
 μενον, ἐπὶ τὸ Θαβῶριον, Χριστὸς ἀνέρχε-
 ται, τῆς Θεότητος, αὐγὴν παραγυμνώσαι, ταῖς
 ὑπὲρ τὸν ἥλιον, δόξης λαμπρότησι.

Γνωσῶς νῦν προέρχεται, ἐμφανισθῆναι Μωσῆ
 Χριστὸς, καὶ δόξαν τὴν ἀρρήτον, δεῖξαι ἐν ὄ-
 ρει Θαβῶρ, τῇ πρὸς πρόσωπον, ἀμέσως ὁμι-
 λίᾳ. Γηθόμενοι σήμερον προεορτάσωμεν.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς.

Τὸν κλεινὸν Εὐσίγνιν δοξάζειν θέμις.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ταῖς πανευκλεεστάταις, τάξεσιν Ἀγγέλων
 Παναοίδιμε, συνυπάρχων ἀπαύστως, τοὺς
 δοξάζοντας σῶζε τὴν μνήμην σου.

Οἶκος τοῦ Παρακλήτου, ἡ ἡγιασμένη σου
 διάνοια, Ἀθλοφόρε ἐδείχθη· διὰ τοῦτό σε
 πίστει γεραίρομεν.

Νέκρωσιν ζωηφόρον, τῆ σαρκὶ παθόντος ἐξει-
 κόνισσας, τῇ σαρκὶ σε Παμμακάρ, καὶ τῆς
 ὄντως ζωῆς κατηξίωσαι.

Κράτος παρανομούντων, κρατυνθεῖς τῷ
 Πνεύματι κατέβαλες, καὶ τοὺς νόμους
 Κυρίου, παναοίδιμε Μάρτυς ἐκράτυνας.

Θεοτοκίον.

Λέλυται ἡ κατάρα, πέπαυται ἡ λύπη τῇ κη-
 σει σου, παντευλόγητε Κόρη, τῶν πιστῶν
 εὐφροσύνη παναίμωμε.

Εἶθ' οὕτω, τὸ Τριῶδιον. Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Ταύτην προεόρτιον τὴν ἡμέραν, ἐπιτελῶντες οἱ πισοί, τῆς Μεταμορφώσεως, Χριστοῦ τοῦ Λυτρωτῆ ἡμῶν, κροτήσωμεν ἐν ἄσμασι.

Τὴν εἴσοδον φθάσαντες τῆς Ἀγίας, Μεταμορφώσεως Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς ἀστράψωμεν, ταῖς θείαις ἀλλοιώσεσιν, αὐτὴν κατασπαζόμενοι.

Οἶρος ὑψηλότατον τὴν καρδίαν, κεκαθαρμένην ἐκ παθῶν, ἔχοντες ἐψόμεθα, Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν, φωτίζουσαν τὸν νῦν ἡμῶν.

Δόξα Πατρί.

Τριαῖδα προσώπων τῆ διαιρέσει, Μονάδα φύσιν θεϊκὴν, πάντες προσκυνήσωμεν, Πατέρα τὸν ἀναρχον, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον.

καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ἄμωμον Κόρην ἐξ ἧς προῆλθε, μετὰ σαρκὸς ἀνευ τροπῆς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὑμνήσωμεν ἅπαντες, ὡς ὄντως Θεοτόκον πισοί.

Προεόρτιος. Ὡδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Δεσπόζων τῆς κτίσεως ἀπάσης, ὠραῖθης μορφῆν δούλου λαβὼν, ἐν ἧ τὸ τῆς Θεότητος, ἀπρόσιτον ἀπαύγασμα, τοῖς Μαθηταῖς παρέδειξας, καθὼς ἐχώρουν θεάσασθαι.

Εν ὧρει ἐπείγεται ἀστράψαι, τῆς δόξης ὁ ἥλιος Χριστὸς, καὶ τὸν ἐξ ὕψους λάμποντα, φωστῆρα ἀμαυρῶσαι φωτὶ· ἔταῖς αὐγαῖς λαμπόμενοι, προσορτάσωμεν σήμερον.

Ζωῆς αἰωνίου ἐκπληρώσων, τὰ ῥήματα παρῆρατι Χριστὸς· ἅπερ δεικνύων πράγματα, τοῖς φίλοις ἐπιγνώσασθαι, ἐν ἑαυτῷ νυδόκησε, τὴν πατρικὴν δόξαν ἀστράπτουσαν.

Τοῦ Ἁγίου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Εστῆς πρὸ τοῦ βήματος, ὑμνολογῶν Θεὸν ἄνακτα, Μάρτυς σοφῆ, σάρκα εἰληφότα, καὶ βροτοὺς ἀναπλάσαντα.

Ιερεῖον ἄμωμον, ὀλοκαυτέμενος ἀνθραξι, μαρτυρικοῖς, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου, προσενηνεξαι ἀνθρακι.

Νάμασι τοῦ Πνεύματος, περικλυζόμενος Ἐνδοξε, τὰ θολερά, τῆς πολυθείας, ἀπεξηράνας ρεύματα.

Θεοτοκίον.

Ολὴν μου τὴν ἐφεσίν, πρὸς σὲ κινῶ ἀγνῆ Δέσποινα, τῶν σαρκικῶν, ἐπιθυμιῶν με, διὰ τάχους ἀπάλλαξον. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
• **Κ**ύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
• καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου. Ἦχος πλ. α΄.

Τὸν συναναρχον Λόγον.

Εναντίον ἀνόμων καθωμολόγησας, τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην Θεὸν καὶ Κύριον, μὴ φεισάμενος σαρκὸς, αἰκίζομένης σφοδρῶς, Στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ, τῶν οὐρανίων στρατιῶν, συνόμιλε καὶ τῆς δόξης, τῆς ἀληθοῦς κληρονόμου· διὸ ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Επεφάνη ἡστραψε, τοῖς ἐν τῷ σκότει, ὁ τῆς δόξης ἥλιος, τὰς τῆς Θεότητος αὐγαῖς, ἐν τῷ Θαβῶρ ἀνερχόμενος· οὐ τὴν φωσφόρον τιμῆσωμεν ἔλευσιν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ηεράνιος χορεῖα, τοῖς γηϊνοῖς συγγέγηθε, καὶ προσορτάζει, τὴν τοῦ Φωτοδότου ἐπιλαμπῆν· ἦν ἀσυγκρίτως ἀστράψει, ἀμειβόμενος, τὴν βροτείαν μορφήν, ἐν Θαβῶρ ὡς νυδόκησε.

Θεανθρώπων παρουσίᾳ, τοῖς ἀνθρώποις ὡμίλησας, καὶ θαυμάτων πλήθει, κόσμον μουσικῶς κατεφώτισας· ἔξαστραπτήσῃ δὲ δόξῃ τῆς Θεότητος, ὑπερέλαμψας, ἐν τῷ Θαβῶρ ἀπροσίτῳ φωτὶ.

Ιησοῦς Ναυῆ ὁ γόνος, πρὶν τὸν ἥλιον ἔσησε, προτυπῶν ἡμέραν, τὴν τοῦ θείου Παύλου· αὐτὸς δὲ Σωτὴρ, πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου, σέλας ἔκρυψας, τοῦ ἡλίου, αὐγῇ τοῦ προσώπου σου Κύριε.

Τοῦ Ἁγίου. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νυσταγμὸν ἀπώσαίμενος, τὸν τῆς ῥαθυμίας Μάρτυς Εὐσίγνιε, ἐγρηγόρως πρὸς τὴν ἀθλήσιν, ἀδιστακτῶ πίστει νυτομόλησας.

Εν Κυρίῳ Σωτηρί σου, Μάρτυς ἀγαλλόμενος ἀξιάγαστε, τὰς βασάνους τὰς τοῦ σώματος, ὡς τρυφὴν ἠδεῖαν σὺ λελόγησαι.

Υπερήφανον φρόνημα, τοῦ διὰ κακίαν κατωλισθήσαντος, Ἀθλοφόρε καταβέβληκας, τοῖς ἐνθίοις τρόποις ταπεινούμενος.

Στρατιώτης ἀήττητος, ὡφθῆς ἐν πολέμοις ἀγωνιζόμενος· ὑπελθὼν δὲ τὸ μαρτύριον, δυσμενεῖς ἀσάρκους ἐξωλόθρευσας.

Θεοτοκίον.

Ισοδύναμον σύνδρονον, τέτοκας τὸν Λόγον Πατρί καὶ Πνεύματι· ὃν ἰκέτευε σωθῆναι με, παναγία Κόρη ἀειπαρθενε.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Κυρίῳ γηθόμενοι, πιστῶς ἀκολουθήσωμεν· ἰδοὺ γὰρ ἀνέρχεται πρὸς ὄρος, Μύστας προκρίτους συνεπαγόμενος· οἷς ἐν ἀπροσίτῳ

καλλονῆ, λάμπας ὑπὲρ ἥλιον, ὑποδείξει τὴν δόξαν αὐτοῦ.

Λαμπρύνθητι σήμερον, ὁ οὐρανὸς φαιδρότερον· ἀνεισιν ἰδοῦ γὰρ πρὸς τὸ ὄρος, ὅθεν ἀστράψει Χριστὸς ἀπλέτῳ φωτί, ταῖς ἡλιακαῖς μαρμαρυγαῖς, δόξῃ τῆς Θεότητος, ἀμαυρῶν ὡς φωτὸς χορηγός.

Μυσῆριον δείκνυσι, Χριστὸς τοῖς Μαθηταῖς ἐν Θαβώρ, λάμπας ὑπὲρ αἴγλην τῷ προσώπῳ· τῷ στολισμῷ δὲ τῶν ἱματίων αὐτοῦ, λευκανθεῖς φαιδρῶς ὡσπερ χιῶν, ὁ ἀναβαλλόμενος, ὡς ἱμάτιον φῶς ψαλμικῶς.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ ρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε:

Γνησίως, προσκολλώμενος πάνσοφε, τῷ Δεσπότη, σαυτὸν ἀπεμάκρυνας, τῆς πονηρίας Εὐσίγνιε.

Νεκροῖς ξοάνοις σέβας οὐκ ἔνειμας, Θεομάκαρ, Θεὸν ζῶντα Κύριον, ἐν οὐρανοῖς ἐπιστάμενος.

Γκρίῳ ἀναρτώμενος, Μάρτυς γενναιοφρόνως, πάθος ἐξεικόνισας, τοῦ ἀπαθοῦς διαπίστεως.

Θεοτοκίον.

Ο λόγος ἐν νηδίᾳ σὲ Ἀχραντε, σωματῆται, ἀλόγων τῆ σώματος, παθῶν τὸν κόσμον ῥυόμενος.

Προεόρτιος. Ὡδὴ 5. Τὴν θείαν ταύτην.

Νυμφῶνα δόξης μελλούσης χαρᾶς, τοῖς φίλοις εὐτρεπίζων ἀνέρχεται, ἐπὶ τὸ ὄρος Χριστὸς, πρὸς πολιτείαν μετάρσιον, ἐκ βίου χαμαιζήλου, ἀνακομίζων αὐτούς.

Ενίζων φρένας Χριστὸς Μαθητῶν, οὐράνιον ἐν γῆ σέλας ἤστραψε, νόμος καὶ τῶν Προφητῶν, θελοπρεπῶς παριστῶν ἀρχηγῆς, ὑφ' ὧν νεκρῶν καὶ ζώντων, προσμαρτυρεῖται Θεός.

Ο λύχνος φᾶναι νῦν ἔρχεται, Χριστὸς ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ φαύσεσι, τῆς Θεϊκῆς ἀστραπῆς· οὐ πρὸς τὴν λάμπην ὀδεύσωμεν, ἐν αἴγλῃ τοῦ προσώπου αὐτοῦ γηθόμενοι.

Τοῦ Ἁγίου. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Νοήματα ἀληθῆ ἐν καρδίᾳ, εὐγενέσιν ἐκτιθέμενος τρόποις, οὐκ ἀγνοῶν, τὰ νοήματα Μάρτυς, τοῦ δυσμενοῦς εἰς τὸ σταδῖον ἔδραμες, καὶ ὤλεσας τῇ τῆ Σταυρῆ, συμμαχία τὰ τῆ στρατεύματα.

Δαιμόνων οἱ λατρευταὶ λατρευτὴν σε, τῆς Τριάδος ἐγνωκότες βασιάνοις, καὶ φυλακαῖς, καὶ ἀδίκῳ θανάτῳ, καθυποβάλλουσι Μάρτυς Εὐσίγνιε· ἀλλ' ἤττηνται τῇ παρα σου, ἀηττήτῳ ἐνστάσει πανόλβια.

Ο ἰ χειμαρῶσι τῶν αἱμάτων σε Μάρτυς, θολερῆς τῆς ἀνομίας χειμαρῶς, καὶ ποταμούς, ἀθείας δολίου, καὶ πονηρὰ ἀπεξήραναν ῥεύματα· ἰάσεων δὲ τοῖς πισοῖς, ἀνεξάντλητον πέλαγος ὠφθησαν. Θεοτοκίον.

Ενηράνασα τὰ φυτὰ τῆς κακίας, τῇ ἐν σοὶ ἀναβλαστήσει τοῦ Λόγου, Μήτηρ ἀγνή, ἐκ ριζῶν τῆς ψυχῆς μου, ταῖς πονηρὰς ἐνθυμήσεις ἀπόκοψον, καὶ φύτευσον τῶν ἀρετῶν, τὰ ὠραία Παρθένε βλαστήματα. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
• ἀπαγγελῶ μὲ ταῖς θλίψεις· ὅτι κακῶν,
• ἡ ψυχὴ μὲ ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
• προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωάνης· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον Προεόρτιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τῇ θείᾳ σήμερον Μεταμορφώσει, ἡ βροτεία ἅπασα, φύσις προλάμπει θεικῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγαῖζουσα· Μεταμορφῶται Χριστὸς, σῶζων ἅπαντας.

Ἔτερον τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαῖς.

Ως εὐσεβείας Μάρτυρα, καὶ ἀληθῆ θεόφρονα, ἡ Ἐκκλησία γεραίρει δοξαζούσα, τῆς θείους ἀθλοῦς σήμερον, τοῦ σοφοῦ Εὐσίγνιου, ἀκαταπαύστως βοῶσα· Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, τοὺς δούλους σου συντήρησον Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Ο χορὸς τῶν Πιστῶν συναγάλλεται, Εὐσίγνιου τὴν μνήμην γεραίροντες. Βασιλεῖς, Πατριάρχαι καὶ Ἀρχοντες, ξένοι, δῆλοι, πτωχοὶ καὶ αὐτόχθονες, ἐπὶ τοῖς θαύμασι τοῦ Μάρτυρος δράμετε· ἡ σορὸς ἐκβλύζει θαυμάτων χάριν, καὶ πιστῶς οἱ λαοὶ ἀπαρῦνται, καὶ Θεὸν ἀνυμνεῖσι τρανῶς βοῶντες· Ταῖς αὐτῆ ἱκεσίαις, τοὺς δούλους σου συντήρησον Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ Ε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Προεόρτια τῆς Ἁγίας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσίγνιου.

Στίχοι.

Εὐσίγνιον τέμνουσι τὸν Χριστοῦ φίλον,
Τιομῆς μέχρι κράζοντα· Χριστὸς μοι σέβας.

Πέμπτη Εὐσίγνιου κάρη κονίησιν ἐμίχθη.

Ο ὅτος ἦν τὸ γένος Ἀντιοχεύς, στρατιώτης γεγονώς ἐπὶ Κωνσταντῶς τοῦ Χλωροῦ, πατὴρ τοῦ Ἁγίου καὶ μεγάλου Κωνσταντίνου. Παρίεινε δὲ ἐπὶ τῇ στρατείᾳ μέχρις Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, ἥδη δέκα καὶ ἑκατὸν

έτων γινόμενος, ἐν δὲ τῇ στρατείᾳ διαπρίψας ἔτη ἐξήκοντα ἑπτὰ. Οὗτος οὖν κατέστη τῷ Ἰουλιανῷ εἰς ἐξίτασιν· καὶ διελέγξας αὐτόν, ὡς τὴν πατριον παραβάντα εὐσέβειαν, καὶ τὴν τοῦ Θεοῦ τιμὴν μεταγαγόντα ἐπὶ τὰ εἶδωλα, καὶ ἀναμνήσας αὐτόν τῆς ἀρετῆς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ ὅπως ἐκ θείας ἐπιφανείας ἐπὶ τὴν πίστιν μετήγη τὴν εἰς Χριστόν, τοῖς μὲν ἄλλοις συνετός ἔδοξε, καὶ διὰ μακρῶν χρόνων πραγμάτων καὶ ἱστοριῶν ἔμπειρος· ὁ δὲ Ἰουλιανὸς μυχτηρίσας αὐτόν, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τμηθῆναι προσέταξε· καὶ οὕτως ἐπληρώθη ἐν Χριστῷ αὐτοῦ ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι δύο Μάρτυρες καὶ αὐτάδελφοι, Καττιδῖος καὶ Καττιδιανός, λιθοβοληθέντες τελειοῦνται.

Στίχ. Βουνοὺς λίθων ἔστησαν ὑψηλοὺς Λόγε,
Δὲ ὧν ἀνῆλθον πρὸς σέ σύγγονοι δύο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἅγία Νόννα, ἡ μήτηρ τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Νόννη θανούση τῇ καλῇ καλὸς γόνος,
Καλὸν δίδωσιν ἐντάφιον τοὺς λόγους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Σόλεβ ὁ Αἰγύπτιος, βέλει τοξευθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἄν συλλαβισθῆς ἐξόπισθεν ὦ Σόλεβ,
Βέλος συναΐξεις ὄργανον τοῦ σοῦ τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Φάβιος, Ἀρχιεπίσκοπος Ῥώμης, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Κεῖται Φάβιος νεκρὸς ὁ Χριστοῦ Θύτης,
Χριστῷ προσαχθεὶς θυμᾶ καινὸν ἐκ ξίφους.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Πρὸς μετάρσιον ψυχῆς ὕψος ἀνάγοντι, τῶν Μαθητῶν ἐκλογὴν, ἀκολουθήσωμεν νῦν, Χριστῷ κατοπτεύσοντες ξένα θεάματα· θαμβηθέντες δὲ, σὺν αὐτοῖς ἐκβοήσωμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ρυπωθεῖσαν ἐκκαθάρας φύσιν βρότειον, ὑδατί τε καὶ πυρὶ, ἐν τῇ οἰκείᾳ σαρκί, τὴν ταύτης λαμπρότητα ὑποδεικνύεις Σωτῆρ, τῷ προσώπῳ σου, λάμψας ὑπὲρ τὸν ἥλιον, εἰς μελλούσης δόξης τύπον.

Συνανέλθωμεν Χριστῷ εἰς ὄρος ἅγιον, συναφέροντι, τοὺς Ζεβεδαίου υἱοὺς, καὶ Πέτρον τὸν πρίκριτον, οὓς ἐξελέξατο, δόξης μάρτυρας, τῆς ἑαυτοῦ κραυγάζοντας· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ἁγίου. Παῖδες Ἑβραίων.

Αἱμασι Μάρτυς ἐκχυθεῖσι, δι' ἀγάπῃσιν Χριστοῦ τοῦ σαρκωθέντος, λαμπρυνθεὶς τὴν ψυχὴν, πρὸς τοῦτον μετετέθης, ἀναβοῶν γηθόμενος· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ζέων τῷ πόθῳ τῷ Σωτῆρος, ὑπεξέφυγες κρυμὸν τῆς ἀθείας, καὶ χειμῶνα δεινόν, ὑπὴνεγκας βασιάνων, ἀναβοῶν Εὐσίγνι· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ετι σαζόμενος τοῖς ὄμβροισι, Παναοῖδιμε τῶν θείων σου αἱμάτων, τῷ Δεσπότη Χριστῷ, παρέστης ἀναμέλπων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ινα τῆς θείας βασιλείας, τὴν αἰώνιον ζωὴν κληρονομήσης, τῆς προσκαίρου ζωῆς, τὴν δόξαν ἐβδελύξω, ἀναβοῶν Εὐσίγνι· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Νέον ἐκύησας Παιδίον, ὃν ἐγέννησες Πατῆρ πρὸ τῶν αἰώνων, Θεοτόκε ἀγνή· ὦ πάντες μελωδοῦμεν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Προεόρτιος. Ὡδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Τίς μὴ ἐκπλαγῆ παντάναξ Λόγε, τὴν μεταμορφούμενος, ἔδειξας τοῖς φίλοις σου, ταῖς θείαις λαμπρότησι, περιαστραῖψας αὐτούς· μεθ' ὧν προεορτάζοντας πίστει, λάμπρυνον φωτί σου, ἡμᾶς τοὺς σέ ὑμνοῦντας.

Υψος οὐρανόθεν πολιτείας, καὶ δόξης τῆς αἰδίου θείαν ἔλλαμψιν, δώρησαι τοῖς δούλοις σου, νῦν προεορτάζουσι, τῆς σῆς Μεταμορφώσεως λαμπρὰν πανήγυριν· ἐν ἧ φῶς ἀπαστραπτῶν φαιδρύνεις, τοὺς σέ ἀνυμνῶντας, Χριστὸν τὸν φωτοδότην.

Φωτὸς χορηγὸς καὶ φῶς ὑπάρχων, ἀπρόσιτον καὶ αἰδῖον προἀναρχε, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡσπερ ἱμάτιον, φῶς ἐν τῷ κόσμῳ ἔλαμψας, μετὰ σαρκὸς προσληθὼν· καὶ φῶς ἐπὶ τοῦ ὄρους ἀστράπτεις, δόξης τῆς πατρῶας, δεικνύς τὸν χαρακτῆρα.

Τοῦ Ἁγίου. Νικηταὶ τυράννου.

Θυρεῶ Παμμακάρο, εὐσεβείας πάντοθεν συμπεφραγμένος, τοὺς παρανομοῦντας, ἐτροπῶσω χάριτι μέλπων ἀπαύστως· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Εν τῷ θλίβεσθαί σε, πρὸς Θεὸν ἐκέκραξας τὸν εὐεργέτην, καὶ εἰσήκουσέ σε, καὶ δεινῶν ἐρρύσατο ἀναβοῶντα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Μὴ θεοῖς ἀψύχοις, σέβας ἀλογώτατον Μάρτυς προσάξας, καθαρὰ θυσιά, τῷ Θεῷ προσήνεξαι μέλπων ἀπαύστως· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ινα τῆς μελλούσης, ἐπιτύχης πάνσοφου ζωῆς καὶ δόξης, ἐνεκρώθης κόσμῳ, καὶ βοῶν Εὐ-

σίγνι ἐθανατώθης· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Συμπαθῆς Παρθένε, Θεὸν συμπαθέστατον ἀποτεκεῖσα, συμπαθείας Δείας, πάντας καταξίωσον τοὺς μελωδοῦντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τοῦ Τριωδίου. Εἰρμὸς ἄλλος.

Τὸν Βασιλέα Χριστόν.

Τῆς τοῦ Κυρίου λαμπρᾶς, Μεταμορφώσεως ἡ παρῆσα ἡμέρα, τῷ κόσμῳ προαυγάσασα, προτρέπεται βοᾶν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς διανοίᾳ πιστοὶ, δεῦτε ἀπίωμεν πρὸς τὸ ἅγιον ὄρος, ἰδεῖν τὴν Μεταμόρφωσιν, Χριστοῦ τὴν παμφαῆ· πάντας γὰρ φωτίζει, τοὺς δοξολογοῦντας αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σήμερον τῆς τῆ Χριστῆ, Μεταμορφώσεως καθάρᾳ τῆ καρδίας, προῦπαντὴν ποιήσωμεν, καὶ κράζωμεν αὐτῷ· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρί.

Τὴν ἐν προσώποις τρισί, μίαν Θεότητα συνθεολογουμένην, Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα τὸ παναίγιον ὁμοῦ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ωῦ τεραστίου φρικτοῦ! πῶς παρθενεύουσα μητραῖεις Δεόποις, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Δεσπότην τίκτουςα Θεόν; ὃν πάντα τὰ ἔργα ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμὸς.

- **Τ**ὸν Βασιλέα Χριστόν, ὃν ὠμολόγησαν οἱ αἰχμαλῶτοι Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες,
- μεγάλη τῇ φωνῇ· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε,
- καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰ Προεόρτιος. Ὁδὴ Δ΄. Ἄπας γηγενῆς.

Χαίρει οὐρανός, ἐκ γῆς ἀνατέλλοντα νῦν προαισθόμενος, Ἥλιον τὸν ἄδυτον, καὶ Δεία δόξῃ ἀμβλύναι μέλλοντα ἡλιακᾶς φαιδρότητας· γῆ δὲ χορεύει φαιδρῶς, ἐρανίῳ, αἶγλη καὶ λαμπρότητι, λαμπομένη καὶ φῶς χρηματίζουσα.

Ψαλλῶν ὁ Δαυὶδ, τὴν σὴν Μεταμόρφωσιν προανεφώνησε· Τίς ὁμοιωθήσεται, σοὶ τῷ Κυρίῳ, λέγων υἱοῖς ἐν Θεοῦ; σὺ γὰρ ἐνδοξαζόμενος ἐν ταῖς Ἀγίων βουλαῖς, μέγας ὄφθης ἐν τοῖς περικύκλω σου, φοβερός ἐν τῇ δόξῃ τῆς Δείας μορφῆς.

Ωλόγε Θεῆ, σοφία καὶ δύναμις, καὶ χαρὰ κτῆρ τῆ Πατρός· ὦ Θεῆ νοούμενε, πιστοῖς καὶ ἀνθρώπε γνωριζόμενε, τῆς σῆς Μεταμορφώ-

σεως ἡμᾶς ἀξίωσον, ἐκτελέσαι, τὴν φαιδρὰν πανηγυριν, ἐν φωτὶ καλῶν ἔργων ἐκλάμποντας.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ισχυῖ Μάρτυς τῆ Χριστοῦ, τὸν ἀνίσχυρον ἐχθρὸν ἐθανάτωσας, κατεπαιρόμενον, καὶ μάλιστα ὄντως νῦν φρουαττόμενον· καὶ τῇ τοῦ ξίφους ἐκτομῇ, τὴν κάραν ὑπέκλινας, καὶ καθηγιάσας, τῇ τοῦ αἵματος ῥοῇ τὴν γῆν ἅπασαν.

Ως κόσμος πάντων ἀθλητῶν, ὡς Μαρτύρων ὠραιότης Εὐσίγνι, ὡς στῦλος ἄσεικος, τῆς Ἐκκλησίας ὡς περιτείχισμα, τῶν εὐσεβῶν περιφανές, ὡς Δεῖον ἀγλαΐσμα, τῶν προστρειχόντων σοι, ὡς ὀλόφωτος ἀστήρ μεμακάρισαι.

Στάζουσι μύρον οἱ αἱμοὶ, τῶν ἰδρώτων σου εὐῶδες Εὐσίγνι, καὶ τὰς καρδίας ἡμῶν, τῶν σέ τιμώντων εὐωδιαζουσι, καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων, ἀποδιώκουσιν, ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ γενναιότατε.

Ηλιε δόξης Ἰησοῦ, ὁ φαιδρύναις τὸ μνημόσυνον σήμερον, τοῦ Ἀθλοφόρου σε, αὐτῆ πρεσβείαις φώτισον δέομαι, τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν, ἀπάτη τοῦ ὄψεως, ἵνα δοξαζῶ σε, ὡς Θεὸν ἀληθινόν καὶ φιλόανθρωπον. Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτός, τῆς καρδίας μου τὰ ὄμματα δέομαι, ταῖς ἀμαυρότησι, τῆς ἀμαρτίας ἀποτυφλόμενα, καὶ δεκτικὰ τῶν Δεικῶν, δεῖξον ἐπιλάμψεων, ἵνα γεραίρω σε, ἐν φωναῖς ἀγγελικαῖς· Παναμώμητε.

Τοῦ Τριωδίου. Εἰρμὸς ἄλλος.

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Ταύτην προσισόδιον τὴν ἡμέραν, τῆς σῆς Κυρίου τελοῦντες πανενδόξου, καὶ παμφαοῦς Μεταμορφώσεως, ὕμνοις σε μεγαλύνομεν.

Τὴν καλὴν ἀλλοίωσιν ἀλλοιωθέντες, τῇ Χριστῆ Μεταμορφώσει, εὐρεθῶμεν φωτοφανεῖς, ταῖς εὐπραγίαις ἡμῶν, ταύτην μεγαλύνοντες.

Προθύροις ἰστάμενοι τῆς ἐνδόξου, Μεταμορφώσεως Κυρίου, ἀύγασθῶμεν πνευματικῶς τὰς διανοίας ἡμῶν, ταύτην μεγαλύνοντες.

Δόξα Πατρί.

Σὲ τὴν ἐν Τριάδι καὶ Μονάδι, παντεξουσίαρχον οὐσίαν, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπεράγιαν Θεοτόκον, τὴν ἀνωτέραν τῶν ἄνω τάξεων, μόνῃ Ἀγνῇ, καὶ πάσης κτίσεως, ὕμνοις μεγαλύνομεν. Ὁ Εἰρμὸς.

- **Σ**ὲ τὴν ἀπειρόγαμον Θεοτόκον, τὴν οὐράνιον πασαδα, τὴν τεκεῖσαν τὸν ἀρχηγόν
- τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνελθωμεν.

Θωρακισθεῖς Εὐσίγνε, τὴν Χριστοῦ πανοπλίαν, τὰς παρατάξεις ἔτρεψας, τῶν ἀδίων τυράννων, καὶ ἤρας νίκης βραβεῖα, ἀνδρικῶς ἐναθλήσας, Μεγαλομάρτυς ἐνδόξε· ὅθεν νῦν τῇ Τριάδι, παρεστηκῶς, σὺν Ἀγγέλοις πάνσοφῃ μὴ ἐλλίπτῃ, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν τιμῶν των σε πρόβω.

Προεόρτιον.

Οὐ δόξης ἐφιέμενοι, ὀλικῶς τῆς ἐνθέου, τὸ νέφος διακόψωμεν, τοῦ γεώδους σαρκίου, μετάρσιοι πρὸς τὸ ἔρος, τὸ Θαβῶρ ἀνελθόντες· καὶ Μωϋσεὶ Ἠλίᾳ τε, Μαθητῶν τοῖς πρωτάρχαις, συμμετασχεῖν, Θεϊκῆς ἐλλάμψεως ἀπροσίτου, ἀξιοθῆναι σπεύσωμεν, φῶς φωτὶ προσλαβόντες.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Τῆς παναγίας ἐνδόξε Μεταμορφώσεως, προὔπαντὴν ποιῶντες, τῇ παρῆσῃ ἡμέρᾳ, Χριστὸν δοξολογοῦμεν τὸν τὴν ἡμῶν, τῷ πυρὶ τῆς Θεότητος, ἀναμορφώσαντα φύσιν, καὶ ὡς τὸ πρὶν, ἀφθαρσίαν ἀπαστράψαντα.

Στίχ. Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν.

Επὶ τὸ ἅγιον ὄρος δευτε ἀπίωμεν, καὶ τὴν παμφαεσάτην, Μεταμύρφωσιν πίστει, κατὶδῶμεν Κυρίου, τοῦτον πιστῶς, προσκυνῶντες καὶ λέγοντες· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν μόνος, ὁ σαρκωθεῖς, καὶ θεώσας τὸ ἀνθρώπινον.

Στίχ. Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σε πορεύονται.

Αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἡ προεόρτιος, μεθ' ἣν μεταμορφοῦται, ὁ Χριστὸς συμπαρόντων, Μωσέως καὶ Ἠλίας, καὶ τῶν αὐτοῦ Μαθητῶν ἐν τῷ ὄρει Θαβῶρ, φωνῆς δὲ Θείας λαλούσης· Οὗτος ἐστὶν, ἀληθῶς ὁ ἐκλεκτός μου Υἱός.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Νόμος καὶ Προφητῶν σε Χριστέ, ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν, ὀρώντες ἐν τῇ νεφέλῃ, Μωϋσῆς ὁ θεόπτης, καὶ Ἠλίας ὁ ἔμπυρος ἀρματηλάτης, καὶ ἀφλεκτος οὐρανοδρόμος, ἐπὶ τῆς Μεταμορφώσεώς σε· μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, τοῦ σοῦ φωτισμοῦ ἀξίωσον Δέσποτα, ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἀνάμνησις τῆς Ἁγίας Μεταμορφώσεως τῆ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Εἰ ἂν ἡ Ἑορτὴ αὕτη τύχῃ ἐν Κυριακῇ, οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ πάντα τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸ μικρὸν ἔσπερινον.

Ἰστῶμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'· δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημεῖωσιν.

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλοιωθέντες ἀλλοίωσιν, ἕρανέφρονες σήμερον, Χριστῷ συμμορφόμενοι, εὐσεβῶς καὶ γῆθεν, ἐφ' ὑψηλοτάτην, τῶν ἀρετῶν περιωπὴν, ἀνενεχθέντες ἀγαλλώμεθα· δι' οἴκτον γὰρ τὸν ἄμορφον, μεταμορφούμενος ἀνθρώπον, ἐν Θαβῶρ κατελάμπρυνεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Οφιλοθεαίμονες, τῶν ὑπὲρ νῦν καὶ φιλήκοοι, μυστικῶς ἐποπτεύσωμεν, Χριστὸν ἔξαστράψαντα, θεϊκαῖς ἀκτίσι, καὶ ἐνηχηθῶμεν, τὴν τοῦ Γεννήτορος φωνὴν, ἠγαπημένον ἀνακηρύττουσαν, Υἱὸν τὸν καταυγάσαντα, τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν, ἐν Θαβῶρ καὶ πηγάσαντα, φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Απαν νῦν ἐγκόσμιον, καὶ ὑπερκόσμιον σύστημα, συγκινείσθω πρὸς αἴνεσιν, Χριστῷ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ νεκρῶν καὶ ζώντων, κεκυριευκός· θεοπρεπῶς γὰρ ἑαυτῷ, μεταμορφόμενος συμπαρίστησι, τῷ νόμῳ καὶ τῆς χάριτος, τοὺς πρωτοστάτας καὶ κήρυκας, ἐν Θαβῶρ ὡς νηδύκησεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν γνώφον τὸν νομικόν, ἡ φωτεινὴ τῆς Μεταμορφώσεως διεδέξατο νεφέλη· ἐν ἣ Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας γενόμενοι, καὶ τῆς ὑπερφώτου δόξης ἀξιοθέντες, Θεῷ ἔλεγον· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, τὴν τοῦ Ἀδάμ ἀμείψας, ἀμαυρωθεῖσαν φύσιν, λαμπρύνας ἐθεούργησεν.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Φεγγει τῶν ἀρετῶν, ἐκλάμποντες προσβῶμεν, ἐν ὄρει τῷ ἀγίῳ, ὀψόμενοι τὴν θεῖαν, Κυρίου Μεταμόρφωσιν.

Στίχ. Θαβώρ και Ἑρμών ἐν τῷ ἐνάματί σου ἀγαλλιάσονται.

Ηλιος μὲν τὴν γῆν, παιδρίων αὐθις δύνει· Χριστὸς δὲ μετὰ δόξης, σστράψας ἐν τῷ ὄρει, τὸν κόσμον κατεφώτισεν.

Δόξα, και νῦν. Ὁμοιον.

Εἶδον ἐν τῷ Θαβώρ, Μωσῆς τε και Ἥλιος, τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Ἀπολυτίκιον.

Μεταμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, Χριστὸς ὁ Θεός.

Ὅρα τοῦτο εἰς τὸν Μέγαν Ἑσπερινόν.

Και Ἀπόλυσις.

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Στιχολογία οὐ γίνεται. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. και ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, δ'. δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

Ἦχος δ'. Κοσμά Μοναχοῦ.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, ὄρος οὐρανὸν ἐμίμειτο, νεφέλη ὡς σικηνὴ ἐφηπλοῦτο. Σοῦ μεταμορφουμένου, ὑπὸ Πατρὸς δὲ μαρτυρουμένου, παρῆν ὁ Πέτρος σὺν Ἰακώβῳ και Ἰωάννῃ, ὡς μέλλοντες συνειναί σοι, και ἐν τῷ καιρῷ τῆς παραδόσεώς σου· ἵνα θεωρήσαντες τὰ θαυμάσια σου, μὴ δειλιάσωσι τὰ παθήματά σου· ἃ προσκυνῆσαι ἡμᾶς, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Πρὸ τῆ Σταυροῦ σε Κύριε, παραλαβὼν τοὺς Μαθητὰς εἰς ὄρος ὑψηλὸν, μετεμορφώθης ἐμπροσθεν αὐτῶν, ἀκτίσι δυνάμεως καταυγάζων αὐτοὺς· ἐνθεν φιλανθρωπία, ἐκεῖθεν ἐξουσία, δεῖξαι βυλόμενος τῆς Ἀναστάσεως τὴν λαμπρότητα· ἧς και ἡμᾶς ὁ Θεός, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, ὡς ἐλεήμων και φιλανθρωπος.

Εἰς ὄρος ὑψηλὸν μεταμορφωθείς ὁ Σωτῆρ, τοὺς κορυφαίους ἔχων τῶν Μαθητῶν, ἐνδόξως ἐξέλαμψας· δηλῶν, ὅτι οἱ τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν διαπρέψαντες, και τῆς ἐνθεοῦ δόξης ἀξιωθήσονται. Συλλαλῆντες δὲ τῷ Χριστῷ, Μωϋσῆς και Ἥλιος ἐδεικνυον, ὅτι ζώντων και νεκρῶν κυριεύει· και ἔ παλαι διὰ νόμον, και Προφητῶν λαλήσας ὑπῆρχε Θεός· ὃ και φωνὴ τῆ Πατρὸς, ἐκ νεφέλης φωτεινῆς ἐμαρτύρει λέγουσα· Αὐτῷ ἀκούετε, τοῦ διὰ Σταυροῦ τὸν Ἄδην σκυλεύσοντος, και νεκροῖς δωρουμένου ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ο ὄρος τὸ ποτὲ ζοφῶδες και καπνώδες, νῦν ἴσχυρον και ἅγιόν ἐστιν, ἐν ᾧ οἱ πόδες σου ἔστησαν Κύριε· πρὸ αἰώνων γὰρ κεκαλυμμένον

μυστήριον, ἐπ' ἐσχάτων ἐφανερώσεν ἡ φρικτὴ σε Μεταμόρφωσις, Πέτρῳ Ἰωάννῃ και Ἰακώβῳ· οἱ τινες τὴν ἀκτίνα τοῦ προσώπου σε μὴ φέροντες, και τὴν λαμπρότητα τῶν χιτῶνων σε, ἐπὶ πρόσωπον εἰς γῆν κατεβαρύνοντο· οἱ και τῆ ἐκστάσει συνεχόμενοι, ἐθαύμαζον βλέποντες, Μωϋσῆν και Ἥλιαν, συλλαλοῦντάς σοι τὰ μέλλοντα συμβαίνειν σοι. Και φωνὴ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐμαρτύρει λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐ τοῦ ἀκούετε, ὅς τις και δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, και νῦν. Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Προτυπῶν τὴν Ἀνάστασιν τὴν σὴν, Χριστὲ ὁ Θεός, τότε παραλαμβάνεις τοὺς τρεῖς σου Μαθητὰς, Πέτρον και Ἰακώβον και Ἰωάννην, ἐν τῷ Θαβώρ ἀνελθὼν. Σοῦ δὲ Σωτῆρ μεταμορφουμένου, τὸ Θαβώριον ὄρος φωτὶ ἐσκέπετο. Οἱ Μαθηταὶ σου Λόγε, ἐρρίψαν ἑαυτοὺς ἐν τῷ ἐδάφει τῆς γῆς, μὴ φέροντες ὄραν τὴν ἀθέατον μορφήν. Ἄγγελοι διηκόνου φόβῳ και τρόμῳ, οὐρανοὶ ἐφρίξαν, γῆ ἐτρόμαξεν, ὀρώντες ἐπὶ γῆς τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, και τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· Ἀνάβηθι πρὸς με^{Κ.ρ.} εἰς τὸ ὄρος, και στῆθι ἐκεῖ, και δώσω^{κδ. 12.} σοι τὰ πυξία τὰ λίθινα, τὸν νόμον και τὰς ἐντολάς, ἃς ἔγραψα νομοθετῆσαι αὐτοῖς. Και ἀναστὰς Μωϋσῆς, και Ἰησῆς ὁ παρεστηκὼς αὐτῷ, ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ ὄρος τῆ Θεοῦ. Και τοῖς πρεσβυτέροις εἶπεν· Ἠσυχάσατε αὐτοῦ, ἕως ἂν ἐπιστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς· και ἰδοὺ Ἀαρὼν και ὧρ μεθ' ὑμῶν· εἰάν τι συμβῆ κρίσις, προσπορευέσθωσαν αὐτοῖς. Και ἀνέβη Μωϋσῆς εἰς τὸ ὄρος· και ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὸ ὄρος· και κατέβη ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, και ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἕξ ἡμέρας· και ἐκάλεσε Κύριος τὸν Μωϋσῆν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἐκ μέσου τῆς νεφέλης. Τὸ δὲ εἶδος τῆς δόξης Κυρίου, ὡσεὶ πῦρ φλέγον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Και εἰσήλθε Μωϋσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης, και ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· και ἦν ἐκεῖ ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας, και τεσσαράκοντα νύκτας.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ελάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν ἐνώπιος ἐνώπιον, ὡς εἶτις λαλήσει πρὸς τὸν ἑαυταῦ^{Κ.ρ.} φίλον, και ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολὴν· ὁ δὲ^{λγ. 11.} δεράπων Ἰησῆς υἱὸς Ναυῆ νέος οὐκ ἐξεπορεύε-

το ἐκ τῆς σκηνῆς. Καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κύριον· Ἴδου σύ μοι λέγεις· Ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον· σὺ δὲ οὐκ ἐδήλωσάς μοι, ὃν συναποσελεῖς μετ' ἐμοῦ· σὺ δὲ μοι εἶπας· Οἶδά σε παρὰ πάντας, καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί. Εἰ οὖν εὐρηκα χάριν ἐναντίον σε, ἐμφάνισόν μοι σεαυτὸν, γνωστῶς ἵνα ἴδω σε, ὅπως ἂν ὦ εὐρηκῶς χάριν ἐνώπιόν σου, καὶ ἵνα γνῶ, ὅτι λαός σε τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο. Καὶ λέγει αὐτῷ Κύριος· Ἐγὼ αὐτὸς προπορεύσομαι σοι, καὶ καταπαύσω σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Εἰμὴ σὺ αὐτὸς συμπορεύῃ μεθ' ἡμῶν, μή με ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν. Καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθῶς, ὅτι εὐρηκα χάριν παρὰ σοὶ ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σε, ἀλλ' ἢ συμπορευομένου σε μεθ' ἡμῶν; καὶ ἐνδοξασθησόμεθα ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου παρὰ πάντα τὰ Ἔθνη, ἕσα ἂν ἐπὶ τῆς γῆς ἔστιν. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· Καὶ τοῦτόν σοι τὸν λόγον, ὃν εἶρηκας, ποιήσω· εὐρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἶδά σε παρὰ πάντας. Καὶ λέγει Μωϋσῆς· Δείξόν μοι τὴν σεαυτοῦ δόξαν. Καὶ εἶπεν· Ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῆ δόξῃ μου, καὶ καλέσω τῷ ὀνόματί μου, Κύριος ἐναντίον σου· καὶ ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτιρήσω ὃν ἂν οἰκτιρῶ. Καὶ εἶπεν· Οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου· οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ζήσεται. Καὶ εἶπε Κύριος· Ἴδὲ τόπος παρ' ἐμοί, καὶ στήθι ἐπὶ τῆς πέτρας. Ἡνίκα δ' ἂν παρέλθῃ ἡ δόξα μου, καὶ θῆσω σε εἰς ἔπὴν τῆς πέτρας, καὶ σκεπάσω τῆ χειρὶ μου ἐπὶ σέ, ἕως ἂν παρέλθῃ· καὶ ἀφελῶ τὴν χειρὰ μου, καὶ τότε ὄψῃ τὰ ὀπίσω μου, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθήσεται σοι. Καὶ ὀρθρίσας Μωϋσῆς τὸ πρωῒ, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καθὰ συνέταξεν αὐτῷ Κύριος. Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφελῇ, καὶ παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ, καὶ ἐκάλεσε τῷ ὀνόματι Κυρίου. Καὶ παρῆλθε Κύριος πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσε· Κύριος ὁ Θεὸς οἰκτιρῶν, καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινός. Καὶ σπεύσας Μωϋσῆς, κίψας ἐπὶ τὴν γῆν, προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 3. **Ε**ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔρχεται Ἡλιοῦ εἰς Βηρσαβεε, ἣ ἔστι τοῦ Ἰουδα, καὶ ἀφῆκε τὸ παιδάριον αὐτῷ ἐκεῖ. Καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω ἀρκευθου, καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ὑπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φυτὸν. Καὶ ἰδοὺ τις ἤψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, φάγε, καὶ πίε. Καὶ ἐπέβλεψεν Ἡλιοῦ, καὶ ἰδοὺ πρὸς κε-

φαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίας ὀλυρίτης, καὶ καμψάκης ὕδατος. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἤψατο αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, καὶ φάγε, καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἰσχυί τῆς βρώσεως ἐκείνης τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἕως ὄρους Χωρήβ. Καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ κατέλυσε ἐκεῖ· καὶ ἰδοὺ ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος· Ἐξελεύσῃ, καὶ στήσῃ ἐν τῷ ὄρει ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἰδοὺ Κύριος παρελεύσεται, καὶ πνεῦμα μέγα κραταῖον διαλύον ἔρη, καὶ συντρίβον πέτρας ἐνώπιον Κυρίου· ἕκ ἐν τῷ πνεύματι Κύριος· καὶ μετὰ τὸ πνεῦμα συσσεισμός· οὐκ ἐν τῷ συσσεισμῷ Κύριος· καὶ μετὰ τὸν συσσεισμόν πῦρ· οὐκ ἐν τῷ πυρὶ Κύριος· καὶ μετὰ τὸ πῦρ φωνὴ αὐρας λεπτῆς, καὶ ἐκεῖ Κύριος. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἡλιοῦ, ἐπεκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τῇ μιλῶτῃ αὐτῷ, καὶ ἐξῆλθε καὶ ἔστη παρὰ τὸ σπήλαιον. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν· Πορεύου, καὶ ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδὸν σου, καὶ ἤξεις εἰς ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκῶ· καὶ χρίσεις τὸν Ἐλισσαίε υἱὸν Σαφατ, ἀντὶ σοῦ, εἰς Προφήτην.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος β'.

Ο φωτί σου ἄπασαν τὴν οἰκουμένην ἀγιάσας, εἰς ὄρος ὑψηλὸν μετεμορφώθης ἀγαθῆ, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δυναστείαν σου, ὅτι κόσμον λυτροῦσαι ἐκ παραβάσεως· διὸ βοῶμέν σοι· Εὐσπλαγγνε Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Ο ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ, μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ ὑποδείξας τοῖς Μαθηταῖς σε, τὴν δόξαν τῆς σῆς Θεότητος, καταύγασον καὶ ἡμᾶς, τῷ φωτί τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, καὶ ὁδήγησον ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὡς μόνος ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ αὐτός.

Τὸ προῖλιον σείλας Χριστὸς, σωματικῶς ἐπὶ τῆς γῆς περιπολεύων, καὶ πρὶν τοῦ Σταυροῦ, ἅπαντα τὰ τῆς φρικτῆς οἰκονομίας τελέσας θεοπρεπῶς, σήμερον ἐν Θαβῶρ τῷ ὄρει, μυστικῶς τῆς Τριάδος τὸν τύπον ὑποδείκνυσι· τοὺς γὰρ προκρίτους τρεῖς τῶν Μαθητῶν, Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην, σὺν αὐτῷ ἀγαγὼν κατ' ἰδίαν, καὶ μικρὸν ὑποκρύψας τῆς σαρκὸς τὸ πρόσλημμα, μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἐμφαίνων τοῦ ἀρχετύπου κάλλους τὴν

εὐπρέπειαν, καὶ ταύτην οὐχ ὀλόκληρον· τὸ μὲν πληροφορῶν αὐτοὺς, τὸ δὲ καὶ φειδόμενος, μήπως σὺν τῇ ὀράσει καὶ τὸ ζῆν ἀπολέσωσιν· ἀλλ' ὡς ἠδύναντο χωρεῖν τοὺς σωματικούς ὀφθαλμούς περιφέροντες. Καὶ Προφητῶν τοὺς ἀκραίμονας, Μωϋσῆν καὶ Ἠλίαν ἠνέγκατο, ἀναλόγως μαρτυροῦντας αὐτῆ τὴν Θεότητα· καὶ ἔτι αὐτὸς ἐστὶ τὸ ἀληθινὸν τῆς πατρικῆς οὐσίας ἀπαύγασμα, ὁ κυριεύων ζώντων καὶ νεκρῶν. Διὸ καὶ νεφέλη, καθάπερ σιηνή, περιέσχεν αὐτούς· καὶ φωνὴ ἄνωθεν τοῦ Πατρὸς ἐκ τῆς νεφέλης, ἠχητικῶς προσμαρτυροῦσα καὶ λέγουσα· Οὗτός ἐστιν, ὃν ἀρρέυστως ἐκ γαστρὸς, πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησα, Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· ὃν ἀπέστειλα σῶσαι, τοὺς εἰς Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον βάπτιζομένους, καὶ ὁμολογῆντας πιστῶς, ὡς ἀδιαίρετόν ἐστιν, ἐν τῷ κράτος τῆς Θεότητος· αὐτοῦ ἀκούετε. Αὐτὸς οὖν φιλόανθρωπε Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς καταύγασον ἐν τῷ φωτὶ τῆς ἀπροσίτου σε δόξης, καὶ ἀξίους ἀνάδειξον κληρονόμους, τῆς ἀτελευτήτου Βασιλείας σε, ὡς ὑπεράγαθος. Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ δεασώμεθα τὴν δόξαν τῆς Μεταμορφώσεως αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός· φωτὶ προσλάβωμεν φῶς· καὶ μετάρσιοι γενόμενοι τῷ πνεύματι, Τριάδα ὁμοούσιον ὑμνήσωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Νόμου καὶ Προφητῶν σε Χριστέ, ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν, ὀρῶντες ἐν τῇ νεφέλῃ, Μωϋσῆς ὁ θεόπτης, καὶ Ἠλίας ὁ ἔμπυρος ἀρματηλάτης, καὶ ἀφλεκτος οὐρανοδρόμος, ἐπὶ τῆς Μεταμορφώσεώς σε· μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, τοῦ σοῦ φωτισμοῦ ἀξίωσον Δέσποτα, ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸν Στίχον, ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα.

Ἦχος α΄.

Ο' παλαι τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ δια συμβόλων, Ἐγὼ εἰμι, λέγων, ὁ ὄν, σήμερον ἐπ' ὄρους Θαβῶρ, μεταμορφωθείς ἐπὶ τῶν Μαθητῶν, ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκότος, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην ἀναλαβῆσαν ἕσταν· καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος, μάρτυρας παραστησάμενος Μωϋσῆν καὶ Ἠλίαν, κοινωνοὺς ἐποιεῖτο τῆς εὐφροσύνης, προμηνύοντας τὴν ἔξοδον διὰ Σταυροῦ, καὶ σωτήριον Ἀνάστασιν. Στίχ. Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοί, καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ.

Τὴν σὴν τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ προορώμενος, ἐν Πνεύματι διὰ σαρκός, πρὸς ἀνθρώπους

ἐπιδημίαν, ὁ Θεοπαῖτωρ Δαυὶδ, πόρρωθεν πρὸς εὐφροσύνην συγκαλεῖται τὴν κτίσιν, καὶ προφητικῶς ἀνακραῖζει· Θαβῶρ καὶ Ἐρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐν τούτῳ γὰρ ἐπιβάς τῷ ὄρει Σωτήρ, μετὰ τῶν Μαθητῶν σου, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἐν Ἀδαμ φύσιν, μεταμορφωθείς, ἀπαστραψάσαι πάλιν πεποιήκας, μεταστοιχείωσας αὐτὴν, εἰς τὴν σὴν τῆς Θεότητος, δόξαν τε καὶ λαμπρότητα· διὸ βοῶμέν σοι· Δημιουργέ τοῦ παντός Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἐρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Τὸ ἄσχετον τῆς σῆς φωτοχυσίας, καὶ ἀπρόσιτον τῆς Θεότητος, δεασάμενοι τῶν Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Μεταμορφώσεως, ἀναρχε Χριστέ, τὴν δεῖαν ἠλλοιώθησαν ἕκστασιν· καὶ νεφέλη περιλαμφθέντες φωτεινῇ, φωνῆς ἤκουον Πατρικῆς, βεβαιούσης τὸ μυστήριον τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, ὅτι εἰς ὑπάρχεις καὶ μετὰ σάρκωσιν, Υἱὸς μονογενῆς καὶ Σωτήρ τοῦ κόσμου.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β΄.

Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ, τοῖς πρόκριτοις Μαθηταῖς σε Κύριε, σήμερον ὑπέδειξας ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ, τὴν δόξαν τῆς δεῖκῆς σου μορφῆς· ἔβλεπον γὰρ τὰ ἱμάτιά σε, ἀστράψαντα ὡς τὸ φῶς, καὶ τὸ πρόσωπόν σε ὑπὲρ τὸν ἥλιον, καὶ μὴ φέροντες ὄραν τὸ ἄσπεκτον τῆς σῆς ἐλλάμψεως, εἰς γῆν κατέπιπτον, μηδὲ ἰσχύοντες. Φωνῆς γὰρ ἤκουον μαρτυρούσης ἄνωθεν· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος βαρὺς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστέ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο. Λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἰδίου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι.

Καὶ Ἀπόλυσις.

✠

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν, τὴν μετὰ δόξης σε Σωτήρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ φρικτῇ, τῆς σῆς ἐλεύσεως δεικνύς, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβῶρ μετεμορφώθης. Ἠλίας καὶ Μωσῆς συναλάου σοι· τοὺς τρεῖς τῶν Μαθητῶν συνεκάλεσας· οἱ

κατιδόντες Δέσποτα τὴν δόξαν σου, τῇ ἀστρα-
πῇ σου ἐξέστησαν. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σε
λάμπας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα ὁμοιον.

Επὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ, μετεμορφώθης Ἰη-
σοῦ· καὶ νεφέλη φωτεινὴ, ἐφηπλωμένη ὡς
σκηνή, τοὺς Ἀποστόλους τῆς δόξης σου κατε-
κάλυψεν· ὅθεν καὶ εἰς γῆν ἐναπέβλεπον, μὴ φέ-
ροντες ὄραν τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου
δόξης τοῦ προσώπου σου, ἀναρχε Σῶτερ Χριστέ
ὁ Θεός. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπας,
φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο ἀνελθὼν σὺν Μαθηταῖς ἐν τῷ ὄρει, καὶ
ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς ἀπαστράψας, σὺν
Μωϋσῇ Ἠλίας σοι παρίστανται· Νόμος καὶ
Προφήται γὰρ, ὡς Θεῷ λειτουργοῦσιν· ὧ καὶ
τὴν Υἱότητα, τὴν φυσικὴν ὁ Γεννήτωρ, ὁμολο-
γῶν ἐκάλεσεν Υἱόν· ὃν ἀνυμνοῦμεν σὺν σοὶ
καὶ τῷ Πνεύματι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τῷ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Θαβώρ καὶ Ἐρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀποστόλων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος β'.

Ὁ φωτὶ σε ἅπασαν. Ζῆτει τῆτο εἰς τὴν Λιτὴν.

Εἶθ' οὕτως οἱ δύο Κανόνες τῆς Ἑορτῆς.

Πρῶτος Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Χριστὸς ἐνὶ σκοπιῇ σέλας ἀπλετον εἶδες ἦκε.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Χοροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοις ποσὶ, πόντον ἐρυ-

» θρόν καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες, ἀνα-

» βάτας τριστάτας, δυσμενεῖς ὄρωντες ἐν αὐτῷ

» ὑποβρυχίαις, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελλον· Ἄσωμεν

» τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Ρήματα ζωῆς τοῖς φίλοις Χριστὸς, καὶ περὶ

τῆς θείας δημηγορῶν βασιλείας ἔφη· Ἐν

ἐμοὶ τὸν Πατέρα ἐπιγνώσεσθε, φωτὶ ὡς ἐξασπρά-

ψω ἀπροσίτω, ἐν ἀγαλλιάσει μέλλοντες· Ἄ-

σωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Ισχὺν τῶν ἐθνῶν κατέδυσθε, φίλοι Μαθηταί,

Ἰθαυμαστήσεσθε δὲ τῷ πλούτῳ αὐτῶν, ὅτι

δόξης πληροῦσθε, ὡς ὀφθήσομαι, λαμπρότερος
ἡλίου ἐξασπράπτων, ἐν ἀγαλλιάσει μέλλοντες·
Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Σήμερον Χριστὸς ἐν ὄρει Θαβώρ, λάμπας ἀ-
μυδρῶς, θεικῆς αὐγῆς ὡς ὑπέσχετο, Μαθη-
ταῖς παρεγύμνου χαρακτῆρα· σελασφόρου δὲ
πλησθέντες, θείας αὐγῆς, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελ-
πον· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Δεύτερος Κανὼν, φέρων Ἀκροστιχίδα:

Μωσῆς Θεοῦ πρόσωπον ἐν Θαβώρ εἶδε.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Μωσῆς ἐν θαλάσῃ προφητικῶς, ἰδὼν ἐν
νεφέλῃ, καὶ ἐν στύλῳ παλαι πυρὸς, τὴν
δόξαν Κυρίου ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ
ἡμῶν ἄσωμεν.

Ως πέτρα τῷ σώματι σκεπασθεῖς, τῷ θεθε-
μένῳ, τὸν ἀόρατον καθορῶν, Μωσῆς ὁ Θεό-
πτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν
ἄσωμεν.

Σὺ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ νομικοῦ, καὶ ἐν Θαβω-
ρίῳ, καθωραίνης τῷ Μωϋσῇ, ἐν γνώφῳ τὸ πα-
λαι· ἐν φωτὶ δὲ, νῦν ἀπροσίτω τῆς Θεότητος.
Καταβασία: Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῶν
» τες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
» ἔστερεώθη ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Ολον τὸν Ἀδάμ φορέσας Χριστέ, τὴν ἀ-
μαυρωθεῖσαν ἀμείψας ἐλαμπρυνας πα-
λαι φύσιν, καὶ ἀλλοιώσει τῆς μορφῆς σου ἐ-
θεούργησας.

Στύλῳ πυριμόρφῳ καὶ νεφέλῃ παλαι, ὁ ἐν
τῇ ἐρήμῳ τὸν Ἰσραὴλ ἄγων, σήμερον ἐν
τῷ ὄρει Θαβώρ ἀρρήτως, ἐν φωτὶ Χριστὸς ἐ-
ξέλαμψε.

Ἔτερος Κανὼν. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ησκιάζουσα δόξα, ἐν τῇ σκηνῇ πρότερον,
καὶ τῷ Μωϋσῇ ὁμιλοῦσα τῷ σῷ θειάπον-
τι, τύπος γεγένηται, τῆς ἀστραψίστης ἀρρήτως,
ἐν Θαβώρ σου Δέσποτα Μεταμορφώσεως.

Συνανήθῃ σοι Λόγε, μονογενὲς ὕψιζε, ἡ τῶν
Ἀποστόλων ἀκρότης ἐπὶ τῷ ὄρει Θαβώρ,
καὶ συμπαρέστησαν, ὁ, τε Μωσῆς καὶ Ἠλίας,
ὡς Θεοῦ θειάποντες μόνε φιλάνθρωπε.

Θεὸς ὅλος ὑπάρχων, ὅλος βροτὸς γέγονας,
ὅλη τῇ Θεότητι μίξας τὴν ἀνθρωπότητα,
ἐν ὑποστάσει σε, ἦν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Μωϋ-
σῆς Ἠλίας τε εἶδον ἐν ὄρει Θαβώρ.

Καταβασία: Ράβδος εἰς τύπον.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Επὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ, μετεμορφώθης ὁ Θεός, ἀναμέσον Ἡλίου, καὶ Μωϋσέως τῶν σοφῶν, σὺν Ἰακώβῳ καὶ Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ· ὁ Πέτρος δὲ συνὼν, ταῦτά σοι ἔλεγε· Καλὸν ὧδε ἐστὶ, ποιῆσαι τρεῖς σκηναῖς, μίαν Μωσεῖ, καὶ μίαν Ἠλίᾳ, καὶ μίαν σοὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ. Ὁ τότε τούτους, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα τὴν ἐνδοξὸν οἰκονομίαν σου,
» Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, ἵνα ἐκ πλάνης ῥύσῃ τοὺς βρωντάς σοι·
» Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νόμον ἐν Σινᾷ τῷ γράμματι, διατυπούμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ἐν τῇ νεφέλῃ πυρὶ, καὶ γνόφῳ καὶ ἐν θυέλλῃ, ὠφθης ἐποχοῦμενος. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἰνα πιστώσῃ τὴν ἐνδοξὸν, οἰκονομίαν σε, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς προϋπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων, καὶ ὁ αὐτὸς ἐν νεφελῇ τὴν ἐπίβασιν Δεῖς, ἐν τῷ Θαβώρ ἀρρήτως ἐξέλαμψας.

Συλλαβῶντες παρειστήκεισαν δουλοπρεπῶς, σοὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ, οἷς ἐν πυρὸς ἀτμίδι καὶ γνόφῳ, καὶ λεπτοτάτῃ αὔρα προσωμίλησας. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κατεμήνου τὴν ἐξοδὸν, τὴν ἐν Σταυρῷ σου ἐν Θαβώρ παρόντες, ὁ ἐν πυρὶ σε καὶ βράτῳ παλαι, προκατιδῶν Μωσῆς, καὶ ὁ μεταρσιος δίφρῳ, ἐν πυρίνῳ Ἠλίᾳ Χριστέ.

Ἔτερος Κανὼν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'κ σαρκὸς σου βολίδες Θεότητος, ἐξεπορεύοντο· Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων, ὅθεν οἱ πρόκριτοι, μέλποντες ἀνεβῶν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Οτὴν βράτον φυλάξας ἀλώθητον, προσομιλοῦσαν πυρὶ, τῷ Μωσεῖ θεολαμπούσαν σάρκα ὑπέδειξας, Δέσποτα μελωδοῦντι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἰπεκρύβη ἀκτίσι Θεότητος, αἰσθητὸς ἥλιος, ὡς ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, εἶδὲ σε μεταμορφούμενον Ἰησοῦ μου. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Πῦρ μὴ φλέγον τὴν ὕλην τοῦ σώματος, ὠράθης αὔλον, ὡς Μωσεῖ καὶ Ἀποστόλοις, ὠφθης Ἠλίᾳ τε, Δέσποτα εἰς ἐκ δύο, ἐν δυσὶ τελείαις ταῖς φύσεσιν.

Καταβασία: Εἰσακήκοα Κύριε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**τὸ φῶς διατμήξας, τὸ πρωτόγονόν χάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνήσε Χρι-

» στέ, τὸν Δημιουργόν, ἐν τῷ φωτὶ σου, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθυνον.

Προσενωπίῳ σοι ὦραι ὑπεκλίθησαν· φῶς γὰρ καὶ πρὸ ποδῶν, ὑψιδρομον σέλας Χριστέ, ἥλιος εἶπε, μορφὴν βροτεῖαν, ὡς ἀμείψαι εὐδόκησας.

Ἰδοὺ Σωτὴρ ἀνεβῶν, Μωϋσῆς καὶ Ἠλίᾳ τῶν Μαθητῶν, ἐν ὄρει ἀγίῳ Θαβώρ ἐνηχουμένων, Χριστὸς ὃν παλαι, προηγγείλαμεν ὄντα Θεόν.

Ἡ ἀναλλοίωτος φύσις, τῇ βροτεῖᾳ μιχθεῖσα, τῆς ἐμπεροῦς αὔλου Θεότητος, φῶς παραγυμνοῦσα τοῖς Ἀποστόλοις, ἀπορρήτως ἐξέλαμψε.

Σὲ τὸ αἶδιον φέγγος, ἐν πατρῷᾳ τῇ δόξῃ, αἱ Μαθηταὶ, ὡς εἶδον ἐκλάμψαν Χριστέ, σοὶ ἀνεβῶν· Ἐν τῷ φωτὶ σε, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθυνον.

Ἔτερος Κανὼν. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ρητορεύουσα γλῶσσα, σοῦ τὰ μεγαλεῖα οὐ δύναται φθέγγασθαι· ὁ κρατῶν ζωῆς γὰρ, καὶ θανάτου δεσπότης παρέστησας, ἐν Θαβώρ τῷ ὄρει, τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἠλίαν, μαρτυροῦντάς σου τὴν Θεότητα.

Ο χερσὶν ἀοράτοις, πλάσας κατ' εἰκόνα σε Χριστέ τὸν ἄνθρωπον, τὸ ἀρχέτυπόν σε, ἐν τῷ πλάσματι κάλλος ὑπέδειξας· οὐχ ὡς ἐν εἰκόνι, ἀλλ' ὡς αὐτὸς εἶ κατ' οὐσίαν, ὁ Θεὸς χρηματίσας καὶ ἄνθρωπος.

Συγκραθεῖς ἀσυγχύτως, ἀνθρακα ὑπέδειξας ἡμῖν Θεότητος, καταφλέγοντα μὲν, ἀμαρτίας, ψυχὰς δὲ φωτίζοντα, ἐν Θαβώρ τῷ ὄρει, ὃ Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἠλίαν, Μαθητῶν τε ἐξάρχους ἐξέστησας.

Καταβασία: Ὡ Τρισμακάριστον ξύλον.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'ν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Λαμπηδόνος πλέον, ἡλίου φῶς τρανότερον, ἐν Θαβώρ ἐκλάμψας, ὁ Χριστὸς ἡμᾶς ἐφώτισεν.

Ανελθὼν ἐν ὄρει, Θαβώρ μετεμορφώθης Χριστέ, καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν, ἀμαυρώσας φῶς ἐξέλαμψας.

Σὲ Θεὸν ἐπέγγων, οἱ ἐνδοξοὶ Ἀπόστολοι, ἐν Θαβώρ Χριστέ δὲ, ἐκπλαγέντες γόνου ἐκλιναν.

Ἔτερος Κανὼν.

Ἰλασθητί μοι Σωτὴρ.

Ω'ς μέγα καὶ φοβερόν, ὠράθη· θεάμα σήμερον! ἐξ οὐρανῶ ἀισθητὸς, ἐκ γῆς δὲ αἰσύγκριτος, ἐξήστραψεν ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, νοητὸς ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ.

Παρήλθε μὲν ἡ σκιά, τοῦ νόμου ἐξασθενήσα-
σα, ἐλήλυθε δὲ σαφῶς, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια,
Μωσῆς ἀνεβόησεν, ἐν τῷ Θαβωρίῳ, κατιδῶν
σου τὴν Θεότητα.

Ο στυλος τῷ Μωϋσῆ (*), Χριστὸν τὸν με-
ταμορφούμενον, ἡ δὲ νεφέλη σαφῶς, τὴν
χάριν τοῦ Πνεύματος, τὴν ἐπισκιάσασαν, ἐν
τῷ Θαβωρίῳ, παρεδήλου ἐμφανέστατα.

Καταβασία: Νοτίου θηρός ἐν σπλάγγνοις.

Κοντάκιον Αὐτόμελον. Ἦχος βαρύς.

Επί τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώ-
ρου οἱ Μαθηταὶ σου τὴν δόξαν σου, Χρι-
στὲ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν σε ἴδωσι
σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκου-
σιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις
ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Ὁ Οἶκος.

Εγέρθητε οἱ κωθεῖς, μὴ πάντοτε χαμερπεῖς·
οἱ συγκάμπτοντες εἰς γῆν τὴν ψυχὴν μου
λογισμοί, ἐπάρθητε καὶ ἄρθητε εἰς ὕψος θείας
ἀναβάσεως· προσδράμωμεν Πέτρῳ καὶ τοῖς
Ζεβεδαίου, καὶ ἅμα ἐκείνοις τὸ Θαβωρίον ὄρος
προφθάσωμεν, ἵνα ἴδωμεν σὺν αὐτοῖς τὴν δό-
ξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· φωνῆς δὲ ἀκούσωμεν, ἧς
περ ἄνωθεν ἤκησαν, καὶ ἐκήρυξαν τῷ Πατρὸς
τὸ ἀπαύγασμα.

Συναξάριον.

Τῆς τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἀνάμνησις τῆς θείας
Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σω-
τῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι.

Θαβῶρ ὑπὲρ πᾶν γῆς ἐδοξάσθη μέρος,

Γδὸν Θεοῦ λάμψασαν ἐν δόξῃ φύσιν.

Μορφὴν ἀνδρομένην κατὰ ἕκτην Χριστὸς ἀ-
μεΐψε.

Τῆς ἕκτης τοῦ Αὐγούστου μηνός, τὴν ἀνάμνησιν τῆς θεί-
ας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σω-
τῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Ἁγία τοῦ Θεοῦ Ἐκκλη-
σία περιχαρῶς ἑορτάζει. Ἡ δὲ ὑπόθεσις ἐστὶν αὕτη (*).
Ἐπειδὴ πολλὰ περὶ κινδύνων ὁ Χριστὸς διελέχθη πρὸς
τοὺς Μαθητάς, καὶ θανάτου, καὶ τοῦ πάθους αὐτοῦ, καὶ
τῆς τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ σφαγῆς· καὶ τὰ μὲν ἦν ἐν τῷ
παρόντι βίῳ καὶ ἐν χερσὶ, τὰ δὲ ἀγαθὰ ἐν ἐλπίσι· βου-

(*) Οὕτως εὐρίσκεται εἰς πάντα τὰ Μηναια, τετοπωμένα
καὶ χειρόγραφα, καὶ εἰς αὐτὸ ἐστὶ τὸ Ἑορτοδράμιον τοῦ Νικο-
δήμου, ὃς τις εἶχεν ὑπ' ὄψιν καὶ δύο Ἑρμηνευτάς· ἐν δὲ μό-
νον μεμβραῖνον παλαιόν, ἐκ τῶν τῆς κατὰ τὴν Καλκὴν ἱεράς
Μονῆς τῆς Θεοτόκου, ἔχει τοῦ Τροπαρίου τούτου τὴν ἀρχὴν
οὕτως: Ὁ στυλὸς ὁ τοῦ πυρός, Χριστὸν τὸν κτλ.

(*) Τῆς ὑποθέσεως ταύτης οἱ λόγοι ἡρηναισμένοι εἰσὶ, σχεδὸν
αὐτολεξεί, ἐκ τῆς γλ'. Ὁμιλίας τοῦ θείου Χρυσόστομου εἰς
τὸν Ματθαῖον.

λόμενος καὶ τὴν ὄψιν αὐτῶν πληροφρηῆσαι, καὶ δεῖξαι,
τίς ποτε ἐστὶν ἡ δόξα ἐκείνη, μεθ' ἧς μέλλει παραγενέ-
σθαι, ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν, καὶ με-
τεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκά ὡς
τὸ φῶς· καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας συλ-
λαλοῦντες αὐτῷ.

Παραλαμβάνει δὲ τῶν ἄλλων τοὺς τρεῖς μόνους, ὡς ὑ-
περέχοντας· ὁ μὲν γὰρ Πέτρος, ἐκ τοῦ σφόδρα φιλεῖν αὐ-
τόν· ὁ δὲ Ἰωάννης, ἐκ τοῦ σφόδρα φιλεῖσθαι· ὁ δὲ Ἰά-
κωβος, ἐκ τοῦ δύνασθαι πιεῖν τὸ ποτήριον, ὅπερ καὶ ὁ Κύ-
ριος ἐπέε. Μωϋσῆν δὲ καὶ Ἠλίαν εἰς μέσον παράγει, τὰς
οὐκ ὀρθὰς ὑπονοίας τὰς εἰς αὐτόν παρὰ τοῖς πολλοῖς γι-
νομένας διορθούμενος. Ἐπειδὴ γὰρ τινὲς μὲν αὐτόν Ἠ-
λίαν ἔλεγον, ἄλλοι δὲ Ἰερεμίαν, διὰ τοῦτο τοὺς Κορυφαί-
ους ἄγει, ἵνα τὸ μέσον ἐντεῦθεν ἴδωσι τοῦ δούλου καὶ τοῦ
Δεσπότου· καὶ ἵνα μάθωσιν, ὅτι καὶ θανάτου καὶ ζωῆς
αὐτὸς ἐστὶν ὁ ἔχων πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας.
Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**βραμιαῖοι ποτὲ, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες,
» **Α**καμίνο φλόγα κατεπάτησαν, καὶ ὑ-
» **μ**νοῦντες ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐ-
» **λ**ογητὸς εἶ.

Περιχυθέντες φωτὶ, τῆς ἀπροσίτου δόξης,
Θαβῶρ ἐν ἔρει οἱ Ἀπόστολοι, Χριστὲ
ἀνεβόησαν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λαίλαπι θείας ἠγῆς, καὶ δροσοβολῶ νεφέ-
λη, Χριστὲ καὶ αἴγλη σου ἠδόμενοι, οἱ
Ἀπόστολοι ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Εν ἀπροσίτῳ φωτὶ, ὡς σὲ κατεΐδε Πέτρος,
Θαβῶρ ἐν ὄρει ἐξασπράψαντα, Χριστὲ ἀ-
νεβόησεν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῷ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς, Χριστῷ συνόντες παῖ-
δες, οἱ Ζεβεδαίου ὡς ἀπέπεμψε, μορφῆς
φῶς ἐβρόντησαν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἶ.

Ἔτερος Κανὼν. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνο.

Νῦν καθωράθη Ἀποστόλοις, τὰ ἀθέατα, Θεό-
της ἐν σαρκίῳ, ἐν τῷ ὄρει Θαβῶρ, ἀσπρά-
πτουσα βοῶσιν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εφριξαν φόβῳ ἐκπλαγέντες, τὴν εὐπρέπειαν
τῆς θείας βασιλείας, ἐν τῷ ὄρει Θαβῶρ,
Ἀπόστολοι βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νῦν τὰ ἀνήκηστα ἠκούσθη· ὁ ἀπάτωρ γὰρ
Υἱὸς ἐκ τῆς Παρθένου, τῆ πατρῶα φωνῆ,
ἐνδόξως μαρτυρεῖται, οἷα Θεὸς καὶ ἄνθρωπος,
ὁ αὐτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θέσει οὐ γέγονας Ὑψίστου, τῆ οὐσίας δὲ
Υἱὸς ἠγαπημένος, προϋπάρχων ἡμῖν, ὡ-

μίλησας ἀτρέπτως, Εὐλογητὸς εἰ κρᾶζουσιν, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία: Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ Δείῳ πυρπο-
 » λούμενοι ζήλω, τυράννου καὶ φλογὸς
 » ἀπειλὴν ἀνδρείως κατεπάτησαν· καὶ μέσον
 » πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον·
 » Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νεύματι τὸ πᾶν ὁ φέρων, ποσὶν ἀχράντοις ὄρους ἐπέβη Θαβῶρ· ἐν ᾧ ἡλίου μᾶλλον αὐγῆς, ἐξαστράψας τὸ πρόσωπον, νόμου προκρίτους, καὶ τῆς χάριτος ἔδειξε μέλποντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εν τῇ ἀπροσίτῳ δόξῃ, κατ' ὄρος ἐκφανθὲν ἀπορρήτως Θαβῶρ, τὸ ἄσχετον καὶ ἄδυτον φῶς, τῆ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, τὴν κτίσιν φαιδρῦναν, τῆς ἀνθρώπου ἐθέωσε μέλποντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Γεροπρεπῶς ἐξῶτες, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας ἐν ὄρει Θαβῶρ, τῆς Δείας χαρακτῆρα, τρανῶς ὑποστάσεως βλέποντες, Χριστὸν ἐν Πατρῶα, ἐξαστράψαντα δόξῃ, ἀνέμελλον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Διὰ τῆς ἐν γνόφῳ Δείας ὀμφῆς, τὸ πρόσωπον ποτὲ ἐδοξάσθη Μωσῆς· Χριστὸς δὲ ὡς ἱμάτιον, φῶς καὶ δόξαν ἀναβάλλεται· φωτὸς αὐτεργὸς γὰρ πεφυκῶς, καταυγαίνει τοὺς μέλποντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εκ φωτογενοῦς νεφέλης, Χριστὸν οἱ Μαθηταὶ ἀμπεχόμενον, ὀρώντες ἐν Θαβῶρ, καὶ πρηνεῖς ἐπὶ γῆς κατανεύσαντες, τὸν νῦν ἐλλαμφθέντες, σὺν Πατρὶ τῆτον ὕμνην καὶ Πνεύματι· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἔτερος Κανὼν. Ἐπταπλασίως κείμενον.

Α'κηκοότες Δέσποτα, ἐκ Πατρὸς μαρτυρούμενον, καὶ ὡς ἀνθρωπίνης στερρότεραν ὄψεως, ὄραν τοῦ προσώπου σου, τὴν ἀσπραπὴν μὴ φέροντες, σοῦ οἱ Μαθηταί, ἐπὶ τὴν γῆν κατέπιπτον, ἐν φόβῳ μελωδῶντες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βασιλευόντων πέφυκας, Βασιλεὺς ὡραιότατος, καὶ τῶν πανταχοῦ κυριευόντων Κύριος, δυνάστης μακάριος, καὶ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ᾧ οἱ Μαθηταὶ καταπλαγέντες ἐβόων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ως οὐρανοῦ δεσπόζοντι, καὶ τῆς γῆς βασιλείοντι, καὶ καταχθονίων τὴν κυρείαν

ἔχοντι, Χριστέ σοι παρέστησαν, ἐκ μὲν τῆς γῆς Ἀπόστολοι, ὡς ἐξ ἑρανῶ δὲ ὁ Θεοβίτης Ἡλίας, Μωσῆς δὲ ἐκ νεαδῶν, μελωδῶντες συμφώνως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ραθυμοτόκοι μέριμναι, ἐπὶ γῆς κατελείφθησαν, τῇ τῶν Ἀποστόλων ἐκλογῇ Φιλάνδρωπε, ὡς σοὶ ἠκολούθησαν, πρὸς τὴν ἐκ γῆς μετάρσιον, Δείαν πολιτείαν· ὄθεν καὶ ἐπαξίως, τῆς σῆς Δεοφανείας, ἐμελωδῶν τυχόντες· Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία: Εὐλογεῖτε Παῖδες.

ᾠδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**τόκος σου ἀφθορος ἐδείχθη· Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος, ὃς ὠφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανέγραψε· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Σύντρομοι καινῇ φωτοχυσία, ἀθρόως οἱ Μαθηταὶ ἐλλαμφθέντες, πρὸς ἀλλήλους ἐώρων, καὶ πρηνεῖς εἰς γῆν καταπεσόντες, σοὶ τῷ Δεσπότῃ, τῶν ἀπάντων προσεκύνησαν.

Ηχος ἐκ νεφέλης ἀνεπέμπετο, Δεόκτυπος Ἡβειῶν τὸ Δαῦμα· ὁ Πατὴρ γὰρ τῶν φώτων, Οὗτός ἐστιν Υἱὸς ὁ ἀγαπητός με, τοῖς Ἀποστόλοις ἀνεβόα, οὐ ἀκούετε.

Καιναὶ κατιδόντες καὶ παραδόξα, φωνῆς πατρικῆς ἐνωτισθέντες, ἐν Θαβῶρ οἱ τοῦ Λόγου ὑπηρεταί, ἐκμαγεῖον τῆ ἀρχετύπῃ, Οὗτος ὑπάρχει ἀνεβόων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Εἰκῶν ἀπαραλλάκτε τοῦ ὄντος, ἀκίνητε σφραγίς, ἀναλλοιώτε, Υἱὲ Λόγε, σοφία καὶ βραχίων, δεξιὰ Ὑψίστου σθένος, σὲ ἀνυμνοῦμεν, σὺν Πατρὶ τε καὶ τῷ Πνεύματι.

Ἔτερος Κανὼν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**φριξε πᾶσα αἰκὴ, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψίστος, ἐκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπόγασρός, γενόμενος ἀνθρώπος· διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Γίνα σου δείξης ἐμφανῶς, τὴν ἀπόρρητον δευτέραν κατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψίστος, Θεὸς ὀφθήσῃ ἐστὼς ἐν μέσῳ Δεῶν, τοῖς Ἀποστόλοις ἐν Θαβῶρ, Μωσεῖ σὺν Ἡλίατε, ἀρρήτως ἐλαμφας· διὸ πάντες σε Χριστέ μεγαλύνομεν.

Δεῦτέ μοι πείθεσθε λαοί, ἀναθάντες εἰς τὸ ὄρος τὸ Ἅγιον, τὸ ἐπουράνιον, αὐλῶς εἰσόμεν ἐν πόλει ζώντος Θεοῦ· καὶ ἐποπτεύσωμεν νοῖ, Θεότητα αὐλον, Πατὴρ καὶ Πνεύματος, ἐν Υἱῷ μονογενεῖ ἀπαστραπτουσαν.

Εθελξας πόθῳ με Χριστέ, καὶ ἠλλοιώσας τῷ Δείῳ σου ἔρωτι· ἀλλὰ κατάφλεξον, πυρὶ

αὐτῶ τὰς ἀμαρτίας μου, καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοί, τρυφῆς καταξίωσον, ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν, μεγαλύνω ἀγαθὴ παρουσίας σου.

Καταβασία: { Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε.
{ Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου.

Ἐξαποστειλᾶριον Αὐτόμελον, ἐκ γ'.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατὴρ ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτί σου, σήμερον ἐν Θαβωρίῳ, φῶς εἶδομεν τὸν Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πᾶσαν Κτίσιν. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου καὶ τοῦ πάθους, λαθὼν οὓς προέκρινας τῶν ἱερῶν Μαθητῶν, πρὸς τὸ Θαβῶριον Δέσποτα, ἀνήλθες ὄρος, δεῖξαι θελήσας τούτοις τὴν δόξαν σου· οἱ καὶ κατιδόντες σε μεταμορφούμενον, καὶ ὑπὲρ ἥλιον λάμπαντα, πρηνεῖς πρὸς σὺν, τὴν δυναστείαν σου κατεπλάγησαν, ἀναβῶντες· Σὺ τὸ ἄχρονον, φῶς ὑπάρχεις Χριστέ καὶ ἀπαύγασμα, τοῦ Πατρὸς, εἰ καὶ θελῶν, σὰρξ ὠράθης ἀναλλοίωτος.

Ο πρὸ αἰῶνων ὑπάρχων Θεὸς Λόγος, ὁ φῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, μεταμορφούμενος ἔμπροσθεν, τῶν Μαθητῶν σου, ὑπὲρ τὸν ἥλιον Λόγε ἔλαμψας. Μωσῆς καὶ Ἡλίας δέ, σοὶ παρεξήκεισαν, νεκρῶν καὶ ζώντων σε Κύριον, δηλοποιῶντες, καὶ σοῦ δοξάζοντες τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν καὶ τὸ ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν συγκατάβασιν, δι' ἧς ἔσωσας κόσμον, ἀμαρτίαις ἀπολλύμενον.

Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης σε τεχθέντα, καὶ σὰρκα γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ ὄρος Θαβῶρ, μεταμορφούμενον Κύριε, καὶ τῇ νεφέλῃ, τῇ φωτεινῇ σε περικυκλούμενον, φωνὴ τοῦ Γεννήτορος, ἀγαπητόν σε Υἱόν, τῶν Μαθητῶν συμπρόσθεν σοι, σαφῶς ἐδήλη. ὡς ὁμοούσιον καὶ ὁμόθρονον· ὅθεν ὁ Πέτρος ἐκπληττόμενος, Καλὸν ὧδε ἐστὶν εἶναι ἔλεγε, μὴ εἰδὼς ὃ ἐλάλει, Εὐεργέτα πολυέλεε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'. Βυζαντος.

Παρέλαβεν ὁ Χριστὸς, τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν, καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. Καὶ ὠφθησαν Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες· καὶ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγου-

σα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετός σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχυρί αὐτοῦ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Στίχ. γ'. Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Στίχ. δ'. Ἐὰν ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Οἱ θιμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μετεμορφώθης, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Στίχ. δ'. Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, κτλ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, Χριστέ ὁ Θεός, κτλ.

Στίχ. β'. Ἐξομολογήσονται οἱ ἔρανοι τὰ θαυμασιά σου, Κύριε.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, κτλ.

Στίχ. γ'. Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, κτλ.

Στίχ. δ'. Κύριε, ἐν τῷ φωτί τοῦ προσώπου σε πορεύσονται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σε ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, κτλ.

Εἰσοδικόν .

Θαβώρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται .

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ .

Τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ τὸ Κοντάκιον .

Ἑρισάγιον, Ἀπόστολος, καὶ Εὐαγγέλιον .

Κοινωνικόν: Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τῆ προσώπου σου Κύριε πορευσόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα . Ἀλληλουῖα .

Εἰς τὴν τράπεζαν, παράκλησις .

~~~~~

Τῆ Ζ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Δομετίου .

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ .

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου. { ἅπερ ζῆτει εἰς Ὁ' πρὸ αἰῶνων ὑπάρχων. } { τοὺς Αἴνους τῆς Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης. } { Ἑορτῆς. }

Εἶτα τοῦ Ἁγίου προσόμοια γ'.

Ἦχος πλ. β'. Ὁ λην ἀποθέμενοι.

Ο λην ἀποθέμενος, τὴν μαγικὴν γοητείαν, καὶ Περσῶν μιάσματα, καὶ τὰ μυσαρῶτατα τερατεύματα, τῷ Θεῷ προσέδραμες, τῷ σοφῇ προνοίᾳ, κυβερνῶντι τὰ οὐράνια· οὐ τῷ ὀνόματι, ἀποστολικῶς ἐθεράπευσας, ἀλόγων ἀρρώστῆματα, καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων νοσήματα, τῶν προσερχομένων, προθύμως σοι Θεράπον τοῦ Χριστοῦ· ὃν παρρησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο λην ἀνατέθεικας, τὴν σὴν ζωὴν τῷ Κυρίῳ, καὶ θερμῶς ἐχώρησας, πρὸς τὸν τῆς ἀσκήσεως δρόμον Ὅσιε· προσευχὴν ἀθλόωτον, ἀγρυπνίαν πάννουχον, ὑμνωδίαν ἀκατάπαυστον, καὶ βίον ἀμεμπτον, καὶ ἀγγελικὸν ἐνδεικνύμενος· ἐντεῦθεν τὴν ἐνέργειαν, τὴν τῶν θαυμασίων ἐπλούτησας· οἶδε γὰρ δοξάζειν, ὁ Κύριος τοὺς δούλους ἑαυτοῦ· ὃν παρρησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο λην ἐνδυσάμενος, τὴν τοῦ Σταυροῦ πανοπλίαν, καὶ τὸν ἀδιάρρηκτον, θυρεὸν τῆς πίστεως περιθέμενος, φοβερός γέγονας, ταῖς ἀντικειμέναις, τῶν Δαιμόνων παρατάξειςιν, οὐς καὶ ἐδίωξας, μάλιστα τῇ πίστει χρησάμενος, καὶ θείαις ἐπικλήσεσι· καὶ τοὺς ὀδοιπόρους διέσωσας, βλάβης τῆς ἐκείνων, Δομέτιε θεράπον τοῦ Χριστοῦ· ὃν παρρησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. β'.

Προτυπῶν τὴν Ἀνάστασιν τὴν σὴν, Χριστέ ὁ Θεός, τότε παραλαμβάνεις τῆς τρεῖς σου Μαθηταῖς, Πέτρον καὶ Ἰακώβον καὶ Ἰωάννην, ἐν τῷ Θαβώρ ἀνελθών. Σοῦ δὲ Σωτῆρ μεταμορφουμένου, τὸ Θαβώριον ὄρος φωτὶ ἐσκέπετο. Οἱ Μαθηταὶ σου Δόγε, ἐρόψαν ἑαυτοὺς ἐν τῷ ἐδάφει τῆς γῆς, μὴ φέροντες ὄραν τὴν ἀθέατον μορφήν. Ἄγγελοι διηκόνουν φόβῳ καὶ τρόμῳ· οὐρανοὶ ἐφριζαν, γῆ ἐτρόμαξεν, ὁρῶντες ἐπὶ γῆς τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκειμένον, Ἦχος βαρύς. Ὁ Θεός ἡμῶν ἐν τῷ ἕρανῳ καὶ ἐν τῇ γῇ· πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν.

Στίχ. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, τὴν τῆ Ἀδαμ ἀμείψας, ἀμαυρωθεῖσαν φύσιν, λαμπρύνας ἐθεούργησε.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ.

Εἶδον ἐν τῷ Θαβώρ, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας, τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἑρμών.

Σῆμα θεοπρεπές, Θεότητος δεικνύει, πρὸ τοῦ Σταυροῦ τοῖς Μύσταις, ὡς ἥλιος ἀστράψας, Χριστὸς ἐν ὄρει σήμερον.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς Θεότητός σου Χριστέ, ἀμυδρὰν αὐγὴν παραγυμνώσας, τοῖς συναναβασί σοι ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς ὑπερκοσμίας σου δόξης ἐποίησας κοινωνοὺς· ὅθεν ἐνθεασικῶς ἐκραύγαζον· Καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς, σὲ τὴν μεταμορφωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν, ἀνυμνοῦμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

~~~~~

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ .

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμ. τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'ορτὴ ὑπέρλαμπρος ἢ τοῦ Δεσπότη, ἦλθε· δεῦτε ἅπαντες, ἐπὶ τῷ ὄρει ναερῶς, προκαθαρθέντες ἀνελθόμεν, τῷ Θαβωρίῳ, Χριστὸν ἐποψόμενα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμ. τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν μεθέορτον πιστοὶ, ἡμέραν σήμερον φαιδρῶς, τῆς ἐνδόξου καὶ φρικτῆς, Μεταμορφώσεως Χριστοῦ, ἐπιτελοῦντες βοήσωμεν ὁμοφρόνως· Τὸ φύραμα ἡμῶν, ἀνεμορφώσω Σωτήρ, τῇ Δεῖα σου σαρκί, συναπαστράψας αὐτῷ, καὶ ἀποδοῦς τὸ πρῶτιστον ἀξίωμα, τῆς ἀφθαρσίας ὡς εὐσπλαγγνος. Διό σε πάντες, δοξολογοῦμεν, τὸν μόνον Θεὸν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα εἰς Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, σὺ ἡ Ἀκροστιχίς:

Πρέσβιν σε Χριστῷ προσφέρω στεφηφόρε.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπειρῷ.

Πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδημήσας μαρτυρικῇ, διαλάμπων χάριτι, τοῖς ὑμνοῦσί σε πιστῶς, φωτοφόρον ἔμπνευσον αὐγὴν, ἰκετεύων τὸν Χριστὸν Θεομακάριστε.

Ρῆξας τοὺς βρόχους τῆς πλάνης εἰλικρινῶς, τῷ Χριστῷ προσέδραμες, διανοία καθαρᾷ, τὰ Περσῶν σεβάσματα λιπῶν, καὶ τῶν Μάγων ἐκφυγῶν τὴν ἀθεότητα.

Ε'πιστημόνως σκοπήσας ὡς οὐ Θεὸς, ὡς κτιστὸς ὁ ἥλιος, ὡς οὐδὲν τῶν ὀρατῶν, ἐπὶ τὸν ἀόρατον Θεόν, ὠδηγήθης λογισμῷ σοφῷ χρησάμενος.

Θεοτοκίον.

Σὲ Παναγία Παρθένε τὴν τὸν Υἱὸν, τοῦ Θεοῦ γεννήσασαν, γεγονότα καθ' ἡμᾶς, δι' ἡμᾶς κηρύττομεν ἀγνή, Θεομήτορα πιστοὶ καὶ μακαρίζομεν.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ.

Βεβαία πίστει στηριχθεὶς, ὡς ἀκλόνητος πύργος, ἀπερίτρεπτος ὠφθης, οὐ λόγοις τοῖς μαγικοῖς, οὐ γνώσεως περσικῆς, γοητείαις περιεργαζόμενος.

Ιὸν ψυχόλεθρον φυγῶν, τοῦ τῇ κτίσει λατρεύειν, καὶ τὸν ἥλιον σέβειν, τὸν ὄντως ὄντα Θεόν, ὡς πάντων Δημιουργόν, εὐσεβείας πόθῳ ἐπεζήτησας.

Ναμάτων Δειῶν μετασχὼν, τῆς παλιγγενεσίας, τὴν ψυχὴν κατφυγάσθης, καὶ γέγονας ἀληθῶς, υἱὸς χάριτι Θεῶ, κληρονόμος Δειῶν ἀπολαύσεων.

Θεοτοκίον.

Σοφία οἶκον ἑαυτῇ, ὠκοδόμησε Δεῖον, ὑπὲρ νῦν τε καὶ λόγον, σκηνώσασα τὴν ἀγνήν, γαστέρα σου τὴν σεπτὴν, καθαρθεῖσαν Πνεύματι Πανύμνητε.

Ὁ Εἰρμός.

Ὁὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεὸς μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν

» σε ἀγαθὴ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ
» τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν ὠραιότητα Χριστοῦ ἐπόθησας· καὶ δι' ἀσκήσεως πάθη ἐνέκρωσας· καὶ ἐναθλήσας καρτερῶς, τὴν πλάνην ἀπετέφρωσας, ἐνδοξε Δομέτιε, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλε· ὄθεν καὶ ἰάσεων, ρεῖθρα βρῦεις τοῖς πίστει σου, τὴν μνήμην ἐπιτελοῦσι τὴν Δεῖαν, Μάρτυς ἀξιοθαύμαστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Τῆς Δεῖας δόξης σου, ὄντως ἀπαύγασμα, καθὼς ἠδύναντο, ἔδειξας Λόγε Θεοῦ, τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Θαβῶρ, ὅρει μεταμορφούμενος· οἷς συνελλαμφθείημεν, καὶ ἡμεῖς οἱ ὑμνοῦντές σε, μόνε ἀναλλοίωτε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ἐν πίστει σοι συμφώνως βρωῶντες· Δόξα Χριστῷ τῇ βασιλείᾳ σου.

ᾠδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Ε'πέγνως Ἐνδοξε, τὸν φύσει ἀγνωστον, λογικῶς ἐκζητήσας καὶ εὐρηκῶς, τοῦτον ἐπεπόθησας, καὶ προσεκύνησας χαρᾷ, τὴν αὐτοῦ μεγαλειότητα.

Χορεία σῶφρονι, θερμῶς προσέδραμες, μοναζόντων Ἁγίων καὶ ἀρετῆς, ζήλω πυρπολούμενος, ἐπολιτεύσω καθαρῶς, ἐν νηστεύσει καὶ δεήσεσι.

Ρ'αδίως ἔλουσε, δεσμὰ τῆς φύσεως, ὁ Δεσφρων σου πόθος καὶ τῶν παθῶν, ἔσβεσε τὴν κάμινον, τῷ δροσοβόλῳ φωτισμῷ, τοῦ Ἁγίου Πατέρα Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ισχύς μου πέφυκε, Θεὸς καὶ Κύριος, Θεοτόκε Παρθένε ὁ σαρκωθεὶς, Λόγος ὁ ὑπὲρ Θεος, ἐξ ἀκηράτου σου γαστρός, τὴν ζωὴν ἡμῶν δωρούμενος.

ᾠδὴ ε'. Τῷ Δεῖῳ φέγγει σου ἀγαθὴ.

Συνέσει Δεῖα διαπρεπῆς, Μαίκαρ πεφυκῶς, τῶν ὀρωμένων ἀπάντων προέκρινας, τὴν τῶν ἀοράτων αἰδιότητα, τῷ φέγγει τῆς ἀγνείας καταλαμπόμενος.

Τῆς Δεῖας γευσάμενος ἀρετῆς, τὸ τῆς ἡσυχίας καὶ ἀναχωρήσεως ἔστερξας, τὴν τῆς διανοίας ἀνεπιθόλωτον, κατάστασιν φυλαττῶν Πατέρα Δομέτιε.

Ως ὄντως μέγα καὶ θαυμαστὸν, τῆς ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολῆς σε, τὸ πάνσοφον φρόνημα· τῆς γὰρ τῆ Ὑψίστη χειρὸς ἀλλοίωσις, καὶ χάριτος τῆς Δεῖας ἔργον ἐγένετο.

Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔμεινας ἀσινῆς, καὶ τὰ τῶν μητέρων ἐπιδεικνύεις, πανάμωμος Δέσποινα.

τῇ γὰρ παρθενία τόκον συνήρμωσας, καὶ φέρεις ἀμφοτέρων τὰ ἰδιώματα.

ᾠδὴ ε΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ραγδαίως φερόμενον, τοῦ ἐχθροῦ καὶ δυσμενοῦς, τὸν πειρασμὸν ὑπέμεινας, καὶ ποικίλως Παμμακάρε δοκιμασθεὶς, τῷ φθόνῳ μαχόμενος, νικητὴς ἀνεδείχθης ἀξιάγαστε.

Ο βίος σε ἔνθεος, ἡ ζωὴ θεοειδής, καὶ φωτοφόρος γέγονε· τὰ τοῦ κόσμου τερπνὰ γὰρ καταλιπὼν, τὴν θείαν εὐπρέπειαν, ἔκαρ πῶσω Θεόφρον καὶ τερπνότητα.

Σημεῖα καὶ τέρατα, ἠξιώθης ἐκτελεῖν, ὑπερφυῶς Ἀοιδίμε, τῇ δυνάμει τῇ θείᾳ καθοπλισθεὶς, καὶ ἔχων τὴν ἄνωθεν, συνεργουσαν σοὶ χάριν ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον, καὶ νυμφῶν θεοπρεπὴς, τῆς ὑπὲρ νοῦν σαρκώσεως, τοῦ τῶν ὄλων Παρθένε Δημιουργοῦ· σὺ γὰρ μόνη πέφυκας, ἀξιοθεὸν τούτου ἐνδιαίτημα. Ὁ Εἰρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλυδωνί, τῷ εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀναγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Δομετίου τοῦ Πέρσου.

Στίχοι.

Ἵπὲρ τὰ πάντα σοὶ συναθλεῖν ἐκ λίθων,

Μύστας Πάτερ σους ἐξεπαίδευσας τάχα.

Σὺν δυσὶν ἑβδομάτῃ Δομέτιος ἐλεύσθη μύσταις.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς καιροὺς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, Πέρσης τὸ γένος. Κατηχηθεὶς δὲ ὑπὸ Ἀβάρου τινὸς Χριστιανοῦ, καὶ τὰ περὶ Χριστοῦ μνηθεὶς, καταλιπὼν μετὰ τῆς πατρικῆς ἀσεθείας καὶ πᾶσαν τὴν ἐκ συγγενείας προσπάθειαν, ἦλθεν ἐν τοῖς μεθορίοις Ῥωμαίων τε καὶ Περσῶν, εἰς πόλιν λεγομένην Νίσιβιν· καὶ εἰσελθὼν ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ τυχὼν τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος, τὸ τῶν Μοναχῶν ἔνδυμα περιβάλετο. Ἐπιδειξάμενος οὖν παντοίαν σπουδὴν τε καὶ ἀσκησιν, φθόνον, ἐξ ὑποθήκης τοῦ πονηροῦ Δαίμονος, παρὰ τῶν ἐν τῇ Μονῇ Μοναχῶν ἐπισπάσατο. Ἀπέδρα τοίνυν ἐκίθην, καὶ ἦλθεν εἰς τὸ Μοναστήριον Σεργίου καὶ Βάκχου τῶν Μαρτύρων, ἐν πόλει Θεοδοσίου, καὶ κατηκολούθει τῇ πολιτείᾳ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Οὐρβέλ· ὃς λέγεται ἐπὶ ἐξήκοντα χρόνους ἐψητοῦ μὴ μεταλαβεῖν, μήτε ἀνακλιθῆναι, μήτε καθῆσαι, ἀλλ' ἐν βακτηρίᾳ στηριζόμενος, ἐκπληροῦν τὰς ἀνάγκας τῆς φύσεως. Παρ' αὐτοῦ οὖν ψηφισθεὶς, χειροτονεῖται Διάκονος, καὶ μέλλοντας αὐτὸν τοῦ Ἀρχιμανδρίτου ἐπὶ τὴν τοῦ Πρεσβυτέρου ἀναβιβάσαι τιμὴν, τούτο γινούς ὁ Ἅγιος Δομέτιος ἀνεχώρησε, καὶ ἐπὶ τινος ὄρους ἀνελθὼν, καύσωνι καὶ κρύει καὶ ταῖς ἐπιγινόμεναῖς τῶν ὡρῶν καρ-

περὶ κακώσεσιν· εἶτα, ἐν ἄνθρω χειροποιήτῳ εἰσελθὼν, καὶ ἐπὶ τινα χρόνον προσμείνας, θαυματουργίαις πλείσταῖς, ἐν τῷ τοῦ Χριστοῦ ὀνόματι, τοὺς προσφοιτῶντας ἐδεξιοῦτο, καὶ ἐκ τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν μετήγαγε. Ἐπεὶ δὲ τοῦτο ὁ παραβάτης Ἰουλιανὸς παραγενόμενος ἔμαθεν, ἐκέλευσεν αὐτὸν λίθοις βληθῆναι. Οἱ δὲ παραγενόμενοι, μετὰ τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ ψάλλοντα αὐτὸν ἐν τρίτῃ ὥρᾳ ὑμνωδίαν εὐρόντες, τῇ πυκνότητι τῶν βολῶν αὐτὸν τε τὸν μακάριον Δομέτιον καὶ τὰς σὺν αὐτῷ δύο κατέχωσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ὄρ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐκ γῆς ἀπελθὼν Ὄρ ἐμὸς λέγει· Χάρις, Ἵπὲρ τὸν Ὄρ πέφυκε τὸν σὸν, ὦ Νόμε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ὄσιοι μύριοι Ἀσκηταὶ οἱ Θηβαῖοι ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Γῆς ἐξελαύνεις, εἰ τὸ Δαυὶδ χρὴ λέγειν, Τὸ μυριοπλάσιον ἄρμα σου Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ὅσια Ποταμῖα ἢ θαυματουργὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἵπὲρ Χρισθὸ κτανθεῖσα θαυμαστὴ ξίφει, Χέει ποταμοὺς θαυμάτων Ποταμῖα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Νάρμισσος, Ἀρχιεπίσκοπος Ἱεροσολύμων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἡδὺ πνέων, Νάρμισσε, ναρκίσσου πλέον, Εὐωδιάζεις τῆς Ἐδέμ τὸ χωρίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ἀστέριος ὁ θαυματουργὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Γράχηλον Ἀστέριος ἐκκοπεὶς ξίφει, Χοροῖς ἀθλητῶν οἷον ἀστήρ ἐμπρέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Σώζων, ὁ ἐκ Νικομηδείας, εἰς πῦρ βληθεὶς, καὶ ἀβλαβῆς ἐξελθὼν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἵπῆρχεν ἄλλη σαλαμάνδρα πρὸς φλόγα Σώζων ὁ Μάρτυς, οὐ τέλος πυρὸς δίχα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ὑπερέχιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὑπερέχιος, κἄν τάφῳ κατεκρύβη, Πέφυκεν ἴσος τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Επὶ σὲ Πάτερ ἡ πάμφωτος τοῦ Πνεύματος, χάρις ἐπανεπαύσατο, καὶ ἐνεργείας παραδόξως, ἔδειξεν ἐν σοὶ, βοῶντι καὶ ψάλλοντι πιστῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρωμαλέω τῷ φρονήματι διήνυσας, τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως, καὶ ἐπὶ τέλει τῶν ἀγῶνων, Μάρτυς ἀληθῶς, ἐγένεθ κραυγάζων τῷ Χριστῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οσπερ παῖδες σου οἱ μύσαι χρηματίσαντες, πατρὶ συνηγωνίσαντο· καὶ ἐν σπηλαίῳ

καρτερέντες, ἤθλησαν σὺν σοί, συμφώνως κραυγάζοντες Χριστῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας ὡς λιμένα σε πλουτήσαντες, ζάλης διασωζόμεθα· καὶ τὴν ἐλπίδα τὴν εἰς σέ, ὡς ἄγκυραν ψυχῶν, κατέχοντες κράζομεν Χριστῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥδὴ ἡ. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιος.

Τετρωμένος ἀγάπῃ Πάτερ τοῦ κτίσαντος, τῶν κτισμάτων ἀπώσω πᾶσαν προσπάθειαν, Πνεύματι Θεοῦ σαφῶς κατευθυνόμενος· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Επιγείους φροντίδας ἀποσεισάμενος, οὐρανίους ἐλπίδας Πάτερ ἐπλούτησας, τὴν ἐν τῷ Χριστῷ μακαριότητα Ὅσιε· ἧς νῦν ἀπολαύεις εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοβόλους ἀκτῖνας Πάτερ δεξάμενος, τοῦ Ἁγίου καὶ Θείου πάνσοφε Πνεύματος, ὀφθαλμοφανῶς τέτο μῦκαρ τεθέασαι, Θείοις μυσηρίοις φρικτῶς ἐπιφοιτήσαν.

Θεοτοκίον.

Ηθεόφθογος λύρα τοῦ σοῦ Προπάτορος, κίθωτόν σε ἀγίαν προδιετύπωσε, φέρουσαν Θεὸν σάρκα Ἁγνὴ φορέσαντα· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιος δρόσον ἐπήγασας, καὶ Δικαίῃ Δυσίαν ὕδατι ἐφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ μόνῳ τῷ βύλεσθαι. Σε ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ῥδὴ Δ. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Φωτὶ αὐτῷ καταυγαζόμενος, φωτειδὴς ἀξίως φωτοφόρε γεγένησαι, πολιτείαν ἄμειπτον κησάμενος, Πάτερ καὶ παναγίαν· νῦν δὲ παρίσασαι, πρέσβυς τῷ Δεσπότη, καὶ Θεῷ ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς σου.

Οἱ σοὶ ἀγῶνες οἱ τῆς ἀσκήσεως, μαρτυρικοῖς ἀγῶσιν ἐπαξίως ἐστέφθησαν· καὶ διπλοῦν τὸ ἔπαθλον ἀπειλήσας, τῶν ἀνδραγαθιμάτων, ὧν ἐπιδεδείξαι, καὶ τῶν αἰώνιων, ἀγαθῶν εὖρες ἀπόλαυσιν.

Ρῶσθεὶς δυνάμει Θεῆα καὶ χάριτι, διαφανῆς τοῖς πᾶσιν ἀνεδείχτης διδάσκαλος, εὐσεβείας θαύμασι κοσμούμενος, πάντας ὑποστηρίζων, πάντας ἰώμενος, τοὺς προσερχομένους, σοὶ πιστῶς Θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ ἐπράχθη τὰ ὑπὲρ ἀνθρώπων, ὑπερφύῃ Παρθένε Θεοτόκε μυστήρια· τῆ Θεῆ γὰρ γέγονας λοχεύτρια, φέρουσα ἐν ἀγκάλαις,

καὶ διατρέφουσα, τὸν ταῖς ἑρηνίαις, στρατιαῖς ὑμνολογούμενον.

Ὁ Εἰρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν ἐ τολμά Ἁγγέλων ἀτενίσαι τὰ ταῖματα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σαρκαμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς ἑρηνίαις, στρατιαῖς σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Εκ Περσικῆς ὀρμώμενος, χώρας τῆς πυρσολάτρου, τῆ τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες, ἐκ παιδὸς Θεῆα πίστει, Δομέτιε Θεοκῆρυξ· ὅθεν Πάτερ ἐν ὕμνοις, ὡς ἀσκητὴν τιμῶμέν σε, καὶ ὡς Μάρτυρα Θεῖον, καὶ τῶν φρικτῶν, μυστηρίων ἐνθεον ἱερέα, καὶ πρέσβιν τῶν τελούντων σου τὴν σεβάσμιον μνήμην.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, Μαθητῶν τοὺς προκρίτους, λαβὼν μετεμορφώθης νῦν, ἐν Θαβῶρ τῷ ἀγίῳ· ἐν ᾧ Μωσῆς καὶ Ἡλίας, παρειστήκεισαν τρόμῳ, δουλοπρεπῶς σοὶ Δέσποτα, συλλαλῆντες μεθ' ὧν σε, Χριστέ Σωτήρ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνοῦμεν, τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶν, Στίχηρά προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδαμ, Χριστέ ἀμείψαι Θεῶν, ἐν ὄρει νῦν ἀπαίρεις, Θαβῶρ παραγυμνώσω, τοῖς μύσταις τὴν Θεότητα.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Οφθης τὸ πρὶν Χριστέ, Μωσεῖ τε καὶ Ἡλίᾳ, ἐν γνόφῳ καὶ Δυελλῇ, καὶ αὐρα λεπτοτάτῃ· νῦν δὲ φωτὶ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμών.

Σέλας τὸ τριλαμπές, ἀστράψας ἀπορρήτως, τῆς Θεϊκῆς σου δόξης, Θαβῶρ ἐν ὄρει Σωτέρ, τὴν σύμπασαν ἐφαιδρυνας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Νόμου καὶ Προφητῶν σε Χριστέ, ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν, ὀρῶντες ἐν τῇ νεφέλῃ, Μωσῆς ὁ Θεόπτης, καὶ Ἡλίας, ὁ ἔμπυρος ἄρματηλάτης, καὶ ἀφλεκτος οὐρανοδρόμος ἐπὶ τῆς Μεταμορφώσεώς σου. Μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, τοῦ σοῦ φωτισμοῦ ἀξίωσον Δέσποτα, ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀπολυθία, ὡς σύνθητες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Η΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Αἰμιλιανοῦ, Ἐπισκόπου Κυζίκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Σήμερον ὑπέδειξας, τὴν σὴν Θεότητα Κύριε, τοῖς σεπτοῖς Ἀποστόλοις σου, Μωσεῖ σὺν Ἡλίᾳ τε, ὡς Θεὸς τοῦ νόμου, καὶ χάριτος πέλων, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ τοῦ θανάτου νῦν τῆς χειρώσεως· μεθ' ὧν σου τὴν φιλόνηρον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σήμερον ἐξέλαμψας, φωτοειδῆς ὑπὲρ ἥλιον, τηλαυγῶς ἐν τῷ ὄρει Θαβῶρ, δεικνύων τοῖς φίλοις σου, ὅτι σὺ ὑπάρχεις, ἀπαύγασμα δόξης, ὁ τὴν οὐσίαν τῶν βροτῶν, δι' εὐσπλαγχνίαν φορέσας Κύριε· διό σὺ τὴν φιλόνηρον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σήμερον ἀγαλλονται, οἱ ἐπουράνιοι Ἄγγελοι, σὺν βροτοῖς ἑορταίζοντες, Χριστέ σου τὴν ἔλλαμψιν, τὴν φρικτὴν καὶ θείαν, τὴν ἐν Θαβωρίῳ· ἐν ᾧ παρέστησας Μωσῆν, καὶ τὸν Ἡλίαν Σωτὴρ φιλόνηρον, καὶ Πέτρον καὶ Ἰακώβον, καὶ Ἰωάννην ὑμνοῦντάς σε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Οτὴν Εἰκόνα Χριστοῦ σαφῶς τιμήσας, ὅτε τὸ λεόντειον θράσος ἐμαίνετο, καὶ τοὺς λαοὺς διεκλόνησεν, ἀνακαινίζον, τοῦ Κοπρωνύμου ἄθεον αἴρεσιν, τότε τίττο Πάνσοφε, σαφῶς διηλεγξας, σὴ παρρησία χρησάμενος, συνηθροισμένης, Ἀρχιερέων τῆς συνελεύσεως· ὅθεν ἐγγώσθης γενναϊότατος, στρατιώτης Χριστοῦ παμμακάριστε· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οὐρανίαις μοναῖς ἐνφικισμένος, ὅτε τὴν ἀτίθασσον γνώμην καὶ ἄθεον, ὁ δυσσεβῆς ἐνεδείξατο, ὑπερορίαις, καταδικάσας τὴν σὴν στερότητα, τότε τὸν Παραδείσον, ὅθεν πεπτώκαμεν, μόνην πατρίδα Θεσπέσιε, σαφῶς γινώσκων, μετ' εὐφροσύνης χαίρων ὑπέμεινας· ὅθεν δικαίως τὴν ἀκήρατον, ἡξιώτης ζωὴν κα-

τοπτεῦσαι Χριστόν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πυρίνη γλώσση πανσόφως κεχημένος, ὅτε μιζοβάρβαρον νόμον ἐθέσπισε, μὴ προσκυνεῖσθαι κελεύοντα, τὴν σεβασμίαν, Χριστοῦ Εἰκόνα Δέων ὁ τύραννος, τότε σὺ τὸν ἔνθεον νόμον ἀντέφηκας, ὡς διαβαίνει προσκύνησις, ἢ τῆς εἰκόνας, ὡς πῦ τις ἔφη πρὸς τὸ ἀρχέτυπον· καὶ τῷ σῶ λόγῳ ὡς ἐμβρόντητος, ἀπεφάνθη ὁ θῆρ ὁ δυσώνυμος, πανσεβάσμιε Παῖτερ, θεοῦ ῥῆμον ἱερώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α΄.

Οπαῖλαι τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ διὰ συμβόλων, Ἐγὼ εἰμι, λέγων, ὁ ὄν, σήμερον ἐπ' ὄρους Θαβῶρ, μεταμορφωθείς ἐπὶ τῶν Μαθητῶν, ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνας, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην ἀναλαβοῦσαν οὐσίαν· καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος, μάρτυρας παραστησάμενος Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν, κοινωνῆς ἐποιεῖτο τῆς εὐφροσύνης προμηνύοντας τὴν ἔξοδον διὰ Σταυροῦ, καὶ σωτήριον Ἀνάστασιν.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β΄. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μορφούμενος δι' αἴκτον Χριστέ, Ἀδάμ τὸν πρῶτον ἄνθρωπον, ἐκ Παρθένου, ὠφθῆς δεύτερος Ἀδάμ· ἐν ὄρει δὲ Σωτήρ μου, Θαβῶρ μετεμορφώθης, παραγυμνῶν σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Εξέστησαν ὀρώντες τὴν σὴν, τῆς χάριτος οἱ πρόκριτοι, καὶ τοῦ νόμου, Μεταμόρφωσιν Χριστέ, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ· μεθ' ὧν σε προσκυνούμεν, σὺν τῷ Πατρὶ σου καὶ τῷ Πνεύματι.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμών.

Λαμπρύνεται ἡ κτίσις φαίδρως, τῇ σῇ Μεταμορφώσει Χριστέ, ἦν τοῖς θείοις, Ἀποστόλοις ἐν Θαβῶρ, Μωσεῖτε καὶ Ἡλίᾳ, ὑπέδειξας Θεὸς ὢν, ἀρρήτως λάμψας ὑπὲρ ἥλιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α΄.

Τὴν σὴν τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ προορώμενος, ἐν Πνεύματι διὰ σαρκός, πρὸς ἀνθρώπου ἐπιδημίαν, ὁ Θεοπάτωρ Δαυὶδ, πόρρωθεν πρὸς εὐφροσύνην συγκαλεῖται τὴν κτίσιν, καὶ προφητικῶς ἀνακράζει· Θαβῶρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐν τῷ γὰρ ἐπιβάς τῷ ὄρει Σωτήρ, μετὰ τῶν Μαθητῶν σου, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἐν Ἀδάμ φύσιν, μεταμορφωθείς, ἀπασπράψαι πάλιν πεποίηκας, μετασχιζιώσας αὐτήν, εἰς τὴν σὴν τῆς Θεότητος, δόξαν τε καὶ

λαμπρότητα· διό βοῶμέν σοι· Δημιουργέ τοῦ παντός Κύριε, δόξα σοι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τῶν βροτιῶν ἐναλλαγὴν, τὴν μετὰ δόξης σου Σωτῆρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ φρικτῇ, τῆς σῆς ἐλεύσεως δεικνύς, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ μεταμορφώθης. Ἡλίας καὶ Μωσῆς συνελαλήν σοι τοὺς τρεῖς τῶν Μαθητῶν συνεκάλεσας· οἱ κατιδόντες Δέσποτα τὴν δόξαν σου, τῇ ἀσραπῇ σου ἐξέστησαν. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπας, φώτισον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα ὁμοιον.

Εν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ, μεταμορφούμενος Σωτῆρ, τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς, δείξας τὴν δόξαν σου Χριστέ, τὸ ἀναλλοίωτον ἤστραψας τῆς Θεότητος. Νεφέλη δὲ φῶτος συνεκάλεσας, Ἡλίαν καὶ Μωσῆν συλλαλοῦντάς σοι· διό καὶ Πέτρος ἔλεγεν· Οἰκτίρμον, καλὸν ἐστὶν ὧδε εἶναι σὺν σοί. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπας, φώτισον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα εἰς Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου οὔτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τὸν μέγαν Αἰμιλιανὸν ἐν ἄσμασιν ἔξοχα μέλπω.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Ταῖς ὑπερκοσμίαις συνοικῶν, ταξιαρχίαις Δεόφρον μακάριε, τοὺς ἐπιτελοῦντάς σου, χαρμονικῶς τὴν ποθητὴν πανήγυριν, Πάτερ ἐποπτεύων, τῆς σωτηρίας ἀξίωσον.

Οἷλος τῷ Δεσπότη συγκραθεῖς, καὶ τοῖς ἐκείθεν ἀσράψας πυρσεύμασι, πᾶσαν κατεφώτισας, σαῖς διδαχαῖς Δεοσεβῆ πανήγυριν, ὡς ἱεροφάντων, φανείς Θεόφρον Δεόληπτε.

Νοῦν καθηγεμόνα τῶν παθῶν, δι' ἀρετῆς Ἱεράρχα κατέστησας, οἷα δικαιοτάτος, διατητῆς τῇ τε ψυχῇ καὶ τῷ σώματι, Πάτερ διανέμων, τοῖς ἑκατέροις τὰ πρόσφορα.

Μύστης ἀκριβῆς τῶν ὑπὲρ νῦν, τῆς Ἐκκλησίας σαφῶς προϊστάμενος, ὡφθης Πανασιδίμει, καὶ κραταιὸς τῆς ἀληθείας πρόμαχος, μύλας τῶν λεόντων, συνθλῶν καὶ φράιττων τὰ στόματα.

Θεοτοκίον.

Ενα ἑκατέραις εὐσεβῶς, τὸν ἐκ γαστρός σου τεχθέντα γινώσκόμεν, φύσει Πανάμωμε,

Θεὸν ὁμῆ ὑπερφυῶς καὶ ἀνθρώπον, ἔχοντα τελείως, ἐκάστης τὰ ἰδιώματα.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτιῶν.

Ικέτην Δεόφρονα Χριστοῦ, πιστοῖ σε προβαλλόμεθα, τὸν δι' αὐτὸν λαμπρῶς ἀριστεύσαντα, καὶ τὴν εἰκόνα τούτου τιμήσαντα, καὶ δεσμοὺς τηρήσαντα, τοῦ σεπτοῦ κηρύγματος, καὶ τὴν ἀνωθεν πίστιν φυλάξαντα.

Μαρτύρων σεβρότητα δεικνύς, Θεόφρον ἀξίαγασε, τὴν δυσσεβῆ ὄφρυν ἐξεφαύλισας, τῆς Ἐκκλησίας ἐκφανθεῖς πρόβολος, ἀράραγῆς ἀκλόνητος, καὶ μεσίτης ἐνθεος, καρτερῶς διαλέγων τοὺς ἄφρονες.

Ιὸν τῆς αἱρέσεως πικρῶν, εἰς κόρον ὁ παμπόνηρος, διδακτικῷ σου λόγῳ διηλεγκταί· φωτι γὰρ σκότος ἐξαφανίζεται, καὶ γυμνοῦται πλάσματα, πονηροῦ βουλευμάτος, τῆς ἐνθέου σοφίας ταῖς λάμπησι.

Θεοτοκίον.

Λαμπρᾶ σε φωνῇ νῦν ἐκ ψυχῆς, κυρίως Θεομήτορα, τὴν τὸν Θεὸν τεκοῖσαν κηρύττομεν, σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ τὸν ἄσαρκον, ἐν ἡμῖν σκηνώσαντα, ἐ τροπὴν δεξαίμενον, ἐ φερμῷ συγγυθέντα Πανάμωμε. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτιῶν, ἕσθιας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφώσάμενος, περιζώσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι· Ἁγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης φιλήνθρωπε.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος γ΄. Θεῖας πίστεως.

Θεῖω Πνεύματι πεφωτισμένος, ἀνεκλήρυξας ἐν παρρησίᾳ, ὀρθοδοξίας παμμάκαρ τὰ δόγματα, καὶ βασιλέα κατήσχυνας ἄνομον, ὑπερρῖαις ἀδίκως στελλόμενος. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Τῆς Θεῖας δόξης σου, ὄντως ἀπαύγασμα, κατὰ τὸν ἴδωσαν, ἔδειξας Λόγε Θεοῦ, τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Θαβώρ, ὄρει μεταμορφούμενος· οἷς συνελλαμφθείμεν, καὶ ἡμεῖς οἱ ὑμνοῦντές σε, μόνε ἀναλλοιώτε, Ἰησοῦ παντοδύναμει, καὶ πίστει σοι συμφώνως βοῶντες· Δόξα Χριστέ τῇ βασιλείᾳ σου.

ᾠδὴ δ΄. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Ισχυσας ὄφρυν καταβαλεῖν τοῦ ἀλάστορος, οἰκειωθείς δι' ἀρετῆς, παμμάκαρ Αἰμιλιανέ, τῷ πάντα ἰσχύοντι, καὶ δυνατῷ ἐν τοῖς πολέ-

μοις πανόλβιε· και νῦν κραυγάζεις· Δόξα τῇ
δυνάμει σου Κύριε.

Ανέτλης μακρὰς ὑπερορίας στελλόμενος,
καρτερικὸς ἀναδειχθεὶς, θεόφρον Αἰμι-
λιανέ, τὸ πρὶν προτερήμασιν, Ἀρχιερεὺς, Ἱε-
ρομάρτυς δὲ ὕστερον, ἀναδειχθεὶς θεοφόρος
πανάριστε.

Νομίμως ἐφάνης ἐκ παιδὸς ἱερούμενος, ἀ-
σκητικῶς ἐκλαμπρυνθεὶς, τρισμάκαρ Αἰ-
μιλιανέ, τῷ λόγῳ τῆς χάριτος, περιφραχθεὶς
ἱερομύστα θεσπέσιε, Θεῷ κραυγάζων· Δόξα
τῇ δυνάμει σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Οπάσης ἐπέκεινα νορούμενος κτίσεως, τῆς
ὑπὲρ νοῦν ζωαρχικῆς, θεοπλαστείας ἐπι-
γῆς, ἐκτελῶν μυστήριον, παρθεναῖς ἡγλαϊ-
σμένην λαμπρότησι, τὴν σὴν γαστέρα κατώ-
κησεν Ἀχραντε.

ᾠδὴ ε΄. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Νοήσας προγνώσει, τῇ θείᾳ Χριστὸς, τῆς
μεγάλης ψυχῆς σου τὴν πρόθεσιν, μεγά-
λοις προτερήμασιν, ἐκόσμησε σαφῶς, στολαῖς
ἱερωσύνης, αὐτὴν καταγλαῖσας, καὶ Μαρτύρων
ἐν ἄθλοις, Ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Ελκύσας τὴν χάριν, τοῦ Πνεύματος πρὶν,
ποταμοὺς διδαγμάτων ἀνέβλυσας, Παμ-
μάκαρ ἱερώτατε, τῇ ποιμνῇ τοῦ Χριστοῦ· ὁ-
θεν καὶ τὴν εἰκόνα, Χριστοῦ τιμᾶν μαθόντες,
τῶν Ἀγίων τε πάντων, τοὺς θεομάχους κα-
ταισχύνομεν.

Ντεκρῶσας σαρκὸς σου, τὸ φρόνημα πρὶν, ἐν
ἀσκήσεως πόνοις πανόλβιε, τῇ αἴγλῃ τῇ
τοῦ Πνεύματος, ἐζώωσας τὸν νῆν· ὅθεν δι' ἀμ-
φοτέρων, ἐκλάμπας ἱεράρχα, Θεῷ εὐηρέθησας,
Ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Αγίων Ἀγία, Παρθένε ἀγνή, τῶν Ἀγίων
τὸν Ἅγιον τέτοκας, τὸν πάντας ἀγιά-
ζοντα, Χριστὸν τὸν λυτρωτὴν· διό σε Βασιλίδεα,
καὶ Δέσποιναν τοῦ κόσμου, ὡς τεκοῦσαν τὸν
Κτίστην, τῶν ποιημάτων μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ ς΄. Σπλάγγων Ἰωάν.

Στήσαι βουλευθεὶς, νομὴν τῆς αἰρέσεως, προ-
θύμως χωρεῖς, πρὸς τοὺς κινδύνους Σοφέ,
καὶ διήλεγξας, παρρησίᾳ μεγάλη χρησαίμενος,
τὴν γνώμην τοῦ κρατοῦντος σὺ τὴν ἄθεον, πρῶ-
τος τοῦ λαλεῖν ἀρξάμενος, ἠθροισμένης Συνόδου
θεόφρονος.

Μόνου τοῦ Χριστοῦ, θερμῶς ὀρεγόμενος·
καὶ τούτου τυχεῖν, θείας ἐλλάμψεως, ἐ-
φειμενος, Ἱεράρχα Κυρίε θεόληπτε, Μαρτύρων
ἐνδείξω τὴν στερότητα, λάμπας πρῶην δι

ἀσκήσεως, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους κομίζη
σαφῶς.

Ανω σου τὸν νοῦν, Θεῷ συγγινόμενον, καὶ
θείαις αὐγαῖς, μάκαρ λαμπόμενον, ἔχων
Ὅσιε, κούφως βίου διέπλεις τὴν θάλασσαν·
καὶ ὄρμοις οὐρανίαις νῦν καθάρμισαι, αὐραὶς
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, κυβερνώμενος σθένει τῆ
Πνεύματος. Θεοτοκίον.

Σῶσαι τῶν βροτῶν, τὴν φύσιν ὡς εὖσπλαγ-
χνος, φθαρεῖσαν Ἀγνή, φθόνῳ τῆ ὄψεως, ὁ
ὑπέρθεος, εὐδοκήσας τὴν μήτραν σε ὤκησε, καὶ
σὰρξ ἀναλλοιώτως ἐχρημάτισε, μόνην καθαρὰν
εὐράμενος, Θεοτόκε Παρθένε πανάχραντε.

Ὁ Εἰρμός.

» Σπλάγγων Ἰωάν, ἐμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνά-
» λιος θῆρ, οἶον ἐδέξατο· τῇ Παρθένω δέ,
» ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σὰρκα λαθὼν, διελη-
» λυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ ἔχ' ὑπέστη
» ῥεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχευ ἀπήμαντον.

Συναξάριον.

Τῇ Η΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Αἰμιλιανοῦ, Ἐπισκόπου Κυζίκου,
τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Ψυχῆς πολὺν θεὶς Αἰμιλιανὸς λόγον,
Τῆς σαρκὸς ἠλόγησεν ἄχρι καὶ τέλους.

Ὁ γδοῆ Αἰμιλιανοῦ ὀστέα δεξάτ' ἄρουρα.

Ούτος, διὰ τὰς ἀγίας καὶ τιμίας εἰκόνας, πολλὰς
ὑπομείνας κακώσεις καὶ πικρὰς ἐξορίας ὑπὸ τοῦ θη-
ριωδύμου καὶ ἀσεβοῦς Λέοντος, τὸν στέφανον τῆς ὁμολο-
γίας δεξάμενος, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μύρωνος,
Ἐπισκόπου Κρήτης, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Μύρων ὁ θεῖος ἀρετῆς μύρου πνέων,
Εὐωδίας πρόσεισιν ὁσμὴ Κυρίῳ.

Ούτος γεννᾶται ἐν Αὐρακίᾳ, πόλει τῇ κατὰ τὴν Κρή-
την, πλησίον Κυωσοῦ, τῇ κατὰ Θεὸν εὐσεβείᾳ τὸ
γένος κοσμῶν. Ἐν ἀρχῇ δὲ τοῦ βίου, γυναικί συζευχθεὶς,
τὴν γῆν ἐργάζετο, καὶ ἐκ τῶν φουμένων καρπῶν ἐπὶ ῥο-
κεῖ τοῖς ἐνδείσειν· οἱ δὲ καρποὶ μᾶλλον, ὅσον αὐτὸς ἐπε-
δίδου, τοσοῦτον ἐπεδαψίλευον. Τὸ δὲ συμπαθὲς ὑπὲρ ἄν-
θρωπον ἦν αὐτῷ· λέγεται γὰρ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἄλωνι κα-
τασχεῖν ἄνδρας δώδεκα, πλησαντας μὲν σίτου τοὺς σάκ-
κους αὐτῶν, τῷ δὲ ἄχθει πιεζομένους, καὶ μὴ δυναμί-
νους τούτους μήτε ἀνελεῖσθαι, μήθ' ὑφελίσθαι· πάλιν διὰ
πλεονεξίαν· ἀντὶ δὲ τοῦ πληγᾶς αὐτοῖς ἐπιθεῖναι, καὶ
εὐθύναις εἰσπράξασθαι, συμπουήσαι μᾶλλον πρὸς τὴν ἀνά-
λυσιν τούτοις, καὶ ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶν ἀράμενον τὸν ἐκά-
στου σάκκου, ἐπιθεῖναι τοῖς ὅμοις αὐτῶν, παραγγείλας
μηδενὶ τὸ πρᾶγμα ἐξαγγεῖλαι.

Χειροτονεῖται οὖν Πρεσβύτερος ἐν τῇ Ἀγίᾳ τοῦ Θεοῦ
Ἐκκλησίᾳ. Εἶτα, μετὰ τὸ παύσασθαι τὸν διωγμὸν, ἐπὶ
τὸν τῆς Ἐπισκοπῆς ἀνάγεται θρόνον, πολλὰς θαυμάτων

δυνάμεις ἐργασάμενος· καὶ γὰρ τὸν λυμαινόμενον τὴν χώραν δράκοντα ἐξεδίωξε· καὶ τὸ ρεῖθρον ἐπέσχε τοῦ ποταμοῦ, οὕτω Τρίτωνος καλουμένου, μελλῶν τὸν ποταμὸν διαβαίνειν, πλημμυροῦντα τοῦτον κατιδὼν· ὃς τῇ κελεύσει τοῦ Ἁγίου πεδηθεὶς, εἰς τὸ ἔμπροσθεν τὴν πορείαν ποιῆσθαι οὐχ οἷός τε ἦν, πρὶν ὅπουστέψαι τὸν Ἁγίου· καὶ γενόμενος οἴκαδε, τὴν ράβδον αὐτοῦ ἀπέστειλε· μεθ' ἧς οἱ σταλέντες τὸ ὕδωρ διαταράξαντες, ὑπέστρεψαν, τὸν ποταμὸν ἀφέντες τὴν οἰκίαν πορεύεσθαι πορείαν. Ταῦτα οὖν καὶ ἕτερα πλείονα πεποιηκώς, καὶ τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς Θεοφιλῶς καὶ ὁσίως ἀνύσας, καὶ ταῖς τῶν Μαρτύρων μνήμαις πανηγυρίσας λαμπρῶς, ἤδη περὶ τὰ ἑκατὸν γινόμενος ἔτη, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου, Ἡγουμένου Ὁρόβων.

Ος, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐπ' ὤμων ἀράμενος, σπηλαίοις καὶ ὄρεσι καὶ κολαῖσι διητάτο· διὸ, ὡς μύρον πολύτιμον καὶ θυμίαμα δεκτὸν προσευχεθεὶς τῷ Κυρίῳ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἐλευθερίου καὶ Λεωνίδου, διὰ πυρὸς τελειωθέντων.

Στίχ. Ἀμοφοῖν ἀθλητῶν, οὐ θυόντων τῇ πλάνῃ, Ποιὴν κατακρίνουσιν οἱ πλάνοι φλόγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι δέκα Ἀσκηταί, οἱ ἐξ Αἰγύπτου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Βλαστήματα θνήσκουσιν Αἰγύπτῃ δέκα, Πληγαῖς ἐκείναις ἰσάριθμοι ταῖς δέκα.

Γαῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβεῖαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Σε νοπήν, Θεοτόκε κάμινον.

Ιεραρχῶν, εὐπρεπὲς ἀγλαΐσμα, Πάτερ ὑπῆρχες ἀληθῶς· βασιλεύσας γὰρ τῶν παθῶν, πύργος ἀκαθάρτετος, ὦφθης ἀξιάγαστε, τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρόβολος, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνῶν, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Νεὸς Δαυὶδ, ἡμῖν ἀναδέδειξαι, ταῖς ἀλλοφύλους διδαχαῖς, τῇ σφενδόνῃ καταβαλῶν, τῶν εὐστοχωτάτων σε, λόγων Παναοίδιμς, καὶ διδαγμαίων τοξεύμασι, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνῶν, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Εστὴς λαμπρῶς, Πάτερ ἐπὶ βήματος, δικαστικοῦ διὰ Χριστόν, καὶ τοὺς λόγους ὡς ἐκ πηγῆς, θείας ἀνεβλύσαντες· πασι γὰρ ἐκήρυξας, τὴν τῶν Εἰκόνων προσκύνησιν, σαφῶς εἰδὼς διαβαίνειν, αὐτὴν πρὸς τὸ πρωτότυπον.

Θεοτοκίον.

Ξενοπρεπῶς, παρθευεῖς τίκτουςα, τὸν τῶν ἀπάντων Ποιητὴν, τὸν ἐν θρόνῳ χερσικῶ, ἐπαναπαυόμενον, μόνῃ παμμακάριστε, Παρθενομήτορ πανύμνητε, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

ᾠδὴ η'. Θαύματος ὑπερφουῶς.

Ολὴν νοπήν πυρὶ τὴν φρυγανῶδη, τῆς αἰρέσεως ἐφλέξας ὕλην, ἐπικλήσει θεία τε ὡς Ἡλίας, τοὺς ἱερεῖς, τῆς αἰσχύνῃς ξίφει Πνεύματος κατέσφαξας· καὶ νῦν ἀναμέλπεις εὐφρανόμενος· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψήτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χαρίτος τε καὶ δυνάμειος ἐνθέου, πεπλησμένος ὠραῖθης Παμμακάρι· σωφροσύνης κάλλι κεκοσμημένος, διαπρεπεῖ, εὐσεβείας ἀνευδότης ἀντεχόμενος· μεθ' ἧς νῦν τῷ Δεσπότη παριστάμενος, Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις κραυγάζεις τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ανωθεν τοὺς ὕμνητάς σου ἐποπτεύεις, ἱερώτατε Πάτερ Θεόφρον, εὐμαρίζων τρίβον ἡμῖν εὐθείαν, σαῖς προσευχαῖς, καὶ συντρίβων τῶν αἰρέσεων φρυάγματα, ἵνα γεγηθότες ἀναμέλωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μῶμος ἐν τῷ κάλλει σου ὄλωσ οὐκ ἔστι· σὺ γὰρ μόνῃ πανάχραντος ὦφθης, ἐξ αἰῶνος Πάναγγε, παρθενίας μαρμαρυγαῖς, καταυγάσσα τὸν κόσμον καὶ ἀγνείας φωτὶ· διὸ ἀνυμνῆτες σε κραυγάζομεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Θαύματος ὑπερφουῶς ἡ δροσοβόλος, ἐξελκόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὐς ἐδέξατο φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένου ἦν ὑπέδου νηδύν· Διὸ ἀνυμνῆτες ἀναμέλωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς λογείας σου.

Εὔρες τὰ τῶν πόνων ἔπαθλα, ἐν οὐρανίοις Θεοφόρε σκηνώμασιν, Αἰμιλιανέ, νῦν κατοικεῖν ἀξιούμενος, τῶν Μαρτύρων σὺν θείαις στρατεύμασιν, ὡς θείος Ἱεράρχης, Ἱερομάρτυς ὑπερθαύμαστος.

Λόγου καὶ σοφίας ἄριστε, κεκοσμημένος καθωραῖθης τοῖς δόγμασιν, Αἰμιλιανέ· διὸ Χριστὸς ἐστεφανώσῃ, τὴν τιμίαν σου κάραν πανόλβιε· καὶ νῦν ἐκδυσωπεῖται, ὑπὲρ ἡμῶν σου ἱκετεύοντος.

Πύλας οὐρανίους Ὅσιε, ἀναπετάσας ὁ Δεσπότης ἐδέξατο, Αἰμιλιανέ, τὴν σὴν ψυχὴν ἀναψύξεως, καταπαύσας ἐν τόποις ὡς δίκαιος· καὶ νῦν περιπολεύεις, περὶ τὸν θρόνον τοῦ Παντάνακτος.

Θεοτοκίον.

Ω τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου! σὺ γὰρ Παρθένε μόνη πάναγνε Δέσποινα, πᾶσι δίδωκας, κατανοεῖν τὸ καινότερον, θαῦμα πάναγνε τῆς σῆς κυήσεως· διὸ ἀκαταπαύστως, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν. Ὁ Εἰρμός.

Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολοῦ-
 • μένη βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν
 • καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κα-
 • τασβῆσαι αἰτούμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε Θεο-
 • τόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ο τε ὁ Δῆρ ἐφώρμησε, κατὰ τῆς Ἐκκλη-
 σίας, Λέων ὁ μισοβαρβάρους, ὁ ἀκόρετος
 Ἀδης, μὴ προσκυνεῖσθαι κελεύσας, τὰς παν-
 σέπτους Εἰκόνας, τότε στερρώδως δηληγξας, μά-
 καρ Αἰμιλιανέ, τὴν βδελυραίν, θεομάχον αἵρεσιν
 τοῦ τυράννου, ὑφ' ἧς πικρὰς ὑπήνεγκας, ἐξορίας
 καὶ θλίψεις. Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, Μαθητῶν τοὺς
 προκρίτους; λαβὼν μετεμορφώθης νῦν, ἐν
 θαβῶρ τῷ ἁγίῳ· ἐν ᾧ Μωσῆς καὶ Ἡλίας, πά-
 ρειστήκεισαν τρόμῳ, δουλοπρεπῶς σοι Δέσποτα,
 συλλαλοῦντες, μεθ' ὧν σε, Χριστέ Σωτήρ, σὺν
 Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνῶμεν, τὸν ἐκ Παρ-
 θένου λάμψαντα, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.
 Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ τῆς Ἑορ-
 τῆς προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ελαμψας ὡς Χριστέ, λευκὸς ὑπὲρ χιόνα, τὴν
 σὴν παραγυμνῶν σου, τοῖς Μαθηταῖς οὐ-
 σίαν, τῆς ἀπροσίτου δόξης σου.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Εἶξε σὼν πρὸ ποδῶν, ὑψίδρομον ἡλίου, σέ-
 λας Χριστέ Σωτήρ με, δεικνύον σε Δεσπό-
 την, καὶ ποιητὴν τῆς κτίσεως.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμών.

Δεῖξαι τοῖς Μαθηταῖς, θελήσαντος σὴν δόξαν,
 σὺν Μωϋσῇ Ἡλίᾳ, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, ὡς εἶδον
 Σῶτερ ἔφριξαν. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Τὸ ἀσχετον τῆς σῆς φωτοχυσίας, καὶ ἀπρό-
 σιτον τῆς Θεότητος, θεασάμενοι τῶν Ἀ-
 ποστόλων οἱ πρόκριτοι, ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς
 Μεταμορφώσεως, ἀναρχε Χριστέ, τὴν θείαν
 ἡλλοιώθησαν· ἐκστασιν· καὶ νεφέλη περιλαμ-
 φθέντες φωτεινῇ, φωνῆς ἠκούον Πατρικῆς, βε-
 βαιώσεως τὸ μυστήριον τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως,
 ὅτι εἰς ὑπάρχεις καὶ μετὰ σάρκωσιν, Υἱὸς μο-
 νογενῆς καὶ Σωτὴρ τοῦ κόσμου.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Θ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Μαθθία.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
 καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς
 γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς παναγίας ἐνδόξου Μεταμορφώσεως, τὴν
 Ἑορτὴν ποιῶντες, τῇ παρουσίᾳ ἡμέρα, Χρι-
 στὸν δοξολογοῦμεν τὸν τὴν ἡμῶν, τῷ πυρὶ τῆς
 Θεότητος, ἀναμορφώσαντα φύσιν, καὶ ὡς τὸ πρὶν,
 ἀφθαρσία καταστραίψαντα.

Επί τὸ ἅγιον ὄρος δεῦτε ἀνέλθωμεν, καὶ τὴν
 παμφασεστάτην, Μεταμόρφωσιν πίστει,
 κατιδῶμεν Κυρίου, τέτρω πιζῶς, ἐκβοῶντες καὶ
 λέγοντες· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν μόνος, ὁ σαρκωθείς,
 καὶ θεώσας τὸ ἀνθρώπινον.

Αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἡ πανσεβάσμιος, καθ' ἣν
 μεταμορφοῦται, ὁ Χριστὸς συμπαρόντων,
 Μωσέως καὶ Ἡλία καὶ τῶν αὐτῶν, Μαθητῶν ἐν
 τῷ ὄρει Θαβῶρ· φωνὴ δὲ θεία προῆλθεν· Οὗ-
 τος ἐστὶν, ἀληθῶς ὁ ἐκλεκτός μου Υἱός.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μαθθία μακάριε Ἐδεμ, νοητῆς ἐξέβλυσας,
 ὡς ποταμὸς προσκλυζόμενος, ἐνθέοις ὑ-
 δασι, καὶ τὴν γῆν ἀρδεύεις, μυσικαῖς κατήρδευ-
 σας, καὶ ταύτην καρποφόρον ἀνέδειξας· διὸ ἰκέ-
 τευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην,
 καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαθθία Ἀπόστολε χορὸν, θεῖον ἀνεπλήρωσας,
 ἐξ οὗ Ἰουδας ἐκπέπτωκε· καὶ θείαις ἀ-
 στραπαῖς, τῶν σοφῶν σε λόγων, σκότος ἀπε-
 διώξας, τῆς εἰδωλομανίας ἐν Πνεύματι· καὶ νῦν
 ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰ-
 ρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαθθία θεόπνευστε τροχῶ, τῷ τοῦ κόσμου
 ἔφαναν, αἱ ἀστραπαὶ τῶν δογμάτων σε,
 πάντα φωτίζουσαι, πάντα δηγοῦσαι, θείαν
 πρὸς ἐπίγνωσιν, δοχεῖα τῆ φωτὸς ἐργαζόμεναι,
 τοὺς πρὶν καθευδοντας, ἐν νυκτὶ τῆς ματαιό-
 τητος, καὶ ἐν σκότει, πάσης ἀθεότητος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ο φωτί σου ἅπασαν τὴν οἰκουμένην ἀγιά-
 σας, εἰς ὄρος ὑψηλὸν μετεμορφώθης Ἀ-

γαθὲ, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δυναστείαν σου, ὅτι κόσμον λυτροῦσαι ἐκ παραβάσεως· διὸ βοῶμέν σοι· Εὐσπλαγγνε Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Λάμψας ὑπὲρ νῦν, ἐκ Παρθένου Παναγίας, Λόγε τοῦ Θεοῦ, τὸν Ἀδὰμ ὄλον φορέσας, τὴν πρὶν ἀμαυρωθεῖσαν, φύσιν πᾶσαν ἐλάμπρυνας, Δεῖα τῆς μορφῆς σε ἀλλοιωθεῖς, μεταμορφωθείς ἐπὶ τῷ ὄρει, Θαβῶρ Δέσποτα, πρὸ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Οῦρος τὸ ποτέ, ὃν ζοφῶδες καὶ καπνώδες, τίμιον ἰδοῦ, νῦν καὶ ἅγιον ὑπάρχει· ὁ πρὶν τὸν Ἰσραὴλ γὰρ, ὀδηγήσας ὡς γέγραπται, στύλω πυριμόρφῳ καὶ νεφέλῃ, σήμερον ἐξέλαμψεν ἀρρήτως, ὑπὲρ ἥλιον, Χριστὸς ἐν τούτῳ ὡς Θεὸς, φαιδρύνας τὰ σύμπαντα.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Νῦν δελοπρεπῶς, συλλαλοῦντας τῷ Δεσπότη, βλέπων ὁ Κηφᾶς, ἐν Θαβῶρ τοὺς δύο ἄνδρας, Καλόν ἐστὶν ἐβόα, ὧδε εἶναι ποιήσωμεν, τρεῖς σικηνάς, εἰ Δέλης ἀνά μέρος, σοὶ Χριστέ Μώσεϊ τε καὶ Ἡλίᾳ, τοῖς οἰκέταις σε· ὅπερ ἐλάλει μὴ εἰδῶς· Δάμβει γὰρ συνείχετο.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ο ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ, μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεὸς, καὶ ὑποδείξας τοῖς Μαθηταῖς σου, τὴν δόξαν τῆς σῆς Θεότητος, καταύγασον καὶ ἡμᾶς, τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, καὶ ὀδήγησον ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντρῶν σου, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἀπολυτίκιον· Ἀπόστολε Ἅγιε Μαθθία.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Επὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβῶρ, μετεμορφώθης Ἰησοῦ, καὶ νεφέλῃ φωτεινῇ, ἐφηπλωμένη ὡς σικηνή, τοὺς Ἀποστόλους τῆς δόξης σου κατεκαλύψεν· ὅθεν καὶ εἰς γῆν ἐναπέβλεπον, μὴ φέροντες ὄραν τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου δόξης τοῦ προσώπου σου, τῆς Δείκῃς ὑπεράγαθε. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σε λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα ὁμοιον.

Τῇ ἀπροσίτῳ Ἰησῷ, δόξῃ τοῦ Θεοῦ σου φωτὸς, μεταμορφούμενος τοῖς σοῖς, ἐλάμψας Δεῖοις Μαθηταῖς, τῷ Ἰωάννῃ καὶ Πέτρῳ καὶ Ἰακώβῳ· ἐξέστησας αὐτοὺς, τῇ Δεῖα χάριτι· φωνῆς γὰρ πατρικῆς, ἀγαπητόν σε Υἱόν, προσμαρτυρούσης ἤκουον, καὶ εἶδον, τὴν τοῦ προσώπου σου δόξαν φρικτὴν. Σωτὴρ ὁ πάντας, Δέλων σωθῆναι, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα οἱ Κανόνες, ὁ πρῶτος τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Υἱοῖς σε μελπῶ Μαθθία Χριστοῦ φίλε.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ.

Υἱοῖς σου τὴν φωσφόρον, μελπonti Μαθθία νῦν πανηγυριν, οὐρανόθεν μοι αἴγλην, σωτηρίας δοθῆναι ἰκέτευε.

Μέγας ἥλιος ὦφθης, φωτὶ τῷ μεγάλῳ ἀξιάγασε, μεθ' ἡμῶν γενομένῳ, ὀμιλήσας ἀμέσως Ἀπόστολε.

Νόμοις τοῖς τῷ Δεσπότη, Μάκαρ καθυπεύκτων τῇ σαγήνῃ σε, συλλαμβάνεις τῆς γλώττης, ἐκ βυθῆ ἀγνωσίας τὰ πέρατα. Θεοτοκίον.

Ολον με διασώζει, Λόγος ὁ ὑπέρθεος χρηστότητι, βουληθεὶς ἐκ γαστροῦ σε, σαρκωθῆναι ἀγνή Μητροπάρθενε.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ισχυσας σθενούμενος, ζωαρχικῶ Σοφὲ νεύματι, τοῦ ἰσχυροῦ, σκύλα διαρπάσαι, καὶ δουλώσαι τῇ χάριτι.

Στέργων τὸν Διδάσκαλον, καθυπουργῶν αὐτῷ νεύμασι, πανουργικοῖς, πλάνης διασώζεις, τοὺς βροτοὺς Ἀξιάγαστε.

Σὲ τὸν δωδεκάριθμον, τῶν Μαθητῶν χορὸν ἅγιον, τὸ πανουργόν, Πνεῦμα συμπληροῦντα, Θεορρήμον ἐκλέγεται. Θεοτοκίον.

Εχῶν σε βοήθειαν, τῶν δυσμενῶν ὄρμας Ἀχραντε, ἢ δειλιῶ· ἔχων σε προσάτιν, τὰς αὐτῶν τρέπω φαλαγγας. Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι
• Σὺ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
• καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Αστραπαῖς σου τῶν λόγων τῶν Δεικῶν, καταφλέξας τὴν πλάνην τὴν πονηρὰν, πιστῆς κατεφώτισας, ἀνυμνεῖν τὴν ἐν σώματι, παρουσίαν μάκαρ, τοῦ πάντων δεσπύοντος, καὶ αὐτοῦ τὸ πάθος, τὸ Δεῖον ἐζήλωσας· ὅθεν

συνελθόντες, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, τελοῦμεν γηθόμενοι, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Μαθθία Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εορτὴ ὑπέρλαμπρος ἡ τῆ Δεσπότου, ἦλθε· δεῦτε ἅπαντες, ἐπὶ τῷ ὄρει νοερώς, προκαθαρθέντες ἀνέλθωμεν, τῷ Θαβωρίῳ Χριστὸν ἐποψόμενοι.

Ῥοδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Μίαν φύσιν Θεότητος, μίαν βασιλείαν καὶ κυριότητα, καταγγέλλων Παμμακάρισε, τῶν ἐθνῶν ἀγέλας ἐσαγήνευσας.

Επεβίβασε Κύριος, σὲ ἐν τῇ θαλάσῃ τοῦ βίου Πάνσοφε, ὡσπερ ἵππον συνταράσσοντα, τῆς πολυθείας πικρὰ ὕδατα.

Λόγῳ θείῳ ἐνέωσας, τὰς κεχερσωμένας καρδίας Πάνσοφε, κατασπείρας τὴν εὐσέβειαν, καὶ τῆς ἀληθείας τὴν ἐπίγνωσιν.

Θεοτοκίον.

Παρθενίας κειμήλιον, καὶ τῆς ἀχωρήτου φύσεως σκηνώμα, τὴν ψυχὴν μου φωταγώγησαν, τὴν ἐσκοτισμένην πολλοῖς πάθουσιν.

Ῥοδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ὡς πολύφορον κλῆμα, ἡ ἀληθινή σε ἐξέτεινεν ἄμπελος, γεωργοῦντα βότρυν, τὴν προχέοντα οἶνον σωτήριον· ὃν πίνοντες Μάκαρ, οἱ συσχεθέντες ἀγνωσίᾳ, τῆς ἀπάτης τὴν μέθην ἀπέρριψαν.

Μαθητῶν δωδεκάδος, ὡφθης συμπληρῶν τὸν χορὸν τὸν μακάριον, ἐξ οὗ ὁ Προδότης, ἑαυτὸν ἀπορρίψας ἐκέρδησε, τὴν πικρὰν ἀγχόνην, κατὰ Χριστῆ ἐπάρας πτέρναν, μυζολέκτα Μαθθία Ἀπόστολε.

Αῆλας θείον ἐβλήθης, μάκαρ εἰς τὸν κόσμον Μαθθία Ἀπόστολε, σπηεδόνα πλάνης, ἐκκαθαίρων νοσίμοις διδάγμασιν, ἐκδιώκων νόσους, καὶ ἀπελαύνων μαλακίας, τῶν ψυχῶν καὶ σωματίων πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Τοὺς ἀμόρφους χιτῶνας, καὶ τὴν παλαιὰν ἐξεδύσατο νέκρωσιν, ὁ Ἀδάμ Παρθένε, τῷ ἀχράντῳ σου τόκῳ θεόνυμφε, καὶ στολὴν ἁγίαν, ἀληθινὴν μετημφιάσθη, μηδαμῶς ρυπουμένην παθήμασιν.

Ῥοδὴ ς'. Ἰάσθητί μοι Σωτήρ.

Θεὸς ἐγένου θετός, ἐνώσει θείᾳ θεούμενος, καὶ πρωτουργῶς ἐκ Θεοῦ, ἀκτῖνας δεξιά-

μενος, πρὸς κατεφώτισσας, καὶ τὴν γῆν ἀγλῦος τῶν εἰδώλων ἐξεκάθηρας.

Ἰδού σοι ὑποχωρεῖ, τῷ Μαθητῇ πᾶσα πρέρρησις, τῶν ἱερῶν Προφητῶν· αὐτόπτης ἐγένου γὰρ, οὐ παλαι προήγγειλαν, ὑπεργὸς Μαθθία, μιμητὴς τε καὶ Ἀπόστολος. Θεοτοκίον.

Αγίασμα νοητὸν, καὶ ἄψαυτον ἰλαστήριον, λυχνίαν χρυσοειδῆ, καὶ τράπεζαν ἐμφυχον, τὸν ἄρτον βαστάσασαν, τῆς ζωῆς Παρθένε, οἱ πιστοὶ σε ὀνομάζομεν. Ὁ Εἰρμός.

• Ἰάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομῖαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Τῆς Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Μαθθία.

Στίχοι.

Ἐξῆλθεν ἀρθεῖς Ἰούδας ἐπὶ βρόχου,

Εἰσῆλθεν ἀρθεῖς Μαθθίας ἐπὶ ξύλου.

Ἦρθη ἀμφ' ἐνάτη ξύλῳ ἠΐθεος Μαθθίας.

Ὀύτως ἦν εἰς ἐκ τῶν ἐβδομήκοντα· ὃς καὶ συγκατηριθμηθῆ μετὰ τῶν ἐνδεκα Ἀποστόλων, ἀντὶ Ἰούδα τοῦ Ἰσκαριώτου. Ἐκήρυξε δὲ τὸ Εὐαγγέλιον ἐν τῇ εἴσω Αἰθιοπία· καὶ πολλὰς τιμωρίας ὑπ' αὐτῶν αἰκισθεὶς, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων δέκα Μαρτύρων, τῶν διὰ τὴν Ἁγίαν Εἰκόνα τῆ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὴν ἐν τῇ Χαλκῆ πύλῃ ἀθλησάντων, Ἰουλιανοῦ, Μαρκιανοῦ, Ἰωάννου, Ἰακώβου, Ἀλεξίου, Δημητρίου, Φωτίου, Πέτρου, Λεοντίου, καὶ Μαρίας τῆς Πατρικίας.

Στίχ. Ἐχθρὸν Θεοῦ κτείναντες ἄνδρες ἐννέα, φίλοι γίνονται τῷ Θεῷ διὰ ξίφους.

Ἐμοῦ τραχήλου Σῶτερ αἷμα προσδέχου, Μαρία φησὶν, ὡς τὸ μύρον Μαρίας.

Ὀδοὶ οἱ Ἅγιοι ἐπὶ Λέοντος τοῦ Σηριωνύμου ἐγνωρίζοντο· ὃς, ἐπειδὴ ἀπεστρέφετο τὰς Ἁγίας Εἰκόνας, πρὶ ταύτας παρεδίδου· περὶ ὧν Γερμανὸς ὁ μακάριος Πατριάρχης πολλὰς θλίψεις ὑπέστη, ἐλέγχων τὸν δυσσεβῆ καὶ παράνομον. Ὁθεν καὶ τὴν σεβασμίαν Εἰκόνα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν τιμωμένην ἐν τῇ Χαλκῆ πύλῃ, καθελὲν ἐπεχείρησε· καὶ δὴ κλίμακες κατασκευάζονται, καὶ εὐμήκη ξύλα ἐπιτίθενται, καὶ οἱ καθαιρέται ἐπὶ τῶν κλιμάκων ἀνελθόντες, ἔργου ἤπτοντο. Τότε δὴ τότε οἱ γενναῖοι οὗτοι, μιᾶς τῶν κλιμάκων δραξάμενοι, καὶ πρὸς ἑαυτοὺς ἐλκύσαντες, τὸν καθαιρέτην Σπαθᾶριον ἄνωθεν κάτω προσρήξαντες, τῷ θανάτῳ παρέπεμψαν, καὶ τὸν ἀσεβῆ Βασιλεῖα ἀραῖς καὶ ἀναθέματι καθυπέβαλον. Ὁ δὲ Βασιλεὺς, ταῦτα μαθὼν, καὶ θυμοῦ πλησθεὶς, πολλοὺς μὲν καὶ ἄλλους τῆ τοῦ ξί-

φους τιμωρία παρέδωκε· τούς δὲ Ἁγίους ἐννέα Μάρτυρας, ράβδοις τύφας, εἰρκτῇ ἐνέβαλε, κελύσας ἡμερήσιον αὐτούς λαμβάνειν ἀνά πεντακοσίας πληγὰς· καὶ οὕτως ἐκαρτέρησαν αἰκιζόμενοι μῆνας ὀκτώ· καὶ ὡς εἶδεν αὐτούς ἐκλείποντας, ἐκέλευσεν ἐνεχθῆναι σούβλας πευπρακτωμένας, καὶ οὕτω κατακαῦσαι αὐτῶν τὰ πρόσωπα· εἶθ' οὕτω ξίφει ἀναιρεθῆναι, ἐν τῷ Κυνηγεσίῳ καλουμένῳ τόπῳ, σὺν τῇ Ἁγίᾳ Μαρίᾳ τῇ Πατρικίᾳ, καὶ ριφῆναι ἐν τῷ πελάγῳ.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀντωνίου.

Ὁ ἦν Ἀλεξανδρεὺς· συλληφθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ Ἀρχόντου, καὶ κρεμασθεὶς, ξέεται. Εἶτα, εἰς κάμινον πύρρος ἐμβληθεὶς, μαρτυρικῶς κατακοσμήθη στεφάνῳ, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παραθέμενος. Εὐρέθη δὲ μέσον τοῦ πυρρός ἀβλαβής, μηδὲ μέχρι τριχῶς λυμνηναμένης αὐτὸν τῆς φλογός.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῆς ἀχειροποιήτης καὶ σεβασμίας Εἰκόνης τῶν Καμηλιανῶν, ἥπερ εὐρεσις συνεγράφη παρὰ τοῦ ἐν Ἁγίοις Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύσσης (*).

Ἰαῖς τῶν Ἁγίων σε πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων ἐν κάμινῳ.

Χύσιν ἐξήρανας ἀπάτης, τῇ πλημμύρᾳ σου τῶν λόγων τῆς σοφίας, καὶ χειμάρρου τρυφῆς, ἐπότισας τοὺς πιστεῖ, ἀναβοῶντας Ἐνδοξε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥώμη Θεοῦ παντοδυναμῶ, ἐξησθένησαν ἐχθροῦ μηχανουργίαι, πρὸ προσώπου τῆς σῆς, Ἀπόστολε πορείας, καὶ διεθρύβη ὄρη τε, καὶ βουνοὶ τῆς ἀθείας. Θεοτοκίον.

Ἰδε ἦν ἔφησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεόν, συνέλαβε καὶ τίκτει ὧς μελωδοῦμεν· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Στόμα Θεοῦ γεγόμενος, ἐκ τοῦ φάρυγγος ἤρπασας, τοῦ ἀνθρωποκτόνου, οὗτος δεινῶς κατέπιε, καὶ βρώμα εἰργάσατο, τῆς ἑαυτοῦ κακίας Σοφῆ, καὶ διὰ λουτροῦ, ἀναγεννήσεως τούτους, προσήγαγες Κυρίῳ, μελωδοῦντας ἀπαύστως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς τῆς ἀπάτης ἄξονας, τῆς κακίας τὰ ἄρματα, ἄρμα γεγονώς, Θεοῦ τοῦ Λόγου Ἐνδοξε, εἰς τέλος ἐλέπτυνας, εἰδωλικούς προρρίζους τε, στήλας καὶ ναοὺς θείας δυνάμει κα-

(*) Ὁ Νικόδημος, ἀφ' οὗ ἐξέθετο εἰς πλάτος τὴν συγγραφὴν, ὁ εἶσι τὸ διήγημα περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ εὐρέσεως τῆς ἀχειροποιήτου ταύτης Εἰκόνης τοῦ Σωτῆρος, ὑποσημειῶν ἔπειτα ἐν τῷ ἑαυτοῦ Συναξαριστῇ, ὅτι ἐρευνήσας τὰ ἐκδεδομένα συγγράμματα τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, οὐχ εὗρεν ἐν αὐτοῖς τὸ ἀνωτέρω διήγημα· ἀλλ' οὐδὲ ἡ φράσις αὐτοῦ, λέγει, ὁμοιάζει τῇ φράσει τοῦ θείου Πατρὸς.

θείας· ναοὺς δὲ τοὺς βοῶντας, τῆς Τριάδος εἰργάσω· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ λογικὸς ἐπέφανεν, οὐρανὸς διηγούμενος, τῷ μονογενοῦς, Θεοῦ δόξαν τὴν ἀρρήτον, Μαθθίας ὁ πάνσοφος, ἡ ἀστραπή τοῦ Πνεύματος, ὁ σαγηνευτῆς, τῶν πλανωμένων ὁ λύχνος, τῆς θείας φωταυγίας, τῶν ἀρρήτων ὁ μύστης· αὐτὸν ἐν εὐφροσύνῃ, ὑμνήσωμεν συμφώνως.

Θεοτοκίον.

ὑπερφυῶς συνέλαβες, ὑπὲρ λόγον ἐκύησας, τὸν Δημιουργόν, τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, γενόμενον ἀνθρωπον, τὸν τῷ Πατρὸς ἀχώριστον, Δέσποινα ἀγνή· ὧς μελωδεῖ πᾶσα κτίσις· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντός· τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Φίλον σε ἔφη ὁ Σωτῆρ, τοῖς αὐτοῦ καθυπουργοῦντα προστάγμασι, μάκαρ Ἀπόστολε, καὶ κληρονόμον τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἐν τῇ μελλούσῃ φοβερά, ἡμέρᾳ συγκαθόδου, Μαθθία πάνσοφε, δωδεκάεδρος Μαθητῶν τὸ συμπλήρωμα.

Ἰστίῳ μάκαρ τοῦ Σταυροῦ, διελθὼν τὴν ἀγριαίνουσαν θάλασσαν, τοῦ βίου ἐφθασας, πρὸς τοὺς λιμένας τῆς ἀναπαύσεως· καὶ ἀκροτάτῳ ἐφετῶν, χαίρων νῦν παρίστασαι, σὺν Ἀποστόλων χορῷ, δυσωπῶν ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλάνθρωπον.

Λυχνία ὄντως χρυσαυγῆς, θρυαλλίδι τῇ τοῦ Πνεύματος λάμπουσα, ὥφθη ἡ γλῶσσά σου, καταπιμπρῶσα ἔκφυλα δόγματα, κατασβεννύουσα Σοφῆ, τὸ πῦρ τὸ ἀλλότριον, φῶς ἀπαστραίπτουσα, τοῖς ἐν σκότει ἀγνωσίας καθεύδουσιν. Θεοτοκίον.

Ἐπαυσας μόνη γυναικῶν, τὴν ἀραίαν τῶν πρωτοπλάσιων Θεόνυμφε, τὸν ἀπεριγράπτον, σαρκὶ τεκοῦσα περιγραφόμενον· ἑκακνοτόμησας δεσμῆς, φύσεως ἀμόλυντε· τὰ διεσῶτα τὸ πρὶν, παραδόξῳ μεσιτεία σε ἤνωσας.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν· ὅπως ὁ Ἰψίς, ἐκῶν

» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπό-
 » γασρός, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραν-
 » τον, Θεοτόκου οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ιούδας ὁ παράνομος, αὐθαιρέτῳ τῇ γνώμῃ,
 ἀπορράγεις ἐκπέπτωκε, δωδεκάδος τῆς
 Δείας, τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων· ἐκλογῇ δὲ τῇ
 Δείᾳ, Μαθίας ὁ πανεύφημος, προκριθεὶς ἀντει-
 σήχη, ὡς Μαθητῆς, ὡς Χριστῷ Ἀπόστολος, καὶ
 ὡς πᾶσαν, τὴν γῆν λαμπρύνας δόγμασι, τῆς
 Ἀγίας Τριάδος. Καὶ τῆς Ἑορτῆς, ἕμοιον·

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, Μαθητῶν τοὺς
 προκριτοῦς, λαβὼν μετεμορφώθης νῦν, ἐν
 Θαβῶρ τῷ ἁγίῳ· ἐν ᾧ Μωσῆς καὶ Ἡλίας, πα-
 ρειστήκεισαν τρόμῳ, δελοπρεπῶς σοι Δέσποτα,
 συλλαλοῦντες· μεθ' ὧν σε, Χριστέ Σωτῆρ, σὺν
 Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνῶμεν, τὸν ἐκ Παρ-
 θένου λάμπσαντα, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῖ.

Εν ὄρει τῷ Θαβῶρ, ἡ τῆς Τριάδος δόξα, ἀ-
 ναφανδὸν ἐγνώσθη, σοῦ μεταμορφουμένου,
 Σωτῆρ μου ὑπεράγαθε.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Νεφέλη φωτεινὴ, παιδρῶς ἐφαπλωθεῖσα, ἐν τῇ
 Μεταμορφώσει, κατέπληττε τοὺς Θεούς,
 τῶν Μαθητῶν ἀκραίμονας.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἐρμών.

Ηλίας σὺν Μωσεῖ, παρέστησάν σοι Λόγε, ἐν
 τῇ Μεταμορφώσει· Πατὴρ δὲ ἐμαρτύρει,
 ἐξ οὐρανοῦ φθεγγόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Εἶδον ἐν τῷ Θαβῶρ, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας,
 τὸν ἐκ Παρθένου Κέρης, Θεὸν σεσαρκω-
 μένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς αὐνήθης,
 καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ι. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου
 Λαυρεντίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5.
 καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Τῆς Ἑορτῆς γ'. Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλαιωθέντες ἀλ-
 λαιώσιν, οὐρανόφρονες σήμερον, Χριστῷ
 συμμορφούμενοι, εὐσεβῶς καὶ γῆθεν, ἐφ' ὑψηλο-

τάτην, τῶν ἀρετῶν περιωπὴν, ἀνευεχθέντες ἀ-
 γαλιώμεθα· δι' οἶκτον γὰρ τὸν ἄμορφον, με-
 ταμορφούμενος ἄνθρωπον, ἐν Θαβῶρ κατελάμ-
 πρυνεν, ὁ Σωτῆρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο φιλοθεάμονες, τῶν ὑπὲρ νοῦν καὶ φιλή-
 κοι, μυστικῶς ἐποπτεύσωμεν, Χριστὸν
 ἐξαστράψαντα, Δείκαῖς ἀκτίσι, καὶ ἐνηχηθῶ-
 μεν, τὴν τοῦ Γεννήτορος φωνὴν, ἠγαπημένον ἀ-
 νακηρύττουσαν, Υἱὸν τὸν καταυγάσαντα, τὴν
 ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν, ἐν Θαβῶρ καὶ πηγά-
 σαντα, φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Απαν νῦν ἐγκόσμιον, καὶ ὑπερκόσμιον σῴ-
 στημα, συγκινείσθω πρὸς αἴνεσιν, Χριστῷ
 τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ νεκρῶν καὶ ζώντων, κεκυ-
 ριευκότος· Δεοπρεπῶς γὰρ ἑαυτῷ, μεταμορφῶ-
 μενος συμπαρίσησι, τοῦ νόμου καὶ τῆς χάριτος,
 τοὺς πρωτοστάτας καὶ κήρυκας, ἐν Θαβῶρ ὡς
 ἠυδόκησεν, ὁ Σωτῆρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Ὅμοια.

Ανθρακὰ σοι ἔδωκε, Μάρτυς πυρὸς εἰς βοή-
 θειαν, ὁ Δεσπότης καὶ Κύριος, ὑφ' οὗ
 πυρακτούμενος, τὸ γεῶδες σκῆνος, θάττον ἐξε-
 δύσω, καὶ τὴν ἀθάνατον ζωὴν, καὶ βασιλείαν
 ἐκκληρονόμησας· διὸ σου τὴν χαρμόσυνον, χαρ-
 μονικῶς ἑορτάζομεν, ἑορτὴν παμμακάριζε, στε-
 φηφόρε Λαυρέντιε.

Ανθρακας ἐμάρανας, πλάνης εἰδώλων Μα-
 κάριε, ἐπ' ἀνθρώπων ὀπτόμενος· ὑφ' ὧν
 λεπτυνόμενος, τὸ παχὺ σαρκίον, ὡς βαρὺ φορ-
 τίον, ἀπετινάξω καὶ τὸν χοῦν, τῆς τῶν προγό-
 νων ἡμῶν νεκρώσεως· ἐντεῦθεν ἀκατάσβηστος,
 ἀνθραξ ἡμῖν ἐχηρημάτισας, καταυγαῖζων φαιδρό-
 τητι, τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Ανθρακες ἀνήφθησαν, ἀπὸ Θεοῦ οἷα φαί-
 νοντες, οἱ ἀήττητοι Μάρτυρες, τῇ αἴγλῃ
 τοῦ Πνεύματος, τὴν ἀχλὺν τῆς πλάνης, καὶ τῆς
 ἀθείας, καταδιώκοντες θερμῶς, καὶ εὐσεβείας
 πυρσὸν ἀνάπτοντες· ἐν οἷς καὶ ὁ Λαυρέντιος, ὁ
 ἀληθὴς καὶ σεβάσμιος, τοῦ Σωτῆρος Διάκονος,
 διαπρέπει τοῖς Δαίμασι.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, ὄρος οὐρανὸν
 ἐμίμειτο, νεφέλη ὡς σκηνὴ ἐφηπλοῦτο.
 Σοῦ μεταμορφουμένου, ὑπὸ Πατρὸς δὲ μαρτυ-
 ρουμένου, παρῆν ὁ Πέτρος σὺν Ἰακώβῳ καὶ
 Ἰωάννῃ, ὡς μέλλοντες συνεῖναι σοι, καὶ ἐν τῷ
 καιρῷ τῆς παραδόσεώς σου· ἵνα θεωρήσαντες
 τὰ θαυμασίά σου, μὴ δειλιάσωσι τὰ παθήματά
 σου· ἀ προσκυνῆσαι ἡμᾶς, ἐν εἰρήνῃ καταξίω-
 σον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ε"δειξεν ἀμυδρῶς, ὁ Κύριος τὴν δόξαν, τὴν
δεικνὴν ἐν ὄρει, τῷ Θαβωρίῳ ἄρτι, τοῖς
μύσταις οἷς ἠθέλησε.

Στίχ. Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

Δεῦτε τοῖς Μαθηταῖς, συνδράμωμεν οἱ πάν-
τες, τῶν ἀρετῶν εἰς ὕψος, ὡς ἂν ἀξιωθώ-
μεν, σὺν τούτοις καὶ τῆς χάριτος.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἐρμών.

Πάντες οἱ γηγενεῖς, καθάρωμεν καρδίας, ὡς
ἂν εὐθέτως ἔλθῃ, καὶ πρὸς ἡμᾶς ἡ δόξα,
τῆς τρισηλίου χάριτος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Πρὸ τῆ Σταυροῦ σε Κύριε, παραλαβὼν τοὺς
Μαθηταῖς εἰς ὄρος ὑψηλόν, μετεμορφώθης
ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἀκτίσι δυνάμεως καταυγα-
ζων αὐτῶς· ἔθθεν φιλανθρωπία, ἐκείθεν ἐξουσία,
δειξαι βυλόμενος τῆς Ἀναστάσεως τὴν λαμπρό-
τητα· ἥς καὶ ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐν εἰρήνῃ καταξίω-
σον, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος.

✠✠✠✠✠✠

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μετεμορφώθης Ἰησοῦ, ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβῶρ,
καὶ νεφέλη φωτεινὴ, ἐφηπλωμένη ὡς σκη-
νὴ, τοὺς Ἀποστόλους τῇ δόξῃ σε κατεκάλυψεν·
ὄθεν καὶ εἰς γῆν ἐναπέβλεπον, μὴ φέροντες ὄρα
τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου δόξης τῆ προ-
σώπῃ σε, ἀναρχε Λόγε Χριστέ ὁ Θεός. Ὁ τότε
τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπας, φώτισον τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα ὁμοιον.

Εν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ, μεταμορφούμενος
Σωτὴρ, τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς, δείξας
τὴν δόξαν σου Χριστέ, τὸ ἀναλλοίωτον ἡστρα-
ψας τῆς Θεότητος· νεφέλη δὲ φωτὸς συνεκάλε-
σας, Ἥλιον καὶ Μωσῆν συλλαλοῦντάς σοι· διό
καὶ Πέτρος ἔλεγεν· Οἰκτίρμον, καλὸν ἐστὶν ὧ-
δε εἶναι σὺν σοί. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου
λάμπας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα εἰς Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ
παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Λαυρέντιον κράτιστον ὑμῶν προφρόνως.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιοῦς.

Λειμῶν τῆς τρυφῆς, ὡς Χριστοῦ στρατιώ-
της, ἐπαξίως ἐντρυφῶν, καὶ ταῖς ἀγγελι-

καῖς, συγχορείων Δυνάμεσιν, ἔλλαμψίν μοι φω-
τοφόρον, δωρηθῆναι δυσώπησον, ἀνυμνοῦντί σε
μαίκαρ Λαυρέντιε.

Αγῶνας ὑποδύς, τῆ σεπτῆ μαρτυρίου, νικη-
φόρος ἀθλητῆς, στερόρῳτῃ ψυχῆς, ἀνεδεί-
χθης Λαυρέντιε, ζέφανον δικαιοσύνης, εὐπρεπῶς
ἐνδυσάμενος, καὶ διάδημα τὸ ἐπινίκιον.

Υἰὸς ὡς πεφυκῶς, καὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας,
παραδόξως ἐκ δυσμῶν, ὡς ἥλιος ἡμῖν, αἰ-
σθητὸς ἀνατέταλκας, αἴγλη τῆ φαινοτάτη,
καταυγαζων τὰ πέρατα, παναοίδιμε Μάρτυς
Λαυρέντιε. Θεοτοκίον.

Ρυσθέντες τῷ σεπτῷ, τοκετῷ σου Παρθένε,
τῶν τοῦ Ἄδου καὶ φθορᾶς, δεσμῶν καὶ
κοσμικῆς, κατακρίσεως ἄχραντε, Χαῖρε κεχα-
ριτωμένη, εὐχαρίστως βοῶμέν σοι, ἡ σωτήριος
πύλη τῆς χάριτος.

ᾠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Εχῶν τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον, πρὸς τοὺς
ἀντιπάλους, ῥωμαλέως ἐχώρησας, καὶ νι-
κήσας στεφανηφόρος, ἀνεδείχθης Ἀξιάγαστε.

Νόμῳ τοῦ Χριστοῦ φραζάμενος, τῆ νομοθεσία,
τῶν δυσσεβῶν ὡς ἀήττητος, ἀντετάξω γεν-
ναιοτάτη, καρτερίᾳ Παμμακάριστε.

Τόνω θεικῷ νευρέμενος, τῆς πολυθειῆς, τὴν
ἀσθένειαν ἔλυσας· τῆ Χριστοῦ δὲ τὴν πρό
αἰώνων, διετράνωσας Θεότητα.

Θεοτοκίον.

Γσος τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, φύσει καὶ οὐ-
σία, καὶ θεότητι γέγονε, τοῖς ἀνθρώποις ἴσος
ὁ Λόγος, σαρκωθεὶς ἐκ σοῦ Παναμίωμε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῶν-
• **Τ**ες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
• ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τὸν οὐράνιον πλοῦτον συναγαγὼν, καὶ τοῖς
πένησι τοῦτον προσαγαγὼν, ἐσκόρπισας
ἔδωκας, δεομένοις τὸν ἄρτον σου· καὶ δι' αὐτῆ
κτησάμενος, ζῶν τὴν ἀκήρατον, ἐν τῷ Χριστῷ
μαρτυρίῳ, διέπρεψας ἐνδοξε· ὄθεν ἀριστεύσας,
καὶ νομίμως ἀθλήσας, τὸν στέφανον εἴληφας,
ἐκ Θεοῦ τῶν καμάτων σε. Ἀθλοφόρε Λαυρέν-
τιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμά-
των ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ,
τὴν ἀγίαν μνήμην σου:

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς:

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εορτὴ ὑπέρλαμπρος ἡ τοῦ Δεσπότου, ἦλθε·
δεῦτε ἅπαντες, ἐπὶ τῷ ὄρει νοερῶς, προ-

καθαρθέντες ἀνέλθωμεν, τῷ Θαβωρίῳ, Χριστὸν ἐποψόμενοι.

ᾨδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ο Διάκονος τοῦ Λόγου, καὶ τῷ λόγῳ κοσμούμενος, τῷ τοῦ Λόγου πόθῳ, γνώμη τῆς ψυχῆς σφαγιάζεται· καὶ σὺν τῷ Λόγῳ δικαίως βασιλεύει νῦν, εὐφροσύνης καὶ δόξης αὐτοῦ ἐμφορούμενος.

Νυσταγμὸν τῆς ἀσεβείας, εὐσεβῶς οὐκ ἐνύσταξας, ἐγρηγόρσει θεία, τῆς μαρτυρικῆς σου ἐνστάσεως, ἀπὸ βλεφάρων τὸν ὕπνον τὸν εἰς θάνατον, ἀπώσαίμενος, Μάρτυς Χριστοῦ ἱερώτατε.

Κατὰ τῆς τῶν πλανωμένων, δυσσεβῆς ὑπολήψεως, ἀληθείας ὀπλοῖς, καὶ θεοσεβείας φραξάμενος, ταύτης εἰς τέλος καθεῖλες τὸ μνημόσυνον, διὰ πίστεως, καὶ γνωμικῆς διαθέσεως.
Θεοτοκίον.

Ρῦπον πάντα τῆς προτέρας, ἀποθέμενοι βρώσεως, τῆς ζωῆς τὸν ἄρτον, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σιτιζόμεθα, τὸν ἐκ τῆς γῆς τῆς Παρθένου ἀνατείλαντα· ἦν ὡς πρόξενον, τῶν ἀγαθῶν μεγαλύνομεν.

ᾨδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ἔψονται.

Α'κλινεῖ τῷ βλέμματι, ταῖς θείαις καλλοναῖς, ἐνορῶν πάντων τῶν τερπνῶν, τῶν ἐν γῆ Λαυρέντιε καταπεφρόνηκας, καὶ δεινῶν τῆ σώματος, ἀληθδόνων ἀξιάγαστε.

Τὸν Χριστὸν διάκονον, γενόμενον ἡμῖν, δωρεῶν τῶν ἐκ τῆ Πατρὸς, ἐπιγνῆς διάκονος τούτου γεγένησαι, πρὸς αὐτὸν δι' αἵματος, ἐκδημήσας Παμμακάριστε.

Ιερόν ἀνάθημα, καὶ κόσμος εὐπρεπῆς, τῷ Χριστῷ Μάκαρ προσαχθεῖς, τὴν σκηνην ἐφαιδρυνας τὴν ἐπουράνιον· ἐνθα νῦν γενόμενος, ἀπολαύεις τῆς ἐλλάμψεως.

Θεοτοκίον.

Συμφυῆς καὶ σύμμορφος, ὑπάρχων τῷ Πατρὶ, ὁ Υἱὸς ὁ μονογενῆς, τοῖς ἀνθρώποις γέγονε θέλων ὁμόφυλος, σαρκωθεῖς ὁ Ὑψιστος, ἐκ γαστρὸς σου Μητροπάρθενε.

ᾨδὴ ς'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Τὸ αὐλον πῦρ σε κατοπτῆσαν, τῷ Βασιλεῖ τῶν ὄλων, κατεσκευάσεν ἡδιστον βρώμα, τῷ τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν στέργοντι, καὶ πεινῶντι Παναοίδιμε.

Οἶλῳ τῷ φωτὶ προσομιλήσας, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος, ὡς Διάκονος ταύτης ὑπάρχων, φατοειδῆς, Ἀθλοφόρε γέγονας, καταυγάζων τὸς ὑμνοῦντάς σε.

Νευρούμενος θεία δυνατεία, ταῖς τοῦ πυρὸς ἐσχάραις, ἐπικείμενος ἔφερες Μάρτυς, πόθῳ Χριστοῦ, τὴν ψυχὴν πυρούμενος, καὶ τῇ δρόσῳ τῆ τοῦ Πνεύματος.
Θεοτοκίον.

Υπῆρξας Θεῷ Παρθενομῆτορ, χωρητικὸν δοχεῖον, θρόνος ἐμψυχος, ἅγιον ὄρος, καὶ κιβωτός, καὶ σκηνὴ θεότευκτος, καὶ λυχνία χρυσαυγίζουσα.
Ὁ Εἰρμός.

• Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταυγίς πολλῶν ἁμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλόανθρωπος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πυρὶ θείκῳ, φλεχθεῖς τὴν καρδίαν σου, τὸ πῦρ τῶν παθῶν, εἰς τέλος ἀπετέφρωσας, ἀθλητῶν ἐδραῖωμα, θεοφόρε Μάρτυς Λαυρέντιε· καὶ ἀθλῶν ἐβόας πιστῶς· οὐδεὶς με χωρίσει τῆς ἀγάπης Χριστοῦ.
Ὁ Οἶκος.

Τὸν διαλάμπαντα ὡς φωστῆρα ἀπλανῆ ἐν τῷ κόσμῳ, συνελθόντες, πιστοὶ, ἐν ὧδαῖς ἀσμάτων τιμήσωμεν, Λαυρέντιον τὸν ἀθλοφόρον, καὶ μύστην τῶν ἀπορρήτων· ὅπως ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις ῥυσθῶμεν πταισμάτων δεινῶν· τοῦ νοῦ δὲ πᾶσαν κηλίδα καθαρθέντες, κατιδῶμεν Χριστὸν, τὸν τοῦτον ὑπερδοξάσαντα, κραταιῶς ἐναθλῆντα καὶ λέγοντα· οὐδεὶς με χωρίσει τῆς ἀγάπης Χριστοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτῆ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Λαυρεντίου Ἀρχιδιακόνου, Εὐστῆ Παπά Ρώμης, καὶ Ἰππολύτου.

Στίχοι.

Τὸν Λαυρέντιον λαύρακα Χριστοῦ λέγω,
Ἐπ' ἐσχάρας ἀνθραξίν ἐξωπτημένον.

Τέλους ἀθλητῶν καὶ κλέους τυχεῖν θέλων,
Ἦθλησας ἄθλον Εὐστε τὸν διὰ ξίφους.

Τὸν Ἰππόλυτον ἰκποδέσμιον βλέπω,
Ἐναντίον πάσχοντα τῇ κλήσει πάθος.

ᾨπτησαν δεκάτη Λαυρέντιον ἡὔτε ἰχθύν.

Οὗτοι κατὰ τοὺς καιροὺς Δακίου γεγονάσι· καὶ ὁ μὲν Ἅγιος Εὐστός ἐξ Ἀθηνῶν ὑπῆρχεν, ἐν αἷς καὶ τὸν τῆς φιλοσοφίας λόγον ἐξήσκησε. Παραγενόμενος δὲ ἐν Ρώμῃ, χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος, μετὰ τὸ μαρτυρῆσαι τὸν Ἅγιον Στέφανον. Ὄδινοντος δὲ ἡδὴ τοῦ κατὰ τὸν Χριστιανῶν διωγμοῦ, ἰκελεύει ὁ Ἅγιος Εὐστός ἀπορρητῶς τῷ Ἀρχιδιακόνῳ αὐτοῦ, διοικῆσαι τὰ ἀκρῆα τῆς Ἐκκλησίας· ὁ δὲ, ταῦτα πωλήσας, διένειμε πτωχοῖς. Τῷ δὲ Δακίου ὑποστρέψαντος ἐκ Περσίδος, προσήχθη αὐτῷ ὁ Ἅγιος Εὐστός ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι μὴ πα-

σθεις, ἀλλὰ παρρησίᾳ αὐτὸν Θεὸν καὶ Δημιουργὸν τοῦ παντός καθομολογήσας, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἐτμήθη.

Εἰσαχθεὶς δὲ Λαυρέντιος ὁ Ἀρχιδιάκονος, καὶ τὰ ἱερά χρέματα ἀπαιτούμενος, αἰτήσας ἀμάξας, καὶ λαβὼν τοὺς χυλούς καὶ ἀναπήρους, οἷς δίδειναι τὰ χρέματα, καὶ ταῖς ἀμάξαις ἐπιστιθίαςας, ἤγαγε πρὸς τὸν Βασιλεῖα· οὗς ἰδὼν, καὶ ὀργισθεὶς, κελεύει τὸν Ἅγιον Λαυρέντιον τυφθῆναι σφοδρῶς, εἶτα βληθῆναι ἐν τῇ φυλακῇ. Ἐν ἡ γενόμενος, ἴατο πάντας, ὅσοι πρὸς αὐτὸν ἐφοίτων, ὃ ἂν ἕκαστος κατείχετο νοσήματι. Ἄπειρ ὁ Τριβοῦνος Καλλίνικος βλέπων, ὁ καὶ τῇ εἰρική ἐπιστατῶν, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ, καὶ ἐβαπτίσθη. Μετὰ τοῦτο δὲ παρίσταται ὁ Ἅγιος Λαυρέντιος τῷ Βασιλεῖ, καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἐπὶ ἐσχάρας ἀπλοῦται, κάτωθεν ὑφαπτομένου πυρός· καὶ ἐν αὐτῇ, τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, καὶ κηδείας τῆς ὀφειλομένης παρὰ τοῦ Ἱππολύτου τογχανεῖ.

Τοῦτο γνοὺς ὁ Βασιλεὺς, καὶ μεταπεμφάμενος αὐτὸν, ἐκίλευσε κινάραις (ἀλύσειν, ὀξυτάτους ἐχούσαις ὀδόντας) σιδηραῖς μαστιγωθῆναι, εἶτα ἵπποις προσδεθῆναι ἀγρίοις· ὑφ' ὧν ἐπὶ πολὺ συρόμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Λέγεται δὲ, ὅτι τῇ ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ, μετὰ τὸ παθεῖν τὸν Ἅγιον Ἱππολύτον, Δέκιος καὶ Οὐάλλερριανός, καθήμενοι ἐπὶ τῶν ἵππων αὐτῶν τοῦ ἀφικέσθαι πρὸς τὸ θεῖον, ἐξέπνευσαν, κράξας ὁ Δέκιος ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· Ὁ Ἱππόλυτε, ὡς αἰχμάλωτον, οὕτω δεδεμένον, ἀπάγετε με; Ἐκράξε δὲ καὶ ὁ Οὐάλλερριανός· Πυρίναις με κατήναις (Λατιν. κατένα, ἀλύσεις) οὕτως ἔλκεις; Τοῦτο δὲ δῆλον γέγονε καθ' ὅλην τὴν οἰκουμένην, καὶ πάντες ἐστερεώθησαν τῇ πίστει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Μυσταγωγῆσαι προκρίθει, καὶ διακονῆσαι τῷ Λόγῳ, σκεῦος ἐδείχθης ἱερὸν, οὐρανίου ναοῦ καὶ ἀνάθημα, μελωδῶν τῷ ποιήσαντι· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Νόμῳ ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ, περιτειχιζόμενος Μάρτυς, τοῖς τοῦ θανάτου καὶ φθορᾶς, νομοθέταις τὸν νοῦν οὐχ ὑπέκλινας, ἀναμέλπων Λαυρέντιε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ως τις ἀνάληγτος σαφῶς, σῶμα περικείμενος Μάρτυς, γενναιοτάτῳ λογισμῷ, τοῦ παμφάγῃ πυρὸς κατετόλμησας, ἀνακράζων πανόλβιε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Πύλη ἐδείχθης νοσητῆ, τῆς ἀνατολῆς τῆς ἐξ ὕψους, ἐπιφανείσης ἐπὶ γῆς, τοῖς ἀνθρώποις ἐκ σοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, τοῦ Θεοῦ τοῦ τῶν Πατέρων εὐλογημένου.

ᾠδὴ η'. Αὐτρωτὰ τοῦ παντός.

Ρωμαλέῳ φρονήματι γέγονας, τῆς ἀστέκτου φλογὸς εὐτονώτερος, καὶ ὡς ἐν ἄλλῳ σώματι, πυρακτούμενος Μάκαρ, Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ἐβόας τὸν Κύριον.

Ο τοὺς Παῖδας τῆς τρεῖς ἐκμιμήμενος, καὶ πυρὸς κατασθέσας τῆς ἀνθρακας, δρόσῳ

τῆς θείας χάριτος, ἀνακράζει καὶ μέλπει· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Φωτισμὸς ὁ Χριστὸς σοι γενόμενος, τὴν αὐτοῦ σε ἰσχὺν περιέζωσε, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνήγαγεν, εὐσεβῶς μελωδοῦντα· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ρίζης τοῦ Ἰησοῦ ῥάβδος πέφυκας, καὶ Χριστὸν τὸν Θεόν μου καὶ Κύριον, ὑπερφωῶς ἐξήνθησας, τῆς Θεότητος ἄνθος· πάντα τὰ ἔργα, διὰ τοῦτο ὑμνοῦμέν σε Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**υτρωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμε, τῆς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβᾶς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Εὐᾶ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ολόκληρον θυμὰ καὶ δεκτὸν θυμίαμα, τῷ Δεσπότη προσενήνεξαι, ὡσπερ χρυσίον ἐν καμίνῳ, πυρὶ δοκιμασθεὶς τῆς ἀθλήσεως, καὶ κόσμος τῆς Ἐκκλησίας γενόμενος, τῶν πρωτοτόκων Ἀξιάγαστε.

Νεύσει ἀκλινεῖ πρὸς τὸν Θεὸν θεούμενος, καὶ ἐνώσει τῇ ἀμείνονι, λόγῳ καὶ θείᾳ θεωρίᾳ, φωτὶ τῷ ἀκροτάτῳ Λαυρέντιε, κραθῆναι σοι τηλαυγῶς ἐξεγένετο· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ως ἥλιος Μάκαρ ἐκ δυσμῶν ἀνέτειλας, θαύμα μέγα καὶ παράδοξον, πᾶσαν φωτίζων Ἐκκλησίαν, ταῖς σαῖς μαρμαρυγαῖς ἀξιάγασε, καὶ θάλλων πάντας τῇ ζέσει τῆς πίστεως· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν. Θεοτοκίον.

Σύμβολα Πανάμωμε τῆς σῆς γεννήσεως, οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, πόρρωθεν ταῦτα μνηθέντες, ἐκ θείας ἐπιπνοίας τοῦ Πνεύματος, καὶ κόσμῳ διαπρυσιῶς ἐκήρυξαν· ὧν ταῖς ἐκβάσεις νῦν θαυμάζομεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐᾶ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσφύκισατο· σὺ δὲ Παρθένε θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθόμεν.

Αγγελικαῖς Δυναμίεσι, καὶ Μαρτύρων χορείαις, Μεγαλομάρτυς ἐνδοξε, συγχορευῶν τῷ θρόνῳ, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, καὶ λαμπραῖς ταῖς ἐκείθεν, αὐγαῖς περιχεόμενος, αἴτει φῶς καὶ εἰρήνην, τοῖς εὐσεβῶς, ἐκτελοῦσι μνήμην σου τὴν φωσφόρον, καὶ σὲ φαιδρῶς δοξάζουσιν, ὃ Λαυρέντιε μάκαρ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, Μαθητῶν τοὺς προκρίτους, λαβὼν μετεμορφώθης νῦν, ἐν Θαβῶρ τῷ ἁγίῳ· ἐν ᾧ Μωσῆς καὶ Ἡλίας, παρειστήκεισαν τρόμῳ, δαλοπρεπῶς σοι Δέσποτα, συλλαλοῦντες· μεθ' ὧν σε, Χριστέ Σωτῆρ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνοῦμεν, τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα΄.

Φωνή σοι πατρική, οὐρανόθεν ἠκούσθη, Οὗτός ἐστι βοῶσα, Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· αὐτοῦ πάντες ἀκούετε.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Ανέλθωμεν πιστοί, νοητῶς ἐν τῷ ὄρει, τῆς θεωρίας ὅπως, τὴν δόξαν τοῦ Σωτῆρος, Θεοῦ ἡμῶν κατίδωμεν.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμών.

Γράφων ὁ Ψαλμωδός, Θαβῶρ Χριστέ Σωτῆρ μου, καὶ Ἑρμών ἀνεβόα, ἐν τῷ ὀνόματί σου, εὐφρῶν ἀγαλλιάσονται.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοίον.

Παντάταξ Βασιλεῦ, εἰρηνεύσον τὸν κόσμον, πρεσβείαις τῆς ἀχράντου, Παρθένου παντανάσσης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

Καὶ ἡ λοιπή τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐπλου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης.

Μορφοῦμενος δι' οἶκτον Χριστέ, Ἀδάμ τὸν πρῶτον ἄνθρωπον, ἐκ Παρθένου, ὡφθης δεύτερος Ἀδάμ· ἐν ὄρει δὲ Σωτῆρ μου, Θαβῶρ μετεμορφώθης, παραγυμνῶν σου τὴν Θεότητα.

Εξέστησαν ὀρῶντες τὴν σὴν, τῆς χάριτος οἱ πρόκριτοι, καὶ τοῦ νόμου, Μεταμόρφωσιν Χριστέ, ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ· μεθ' ὧν σε προσκυνῶμεν, σὺν τῷ Πατρὶ σου καὶ τῷ Πνεύματι.

Λαμπρύνεται ἡ Κτίσις φαιδρῶς, τῇ σῇ Μεταμορφώσει Χριστέ· ἦν τοῖς θείαις, Ἀποστόλοις ἐν Θαβῶρ, Μωσεῖ τε καὶ Ἡλίᾳ, ὑπέδειξας Θεὸς ὧν, ἀρρήτως λάμψας ὑπὲρ ἥλιον.

Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος α'. Πανεύφημα Μάρτυρες.

Εὐπλε παναοίδιμε ἐχθροῦ, δυσμενοῦς κατέβαλες, ταῖς μηχαναῖς ἀνδρειότατα, στεφρᾶ ἀθλήσει σε, προσπαλαίσας τοῦτον, καὶ Χριστῷ τῷ Κτίστη σου, δυσία καθαρά καὶ εὐπρόσδεκτος, καθιερώθης νῦν, τῷ τῶν ὄλων βασιλεύοντι, δι' αἰῶνος συναγαλλιώμενος.

Εὐπλε παναοίδιμε Σταυρῷ, τῷ Χριστῷ φραξάμενος, τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, πρὸς τὸν ἀντίπαλον, ἐκουσίᾳ γνώμῃ, καρτερῶς ἐχώρησας· καὶ τοῦτον προφανῶς τροπωσάμενος, συμβασιλεύεις νῦν, τῷ τῶν ὄλων βασιλεύοντι, δι' αἰῶνος συναγαλλιώμενος.

Εὐπλε παναοίδιμε Χριστὸν, ἀρρώγον κτησάμενος, τῶν ὑλικῶν κατεφρόνησας, καὶ σῶμα δι' αὐτὸν, τῷ διώκτῃ Μάρτυς, παραδούς εἰς μάστιγας, ἀντέστης ἐναθλῶν μέχρις αἵματος· διὸ στεφάνῳ σε, τῷ τῆς νίκης κατεκόσμησεν, ὁ Δεσπότης καὶ Σωτῆρ καὶ Κύριος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Ορος τὸ ποτὲ ζοφώδες καὶ καπνώδες, νῦν τιμιον καὶ ἁγιόν ἐστιν, ἐν ᾧ οἱ πόδες σου ἕστησαν Κύριε· πρὸ αἰῶνων γὰρ κεκαλυμμένων μυστήριον, ἐπ' ἐσχάτων ἐφάνερωσεν ἡ φρικτῆ σου Μεταμόρφωσις, Πέτρῳ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ· οἵτινες τὴν ἀκτίνα τοῦ προσώπου σου μὴ φέροντες, καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν χιτῶνων σου, ἐπὶ πρόσωπον εἰς γῆν κατεβαρύνοντο· οἱ καὶ τῇ ἐκστάσει συνεχόμενοι, εθαύμαζον βλέποντες, Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν, συλλαλοῦντάς σε τὰ μέλλοντα συμβαίνειν σοι. Καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐμαρτύρει λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτῷ ἀκούετε, ὅς τις καὶ δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα΄.

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδάμ, Χριστέ ἀμείψαι θείων, ἐν ὄρει νῦν ἀπαίρεις, Θαβῶρ παραγυμνώσων, τοῖς Μύστασις τὴν Θεότητα.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Σέλας τὸ τριλαμπές, ἀστράψαν ἀπορρήτως, τῆς θείκης σου δόξης, Θαβῶρ ἐν ὄρει Σωτερ, τὴν σύμπασαν ἐφαιδρυνε.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμών.

Αἴφνης οἱ Μαθηταί, τὸ ἕξαλλον ἰδόντες, τὸ τῆς στολῆς καὶ πάσης, διαρτίας σου Λόγε, πρηνεῖς εἰς γῆν κατέπιπτον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Εἰς ὄρος ὑψηλὸν μεταμορφωθείς ὁ Σωτῆρ, τοὺς κορυφαίους ἔχων τῶν Μαθητῶν, ἐν-

δόξως ἐξέλαμψε, δηλών, ὅτι οἱ τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν διαπρέψαντες. καὶ τῆς ἐνθίου δόξης ἀξιοῦνται. Συλλαλοῦντες δὲ τῷ Χριστῷ. Μωϋσῆ καὶ Ἡλίας ἐδείκνυον, ὅτι ζώντων καὶ νεκρῶν κυριεύει· καὶ ὁ παλαιὸς διὰ νόμου, καὶ Προφητῶν λαλήσας ὑπῆρχε Θεός· ὃ καὶ φωνῇ τοῦ Πατρὸς, ἐκ νεφέλης φωτεινῆς ἐμαρτύρει λέγουσα· Αὐτοῦ ἀκούετε, τοῦ διὰ Σταυροῦ τὸν Ἄδην σκυλεύσοντος, καὶ νεκροῖς δωρουμένου ζωῆν τὴν αἰώνιον.

***

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'ορτὴ ὑπέρολαμπος ἢ τοῦ Δεσπότη, ἦλθε· δεῦτε ἅπαντες, ἐπὶ τῷ ὄρει νερῶς, προκαθαρθέντες ἀνέλθωμεν, τῷ Θαβωρίῳ, Χριστὸν ἐποψόμενοι. Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ο ὁμότιμος Λόγος Πατρὶ καὶ Πνεύματι· σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνεγράφη τοῖς ἐν γῆ καθάπερ γέγραπται· καὶ ἀνελθὼν ἐν τῷ Θαβώρ, σὺν προκρίτοις Μαθηταῖς, ἐνδόξως μετεμορφώθη· διὸ ὑμνοῦμεν αὐτοῦ τὴν Δεῖαν, καὶ παναγίαν συγκαταβάσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ἔττα ὁ πρῶτος Κανὼν τῆς Ἐορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Τὸν κλεινὸν Εὐπλεον εὐσεβῶς ἐπαινήσω· Ἰωσήφ.

Ἐδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Τῷ ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ, εὐπλοήσας εἰσηλθε, εἰς λιμένα τῆς ζωῆς, ἐν ᾧ περιχαρῶς, αὐγαζόμενος ἔνδοξε, κόπασόν με τῆς καρδίας, πολυτάραχον κλυδωνα, γαληνῶς τοῦ δοξάζειν τὴν μνήμην σου.

Ολόφωτος ἀστήρ, ἀρετῶν δαδουχίαις, καταυγάζων τοὺς πιστοὺς, ἀνέτειλας σοφῆ, τῷ σεπτῷ στερεώματι, Εὐπλε τῷ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τὸν ζόφον ἀπήλασας, τῶν δαιμόνων δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Νευρούμενος Σοφῆ, Δείκῃ δυναστεία, Δαρσαλέῳ λογισμῷ, Θεὸν τὸν ἐκ Θεῶ, γεννηθέντα ἐκῆρυξας, σταύρωσιν ἐθελουσίως, ὑπομείναντα ἔνδοξε, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον λύσαντα.

Κινείσθω πρὸς τὴν σὴν, εὐφημίαν πᾶν στόμα, ὅτι στόματος ἐχθροῦ, ἐνθίοις διδαχαῖς, θεοφόρε ἐξήρπασας, πάντας τοὺς εὐπειθεστά-

τως, δεξαμένους τοὺς λόγους σου, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ γενναϊότατε.

Θεοτοκίον.

Λαμπρύνας σου Χρισός, τὴν νηδὺν τὴν φωσφόρον, τῇ καθόδῳ τῇ φρικτῇ, ὡς ἥλιος Ἀγνῆ, τοῖς ἐν κόσμῳ ἀνέτειλε, λύων τῆς πολυθείας, τὴν ἀχλὺν τὴν καχέσπερον, καὶ φωτίζων τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

Ἐδὴ γ'. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Ε'αυτὸν ἐξέδωκας, ὡς περ ἀμνὸς ἐκουσίως, σφαγιασθῆναι θέλων, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ διὰ σέ, ἐθελοντὶ πτωχεύσαντος καὶ σφαγέντος, Εὐπλε παμμακάριστε.

Γερεῖον ἀμώμον, εὐωδεσάτη θυσία, καὶ προσφορά τελεία, προσανηχέθης τῷ Θεῷ, περιχαρῶς Μακάριε, ἀναμείλων· Ἅγιος εἰ Κύριε.

Νόμοις κρατυνόμενος, Εὐαγγελίου Θεόφρον, μέσον ἀνδρῶν ἀνάμων, ἐπέστης κράζων ἐμφανῶς· τοῖς μὴ ζητοῦσθε πάρειμι, διελέγξαι, τῶν τῶν δυσσέβειαν. Θεοτοκίον.

Ο Θεὸς ἐν μέσῳ σου, κατασκηνώσας, οὐδόλω, τῆς παρθενίας κλειθρα, τῆς σῆς ἐσαλευσεν Ἀγνῆ· ὃν ἐκτενῶς ἐκένευε, στηριχθῆναι, πάντα τοὺς ὑμνοῦντάς σε· Ὁ Εἰρμός.

Ἐτε κτεῖρα ἔτεκεν, ἢ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἠσθένησε θυσιῶν γωγῇ, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, βοήσωμεν· Ἅγιος εἰ Κύριε.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τοὺς νόμους τοῦ Χριστοῦ, ἐν χερσὶ περιφέρων, ἐπέστης ἐκθρόων, τοῖς ἐχθροῖς ἐν σταδίῳ· αὐτόκλητος πάρειμι, ἐναθλήσων στερεότατα· ὅθεν κλίνας σου, περιχαρῶς τὸν αὐχένα, ὑποδέδεξαι, τὴν ἐκτομὴν τὴν τοῦ ξίφους, τελέσας τὸν δρόμον σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἐορτῆς.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη· Ἰωσήφ.

Τῇ ἀπροσίτῳ Ἰησοῦ, δόξῃ τοῦ Θεοῦ σε φώτῳ, μεταμορφούμενος τοῖς σοῖς, ἔλαμψας θείοις Μαθηταῖς, τῷ Ἰωάννῃ καὶ Πέτρῳ καὶ Ἰακώβῳ· ἐξέστησας αὐτοὺς, τῇ θεῖα χάριτι· φωνῆς γὰρ πατρικῆς, ἀγαπητόν σε Υἱόν, προσμαρτυρούσης ἠκουον, καὶ εἶδον τὴν τοῦ προσώπου σου δόξαν φρικτὴν. Σωτήρ ὁ πάντας, θέλων σωθῆναι, φωτίσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐδὴ δ'. Δὲ ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Ναὸς ἐμψυχος Τριάδος τῆς παναγίας, ὡς ἀληθῶς ἐδείχθης, καὶ ναοὺς τῶν εἰδώλων, Εὐπλε κατηδάφισας, τῷ ὄπλῳ τῆς πίστεως.

Ε'νηθάμενος τῷ κάλλει τῷ θεῷ Εὐπλε, τῶν αἰκισμῶν καὶ πόνων, τῶν ἀπειρῶν βιασά-

νων, μακάρι καταφρόνησας, και χαίρων ἐνή-
θλησας.

Υψηλόφρονα καρδίαν τοῦ παλαμναίου, τα-
πεινωθεὶς θεόφρον, ἐταπείνωσας Μάρτυς,
καὶ πρὸς τὸν ὑψώσαντα, βροτοὺς ἀνεληλυθας.

Πυρακτούμενος τῷ φίλτρῳ τῷ τοῦ Δεσπό-
του, πᾶσαν τὴν πλάινην Μάρτυς, ἐνεπύ-
ρισας ὄντως, καὶ πρὸς τὸ μαρτύριον, προθύμως
ἐχώρησας. Θεοτοκίον.

Λιτανεύουσιν οἱ πλούσιοι τῆ λαοῦ σε, σὲ τὴν
τεκούσαν Κόρη, τὸν πλετίσαντα πάντας,
θεΐαις ἐπιγνώσεσι, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

ᾠδὴ ε΄. Ἄσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ολικῶς ταῖς νεύσεσι, ταῖς θεΐαις λαμπρυν-
θεὶς, καὶ ἀνδρεία ὀχυρωθεὶς, ὡσπερ λέων
ἄριστε, σὺ πρὸς τὸ σταδίου, πεποικίως εἰσέδρα-
μες, τὴν δυσσέβειαν τροπούμενος.

Νέμει σοι τὴν ἄλυπον, ζωνὴν ὀ λυτρωτῆς, δι-
αυτὸν θάνατον πικρὸν, ἄθλοφόρε ἐνδοξε,
καθυπομείναντι, καὶ χοροῖς συνάπτει σε, τῶν
Μαρτύρων ἀριστεύσαντα.

Εκλίνας αὐχένα σε, προθύμῳ λογισμῷ, καὶ
τὴν κάραν ἀφαιρεθεὶς, τῷ Χριστῷ τρανό-
τερον, καὶ καθαρώτερον, συνεδέθης Ὅσιε, ἀπο-
λαύων τῆς θεώσεως. Θεοτοκίον.

Υπερτέρα πέφηνας, Ἀγγέλων ἀληθῶς, τῶν
Ἀγγέλων τὸν ποιητὴν, ὑπὲρ νῦν κυήσασα,
τὸν δοξάσαντα, τοὺς Ἁγίους Μάρτυρας, Πανα-
γία Μητροπάρθενε.

ᾠδὴ ς΄. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Σταζόμενος αἵματι παρέστης, τῷ σῶ ἀγω-
νοθίῃ, γενναιότατε Εὐπλε θεόφρον, καὶ
παρ' αὐτοῦ, τοὺς στεφάνους εἴληφας, τοὺς τῆς
νίκης ἀγαλλόμενος.

Εστῆς πρὸ τοῦ βήματος ἀνδρείως, τοὺς τοῦ
Δεσπότητος νόμους, ταῖς ἀγκαλαῖς σε Εὐ-
πλε κατέχων, καὶ προφανῶς, τοὺς ἀνόμους Ὅ-
σιε, διελέγχων προθυμότατα.

Βασάνων πληθὺν μὴ δειλιάσας, μὴ φοβηθεὶς
τὸ ξίφος, τὴν ἀλήθειαν σὺ πρὸ βημάτων,
δικαστικῶν, εὐσεβῶς ἐκήρυξας, καὶ τὴν πλά-
ινην ἐθανάτωσας. Θεοτοκίον.

Ωθαῦμα παραδοξὸν! πῶς τίκτεῖς, πείραν
ἀνδρὸς μὴ γνοῦσα; πῶς θηλάζεις δὲ Παρ-
θενομήτορ, τὸν χορηγόν, ἀληθῶς τοῦ γάλακτος,
καὶ τροφέα πάσης κτίσεως; Ὁ Εἰρμός.

» Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἀμαρ-
» τημάτων ἄλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε,
» τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Agosto.

8

Συναξάριον.

Τῆς ΙΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μεγαλομάρτυρος Εὐπλου τοῦ Διακόνου.

Στίχοι.

Ἐκ τῆς στολῆς μὲν, σεπτὸς Εὐπλος Λευίτης·
Ἐκ τῆς τομῆς δὲ, στερόρος ὄντως ὀπλίτης.

Πλήγη ἐνδεκάτῃ ξίφει Εὐπλος κοπήεντι.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐκ πόλεως
Κατάνης τῆς Σικελῶν Ἐπαρχίας. Διαβληθεὶς δὲ
πρὸς τὸν Ἄρχοντα Καλβασιανόν, καὶ τὸν Χριστὸν μὴ
ἀρνησάμενος, πρῶτον μὲν δεσμεῖται τὰς χεῖρας καὶ τοὺς
πόδας πρὸς τοῖς γόνασιν, ἔπειτα κρεμάται ἐπὶ ξύλου ὀρ-
θοῦ, καὶ χερσὶ σιδηραῖς ξίεται, ὅτε καὶ θεΐας φωνῆς ἐλ-
θούσης, ἀνέθορε. Μετὰ δὲ ταῦτα, σφύραις σιδηραῖς τὰς
κνήμας αὐτοῦ θλάττεται· καὶ ἐν εἰρκτῇ ἀπορρίψας, εὐχῇ
μόνη πηγὴν ὕδατος ἀναδοθῆναι πεποίηκεν ἐν τῇ φυλακῇ.
Εἶτα πάλιν ἐκβληθεὶς, σιδηροῖς ὄνυξι πεφυρακτωμένοις τὰς
ἀκοὰς αὐτοῦ κατατρώθη, καὶ τέλος, τῆ τοῦ ξίφους τιμωρία
καταδικάσθη.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἐγκαινίων τῆ σε-
βασμῆς καὶ περικαλλοῦς οἴκου καὶ θεοῦ Ναῶ
τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς
Ἐλεούσης.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Διήγησις περὶ τῆς ἀχειροποιή-
του Εἰκόνοσ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εν ταῖς ἡμέραις Τιβερίου τοῦ Βασιλέως θαῦμα μέγα
καὶ παράδοξον γέγονε. Γυνὴ γάρ τις, τοῦνομα Μα-
ρία, Συγκλητικὴ φιλόχριστος, τὴν ἀξίαν Πατρικίαν, χήρα
οὖσα, περιέπεσε πάθει χαλεπῷ καὶ ἀνιάτῳ· καὶ ἀποκα-
μοῦσα ἀπὸ πάσης ἀνθρωπίνης βοηθείας, ἀνέθετο ἑαυτὴν
τῷ Θεῷ καὶ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. Ἐννοιοῦν τοί-
νου ἀγαθὴν ὑποθεμένη ἑαυτῇ, ἀποστέλλει πρὸς τοὺς Λει-
τουργούς τῆς ἀγίας Δεσποτικῆς καὶ ἀχειροποιήτου Εἰκό-
νος, ἀφικέσθαι πρὸς αὐτὴν ἀξιούσα. Τῶν δὲ, παραγενο-
μένων, προσέειπε τοῖς ποσὶν αὐτῶν, λέγουσα· Δέομαι ὑ-
μῶν, κύριοί μου· ἐπειδὴ ὁ Θεός, διὰ τὰς ἀμαρτίας μου,
συνεχώρησέ με μαστίζεσθαι ὑπὸ χαλεπῆς νόσου καὶ ὀλεθρίας,
βούλομαι ἢ ταλαιπῶρος καὶ ἀναξία, δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων
ὑμῶν, δέξασθαι τὸν Δεσποτικὸν καὶ ἅγιον Χαρακτῆρα
εἰς τὸν πανευτελῆ μου οἶκον ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα,
καὶ ἴσως δι' αὐτοῦ ποιήσει ἔλεος μετ' ἐμοῦ. Οἱ δὲ, τὴν
τε διαγωγὴν, καὶ τὴν πνευματικὴν αὐτῆς κατάστασιν
ἐπιστάμενοι, ἤγαγον τὸν ἅγιον Χαρακτῆρα· καὶ τῆς ἀ-
γίας ἀνοιχθείσης θύκης, προσεκύνησεν ἡ γυνὴ καὶ ἠσπά-
σατο· καὶ λαβοῦσα βαμβάκινον μίτον (πανίον) ἰσόμε-
τρον τῆς ἀγίας Εἰκόνοσ, τέθεικεν ἐπάνω αὐτῆς. Εἶτα,
βαλοῦσα αὐτὴν εἰς καθαρὸν σκρίνιον (θύκην), ἠσφαλί-
σατο δι' αὐτῆς· καὶ ἀποτιθεῖσα ἐν τῷ εὐκτηρίῳ αὐτῆς,
ἐφωταγῶγαι λαμπρῶς, ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα λειτεργῆσα.

Πληρωθεισῶν δὲ τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν, ἤρξαντο
αἱ ὁδοῦναι τῆς γυναικὸς γίνεσθαι σφοδραὶ καὶ ἀφόρητοι,
ὡς τε μὴ δύνασθαι αὐτὴν μηδὲ τῆς κλίνης ἀναστῆναι.
Προσκαλεσαμένη δὲ μίαν τῶν παιδισκῶν, ἣν εἶδε καθα-
ρωτέρα, φησὶ πρὸς αὐτήν· Δέξαι τὴν θύκην τῆς ἀγίας
Εἰκόνοσ, ὅπως προσκυνήσω, καὶ εὖρω μικρὰν ἀνάπαυσιν
τῆς συνεχούσης με σφοδρᾶς ὀδύνης. Ἡ δὲ, πορευθεῖσα εἰς
τὸν εὐκτήριον, εἶδε θαῦμα μέγα καὶ φοβερὸν καὶ παρά-

δοξον. Φλόξ γὰρ πυρός εἰς πλησμονὴν γενηθεῖσα ἐκ τῆς ἁγίας Σήκης ἐκείνης, ἀνήρχετο μέχρι τοῦ στέγους· καὶ καθάπτουσα τὸ ὄλον Θυσιαστήριον, κατήρχετο μέχρι δαπέδου, μηδὲν τὸ σύνολον τὸ Θυσιαστήριον βλάπτουσα· καὶ ἐκπλαγεῖσα ἢ παῖς, ἔπαιε γαμαί. Δραμοῦσα δὲ ἑτέρα, ἀπήγγειλε τῇ κυρίᾳ αὐτῆς· Ἡ δὲ, κατάφοβος γενομένη, κατήλθε τοῦ κλινιδίου· καὶ βία πρὸς τὸν εὐκτήριον ἀπελθούσα, καὶ τὴν φλόγα ἰδοῦσα, τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἀνεβόησεν. Εἶτα μετεκαλέσατο τοὺς Λειτουργοὺς μετὰ σπεδῆς· συνηκολούθησε δὲ αὐτοῖς καὶ ὄχλος πολὺς, καὶ πάντες, ἰδόντες τὸ παράδοξον, κατεπλάγησαν. Ἀνερχομένης δὲ τῆς φλογὸς καὶ κατερχομένης ὡσπερ ὀθόνης πλοίου, ὑπὸ ἀνέμου σφοδροῦ ῥιπίζομένου, ἔκραζον πάντες τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἐπὶ ὥρας πολλὰς. Γενομένης δὲ ἱερατικῆς εὐχῆς, κατέπεσεν ἡ φλόξ· καὶ ἀνοίξαντες τὴν Σήκην, εὗρον τὴν ἁγίαν Δεσποτικὴν καὶ ἀχειροποιήτου Εἰκόνα ἀσινῆ καὶ ἀλώβητον. Λαβόντες δὲ καὶ τὸ βαμβάκινον τμήμα, ὃ ἐπίθηκον ἢ Πατρικία, εὗρον ἐν αὐτῷ ἕτερον Χαρακτῆρα Δεσποτικὸν ἀχειροποιήτου, ὃ τοῦ θαύματος ἰσομοιον τῷ πρωτοτύπῳ. Δοξάσαντες δὲ τὸν Θεὸν ἐπὶ τούτῳ πάντες, καὶ ἀσπασμένοι αὐτόν, ἔθηκαν ἐπὶ τὸ ἄλγος τῆς γυναικὸς· καὶ εὐθὺς αἱ ὀδύνας ἀπηλάθησαν, ἡ δὲ νόσος ἰδραπέτευσε, καὶ ἡ γυνὴ ἰάθη· καὶ τελείως εἰς ἑαυτὴν ἰλθούσα, ἀνίστη δοξάζουσα τὸν Θεόν, σὺν πᾶσι τοῖς ἰλθούσι μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων.

Μετὰ δὲ χρόνους τινὰς, ἡ τιμιωτάτη ἐκείνη, ἐπεὶ πρόγνω τὴν ἐκ τοῦ βίου τούτου ἑαυτῆς μετάθεσιν, ὡς σκευὸς ἐκλογῆς οὖσα, ἐφρόντισεν ἀναθεῖναι τὸν ἅγιον Χαρακτῆρα τούτου τῇ ἐν τῇ Μελιτινῇ Μονῇ τῆς ἁγίας Ἀναλήφως· καὶ ὡς ἐξ ἀποστολῆς τινός, φθάσαντος ἐκεῖσε Δομετιανοῦ, Ἀρχιεπισκόπου Μελιτινῆς, ἐξαδέλφου τοῦ Βασιλέως Μαυρικίου, μετὰ καὶ τῶν πρώτων τῆς αὐτῆς πόλεως, ἐπέγνω τούτο ἢ Πατρικία, καὶ ἐνεχείρισε τὸν ἅγιον Χαρακτῆρα τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ, εἰπούσα τὸν σκοπὸν αὐτῆς, δι' ὃν ἀπεκομίσθη ἐν Μελιτινῇ.

Οὐκ ἄξιον δὲ παραδραμεῖν καὶ τὸ δεύτερον θαῦμα. Τῆς γὰρ ἐπιδρομῆς τῶν Περσῶν ἐπὶ Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως γενομένης, φόβῳ βαλλόμενοι αἱ τοῦ Μοναστηρίου μονάζουσαι, μήποτε καὶ αὐταὶ συλληφθῶσι, κατέλαβον τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἐξ εὐγενῶν οὖσαι, ἔλαβον παρὰ τοῦ Πατριάρχου Σεργίου Μοναστήριον. Ὅς καὶ μαθὼν περὶ τῆς ἁγίας ταύτης καὶ ἀχειροποιήτου Εἰκόνης, καὶ μὴ βουλομένων τῶν μοναζουσῶν, ἀφείλετο ταύτην. Ἄλλ' ἐπανέστησαν αὐτῷ Σλίφεις ἀλλεπάλληλοι ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις· Βασιλέων ἀγανάκτησις κατ' αὐτοῦ, ταραχαὶ τῆς Ἐκκλησίας διάφοροι, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ διαπορεῖσθαι περὶ τούτων, ὅρα ἐν νυκτὶ φοβερόν τινα ἄνδρα, ἑστῶτα καὶ λέγοντα αὐτῷ· Ἀπόδος ὃ ἔλαβες ἐν τάχει τοῦ Μοναστηρίου ἀδίκως. Ἀναστάς δὲ διελογίζετο· καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς περὶ αὐτὸν ἐκυνθάνετο· Τίνες εἰσὶν αὐταὶ αἱ Σλίφεις, καὶ δι' ἃς αἰτίας ὑπομένω ταῦτα; μᾶλλον δὲ, ὅτι καὶ εἶδον ἐν νυκτὶ φοβερόν τινα ἄνδρα, ἑστῶτα καὶ λέγοντά μοι· Ἀπόδος ἐν τάχει, ὃ ἔλαβες τοῦ Μοναστηρίου ἀδίκως· τίνος τί ἔλαβόμεν ἄγνω. Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· Δέσποτα μηδὲν τοιοῦτον λογίζου· οὐδὲ γὰρ ἠδίκησας ποτέ τινα, ἀλλ' ἐκ τῆς τῶν δαιμόνων ἐνεργείας εἰσὶ καὶ αἱ Σλίφεις καὶ αἱ φαντασίαι. Εἶτα πάλιν καταλαμβάνει ἡ νύξ· καὶ ἐπιστάς ὁ φοβερός ἐκεῖνος, λέγει αὐτῷ μετὰ αὐστηρίας· Ἀπόδος ἐν τάχει, ὃ ἔλαβες ἀπὸ τῶν μοναστηρίων τῆς Ἀναλήφως· καὶ οὐκ οἶδας ὅτι ξένοι εἰσὶ καὶ ἀπαρηγόρητοι, ὡς ἀπ' ἄλλοτριάς γῆς ἰλθούσαι; Ἐξυπνος δὲ γενόμενος, λέγει πρὸς τὸν Κουβουκλήσιον (κατακοιμιστὴν) αὐτοῦ· Ἀδελφε, ὡς ἔλαβες τὴν Δεσποτικὴν Χαρακτῆρα ἀπὸ τῶν μοναζουσῶν, πῶς τοῦτο ἐλογίσαντο; Ὁ δὲ Βασιλεὺς, Δέσποτα, κατὰ πολὺ· καὶ εἰ ἠδύναντο, ἠμύναντο

ἂν ἡμᾶς. Τότε συνῆκεν ὁ Πατριάρχης ἑαυτοῦ καταγενοῦς· καὶ μετὰ πολλῆς τιμῆς καὶ σπουδῆς ἀπέστειλε τὸν ἅγιον Χαρακτῆρα ἐν τῇ Μονῇ τῶν μοναστηρίων, κατὰ τὴν κδ'. Νοεμβρίου. Κατέπαυσαν δὲ καὶ οἱ πειρασμοί, καὶ αἱ Σλίφεις τοῦ Πατριάρχου, καὶ αἱ μοναστῆραι ἠγαλλιάσαντο, ἀπολαβοῦσαι τὴν μηδὲ ποτε λήγουσαν χαρὰν ἐκ τοῦ θείου Χαρακτῆρος.

Ταῖς τῶν ἁγίων σε πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Στάξαν σου ἐν γῇ τὸ αἷμα, ἀπέσβεσε τὴν πυρὰν, τῆς πλάνης Πανόλθια, τὴν δὲ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, πλουσιωτάτως ἤρδευσε, εὐσεβῶς ἀνυμνοῦσάν σε.

Εἴχων φρόνημα γενναῖον, καὶ ἄσειστον λογισμόν, τὴν πλάνην κατέσεισας, καὶ προϊσταμένους τοῦ ψεύδους, ταῖς ἀψευδέσιν ἠλεγξας, διδασκαίς Εὐπλε πάνσοφε.

Πύλη σοι τῆ Παραδείσου, Εὐπλε Μάρτυς τῆ Χριστοῦ, ἠνοιχθή μακάριε, κεκαλλωπισμένον ἰδοῦσα, τῷ θείῳ πάθει, καὶ τῷ νικητικῷ διαδήματι.

Ανθρακι κεκαθαρμένος, θείῳ Μάρτυς τὴν ψυχὴν, ἀνθρακας κατέσβεσας, τῆς πολυθείας κραυγᾶζων· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Γίνα σου τὴν θείαν μήτραν, κάμινος ἢ Περσική, τυπώση Πανάμωμε, σώζει Νεανίας ἀφλέκτους, ἀναβοῶντας· Κύριε ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

ᾠδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Νοσημάτων παντοίων καθάρσιον, καὶ πνευμαμάτων δεινῶν ἐλατήριον, τὸ σὸν ὑπάρχει Δείψανον· ὃ κυκλοῦντες βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Επὶ σοὶ τῶν πιστῶν δῆμος γέγηθε, πρὸς Χριστόν σε μεσίτην κτησάμενος, καὶ πρεσβευτὴν θερμότατον, καὶ προσάτην παμμάκαρ, Εὐπλε Δευῖτα, τῶν ἁγίων Ἀγγέλων συνόμιλε.

Συνελθόντες ἀρύσασθε ἄνθρωποι, νοσημάτων καταλλήλων ἴαμα, ἐκ τῆς σοροῦ τοῦ Μάρτυρος, καὶ βοήσατε πίστει· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ωραιωθῆς Ἀγνή παναμώμητε, ὑπὲρ πᾶσαν Ἀγγέλων εὐπρέπειαν, τὸν Ποιητὴν κησασσα, τῶν βροτῶν καὶ Ἀγγέλων, ὃ μελωδῶμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

Λυτρωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μελπῆν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡδὴ δ΄. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Γδεῖν ἠξιώθης ἀληθῶς πανόλβιε, τὰ μακρόθεν σοι ποθέμενα· ἐστὶς ἐφέσεως ὡς φθάσας, ἀπὸ τῶν ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον, τῆ πόθεισε σαφῶς τὸ συμπέρασμα, Εὐπλε Λευίτα ἀξιάγαγε.

Ος σκήπτρον κατέχων τὸν Σταυρὸν μακάριε, τῇ χειρὶ σου, τὴν πορφύραν δέ, ἣν ἐξ αἱμάτων ἱερῶν σου, ἐφοίνιξας λαμπρῶς περικείμενος, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ νῦν παρίσασαι, Εὐπλε Μαρτύρων ἀκροθίνιον.

Σήμερον Κατάνη ἡ σεπτὴ μητρόπολις, πολυῖχον ταύτης ἄρισον, σὲ κεκτημένη ἐορτάζει, τὴν θείαν ἐκτελοῦσά σου ἀθλησιν, σὺν πάσαις ἐπαρχίαις καὶ πόλεσιν· ἦν περιέποις σαῖς δεήσεσιν.

Ηλιος ὀλόφωτος σαφῶς γεγένησαι, καὶ πρὸς φέγγος κατεσκήνωσας, Μάρτυς τὸ θείον τῇ μεθέξει, θευόμενος τῇ θείᾳ μακάριε· καὶ νῦν φωταγωγεῖς τοὺς ὑμνοῦντάς σου, τὴν φωτοφόρον μάκαρ ἀθλησιν. Θεοτοκίον.

Φωτὸς τῆ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς Θεόνυμφε, τὴν ψυχὴν μου φωταγώγησον· κείμενον βόθρω ἀπωλείας, ἀνάστησον, ἐχθροὺς καταισχύνουσα, τοὺς θλίβοντας αἰεὶ τὴν καρδίαν μου, καὶ πρὸς τὰ πάθη συνωθοῦντάς με. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» **Κ**ατάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Διόλου ἀνακείμενος, Θεῷ τῷ παντοκράτορι, καὶ ἀστραπαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, λαμπόμενος ἀθλοφόρε, τῶν ἐκτελούντων μέμνησο, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, καὶ σὲ τιμώντων Ἁγίε, ὡς τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, Διάκονον μάρτυς Εὐπλε. Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατὴρ ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτί σου, σήμερον ἐν Θαβωρίῳ, φῶς εἶδομεν τὸν Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πᾶσαν κτίσιν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Χαίρετε ἡ τριάς, τῶν θείων Ἀποστόλων, ἡ τῆς Τριάδος εἶδες, τὸν κατ' οὐσίαν ἕνα, εἰς ὅρος τὸ Θαβωρίον.

Στίχ. Σοίεῖσιν οἱ οὐρανοί.

Εὐγέ σοι τῷ Θαβῶρ, τῷ πρὶν ζοφωδεστάτῳ· φωτὸς γὰρ ἠξιώθης, οὐκ αἰσθητοῦ ἡλίου, τῆς ἄνω δὲ λαμπρότητος.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμών.

Φωτὶ μὲν τῷ τοῦ σου, προσώπου ἐλλαμφθέντες, οἱ Μαθηταὶ σου Σῶτερ, μὴ φέροντες τὴν αἴγλην, εἰς γῆν ἄφνω κατέπιπτον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Εἶδον ἐν τῷ Θαβῶρ, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας, τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

=====

Τῆ ΙΒ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φωτίου καὶ Ἀνικητοῦ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Εν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ, διὰ τὸ ἐν τῇ ἐγ. ἀποδίδοσθαι τὴν Ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως.

=====

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γ΄.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Πῦρ οὐκ ἐπτοήθητε, οὐ κατατέμνοντα ὄργανα, οὐ θυμὸν ἀλογώτατον, ἀφρόνως δικαζόντος, οὐχ ὀρμαῖς λεόντων, οὐ βράσεις λεβήτων, οὐ τῶν μελῶν τὰς ἐκκοπάς, οὐδὲ θανάτου πικρὰν ἀπόφασιν, ὑμᾶς ἀθανατίζουσαν, καὶ πρὸς Θεὸν τὸν ἀθάνατον, εὐκλεῶς παραπέμπουσαν, Ἀθληταὶ γενναϊότατοι.

Τὸ μακαριώτατον, καὶ κατὰ πάντα σεβάσιμον, καὶ ἀξίους ποθέμενον, τέλος ἀπειλήφατε, καὶ ταῖς δι' αἰῶνος, γενναῖοι ἐλπίδας· καὶ ἀναβλύζετε ἡμῖν, κρηνοὺς θαυματῶν φλογμῶν ἐξαίροντας, παθῶν ψυχῆς καὶ σώματος, τῶν εὐσεβῶς τὴν ἐτήσιον, ἐορτὴν ὑμῶν πάντοτε, ἐκτελούντων Πανεύφημοι.

Φώτιος ὁ ἐνδοξος, καὶ ὁ θεόφρων Ἀνικητος, ἡ δυὰς ἡ πανάριστος, Τριάδος λαμπρότησι, κατηγλαῖσμένοι, καὶ πεποιικημένοι, ταῖς τῶν στιγμάτων καλλοναῖς, μετὰ Ἀγγέλων αἰετῶν ἀγαλλονται· τοῖς πίστει δὲ τὴν ἐνδοξον, καὶ ἱεραὶν αὐτῶν ἀθλησιν, ἐορτάζουσι νέμουσι, φωτισμὸν τε καὶ ἔλεος.

Καὶ τοῦ Ὁσίου Μαξίμου γ΄.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὸν δι' οἶκτον γενόμενον, ὡς εὐδόκησεν ἄνθρωπον, ἐν δυσὶ θελήσεσιν ἐνεργείαις τε,

κατανοούμενον Ὅσιε, ἐκήρυξας Μαΐξιμε, ἀποφράττων μιαρῶν, τὰ ἀπύλωτα ζόματα, μονοθέλητον, μονεέργητον, τοῦτον δοξαζόντων, ἐπηρεία διαβόλου, τοῦ τὴν κακίαν τεκτῆναντος.

Ταῖς νευραῖς τῶν δογμαίων σου, Πύρρον Πάτερ ἀπέπιξας, ληρωδῶντα Μαΐξιμε τὸν κακόφρονα· καὶ διωγμούς ἐκαρτέρησας, καὶ θλίψεις αἰοίδιμε, μασιζόμενος σφοδρῶς, καὶ τὴν γλῶτταν τεμνόμενος, καὶ τὴν πάντοτε, πρὸς Θεὸν αἰρομένην θείαν χεῖρα, δι' ἧς γράφων διετέλεις, τὰ ὑψηλότατα δόγματα.

Οὕγραφε ὡς κάλαμος, τεθηγμένη τῷ Πνεύματι, ἡ ἀγία γέγονε Μαίκαρ γλῶσσά σου, καλλιγραφοῦσα ἐν πνεύματι, πλαξὶ καρδιῶν ἡμῶν, νόμον θείων ἀρετῶν, καὶ δογμαίων ἀκρίβειαν, καὶ τὴν σάρκωσιν, τοῦ ἐν δύο οὐσίαις τοῖς ἀνθρώποις, καὶ μιᾷ τῇ ὑποστάσει, ἐμφανισθῆναι θελήσαντος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν, Πατὴρ ἡμῶν Μαΐξιμε· δια σου γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθειᾶν, πορευεσθαι ἐγνώμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὅσιων συμμέτοχε καὶ Δικαίων μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τῆς ψυχῆς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς.

Τὸν γνόφον τὸν νομικόν, ἡ φωτεινὴ τῆς Μεταμορφώσεως διεδέξατο νεφέλη· ἐν ἧ Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας γενόμενοι, καὶ τῆς ὑπερφώτου δόξης ἀξιωθέντες, Θεῷ ἔλεγον· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Ορεὶ ἐν τῷ Θαβῶρ, προσέλθωμεν προθύμως, θείασθαι τὴν δόξαν, τοῦ πάντων Βασιλέως, Χριστοῦ τοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Οφθης σὺν Μωϋσῆ, Ἡλίε τε Σωτὴρ μου, καὶ Μαθητῶν προκρίταις, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, ἀστράψας ὑπὲρ ἥλιον.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἐρμών.

Ηκούον πατρικῆς, φωνῆς προσβεβαιούσης, τὴν δόξαν σε Σωτὴρ με, οἱ Μαθηταὶ καὶ φόβῳ, πρηνεῖς εἰς γῆν κατέπιπτον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Τοῦ Ὁσίου.

Οσῖε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σε· δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου.

Τῶν δαιμόνων ἔτρεψας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'. Τῆς Ἑορτῆς.

Τῆς Θεότητός σου Χριστέ, ἀμυδρὰν αὐγὴν παραγυμνώσας, τοῖς συναναβῆσσι σοὶ ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς ὑπερκοσμίας σου δόξης ἐποίησας κοινωνίης· ὅθεν ἐνθεαστικῶς ἐκραύγαζον· Καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς, σὲ τὸν μεταμορφωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν, ἀνυμνοῦμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου. Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδασκαλε, καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν Μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μαΐξιμε σοφὲ, ταῖς διδαχαῖς σε πάντα ἐφώτισας. Λύρα τῷ Πνεύματος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν, τὴν μετὰ δόξης σου Σωτῆρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ φρικτῇ, τῆς σῆς ἐλεύσεως δεικνύς, ἐπὶ τῷ ὄρει Θαβῶρ μετεμορφώθης. Ἡλίας καὶ Μωσῆς συνελάου σοι· τοὺς τρεῖς τῶν Μαθητῶν συνεκάλεσας· οἱ κατιδόντες Δέσποτα τὴν δόξαν σου, τῇ ἀστραπῇ σου ἐξέστησαν. Ὁ τότε τοῦτοις, τὸ φῶς σε λάμπας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα ὁμοιον.

Εν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ, μεταμορφούμενος Σωτῆρ, τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς, δείξας τὴν δόξαν σου Χριστέ, τὸ ἀναλλοίωτον ἤστραψας τῆς Θεότητος. Νεφέλη δὲ φωτὸς συνεκάλεσας, Ἡλίαν καὶ Μωσῆν συλλαλοῦντάς σα· διὸ καὶ Πέτρος ἔλεγεν· Οἰκτίρμον, καλὸν ἐστὶν ὧδε εἶναι σὺν σοί. Ὁ τότε τῆτοις, τὸ φῶς σου λάμπας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα οἱ Κανόνες, ὁ πρῶτος τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ δύο ἐπόμενοι τῶν Ἀγίων.

Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τερπνὴν ἐπαινώ Μαρτύρων ξυνωρίδα. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Τοῖς πόνοις, ταῖς τῆς σαρκὸς Πανεύφημοι, ἐγκαρτερήσαντες, ὑσθενεστάτη πίστει

λογισμοῦ, πρὸς τὴν ἄπονον χαίροντες, ζῶν μετεβιάσθητε, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύοντες.

Εἰς ἡμῶν, ὀχυρωθεὶς Ἀνίκητε, ὀπλοῖς τῆς πίστεως, πρὸς συμπλοκὴν ἀσάρκων δυσμενῶν, ῥωμαλέως ἐχώρησας, καὶ τὰ αὐτῶν στρατεύματα, θεῖα δυνάμει ἐξηφάνισας.

Ρητόρων, ἀδολεσχίαν ἐνδοξε, καὶ νοῦν ἀδόκιμον, Ἑλληνιστῶν φρονήσει θεῖκῃ, λαμπρυνόμενος ἤσχυνας· καὶ σεαυτὸν Ἀνίκητε, ὄλον πρὸς ἀθλήσιν ἐκδέδωκας.

Θεοτοκίον.

Παρθένος, καὶ πρὸ τοῦ τόκου Ἄχραντε, καὶ μετὰ γέννησιν, ὡς ἀληθῶς ἐδείχθης· τὸν Θεόν, ὑπὲρ λόγον γὰρ ἔτεκες, τὸν τοὺς Ἁγίους Μάρτυρας, ἐνηθληκότας στεφανώσαντα.

Κανὼν τῷ Ὁσίου, ἔῃ ἡ Ἀκροστιχίς, (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων) :

Ὁ παμμέγιστος Μαξιμος δοξάζεται.

Ἰωάννου Μοναχοῦ. (*)

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Οὐλημοὶ τὴν θεόπνου, ἐκ τῆς μελιρρύτου καὶ ἡδεῖας σου, ἐναπόσταξον γλώττης, θεῖε Μαξιμε χάριν τοῦ Πνεύματος.

Πῦρ καιόμενον ὄφθης, κατὰ τῶν αἱρέσεων Μακάριε· ὡς καλαίμην γὰρ ταύτας, καταλάωσας ζήλω τοῦ Πνεύματος.

Αῖνον προετέθη, ἐκ δυσσεβεστάτης προαιρέσεως, μονοθέλητον δόγμα· τοῖς δὲ λόγοις σου Πάτερ διηλεγκται.

Θεοτοκίον.

Αῖνον Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν αἰθιῶν, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε.

Τῶν Μαρτύρων. ᾠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Νικήσας μετὰ Χριστοῦ, ταῖς παρατάξεις τοῦ ἐχθροῦ στέφανον, νικητικὸν ἔλαβες, Μάρτυς ἀθλοφόρε Ἀνίκητε.

Ηλόγησαν τῆς σαρκὸς, ὡς φθειρομένης αἰῶν Χριστοῦ Μάρτυρες, καὶ χαλεπὰ βάσανα, γνώμη ῥωμαλέα ὑπήνεγκαν.

Ναμάτων ζωοποιῶν, πεπληρωμένοι θολερὰ ῥεύματα, πλάνης σοφοὶ Μάρτυρες, ῥέμασιν αἱμάτων ἐπαύσατε.

Θεοτοκίον.

Ενώκησεν ἐπὶ σοί, ὁ κατοικῶν τοὺς οὐρανοὺς Κύριος, καὶ ἐξ ἡμῶν ἅπασαν, πλάγην Θεοτόκε ἐξώκισεν.

Τοῦ Ὁσίου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Μέγιστος ὁ Μαξιμος, τῆς εὐσεβοῦς Χριστοῦ πίστεως, παναληθῆς, κήρυξτε καὶ Μάρτυς, ἀνεδείχθη δι' αἵματος.

Μάξιμε μακάριε, σὺ δι' ἀσκήσεως γέγονας, θεοπρεπὲς, τῆς φιλοσοφίας, καὶ σοφὸν ἐνδιαίτημα.

Εἰς βλυσεν ἡ γλῶσσά σου, ποταμῆδόν Χριστοῦ δόγματα, πανευσεβῆ, Μαξιμε παμμακάρι, τῆς σοφίας ὁ τρόφιμος. Θεοτοκίον.

Σὲ πάντες κεντήμεθα, καταφυγὴν καὶ τείχος ἡμῶν, Χριστιανοί· σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσιγήτως Πανίμνητε. Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρέχόντων σοι
• Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων
• καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· εἶτα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. β΄. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Φῶς τὸ τριλαμπές, οἰκῆσαν ἐν τῇ ψυχῇ σου, σκευὸς ἐκλεκτὸν, ἀνεδείξε σε παμμακάρι· σαφηνίζεις καὶ γὰρ τὰ θεῖα τοῖς πέρασι, δυσσεφίκτων νοσημάτων τε τὴν δηλώσιν μακάριε, τὴν Τριάδα πᾶσι Μαξιμε, ἀνακηρύττων τρανῶς, ὑπερούσιον ἀναρχον. Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἱερέων ἡ κρηπίς, ἡ βάσις τῶν δογματῶν, ἡ σάλπιγξ τῆς σοφίας, Μαρτύρων ἡ ἀκρότης, καὶ τῶν πιστῶν ὁ στηριγμός, κόσμῳ προανίσχει Μαξιμος ὁ θαυμαστός διὰ τῆς θεῖας αὐτοῦ μνήμης σήμερον. Τοῦτο οὖν πρὸς τὴν λάμπην ἀνάστητε πάντες, τὴν παρρησίαν καὶ τὸν ζήλον εὐφημοῦντες, ὃν ἔδειξεν ὑπὲρ εὐσεβείας, δι' ἣν ἀληθῶς ὡς ποιμὴν ὑπὲρ ποιμνῆς παρετάξατο στερόνως κατὰ τῶν λύκων· οὓς καταβαλὼν βραβεῖοις νίκης ἐξέφθη, τὴν Τριάδα πᾶσιν ἀνακηρύττων τρανῶς ὑπερούσιον ἀναρχον.

Εἶτα Κάθισμα τῶν Ἁγίων, Ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Καταβαλόντες τοῦ ἐχθροῦ ταῖς ἐπάρσεις, τῇ καρτερίᾳ τῶν δεινῶν ἀθλοφόροι, τὸν ἕρανὸν ἐκίχησατε γηθόμενοι, Φώτιε αἰοῖδιμε, καὶ Ἀνίκητε μάκαρ· ὅθεν μακαρίζεσθε, εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες Χριστῷ, τῶν ἐκτελούντων ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Τὰ κατορθώματα τῆς πολιτείας σου, πάντων φωτίζουν ταῖς διαθήματα, Μαξιμε Πάτερ ἀληθῶς, τῶν πίσει μιμουμένων σε· ὅθεν τοὺς ἐκ πόθου σε, μακαρίζοντας πάντοτε, σῶζε ταῖς πρεσβείαις σου, ἀπὸ πάσης στενωπέως, Χριστὸν τὸν ἀγαθὸν ἰκετεύων, μάκαρ ἀξιοθαύμασε.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανὼνα τοῦ Ὁσίου Μαξιμου, εἰς Ἦχον πλ. δ΄. καὶ αὐτὸν, ἀνώνυμον ὅμως, καὶ ἄνευ Ἀκροστιχίδος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Τῆς Δείας δόξης σου, ὄντως ἀπαύγασμα, καθὼς ἠδύναντο, ἔδειξας Λόγε Θεῶ, τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Θαβώρ, ὅρει μεταμορφούμενος· οἷς συνελλαμφθήμεν, καὶ ἡμεῖς οἱ ὑμνοῦντές σε, μόνε ἀναλλοίωτε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, καὶ πίστει σοι συμφώνως βοῶντες· Δόξα Χριστῆ τῇ βασιλείᾳ σου.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδῆσα.

Πυρακτούμενοι ἀγάπη Θεῶ προθύμως, φλόγα πυρός ὑπῆλθετε, μένοντες τῇ δρόσῳ, ἀφλεκτοὶ τοῦ Πνεύματος, ἀήττητοι Μάρτυρες, Δεῖοι πρεσβεύται τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Α᾿πρηνήσαντο τὸ σῶμα ποικιλοτρόπως, οἱ Ἀθληταὶ ξεόμενοι· ὄλω τῷ νοῖ γάρ, τῷ Θεῷ ἠτένιζον, τῷ τούτοις παρέχοντι, τὴν ὑπομονὴν διὰ πίστεως.

Ισχυρότατοι ὡς πύργοι τῆς εὐσεβείας, τεῖχη ἐχθροῦ καθείλετε, καὶ πόλεως Δείας, Μάρτυρες κραυγάζοντες, πολῖται γεγονάτε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νυσταγμὸν ἐκ ἐνυσαῖατε δυσσεβείας, ἀλλ' ἐγρηγόρσει Μάρτυρες, Δεῖα τοὺς ὑπνοῦντας, πάντοτε εἰς θάνατον, πρὸς φῶς ἐξεγείρετε, τῆς Δεογνωσίας ἐν χάριτι. Θεοτοκίον.

Ως ὠραία ἀπεκύησας τὸν ὠραιον, Παρθένομητορ ἄχραντε, τὸν ὠραιοτάτους, δείξαντα τοὺς Μάρτυρας, στερρῶς ἐναθλήσαντας, καὶ τὴν ἀθείαν μειώσαντας.

Τοῦ Ὁσίου. Εἰσακήκοα Κύριε.

Γηγενεῖς σε γεραίρουσι, καὶ τῶν οὐρανίων τάξεις θαυμάζουσι· τῇ φιλίᾳ τῆς σοφίας γὰρ, ἀνεδείχθης Πάτερ ὡσπερ ἄσαρκος.

Γταμὸς μὲν ὁ τύραννος, ἀλλ' ἡ καρτερία σου ἀκατάπληκτος· ὅθεν σὺ μὲν μεμακάρισται, ἐκείνος δὲ Πάτερ ἐξωστράκισται.

Συναθλοῦσί σοι Μάξιμε, ἡ τῶν μαθητῶν δυὰς ἡ πανόλβιος, σοὶ τῶν ἄθλων κοινωθήσαντες· διὸ καὶ ἐπάθλων ἴσων ἔτυχον.

Τῇ ῥοῇ σου τοῦ αἵματος, καταρδευομένη ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, ἐξανθεῖ πατροπαράδοτον, τοῦ Δείου σου σπόρου δόγμα Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ητὸν στάχυν βλαστήσασα, τὸν ζωποιοῦν ἀνήροτος ἄρουρα, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ ζῶν, Θεοτόκε σῶζε τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Μυρίοις αἰκισμοῖς, νεκρωθὲν τὸ σαρκίον σε Ἀνίκητε τὴν ἀγήρω, καὶ ἀθάνατον δόξαν, παμμέκαρα προξένησεν.

Α᾿νάλωτος πυρὶ, κατακαίοντι γέγονας, ὦ Φώτιε Δείου φέγγης, κοινωνέ καὶ ἡμέρας, αἰδύτου τέκνον γνήσιον.

Ρέόντων τὴν φορὰν, παντελῶς ἀπεκρούσαντο, ποθήσαντες τῶν μενόντων, τὸ τερπνὰν ὀλοψύχως, οἱ Μάρτυρες οἱ ἐνδοξοί.

Θεοτοκίον.

Τίς δύναται τὸ σὸν, ἐρμηνεῦσαι Μυστήριον, ὦ Δέσποινα Θεοτόκε; ὑπὲρ νοῦν γὰρ καὶ λόγον, Θεὸν ἀφράστως τέτοκας.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Οἱ γνῶσιν τῶν γνῖνων ἀθροίσας, καὶ οὐρανίων, ἐνδίκως φιλόσοφος, κατονομάζεται Μάξιμος.

Σοφίας τῆς ἀμείνω τῷ ἔρωτι, τοῦ Χριστοῦ σου, μιμητὴς πανάριστος, ὠφθης αἰδόμε Μάξιμε.

Μανία ὑπερόριος γέγονας, τῆ τυράννη, εὐρες δὲ Μακάριε, τὸν Ἰησοῦν παραμύθιον.

Θεοτοκίον.

Κατεύνασον τὸν ἄστατον κλύδωνα, τῶν παθῶν μὲ, ἢ Θεὸν κυήσασα, τὸν κυβερνήτην καὶ Κύριον,

Ὡδὴ ς΄. Θ ὑσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Υψώθης, ἀνηλεῶς ἐν ξύλῳ ξεόμενος, τὸ τῆς νεκρώσεως πάχος, ἀπορρίπτων, θείαν καταστολήν τε, οὐρανόθεν, ἐνδυόμενος Μάρτυρε Ἀνίκητε.

Ρῆξαντες, τὴς δεσμῆς τῆς ἀπάτης οἱ Ἅγιοι, ἐν τῷ δεσμεῖσθαι εὐτόνως, τῆς ὑπομονῆς τε καὶ καρτερίας, Δεῖοις βρόχοις, τὸν προστατήν τοῦ σκότους ἀπέπνιξαν.

Ωφθητε, ὡς μεγάλοι φωστῆρες φωτίζοντες, μαρμαρυγαῖς ἰαμάτων, καὶ ἀκτίσι Δείων ἀγωνισμάτων, πᾶσαν κτίσιν, Ἀθλοφόροι Χριστῆ γενναϊότατοι. Θεοτοκίον.

Νομίμων, ἀπεκύησας δίχα Πανάμωμε, τὸν ἀληθῆ Νομοθέτην· ὃν δυσώπει νόμῳ τῆς ἀμαρτίας, τὴν ψυχὴν μὲ, τροπυμένην οἰκτεῖραι καὶ σῶσαί με.

Τοῦ Ὁσίου. Χιτωῶνά μοι παράσχου.

Α᾿νένδοτον προσφέρων τῷ Θεῷ, Θεοφόρε δέξαι, ψυχῆς τε καὶ σώματος, τῶν παθῶν καὶ τῆς φθορᾶς ἡμᾶς λύτρωσαι.

Ξηραίνεται αἰρέσεως πηγὴ, βορβορώδους ἄπασα, αἰοίδιμε Μάξιμε, φραττομένη τῇ ἠδύτητι τῆς γλώττης σου.

Γλάσθητί μοι μόνε ἀγαθὲ, καὶ πηγὴν τῆς χάριτος, Χριστῆ τῇ καρδίᾳ μου, ταῖς λιταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου ἀνάβλυσον.

Θεοτοκίον.

Η μόνη δια λόγου ἐν σαρκί, τὸν Λόγον κηύσασα, ῥύσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**ιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλες • Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶν Ἁγίων, Ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς θείους πιστοί, ὀπλίτας εὐφημήσωμεν· τὸ ζεῦγος Χριστοῦ, τῆς δόξης ἐγκωμιάσωμεν· καὶ στέρρους ὡς κήρυκας, εὐσεβείας ἀπαντες φίλαθλοι, καὶ Θεοῦ ὄντως ἐρασταίς, ἐν ὕμνοις ᾠσμάτων καταστέψωμεν.

Ὁ Οἶκος.

Γῆ καὶ σποδός, σαπρία τε καὶ σκώληξ, δὲ αἰσχροῦν καὶ βεβήλων ἔργων καὶ λογισμῶν ὑπάρχων, μόνε φιλάνθρωπε, σὲ ἱκετεύω, καὶ σοὶ προσπίπτω, ἐκκαθάραι με τῷ σπόγγῳ τῶν οἰκτιρμῶν σου, Χριστέ, τοῦ ῥύπου, ὃν ἐν ἔργοις καὶ λόγοις συνήθροισα· φωτίσαι δὲ τὸ ζοφῶδες τοῦ νοός μου τῇ αἴγλῃ τῆς σῆς χάριτος, ἵνα ἀξίως τὴν ἔνστασιν τῶν Μαρτύρων Σωτῆρ μου ἐξείποιμι, ἐν ὕμνοις ᾠσμάτων κατασέψωμαι αὐτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φωτίου καὶ Ἀνικητοῦ.

Στίχοι.

Πῦρ Ἀνίκητον συμφλέγει τῷ Φωτίῳ,
Οὐς φωτὸς οἶκος ὡς ἀνικητοῦ φέρει.

Πῦρ κατὰ δωδεκάτην κτάνε Φώτιον ἢδ' Ἀνίκητον.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ βασιλέως· τὴν δὲ ὁ Ἅγιος Φώτιος ἀδελφιδοῦς τοῦ Ἁγίου Ἀνικητοῦ. Τοῦ οὖν Διοκλητιανοῦ ἐν Νικομηδείᾳ δημηγορήσαντος κατὰ τῶν Χριστιανῶν, παρουσίας τῆς Συγκλήτου Βουλῆς, καὶ πλήθη βασιανιστηρίων μέσον προθέντος, καὶ παντοίως διαλωθήσεσθαι τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ἀπειλήσαντος, καὶ ἐξορίσειν ἐκ τῶν πανταχόθεν ἄκρων τοὺς Χριστιανούς φρυαξαμένου, καὶ πολλὰ βλασφημήσαντος κατὰ τῆς δόξης τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ διεξελθόντος, παρῶν ὁ Ἅγιος Μάρτυρ τοῦ Χριστοῦ Ἀνίκητος, οὐ κατεπλάγη τὰς ἀπειλάς τοῦ τυράννου, ἀλλὰ παρρησίᾳ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὠμολόγησε, σπηλιτεύσας τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ προσθεὶς, ὅτι κωφοὶ καὶ ἀναίσθητοί εἰσιν οἱ σέβοντες αὐτά.

Διὰ ταῦτα τύπεται βουνεύροις ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς ἀμυχὰς τινὰς ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ γενέσθαι, δι' ὧν αὐτοῦ τὰ ὀσά καθωρᾶτο. Εἶτα λέων ἀφίεται ἐπ' αὐτόν· ὃν ἰδὼν ὁ Ἅγιος, μετὰ τοῦ μεγέθους καὶ τῆς μανιώδους φαρᾶς δεινὸν καὶ καταπληκτικὸν βρυξάμενον, ἐφοβήθη. Ὁ δὲ λέων, προσεγγίσας αὐτῷ, παντὸς προδατοῦ κατεφάνη πραῦτερος, καὶ ὡς συμπαθῆσας τῷ Ἁγίῳ, τὸν ἐπέχεθέντα αὐτοῦ διὰ τὸν φόβον τῷ προσώπῳ ἰδρώτα, τῷ δεξιῷ ποδί

ὡσπερ σπόγγῳ ἀπέματτε· τότε οὖν τοῦ Μάρτυρος εὐχαριστίας τῷ Θεῷ ἀναπέμφαντος, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς εὐχῆς σεισμός γέγονε· καὶ τὸ τοῦ Ἡρακλέους ξόανον καταπεσον, εἰς κόνιν ἐχώρησε, καὶ μέρος τῆς πόλεως κατενεχθὲν, πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀπώλεσε.

Προστάξαντος δὲ τοῦ Βασιλέως ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀπομηθῆναι, ἐπεὶ ὁ τὴν πληγὴν ἐπενεγκὼν δῆμιος ἀνεύρηγτος ἔμεινε, τῆς χειρὸς αὐτοῦ μετὰ τῆς σπάθης κατενεχθῆναι μὴ δυναμένης, μεταβαλὼν ὁ τυράννος τὴν ἀπόφασιν, δεσμεῖ τὸν Ἅγιον ἐν τροχῷ, πυρᾶς ὑποστρωθείσης κάτωθεν· ἔνθα, διατεμνόμενος τὰ μέλη καὶ διακαϊόμενος, ἠῆξαστο, καὶ ἐλύθη τὰ δεσμά, καὶ ὁ τροχὸς ἔστη, καὶ τὸ πῦρ ἐσβέσθη. Τότε δὲ καὶ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ Φώτιος, προσδραμὼν, περιεπτύξατο αὐτόν, πατέρα καὶ σωτήρα καὶ θεῖον ἀποκαλούμενος.

Δεσμεῖται οὖν ἅμα τῷ Ἁγίῳ κλοιοῖς σιδηροῖς, καὶ εἰρκτῇ ἀμφοτέροι τίθενται. Εἶτα ἐξαχθέντες, ξέονται, καὶ πυρὶ φλέγονται, καὶ ὑπὸ τοῦ δήμου ἐν τῷ θεάτρῳ λίθοις βαλλονται. Ἀβλαβεῖς δὲ ἐν τοσοῦτοις διαφυλαχθέντες δεινοῖς, ξύλοις προσδεθέντες τοὺς πόδας, ὑπὸ ἵππων ἀγρίων σύρεσθαι προσετάχθησαν. Καὶ αὐτῆς μαστιχθέντες σφοδρῶς, καὶ ἄλατι σὺν ὄξει τοὺς ἐκ τῶν πληγῶν μώλωπας ἀναξυθέντες, ἀνεπιμέλητοι ἐπὶ τρισὶ χρόνοις ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ μένειν κατεδικάσθησαν.

Μετὰ δὲ τὸ ταριχευθῆναι ἐπὶ τοσοῦτον αὐτούς, ἐκκαύσας ὁ τυράννος τὸ λεγόμενον Λουτρὸν Ἀντωνίνου ἐπὶ ἡμέραις τρισὶν ἐν αὐτῷ τοὺς κατέκλεισε. Τοῦ δὲ, τῶν κευθμῶνων διὰ προσευχῆς τῶν Ἁγίων διαρραγέντων, καὶ τοῦ στερεώματος διαλυθέντος, πλήθος ὕδατος ἀνεδόθη, ὡς εἶναι αὐτούς, οὐκ εἰς διακεκαυμένον καὶ πυρφόρον, ἀλλ' εἰς δροσοβόλον χωρίον. Ἐπὶ τούτοις ἐπιτεχνᾶται κάμινον ὁ Διοκλητιανὸς χωνοειδῆ, κίσειν ἐπιστηριζομένην. Ἐνθα βληθέντες, πέρας τῆς ἀθλήσεως, καὶ τοὺς τῆς νίκης στεφάνους ἐδέξαντο. Λέγεται δὲ, ὡς ὑποβληθέντας τῇ καμίνῳ, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἐμπνέειν· καὶ ἀνελευσθέντα τὰ σώματα αὐτῶν διὰ σιδηρῶν ὀργάνων, αἰνῆ φανῆναι, μηδὲ μέχρι τριχὸς αὐτοῦ τῆς φλογὸς λυμνηαμένης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Παμφίλου καὶ Καπίτωνος, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Οἱ κείμενοι γῆ, καὶ λύθρῳ πεφυρμένοι,

Εἶφος μετῆλθον, Πάμφιλος καὶ Καπίτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Σεργίου καὶ Στεφάνου, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντων.

Στίχ. Ἴσων ἰδρώτων, Σεργίῳ καὶ Στεφάνῳ,

Ἴσοι στέφανοι· καὶ γὰρ ἔτω τὸ πρέπον.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ·

ἔνον ἀγῶνα, δηνυκότες ξένοι ὠφθητε, ὄντως φρονημάτων ἔνδοξοι τῆς σαρκὸς· τῶν Ἀγγέλων συμπολίται δὲ, συγκληρονόμοι τε τοῦ Χριστοῦ, μεγαλώνυμοι Μάρτυρες.

Ἰπομονῆτε, καὶ καρτερίᾳ ἐνικήσατε, πάντων δυσμενῶν ἀθῆων ἐπιβουλαῖς· καὶ φαιδροὶ πόταις γενόμενοι, πρὸς φέγγος ἄδυτον, μετεβίβασθητε, Πανσοῖδοι.

Ναὸς Ἰριάδος, τῆς ὑπερθέου γενόμενοι, στήλας καὶ ναοὺς ἠδάφισαν ἀνδρικῶς, τῶν

ἀθέων οἱ πανεύφημοι, καὶ πρὸς οὐράνιον, ναὸν μετεβιβάσθησαν ἀγαλλόμενοι.

Οὗς πλατυτέρα, τῶν οὐρανῶν Ἀγνή ὑποδέδεξαι, Λόγον μηδαμοῦ χωρούμενον ὑπέρνου, στενωτάτην τοὺς ὀδεύοντας, ὁδὸν πανάμωμε, πρὸς πλατυσμὸν εἰσάγοντα Δείας ζωῆς.

Τοῦ Ὁσίου. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μίαν φύσιν Τριάδος, μίαν Δέλησιν ἔφης, μίαν ἐνέργειαν· Θεοῦ δὲ σαρκωθέντος, δύο φύσεις, θελήσεις, ἐνεργείας ἐκήρυξας· Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οὐ Δελήματα δύο, διαιρέμενα γνώμης ἐναντιότητι, ποιότητι δὲ μᾶλλον, ἀνεκήρυξας Πάτερ, φυσικῇ διαφέροντα· Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στήλην ὀρθοδοξίας, τοὺς ἐνθέους σου λόγους Πάτερ κατέχοντες, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, καὶ Δελήσεσι σέβομεν, τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸν τὸν σαρκωθέντα.

Δύο Πάτερ εἰδότες, ἐνεργείας τοῦ οἴκτω σαρκωμένου Θεοῦ, δισσαὶς αὐτεξουσίους, Δελήσεις διδαχθέντες, ὑπὸ σοῦ ἀναμελομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ἡ Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ρώμαλέον φρόνημα Σοφοί, ἐπιδεικνύμενοι, Διηρῶν ὀρμήματα, οὐκ ἐπτοήθητε βράσματα, τῶν λεβήτων οὐκ ἐπτήξατε, οὐ τῶν μελῶν ταῖς ἐκτομαῖς, οὐ βασιάνων ποιναῖς, ἐκβοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Γᾶσθε τὰ πάθη τῶν πιστῶν, ἐξεικονίσαντες, Πάθος μακάριον, ὑμῶν τοῖς πάθεσιν Ἅγιοι· καὶ καθαίρετε νοσήματα, καὶ φυγαδεύετε δεινὰ βοῶντες πνεύματα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Δυαὶς ἀθλητῶν περικαλλῆς, Τριάδα ἀκτιστον, καθωμολόγησε, καὶ μυριολεκτον ὤλεσε, πολεμίων ὄντως φάλαγγα, καὶ μυριάσι νοηταῖς συνήφη μελπουσα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Αγία Παρθένη ἢ Θεὸν, τὸν ὑπεράγιον, ἀποκνήσασα, τὸν στεφανώσαντα χάριτι, τῆς Ἁγίουσ τούτους Μάρτυρας, σῶσον ἀγίασον ἡμᾶς, προθύμως μελποντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Ὁσίου. Νικηταὶ τυράννου.

Ολικῶς ποθήσας, τὸν ὑπερποθήσαντα γέγονος ἀνθρώπων, τὸν σταυρόν σου ἦρας, καὶ αὐτῷ Μακάριε συνεσταυρωθῆς, Εὐλογεῖτε κράζων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ξενωθείς ἀπάσης, ἡδονῆς Μακάριε θανατηφόρου, σεαυτὸν εἰργάσω, ὄλον ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον Δεῖον, Εὐλογεῖτε μελπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Απηνοῦς τυράννου, δυσσεβοῦς ὠμότητα οὐκατεπλάγης, ἀλλ' ὡς πύργος ἔστης, ἀκλήνης ἀκλόνητος ὀρθοδοξίας, Εὐλογεῖτε μελπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζωηφόρον αἴγλην, ἐκ μιᾶς Θεότητος τρισυποστατῆ, δεδεγμένος ὠφθῆς, τοῖς ἐν σκοτει ἡλιος καὶ πλανωμένοις, Εὐλογεῖτε μελπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἀδάμ Παρθένη, τοῦ παραπεσόντος μὲν ὠφθῆς θυγάτηρ· τοῦ Θεοῦ δὲ μήτηρ, τῇ ἀνακαινίσαντός μου τὴν οὐσίαν· ὃν ὑμναῶμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ν**ικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῆ χάριτι
• σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου,
• σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε
• πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε
• εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ Δ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Γδοῦ ἡ φαῖδρα καὶ φωσφόρος, καὶ πλήρης χάριτος ἡμέρα, ἔλαμψε Φωτίου τοῦ Δεῖου, καὶ Ἀνικήτου πάντας φωτίζουσα, τοὺς ἐν αὐτῇ γεραίροντας, τὰ φωταυγῆ τέτων παθήματα.

Οφθητε ὡς ἄνθρακες πᾶσαν, ὕλην κακίας ἐπιπρῶντες· ὠφθητε ὡς τίμιοι ἄρνες, ἐθελουσίως κατασφαττόμενοι, καὶ τῷ Ἀμνῷ τῷ αἴροντι, ταῖς ἀμαρτίας προσαγόμενοι.

Στίγματα ὑμῶν Ἀθλοφόροι, καὶ τὰ παθήματα καὶ πόνους, καὶ τὴν ὑπὲρ ἡμῶν καρτερίαν, καὶ τοὺς ἀγῶνας, καὶ τὴν τελείωσιν, πανευκλεῶς δοξάζοντες, σήμερον πάντες εὐφραϊνόμεθα.

Ηνθησαν κοιλάσιν ὀσίως, μαρτυρικαῖς καθάρσεσιν ὁδοὶ, οἱ περικαλλεῖς Ἀθλοφόροι, καὶ ταῖς καρδίαις εὐωδιαζουσι, τῶν εὐσεβῶν ἐν πνεύματι, δυσῶδη πλάνην ἐμειώσαντες.

Θεοτοκίον.

Φώτισον ἡμᾶς ἡ τεκοῦσα, φῶς τὸ ἀπρόσιτον Παρθένη· ἐμπλησον ἡμᾶς εὐφροσύνης, καὶ θυμῆσιν καὶ Δείας γνώσεως, τῆς καθαρᾶς καρδίας σε, εὐσεβοφρόνως μακαρίζοντας.

Τοῦ Ὁσίου. Τὸν προδηλωθέντα.

Ε"τι σου ὡς Ἄβελ, τὸ αἷμα καὶ εἰς αἰῶνας, τὰ θεόπνευστα δόγματα, φωνῇ διαπρυσίῳ, ἢ Χριστοῦ Ἐκκλησία κηρύττει, Μάξιμε παμμακάρο καὶ παμμέγιστε.

Τέτμηται ἡ χεὶρ σου· γράφει δὲ θείῳ δακτυλῷ, ὡς καλαίμῳ καὶ μέλανι, τετμημένη τῇ γλώσση, τῷ σῶ αἵματι τῷ ὀσίῳ Παμμακάρο, πίστιν ἐν καρδίαις τὴν ὀρθόδοξον.

Α"δεταί ἐν κόσμῳ, ἡ ἐνθεὸς παρρησία, καὶ τὸ πῦρ τὸ ἐγκάρδιον, τῆς ἐνθεοῦ ἀγάπης· δι' ἣν Ὁσίε τὴν τοῦ αἵματος χύσιν, Μάξιμε ὑπέστῃς πρόθυμότατα.

Ιστασο πρὸ βήματος, θείε μετὰ Μαρτύρων, οἷς τοῦ ξύλου τῆς πίστεως, ἐκοινωνήσας Πάτερ, καὶ ἡμᾶς οἰκειῶν τῷ Δεσπότη, καὶ σοῦ μιμητὰς ἀπεργαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ Θεοτόκε, τὰ ὄπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος, σὺ εἶ ἡ ἀντίληψις, τῶν εἰς σέ προστρεχόντων· σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινουῦμεν, ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ,
• ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἄει-
• παρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν,
• ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ὁσίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὰ βάθη τῶν κριμάτων σου, ἠρεύνηται τῷ Πνεύματι· τὰ δὲ τοῦ Πνεύματος Σῶτερ, ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει, Μάξιμος ἐξηρεύνησεν, ὡς ἐνδικὸς φιλόσοφος, θελήσεις ἐνεργείας τε, ἀνακηρύττων σε δύο· διὸ λαμπρῶς νῦν τιμᾶται.

Τῶν Μαρτύρων. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Φῶς ἡ Φωτίου τοῖς ὄχλοις, ἐγένετο μαρτυρία, τοῦ Ἀνικητοῦ κικῶντος, ἐν ταῖς βασάνοις τὴν πλάνην, Χριστοῦ τὰς δύο γεννήσεις, θεολογούντων· οὓς εὐφημήσωμεν ἅμα.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατρός ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτί σου, σήμερον ἐν Θαβωρίῳ, φῶς εἶδομεν τὸν Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πᾶσαν Κτίσιν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Παρῆλθεν ἡ σκιά, ἐλήλυθεν ἡ χάρις, ἐν τῷ Θαβῶρ τῷ ὄρει, Μωσῆς ἐβόα Σῶτερ, ἰδὼν σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Ηλίας καὶ Μωσῆς, ἐν τῷ Θαβῶρ, τῷ ὄρει, τὴν ἔξοδον ἐλάλουν, ἣν ἐμέλλες πληρώσειν, ὑπὲρ ἡμῶν Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἐρμών.

Τῆς θείας σου μορφῆς, οἱ τρεῖς τῶν Μαθητῶν σου, ὄραν μὴ δυνηθέντες, τὴν ἀστραπὴν ἐν φῶδι, Σωτῆρ εἰς γῆν κατέπιπτον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Υψωσον εὐσεβῶν, βασιλέων τὸ κέρας, Παμβασιλεῦ οἰκτίρμον, καὶ νίκας δίδου Σῶτερ, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἀκολουθίας.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῆς θείας Μεταμορφώσεως ἡ Ἑορτὴ, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς, ἐν τε τῷ Ἐσπερινῷ, καὶ τῷ Ὄρθρῳ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς Λιτῆς. Ἡ δὲ τοῦ Ἁγίου Μαξίμου Ἀκολουθία προέφαλται κατὰ τὴν χθές.

Ἐὰν δὲ τύχη ἐν Κυριακῇ ἡ παρούσα ἡμέρα, συμπάλλονται τὰ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Ἀναστασίμων, ἅτινα καὶ προηγούνται.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΓ'. τῆ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῆς μεταθέσεως τοῦ Λειψάνου τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχα.

Κινοῦσί σου Μάξιμε πιστοὶ τὴν κόνιν, Δηλοῦντες, ὡς ζῆς ἐξαμείβων καὶ τόπους. Μαξίμου ἀμφὶ τρίτην νεκρὸν δεκάτην μεταθήκαν (*).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς αἰοιδίμου καὶ παμμακαρίστου Βασιλίσσης, καὶ κτιτορίσσης τῆς σεβασμίας Μονῆς τοῦ Παντοκράτορος Σωτῆρος Χριστοῦ, Εἰρήνης, τῆς διὰ τοῦ Ἁγίου καὶ Ἀγγελικῆ σχήματος μετονομασθείσης Ἐξένης Μοναχῆς. Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

(*) Ὅρα τὸ Συναξάριον τοῦ Ἁγίου τούτου τῇ καὶ Γενουαρίου.

ΤΗ ΙΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· καὶ μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Μιχαίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρ. προσόμοια τῶν Προεορτίων γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εν κυβαλοῖς ἠχήσωμεν, ἐν ᾠδαῖς ἀλαλάζωμεν. Ἐορτὴν ἐξοδίων προσεξάρχοντες, καὶ ἐπιτύμβια ἄσματα, παιδρῶς ἐκβοήσωμεν· ἡ γὰρ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, κιβωτός τε ἢ πάγχρυσος, ἐτοιμάζεται, νῦν ἐκ γῆς πρὸς τὰ ἄνω μεταβῆναι, πρὸς παλίνζων καὶ θείαν, μεθισαμένη λαμπρότητα.

Απαστῶν ὁ θίασος, παραδόξως ἀθροίσθητε, ἐκ περάτων σήμερον· ἡ γὰρ ἔμφυχος, πόλις τοῦ πάντων δεσπόζοντος, ἀπαίρειν ἐπιγεται, πρὸς τὰ κρείττω εὐκλεῶς, συγχορευεῖν βασιλεία, τῷ Υἱῷ αὐτῆς· ἥς τῇ θείᾳ κηδεῖα ὁμοφρόνως, σὺν ταῖς ἄνω στρατηγίαις, ὕμνον ἐξοδίων ἄσατε.

Ιερέων ὁ σύλλογος, βασιλεῖς τε καὶ ἄρχοντες, σὺν παρθένων τάγμασι νῦν προφθάσατε, ἅπασ λαός τε συνδράμετε, ᾠδὴν ἐπιτάφιον, ἀναπέμποντες ὁμοῦ· ἡ γὰρ πάντων δεσπόζουσα, μέλλει αὐρίον, τὴν ψυχὴν παραθέσθαι εἰς ταῖς χεῖρας, τοῦ Υἱοῦ μεθισταμένη, πρὸς αἰώνιαν κατοίκησιν.

Καὶ τοῦ Προφήτου γ'.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐδωκας σημείωσιν.

Οῖρος προηγόρευσας, τὸ ἐμφανὲς καὶ περίοπτον, τῆ Σωτῆρος τὸ κήρυγμα, ἐπ' ἄκρων φανήσεται, τῶν ὁρέων Μάκαρ, τὴν ὑψηλοτάτην, θεογνωσίαν προδηλών· ἐφ' ἣν τὰ ἔθνη πίστει συντρέχοντα, προθύμως καταφεύγουσι, καὶ τὴν ᾠδὴν ἐκδιδάσκονται, τοῦ Κυρίου καὶ σώζονται, σωτηρίαν αἰώνιον.

Αρχων ἐξελεύσεται, καὶ ποιμανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, Βηθλεὲμ ἐξορμώμενος, προέφησθε δεσπέσιε, Προφητῶν Μιχαῖα, γλώσση θεοπνεύστῳ, οὗ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν, τῶν τοῦ αἰῶνος εἰσὶν αἱ ἐξοδοὶ· τανῦν δέ σου τὴν πρόρρησιν, ἐκβεθηκυῖαν θεώμενοι, διὰ σὲ τὸν λαλήσαντα, θεοφρόνως δοξάζομεν.

Θρόνῳ παριστάμενος, Θεοῦ Προφήτα σεβάσμιε, καὶ χαρᾶς ἀξιούμενος, καὶ δόξαν θεώμενος, καὶ τρυφῆς ἐνθέος, θείως ἀπολαύων, καὶ χαρμονῆς πνευματικῆς, καὶ εὐφροσύνης ἀ-

ναπιμπλάμενος, τοὺς πίστει νῦν τὴν μνήμην σου, ἐπιτελοῦντας ἐπόπτει, πειρασμῶν ἐκλυτρήμενος, ταῖς ἀπαύστοις πρεσβείαις σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Τὴν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν, Παναγία Παρθένε ἀγνή, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν· ὅτι Μήτηρ γέγονας τῆ ποιητοῦ τῶν ἀπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἱκετεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ, δεόμεθα, τῶν εἰς σὲ μετὰ Θεὸν ταῖς ἐλπίδας θεμένων, Θεοτόκε πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Ωσαύματος καινοῦ! ᾧ τεραστίου ξένου! πῶς νέκρωσιν ὑπέστη, ἡ ζωηφόρος Κόρη, καὶ τάφῳ νῦν καλύπτεται;

Στίχ. Ἀπνευχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς.

Πᾶσα τῶν γηγενῶν, ἡ φύσις χορευέτω· ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος, ἡ τοῦ Ἀδάμ θυγατήρ, πρὸς οὐρανὸν μεθίσταται.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Αἶβε μοι κατὰ νοῦν, τὴν κλίνην τῆς Παρθένου, χοροῖς τῶν Ἀποστόλων, εὐκόσμως κυκλουμένην, ἄδουσι τὸν ἐξοδίων.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ητῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβὶμ ἐνδοξοτέρα, καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα· ἡ δὲ ὑπερβαλλούσα καθαρότητα, τῆς αἰδίου ἕσας δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ταῖς τῆ Υἱοῦ χερσὶ, σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχὴν, καὶ σὺν αὐτῇ πληροῦται τὰ σύμπαντα χαρᾶς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον Προεορτίον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Λαοὶ προσκιρτήσατε, χεῖρας κροτοῦντες πιστῶς, καὶ πόθῳ ἀθροίσθητε, σήμερον χαίροντες, καὶ παιδρῶς ἀλαλάζοντες, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ· τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ Μήτηρ, μέλλει τῶν ἐπιγείων, πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν, ἐνδόξως ἦν ἐν ὕμνοις αἰεὶ, ὡς Θεοτόκον δοξάζομεν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ., Κάθισμα τῆς Θεοτόκης.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Εἰς τὰ οὐράνια, ἡ νοερά σου ψυχὴ, εἰς τὸν Παράδεισον, ἡ καθαρά σου σκηνή, μετα-

τεθεισα ἐκ φθορᾶς, ἀγιάλλεται Παναγία· ὄθεν ἀνταπέδωκε, τοῖς ἀνόμοις ὁ Κύριος· δόλον γὰρ εἰργάσαντο, τῷ τιμίῳ Λειψάνῳ σε· διὸ σὺν Ἀποστόλοις βοῶμεν· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη (*).

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογ., Κάθισμα τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάιη Ἰωσήφ.

Σ ἐ χειρὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένην τὴν ψυχὴν, ὡς πλαστουργός σου καὶ Θεός, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀκήρατον μετέστησεν· ὄθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον· καὶ Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυγάζομεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Προεόρτιος Κανῶν τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Προφήτου.

Κανῶν Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Αἰνῶ γεννηθῶς τῷ Θεῷ τὴν Μητέρα. Ἰωσήφ (**).

Ἐπισημασθέντος αἰ. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• Ἄσσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ Θαλάσσει, ὡδὴν ἐπινίκιον· Ὅτι δεδόξασται:

Ἄσσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐν χώρᾳ ζώντων μεταστήσαντι, τὴν αὐτοῦ κατὰ σάρκα, Παναγίαν Μητέρα τὴν ἄχραντον.

Ἰνα τὸ κάλλος βλέπῃς, καὶ καταπολαύῃς ὡραιοτήτος, τῷ Υἱοῦ σε Παρθένε, πρὸς αὐτὸν μεταστᾶσα ἀνέδραμες.

Νέκρωσιν πῶς ὑπέστης, ἢ τὸν νεκρωτὴν Ἄδου κηῖσα σα, καὶ νεκροῖς τοῖς ἀνθρώποις, διὰ σοῦ τὴν ζωὴν χαρισάμενον;

Ὡφθῃς καθαρωτέρα, πάντων τὸν καθαίροντα κηῖσα σα, ἀμαρτίας Παρθένε· διὰ τοῦτο σε πίστει δοξάζομεν.

Κανῶν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ὡς χρησμολέκτην τὸν Μιχαϊάν αἰνέσω.

Ἐπισημασθέντος αἰ. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγραὶν διοδοῦσας.

Ὡς ἔσοπτρον ὄντως εἰλικρινές, Θεῷ καὶ τῶν Δείων, χρηματίζων τῷ Πλαστουργῷ, πα-

(*) Τὸ Κάθισμα τοῦτο οὕτω διορθοῦται ὑπὸ τοῦ τῶν Μηναίων διορθωτοῦ:

Ἀπὸ τοῦ σκήνους σου, τὴν νεκρὰν σου ψυχὴν· ἀπὸ τοῦ τάφου δὲ, τὴν καθαρὰν σου σκηνὴν, παραλαβὼν ὁ σὸς Υἱός, μετέστης Θεοτόκε, εἰς τὰ ἐπουράνια, ἀποδοὺς τὰ ἐπίχειρα, τοῖς ἀποτολημήσασιν, περιτρέφαι σὸν σκίμπεδα· ὃν τοὺς ἐν πίστει ἀσπαζομένους, σῶζε πανάχραντε πρεσβείαις σου.

(**) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανὸνα Προεόρτιον, πρὸς τὸ, Ἰππὸν καὶ ἀναβάτην, φέροντα Ἀκροστιχίδα: Τῆς Θεοτόκου Κοίμησιν ἐξάδω λέγων. Ἔστιν ὁμοῦς ἀνωκυρος, καὶ κακὸς ὅλος, ὡς καὶ αὐτὴ ἐτι ἡ Ἀκροστιχίς.

ρίστασαι Μαῖκαρ· ὃν δυσώπει, κινδύνων σῶσαι τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε.

Συνέσεως πλήρης πνευματικῆς, ὑπάρχων Μιχαῖα, καὶ σοφίας παρὰ Θεῷ, τὴν τῶν ἐσομένων ἐμύθησεν, ὡς καθαρὸς γινώσιν πανάριστε.

Χρησμοὺς ἐκτιθέμενος εὐσεβῶς, τὸν Κύριον ἔφης, οὐρανόθεν ἐπὶ τῆς γῆς, φανῆναι Παμμακάρε διαγραφῶν, τὴν πρὸς ἡμᾶς αὐτοῦ φανέρωσιν. Θεοτοκίον.

Ρύομενος ὡφθη ἐπὶ τῆς γῆς, τοὺς πρὶν αἰχμαλώτους, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, σαρκὸς ἐν προσλήψει Θεομητορ, ὁ πρὸ αἰώνων γνωριζόμενος.

Προεόρτιος. Ἐπισημασθέντος γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Γῆ καὶ τὰ οὐράνια, τῇ Μεταστάσει σου χαίρουσι, Μήτηρ Θεοῦ, διὰ σοῦ τυχόντα, παραδόξου ἐνώσεως.

Εἴχαιρον οὐράνιοι, ὑποδεχόμενοι Ἄγγελοι, σὲ ἀπὸ γῆς, ἀναφερομένην, Θεοτόκε Πανύμνητε.

Γέγονε παραδόξος, ὡς περ ἡ κύσις Ἀχραντε, σοῦ ἀληθῶς, οὕτω καὶ ἡ Δεία, καὶ σεπτὴ σου Μετάστασις.

Ηῤῃς πρὸς σκηνώματα, τὰ ἐπουράνια πάνανγε, οὕσα Θεοῦ, ἄχραντε Παρθένε, καθάρωτατον τέμενος.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ αὐτὸς Εἰρμός.

Ησὴ γλώσσα κάλαμος, τοῦ Δείου Πνεύματος γέγονε, δι' ἧς ἡμῖν, τὴν τῶν ἐσομένων, ἐφανέρωσας ἔκβασιν.

Σὺ τὸν προαιώνιον, σάρκα γενόμενον ἔδειξας, ἐν Βηθλεεμ, ἄρχοντα τῶν ὄλων, καὶ Σωτήρα ἠγοῦμενον.

Μύστις ἀκριβέστατος, τῶν ὑπὲρ νοῦν ἡμῖν γέγονας, προφητικοῖς, ἐνδοξε Προφήτα, φωτισμοῖς αὐγαζόμενος. Θεοτοκίον.

Οῤῃς ἐμφανέστατον, σὺ ἐχηματίσας Πάνανγε, οὕ ἐπιβαῖς. Κύριος ἐφάνη· ἐφ' ὃν νῦν καταφεύγομεν. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρέχόντων σοι
• **Σ**ὺ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων
• καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Προφήτου.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Σὲ δοχεῖον εὐρούσα αἰγὸν καὶ ἄμωμον, ἢ τοῦ Πνεύματος χάρις ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, καὶ τὰ μέλλοντα σαφῶς, ὡς ἐνεστῶτα εἶπεῖν, τὴν σὴν διήγειρε ψυχὴν, Προφήτα κήρυξ τοῦ Χριστοῦ· διὸ μὴ παύση πρεσβεῦων, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμῶντων, σοῦ ἐπαξίως μνήμην τὴν ἐνδοξον.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὰ προεόρτια τῆς Μεταστάσεως, πανηγυρίζοντες τῆς Θεομήτορος, ἀγαλλιώμενοι φαιδρῶς, πρὸς αὐτὴν ἀνακράζομεν· Χαῖρε ἡ ἀπαίρουσα, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια· χαῖρε ἡ τὰ πέρατα, τῇ Κοιμήσει ζωώσασα· διὸ νῦν μεταβαίνουσα μέμνησο, τῷ κόσμῳ, ἡ Κεχαριτωμένη.

Προεόρτιος. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Θόμβος εἶχε καὶ ἐκστασις, τοὺς τοῦ Λόγου μύσας ὀρώντας Ἀχραντε, σὲ νεκρὰν οὖσαν καὶ ἄφωνον, τῆς ζωῆς Μητέρα χρηματίζουσα.

Ω κηδείας! ὦ χάριτος! ὦ τῆς ὑπὲρ λόγον τότε ὑμνήσεως! ἦν προσῆγον οἱ θεόφρονες, σὲ περιστώτες Παμμακάριστε.

Σὺ χωρίον εὐρύχωρον, γέγονας τοῦ Λόγου· ὅθεν μετῆρέ σε, πρὸς εὐρύχωρον καὶ ἅγιον, Θεοτόκε λῆξιν καὶ αἰώνιον.

Τὴν ἁγίαν σε Κοίμησιν, Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι μακαρίζουσι· πάντων πέλεις γὰρ Βασίλισσα, Βασιλέα πάντων ἡ κυήσασα.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ αὐτός.

Λαμπηδόσι τῆς ἄνωθεν, θείας ἐπιπνοίας καταυγαζόμενος, τὰ ἐσόμενα ἐμήνυσας, ὡς παρόντα βλέπων Ἀξιάγαστε.

Εκ Σιών ἐξελήλυθε, νόμος ὡς προέφης Θεομακάριστε, καὶ διέδραμε τὰ πέρατα, τοῦ Χριστοῦ ὁ λόγος κηρυττόμενος.

Κυριεύειν ἐπέφανεν, οἴκου Ἰακώβ τῶν ὄλων ὁ Κύριος, καὶ ἐν δόξῃ τοῦ ὀνόματος, ὡς ποιμὴν παιμαίνει τὸν λαὸν αὐτοῦ. Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἀδάμ ἡ ἀπόγονος, Μητὴρ τῆ Θεοῦ καὶ Κτίστου πεπίστευται· σάρκα τοῦτον γὰρ γε κείμενον, ἐξ αὐτῆς ἀφράστως ἀπεκίησεν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ο τάφος σε κηρύττει Πανάμωμε, τὴν ταφὴν σου, καὶ τὴν μετὰ σώματος, πρὸς οὐρανοὺς νῦν Μετάστασιν.

Υμνήσατε παρθένοι δοξάσατε, νεανίσκοι, πρεσβύται καὶ ἄρχοντες, τῆς Θεοτόκου τὴν Κοίμησιν.

Θανοῦσα ἀθανάτους μετέβης, πρὸς κατοικίας, ἐχθρὸν θανατώσασα, τῷ τοκετῷ σε Πανάμωμε.

Εκίκλουν θεολήπτων ἀνδρῶν σε, χοροστασίαι, ἐξοδίαις ῥήμασιν, ὑμνολογοῦντές σε Δέσποινα. Τοῦ Προφήτου. Ὁ αὐτός.

Ηγάπησας ὀπίσω πορεύεσθαι, τοῦ Κυρίου, ἕτοιμος γενόμενος, ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ Πάνσοφε.

Νενόηκας τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι, σωτηρίαν, ἅπασιν τοῖς ἔθνεσιν, ἐξ Ἰηδαίων Θεσπέσιε.

Τὴν χάριν θεωρῶν προεκήρυξας, Θεοφάντορ, ἐφ' ἣν καταφεύζονται, ἔθνῶν ἀγέλαι σωζόμεναι. Θεοτοκίον.

Ο τόπος τοῦ Κυρίου σὺ πέφηνας, Θεομήτορ, ἐξ οὗ ἐκπεπόρευται, τὸν κόσμον πλάνης ῥυσάμενος.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ο οἶκος τὸν τοῦ παντός συνοχέα, ὁ χωρήσας μεταβαίνει οἰκῆσαι, πρὸς οὐρανοὺς, οὐρανὸς δεδειγμένος, Χριστοῦ καὶ θρόνος, καὶ μέγα παλάτιον, ἡ πάνταγνος Περιστερά· ἥς τὴν θείαν ὑμνήσωμεν Κοίμησιν.

Υπόπτεροι ἐν νεφέλαις ἀρθέντες, αἰετοὶ ὡς ὑψιπέται τοῦ Λόγου, Γεθσημανῆ, συνελθόντες Παρθένε, σὲ ἐπεφώνουν ἀπαίρειν τὴν μέλλουσαν, πανύμνητε πρὸς οὐρανόν· οὓς ὡς τέκνα Υἱοῦ σου ὑλόγησας.

Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα πέλει, κοσμικῶν ἀπὸ κοιλάδων; τίς αὕτη, ἡ προπομπῆ, καὶ προπόρευσις ξένη; τί τὸ ὀρώμενον μέγα μυσῆριον; Ἡ πάντων ἐστὶ Βασιλὶς, καὶ Κυρία καὶ δόξα καὶ καύχημα.

Η ἄλαζεν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, καὶ δακρῶν ἐπληρώθη ἡνίκα, σοῦ τὴν ψυχὴν, τὴν ἁγίαν λιπῆσαν, τὸ θεοδόχον τεθέαται σκηνώμα· καὶ ὑμνήσε θεοπρεπῶς, σοῦ τὴν θείαν Πανάμωμε Κοίμησιν.

Τοῦ Προφήτου. Χιτωνά μοι παράσχου.

Νόμων ἀντεχόμενος Θεοῦ, διηλεγξας ἅπαντας, τοὺς παραβαίνοντας, τὴν τοῦ νόμου φυλακὴν Παναιοδίμω.

Μιχαῖα τὸ θείον καὶ σεπτὸν, τῆ Πνεύματος ὄργανον, ταῖς ἰκεσίαις σου, ἐκ κινδύνων τοὺς πιστοὺς διαφυλάξον. Θεοτοκίον.

Γοῦδα τὸν οἶκον ἐμφανῆ, Παρθένε πεποίηκας, τὸν ἀνατείλαντα, ἐξ ἁγίας σου γαστρὸς φανερώσασα. Ὁ Εἰρμός.

» Χιτωνά μοι παράσχε φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον Προεόρτιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου ἡ οἰκουμένη, τῷ αὐτῷ Πνεύματι, πεπαικιμένη νοερῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα. Ὁ Οἶκος.

Νῦν εὐφραϊνέσθω οὐρανὸς, σκιρτάτω πᾶσα κτίσις· ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος ἀπὸ τῆς γῆς.

ἀπαίρει, καὶ πρὸς Παραδείσον μολεῖ· πᾶσι σωτηρία ἐπεφάνη ἐκ Θεοῦ, πρεσβεύουσα καὶ σκέπουσα. Διὸ καὶ Ἀποστόλων ἐπέδραμε πᾶσα ἡ χορεία, ἐκ περάτων ἀθροισθεῖσα· νεφέλαι γὰρ ἐφάνησαν ἄφνω ἀρπάσασαι αὐτῆς· ἐπέστησαν ἅμα τῇ Μητρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ ἀνεβῶν· Χαῖρε θησαυρὲ τῆ Μάννα τῆς διαθήκης. Χαῖρε Παρθένη, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Μιχαίου.

Στίχοι.

Ἐκ γῆς μὲν ἦρθην, εἶδὲ καὶ πόλον φθάσω,
Χάριν Μιχαίας, εἶσομαί σοι τῷ ξύλῳ.

Μιχαίας δεκάτῃ ξύλῳ ἦρθη ἠδὲ τετάρτῃ.

Οὗτος ἦν υἱὸς Ἰωραμ, γεννηθεὶς ἐν Μωραθῇ, ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ, καὶ προεφίτευσεν ἔτη πδ΄. Προέλαβε δὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ, ἔτη χς΄. καὶ πολλὰ ποιήσας Ἀχαῶς τῷ Βασιλεῖ Ἰούδα, ὑπὸ Ἰωραμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἀναιρεῖται κρεμασθεὶς, ὅτι ἠλεγχεν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς ἀσεβείαις αὐτοῦ, καὶ τῶν πατέρων αὐτοῦ· καὶ θανὼν ἐτάφη ἐν Μωραθῇ, ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ μόνος, σύνεγγυς τοῦ πολυανδρίου Ἐνακείμ· καὶ ἔστιν ὁ τάφος αὐτοῦ γνωσκόμενος (*).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μαρκελλοῦ, Ἐπισκόπου Ἀπαμείας.

Στίχ. Κνίσσαις νοηταῖς τὸν Θεὸν καθηδύνας,

Καὶ σαρκὸς αὐτὸν ἠδύνεις κνίσση Πάτερ.

Οὗτος γέγονεν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Βασιλέως, ἐκ τῆς Κυπρίων ὀρμώμενος νήσου· ἐν ἣ, κοσμικὴν πράξας ἀρχὴν, καὶ τὴν διοίκησιν αὐτῆς πιστευθεὶς, πάντας ἐξέπληξεν, εὐσεβεῖα καὶ ἀκριβεῖα περὶ τὰ πράγματα χρώμενος. Εἰς δὲ τὴν Ἱεραρχικὴν τάξιν μεταβάς, καὶ Ἀπαμείας τῆς κατὰ Συρίαν Ἐπίσκοπος καταστάς, πρὸς τε τὰ ἄλλα δικαίως ἐπολιτεύσατο καὶ ὁσίως, καὶ δὴ καὶ θερμὸς τῆς κατὰ Χριστὸν πίστεως γέγονε ζηλωτῆς, Ἐκκλησίας τε εἰς δόξαν Θεοῦ συνιστῶν, καὶ ναοὺς εἰδωλικοὺς καταδαιρῶν. Ὦν ἓνα μὴ συγχωροῦντος αὐτῷ τοῦ ἐν αὐτῷ δαίμονος κατακαῆναι, ἢ μηχαναῖς τισὶ καταβληθῆναι, ὃς ἐλέγετο τοῦ Διὸς, λαβὼν ὕδωρ ὁ Ἅγιος, καὶ εὐλογήσας, καὶ τοῖς στοιβαθεῖσι ξύλοις ἐπιβράνας, ἀναφθῆναι καὶ κατακαῆναι πεποίηκε. Σοχηθεὶς δὲ ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ εἰς πῦρ βλῆθεὶς, τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου ἠνεγκάτο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς εἰς τὸ παλάτιον ἀνακμοιδῆς τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Στίχ. Λόγους ἀνάψας, ἀντὶ παιδρῶν λαμπάδων,

Σταυρὸν προπέμπω τῶν ἀνακτόρων ἔσω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Οὐρσικίου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ Βασιλέως, ἐκ πόλεως Σιβιεντοῦ, τοῦ τῶν ἄνω Ἰλλυριῶν, στρατιώτης τὴν τάξιν, καὶ ἐπὶ τὴν τοῦ Τριβούνου ἀξίαν ἤδη προκόψας.

(*) Ὅρα ἐν τῷ Μ. Ὁρολογίῳ τίς ἦν, καὶ πότε ἤκμασεν ὁ Μιχαίας οὗτος.

Διαβάλλεται οὖν πρὸς τὸν Βασιλέα Μαξιμιανόν, ὃς Ἀριστείδῃ τῷ Ἐπάρχῳ τὸν Ἅγιον ἐξετασθῆσόμενον δέδωκε· παρ' οὗ βουνεύροις κατὰ τῶν νώτων καὶ τῶν πλευρῶν σφοδρῶς αἰκίζεται· εἶτα, λίνοις ἐλαίῳ διαβρόχοις περιελισθεὶς τὰς χεῖρας, καὶ θείῳ καὶ ῥητίνῃ ἐπιπασθεὶς, ὑφάπτεται. Ἐνθα τοῦ Ἁγίου δίκαια πάσχειν τὰς χεῖρας αὐτοῦ λέγοντος, ὅτι τὸν τύραννον ἀπολλύμενον κακίστα διεσώσατο· ἐπεὶ παρά τινος Τερτυλιανοῦ ἐμέμθη ὁ τύραννος, ὡς ἀγνώμων περὶ τὸν εὐεργέτην γενόμενος, ὕδωρ τε ἐπιχέει κατὰ τῶν χειρῶν τοῦ Ἁγίου, καὶ τὴν φλόγα σβέσαι προσέταξεν. Ὀλβιανὸς δὲ τις οὕτω καλούμενος, Ἑλληὴν, ὀργισθεὶς, σὺν ταραχῇ ἀπὸ τοῦ Πραιτωρίου ἐξῆλθεν· ὃς οἴκαδε γενόμενος, ὑπὸ σκορπίου πληγεὶς, σὺν ὀδύνη κακῶς τὴν ψυχὴν ἀπέρρηξεν. Ὁ δὲ Ἅγιος Οὐρσίκιος δέχεται τὴν ἀπόφασιν, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, Οὐάλεντος, τοῦ διαβαλόντος αὐτὸν, σπασαμένου τὸ ξίφος, καὶ τρίτον ἐνεγκαντος κατ' αὐτοῦ.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Νόμους τῆς φύσεως λαθοῦσα, τῇ κυήσει σου τῷ ἀνθρωπίνῳ νόμῳ, θνήσκεις μόνῃ Ἄγνῃ, ζώσασσα τοὺς πάλαι, νενεκρωμένους ἄχραντε, ζωηφόρῳ τοκετῷ σου.

Μένει κενὸς ὁ θείος τάφος, σοῦ τῆ σώματος, τῆς χάριτος δὲ πλήρης· ποταμοὺς γὰρ ἡμῖν, πηγάζει ἰαμάτων, καὶ ἀποπαύει ρεύματα, Παναγία Θεοτόκε.

Ἡ ῥθη τὸ σῶμα μὲν τοῦ τάφου, παραμένει δὲ ἡμῖν ἡ εὐλογία, σοῦ Παρθένη ἀγνή, τυφλοὺς φωταγωγῆσα, καὶ σοῦ τὸ εὐσυμπάθητον, ὑπεμφαίνουσα πλουσίως.

Τίμε καινὴ ἐν ᾧ ὁ Λόγος, ἀναγέγραπται συνῳδῶ ξενωτάτῃ, βίβλῳ πάντας ζωῆς, ἰκέτευε γραφῆναι, τοὺς τὴν σεπτίνσου Κοίμησιν, καὶ παρσδοξὸν ὑμνοῦντας.

Τοῦ Προφήτου. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Χρησιμώτατος ὦφθης, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων καὶ δραστηκώτατος, τὸ θράσος τῶν κρατούντων, ἐλέγχων καὶ διδάσκων, καὶ βωῶν Ἀξιάγαστε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀ'παστράπτων ἀκτίσι, πολιτείας ἐνθέου καὶ καθαρότητος, Προφήτης ἀνεδείχθης, τῆς θείας ἐμφανείας, ἀναμέλπων Μακάριε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἰ'σουργὸς τῷ τεκόντι, ἰσοδύναμος Λόγος καὶ συναΐδιος, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, Πατὴρ τῆ εὐδοκίᾳ, πλαστοουργεῖται ὡς ἄνθρωπος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Προεόρτιος. Ὡδὴ η'. Οἱ θεορρήμονες Παῖδες.

Ε'κ τῶν περάτων ἐλθόντες οἱ περάτων, φωτοειδέστατοι στύλοι, πρὸς τὴν Σιών πα-

ρεγένοντο, πέρας βίου λαβοῦσαν, κηδεῦσαι σε Ἄχραντε.

Ρήτορευόντων οὐ σθένει πάσα γλῶσσα, οὐδὲ Ἀγγέλων ἀξίως, ἀνευφημησαί σε τάγμα-
τα· ἀσυγκρίτως γὰρ πάντων, ὑπέρκεισαι Δέ-
σποινα.

Αγαλλιᾶσθω ἡ κτίσις, αἱ νεφέλαι, ἐν τῇ πα-
ρούσῃ ἡμέρᾳ, δικαιοσύνην ῥανάτωσαν, τῆς
Παρθένου τιμῶσαι, τὴν Δεῖαν Μετάστασιν.

Θεοτοκίον.

Ιδε ὁ Θρόνος Κυρίου ὑπερέχων, τὰ Χερουβίμ
καὶ τοὺς Θρόνους, γῆθεν ὑψῆται τεθήσεται,
εἰς βασιλεία Δεῖα, ἡ μόνη πανάμωμος.

Τοῦ Προφήτου. Μουσικῶν ὀργάνων.

Απ' ἀρχῆς ὑπάρχων ἐξ αἰῶνος, τοῦ Θεοῦ ὁ
Λόγος ἐπεφάνη, λυτρώμενος τῆς ἐξ Ἀδάμ,
Μιχαίας ὡς προέφη, τὸν Κύριον ὑμνοῦντας, καὶ
ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νοερώς μουόμενος ἐβόας· Θελητῆς ἐλέους ὁ
Δεσπότης, ὡς εὐσπλαγχνος μετανοῶν, ἐπι-
ταῖς ἀδικίαις, τῶν πίστει μελωδούντων, καὶ ὑ-
περυψούντων αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αστραπῆς ὡς φέγγος ἀπεφάνθη, τοῦ Θεοῦ
τὴν αἴγλην δεδεγμένος, ὡς ἔσοπτρον δια-
φανές, γενόμενος Μιχαία, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε βροῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ισχυρὰν παράκλησιν Παρθένε, τὸν ἐκ σοῦ τε-
χθέντα κερτημένον, κρατῆμεν ἀποστολικῶς,
σεπτῆς ὁμολογίας, ὡς Κύριον ὑμνοῦντες, καὶ
ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**ουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ
» **Μ**λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἰκόνι
» τῇ ἐν Δεηρᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες,
» τὸν Κύριον ἀνύμνου, καὶ ἐδοξολογοῦν εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Προεόρτιος. Ὡδὴ Δ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ως πάντων φαῖδροτέρα, τῶν ἐπιφανείων, τῆς
ὑμνηταῖς τῆς παιδρᾶς σου Κοιμήσεως, τῶν
σῶν χαρίτων τῷ φέγγει φαῖδρνον φωτίσον.

Σκιρτήσατε καρδίαι, πάντων εὐσεβοῦντων,
ἐν τῇ Κοιμήσει τῆς μόνης Θεόπαιδος, τῇ
ἀκοιμήτῳ πρεσβείᾳ ταύτης σωζόμεναι.

Η γῆ πανηγυρίζει, Ἄγγελοι σκιρτῶσιν, ἀ-
γαλλιώνται, δὲ πάντες οἱ Δίκαιοι, ἐν τῇ
Κοιμήσει σου Κόρη ὑμνολογοῦντές σε.

Φιλάγαθε Παρθένε, ῥᾶνον ἐπὶ πάντας, τὰ
ἀγαθὰ σου ἐλέη, καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἡ τὸν
παναίγαθον Λόγον ἀποκηύσασα.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ αὐτός.

Νοὶ τῷ ἀκηραίτῳ, καὶ καθαρωτάτῳ, μαρμα-
ρυγαῖς εὐσεβείας λαμπόμενος, ὑπὲρ τοῦ
κόσμου πρεσβεῦν αἰεὶ καρίστασαι.

Επέστη ἡ φωσφόρος, μνήμη σου Προφήτα,
προφητικῶν χαρισμάτων ἀνάπλεως, καὶ
ποταμοὺς μετανοίας ἀναπηγαίζουσα.

Σωτήρα τὸν τοῦ κόσμου, παραγεγονότα, κα-
τὰ τὴν σὴν προφητείαν Δεώμενος, τῆς ὑπὲρ
νοῦν εὐφροσύνης Μαίκαρ ἀπόλαυε. Θεοτοκίον.

Ως πάντων ὑπερτέρα, καὶ καθαρωτέρα, τὸν
μολυσμὸν τῆς ψυχῆς μου καθάρισον, ἡ τὸν
Θεὸν συλλαβοῦσα τὸν ὑπεράγαθον. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
» σου σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀ-
» σωματοῖς χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Προφήτου.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Προσφόρως ἐξελεύσεται, ἀρχων τε καὶ ἡγού-
μενος, ὃς ποιμανεῖ ἐν εἰρήνῃ, λαὸν αὐτοῦ
σύ προέφης, Θεοῦ Προφήτα Μιχαία, Βηθλεὲμ
ἐξορμώμενος, οὗ ἀληθῶς αἱ ἔξοδοι, ἐξ ἡμερῶν
τοῦ αἰῶνος· δι' οὗ ἐσώθημεν πάντες.

Προεόρτιον, ὁμοιον.

Σοῦ τῆς σεπτῆς Κοιμήσεως, τὴν μνήμην τὴν
ὑπέρλαμπρον, πανηγυρίζοντες πόθῳ, ἐξά-
δομεν Θεοτόκε· σὺ δὲ ὡς Μήτηρ ἄχραντε, πρὸς
τὸν Υἱὸν ἀπαίρουσα, ἐν δόξῃ σου καὶ Κύριον,
Χριστιανῶν ὑπερέχου, τῶν πίστει σε ἀνυ-
μούντων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ προσόμοια
τῶν Προεορτίων.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἀθροίζεται κηδεῦσαι,
Μητέρα Θεοτόκον, ἐλθόντες ἐκ περάτων,
παντοδυναμῷ νεύματι.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Νύμφη ἡ τοῦ Θεοῦ, Βασίλισσα Παρθένος,
τῶν ἐκλεκτῶν ἡ δόξα, καύχημα τῶν παρ-
θένων, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Ηθροισται ὁ χορὸς, Μαθητῶν παραδόξως,
ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεῦσαι σου τὸ
σῶμα, τὸ Δεῖον καὶ ἀκήρατον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Δέσποινα ἀγαθῆ, ταῖς ἀγίας σε χεῖρας, πρὸς
τὸν Υἱὸν σου ἄρον, τὸν φιλόψυχον πλάσῃν,
αἰκτιρῆσαι τοὺς δούλους σου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἀκολουθίας, ὡς σύνθηες,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας :

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εἴαν ἡ παρούσα Ἑορτὴ τῆς Θεοτίκου τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἰστέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ, Μακάριο ἄνῃρ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς ε'. Δόξα, καὶ νῦν. Θεαρχίῳ νεύματι. Εἰσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀναστάσιμον ἀπαξ, καὶ τῆς Ἑορτῆς δις· καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς. Τὸ, Ἄξιόν ἐστι, κτλ. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς — Ἡ συνήθης Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ ὁ Πολυέλεος τῆς Θεοτόκου, Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου. Εἰς τὰ Κάθισματα, Ἀναστάσιμα δύο, καὶ ἐν τῆς Ἑορτῆς. Ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν β'. Στιχολογίαν· τὸ δὲ γ'. Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς, τὸ εἰς τὸν Πολυέλεον, ψάλλεται δις. Εὐλογητάρια οὐ ψάλλονται, ἀλλ' εὐθύς οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου. Προκείμενον, Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου. Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν. χῦμα. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'. Ὅτε ἡ μετὰστασις. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπὸ γ'. Ὤδῃς, ἡ Ὑπακοὴ τῆς Ἑορτῆς χῦμα. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασαίαι, Πεποικιλμένα. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλ' ἀντ' αὐτῆς ἡ δ'. Ὤδῃ τῆς Ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάριον τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἑορτῆς δις. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα, τῆς Ἑορτῆς. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένα. Δοξολογία Μεγάλῃ, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, κτλ. Ἀπόσθλος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος β'. Ποίους εὐφημιῶν στέμμασι.

Ποίους οἱ εὐτελεῖς χεῖλεσι, μακαρίσωμεν τὴν Θεοτόκον; τὴν τιμιωτέραν τῆς κτίσεως, καὶ ἀγιωτέραν ὑπάρχουσαν, Χερυβὶμ καὶ πάντων τῶν Ἀγγέλων· τὸν θρόνον, τοῦ Βασιλέως τὸν ἀσαλευτον· τὸν οἶκον, ἐν ᾧ κατώκησεν ὁ Ὑψιστος· τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου· τοῦ Θεοῦ ἀγίασμα· τὴν παρέχουσαν τοῖς πιστοῖς, ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ αὐτῆς, πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος.

Τίνα τὰ φοβερά ἄσματα, ἃ προσῆξάν σοι τότε Παρθένε; κύκλω τῆς σῆς κλίνης ἰστά-

μενοι, πάντες οἱ τοῦ Λόγου Ἀπόστολοι, καὶ θαμβητικῶς ἀναβοῶντες. Ἀπαίρει, τοῦ Βασιλέως τὸ παλάτιον· ὑψοῦται, ἢ κιβωτὸς τοῦ ἐγιασματος· πύλαι ἐπάρθητε ὅπως, τοῦ Θεοῦ ἢ πύλη, ἐν πολλῇ εἰσέλθῃ χαρᾷ, τῷ κόσμῳ ἀπαύστως, αἰτουμένη τὸ μέγα ἔλεος.

Ποῖα πνευματικὰ ἄσματα, νῦν προσάξωμέν σοι Παναγία! τῇ γὰρ ἀθανάτῳ Κοιμήσει σου, ἅπαντα τὸν κόσμον ἡγίασας, καὶ πρὸς ὑπερκόσμια μετέβης, τὸ κάλλος, κατανοεῖν τοῦ Παντοκράτορος, καὶ τούτῳ, οἷά περ Μήτηρ συναγαλλεσθαι, Ἀγγελικῶν σε ταγμαίων, δορυφορησάντων ἀγνή, καὶ ψυχῶν Δικαίων· μεθ' ὧν αἰτησαι ἡμῖν, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερυβὶμ ἐνδοξοτέρα, καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα· ἢ δι' ὑπερβάλλουσαν καθαρότητα, τῆς αἰδίου οὐσίας δοχεῖον γεγενημένη, ἐν ταῖς τῷ Υἱῷ χερσὶ, σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχῇν, καὶ σὺν αὐτῇ πληροῦται τὰ σύμπαντα χαρᾶς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Ἄημος τῶν Μαθητῶν, ἀθροίζεται κηδεῦσαι, Μητέρα Θεοτόκον, ἐλθόντες ἐκ περάτων, παντοδυνάμῳ νεύματι.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Νύμφη ἡ τοῦ Θεοῦ, Βασίλισσα Παρθένος, τῶν ἐκλεκτῶν ἡ δόξα, καύχημα τῶν παρθένων, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται.

Στίχ. Ὄμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Ἡ θροισται ὁ χορὸς, Μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεῦσαι σου τὸ σῶμα, τὸ θείον καὶ ἀκήρατον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ἄσπινα ἀγαθῇ, τὰς ἀγίας σε χεῖρας, πρὸς τὸν Υἱὸν σου ἄρον, τὸν φιλόψυχον πλάστην, οἰκτιρῆσαι τοὺς δούλους σου.

Ἀπολυτίκιον· Ἐν τῇ Γεννήσει.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῳ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὴν ἀστάσιν.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος α΄. Αὐτόμελον.

Ω τὸ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγή τῆς ζωῆς, ἐν μνημείῳ τίθεται, καὶ κλίμαξ πρὸς οὐρανόν, ὁ τάφος γίνεται. Εὐφραίνου Γεθσημανῆ, τῆς Θεοτόκου τὸ ἅγιον τέμενος. Βοήσωμεν οἱ πιστοί, τὸν Γαβριὴλ κεκτημένοι ταξίαρχον. Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Βαβαὶ τῶν σῶν μυστηρίων ἀγνή! τοῦ Ὑψίστου θρόνου, ἀνεδείχθης Δέσποινα, καὶ γῆθεν πρὸς οὐρανόν, μετέστης σήμερον. Ἡ δόξα σου εὐπρεπῆς, θεοφεγγέσιν ἐκλάμπουσα χάρισι. Παρθένοι σὺν τῇ Μητρὶ, τοῦ Βασιλέως, πρὸς ὕψος ἐπάρθητε. Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὴν σὴν δοξαζοῦσι Κοίμησιν, Ἐξουσίαι θρόνοι, Ἀρχαὶ Κυριότητες, Δυναμίεις καὶ Χερουβὶμ, καὶ τὰ φρικτὰ Σεραφίμ. Ἀγάλλονται γηγενεῖς, ἐπὶ τῇ θείᾳ σου δόξῃ κοσμούμενοι. Προσπίπτουσι βασιλεῖς, σὺν Ἀρχαγγέλοις Ἀγγέλοις καὶ μέλπουσι. Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος α΄.

Θεαρχίῳ νεύματι, πάντοθεν οἱ θεοφόροι Ἀπόστολοι, ὑπὸ νεφῶν μεταρσίως αἰρόμενοι, Ἦχος πλ. α΄. Καταλαβόντες τὸ πανάχραντον, καὶ ζωαρχικόν σου σκῆνος, ἐξόχως ἠσπάζοντο.

Ἦχος β΄. Αἱ δὲ ὑπέρτατοι τῶν οὐρανῶν Δυναμίεις, σὺν τῷ οἰκείῳ Δεσπότη παραγενόμεναι,

Ἦχος πλ. β΄. Τὸ θεοδόχον καὶ ἀκραιφνέστατον σῶμα προπέμπουσι, τῷ δεῖν κρατούμεναι ὑπερκοσμίως δὲ προώχοντο, καὶ ἀοράτως ἐβόων, ταῖς ἀνωτέραις ταξιαρχίαις. Ἴδου ἡ παντάνασσα Θεόπαις παραγέγονεν.

Ἦχος γ΄. Ἄρατε πύλας, καὶ ταύτην ὑπερκοσμίως ὑποδέξασθε, τὴν τοῦ αἰωνίου φωτὸς Μητέρα.

Ἦχος βαρύς. Διὰ ταύτης γὰρ ἡ παγγενῆς τῶν βροτῶν σωτηρία γέγονεν ἢ ἀτενίζειν οὐκ ἰσχύομεν, καὶ ταύτῃ ἄξιον γέρας ἀπονέμειν ἀδύνατον.

Ἦχος δ΄. Ταύτης γὰρ τὸ ὑπερβάλλον, ὑπέρχει πᾶσαν ἔννοιαν.

Ἦχος πλ. δ΄. Διὸ ἄχραντε Θεοτόκε, αἰεὶ σὺν ζωηφόρῳ Βασιλεῖ, καὶ τόκῳ ζῶσα, πρέσβευε διηνεκῶς, περιφρουρησαὶ καὶ σῶσαι, ἀπὸ πά-

σης προσβολῆς ἐναντίας τὴν νεολαίαν σου τὴν γὰρ σὴν προστασίαν κεκτῆμεθα,

Ἦχος α΄. Εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀγλαοφανῶς μακαρίζοντες.

Εἴσοδος. Φῶς ἠλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου, καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρρὰν, καὶ ἀπῆντησέ ^{Κεφ. 27. 10.} τὸπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδου γὰρ ὁ ἥλιος. Καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτῆ· καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῆ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτήν· ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς· καὶ εἶπεν· Ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραάμ τοῦ πατρός σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, μὴ φοβῆ. Ἡ γῆ, ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡσεὶ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ Θάλασσαν, καὶ Λίβαν, καὶ Βορρὰν, καὶ ἐπὶ Ἀνατολάς· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ, διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ, οὗ ἐὰν πορευθῆς· καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην· ὅτι οὐ μῆ σε ἐγκαταλίπω, ἕως τοῦ ποιῆσαι με πάντα ὅσα ἐλάλησα σοί. Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· Ὅτι ἔστι Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τῆτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη καὶ εἶπεν· Ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος! οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἡ οἴκος Θεοῦ· καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέ- ^{Κεφ. 27. 1.} κεινα, ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς ἐξωτερῆς τῆς ^{Κεφ. 27. 1.} βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς· καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ ἠγούμενος οὗτος κάθηται ἐπ' αὐτήν, τοῦ φαγεῖν ἄρτον. Κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλαὶμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με

κατὰ τὴν ἐδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 9. 1. **Η** Σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπῆρξε στύλους ἐπτά. Ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θυμάτα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἠτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα· Ὅς ἐστὶν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με. Καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· Ἐλθετε, φαίγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν. Ἀπολείπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακοὺς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν. Ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν· οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ μώλωπες αὐτῷ. Μὴ ἔλεγχε κακοὺς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγχε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου· καὶ βουλή ἁγίων, σύνεσις· τὸ δὲ γνῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοὶ ἔτη ζωῆς.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος α΄.

Επρεπε τοῖς αὐτόπταις τοῦ Λόγου καὶ ὑπῆρέταις, καὶ τῆς κατὰ σάρκα Μητρὸς αὐτοῦ, τὴν Κοίμησιν ἐποπτεῦσαι, τελευταῖον οὖσαν ἐπ' αὐτῇ μυστήριον· ἵνα μὴ μόνον τὴν ἀπὸ γῆς τοῦ Σωτῆρος ἀνάβασιν θεάσωνται, ἀλλὰ καὶ τῆς τεκούσης αὐτόν τῇ μεταθέσει μαρτυρήσωσι. Διό περ πάντοθεν, θεῖα δύναμις περαιωθέντες, τὴν Σιών κατελάμβανον· καὶ πρὸς οὐρανὸν ἐπειγομένην, προέπεμπον τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβὶμ· ἦν καὶ ἡμεῖς, σὺν αὐτοῖς προσκυνούμεν, ὡς πρεσβεύσαν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β΄. Ἀνατολίου.

Η τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβὶμ ἐνδοξοτέρα, καὶ πάσης κτίσεως τιμιώτερα· ἢ δὲ ὑπερβάλλουσαν κἀγαθότητα, τῆς αἰδίου οὐσίας δοχεῖον γεγενημένη, ἐν ταῖς τοῦ Υἱοῦ χερσὶ, σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχὴν, καὶ σὺν αὐτῇ πληροῦται τὰ σύμπαντα χαρᾶς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ἰωάννου.

Η πανάμωμος νύμφη, καὶ Μητὴρ τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς· ἡ Θεῷ προροισθεῖ-

σα εἰς ἑαυτοῦ κατοίκησιν, τῆς ἀσυγχύτου ἐνώσεως, σήμερον τὴν ἄχραντον ψυχὴν, τῷ Ποιητῇ καὶ Θεῷ παρατίθεται· ἦν Ἀσωμάτων δυκάμεις, θεοπρεπῶς ὑποδέχονται· καὶ πρὸς ζωὴν μετατίθεται, ἢ ὄντως Μητὴρ τῆς ζωῆς, ἢ λαμπρᾶς τοῦ ἀπροσίτου φωτὸς, ἢ σωτηρία τῶν πιστῶν, καὶ ἐλπίς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ΄. Γερμανοῦ.

Δεῦτε ἅπαντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, τὴν σελήνην Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος μακαρίζωμεν· ἐν χερσὶ γὰρ τοῦ Υἱοῦ, τὴν ψυχὴν τὴν ἁμωμον ἐναπέθετο· ὅθεν τῇ ἁγίᾳ Κοιμήσει αὐτῆς, ὁ κόσμος ἀνεζωοποιήθη, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ψάλλει πνευματικαῖς, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, καὶ τῶν Ἀποστόλων ἐορτάζων φαιδρῶς.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄. Θεοφάνους.

Δεῦτε φιλεέρτων τὸ σύστημα, δεῦτε καὶ χορεία στήσωμεθα· δεῦτε καταξέψωμεν ἄσμασι τὴν Ἐκκλησίαν, τῇ καταπαύσει τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ. Σήμερον γὰρ οὐρανὸς ἐφάπλοϊ τοὺς κόλπους, δεχόμενος τὴν τετοκυῖαν τὸν ἐν πᾶσι μὴ χωρούμενον· καὶ ἡ γῆ τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς ἀποδιδούσα, τὴν εὐλογίαν στολίζεται καὶ εὐπρέπειαν. Ἄγγελοι χοροστατοῦσι σὺν Ἀποστόλοις, περιδεῶς ἐνατενίζοντες, ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν μεθισταμένης, τῆς τεκούσης τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς. Πάντες προσκυνήσωμεν αὐτὴν δεόμενοι· Συγγενῆς οἰκειότητος μὴ ἐπιλάθῃ Δέσποινα, τῶν πιστῶς ἐορταζόντων, τὴν παναγίαν σου Κοίμησιν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ασατε λαοί, τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἄσατε· σήμερον γὰρ τὴν ὀλόφωτον ψυχὴν αὐτῆς, εἰς τὰς ἀχράντους παλάμας, τοῦ ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντος ἄνευ σποραῆς, παρατίθησιν· ὧ καὶ πρεσβεύει ἀδιαλείπτως, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος δ΄.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοί, τὴν Παναγίαν Παρθένον ἀγνήν, ἐξ ἧς ἀρρήτως προῆλθε, σαρκωθείς ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς, κράζοντες καὶ λέγοντες· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναίξιν. Μακαρία ἡ γαστήρ, ἡ χωρήσασα Χριστόν. Αὐτοῦ ταῖς ἁγίαις χερσὶ τὴν ψυχὴν παραθεμένη, πρέσβευε ἄχραντε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Τὴν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν, Παναγία Παρθένε ἀγνή, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς

μακαρίζομεν· ὅτι Μήτηρ γέγονας τοῦ παιητοῦ τῶν ἀπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἐκτεύσουσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ, δεόμεθα, τῶν εἰς σὲ μετὰ Θεὸν ταῖς ἐλπίδας δεμένων, Θεοτόκε πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Στίχ. "Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐμὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Δαυϊτικὴν ᾠδὴν σήμερον λαοί, ἄσωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ· Ἀπενεχθήσονται, φησί, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει. Ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεωθήμεν, ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Δεσπότη, ἐνδόξως καὶ ὑπὲρ λόγον μετατίθεται· ἦν ὡς Μητέρα Θεῶ ἀνυμνῆντες, βοῶμεν καὶ λέγομεν· Σῶσον ἡμᾶς, τῆς ὁμολογοῦντάς σε Θεοτόκου, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, καὶ λύτρωσαι κινδύνων ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ΄.

Οτε ἐξεδήμησας Θεοτόκε Παρθένε, πρὸς τὰν ἐκ σοῦ τεχθέντα ἀφράστως, παρῆν Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος, καὶ πρῶτος Ἱεράρχης, Πέτρος τε ἡ τιμιωτάτη κορυφαία τῶν Θεολόγων ἀκρότης, καὶ σύμπας ὁ Δεῖος τῶν Ἀποστόλων χορὸς, ἐκφαντορικαῖς θεολογίαις ὑμνολογοῦντες, τὸ Δεῖον καὶ ἐξαίσιον, τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεῶ οἰκονομίας μυστήριον· καὶ τὸ ζωαρχικόν, καὶ θεοδόχον σου σῶμα κηδεύσαντες, ἔχαιρον πανύμνητε. Ὑπερθεν δὲ αἱ παναίγαι, καὶ πρεσβύταται τῶν Ἀγγέλων Δυναμίεις, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμεναι, κεκυφῦνται ἀλλήλαις ἔλεγον· Ἄρατε ὑμῶν ταῖς πύλας, καὶ ὑποδέξασθε τὴν τεκεῦσαν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Παιήτην· δοξολογίαις τε ἀνυμνήσωμεν, τὸ σεπτὸν καὶ ἅγιον σῶμα, τὸ χωρῆσαν τὸν ἡμῖν ἀθεώρητον καὶ Κύριον. Διὸ περ καὶ ἡμεῖς τὴν μνήμην σε ἑορτάζοντες, ἐκβοῶμέν σοι Πανύμνητε· Χριστιανῶν τὸ κέρασ ὑψωσον, καὶ σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄.

Εν τῇ Γεννήσει, τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας. Ἐν τῇ Κοιμήσει, τὸν κόσμον σὺ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, Μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς· καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρομένη, ἐκ θανάτου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Αναβόησον Δαυὶδ, τίς ἢ παροῦσα Ἑορτή; Ἦν ἀτύμνησα φησὶν, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα θεοπαῖδα καὶ Παρθένον, μετέστησεν αὐτήν, πρὸς ταῖς ἐκείθεν μοναῖς, Χριστὸς ὁ ἐξ αὐτῆς, ἀνευ σποράς γεννηθείς· καὶ διὰ τοῦτο χαίρουσι, μητέρες καὶ θυγατέρες, καὶ νύμφαι Χριστῆ, βοῶσαι· Χαῖρε, ἢ μεταστάσα, πρὸς τὰ ἄνω βασίλεια.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Οπάντιμος χορὸς, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, ἠθροίσθη θαυμαστῶς, τοῦ κηδεῦσαι ἐνδόξως, τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον, Θεοτόκε Πανύμνητε· οἷς συνύμνησαν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, τὴν Μετάστασιν, τὴν σὴν σεπτῶς εὐφημοῦντες· ἦν πίστει ἑορτάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Εν τῇ Γεννήσει σου, σύλληψις ἄσπορος· ἐν τῇ Κοιμήσει σου, νεκρωσις ἀφθόρος· θαῦμα ἐν θαύματι διπλοῦν (*), συνέδραμε Θεοτόκε· πῶς γὰρ ἢ σπείρανδρος, βρεφοτρόφος ἀγενεύσουσα; πῶς δὲ ἢ Μητράθεος, νεκροφόρος μυρίζουσα; Διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἢ Κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. Ἄκουσον θυγατερ, καὶ ἴδε.

Πᾶσα πνοή. Μετὰ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸν Ν΄.

Δόξα. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα τὸ Πεντηκοστάριον Στιχηρὸν Ἰδιόμελον.

Ἦχος πλ. β΄. Βύζαντος.

Οτε ἢ Μετάστασις, τῆ ἀχράντου σου σκήνου· ἢ ὑπρεπίζετο, τότε οἱ Ἀπόστολοι, περικυκλοῦντες τὴν κλίνην τρόμῳ ἐώρων σε· καὶ οἱ μὲν ἀτενίζοντες τῷ σκήνῳ, θαμβεῖ συνείχοντο· ὁ δὲ Πέτρος σὺν δάκρυσιν ἐβόα σοι· ὦ Παρθένε, ὅρῳ σε τρανῶς ἠπλωμένην ὑπτίαν, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, καὶ καταπλήττομαι,

(*) Τὸ χειρόγραφον ἀντὶ τοῦ, δι π λ ο ὕ ν, ἔχει, φ ρ ι κ φ ὠ ρ.

ἐν ἧ ἐσκήνωσε τῆς μελλούσης ζωῆς ἢ ἀπόλαυσις. Ἄλλ' ὡ ἀχραντε, ἰκέτευε ἐκτενῶς τὸν Υἱὸν σου καὶ Θεόν, τοῦ σῶζεσθαι τὴν πόλιν σου ἄτρωτον.

Εἶτα ψάλλονται οἱ δύο Κανόνες: ὁ α' μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἦ. καὶ ὁ δ'. εἰς ε'. ὕψερρον δὲ πάλιν οἱ Εἰρμοί.

Κανὼν πρῶτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Πανηγυρίζετωσαν αἱ θεόφορονες.

Ποίημα τοῦ Κυρίου Κοσμά.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

- » Πειροικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, ἡ ἱερά καὶ
- » εὐκλεῆς Παρθένε μνήμη σου, πάντας
- » συναγάγετο, πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστοὺς,
- » ἐξαρχούσης Μαρίας, μετὰ χορῶν καὶ τυμ-
- » πάλων, τῷ σῶ, ἄδοντας Μονόγενεῖ Ἐνδόξως
- » ὅτι δεδόξασται.

Αμπεπονεῖτο αὐλῶν τάξις, οὐρανοβαίμων ἐν Σιών τὸ θεῖον σῶμά σου ἄφνω δὲ σὺρρέυσασα, τῶν Ἀποστόλων ἡ πλήθυσ, ἐκ περάτων Θεοτόκε, σοὶ παρέστησαν ἄρδην μεθ' ὧν ἀχραντε, σοῦ τὴν σεπτὴν Παρθένε μνήμην δοξαζόμεν.

Νικητικὰ μὲν βραβεῖα ἦρω, κατὰ τῆς φύσεως Ἄγνη, Θεὸν κηύσασα ὅμως μιμουμένη δὲ, τὸν ποιητὴν σου καὶ Υἱόν, ὑπὲρ φύσιν ὑποκύπτεις ταῖς τῆς φύσεως νόμοις διὰ θῆσκουσα, σὺν τῷ Υἱῷ ἐγειρή διαωνίζουσα.

Κανὼν δεύτερος.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἄνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
- » Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ
- » Βασιλίδι Μητρί καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων καὶ ἄσω κηθόμενος ταυτίς τὴν
- » Κοίμησιν.

Παρθένοι νεάνιδες, σὺν Μαρίας τῇ Προφήτιδι, ὡδὴν τὴν ἐξοδίων νῦν ἀλαλάξατε ἡ Παρθένος γὰρ, καὶ μόνη Θεοτόκος, πρὸς λῆξιν οὐράνιον διαβιβάζεται.

Αξίως ὡς ἐμψυχον, πρὸ οὐρανὸν ὑπεδέξαντο, οὐράνια Πάναγνε θεία σκηνώματα: καὶ παρέστηκας, φαιδρῶς ὠραίσμενη, ὡς νύμφη πανάμωμος τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἡ δημιουργικὴ, καὶ συνεκτικὴ τῶν ἀπάντων,
- » Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, ἐκκλητὴ
- » ἀκραδαντον, τὴν Ἐκκλησίαν στηρίξον Χριστέ
- » μόνος γὰρ εἶ Ἅγιος, ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

Δυναϊκά σε θνητὴν, ἀλλ' ὑπερφυῶς καὶ Μητέρα, Θεοῦ εἰδότες Πανάμωμε, οἱ κλεινοὶ Ἀπόστολοι, πεφρικυῖαις ἤπτοντο χερσὶ, δόξῃ ἀπαστραπτουσάν, ὡς θεοδόχον σκηνὸς θεώμενοι.

Υπέφθασε χερσὶ, ταῖς ὑβριστικαῖς τοῦ αὐθάρτου, τομῆν ἡ δίκη ἐπάξασα, τοῦ Θεοῦ φυλάξαντος, τὸ σέβας τῇ ἐμψύχῳ κεινωτῷ, δόξῃ τῆς Θεότητος, ἐν ἧ ὁ Λόγος σὰρξ ἐχηματίσεν.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ Εἰρμός.

- » Τὸς σὲς ὑμολόγησε Θεοτόκε, ἡ ζωσα καὶ
- » ἀφθαρτος πηγὴ, θείασον συγκροτήσαντας,
- » πνευματικὸν στερέωσον καὶ ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Θνητῆς ἐξ ὁσφύος προαχθεῖσα, τῇ φύσει καταλλήλων Ἄγνη, τὴν ἐξοδὸν διήνυσας τεκοῦσα δὲ τὴν ὄντως ζωὴν, πρὸς τὴν ζωὴν μεθέστηκας, τὴν θείαν καὶ ἐνυπόστατον.

Δῆμος Θεολόγων ἐκ περάτων, ἐξ ὕψους Ἄγγελων δὲ πλήθυσ, πρὸς τὴν Σιών ἠπειχότο, παντοδυναμῷ νεύματι, ἀξιοχρέως Δεσπανά, τῇ σῇ ταφῇ λειτουργήσαντες.

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. α'.

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί, Θεοτόκε Παρθένε ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, χωρηθῆναι εὐδόκησε. Μακάριοι ἐσμεν καὶ ἡμεῖς, προστασίαν σε ἔχοντες ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας, ταῖς σαῖς ἐκείαις κρατύνονται. Διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σου.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ρῆσεις Προφητῶν καὶ ἀινίγματα, τὴν σάρκωσιν ὑπέφηναν, τῇ ἐκ Παρθένου σου
- » Χριστέ, φέγγος ἀστραπῆς σου, εἰς φῶς ἔθνων
- » ἐξελευσέσθαι καὶ φωνεῖ σοι ἀβυσσος, ἐν ἀγαλλιάσει: Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ἰδετε λαοὶ καὶ θαυμάσατε τὸ ἕρος γὰρ τὸ ἅγιον, καὶ ἐμφανέστατον Θεοῦ, τῶν ἐπουρανίων βουνῶν, ἐφ' ὑπερθεὸν αἶρεται, οὐρανὸς ἐπίγειος, ἐν ἐπουρανίῳ, καὶ ἀφθάρτῳ χθονὶ οἰκίζόμενος.

Ζωῆς αἰδίου καὶ κρείττονος, ὁ θάνατός σου γέγονε, διαβατήριον Ἄγνη, ἐκ τῆς ἐπέκθηρου, πρὸς θείαν ὄντως καὶ ἀρρέυστον, μεθίστων σε ἀχραντε, ἐν ἀγαλλιάσει, τὸν Υἱὸν καθορᾶν σου καὶ Κύριον.

Επὴρθησαν πύλαι οὐράναι, καὶ ἄγγελοι ἀνύμνησαν, καὶ ὑπεδέξατο Χριστός, τὸ τῆς παρθενίας αὐτοῦ, μητρῶον κειμήλιον. Χερουβὶμ ὑπεῖξέ σοι, ἐν ἀγαλλιάσει· Σεραφὶμ δὲ δοξάζει σε χαίροντα.

Κανὼν δεῦτερος. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλὴν, τῆς ἐκ
• τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ἰ-
• ψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν
• ἐκράυγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θάμβος ἦν θεάσασθαι τὸν ἕρανόν, τῆ Παμ-
• βασιλέως τὸν ἔμφυχον, τοὺς κενεῶνας,
• ὑπερχόμενον τῆς γῆς. Ὡς θαυμάστα τὰ ἔργα
• σου! Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εν τῇ Μεταστάσει σου Μητὲρ Θεοῦ, τὸ εὐ-
• ρυχωρότατον σῶμά σου, καὶ θεοδόχον,
• τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, ἱερωτάταις πτέρυξι,
• φόβῳ καὶ χαρᾷ συνεκάλυπτον.

Εὶ ὁ ἀκατάληπτος ταύτης καρπός, δι' ὃν
• οὐρανός ἐχρημάτισε, ταφὴν ὑπέστη, ἐκ-
• σίως ὡς θνήσκων, πῶς τὴν ταφὴν ἀρνήσεται, ἢ
• ἀπειρογάμως κηύσασα;

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸ θεῖον καὶ ἄρρητον κάλλος, τῶν ἀρετῶν
• σου Χριστέ διηγῆσομαι· ἐξ αἰδίου γὰρ
• δόξης συναΐδιον, καὶ ἐνυπόστατον λάμψας
• ἀπαύγασμα, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, τοῖς
• ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, σωματωθεῖς ἀνέτειλας
• ἥλιος.

Ως ἐπὶ νεφέλης Παρθένε, τῶν Ἀποστόλων ὁ
• δῆμος ὀχοῦμενος, πρὸς τὴν Σιών ἐκ περά-
• των λειτεργῆσαι σοι, τῇ νεφέλῃ τῇ κέφῃ ἠθροί-
• ζετο, ἀφ' ἧς ὁ Ἰψίσιος Θεός, τοῖς ἐν σκότει καὶ
• σκιᾷ, δικαιοσύνης ἔλαμψεν ἥλιος.

Σαλπίγγων θεοληπτοὶ γλώσσαι, τῶν θεολό-
• γων ἀνδρῶν εὐηχέστερον, τῇ θεοτόκῳ ἐ-
• βόων τὸν ἐξόδιον, ἐνηχοῦμεναι ὕμνον τῷ Πνεύ-
• ματι· Χαίροις ἀκίρατε πηγῇ, τῆς τοῦ Θεοῦ
• ζωαρχικῆς, καὶ σωτηρίου πάντων σαρκώσεως.

Κανὼν δεῦτερος. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ
• σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, γῆ-
• δεν μετέστης πρὸς αἰωνίους μοναίς, καὶ πρὸς
• ἀτελευτήταν ζωὴν, πᾶσι τοῖς ὕμνουσί-σε, σω-
• τηρίαν βραβεύουσα.

Κροτεῖτωσαν σαλπίγγες, τῶν θεολόγων σῆ-
• μερον· γλώσσα δὲ πολυφθογγῶν ἀνθρώ-
• πων, νῦν εὐφημεῖτω· περιηχείτω ἀήρ, ἀπείρω
• λαμπόμενος φωτί· ἄγγελοι ὕμνεῖτωσαν, τῆς
• Παρθένου τὴν Κοίμησιν.

Τὸ σκεῦος διέπρεπε, τῆς ἐκλογῆς τοῖς ὕμνοις
• σου, ὅλος ἐξισταίμενος Παρθένε, ἔκδημος,
• ὅλος ἱερωμένος Θεῷ, τοῖς πᾶσι θεοληπτος καὶ
• ὢν, ὄντως καὶ δεικνύμενος, θεοτόκε πανύμνητε.
• Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**λίον ποντογενές, κητῶν ἐντόσθιον πῦρ,
• τῆς τριήμερου ταφῆς σου, τί προσκόνι-
• σμα, οὐ Ἰωνᾶς ὑποφήτης ἀναδέδεικται· σε-
• σωσμένος γὰρ ὡς καὶ πρὸς πέλωτο, ἀσινῆς
• ἐβόα· Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε.

Νέμεισαι τὰ ὑπὲρ φύσιν, Ἄναξ ὁ πάντων
• Θεός· ἐν γὰρ τῷ τίκτειν Παρθένον ὡσπερ
• ἐφύλαξεν, οὕτως ἐν τάφῳ τὸ σῶμα διετήρησεν,
• αἰδιάφθορον, καὶ συνεδόξασε, θεία μεταστάσει,
• γέρα σοι ὡσπερ Υἱὸς Μητρὶ χαριζόμενος.

Οντως σε ὡς φαεινὴν λυχνίαν, αὐλοῦ πυ-
• ρός, θυμιατήριον θείου χρύσειον ἀκθρα-
• κος, ἐν τοῖς ἁγίων ἁγίοις κατεσκήνωσε, στά-
• μνον ῥάβδον τε πλάκα θεόγραφον, κιβωτὸν
• αἰγίαν, τράπεζαν ἄρτου ζωῆς, Παρθένε ὁ τό-
• κος σου.

Κανὼν δεῦτερος. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελῆντες
• ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος,
• δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς
• τεχθέντα Θεὸν δοξαζόντες.

Εκ σῆ ζωῆ ἀνατέταλκε, τὰς κλεῖς τῆς παρ-
• θενίας μὴ λύσασα· πῶς ἔν τὸ ἀχραντον,
• ζωαρχικόν τε σου σκηνώμα, τῆς τοῦ θανάτου
• πείρας, γέγονε μέτοχον;

Ζωῆς ὑπάρξασα τέμενος, ζωῆς τῆς αἰδίου
• τετύχηκας· δια θανάτου γὰρ, πρὸς τὴν
• ζωὴν μεταβέθηκας, ἢ τὴν ζωὴν τεκούσα τὴν
• ἐνυπόστατον.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β΄. Αὐτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον θεοτόκον, καὶ
• προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος
• καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς
• Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν
• οἰκήσας ἀειπαρθενον.

Ὁ Οἶκος.

Τείχιόν μου τὰς φρένας Σωτήρ μου· τὸ γὰρ
• τεῖχος τοῦ κόσμου ἀνυμνήσαι τολμῶ, τὴν
• ἀχραντον Μητέρα σου· ἐν πύργῳ ῥημάτων ἐνί-
• σχυσόν με, καὶ ἐν βάρεσιν ἐννοῶν ὀχύρωσόν με·
• σὺ γὰρ βοᾷς τῶν αἰτηνῶν πιστῶς τὰς αἰτήσεις
• πληρῶν. Σὺ ἔν μαι δώρησαι γλώτταν, προφφράν,
• λογισμὸν ἀκαταίσχυντον· πᾶσα γὰρ δόσις ἐλ-
• λάμψεως παρὰ σοῦ καταπέμπεται φωταγωγῆ,
• ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπαρθενον.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΕ'. τῆ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῆς σεβασμίας Μεταστάσεως τῆς ὑπερενδόξῃ Δεσποίνῃς ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχοι.

Οὐ θαῦμα θνήσκειν κοσμοσώτειραν Κόρην,
Τοῦ κοσμοπλάστου σαρκικῶς τεθνηκότος.

Ζῆ αἰὲ Θεομήτωρ, καὶ δεκάτῃ θάναε πέμπτῃ.

Οτε πρὸς ἑαυτὸν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν προσλαβεῖν ἐδόκησε τὴν ἰδίαν Μητέρα, τότε, πρὸ τριῶν ἡμερῶν, δι' Ἀγγέλου αὐτῇ τὴν ἀπὸ γῆς μεταστάσιν γνωρίζων, Καιρὸς, φησὶ, τὴν ἐμὴν προσλαβέσθαι Μητέρα πρὸς ἑμαυτὸν. Μηδὲν οὖν ἐπὶ τούτῳ θορυβηθῆς, ἀλλὰ μετ' εὐφροσύνης δέξαι τὸν λόγον, καὶ γὰρ πρὸς ἀθάνατον ἔρχη ζωὴν. Καὶ δὴ τῷ πόθῳ τῆς πρὸς τὸν Υἱὸν μεταστάσεως, ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν ἀνεισι προσευχομένη μετὰ σπουδῆς (εἰώθει γὰρ συνεχῶς ἐν αὐτῷ ἀνιούσα προσευχεσθαι) ἐφ' ᾧ καὶ τι παράδοξον τνικαῦτα συμβαίνει γενέσθαι· κλίνουσι γὰρ ἐξ ἑαυτῶν τὰ παρὰ τὸ ὄρος φῦτά, καὶ ὡσπερ ἔμφυχα δούλα τὸ προσήκον σέβας τῇ Δεσποίνῃ ἀποπληροῦσι. Μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν, ὑποστρέφει πρὸς τὴν οἰκίαν, καὶ εὐθέως ἐσείσθη ἅπασα. Αὐτῇ, δὲ πολλὰ φῶτα ποιησαμένη, καὶ εὐχαριστήσασα τῷ Θεῷ, συγκαλεῖ τοὺς αὐτῆς συγγενεῖς τε καὶ γείτονας· σαροῖ πάσαν τὴν οἰκίαν· ἐτοιμάζει τὴν κλίνην, καὶ πάντα τὰ πρὸς ταφὴν ἐπιτίθει. Δῆλα ποιῶ τὰ παρὰ τοῦ Ἀγγέλου πρὸς αὐτὴν λαληθέντα περὶ τῆς εἰς οὐρανοὺς αὐτῆς μεταστάσεως· καὶ εἰς πίστιν τῶν λεγομένων, τὸ δοθεὶν αὐτῇ βραβεῖον ὑποδεικνύει· τὸ δὲ ἦν φοῖνικος κλάδος. Αἱ δὲ μετακληθεῖσαι γυναῖκες, τούτων ἀκούσασαι, θρήνοις ἑαυτάς σὺν δάκρυσιν ἔλουν, καὶ μετ' οἰμωγῆς ὠλοφύροντο. Ὁμῶς τοῦ κόπτεσθαι παυσάμεναι, μὴ ἀπορφανισθῆναι ταύτης ἰκέτευον. Ἡ δὲ οὐ μόνον αὐτάς, ἀλλὰ καὶ πάντα τὸν κόσμον, μεταστάσα, περισκέπειν καὶ ἐφορᾷν διεσβεβαιοῦτο· καὶ τὸ πολὺ τῆς λύπης ἀφῆρει τοῖς παραμυθητικοῖς ῥήμασιν, οἷς πρὸς τοὺς περιστώτας ἐλάλει. Εἶτα περὶ τῶν αὐτῆς δύο χιτῶνων διατάττεται, ὡς τε τὰς δύο πενιχρὰς χήρας ἀνά χιτῶνα λαβεῖν, αἱ τινες συνθήεις αὐτῇ ἦσαν καὶ γνωρίμοι, καὶ τὰ πρὸς διατροφήν. παρ' αὐτῆς ἐκομίζοντο.

Ταῦτα οὕτω διεξιούσης αὐτῆς καὶ διαταπτομένης, γίνεται ἄφνω βροντῆς βιαίας ἤχος, καὶ πλείστων ἐπιστάσια νεφελῶν, ἀπὸ τῶν τοῦ κόσμου περάτων τοὺς Χριστοῦ Μαθητὰς ἀθρόον τῇ οἰκίᾳ τῆς Θεομήτορος φερομένων· ἐν εἰς ἦσαν καὶ οἱ Θεόσοφοι Ἱεράρχαι, Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, Ἱερόθεός τε ὁμοῦ, καὶ Τιμόθεος. Οἱ, ἐπεὶ ἔμαθον τὴν αἰτίαν τῆς αὐτῶν ἀθρόας παρουσίας, τοιαῦτα πρὸς αὐτὴν διεξίασι λέγοντες· Σέ, Δεσποίνα, μένουσαν ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς αὐτὸν τὸν Δεσπότην ἡμῶν καὶ διδάσκαλον βλέποντες, παρεμυθούμεθα· νῦν δὲ πῶς οἴσομεν τὸ πάθος; Ἐπεὶ δὲ τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου βουλῇ μεθίστασαι πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, χαίρομεν τοῖς ἐπὶ σοὶ οἰκονομουμένοις. Ταῦτα λέγοντες, τοῖς δάκρυσιν ἑαυτοὺς ἔβρεχον. Ἡ δὲ πρὸς αὐτούς· Μὴ, φίλοι Μαθηταὶ τοῦ ἐμοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, μὴ πένθος ἐργάσησθε τὴν ἐμὴν χαράν· ἀλλὰ τὸ ἐμὸν σῶμα, καθὼς ἐγὼ σχηματίσω τῇ κλίνῃ, κηδεύσατε.

Τούτων οὕτω πληρωθέντων, φθάνει καὶ Παῦλος ὁ Θεσπείσιος, τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς· ὃς καὶ πεσὼν πρὸς τοὺς πόδας τῆς Θεομήτορος, προσεκύνησε· καὶ ἀνοίξας αὐτοῦ

τὸ στόμα, διὰ πολλῶν ἐγκωμιάζει αὐτὴν· Χαῖρε, λέγων, Μητέρα τῆς ζωῆς, καὶ τοῦ ἐμοῦ κηρύγματος ἢ ὑπόθεσις. Εἰ γὰρ καὶ τὸν Χριστὸν μὴ τεθεάμαι, ἀλλὰ σὲ βλέπων, ἐκείνον ἐδόκουν θεωρεῖν. Εἶτα συντάσσεται πᾶσιν εἰ Παρθένης. Ἀναπίπτει ἐπὶ τῆς κλίνης. Σχηματίζει τὸ παραχραντὸν αὐτῆς, ὡς ἠδουλήθη, σῶμα. Ὑπὲρ συστάσεως κόσμου, καὶ εἰρηνικῆς διαγωγῆς δεήσεις ποιεῖται. Εὐλογίας τῆς δὲ αὐτῆς πληροῖ καὶ αὐτούς· καὶ οὕτως εἰς χεῖρας τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Θεοῦ τὸ πνεῦμα ἀφίησι.

Ἐπὶ τούτοις ἀρχεται τῶν ἐξοδίων ὕμνων ὁ Πέτρος· αἶρουσιν οἱ λοιποὶ τῶν Ἀποστόλων τὸ κλινίδιον, καὶ οἱ μὲν προάγουσι μετὰ λαμπάδων καὶ ὕμνωδιῶν, οἱ δὲ ἐφίπουνται, τὸ Θεοδόχον σῶμα πρὸς τὸ μνήμα προπέμποντες. Τότε δὴ τότε καὶ Ἄγγελοι ὕμνουντες ἠκούοντο, καὶ φωναὶ τῶν ὑπερκόσμιων τάξεων τὸν ἀέρα ἐπλήρου. Ἐφ' οἷς οἱ τῶν Ἰουδαίων Ἀρχόντες, τινὰς τοῦ ὄχλου ἀνερεθίσαντες, πείθουσι· πειράσαι τὴν κλίνην περιτρέψαι εἰς γῆν, ἐφ' ἣν τὸ ζωαρχικὸν ἐτέθη σῶμα, καὶ τούτο καταβαλεῖν. Ἄλλ' ἤδη τοὺς τολμητὰς ἢ δίκην φθάσασα, ὀμμάτων τυφλώσει πάντας κολάζει. Ἐνα δὲ αὐτῶν καὶ χειρῶν ἀποστερεῖ ἀμφοτέρων, μανικώτερον ὀρμησάντα, καὶ τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου σκίμποδος ἐναψάμενον· ὃς παρὰ τὴν κλίνην τὰς αὐθάδεις χεῖρας, κοπίσας τῷ ξίφει τῆς δίκης, ἀπληρωμένας ἀφείξ, ἔμεινεν ἐλεεινὸν θάμα· ἕως οὐ πιστεύσας ἐξ ὅλης ψυχῆς, καὶ θεραπείας τυχῶν, ἀποκατέστη ὡς τὸ πρότερον ὑγιής. Οὕτω καὶ τοῖς τυφλωθεῖσι, πιστεύσασι, μέρος τι τοῦ παλλίου τῆς κλίνης ἐπιτίθεν, τὴν ἴασιν ἐδώρησατο. Οἱ δὲ Ἀπόστολοι, καταλαβόντες τὸ χωρίον Γεθσημανῆ, κατέθηκαν ἐν τῷ μνήματι τὸ ζωαρχικὸν σῶμα, καὶ τρεῖς ἡμέρας προσμένουσιν ἐν αὐτῷ, τῶν γινομένων ἀπαύστως Ἀγγελικῶν φωνῶν ὑπακούοντες.

Ἐπεὶ δὲ, κατὰ θείαν οἰκονομίαν, εἰς τῶν Ἀποστόλων, ἀπολειφθεῖς τῆς κηδείας τοῦ ζωαρχικοῦ σώματος, καὶ τρίτη παραγεγονώς ἡμέρα, ἠθύμει σφόδρα καὶ συνεχέτο, διὰ τὸ μὴ τῶν αὐτῶν καὶ αὐτὸν ἀξιώθῆναι, ὧν ἠξιώθησαν πάντες οἱ συναπόστολοι, κοινῇ ψήφῳ, ἕνεκα τοῦ ἀπολειφθέντος Ἀποστόλου, τὸν τάφον ἠνοιξαν, οὕτω δόξαν αὐτοῖς πᾶσιν, εἰς τὸ προσκυνῆσαι καὶ αὐτὸν τὸ πανάμωμον ἐκεῖνο σκῆνος, καὶ ἰδόντες ἐξέστησαν. Εὗρον γὰρ αὐτὸν κενὸν τοῦ Ἁγίου σώματος, μόνην δὲ τὴν σινδόνα φέροντα, παραμύθιον μένισαν τοῖς λυπεῖσθαι μέλλουσι, καὶ πᾶσι τοῖς πιστοῖς, καὶ τῆς μεταθέσεως ἀψευδὲς μαρτύριον. Καὶ γὰρ μέχρι τοῦ νῦν ὁ ἐν πέτρα διαγλυφεῖς τάφος οὕτως ὁράται καὶ προσκυνεῖται, σῶματος μένων κενός, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνῃς ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἡ'ς ταῖς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ῥηδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- Ἰταμῷ θυμῷ τε καὶ πυρὶ, θεῖος ἔρως ἀντιταπτόμενος, τὸ μὲν πῦρ ἐδρόσιζε· τῷ θυμῷ δὲ ἐγάλα, θεοπνεύστῳ λογικῇ, τῇ τῶν ὀσίων τριφθόγγῳ λύρα ἀντιφθεγγόμενος,
- μουσικοῖς ὀργάνοις ἐν μέσῳ φλογός· ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεός· εὐλογητός εἶ.

Θεοτεύκτης πλάκας Μωϋσῆς, γεγραμμένας τῷ θείῳ Πνεύματι, ἐν θυμῷ συνέτριψεν· ἀλλ' ὁ τούτου Δεσπότης, τὴν τεκοῦσαν ἀσινῆ,

τοῖς ἑρανοῖς φυλάξας δόμοις, νῦν εἰσῳκίσατο. Σὺν αὐτῇ σκιρτῶντες βοῶμεν Χριστῷ· Ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εν κυμβάλοις χεῖλεσιν ἀγνοῖς, μουσικῇ τε καρδίας φέρμιγγι, ἐν εὐήχῳ σάλπιγγι, ὑψηλῆς διανοίας, τῆς Παρθένου καὶ ἀγνῆς, ἐν τῇ εὐσήμεν κλητῇ ἡμέρᾳ τῆς Μεταστάσεως, πρακτικαῖς κροτοῦντες βοῶμεν χερσίν· Ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ο Δεόφρων ἤθροισται λαός· τῆς γὰρ δόξης Θεοῦ τὸ σκῆνωμα, ἐκ Σιών μεθίσταται, πρὸς ἑράνιον δέμον, ἔνθα ἤχος καθαρὸς ἑορταζόντων, φωνὴ ἀφράστῃ ἀγαλλιᾶσεως, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ βοῶντων Χριστῷ· Ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν δεῦτερος. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ Δεόφρονες, παρα τὸν κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλῆν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι τῆς Παρθένου τε, καὶ Θεομήτορος, τὴν μνήμην σέβοντες, πρεσβῦται καὶ ἄρχοντες, καὶ βασιλεῖς σὺν κριταῖς, μελωδήσατε· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σαλπισιάτωσαν τῇ σάλπιγγι τῷ Πνεύματος, ὄρη ἑράνια· ἀγαλλιᾶσθωσαν νῦν, βουνοὶ, καὶ σκιρτάτωσαν Δεῖοι Ἀπόστολοι· ἡ Βασίλισσα, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται, σὺν αὐτῷ αἰὲ κρατῆσα.

Ηπανίερος Μετάστασις τῆς Δείας σε, καὶ ἀκηράτου Μητρός, τὰ ὑπερκόσμια, τῶν ἄνω Δυναμέων, ἤθροισε τάγματα, συνευφραίνεσθαι, τοῖς ἐπὶ γῆς σοι μέλπουσιν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

• **Φ**λόγα δροσίζουσαν Ὅσιους, δυσσεβεῖς δὲ καταφλέγουσαν, Ἄγγελος Θεῶ ὁ πανσθενῆς, ἔδειξε Παισί· ζωαρχικὴν δὲ πηγὴν εἰργάσατο τὴν Θεοτόκον, φθορὰν θανάτου, καὶ ζωὴν βλυστάνουσαν τοῖς μέλπουσι· Τὸν Δημιουργὸν μόνον ὑμνεῖμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερυψῆμεν εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ρήμασιν εἶχοντο τῆς Δείας, κίβωτῷ τῷ ἁγιάσματος, πᾶσα ἡ πληθὺς τῶν Θεολόγων ἐν τῇ Σιών· Πῶ νῦν ἀπαίρεις σκηπὴν κραυγάζοντες, Θεῶ τῷ ζῶντος; Μὴ διαλίπῃς ἐποπτεύουσα, τῆς

πίστει μέλποντας· Τὸν Δημιουργὸν μόνον ὑμνεῖμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερυψῆμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οπὼς ὑψώσασα τὰς χεῖρας, ἐκδημοῦσα ἡ πανάμωμος, χεῖρας τὰς Θεὸν ἠγκαλισμένας, σωματικῶς ἐν παρρησίᾳ, ὡς Μητὴρ ἔφησε πρὸς τὸν τεχθέντα· Οὐς μοι ἐκτίσω, εἰς αἰῶνας φύλαττε βοῶντάς σοι· Τὸν Δημιουργὸν μόνον ὑμνεῖμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερυψῆμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δεῦτερος. Ὁ Εἰρμός.

• **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν μνήμην σου ἀχραντε Παρθένε, Ἀρχαί τε καὶ Ἐξοσῖαι σὺν Δυναμέσιν, Ἄγγελοι Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι Κυριότητες, τὰ Χερουβὶμ δοξάζουσι, καὶ τὰ φρικτὰ Σεραφίμ· ἀνθρώπων δὲ τὸ γένος ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οξένως οἰκήσας Θεοτόκε, ἐν τῇ ἀχραντῷ νηδυῖ σε σαρκούμενος, ἕτος τὸ πανίερον, πνεῦμά σου δεξάμενος, ἐν ἑαυτῷ κατέπαυσεν, ὡς ὀφειλέτης Υἱός· διὸ σὲ τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωτῶν ὑπὲρ ἔννοιαν θαυμαμάτων, τῆς ἀειπαρθένου τε καὶ Θεομήτορος! τάφον γὰρ οἰκήσασα, ἔδειξες Παράδεισον· ὃ παρεσῶτες σήμερον, χαίροντες ψάλλομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

ᾠδὴ Δ΄.

Μεγαλυνάριον, ὅπερ στιχολογεῖται ἐν ἐκάστῳ τροπαρίῳ τῆς παρουσίας ᾠδῆς.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ν**ενίκηνται τῆς φύσεως αἱ ὄροι, ἐν σοὶ Παρθένε ἀχραντε· παρθενεύει γὰρ τόκος, καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος. Ἡ μετὰ τόκον Παρθένος, καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα, σωζοῖς αἰεὶ, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σε.

Εξίσαντο Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἐν τῇ Σιών σκοπούμεναι, τὸν οἰκεῖον Δεσπότην, γυναικίαν ψυχὴν χειριζόμενον· τῇ γὰρ ἀχραντῶς τεκῆση, υἱόπρεπῶς προσεφώνει· Δεῦρο Σεμνή, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ συνδοξάσθητι.

Συνέστειλε χορός τῶν Ἀποστόλων, τὸ θεοδόχον Σώμα σου, μετὰ δέους ὀρώντες, καὶ φωνῇ λιγυρᾷ προσφθεγγόμενοι· Εἰς οὐρανίους θαλάμους, πρὸς τὸν Υἱὸν ἐκφοιτῶσα, σῶζοις αἰεὶ, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου.

Κανὼν δεύτερος.

Μεγαλυνάριον στιχολογούμενον καὶ αὐτὸ ὡς τὸ ἀνωτέρω.

Ἄγγελοι τὴν Κοίμησιν τῆς Παρθένου, ἔρωντες ἐξεπλήττοντο, πῶς ἡ Παρθένος ἀπαίρει, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Ὁ Εἰρμός.

Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδευόμενος· πανηγυρίζετω δὲ αἰῶνων νόων φύσις γεραίριστα, τὴν ἱεράν Μετάσασιν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπαρθένε.

Δεῦτε ἐν Σιών, τῷ θείῳ καὶ πῖονι, ὄρει τοῦ ζῶντος Θεοῦ, ἀγαλλιασώμεθα, τὴν Θεοτόκον ἐνοπτριζόμενοι· πρὸς γὰρ τὴν λίαν κρείττονα, καὶ θειοτέραν σκηνὴν, ὡς Μητέρα, ταύτην εἰς τὰ Ἅγια, τῶν Ἁγίων Χριστὸς μετατίθησι.

Δεῦτε οἱ πισοὶ, τῷ τάφῳ προσελθώμεν, τῆς Θεομήτορος, καὶ περιπτυξώμεθα, καρδίας χεῖλη ὄμματα μέτωπα, εἰλικρινῶς προσάπτοντες· καὶ ἀρυσώμεθα, ἰαμάτων, ἄφθονα χαρίσματα, ἐκ πηγῆς ἀεννάου βλυστάνοντα.

Δέχου παρ' ἡμῶν, ᾠδὴν τὴν ἐξοδιον, Μητέρα τοῦ ζῶντος Θεοῦ· καὶ τῇ φωτοφόρῳ σε, καὶ θείᾳ ἐπισκίασον χάριτι· τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, τῷ φιλοχρίστῳ λαῷ, τὴν εἰρήνην, ἄφεςιν τοῖς μέλπουσι, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν βραβεύουσα.

Ἐξαποστειλάριον, Ἦχος γ΄. ἐκ τρίτου.

Απόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῇ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα· καὶ σὺ Υἱὲ καὶ Θεέ μου, παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ΄. δευτεροῦντες τὸ α΄. Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου, οὐρανοὶ ἐπαγαλλονται, καὶ Ἀγγέλων γέγηθε τὰ στρατεύματα· πᾶσα ἡ γῆ δὲ εὐφραίνεται, ᾠδὴν σοὶ ἐξοδιον, προσφωνοῦσα τῇ Μητρί, τοῦ τῶν ὄλων δεσπόζοντος, ἀπειρόγαμε, Παναγία Παρθένε, ἡ τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων ῥυσάμενη, προγονικῆς ἀποφάσεως.

Εκ περάτων συνέδραμον, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, θεαρχίῳ νεύματι τοῦ κηδεύ-

σαί σε· καὶ ἀπὸ γῆς αἰρομένην σε, πρὸς ὕψος θεώμενοι, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριὴλ, ἐν χαρᾷ ἀνεβόων σοι· Χαίρε ὄχημα, τῆς Θεότητος ὅλης· χαίρε μόνη, τὰ ἐπίγεια τοῖς ἄνω, τῷ τοικετῷ σου συναψασα.

Τὴν ζωὴν ἡ κηύσασα, πρὸς ζωὴν μεταβέθη-
 κας, τῇ σεπτῇ Κοιμήσει σου τὴν ἀθάνατον, δορυφορούντων Ἀγγέλων σοι, Ἀρχῶν καὶ Δυναμῶν, Ἀποστόλων Προφητῶν, καὶ ἀπάσης τῆς κτίσεως, δεχομένου τε, ἀκηράτοις παλαίμασι τοῦ Υἱοῦ σου, τὴν ἀμώμητον ψυχὴν σε, Παρθενομήτορ Θεόνυμφε.

Δόξα καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β΄.

Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει, Θεοτόκε Μητὴρ τῆς ζωῆς, νεφέλαι τοὺς Ἀποστόλους, αἰθριῶν διηρπάζον· καὶ κοσμικῶς διεσπαρμένους, ὁμοχώρους παρέστησαν τῷ ἀχράντῳ σου σώματι· οἱ καὶ κηδεύσαντες σεπτῶς, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριὴλ, μελωδοῦντες ἀνεβόων· Χαίρε κεχαριτωμένη, Παρθένε Μητὴρ ἀνύμφευτε, ὁ Κύριος μετὰ σε· Μεθ' ὧν ὡς Υἱὸν σε καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη.

Δίδεται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τῆς Ἑορτῆς Ὁδῆ γ΄. καὶ ε΄.

Εἰ δὲ βούλει, εἰπέ τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α΄.

Στίχ. α΄. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ.
 Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β΄. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Στίχ. γ΄. Ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Στίχ. δ΄. Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτῆ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Ἀντίφωνον Β΄.

Στίχ. α΄. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις

θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλουϊα.

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σῆ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Στίχ. δ'. Ἠγίασε τὸ σκηνῶμα αὐτῆ ὁ Ὑψιστος.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεὸς, ἐτοίμη ἡ καρδιά μου.

Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.

Στίχ. β'. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.

Στίχ. γ'. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεῶ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλουϊα.

Ἀπολυτίκιον· Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.

Κοντάκιον· Τὴν ἐν πρεσβείαις, κτλ.

Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως· Ἀ ἰ γενεαὶ πάσαι, κτλ.

Κοινωνικόν· Ποτήριον σωτηρίου, κτλ.

Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΣ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἐξ Ἐδέσσης ἀνακομιδῆς τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκόνης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἧτοι τοῦ Ἁγίου Μανδηλίου· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Διομήδους.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ,

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας Εἰκόνης τῆς.

Ἦχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν.

Ποίοις οἱ γηγενεῖς ὄμμασιν, ἐποφόμεθα σου τὴν Εἰκόνα; ἦν τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, βλέπειν ἀδεδῶς ἐ δεδύνηνται, δεῖκῶ φωτι

ἀσπραπτομένην· ἀπαίρει γὰρ ἀπὸ γῆς ἀπίστων σήμερον, καὶ πόλιν πρὸς Βασιλίδα καὶ λαὸν εὐσεβῆ, ἐπίδημει θεία νεύσει· ἧς περ τῇ εἰσόδῳ ἐπευφραίνονται Βασιλεῖς, προσπίπτοντες ταύτῃ, μετὰ φόβου Χριστὲ καὶ πίστεως.

Ποίοις οἱ χοῖκοὶ ψαύσομεν, τῆς Εἰκόνης σου Λόγε παλάμαις; οἱ ῥερυπωμένοι τοῖς πταίσμασι, τοῦ ἀναμαρτήτου Θεοῦ ἡμῶν; οἱ ἐν μολυσμοῖς, τοῦ ἀπροσίτου; Καλύπτει τὰ Χερουβὶμ τὰς ὄψεις τρέμοντα· οὐ φέρει τὰ Σεραφὶμ ὄραῖν τὴν δόξαν σου· φόβῳ δουλεύει σοι κτίσις. Μὴ οὖν κατακρίνης ἀνχξίως σου τὴν Μορφὴν, Χριστὲ τὴν φρικτὴν, ἀσπαζομένους ἡμᾶς ἐκ πίστεως.

Πάλιν Δεσποτικῆς πάρεστι, πανηγύρεως θεία ἡμέρα· ὁ γὰρ ἐν ὑψίστοις καθήμενος, νῦν ἡμᾶς σαφῶς ἐπεσκέψατο, διὰ τῆς σεπτῆς αὐτοῦ Εἰκόνης· ὁ ἄνω τοῖς Χερουβὶμ ὧν ἀθεώρητος, ὄραται διὰ γραφῆς οἷς περ ὁμοίωται, Πατὴρ ἀχράντῳ δακτύλῳ, μορφωθείς ἀρρήτως, καθ' ὁμοίωσιν τὴν αὐτοῦ· ἦν πίστει καὶ πόθῳ, προσκυνοῦντες ἀγιαζόμεθα.

Καὶ τοῦ Ἁγίου τρία.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Γατρεύειν παθήματα, φυγαδεύειν νοσήματα, ἀπελαύνειν πνεύματα πονηρότατα, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, παμμάκαρ ἡξίωσαι, ἀφανίσας ἀνδρικῶς, τὰ ἐκείνων σεβάσματα, ταῖς ἐνστάσεσι, τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς στεφφόρε, συμπολίτα τῶν Ἀγγέλων, τῶν ἀθλοφόρων ὁμόσκηνε.

Τὸν ἀγῶνα ἠγώνισαι, καὶ τὸν δρόμον ἐτέλεσας, καὶ τὴν πίστιν ἐνδοξε συντηρήσας, καὶ πρὸς Θεὸν προσεχώρησας, βραβεῖον τὰ θαύματα, παρ' αὐτοῦ ἀπολαβὼν, καὶ τῆς νίκης τὸν σέφανον, τὸν ἀμάραντον, ὡς ἀήττητος Μάρτυς, ὡς τῆς ἄνω, βασιλείας κληρονόμος, ὑπὲρ τοῦ κόσμου δεόμενος.

Ἐν ὁδῷ μαρτυρίου σου, ὡς ἐν πλούτῳ τερπόμενος, Διομήδης Κύριε τῇ βουλήσει σου, αὐτοῦ τὸ πνεῦμα εἰς χεῖράς σου, Χριστὲ παραδέδωκεν, ἐκτμηθεὶς τὴν κεφαλὴν, μετὰ τέλος μακάριον, καὶ γενόμενος, ὁδηγὸς ἀληθείας τοῖς ἀθέοις, πηρωθεῖσι παραδόξως, καὶ διὰ πίστεως βλέψασι. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε τὴν παγκόσμιον Κοίμησιν, τῆς παναμώμου Θεοτόκου ἑορτάσωμεν· σήμερον γὰρ Ἀγγελοὶ πανηγυρίζουσι, τὴν σεπτὴν Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος, καὶ πρὸς εὐωχίαν ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς συγκαλοῦσι, τοῦ βῶαν ἀσι-

γῆν φωνῇ· Χαίρει, ἡ μεταστᾶσα ἀπὸ γῆς, καὶ πρὸς οὐρανίης μοναῖς μετοικήσασα. Χαίροις, ἡ τῶν Μαθητῶν τὸν χορὸν, διὰ νεφέλης κούφης εἰς ἓν συναγαγοῦσα. Χαίροις ἡ ἐλπίς καὶ προστασία ἡμῶν. Σε γὰρ Χριστιανῶν τὸ γένος, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμ. τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἤθροισται ἐκ περάτων, Γεθσημανῆ χωρίῳ, Μήτηρ Θεοῦ κηδεῦσαι, τὸ θεοδόχον σῶμά σου.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ωτῶν ὑπερφυῶν, Ἀγνή σου μυστηρίων! τῆ Θεῶ γὰρ ὡς μήτηρ, πρὸς τοῦτον Θεοτόκε, λαμπρῶς νῦν ἐξεδήμησας.

Στίχ. Ὄμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Κλίμαξ πρὸς οὐρανόν, ὁ τάφος τῆς Παρθένου, καὶ Θεοτόκου πέλει, ἀνάγουσα τοὺς πιστεῖ, αὐτήν αἰεὶ δοξάζοντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Οτε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα μετετέθης, συνῆλθον ἐν νεφέλαις, τὸ σῶμά σου κηδεῦσαι, Παρθένε οἱ Ἀπόστολοι.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Εἰκόνας. Ἦχος β'.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθῆ, αἰτέμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ νηδύκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἐπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἐν τῇ Γεννήσει.

Καὶ Ἀπολυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Καθορῶσαι ἀληθῶς, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, τὴν Μετάστασιν τὴν σὴν, ἄχραντε Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, εὐλογημένη πανύμνητε Παναγία, ἔχοντες βουλήν τοῦ τεχθέντος ἐκ σοῦ, στίφος Μαθητῶν συναθροίσασαι, ἐν εὐφροσύνῃ ἔφερον τὸ τίμιον, εἰς τὸν Παράδεισον σῶμά σου, Χριστὸν ὑμνοῦσαι, τὸν ζωοδότην, ὄντα εἰς τοὺς αἰῶνας. Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα ὁμοιον.

Εν χερσὶ τοῦ δὲ ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένην τὴν ψυχὴν, ὡς πλα-

στουργές σου καὶ Θεός (*), πρὸς τὴν ἀκήρατον μετέστησεν εὐφροσύνην· ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον, καὶ Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυγάζομεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Ν'. Εἶτα οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, τῆς Ἁγίας Εἰκόνας, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας Εἰκόνας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Σῆς Ἐκσφράγισμα Σῶτερ ὄψεως σέβω.

Γερμανοῦ Πατριάρχου (**).

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας.

Σωματικῶς μορφωθῆναι τὸ καθ' ἡμᾶς, ὁ τὸ πρὶν ἀσώματος, εὐδοκία πατρικῆ, μὴ σπανηνάμενος, μορφῆς, ἐχαρίσατο ἡμῖν θεῖον Ἐκτύωμα.

Η ἀπαράλλακτος φύσις ὁ τοῦ Πατρὸς, ὅρος ἀκριβέστατος, τὴν βροτείαν ὑπελθὼν, σάρκα ἰδιώματα ἐν γῆ, καταλείλοιπεν ἡμῖν εἰς οὐρανούς ἀνελθὼν.

Σαλευομένην ἀπάτη τοῦ δυσμενοῦς, τὴν κληρονομίαν σου, ἐδικαίωσας Χριστέ, τοῖς σεπτοῖς σου πάθεσιν αὐτήν, ἐδραιώσας, καὶ μορφῆς τῷ Ἐκτυπώματι. Θεοτοκίον.

Εκ τῶν ἀγνῶν σου λαγόνων ὑπερφυῶς, σάρκα δανεισάμενος, ὁ τὸ εἶναι παρασχῶν, πᾶσι Παναμώμητε βροτοῖς, καθωράθη, οὐκ ἐπιστὰς οὗ ἦν τὸ πρότερον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Φωτὶ αὐγαζόμενος, τῷ τρισηλίῳ διάλυσον, τὸν ζόφον Μακάριε τῆς ἀγνοσίας με, τὴν φωσφόρον σου, ὅπως ὑμνήσω μνήμην, καὶ τὰ κατορθώματα, τῆς πολιτείας σου.

Παθῶν ἀνεπίδεκτον, τὸν λογισμὸν ἐργασάμενος, δοχεῖον Ἀοίδιμο, ὠφθῆς τῆ Πνεύματος, καὶ ἀνέβλυσας, ἰάσεων πελάγη, πᾶσαν κατακλύζοντα, νόσων ἐπήρειαν.

Ζωῆς ἐφιέμενος, ἀτελευτήτου ποτήριον, θανάτῳ πανεύφημε, πιεῖν κατέσπευσας· καὶ ἐπέτυχες, ὡς οἶδεν ὁ καλῶν σε, πρὸς στέφος ἀμάραντον, Μάρτυς ἀήττητε. Θεοτοκίον.

Η πόλις ἡ ἔμψυχος, τῆ Βασιλέως πανύμνητε, ἡ ξένη καὶ γέννησιν, καὶ θεῖαν κοίμησιν,

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει «ὡς πλαστοουργοῦ σου καὶ Θεοῦ»· εὐδοῦται ὅμως ἡ ἔννοια καὶ τοῦ ἐνός καὶ τοῦ ἄλλου.

(**) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανόνα τῆς Ἁγίας Εἰκόνας, πρὸς τὸ, Κύματα θαλάσσης· ἀνώνυμον ὅμως, καὶ οὐ τοσοῦτον γλαφυρόν.

ἐπιδείξασα, τὴν πόλιν σου ἐκ πάσης, σεισμοῦ καταπτώσεως, δεῖξον ἀλώβητον.

Τῆς Ἀγ. Εἰκ. Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Καταστολῇ τῶν ἀρετῶν, περιέδησας Σῶτερ, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν, κινήσας βασιλικὴν, καρδίαν συνασπισμὸν, ἐκζητῆσαι σοῦ τὸ ἀφομοίωμα.

Συλῆσαι θέλων τὰ καλά, καὶ τῷ χρόνῳ μειῶσαι, ὃ τῆ φθόνου γεννήτωρ, χερσὶ βεβήλοις αὐτὰ, παρέδωκεν ἀναιδῶς· ἀλλ' ἠλέγχθη, μάλιστα λογιζόμενος.

Φαιδρῶς ἠγάλλετο ποτέ, ὃ Δαυὶδ προχορευὼν, κίβωτοῦ τῆς ἀγίας· καὶ νῦν ὁ σκῆπτρα λαχὼν, ἰθύνει βασιλικά, πλέον χαίρει, θείῳ Ἐκτυπώματι. Θεοτοκίον.

Ρίζοθεν πᾶσαν ἐκτεμεῖν, τοῦ Προπάτορος θέλων, ὁ Υἱὸς σου Παρθένη, φρεῖσαν παρακοῆν, ἐκ τῆς γαστρὸς σου ἀγνή, προσλαμβάνει, ὅλον τὸ ἀνθρώπινον.

Τοῦ Ἁγίου. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Αρρήτῳ καὶ θείῳ χειρουργίᾳ, καθαίρων τὰ πάθη τῶν βροτῶν, πρὸς τοῦ Θεοῦ δεδώρησαι, πιστοῖς ἰατρὸς ἄριστος, καὶ πρεσβευτὴς θερμότατος, τῶν σὲ τιμώντων Πανόλβιε.

Οδὸν μαρτυρίου σε δραμοῦμαι, καὶ σοῦ ἐκμιμῆσομαι στερρῶς, τὸ πάθος τὸ ἐκούσιον, ὁ Μάρτυς ἀνεκραύγαζεν, ἐπὶ σφαγὴν ἐλκόμενος, πρὸς σὲ τὸν μόνον Θεὸν ἡμῶν.

Ο ἔνδοξος Μάρτυς Διομήδης, ἡμᾶς συγκαλέσας μυστικῶς, πρὸς εὐωχίαν σήμερον, προτίθεται τοὺς ἄθλους αὐτοῦ, ὡς καρυκείαν αὐλον· δεῦτε πιστοὶ ἀπολαύσατε.

Θεοτοκίον.

Τὴν πόλιν σου ταύτην ἀπὸ πάσης, σεισμοῦ καταπτώσεως Ἀγνή, ὡς σοὶ θεοχαρίτωτε, ἀνακειμένην λύτρωσαι, καὶ ἐν εἰρήνῃ φύλαττε, καὶ ὁμοιοῖα τὴν ποιμήνην σου.

Ὁ Εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ἡ ζωσα καὶ ἀφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα τῆς Ἁγίας Εἰκόνας.

Ἦχος α'. Γόν τάφον σου Σωτήρ.

Εδέσσης βασιλεὺς, Βασιλέα τῶν ὄλων, οὐ σκῆπτρα καὶ στρατὸν, ἀλλὰ πλήθη θουμάτων, τῷ λόγῳ προφέροντα, ἐπιγνοῦς σε ἰκέτευε, τὸν Θεάνθρωπον, τοῦ πρὸς αὐτὸν ἀφικέσθαι. Ἐκμαγεῖον δὲ, ὡς σὲ ὀρῶν ἀνεβόα· Θεὸς μου σύ καὶ Κύριος.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν.

Ιαμάτων τὴν χάριν παρὰ Θεοῦ, κομισάμενος Μάρτυς ὠφθης σοφῆ, κοινὸν ἐργαστήριον, τῶν νοσούντων μακάριε, ὑπὸ Πνεύματος θείου, παρέχων ἰάματα, τοῖς προστρέχουσι πίστει, τῇ θείᾳ ἐντεύξει σε· ὅθεν παραδόξως, καὶ δαιμόνων τὰ πλήθη, ἐλαύνεις ἐκάστοτε, ἰατρὲ ἀξιάγαστε, ἀθλοφόρε Διομήδης. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πύθῳ, τὴν ἀγίην μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Η Θεὸν συλλαβοῦσα ἄνευ σποράς, σαρκωθέντα τεκοῦσα δίχα φθοράς, τὴν νέαν ἀμφιέννυσαι, ἀφθαρσίαν τοῦ Πνεύματος· ὡς γὰρ ζωῆς σύ Μήτηρ, καὶ πάντων Βασίλισσα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστης, Παρθένη τὴν αὐλον· ὅθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, νεφέλη πηγάζουσα, τῆς ζωῆς ἡμῶν νάματα, Θεομήτορ πανάμωμε. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὴν θείαν σου Κοίμησιν.

Τῆς Ἀγ. Εἰκ. Ὡδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Απανιστάμενον, τῆς πρὸς ἀνίσχοντα, καὶ πρὸς τὴν ἡμετέραν τὸ ἱερόν, Σῶτερ Ἐκμαγεῖόν σου, νῦν ὁ θεόφρων Βασιλεὺς, πλησιάσαν ὑποδέχεται.

Γλυκὺ μὲν ἥλιος, αὐγαῖζων ὀμμασι· γλυκυτέρα δὲ ὄψις ἢ σὴ Χριστέ, τοῦ Ἀφομοιώματος· ὅτι ὁ μὲν τὰ αἰσθητὰ, αὕτη δὲ τὰ νοητὰ φωταυγεῖ.

Ισχύς ἐξέλιπεν, Ἰσμαηλίτιδος, δεξιᾶς· τῷ γὰρ ὀπλῷ τῷ τοῦ Σταυροῦ, πᾶσαν τὴν περίβολον, ὁ κραταιόφρων Βασιλεὺς, τὴν αὐτῆς εἰς γῆν κατέβαλεν. Θεοτοκίον.

Συντηρηθῆναί σε, τὴν πόλιν Ἀχραντε, ἀσινῆ ἐξ ἐφόδου βαρβαρικῆς, πρέσβευε δεόμεθα· ἴδε γὰρ οἷα κατ' αὐτῆς, οἱ ἀλάστορες τεκταίνουσιν.

Τοῦ Ἁγίου. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Λόγον θείας γνώσεως ὡς ποταμὸν, φέρων ἐν καρδίᾳ κατέκλυσε, πλάνης χειμάρρου, καὶ εἰδώλων τὴν ἰσχύν, ὀλοτελῶς ἐβύθισε, Μάρτυς Διομήδης ὁ ἔνδοξος.

Ελαμψεν ὡς ἥλιος ἐπὶ τῆς γῆς, αἴγλη ἀρετῶν, τῶν θαυμαμάτων τε, περιουσία, καὶ ἐφώτισε πιστῶν, τὰ εὐσεβῆ συστήματα, Μάρτυς Διομήδης ὁ πάνσοφος.

Τὸ μακαριώτατον τέλος εὐρῶν, καὶ τῆς ποθουμένης σου ἔκπαλαι, δόξης ἀρρήτου, ἐν χαρᾷ ἐπιτυχῶν, τῶν σὲ τιμώντων μέμνησο, Μάρτυς ἀθλοφόρε πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Ξένη σου ή γέννησις ώς ή σεπτή, Κοίμησις
 εδείχθη Πανάμωμε, εύλογημένη, ήν ή ποι-
 μνη σου τιμᾶ, βαρβαρικαίς έκφεύγυσα, βλάβας
 τῇ Δερμῇ προστασία σου.

Τῆς Ἀγ. Εἰκ. Ὡδῆ ε'. Τῷ Δείῳ φέγγει σου.

Μικρά σοι πόλις ύποδοχήν, πρώην κατηντρέ-
 πιζε Χριστέ, ήν ή Θαδδαιίου επέλευσις,
 νόσων ἀπαλλάττει, καί τῆς χειρός σου γραφή,
 καί Δείον Ἀπεικόνισμα τοῦ προσώπου σου.

Αί τῶν χαρίτων σου δωρεαί, ὑπερεπληθύνθη-
 σαν Χριστέ· ἃ γάρ τὸ πρώην ή Ἔδεσσα,
 ἐγκολπωσαμένη ἐνεκαυχήσατο, ή Νεῖα δεχομέ-
 νη Ῥώμη ἀγάλλεται.

Θεοτοκίον.

Στήσον Παρθένε τῶν δυσμενῶν, ταῖς ἐπανα-
 στάσεις ταῖς πυκναῖς· λῦσον αὐτῶν τὰ βε-
 λεύματα· τῇ κληρονομία τῇ σῇ βοήθησον· ὄρας
 γάρ, ἀπειρήκαμεν ταῖς κακώσεσιν.

Τοῦ Ἀγίου. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ανευ ὤφθης αἵματος, Μάρτυς ἀξιοθαύμα-
 στος· ἀνευ ἀλγηδόνων στεφανίτης· ἀνευ
 μωλώπων νικητῆς ἄριστος, στίφος δυσμενῶν
 καταβαλῶν, σοῦ τοῖς ἀγωνίσμασι, γενναιόφρον
 Διόμηδες.

Φως σοι ἀνατέταλκην, ὄντι δικαίῳ ἄσθεσον,
 τούτου τε ή σύζυγος Θεόφρον, σοί εύφρο-
 σύνη ἐπηκολούθησεν, ώς εύθειαν ἔχοντι ψυχῆν,
 πᾶσι καθυπείκησαν, τῷ Σωτῆρος προσάγμασιν.

Φωτός ὑστερῆνται μέν, τοῦ σώματος οἱ τύ-
 ραννοι, σοῦ τήν κεφαλὴν μετὰ τὸ τέλος,
 ἀποτεμόντες· ἀλλὰ ψυχῆς τηλαυγῶς, κόρας
 διανοίγονται Χριστῷ, πίστει προσερχόμενοι, ὧ
 πάμμακαρ Διόμηδες. Θεοτοκίον.

Προπύργιον ἔχουσα, ή Βασιλίς τῶν πόλεων,
 σέ τήν Βασιλίδα καί Κυρίαν, τρέπει βαρ-
 βάρων ταῖς θημιῶδεις ὀρμαῖς· ρύεται παντοίων
 πειρασμῶν· αὐξεί καί κρατύνεται, Θεομήτορ
 πανάμωμε.

Τῆς Ἀγ. Εἰκ. Ὡδῆ ε'. Συνεσχέθη.

Ωραιώθης, κάλλει παρά πάντα, Σῶτερ τῆς
 υἱούς τῶν βροτῶν· κἄν γάρ οὐκ εἶδος
 εἶχες, οὐδέ κάλλος ἐν καιρῷ τοῦ πάθους, ἀλλὰ
 τῶνόντι πάντα κατεφώτιζες, καί δηλοῖ σου τῆς
 μορφῆς ή Δεία· ἥς τὸ ὁμοίωμα, ράκει ἐκτυπω-
 ζέν, ὡσπερ θησαυρός ἡμῖν δεδῶρηται.

Τῆς ἰσχύος, προσαφαιρεθεῖσα, τῶν Ἀγαρη-
 νῶν ή πληθὺς, ὡσπερ ἐξ ἄλλοφύλων, κι-
 βωτόν, Ἰσραηλίτη Νεῶ, τὸ τοῦ προσώπου νῦν
 προσέτι δεδῶκεν, Ἐκμαγεῖόν σου Χριστέ καί

δόξαν, ήν προσεκτήσατο· οὐδέ γάρ θειτόν,
 Ἄγία κυσί προσεπιρρίπτεσθαι. Θεοτοκίον.

Ε'κ χειρός σου, Σῶτερ τῆς ἰσχύος, νῦν ὑπε-
 ξέλιπον ἐγώ, ἀλλὰ ταῖς μᾶστιγᾶς σου· ἀ-
 ποστήσας ἀπ' ἐμῆ πρεσβείαις, τῆς ἀπειράνδρωσ
 Λόγε κυησάσης σε, μη τῷ κλύδωνι τῆς ἀμαρ-
 τίας καταποντίζεσθαι, καί δεινῶς ναυτιᾶν, μό-
 νε λυτρωτὰ ἐγκαταλίπης με.

Τοῦ Ἀγίου. Τὴν Δείαν ταύτην.

Τῶν σῶν ἀγώνων τοῖς ρεύμασιν, ἐθύθισας
 ἐχθρόν τὸν ἀσώματον, καί τῶν θυμαμάτων
 σου, τῇ ἀναβλύσει ἐκπλύνεις παθῶν, πολυειδεῖς
 κηλίδας, Ἀξιοθαύμαστε.

Ταῖς Δείαις αὖραις κινούμενος, τῇ ἄνωθεν
 ῥοπῇ κυβερνῶμενος, πρὸς γαληνότατον, ὄρ-
 μον εύθέτως κατήνησας, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεῦων,
 Μάρτυς πανεύφημε.

Παθῶν πιστοὶ ἐκκαθαίρονται, ἀρρήτῳ χει-
 ρουργία σου ἐνδοξε, καί ἀπελαύνεται, φά-
 λαγξ δαιμόνων τῇ Δείᾳ σε, ἐπιστασία Μαίκαρ,
 ἀξιοθαύμαστε. Θεοτοκίον.

Ε'ν σοὶ Παρθένε καυχώμεθα, ἐν σοὶ τῶν δυ-
 σχερῶν ἐκλυτρούμεθα, τῇ πεποιθήσει σου,
 ἐπιδρομαῖς οὐ πτοούμεθα, τῶν δυσμενῶν βαρ-
 βάρων, οἱ ἀνυμνοῦντές σε. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν Δείαν ταύτην καί πάντιμον, τελοῦν-
 • **Τ**ες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος,
 • δεῦτε ταῖς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς
 • τεχθέντα, Θεὸν δοξαζόντες.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς· Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Συναξάριον.

Τῇ 15'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου
 Μάρτυρος Διομήδους.

Στίχοι.

Ἦθλησε καί ζῶν καί θανῶν Διομήδης,
 Προαιρέσει ζῶν, καί νεκρός τομῇ κάρας.

Ἐκτη καί δεκάτη νέκυς ἐτμήθη Διομήδους.

Οὗτος ἦν ἐκ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας, φύς μὲν ἐκ γένους
 ἐπισήμου καί ἀγαθοῦ· ἀγαθώτερας δὲ ταῖς τρόπους
 γενόμενος, μετήρχειτο τὴν ἰατρικὴν τέχνην, Σεραπείων παρ
 οἷς γένοιτο, τὰς μὲν ψυχὰς αὐτῶν θεοσεβεία, τῇ δὲ τέχνῃ
 τὰ σώματα. Κατὰ δὲ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ τοῦ
 βασιλέως, καταλείψας τὴν Ταρσὸν, παραγίνεται ἐν Νι-
 καίᾳ τῆς Βιθυνίας· κἀκεῖ, διὰ τῆς θεοσεβείας ἄμα, καί
 κατὰ τὴν ἰατρικὴν μέθοδον, παντοίως εύεργετῶν τοὺς προ-
 ρσιόντας αὐτῷ, διεβλήθη πρὸς τὸν βασιλέα. Ἐπει δὲ οἱ
 πρὸς τὸ συλλαβῆσθαι αὐτὸν παραγενόμενοι, εύρον αὐτὸν
 πρὸς Κύριον μεταβήμενον, ἀποτεμόντες αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν,
 ἀπήγαγον αὐτὴν πρὸς τὸν βασιλέα· ἦν θρασυμένος, ἐκέ-
 λυσεν αὐθις ἐπενεχθῆναι, καί προστεθῆναι τῷ σώματι.
 Ἀπενεχθείσης δὲ αὐτῆς, καί συναρμοσθείσης τῷ σώματι,
 λέγεται παραυτίκα τοὺς ἀγαγόντας αὐτὴν στρατιώτας ἀ-

πολαβεῖν τῶν οἰκείων ὀφθαλμῶν τὴν ἐνέργειαν, ἣν ἀπέβαλον ἐν τῷ τεμεῖν τοῦ Ἁγίου τὴν κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὄσιος Χαιρήμων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Λήξει βίου σου χαῖρε, Χαιρήμων μάκαρ,
Ἄρχῃν γὰρ εἶδες τῆς ἀμοιβῆς τῶν πόνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων τριακοντατριῶν Μαρτύρων τῶν ἐκ Παλαιστίνης, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Στερόος στρατός τε καὶ συνασπισμός
μέγας,

Ξίφει πεσὼν, εὐαγεῖν δαιμόνων τρέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀνάμνησις τῆς εἰσόδου τῆς ἀχειροτεύκτου Μορφῆς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκ τῆς Ἐδεσσηνῶν πόλεως εἰς ταύτην τὴν Θεοφύλακτον καὶ Βασιλίδαν τῶν πόλεων ἀνακομισθείσης.

Στίχ. Ἐν σινδόγι ζῶν ἐξεμάξω σὴν θείαν,
Ὁ νεκρὸς εἰσδύς ἔσχατον τὴν σινδόνα.
Εἰς τὸ Κεράμιον.

Ἀχειρότευκτον χειρότευκτος σὸν τύπον
Φέρει κέραμος, παντοτεῦκτα Χριστέ μου.

Τὸ Κυρίου καὶ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι πολλὰ θαύματα ποιοῦντος, καθὼς ἐν τοῖς ἱεροῖς Εὐαγγελίοις ἀναγέγραπται, καὶ τῆς φήμης πανταχόσε διατρεχούσης, ἤκουσε ταῦτα καὶ Αὐγάρους ὁ Τοπάρχης Ἐδέσσης, καὶ ἐπιθυμῶν τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἰδεῖν αὐταῖς ὄψαι, οὐκ ἠδύνατο, διὰ τὸ ἀνιάτοις αὐτὸν νοσήμασι περιπεσεῖν. Αἴπρα γὰρ μέλαινα κατὰ παντὸς τοῦ σώματος αὐτοῦ ἐξανθήσασα, ἔδαπανα τοῦτον καὶ κατήσθιε· καὶ σὺν αὐτῇ ἀρθρωτικῇ χρονίᾳ καὶ πονηρᾷ τοῦτον ἐπολιόρκει· καὶ ἡ μὲν, ἀμορφίας αὐτῷ αἰτία καὶ ταλαιπωρίας ἐγένετο· ἡ δὲ, ὀδυνῶν δριμυιῶν καὶ ἀλγηδόνος πρόξενος ἦν· διὰ ταῦτα ἀπρόσιτός τε καὶ ἀδείατος ἦν πᾶσι τοῖς ὑπηκόοις.

Κατὰ δὲ τὰς ἡμέρας τοῦ Ἁγίου Πάθους τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐπιστολὴν γράψας, ἀπέστειλεν αὐτὴν διὰ τιμὸς Ἀνανίου, ἐνταλάμνος αὐτῷ, τὴν τε ἡλικίαν καὶ τρίχα καὶ πρόσωπον, καὶ ἐπὶ τῶν σωματικῶν αὐτοῦ χαρακτῆρα μετὰ πάσης ἀκριβείας ἱστορῆσαι, καὶ ἀγαγεῖν αὐτῷ τὴν τοιαύτην τοῦ Χριστοῦ Μορφῆν· ἵπιστατο γὰρ τὴν ζωγραφικὴν ἄκρως ὁ Ἀνανίας.

Ἡ δὲ Ἐπιστολὴ ἐπὶ λέξεων περιεῖχε τάδε, (*).

Αὐγάρους, ὁ Τοπάρχης πόλεως Ἐδέσσης, Ἰησοῦ Σωτῆρι ἀγαθῷ ἰατρῷ ἀναφανέντι ἐν Ἱεροσολύμοις, Χαίρειν!

Μηκουσται μοι τὰ περὶ σοῦ καὶ τῶν σῶν ἰαμάτων, τῶν ἀνευ φαρμάκων ὑπὸ σοῦ γνησιμῶν· ὡς γὰρ λόγος, τυφλοὺς ἀναβλέπειν ποιεῖς· χωλοὺς περιπατεῖν κατασκευάζεις· λε-

(*). Τὰς ἐφεξῆς δύο Ἐπιστολάς ἀναφέρει αὐτολεξεῖ σχεδὸν Εὐσέβιος ὁ Παρφίλου ἐν τῷ 17. κεφαλαίῳ τῆς Α. Βιβλίου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς αὐτοῦ Ἱστορίας.

προὺς καθαρίζεις· καὶ ἀκάθαρτα πνεύματα καὶ δαίμονας ἐλαύνεις· καὶ τῆς ἐν μακρονοσίᾳ βασιανιζομένους θεραπεύεις· καὶ νεκροὺς ἐγείρεις· καὶ ταῦτα πάντα ἀκούσας περὶ σοῦ, κατὰ νοῦν ἐθέμην τὸ ἕτερον τῶν δύο, ἢ ὅτι Θεοῦ Υἱὸς εἶ, παιὼν ταῦτα, ἢ Θεός. Διὰ τοῦτο τοίνυν γράψας ἐδεήθην σου σκυλῆναι, καὶ ἐλθεῖν πρὸς με, ἵνα καὶ τὸ πάθος, ὃ ἔχω, θεραπεύσης, καὶ μετ' ἐμοῦ ἐνταῦθα συνῆσῃ· καὶ γὰρ ἤκουσα, ὅτι καὶ οἱ Ἰουδαῖοι καταγογγύζουσίν σε, καὶ βούλονται κακῶσαι σε. Πόλις δὲ σμικροτάτη μοι ἐστὶ καὶ σεμνὴ, ἣτις ἀρκέσει ἀμφοτέροις ἡμῖν τοῦ κατοικεῖν ἐν εἰρήνῃ.

Ὁ δὲ Ἀνανίας, ἀπελθὼν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ δοὺς τῷ Κυρίῳ τὴν ἐπιστολὴν, ἣν ἐπιμελῶς εἰς αὐτὸν ἀνεύζων· καὶ μὴ δυνάμενος μηδὲ πλησίον αὐτοῦ γενέσθαι, διὰ τὸ σὺρρέυσαν πλῆθος, ἐπὶ τινα πέτραν μικρὸν τῆς γῆς ἀνεστηκυῖαν ἀναβάς, ἐκαθέσθη, καὶ εὐθύς ἐκίνοι μὲν τοὺς ὀφθαλμούς, τῷ δὲ χάρτη τὴν χεῖρα προσήραιδε, καὶ τὰ τοῦ φαινομένου μετέγραφεν ὁμοιώματα, καὶ οὐδαμῶς ἠδύνατο τὴν μορφήν αὐτοῦ καταλαβεῖν, διὰ τὸ ἕτερα, καὶ ἕτερα ὄφει φαίνεσθαι, καὶ παρηλλαγμένη θεωρεῖσθαι. Ὁ δὲ Κύριος, ἅτε κρυφίων γνώστης καὶ καρδιῶν ἐξεταστής, τὴν πρόθεσιν αὐτοῦ γινούς, τὸ λάθρα γινόμενον φανεροῖ. Ἦτησε γὰρ νύφασθαι, καὶ τούτου γενομένου, ἐπέδωκε αὐτῷ ῥάκος τετραδίπλον, καὶ ἀπεμάξατο νύφασθαι τὴν ἀχραντὸν αὐτοῦ καὶ θείαν ἐν αὐτῷ ὄψιν. Ὅθεν ἐντυπωθείσης αὐτοῦ τῆς θείας μορφῆς καὶ προσόψεως, ἃ τοῦ θαύματος ἰ ἐν τῷ ῥάκῳ, ἐπέδωκε τῷ Ἀνανίᾳ, « Ἀπελθὼν ἀπόδος αὐτὸ τῷ ἀποστείλαντί σε » εἰπὼν, γράψας καὶ ἐπιστολὴν ἔχουσαν οὕτω:

Μακάριος εἶ Αὐγάρους πιστεύσας ἐν ἐμοῦ καὶ μὴ ἑωρακῶς· γέγραπται γὰρ περὶ ἐμοῦ, τοὺς ἑωρακότας με μὴ πιστεύειν ἐν ἐμοῖ, ἵνα οἱ μὴ ἑωρακότες με αὐτοὶ πιστεύσωσι καὶ ζήσωνται. Περὶ δὲ οὗ ἔγραψάς μοι ἐλθεῖν πρὸς σέ, δεόν ἐστὶ πάντα, δι' ἃ ἀπεστάλην, πληρῶσαι με· καὶ μετὰ τὸ πληρῶσαι, ἀναληφθῆναι πρὸς τῶν ἀποστείλαντά με Πατέρα. Καὶ ἐπειδὴ ἀναληφθῶ, ἀποστελῶ σοὶ ἕνα τῶν Μαθητῶν μου, ὀνόματι Θαδδαῖον, ὃς τις καὶ τὸ πάθος σε θεραπεύσει, καὶ ζωὴν αἰώνιον, σοὶ τε καὶ τοῖς σὺν σοὶ, καὶ εἰρήνην παρέξει, καὶ ποιήσει τῇ πύλῃ σου τὸ ἰκανόν, πρὸς τὸ μηδένα τῶν ἐχθρῶν κατασχῆσαι αὐτῆς.

Ἐπιθετο δὲ ἐν τῷ τέλει καὶ σφραγίδας ἑπτὰ, γράμμασιν Ἑβραϊκοῖς σημανθείσας· αἱ τινες μεθερμηνεύονται, τούτω δελοῦσι· Θεοῦ θεία θείαν θαύματα.

Ὁ δὲ Αὐγάρως, δεξάμενος περιχαρῶς τὸν Ἀνανίαν, καὶ πεσὼν, καὶ προσκυνήσας τὴν Ἁγίαν καὶ ἄχραντον Εἰκόνα τοῦ Κυρίου πιστεὶ καὶ πόθῳ πολλῷ, ἴαθη παραχρῆμα ἀπὸ τῆς νοσεύ, ἐν τῷ μετώπῳ αὐτοῦ μόνον τῆς λέπρας ὑπολειφθείσης. Μετὰ δὲ τὸ σωτήριον πάθος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς αὐτοῦ ἀνοδὸν, καταλαβὼν ὁ Ἀπόστολος Θαδδαῖος τὴν Ἔδεσσαν, προσήγαγε τῇ κολυμβήθρῃ τὸν Αὐγάρω· καὶ τοῦτον καὶ πάντας τοὺς ὑπ' αὐτὸν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος βαπτίσαντος, ἐξῆλθε τοῦ ὕδατος ὁ Αὐγάρως, καθαρισθεὶς καὶ τοῦ μικροῦ ἐκείνου λειψάνου τῆς λέπρας.

Ἐντεῦθεν παντοίως τιμῶν, καὶ σεβόμενος τὸ τοιοῦτον Δείον ὁμοίωμα τῆς τοῦ Κυρίου μορφῆς, καὶ τοῦτο παρὰ πᾶσιν ὁμοίως τιμᾶσθαι βουλέμενος, τοῖς αὐτοῦ καλαῖς καὶ τοῦτο προσέθηκεν. Ἐκ τῶν παλαιῶν τῆς Ἐδέσσης πολιστῶν τῶν ἐπιστήμων τινὸς Ἕλληνας ἀγαλμα πρὸ τῆς δημοσίας πύλης τῆς πόλεως ἀναστηλώσαντος, (ὃ πάντα τὸν ἐντὸς τοῦ ἁγίου γενέσθαι βουλέμενον ἀνάγκη ἡμῶν προσκυνῆσαι, καὶ εὐχὰς ἀποδοῦναι, καὶ οὕτως εἰσελθεῖν τῇ πόλει), τοῦτο τὸ ἀκάθαρτον ἀγαλμα ὁ Αὐγάρως καθελὼν, καὶ τελείῳ ἀφανισμῷ παραδόντες, εἰς τὸν ἐκεῖνον τόπον τὴν ἀχειροποίητον ταύτην Εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ Θεοῦ ἐπὶ σανίδος κολλήσας καὶ καλλωπίσας ἀνεστήλωσεν, ἐπιγράψας ἐν αὐτῇ ταῦτα: Χριστέ ὁ Θεός, ὁ εἰς σὲ ἐλπίζων, οὐκ ἀποτυγχάνει ποτέ. Καὶ λοιπὸν ἐθέσπισε πάντα τὸν διὰ τῆς πύλης ἐκείνης εἰσερχόμενον τὸ προσήκον σέβας καὶ τὴν προσκύνησιν τῇ Δουματούργῳ καὶ τιμίᾳ τοῦ Χριστοῦ Εἰκόνι ἀπνέμειν, καὶ οὕτως εἰς τὴν πόλιν εἰσέρχεσθαι· καὶ διετηρήθη τὸ τοιοῦτον εὐσεβὲς τοῦ ἀνδρὸς Δέσπισμα μέχρι τέλους τῆς ἐν τῷ βίῳ αὐτῷ τε τοῦ Αὐγάρου παρικίας καὶ τῆς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ βιοτῆς. Ὁ δὲ ταύτου ἔγγονος, τῆς πατρικῆς ἀρχῆς διάδοχος γενόμενος, ἀπελάκτισε τὴν εὐσεβίαν, καὶ πρὸς τὰ εἰδωλα πῦρομολτο, καὶ ἐβουλήθη πάλιν ἀναστηλώσαι δαιμονικὴν στήλην, καὶ τὴν τοῦ Χριστοῦ Εἰκόνα καθελῆναι.

Τοῦτο γενὼς ὁ Ἐπίσκοπος τῆς πόλεως ἐκ Δείας ἀποκαλύψας, τὴν ἐνδεχόμενὴν ἔθετο πρόνοιαν. Ἐπειδὴ γὰρ ὁ τόπος ὑπῆρχε κυλινδροειδῆς, Σφυαλλίδα πρὸ τῆς Δείας Εἰκόνος ἀνάψας, καὶ κέραμον ἐπιθεῖς, εἶτα ἔξωθεν τιτάνῳ καὶ πλίνθοις ἀποσφράξας τὸ ἐμβαδὸν, εἰς ἑραλπὴν ἐπιφάνειαν τὸ τεῖχος ἀπύθυνε, καὶ ἐν τῷ μὴ ὁράσθαι, ἀπίστη τῆς ἐγγειρήσεως ὁ δυσσεβὴς. Ἐρρεῖ δὲ διὰ μέσου χρόνος πολὺς, καὶ τῆς ἐξ ἀνθρώπων μνήμης ἀπεβρύθη τὸ Δείον Ἀπεικόνισμα ὅπη κέκρυπται.

Ὁ δὲ τῶν Περσῶν Βασιλεὺς Χοσρόης, τὰς τῆς Ἀσίας πόλεις πορθήσας, κατέλαβε καὶ τὴν Ἔδεσσαν, καὶ πᾶσαν μηχανὴν κατ' αὐτῆς κινήσας, εἰς φόβον καὶ ἀγωνίαν τὰς τῆς πόλεως ἐνέβαλεν. Οἱ πρὸς τὸν Θεὸν καταφυγόντες, καὶ μετὰ δακρύων αὐτὸν παρακαλέσαντες, ταχέως εὐρανὸν τὴν σωτηρίαν. Διὰ γὰρ μιᾶς τῶν νυκτῶν φαίνεται τις γυνὴ ἐνδοξοτάτη τῷ Ἐπισκόπῳ Εὐλαβίῳ «Τὴν ἐπάνω, λέγουσα, τῆς δε τῆς πύλης τῆς πόλεως κατακεκρυμμένην (τὸν τόπον σημαίνασα) Δείαν μορφὴν τοῦ Σωτῆρος ἀχειροποίητον λαβὼν, πάντα αἰσίως πράξεις».

Ὁ δὲ Ἐπίσκοπος, τὸν τόπον καταλαβὼν, καὶ τοῦτον ἀνορθῶν, ὡς τοῦ Δαύματος! εὗρε τὴν Δείαν Εἰκόνα ἀδιαλώβητον, καὶ τὴν Σφυαλλίδα ἐν τοσοῦτῳ χρόνῳ μὴ ἀποβιεσθεῖσαν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ πρὸς φυλακὴν ἐπιτεθέντι πρὸ τοῦ λύχνου κέραμῳ ἕτερον ὁμοίωμα ἀπαρallάκτως τοῦ πρωτοτύπου ἐκτυπωθέν· καὶ τοῦτου τοῖς πᾶσι δειχθέντος, ἀφάτου χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰ πάντα ἐπληρώθησαν. Τοῦτο λαβὼν ὁ Ἐπίσκοπος καὶ λιτανεύσας, καὶ εὐχαριστήσας, κατέλαβε τὸν τόπον, καθ' ὃν οἱ Πέρσαι διώρτυτον· ἀπὸ γὰρ τοῦ τῶν χαλκωμάτων ἤγου κατάφοροι καὶ δεσπότηκαισιν. Ὡς δὲ ἀλλήλων ἐγγὺς ἐγένοντο, ἀπὸ τῆς

λυχνίας ἐκείνης ἔλαιον ἀποστάξας εἰς τὸ εὐρέπισιμὸν πῦρ, πάντας ἄρδην ἀπώλεσεν.

Ἀλλὰ καὶ ἔξωθεν ὑπὸ τῶν Περσῶν ἀναφείσης πυρᾶς κατὰ τὸν ἐνδον τόπον, ἦν ἡ ἀπειρος ὅλη ὑπέτρεφε τῶν συγχῶν κατακοπέντων δένδρων, ὡς πλησίον ἐγένετο ὁ Ἐπίσκοπος μετὰ καὶ τοῦ Δείου Ἐκτυπώματος, ἐξαίφνης βίαιος ἀνεμὸς ἐγερθεὶς, κατὰ τῶν ἀναφλεγόντων τὴν πυρκαϊάν τὴν φλόγα ὑπέστρεφε, καὶ ἐδίωκε τοὺτους καὶ ἐνσπύριζε· καὶ λοιπὸν πλείον ὡς ἠλπισαν δράσαι παθόντες οἱ Πέρσαι, ὑπεχώρησαν ἄπρακτοι.

Ἐπεὶ δὲ πρὸς τὴν βασιλεύουσαν τῶν πόλεων πάντα συνεβρύθη τὰ καλλίστα, ἦν δὲ Δείον βούλημα καὶ τὴν ἱεράν ταύτην καὶ ἄχραντον Εἰκόνα μετὰ τῶν ἄλλων ἀποθήσασθαι καλῶν, ὃ τῆς Ῥωμαίων κυριεύων ἀρχῆς Ῥωμαῖος σπουδάσμα ποιεῖται καὶ ταύτην καταπλουτίσαι τὴν βασιλεύουσαν. Καὶ δὴ, κατὰ διαφόρους καιροὺς ἀποστείλας πρὸς τὴν Ἔδεσσαν, καὶ αἰτήσας τὸ Σεαυδρικὸν Ἐκτύωμα, καὶ ἀνατιθεῖς ἀργύρου χιλιάδας δύο πρὸς μυριάδι μιᾶ, καὶ διακοσίους Σαρακηνούς, οὓς ἔτυχε τότε κατέχων, καὶ τῇ ἐφέσει τοῦ τοιοῦτου καλοῦ πρὸς πάντα ὑπέξας, καὶ ἀσφαλίσάμενος τοῦ μὴ πολεμῶς τὰ τῶν Ῥωμαίων στρατεύματα κατὰ τῶν ὁρίων ἐκείνων ἐτέργεσθαι, ἐπέτυχε τῆς αἰτήσεως, τὰ αἰτιθέντα πάντα ἐκπληρώσας.

Ἐπεὶ δὲ συνεχώρησε γενέσθαι, καὶ παρεχώρησεν ὁ Ἀμηνρᾶς, λαβόντες οἱ Ἐπίσκοποι, ὅ, τε τῆς Σαρωσάτων, καὶ ὁ τῆς Ἐδέσσης, καὶ ἑτεροὶ τινες τῶν εὐλαβῶν τὸ ἅγιον ἐκείνο Ἀπεικόνισμα, καὶ τὸ χριστογράφον Ἐπιστολιθίδιον, εἶχοντο τῆς ὁδοῦ, καὶ πάλιν ἄπειρα ἐτελείτο Δαύματα. Ὡς δὲ κατήντησαν ἐπὶ τῶ τῶν ὀπτιμάτων Δεμάτι, καὶ τῷ τῆς Θεοτόκου ναῷ τοῦ Εὐσεβεῖου λεγομένῳ, πολλοὶ προσελθόντες μετὰ πίστεως, ἀπὸ ποικίλων πόσων ἴαθησαν. Ἐνθα καὶ τις προσῆλθεν ὑπὸ δαίμονος ἐνοχλούμενος, καὶ τὰδε οἰνεὶ ἀπεφίβαζε· Ἀπόλαβε, λέγων, Κομιστάντινούπολις, δόξαν καὶ τιμὴν καὶ χαρὰν, καὶ σὺ Προφρογγύνηται τὴν βασιλείαν σου· καὶ παραυτίκα ἴαθη ὁ ἄνθρωπος.

Τῇ δὲ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ Αὐγούστου μηνός, κατὰ τὸ ἐξακισχιλιεστὸν τετρακισσιεστὸν πεντηκιστὸν δευτέρου ἔτος τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως, κατέλαβον τὸν ἐν Βλοχέρναις ναὸν τῆς Θεοτόκου οἱ τὸ ἅγιον διακομιζόμενοι Ἀπεικόνισμα, ὃ καὶ σεβασμῶς καὶ περιχαρῶς ἀπεδέχθη καὶ προσεκυνήθη παρὰ τῶν Βασιλέων, καὶ τῶν ἐν τέλει, καὶ τῶν λοιπῶν. Τῇ δὲ ἐπαύριον, μετὰ τὸν ἀσπασμὸν καὶ τὴν προσκύνησιν, ἀράμενοι τὴν τοῦ Χριστοῦ Εἰκόνα ἐπὶ τῶν ὤμων, ὃ τε Ἀρχιερεὺς Θεοφύλακτος καὶ οἱ νεάζοντες Βασιλεῖς (ὃ γὰρ γέρον δι' ἀσθένειαν ἀπολείπειτο), ἀλλὰ καὶ οἱ τῆς Γερουσίας ἅπαντες, καὶ μετὰ παντὸς τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, τὴν προσήκουσαν δορυφορίαν παρέπεμπον μέχρι τῆς χρυσῆς πόρτης. Εἶτα ἐκείθεν πάλιν ἀναλαβόμενοι ὁμοίως μετὰ ψαλμῶν καὶ ὕμνων καὶ ἀπειρῶν λαμπάδων καὶ φώτων, κατέλαβον τὸν περιώνυμον καὶ μέγιστον τῆς τοῦ Θεοῦ Ἀλόγου Σοφίας ναόν. Κἀκεῖσε τὴν ἀρμόζουσαν τάξιν πεποιηκότες, ἀνῆλθον εἰς τὰ βασίλεια, καὶ εἰσελθόντες ἐν τῷ ναῷ τῆς Θεοτόκου τῷ ἐπιλεγόμενῳ τοῦ Φάρου, ἐκείσε κατέθεντο τὸ τίμιον καὶ ἅγιον Ἐκτύωμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς δόξαν πιστῶν, εἰς φυλακὴν Βασιλέων, εἰς ἀσφάλειαν ὅλης τῆς πόλεως, καὶ τῆς τῶν Χριστιανῶν καταστάσεως.

Ἢ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀνάμνησιν ποιούμεν τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ μεγίστης καὶ ἀνυπερβλήτου φιλανθρωπίας, ἦν εἰδείξατο τότε ἀποστρέψας

μετ' αίσχυνης τοὺς ἀθέους Ἀγαρηνοὺς, μεσι-
τεία τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου,
καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Εν ἀρχῇ γὰρ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, τοῦ
καὶ Κένωνος, ἀνῆλθε πλῆθος Σαρακηνῶν διὰ πλοίων
τὸν ἀριθμὸν χιλίων ἐννακοσίων κατὰ τῆς μεγίστης ταύ-
της Κωνσταντινουπόλεως, πολιορκῆσαι αὐτήν· καὶ δὴ τοῦ
Βασιλέως προθεμένου δοῦναι αὐτοῖς πάντα, αὐτοὶ καὶ φύ-
λακας τῇ πόλει ἐγκαταστῆσαι ἀπήτουν. Ὅθεν εἰς ἀπο-
ρίαν τῶν πραγμάτων ὄντων, τῇ Θεοτόκῳ προσέπιπτον,
ἱκετεύοντες ἐπαμῦναι καὶ βοηθῆσαι τῇ πόλει αὐτῆς, καὶ
διασωσάι αὐτήν κινδυνεύουσαν. Ἀκούει τούτων ἡ Θεομή-
τωρ, καὶ πρῶτον μὲν τὸν φιλῶ ὀνόματι, Σοφίαν, τὴν τοῦ
Θεοῦ μεγάλην ἐκκλησίαν καλέσαντα, καὶ τὴν πόλιν, Κων-
σταντίαν, Ἀγαρηνὸν, εἰς βόθρον σὺν τῷ ἵππῳ κατακρη-
μνίσασα, τῷ θανάτῳ παρέπεμψεν. Ἐπειτα δὲ τὸν ἐφ' ὑψη-
λοῦ ἀνελθόντα κηρύξαι τὴν μιαν αὐτῶν προσευχὴν, τῷ
ὀλέθρῳ παρέδωκε, κατακρημνισθέντα ἐκείθεν. Καὶ τοῖς
Βουλγάροις δὲ συμβαλέσθαι ὠκονόμησε, καὶ δισυριούς
Σαρακηνοὺς κατασφαγῆναι, καὶ τὰ πλοῖα αὐτῶν, ἄλλα
ἀλλαγῶ διασκοιδάσασα, ἀφανισμῶ τελείῳ παρέδωκε, καὶ
εἰς τεσαύτην ἀνάγκην λιμοῦ περιέστησεν, ὡς σαρκῶν ἀν-
θρώπων καὶ ἐρπετῶν καὶ μυῶν, καὶ τῆς ἰδίας κόπρου,
μεταλαβεῖν. Σουλιμᾶν δὲ τὸν πρῶτον αὐτῶν καὶ αἰδε-
σθῆναι τὴν ἀγραντὸν εἰκόνα αὐτῆς πεποίηκε, καὶ πέζον
ἐν τῇ πόλει εἰσελθεῖν παρεσκεύασε, καὶ τῆς προπετείας καὶ
ἀνθαδείας ἑαυτοῦ καταγνώσκει. Διὰ λιμοῦ γὰρ καὶ λοιμῶ
καὶ ναυαγίων πλήθη πολλὰ τῶν μιαρῶν Ἀγαρηνῶν κα-
ταπεσῆν ποιήσασα, τὴν ἑαυτῆς πόλιν κραταῖα παλάμη διε-
σώσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἐν τῷ ναῶ τῆς ζωοδόχου Πηγῆς
ἐξάντλησις τῆ ἀγιάσματος, καὶ αὐθις ἀνάδοσις.
Στίχ. Πηγὴ κενοῦται θαυματουργῶν ὑδάτων.

Πληρημένη δὲ, θαυματουργεῖ καὶ πλέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη γίνεται τῆς καὶ μετὰ οἰ-
κτιρμῶν ἐπενεχθείσης ἡμῖν ἐν τοῖς καιροῖς ἐκεί-
νοις φοβεράς ἀπειλῆς τοῦ σεισμοῦ, οὗ παρ' ἐλ-
πίδα ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ὁ φιλόανθρωπος Θεός.

Αὐτῷ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶ-
νας. Ἀμήν.

Τῆς Ἀγ. Εἰκ. Ὡδὴ ζ'. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Ρῆματι μὲν πᾶσαν νόσον, Λόγε Θεοῦ ἐφυ-
γαδευσας, ἐπὶ γῆς ἐνδημῶν· ἀλλὰ θώκες
πρὸς πατρικούς ἀνερχόμενος, διὰ τοῦ Ἐκτυ-
πώματος, θεραπεύεις τὰς νόσους ἡμῶν.

Οκτίσας λόγῳ τὰ πάντα, καὶ μορφωθείς
τὸ ἀλλότριον, τῆς ἰδίας μορφῆς, καταλέ-
λοιπεν ἡμῖν ἰδιώματα· ἅπερ ὑποδεχόμενοι, ἐν
χαρᾷ εὐφραϊνόμεθα.

Ψυχῆς ἐξ ὅλης ζητήσας, τῆς σῆς ἰδέας ἐκ-
σφράγισμα, ὁ πιστὸς Βασιλεὺς ὡς ἐζήτη-
σεν, οὕτως ἔτυχε Κύριε, κατάλληλον εὐράμενος,
Θείου πόθου τὸ πλήρωμα.

Θεοτοκίον.

Ελύθη τῆς καταδίκης, τῆς παλαιᾶς τὸ ἀν-
θρώπινον, τῇ κηῖσει τῇ σῇ· σὲ γὰρ μόνην

πλατυτέραν εὐράμενος, τῶν ἔρανῶν Πανάμωμε,
ὁ Θεὸς κατεσκήνωσεν.

Τοῦ Ἀγίου. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ητμηθεῖσα, κεφαλὴ σου φῶς ἀπίστραψε,
τοῖς ματαιόφροσιν· ἦν ὡσπερ ζῶσαν ἰ-
δῶν, ἠδέσθη ὁ τύραννος, νενεκρωμένος τὸν νῦν,
αὐ συνῆκε δὲ, ἀναβοᾶν Πανένδοξε· Ὁ Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Απεδύσω, τῆς νεκρώσεως Ἀοίδιμε, χιτῶνα
δύσμορφον· ἀθανασίας στολὴν, ὠραίαν ἐν
χάριτι, ὅθεν ἐνδέδυσαι, τῷ Δεσπότη σου, ἀνα-
βοῶν γηθόμενος· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῷ πυρὶ, τῆς καρτερίας ἀπετέφρωσας, ὑλώ-
δη πλάνην ἐχθρῶν· θεολαμπῆς δὲ ἀστήρ,
ἐφάνης ἰάσεων, Μάρτυς ἀσφράπτων βολαῖς, τοῖς
κραυγάζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Η Βασίλισσα, τοῦ κόσμου ἡ κηῖσασα, τὸν
Βασιλέα Χριστὸν, ῥύσαι φθορᾶς καὶ σει-
σμοῦ, ἐθνῶν ἐπηρείας τε, τὴν βασιλεύσασα, πό-
λιν ψάλλουσιν· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρ-
πὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Τῆς Ἀγ. Εἰκ. Ὡδὴ η'. Νόμων πατρῶν.

Ωσπερ ἐν ὄψει σὲ τὸν Κύριον, ἐλπίζων ἐν-
δημῆσαι πᾶς ὁ τῆς πόλεως, λαὸς ἔκκρι-
τος ὑπάντησιν, θαυμαστὴν σοὶ ποιεῖται, Ἀρ-
χιερῶν θεῖον ἐπαγόμενος χορὸν· ὦν ἐπ' ὤμων
ὀχόμενος, καὶ πρὸς κληρονομίαν, εἰσβαλὼν τὴν
οἰκίαν Οἰκτίρμον, ἐν τῷ τῆς Μητρός σου κατέ-
παυσας τεμένει.

Στόματα παιδῶν τῶν ἀκάκων σε, πρὸς τὴν
προφητοκτόνον πόλιν ὀδεύοντα, ὑμνολό-
γουν· ἀλλ' ἡ ἄνομος, συναγωγὴ Ἑβραίων, φονῶ-
σαν χεῖρα, ὥπλιζε λυττώσα κατὰ σὲ· νῦν δὲ
πόλις ἡ ἔννομος, πανδημεί προχυθεῖσα, ὡς οἶα
σε τὸν Κτίστην ὀρώσα, χαίρει δεχομένη τὸν
τύπον τῆς μορφῆς σου.

Θεοτοκίον.

Σάρκα φορέσαι προελόμενος, τῆς τοῦ Πατρὸς
μεγάλης βουλῆς ὁ Ἄγγελος, ἐν νηδυῖ σου
Πανάχραντε, ἐτελεσιουργήθη· καὶ σὲ Μητέρα
κάτω, ἀπεγράψατο σεμνῇ· καὶ φθαρεῖσαν ἐ-
καίνισε τὴν βροττεῖαν οὐσίαν· ὃν πάντες εὐλο-
γοῦμεν ὡς Κτίστην, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἀγίου. Παῖδας εὐαγεῖς.

Πόδες οἱ σεπτοὶ σου Ἀθλοφόρε, πρὸς τρί-
βους τοῦ μαρτυρίου κατευθύνησαν· ἐμ-
περιπατοῦσι δὲ, νῦν ἐπαγαλλόμενοι, ἐν χώρᾳ
ζώντων πάνσοφε, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς· διὸ

καὶ συνελθόντες τιμῶμεν, ἀνυμνολογοῦντες Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Επλάκη σοι στέφος ἀφθαρσίας, στερόως ἀγωνισαμένω καὶ νικήσαντι, ὄφιν τὸν ἀρχέκακον, Μάρτυς ἀξιάγαστε· καὶ ἀθλητῶν ὀμύγυρις σὲ ὑπεδέξατο, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θαυμάτων ἐκπέμπεις λαμπηδόνας, τὴν Δείαν ἐνδεδυμένος Μάρτυς δύναμιν, παύεις ἀρρώσθηματά, λύεις τε νοσήματα, ἀποδιώκεις πνεύματα, τῆς πονηρίας βοῶν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Πολλαῖς προσβολαῖς ἀμαρτημάτων, κλονοῦμενοι, σοῦ πρὸς τὴν ἀκλόνητον, σκέπην καταφεύγομεν. Στήριξον τοὺς δούλους σου, κατὰ παθῶν ἐνίσχυσον, καὶ ἐκ σεισμοῦ καὶ λιμῆ, ἐθνῶν ἐπιδρομῆς τε παρθένε, ῥῦσαί σου τὴν πόλιν, ὡς σοὶ ἀνακειμένην. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ἀγ. Εἰκ. Ὠδὴ Δ'. Ξενίας δεσποτικῆς.

Εξέμνη κατα σοῦ, λαὸς ἀσύνετος Σῶτερ, καὶ ἀντ' εὐεργεσίας, σοὶ τὰ ἀνήκεστα, τολμηρῶς ἐπανετίνατο· ἀλλ' ἡμεῖς οἱ μακρὰν ἀπωσθέντες, τοῖς σοῖς πάθεσι Σῶτερ υἱοθετήθημεν.

Βοήθειαν κατ' ἐχθρῶν, τοῖς εὐσεβέσι παρασχε, καὶ πιστοῖς βασιλεῦσιν, ὅτι τὰ συμβόλα τῆς σαρκός σου, ὡσπερ ἄμαχον φρούριον, Δέσποτα κεκτημένοι, δι' αὐτῶν ἀφορῶσι τὴν σωτηρίαν αὐτῶν. Θεοτοκίον.

Ωράθη τοῖς ἐπὶ γῆς, σωματοφῆρος ὁ Λόγος, διπλοῦς κατὰ τὴν φύσιν ἐκ σοῦ Πανάμωμε, ἀντιδόσει τῆς Θεότητος, ὑποσάσει μὲν ἀφύρτως, ἐνωθεῖς τῷ φυράματι, ὃν δοξαζόμεν.

Τοῦ Ἀγίου. Ἄπας γηγενής.

Εὔρες ἀμοιβῆν, καμάτων τὴν ἄνω σοι, ἐτοιμασθεῖσαν τρυφήν· ἐνθα αὐλιζόμενος, ὠραϊσμένος μαρτυρικαῖς καλλοναῖς, κατατρυφᾷς τοῦ Κτίστου σου τῆς ὠραιότητος, ἰκτεῦων, δοῦναι τοῖς τιμῶσί σε, ἱλασμόν καὶ κακῶν ἀπολύτρωσιν.

Στήλη ἀρετῶν, καὶ πίστεως ἔρεισμα, καὶ στῦλος ἄσειστος, πύργος τε ἀκλόνητος, ἐδείχθης Μάρτυς τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ

ποταμὸς ἰάσεων, ἀναβλυστῆτων κρουνοῦς, ἰατρεῖον, ἄμισθον τοῖς πόθῳ σου, ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην Διόμηδες.

Εδυσ ἀπὸ γῆς, εἰδῶλων τὴν ἄθεον, ἐξαφανίσας ἀχλὺν· καὶ πρὸς τὴν ἀνέσπερον, αὐγὴν μετῆλθες τῆς ἀρχιφώτου ζωῆς· ἧς τὰς ἐμφάσεις Ἐνδοξε, πρῶν ἐκέκτησο, ταῖς ἐκείθεν, λάμπησι λαμπόμενος, καὶ χαρᾶς αἰδίου πληρούμενος. Θεοτοκίον.

Πόλις τοῦ Θεοῦ, αὐτὸς ἦν κατώκησεν, ἡ ὄντως ἄσειστος, λύτρωσαι τὴν πόλιν σου, σεισμοῦ Παρθένε τῆς καταπτώσεως, βαρβαρικῆς ἀλώσεως, πυρὸς μαχαίρας ἐχθρῶν σπόπείσης, πάναγνε κακώσεως, τῇ Σερμῇ πρὸς Θεὸν παρρησίᾳ σου. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**πας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυρίζετω δὲ αὐτῶν Νόων φύσις γεραίρωσα, τὴν ἱεράν παύνηγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίρεις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπαρθένε. Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἀγίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ενθέως ἐπορφύρωσας, Μεγαλομάρτυς Ἐνδοξε, τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρείθροις· ἀπάτην δὲ κατέσβησας, εἰδωλικὴν ψυχόλεθρον, Διόμηδες πανόλβιε· καὶ νῦν πρεσβεῦων μὴ παύση, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Γῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, συναθροισθεῖς ἐν νεφέλαις, ἀξιοχρέως κηδεύει, τὴν τοῦ Κυρίου Μητέρα, παρόντος καὶ τοῦ Σωτῆρος, σὺν μυριάσιν Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Δῖνων, Στιχηρὰ προσόμοια, τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Υμναῖς σου τὸ σεπτὸν, καὶ θεοδόχον σῶμα, προπέμποντες οἱ Δεῖοι, ἐβῶν διασῶται· Ποῦ νῦν ἀπαίρεις Δέσποινα;

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, στησώμεθα χορείαν, ἐξόδια βοῶντες, ἐπὶ τῇ Μεταστάσει, τῆς Θεοτόκου σήμερον.

Στίχ. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀληθείαν.

Γῆ μὲν τῇ σῆ ταφῇ, εὐλόγηται Παρθένε· ἀπὸ δὲ τῇ ἀνόδῳ, ἡγίασται τῇ ξένῃ, νόμῳ θανούσης φύσεως.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος α'.

Επρεπε τοῖς αὐτόπταις τοῦ Λόγου καὶ ὑπηρέταις, καὶ τῆς κατὰ σάρκα Μητρὸς

αυτοῦ, τὴν Κοίμησιν ἐποπτεῦσαι, τελευταῖον οὔσαν ἐπ' αὐτῇ μυστήριον· ἵνα μὴ μόνον τὴν ἀπὸ γῆς τοῦ Σωτῆρος ἀνάβασιν θεάσωνται, ἀλλὰ καὶ τῆς τεκούσης αὐτὸν τῇ μεταθέσει μαρτυρήσωσι. Διόπερ πάντοθεν, θεῖα δύναμις περαιωθέντες, τὴν Σιών κατελάμβανον· καὶ πρὸς οὐρανὸν ἐπειγομένην, προέπεμπον τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἦν καὶ ἡμεῖς, σὺν αὐτοῖς προσκυνούμεν, ὡς πρεσβεύσαμεν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΖ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μύρωνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία τῆς Ἑορτῆς, καὶ τρία τοῦ Ἁγίου.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος β'. Πόιοις εὐφημιῶν.

Πόιοις οἱ εὐτελεῖς χεῖλεσι, μακαρίσωμεν τὴν Θεοτόκον; τὴν τιμιωτέραν τῆς κτίσεως, καὶ ἀγιωτέραν ὑπάρχουσαν, Χερουβίμ καὶ πάντων τῶν Ἀγγέλων· τὸν θρόνον, τοῦ Βασιλέως τὸν ἀσάλευτον· τὸν οἶκον, ἐν ᾧ κατώκησεν ὁ Ὑψιστος· τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου· τοῦ Θεοῦ ἀγίασμα· τὴν παρέχουσαν τοῖς πιστοῖς, ἐν τῇ θεῖα μνήμῃ αὐτῆς, πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος.

Ποῖα πνευματικὰ ἄσματα, νῦν προσάξομέν σοι Παναγία; τῇ γὰρ ἀθανάτῳ Κοιμήσει σου, ἅπαντα τὸν κόσμον ἠγίασας, καὶ πρὸς ὑπερκόσμια μετέβης, τὸ κάλλος, κατανοεῖν τῷ Παντοκράτορος, καὶ τέτῳ, οἷα περ Μήτηρ συναγαλλεσθαι, ἀγγελικῶν σοι ταγματίων, δορυφορησάντων ἀγνῆ, καὶ ψυχῶν Δικαίων· μεθ' ὧν αἴτησαι ἡμῖν, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τίνα τὰ φοβερά ἄσματα, ἃ προσῆξάν σοι τότε Παρθένε, κύκλω τῆς σῆς κλίνης ἰστάμενοι, πάντες οἱ τῷ Λόγῳ Ἀπόστολοι, καὶ θαμβητικῶς ἀναβοῶντες; Ἀπαίρει, τοῦ Βασιλέως τὸ παλάτιον· ὑψοῦται, ἢ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος. Πύλαι ἐπαύρηται ὅπως, τοῦ Θεοῦ ἢ πύλη, ἐν πολλῇ εἰσέλθῃ χαρᾷ, ἀπαύστως τῷ κόσμῳ, αἰτουμένη τὸ μέγα ἔλεος.

Τῷ Ἁγίῳ. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὅτε, ἐκ τῆ ξύλης σε.

Οτε, ἀθείας ἢ πυρᾶ, πᾶσαν κατενέμετο χώραν Μακαριώτατε, τότε ἐξαπτόμενος

ζέσει τῷ Πνεύματος, τὸν ἐκ Κόρης θεόπαιδος, ἐκήρυξας Λόγον, σάρκα ἐνδυσάμενον δι' ἀγαθότητα· ὅθεν καὶ πυρὸς καὶ βασάνων, ἠνεγκας δεινὰς τιμωρίας, σθένει δυναμέμενος τῷ Πνεύματος.

Οτε, ὁ δυσώνυμος ἐχθρὸς, ἔσπευδε θωπείαις συλῆσαι τὴν σὴν διάνοιαν, τότε ἀνδρειότητι καλλωπιζόμενος, ἀντετάξω στερότητα, καὶ ἠνεγκας πόνους, ἄπονον πρὸς λήξιν σε διαβιβαζοντας, Μάρτυς ἀξιάγαστε Μύρων, τῆς ἐν οὐρανοῖς βασιλείας, καὶ τῆς δι' αἰῶνος ἀπολαύσεως.

Οτε, τοῖς βουνεύροις ὁ ἐχθρὸς, ἐτύπτε ξεσμοῖς ἀνευδότης, ἐκδαπανώμενος, Μάρτυς τὸ σαρκίον σου τὸ ἱερώτατον, πρὸς Χριστὸν ἐνητένιζες, τὸν ἀγωνοθέτην, χεῖρά σοι προτείνοντα θεῖας δυνάμεως· ὅθεν ἐκτελέσας τὸν δρόμον, ἔτυχες μεγίστων ἐπάθλων, Μύρων ἀθλοφόρε γενναιότατε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Ητῶν ἕρανῶν ὑψηλότερα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβίμ ἐνδοξότερα, καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα· ἢ δι' ὑπερβάλλουσαν καθαρότητα, τῆς αἰδίου οὐσίας δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ταῖς τοῦ Υἱοῦ χερσὶ, σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχὴν, καὶ σὺν αὐτῇ πληρῆται τὰ σύμπαντα χαρᾶς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἠθροίσθη ἐκ περάτων, σὺν τοῖς σεπτοῖς Ἀγγέλοις, Μήτηρ Θεῷ κηδεῦσαι, τὸ θεοδόχον σῶμά σου.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, σήμερον σὺν Ἀγγέλοις, ἀστησώμεθα χορείαν, φαιδρᾶν ἐν τῇ Κοιμήσει, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Στίχ. Ὄμωσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Σῶμά σου τῇ φθορᾷ, ἀπρόσιτον ὑπῆρξε, καὶ πρὸς ταφὴν ἐδόθη, τῆς φύσεως τῷ νόμῳ· μένει δὲ ἀδιάφθορον.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Ηπανάμωμος νύμφη, καὶ Μήτηρ τῆς εὐδοκίας τῷ Πατρὸς, ἢ Θεῷ προορισθεῖσα εἰς ἑαυτὴ καταίκησιν, τῆς ἀσυγχύτου ἐνώσεως, σήμερον τὴν ἄχραντον ψυχὴν, τῷ Ποιητῇ καὶ Θεῷ παρατίθεται, ἢ Ἀσωμάτων δυνάμεις, θεοπρεπῶς ὑποδέχονται· καὶ πρὸς ζωὴν μετατίθεται, ἢ ὄντως Μήτηρ τῆς ζωῆς, ἢ λαμπρᾶς τοῦ ἀπρόσιτου φωτός, ἢ σωτηρία τῶν πιστῶν, καὶ ἐλπίς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Εἰς τὰ οὐράνια, ἢ νοερά σου ψυχῇ, εἰς τὸν Παράδεισον, ἢ καθαρά σου σκηνῇ, μεταθεῖσα ἐκ φθορᾶς, ἀγαλλεται Παναγία. Ὄθεν ἀνταπέδωκε, τοῖς ἀνόμοις ὁ Κύριος· δόλον γὰρ εἰργάσαντο, τῷ τιμίῳ Λειψάνῳ σου. Διὸ σὺν Ἀποστόλοις βοῶμεν· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Σὲ χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμενὴν τὴν ψυχὴν, ὡς πλαστοουργός σου καὶ Θεός, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀκήρατον μετέστησεν· ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον· καὶ Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολογῶντες κραυγάζομεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα οἱ Κανόνες, ὁ πρῶτος τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ἄδω Μύρων σε τὴν μυρίπνοον χάριν. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Αἶνον Θεῷ, ἐπὶ τῇ μνήμῃ χορευόντες, τοῦ ἀθλοφόρου Μύρωνος, ἄσωμεν ἅπαντες, ἐνισχύσαντι τοῦτον, τὸ κράτος διολέσαι, τοῦ πολεμήτορος.

Δῶρον σαυτὸν, τῷ εὐεργέτῃ προσήγαγες, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, καὶ καλλιέρημα, καὶ εὐώδη θυσίαν, νομίμως ἐναθλήσας, Μάρτυς πολυάθλε.

Ως νουνεχῆς, ὡς καθαρὸς ναὸς Ἐνδοξε, τοῦ ἐκ Παρθένου λάμπαντος, τὸν ἐφορμήσαντα, συνταράξαι τὴν θείαν, ἀγέλην ψυχοφθόρον, λύκον ἐδίωξας. Θεοτοκίον.

Μὴν Θεὸν, ἀπειρογάμως ἐκύησας· ὃν ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ὁμολογήσαντες, ἡμῖν ἐμοιωθέντα, κατήργησαν τὴν πλάνην, ἄχραντε Δέσποινα.

ᾠδὴ γ΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Υψώσας σου τὸν ἔρωτα τῆς καρδίας, πρὸς Κύριον Σταυρῷ τὸν ἀνυψωθέντα, ὑψώθης ἐπὶ ξύλου ὡς Ἀθλοφόρε, καταξέομενος, προθύμως μέλπων τε· ὡς οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Ρημάτων σου τὰ βέλη ἠκονημένα, κατέπηξας τυράννου ἐν τῇ καρδίᾳ, γενναῖε Στρα-

Agosto.

12

τιῶτα τοῦ Βασιλέως, Χριστοῦ πάνευφημε, καὶ ψάλλον ἔλεγες· ὡς οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Ως ὀρθρος ὡς ἡμέρα ἐπανατείλας, διελύσας τὸν ζόφον τῆς ἀγνωσίας, ἐφώτισας τοὺς ψάλλοντας καθ' ἑκάστην, Μύρων πολυάθλε· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Νησοῦσαν ἀθείᾳ τὴν πᾶσαν κτίσιν, Θεὸν κυοφορήσασα ἰατῆρα, Παρθένε ἐθεράπευσας παραδόξως· εὐχαρισθῆντές σοι, διὸ κραυγάζομεν· ὡς οὐκ ἔστιν ἄμωμος, πλὴν σε Δέσποινα. Ὁ Εἰρμός..

• **Ε**ν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα με ἐπ' ἐχθρούς με· νύφρανθη γὰρ τὸ πνεῦμά με ἐν τῷ ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἶτα, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Μυριπνόοις ἄσμασι, καὶ ὑμνωδίαις, συνελθόντες στεψώμεν, τὸν ἱεροσθλον πιστοὶ, Μύρωνα πάντες τὸν ἐνδοξον, ῥῶσιν διδοῦντα, παντοίων κακώσεων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Τὴν σεπτὴν Μετάστασιν, σοῦ Παναγία, ἐορτὴν στησάμενοι, σὲ ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς, Θεογεννητορ πανύμνητε· μὴ οὖν παρίδης, τοὺς πρόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

ᾠδὴ δ΄. Ὑμνῶ σε· ἀκοὴν γὰρ Κύριε.

Σωτήρα, καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, τὸν ἐκλάμψαντα ἐκ Παρθένου, ὁμολογῶν Ἐνδοξε, σταδίου μέσον τῶν τυράννων, ὄφρυν καρτερίᾳ ἐταπεινώσας, καὶ τὴν πολυθειᾶν ἐξηφάνισας.

Οὐδῶλε, ὑπενδούς ξεόμενος, καὶ τυπτόμενος γενναϊόφρον, Ἄγγελος κατέπληξας, ὀρῶντάς σου τὴν καρτερίαν, δι' ἧς δυσμενεῖς ἀσάρκεις ὤλεσας, καὶ νικηφόρος Μάρτυς ἐχηματίσας.

Υπάρχων, θείας δρόσε ἐμπλεως, ὑπεισηλθες γενναιοφρόνως, τὴν τοῦ πυρὸς κάμινον, ὀρῶμενος ἐν ταύτῃ Μύρων, σοφὴ σὺν Ἀγγέλοις ἀγαλλόμενος, καὶ μηδαμῶς παμμακάρ φλογιζόμενος.

Θεοτοκίον.

Τὸ μέγα, καὶ φρικτὸν Μυστήριον, τῆς λοχείας σε καταπλήττει, πᾶσαν Ἀγνὴ ἔννοιαν· ὅτι Θεὸς ἐνανθρωπήσας ἐκ σοῦ, ἀγαθότητι εὐδόκησεν, εἰς σωτηρίαν κόσμου καὶ ἀνάπλασιν.

Ἐδὴ εἰ. Ὁ φωτισμός.

Η δαυγής, καὶ φωσφόρος σου μνήμη τῆ τοῦ Ἁγίου, Πνεύματος δυνάμει εἰς πάντα κόσμον, ἐφαπλουμένη, φωτισμὸν εὐσεβείας, καταυγαίνει τοὺς ταύτην σέβοντας, καὶ τὰς ἀριστείας τὰς σὰς καταγγέλλοντας.

Νεανικῶς, τὰς πικρὰς τιμωρίας ὄντως ὑπέστης, ἄσαρκος καθάπερ γενναῖς Μάρτυς ἀφαιρεθεῖς γὰρ, τὴν δορὰν ἐκαρτέρεις, ὡσπερ ἄλλου πάσχοντος ἔνδοξε, σθένει ἀοράτῳ σαφῶς δυναμούμενος.

Μύρον οἱ σὰί, ἐναπέσταξαν πόνοι Μάρτυς εὐώδες, πᾶσαν δυσωδίαν ἀποδιῶκον, τῆς ἀθείας, τὴν Χριστῆ δὲ Ἁγίαν, Ἐκκλησίαν εὐωδιάζαν αἰεὶ, πίστει σε καὶ πάθῳ σαφῶς μακαρίζουσαν.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ ἡμῶν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἀρρήτῳ λόγῳ, Πάναγνε δυσώπει εὐλόγημένη, ὅπως ῥυθιῶμεν, ἀρωμένων καὶ πάντων ἀοράτων, ἐχθρῶν πανσίμωμε, οἱ σὲ Θεοτόκον ἀγνὴν καταγγέλλοντες.

Ἐδὴ εἰ. Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους.

Ρανίσι σου, αἱμάτων ἱερῶν κατεπόντισας, δαιμόνων φαλαγγας, στρατιῶτα γενναίωτατε, καὶ στεφανηφορῶν, πρὸς Θεὸν ἀνέδραμες, νικηφόρος γενόμενος ἄριστος.

Γόνυ σου, τὸ πρόσωπον λαμπρυνθὲν οἱ τυράννοι, Δείαις λαμπρότησιν, Ἀθλοφόρε κατεπλάγησαν· μὴ γνόντες δὲ Θεόν, σκότος προσελάβοντο, αἰωνία κολάσει πεμπόμενοι.

Προστάξουσιν, ὠμοτάτου τυράννου ὑπέφερες, δορᾶς τὴν ἀφαίρεσιν, ὑπὲρ φύσιν ἀξιάγαστε, δεικνύς τὴν πρὸς Θεόν, καθαρὰν σου ἔφεισιν, καὶ διόλου παμμάκαρ ἀνάνυσιν.

Θεοτοκίον.

Νόμοι ἐν σοὶ, καινίζονται Παρθένη τῆς φύσεως ὑπὲρ γὰρ φύσιν σύ, τὸν τῆ φύσει ἀκατάληπτον, Θεὸν Ἐμμανουὴλ, παραδόξως τέτοκας, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν ἀναγέννησιν.

Ὁ Εἰρμός.

» Πρὸς Κύριον, ἐκ κήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε·
» Σὺ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος Ἄδου δέομαι·
» ἵνα ὡς λυτρωτῆ, ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύματι δύσω σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Ἐὰν ἄνω ζητῶν.

Εκ βρέφους Χριστῶν, πρήσας παναοίδιμε, καὶ τούτου τηρῶν, τὰ Δεῖα παραγγέλματα, πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες, ολοκλήρως Μύρων καὶ κατέπαυσας, σὺν Ἀγγέλοις δοξαζῶν αὐτὸν, αἰτούμενος πᾶσι Δεῖαν ἄφεισιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐκ κοιλίας ἡγιασμένον ἀνυμνήσωμεν πάντες, ὡς εὐώδες Χριστοῦ μύρον παναληθέστατον· ὄντως γὰρ τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει Δερμὴ τὰς ἰάσεις παρέχει τῶν νοσημάτων· τῆ γὰρ ἀγάπῃ τοῦ Κτίστου πυρούμενος, συμπάσχει τοῖς ἐν ἀνάγκαις, καὶ λυτροῦται δεινῶν ὁ Πανόλβιος, μυρίζων πάντας τῆ χάριτι τῆ δοθείση αὐτῷ ἐκ τοῦ Πνεύματος, αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἄφεισιν.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΖ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μύρωνος.

Στίχοι.

Ἔμοι κεφαλῆς ἡ τομῆ, Μύρων λέγει,

Πρὸς τὸ σέφειν μέλλον με πάντιμον στέφος;

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ Μύρωνα τάμε ξίφος ὀξύ.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Δεκίου τοῦ Βασιλέως, καὶ Ἀντιπάτρου Ἀρχόντος Ἀχαΐας, Πρεσβύτερος τῆς Ἐκκλησίας, τὸν τρόπον χρηστός, ἐκ γένους ἐντίμου, πλούτῳ κομῶν, πρὸς τε Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων φιλούμενος. Κατὰ γοῦν τὴν ἡμέραν τῶν Χριστοῦ γενεθλίων, τοῦ Ἀντιπάτρου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν εἰσιόντος, ἐφ' ἧς τοὺς Χριστιανοὺς συλλαβεῖν καὶ τιμωρήσασθαι, ὁ Ἅγιος Μύρων, ζήλου πλησθεὶς, ἐξύβρισεν εἰς αὐτόν. Διὸ καὶ κρεμασθεὶς ξίεται, καὶ, ἐκκαυθεὶς καμίνου, ὡς διηγεῖσθαι τὴν φλόγα ἐπὶ πολὺ, ἐν αὐτῇ ἐβλήθη. Ἀλλ' ἡ μὲν καμίνος, τὸν Ἅγιον δεξαμένη, διεφύλαξεν αὐτὸν ἀβλαβῆ· τὸ δὲ πῦρ ἐξεληθὲν, κατέκαυσεν ἀνδρας τῶν παρεστώτων ἑκατὸν πενήκοντα. Ὁ δὲ Ἅγιος, ἀναγκασθεὶς ἐπιθῆσαι, καὶ μὴ ὑπέιξας, λωροτομῆται ἀπὸ τῶν ὄρων ἕως τῶν ποδῶν. Ἐξ ὧν ἀναλαβὼν ἕνα λῶρον ὁ μακάριος, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀνθυπάτου ἠκόντισε· καὶ πρὸς τούτοις ἀναξέεται τὰς ἐκδαρείσας σάρκας, καὶ μετὰ τούτου ἀφίεται Σηρίσις. Ὁν ἐξ αὐτῶν σῶων καὶ ἀπῆμαντον διατηρηθέντα ἰδὼν ὁ Ἀντιπάτρος, καὶ αἰσχύνης πλησθεὶς, ἀνείλεν ἑαυτὸν οἰκείαις χερσίν. Ὁ δὲ Ἅγιος, ἐκεῖθεν ἐν Κυζίκῳ ἀχθεὶς, καὶ παρὰ τοῦ Ἀνθυπάτου τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν λαβὼν, τὸν αὐχένα ἐτμήθη, καὶ οὕτω τὸν στέφανου τῆς μαρτυρίας ἐδέξατο.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Στρατίωνος, Φιλίππου, Εὐτυχιανοῦ, καὶ Κυπριανοῦ.

Στίχ. Ἐθεντό με βδέλυγμα, φησὶν ὁ Στράτιων,

Ἄνδρες βδελυκτοὶ, καὶ πυρὶ κτείνουσί με.

Φιλῶν Θεόν, Φίλιππε, καὶ ψυχῆς πλέον,

Κατακριθεὶς πῦρ, οὐ φιλόψυχος γίνῃ.

Εὐτυχιανὸς εἰς καμίνον ἡμμένην,

Ὡς ἵππος εἰς πεδίον ἦν, τὸ τοῦ λόγου.

Πῦρ Κυπριανὸς καρτερήσας καμίνου,

Ἐξώτερον πῦρ, ὁ Γραφή λέγει, φύγε.

Οὗτοι, ἐν Νικομηδείᾳ διατρίβοντες, ἐπίτηδες ἀνίσταν εἰς τὸ Δεῖατρον, ὡς τε τὸν Δεατριζόμενον λαὸν κατηγεῖν, καὶ τῆς εἰδωλολατρίας ἀφίσταν, καὶ τῆ Χριστοῦ πίστιν προσάγειν. Καὶ ποτε κενὸν ἀνθρώπων τὸ Δεῖατρον ἰδὼν ὁ Ἄρχων, καὶ τὴν αἰτίαν μαθὼν, ὅτι ὑπὸ τῶν Ἁγίων Μαρ-

τύρω σὶ ὄγλοι διδάσκονται, καὶ τὰς ἐν θείασι κατέλιπον ἠδονὰς, καὶ καινὸν τινα μετέρχονται βίον, τῶν πατρῶν καταφρονήσαντες ἐθῶν, σὺν τάχει τοὺς Ἁγίους παραστήναι ἐκίλωσι. Καὶ δὴ παραστάντες, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν αὐτοὶ τε εἶχεν ὁμολογήσαντες, καὶ τοὺς ἄλλους διδάσκουν ἐπιστρέφειν εἰς αὐτὴν, ἀχθέντες εἰς τὸ θείατρον, θηρίοις ἐκδίδονται. Διαφυλαχθέντες δὲ ἐξ αὐτῶν ἀβλαβεῖς, καὶ τρόποις διαφοροῖς δοκιμασθέντες κολάσειον, τὸ τελευταῖον ἐμβλαθέντες εἰς πῦρ, τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ ἠγωνίσαντο στάδιον, καὶ νικῆσαντες τὸν στέφανον ἔλαβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Παύλου, καὶ Ἰουλιανῆς τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

Οἱ ὑπῆρχον ἀδελφοὶ τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ Βασιλέως, τὴν Πτολεμαίδα οἰκοῦντες. Εἰς ἣν ὁ Βασιλεὺς παραγενόμενος, τὸν Παῦλον παρεστήσατο, τνικαῦτα ὑπαναγινώσκοντα τῷ λαῷ τὰς Θεοπνεύστους Γραφάς. Τὸν Χριστὸν δὲ ὁμολογίσας, καὶ τὰ εἶδωλα κραταιῶς ἐνυθρίσας, κρεμασθεὶς ξέεται· ἐν ἰδοῦσα ἡ ἀδελφὴ Ἰουλιανῆ, κατεβὰ τοῦ τυράννου. Συλλαμβάνεται οὖν καὶ αὐτὴ· καὶ κρεμασθεῖσα ξέεται· καὶ ἐν λέβητι, ἐνθα πίσσα ἦν βράζουσα, ἀμφότεροι βᾶλλονται· καὶ ἐπὶ κλίνης σιδηρᾶς πεπυρωμένης ἀπλούνται, καὶ τοὺς νότους ἀνωθεν τύπτονται. Ἐνθα Κόδρατος καὶ Ἀκακίος οἱ δῆμιοι, τῶν Ἁγίων φεισάμενοι, τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνουνται· καὶ ἐν εἰρκτῇ τίθενται οἱ Ἅγιοι, σιδηροῖς διαληφθέντες δεσμοῖς· οὗς ἐλθὼν Ἄγγελος, τῶν δεσμῶν ἀνίησιν, ἄρτον δὲ αὐτοῖς εἰς βρῶσιν παρέθηκεν. Εἶτα εἰς ἐξέτασιν ἄγονται καὶ τύπτονται· ἐνθα Στρατόνικος, τὴν Ἁγίαν Ἰουλιανὴν μαστιχομένην οἰκτείρας, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Οἱ δὲ, διαμεινάντες ἀβλαβεῖς, ὁ μὲν Ἅγιος Παῦλος, πάλω προδοθεὶς σιδηρῷ, μολύβδοις τὰς σιαγόνας τύπτεται, καὶ ἐκατέρωθεν ὑπὸ κεσσάρων ράβδοις πεπυρωμέναις περιπίεεται· ἡ δὲ Ἁγία Ἰουλιανῆ, εἰς πῶρνεϊον ἐκδοθεῖσα, καὶ Ἄγγελου ἐπιστάσιᾳ ἐκ φθορᾶς διαφυλαχθεῖσα, μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ Παύλου βόθρῳ πυρὸς ἐμβάλλεται. Ἐκεῖθεν δὲ παραδόξως ἀναχθέντες, λαμπάσι πυρὸς ὄλον τὸ σῶμα καταφλέγονται, καὶ τελευταῖον τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνουνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θύρσου, Λευκίου, Κορωνάτου, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν· καὶ ἡ σύναξις τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ αἰειπαρθένου Μαρίας ἐν ταῖς Ἀρματίου.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνοσ χρυστῆς.

Ονοῦς σου φαιδρός, πυρακτούμενος Σοφὴ τῷ θείῳ πόθῳ, ἠγαλλίστο καὶ εὐφραίνετο, μέσον φλογὸς ἱσταμένου σου, ὡσπερ τῶν τριῶν ποτε Παιδῶν, μεθ' ὧν πιστῶς ἀνεκραύγαζες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ορῶντες φλογὸς, συνεστῶταί σοι σοφὴ μέσον Ἄγγελου, μορφῇ ἀρρήτῳ ἐξαστραπτοντας, οἱ θρωοὶ κατέπληττοντο· καὶ πρὸς ἱμνωδίαν τραπέντες, τῷ Δεσπότη ἐκραύγαζον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοὶ καθαρῷ, συνεστῶς τοῖς νοεροῖς ὑμεις Ἄγγελοι, μέσον καμίνου ἀγαλλόμενος,

τὸν ὑπεράγαθον Κύριον, ὡσπερ χαλινῶντα τὴν φλόγα, καὶ μελωδοῦντά σε σώζοντα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Χωρίον Θεοῦ, καὶ παλατίον τερπνόν καὶ θείος θρόνος, ἐν ᾧ καθίσας ἠτομάσατο, πᾶσι καθέδραν οὐράνιον, ὠφθης Παναγία Παρθένε· διὰ τοῦτό σε κράζομεν· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ακαταγώνιστον ὄρων, ὁ παράφρων δικαστῆς σὲ Γενναϊόφρον, ἐν τῷ λωροτομῆσθαι, μέχρις ὀστέων αὐτῶν, προσάγει ὄνυξ· σπαράττων σε, πλῆγὰς ἀφορήτους, πληγωθεὶς ἀκαίτως.

Ρῆμα Θεοῦ ἐξ οὐρανοῦ, εἰς ἐπήκουσον παντός· τῆ πλήθους Μάρτυς, προσηνέχθη σοι Μύρων, πρὸς τὰς ἐκεῖσε καλοῦν, ἀρρήτους καταπαύσεις ἐνδοξε, καὶ ταῖς τῶν Ἀγγέλων, τερπνὰς χοροστασίας.

Ιστάσο ὡσπερ Δαυηλ, ἐν τῷ μέσῳ τῶν θηρίων· εὐλαβουμένων, τὸ μακάριον πάθος, καὶ τῶν ἀγῶνων τῶν σῶν, παμμακάρε τὸ ἄπειρον μέγεθος, ζώσῃ τε φωνῇ σου, ἀντιλαμβανομένων. Θεοτοκίον.

Νυγεὶς τῷ βέλει τοῦ ἐχθροῦ, τὴν ψυχὴν ὀλοτελῶς ἐτραυματίσθην, καὶ ἀνίατα πάσχω· ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, ἀρρήτως τεκαῶσα Πανάμωμε, ἴασαί με σῶσον, ἐλπίς ἀπηλπισμένων.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκατάβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ
» ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Γνα τὴν μέλλουσαν δόξαν, καὶ τὸ ἄφραστον ἡγάλλοσ, Χριστοῦ τοῦ ἀθλοθέτου κατιδεῖν, ἀξιοθῆς Γενναϊότατε, ὑποκλίνεις αὐχένα, καὶ δέχη τὴν τοῦ ξέφρους ἐκτομήν· καὶ χαρὰς τῶν Μαρτύρων, πληροῖς τὰς θείας φάλαγγας.

Ωσπερ ἠδύπνοον μύρον, ἀξίαγαστε Μύρων, μυρίζουσα καρδίας τῶν πιστῶν, ἡ ἀξίαγαστος μνήμη σου, τοῖς προβοῦσι ἐπέστη· ἐν ἡ πανηγυρίζοντας ἡμᾶς, εὐωδίας ἐνθέου, ταῖς σαῖς πρεσβείαις πληρῶσον.

Σοῦ Ἀγαῖα καυχᾶται, τοῖς σπαργάναισ καὶ ἀθλοῖσ, γενναίε τοῦ Κυρίου Ἀθλητᾶ· πλέον δὲ τέρπεται Κυζικὸσ, τὸ πολυάθλον σῶμα, κα-

τέχουσα ὡς ὄλβον ἀληθῆ, καὶ πηγὴν ἰαμάτων, καὶ νόσων καθαρτήριον.

Η τῶν Ἀγίων ἀπάντων, ἐκλεκτὴ ἐν ὑψί-
σοις, μητρόπολις Σιών· ἡ νοτιή, τῶν πρω-
τοτόκων ὡς γέγραπται, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, ὡς
Μάρτυρα αἰεὶ ὑπὲρ ἡμῶν, δυσωποῦντά σε ἔχει,
Μαρτύρων ἀκροθίνιον.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν βοῶμέν σοι πάντες, τοῦ Ἀγγέλου
Παρθένε, παλάτιον καὶ θρόνον τοῦ Θεοῦ·
Χαῖρε, δι' ἧς ἠξιώθημεν, οὐρανῶν βασιλείας, οἱ
παλαὶ ἀπωσθέντες τῇ φθορᾷ, καὶ τὸ κάλλος
τὸ πρῶτον, ἀφρόνως ἀπολέσαντες.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
φία, ἤκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
• βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἀγίας
• Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
• οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλῆριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μυρίπνοον ὡς ῥόδον σε, ἡ Ἐκκλησία κέ-
κτηται, Μύρων πολυάθλε Μάρτυς· τοῦ
γὰρ Χριστοῦ εὐδία, εἰδείχθης παναοίδιμε, ὑπὲρ
οὐ χαίρων ἠθλησας, παρ' οὐ καὶ δόξης ἔτυχες·
πρὸς ὃν αἰεὶ μνημονεύεις, τῶν σέ τιμώντων ἐκ
πόθου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Μετὰ βροντῆς ἐν νεφέλαις, τοὺς Ἀποστό-
λους ὁ Σωτὴρ, πρὸς τὴν τεκοῦσαν ἐκ-
πέμπει, πόθῳ κηδεύσοντας αὐτήν· κατέρχεται
δὲ καὶ οὗτος, δορυφορούντων Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Νύμφην σε τοῦ Θεοῦ, ἡ ἄνω βασιλεία, τῶν
ἐκλεκτῶν ἡ δόξα, προσδέχεται Παρθένε,
πρὸς σὸν Υἱὸν χωρήσασαν.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἀθροίζεται κηδεῦσαι,
Μητέρα Θεοτόκον, ἐλθόντες ἐκ περάτων,
παντοδυναμῷ νεύματι.

Στίχ. Ὄμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Δόξα ἐν οὐρανῷ, ἐπὶ γῆς εὐφροσύνη· ἡ γὰρ
τοῦ Κτίστου Μήτηρ, χερσὶ ταῖς τοῦ Δε-
σπότη, ψυχὴν νῦν παρατίθῃσι.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'. Λέοντος Δεσπότη.

Πιστούμενος Ἰησοῦς, ὁ Υἱὸς σου Θεοτόκε
καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὰς δύο φύσεις αὐτοῦ,
ὡς μὲν ἄνθρωπος ἐδήσκει, ὡς δὲ Θεὸς ἐξάκί-
σταται. Καὶ σέ Θεομήτορ, νόμῳ φύσεως δα-
νεῖν εὐδόκησεν, ἵνα μὴ τοῖς ἀπίστοις, φαντασία

νομισθῆ ἡ οἰκονομία. Μετέβης δὲ πρὸς ἕρανές
ἢ ἐπεράνιος νύμφη, ὡς ἐκ παστῆ τῆ σκῆψης σε,
γῆθεν ἀπάρασα. Ἠγιασθῆ ὁ αἶθῆρ ἐν τῇ ἀνό-
δῳ σου, ὡς ἐφωτίσθη ἡ γῆ ἐν τῷ τόκῳ σου.
Προπέμπουσιν Ἀπόστολοι, καὶ Ἄγγελοι ὑπο-
δέχονται. Ὅθεν κηδεύσαντες τὸ πανάχραντον
σῶμά σου, καὶ ἐπιτάφιον ὕμνον ἐξάδοντες, με-
τάρσιον ἔβλεπον, καὶ φόβῳ ἔλεγον· Αὕτη ἡ
ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου· αὐτὸς γὰρ
ἐν μέσῳ σε, καὶ οὐ σαλευθήσῃ. Ἄλλ' ὦ πολυύ-
μνητε Κόρη, μὴ διαλίπῃς ἡμᾶς ἐποπτεύουσα· ἡ-
μεῖς γὰρ λαὸς σου, καὶ πρόβατα νομῆς σου,
καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλημέθα, αἰτούμενοι
διὰ σοῦ σωτηρίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ γίνεται ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΗ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Φλώρου
καὶ Λαύρου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς
γ'. καὶ τῶν Ἀγίων γ'.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Οὐχ ἄρμα πυρίμορφον, τῶν ἀπὸ γῆς σε με-
τέστησεν, ὡς Ἥλιαν τὸν δίκαιον· ἀλλ'
αὐτὸς ὁ ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, ἐν χερσὶν οἰ-
κειαῖς, τὴν παναγίαν σου ψυχὴν, ὡς ὑπεράμω-
μον προσλαβόμενος, ἐν ἑαυτῷ κατέπαυσε· καὶ
παραδόξως σε Ἀχραντε, μετασήσας ἐτίμησεν,
ἐν χαρᾷ ὑπὲρ ἔννοιαν.

Δεῦτε ὦ φιλέορτοι, τῆς Θεομήτορος σήμερον,
τὴν ἀγίαν Μετόστασιν, παιδρῶς ἑορτά-
σωμεν· ἐν χερσὶ γὰρ ὄντως, τοῦ ἐξ ἀκηράτου,
Πατρὸς ἐκλάμψαντος τὸ πρὶν, καὶ ἐπ' ἐσχά-
των ἐκ τῆς νηδύος αὐτῆς, τὴν θείαν καὶ πα-
νάχραντον, ψυχὴν παρέθετο χαίρουσα, Ἰησοῦ
τῆ Θεῆ ἡμῶν, καὶ πρεσβεύει σωθῆναι ἡμᾶς.

Θαῦμα φρικωδέστατον, ἡ ἐν γαστρὶ τὸν ἀ-
χώρητον, Βασιλέα βασιάσασα, τάφῳ κα-
τατίθεται· καὶ Ἀγγέλων δῆμοι, σὺν τοῖς Ἀπο-
στόλοις, φόβῳ κηδεύουσιν αὐτῆς, τὸ θεοδόχον
σῶμα καὶ τίμιον· καὶ τοῦτο δὲ μετάρσιον, εἰς
οὐρανοῦς ἀνεβίβασεν, Ἰησοῦς ὁ Υἱὸς αὐτῆς,
καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στιχηρὰ τῶν Ἀγίων, ὁμοία.

Λίθοι τελειότατοι, τῷ μαρτυρίῳ τεμνόμενοι,
καὶ παιναῖς λαξευόμενοι, οἱ Ἅγιοι ὡφθη-

σαν, οἰκοδομηθέντες, εἰς ναὸν Κυρίου, καὶ τῶν εἰδῶλων τοὺς βωμοὺς, καὶ τὰ τεμεῖνη κατεδαφίσαντες. Αὐτοὺς οὖν μακαρίσωμεν, ὡς Παραδείσου οἰκήτορας, ὡς ναοῦ ἀναθήματα, οὐρανοῦ ὑπάρχοντα.

Χάριν ἀπαντήσατε, καὶ φωτισμὸν ἀπαρῦσασθε, εὐφροσύνην καὶ ἔλεος, λειψάνοις προσφαύοντες, ἱερῶν Μαρτύρων, Φλώρου τε καὶ Δαύρου, ἐξ ὧν πηγαῖζει δαφυλῶς, τῶν ἰαμάτων θεία ἐνέργειά· καὶ τοὺς μακαρίζοντες, ὡς τοῦ Κυρίου θειάποντα, ἐκτενῶς ἐκβοήσωμεν· Ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Λάκκῳ συγκλειόμενοι, καὶ ὑπὸ γῆν καλυπτόμενοι, ἀπηνεῖα δικαζόντος, θείαις εἰσηγήσῃσι, καὶ ἀποκαλύψει, Πνεύματος Ἁγίου, ἐφανερῶθητε ἡμῖν, ὡσπερ ἀστέρες ἐναπαστραπτόντες, σημεῖα καὶ τεράστια, καὶ ἰαμάτων χαρίσματα, Ἀθλοφόροι αὐτάδελφοι, τῶν Ἀγγέλων ὁμόσκηνοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοὶ, τὴν Παναγίαν Παρθένον ἀγνήν, ἐξ ἧς ἀρρήτως προῆλθε, σαρκωθείς ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς, κράζοντες καὶ λέγοντες· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί. Μακαρία ἡ γαστήρ, ἡ χωρήσασα Χριστόν. Αὐτοῦ ταῖς ἀγίαις χερσὶ τὴν ψυχὴν παραθεμένη, πρέσβευε Ἀχραντε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε· ἰδοὺ γὰρ, ἡ τῆ Ὑψίστου Μήτηρ, ἡ πάναγνος Παρθένος, θανούσα παραγίνεται.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ηθροισται ὁ χορὸς, Μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεῦσαί σου τὸ σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκίρατον.

Στίχ. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν.

Υμνον αἱ οὐρανῶν, ἐξάρξατε Δυναμίεις, σὺν τοῖς ἐκ τῶν περάτων, τοῦ Λόγου μύσαις ἅμα. τῇ μόνῃ Θεομήτορι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Δαυτικὴν ᾠδὴν σήμερον λαοὶ, ἄσωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ· Ἀπενεχθήσονται, φησὶ, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει· ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαυῖδ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθειώθημεν, ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Δεσπότη, ἐνδόξως καὶ ὑπὲρ λόγον μετατίθεται. Ἦν ὡς Μητέρα Θεοῦ ἀνυμνοῦντες, βοῶμεν καὶ λέγομεν· Σῶσον ἡμᾶς, τοὺς ὁμολογοῦντάς σε Θεο-

τόκον, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, καὶ λύτρωσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου, ἡ οἰκουμένη, τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Κελεύσει τοῦ Κτίστου σου, τοῦ γεννηθέντος ἐκ σοῦ, νεφέλη συνήθροισας τοὺς Ἀποστόλους τὴν σὴν, ιδεῖσθαι Μετάστασιν· ὅθεν καὶ μετὰ δόξης, καὶ πολλῆς εὐφροσύνης, ἐκήδευσαν ἀνυμνοῦντες, τὸ πανάχραντον σῶμα, τῆς σῆς μακαριότητος Μήτηρ Χριστοῦ τῆ Θεῆ.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ πρῶτος Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρῶν, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τερπνὴν ἀνυμνῶ Μαρτύρων ξυνωρίδα. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματῆλατὴν Φαραῖῳ.

Ταῖς φωταυγέσιν ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος, περιλαμπόμενοι, τὰ ζοφερά νέφη, τῆς ψυχῆς μου λύσατε, τὴν φωτοφόρον Ἁγιοι, καὶ σεπτὴν ὑμῶν μνήμην, ὅπως ὑμνήσω γηθόμενος, Μάρτυρες Χριστοῦ γενναιότατοι.

Επί τὴν πέτραν τῆς ἀμώμου πίστεως, οἰκοδομήσαντες, δι' ἀρετῶν θείων, ἑαυτοὺς Μακάριοι, περικαλλῆς ἐδείχθητε, καὶ τερπνότατος οἶκος· ἐν ᾧ Πατὴρ κατεσκήνωσε, καὶ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

Ρίζοτομοῦντες τὴν τῆς πλάνης ἄκανθαν, οἱ μεγαλώνυμοι, τῷ τμητικῷ λόγῳ, τῆς ἐν Θεοῦ πίστεως, καρδίας κατενέωσαν, χερσωθείσας ἀπάτη, καὶ καρποφόρος ἀνέδειξαν, πίξιν βλαστανούσας ἀμώμητον. Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἐβλάστησας, ρίζα ἀπότιστε, τὸν φυτηργὸν πάντων, ἄνθρωπον γενόμενον, καὶ πάθη ὑπομείναντα· ὃν ποθῶντες οἱ θεῖοι, πιστῶς ἐνήθλησαν Μάρτυρες, ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανιας ἀψίδος.

Νόμον θεῖον πληροῦντες, πανευκλεεῖς Μάρτυρες, πένησι πλουσίως, τὸν ἄρτον ἐχορηγήσατε, καὶ πρὸς εὐσέβειαν, καθωδηγήσατε θείαν, σωτηρίας πρόξενοι, τούτοις γενόμενοι.

Η δὲ δυὰς ἢ φωσφόρος, τῶν Ἀθλητῶν λάμψασα, ταῖς τῶν Θαυμασίων ἀκτίσι, σκότος ἀπήλασε, πλάνης πολύθεον, καὶ πλανωμένης πρὸς φέγγος, τῆς ἐνθέου πίστεως, πάντας ὠδήγησε.

Νηπιάζοντα δῆμον, πανευσεβῶς Μάρτυρες, Δείαις ὑποθήκαις, πρὸς τρίβον ἐνθέου γνώσεως, καθωδηγήσατε, καὶ τοὺς βωμὸς τῶν δαιμόνων, προσευχῇ μακάριοι, κατηδαφίσατε.

Θεοτοκίον.

Απειρόγαμε Κόρη, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε, Λόγος ὁ ἐπέκεινα πάσης, ἀρχῆς νοούμενος, σῶζε τὴν πόλιν σου, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, πάσης περιστάσεως, Θεοχαρίτωτε.

Ὁ Εἰρμός.

Ὁ ὑρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφεσῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνηρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τοὺς σοφῆς ἀριστείας καὶ ἀθληταῖς, ἐν ὧδαῖς κατὰ χρέος πάντες πιστοὶ, Φλωρον εὐφημήσωμεν, καὶ τὸν πάνσοφον Λαῦρον· τὸν γὰρ Χριστὸν ἐκήρυξαν, Θεὸν προαιώνιον, καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, ἀθλήσει κατήργησαν ἔθεν τοὺς τυράννους, καταισχύναντες πίστει, τῆς δόξης ἐπέτυχον, τῆς ἀφθάρτου τῇ χάριτι. Δια' τῆτο βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Η Θεὸν συλλαβοῦσα ἄνευ σποράς, σαρκωθέντα τεκοῦσα δίχα φθοράς, τὴν νέαν ἀμφιέννυσαι, ἀφθαρσίαν τοῦ Πνεύματος· ὡς γὰρ ζωῆς σὺ Μήτηρ, καὶ πάντων Βασιλισσα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστης, Παρθένε τὴν αὔλον ἔθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, νεφέλη πηγάζουσα, τῆς ζωῆς ἡμῶν νάματα, Θεομητορ πανάμωμε. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὴν Δείαν σου Κοίμησιν.

Ὡδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Νεανικῶς, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενοι, οἱ γενναῖοι, τοῦτον κατηδάφισαν, τῷ τοῦ Σταυροῦ, ὅπλῳ κραταιῶς· καὶ τοὺς συντριβέντας, τῇ ἀμαρτία ἐτέλεσαν, ναοὺς Κυρίου ζώντας, εὐσεβῶς μελωδῶντας· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνηρωπε.

Υπὸ Χριστοῦ, λίθου τμηθέντος, ὡς γέγραπται, ἀπὸ ὄρους, Κόρης τῆς Θεόπαιδος, δυναμωθέντες πανευκλεῶς, Ἄγιοι εἰδώλων, τὴν συντριβὴν ἀπειργάσασθε· καὶ ἤρθητε πρὸς ὕψος, ἐμφανῆς σωτηρίου, καὶ Ἄγγελοις σαφῶς ὁμοιώθητε.

Μίαν αὐγὴν, τῆς τρισηλίου Θεότητος, ταῖς ἀθείαις, χαίρουσα κατήγγειλε, δυὰς σепτή, ἢ τῶν ἀθλητῶν, Φλωρός τε καὶ Λαῦρος· καὶ Μαρτυρίου ποτήριον, ἐξέπιε προθύμως, τῷ Χριστῷ μελωδοῦσα· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνηρωπε.

Νόμῳ Θεοῦ, ὑποκλιθέντες ὑπέκλινον, ἀνομοῦντας, τοῦτον μόνον σέβασθαι, τῇ ὑπανοίξει τῶν ὀφθαλμῶν, ταῖς τῆς διανοίας, αἰτῶν ὀράσεις φωτίσαντες, οἱ Μάρτυρες οἱ Δεῖοι, οἱ φωστῆρες οἱ δύο, οἱ τὰ πέρατα κόσμου φωτίζοντες.

Θεοτοκίον.

Ὁς καθαρὰν, τῶν γενεῶν ἐξελέξατο, Θεοτόκε, σὲ τὴν ἀειπαρθενον, ὁ πλαστοουργός, πάντων καὶ Θεός, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, παλάτιον ἀπειργάσατο, σμόλυντον ὁ μόνος, Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἀνθρώποις ἐπέφανε. Ὡδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Μερισμὸν οὐχ ὑπέστη, Δεία ξυνωρίς τῶν Μαρτύρων αὐτάδελφος· τῇ γὰρ ἀμερίστῳ, καὶ Ἁγίᾳ Τριάδι πιστεύσασα, ἐν μιᾷ ἐλπίδι, τοὺς μερισμῷ πλάνης ἀτόπου, συσχεθέντας συνῆψεν ἐν χάριτι.

Αληθείας σπαρτίῳ, τῷ λαξευτηρίῳ τῆς Δείας γνώσεως, ταῖς λιθῶδεις φρένας, εὐσεβῶς Ἀθλοφόροι λαξεύοντες, ναοὺς τῆς Τριάδος, πανευσεβῶς ἐνθέῳ σθένει, ἀπειργάσασθε λάμψει τοῦ Πνεύματος.

Ρίζοτόμοι κακίας, πάσης ἀνεδείχθητε Μάρτυρες ἔνδοξοι· φυτεργοὶ δὲ πάσης, εὐσεβείας καὶ λόγους καὶ πράγμασι, τὸν ἐκφύντα κλάδον, τῷ Ἰεσοῦ ἐκ ρίζης Δείας, ἐν ἀβάταις καρδίαις φυτεύσαντες.

Θεοτοκίον.

Τὸ πρὸ πάντων αἰώνων, Κόρη ἀποκείμενον μέγα μυστήριον, ὅπερ οὐκ ἐγνώσθη, γενεᾷς προλαβοῦσαις πανάμωμε, διὰ σοῦ ἐφάνη, Λόγος Πατρὸς ὁ πρὸ αἰώνων, σαρκωθεὶς καὶ γενόμενος ἄνθρωπος.

Ὡδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Υπομονὴ ἀκλινεῖ, τοὺς ἀνομοῦντας τροπέμενοι, οἱ ἔννομοι Ἀθληταί, Χριστοῦ ἀξιόπαινον, τέλος ἀπηνέγκαντο, μὴ καταχωσθέντες, ἀσεβείας ματαιότητι.

Ρομφαία τοῦ δυνατοῦ, ἀναδεικνύμενοι Πνεύματος, ἐτρώσατε δυσμενεῖς, ἀσάρκους Μακάριοι, καὶ πάθος μακάριον, τοῦ πλευραῖν τρωθέντος, εὐσεβῶς ἐξεκονίσατε.

Ως δύο περικαλλεῖς, μαστοὶ Ἀοιδίμοι ὤφθητε, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, οὐ γάλα προχέοντες, ἀλλὰ χάριν ἀφθονον, καὶ σωτηριώδη, ἱαμάτων ἀναβλύζοντες. Θεοτοκίον.

Νοσοῦσάν μου τὴν ψυχὴν, τῇ ἀμαρτίᾳ θεραπεύσον, τὸν ἰατρὸν τῶν ψυχῶν, κησασα Πάναγνε· ὃν οἱ Θεοὶ Μάρτυρες, καθομολογοῦντες, ἰατροὶ παθῶν ἐδείχθησαν.

Ὁ Εἰρμός.

• Γλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φλώρου καὶ Λαύρου.

Στίχοι.

Δίψει τελευτῆς τῆς ὑπὲρ Θεοῦ Λόγου,
Χωρῶσι Φλώρος καὶ Λαῦρος πρὸς τὸ φρέαρ.

Φλώρω ἄμ' ὀγδοάτῃ δεκάτῃ φρέαρ εἰσεδὺ
Λαῦρος.

Οὔτοι οἱ Ἅγιοι ἀδελφοὶ ὑπῆρχον δίδυμοι, λιθοξόοι τὴν τέχνην, ἣν ἐπαιδεύθησαν ὑπὸ Προκλου καὶ Μαξίμου. Μετὰ δὲ τὴν τῶν διδασκάλων ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρίαν, καταλιπόντες τὰς ἐν Βυζαντίῳ διατριβὰς, παρεγένοντο ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ, ἐν χώρᾳ τῆς Δαρδανίας, ἐν πόλει Οὐλπιανῶν. Ἐνθα παρὰ Λουκίων τῷ Ἡγεμόνι μέταλλά τινα διερευνῶντες, τὴν οἰκίαν τέχνην εἰργάζοντο. Εἶτα παρ' αὐτοῦ ἀποστέλλονται πρὸς Λικίνιον τὸν υἱὸν Ἐλπιδίας τῆς Βασιλίσσης· οἷς ὁ Λικίνιος παρέσχετο χρήματα, καὶ τὴν διὰ χειρῶν προμήθειαν, καὶ ἐκέλευσεν αὐτοῖς ἀνεγείραι τοῖς εἰδώλοις ναὸν, τυπώσας αὐτὸν καὶ διαγράψας ἐν στήματι. Οἱ δὲ Ἅγιοι τὰ μὲν χρήματα τοῖς ἐνδείσει διενείμαντο, καὶ νυκτὸς τῇ πρὸς Θεὸν ἐσχόλαζον προσευχῇ. Μεθ' ἡμέραν δὲ τῶν ἔργων ἀπτόμενοι, Σάπτον τὸν ναὸν ἐκαλλιέργουν καὶ ἐξεπόνουν.

Ὡς δὲ δι' ὀλίγων ἡμερῶν συνετελέσθη, καὶ τὸν ἀπαρτισμὸν ἔλαβεν, Ἀγγέλου συναντιλαμβανομένου, καὶ τοὺς Ἁγίους συρρεπισχύνοντος, εὐθὺς Μερέντιος ὁ ἱερεὺς ἐπίστευσεν εἰς Χριστὸν, ἥδη προπιστεύσαντος καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἀθανασίου, διὰ τὸ ἀνοιχθῆναι τὸν τυφλὸν αὐτοῦ ὀφθαλμὸν παρὰ τῶν Ἁγίων· καὶ τοὺς πτωχοὺς συναγαγόντες οἱ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες, οἷς παρέσχον τὰ χρήματα, σχοινοῖς τοὺς τραχήλους τῶν ξαίνων διέλαβον, καὶ πρὸς γῆν ταῦτα καθέλκυσαν. Εἶτα, ἀνάφαντες φῶτα πολλὰ, τὸν ναὸν καθιέρωσαν, ἐπιλίγοντες· Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, ὧν τὸ κήρυγμα, Τριάς ἢ ὁμοούσιος. Προηγίτο δὲ αὐτῶν ὁ τύπος τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Τοῦτο δὲ γινούς ὁ Λικίνιος, καὶ κελύσας ἐξαφθῆναι

κάμινον, προσέταξε τοὺς πτωχοὺς ἐμβληθῆναι· ἐν ἡμέραις, τὰ ἑαυτῶν παρέδωκαν πνεύματα. Οἱ δὲ Ἅγιοι Φλώρος καὶ Λαῦρος, ἐν ἄγωνι ἀμάξης προσδεθέντες, ἐτύφθησαν. Εἶτα ἐξαπεστάλησαν Λύκωνι· οὗς ὁ Λύκων δεξάμενος, ἐν βαθεῖ συνέκλεισε φρέατι. Ἐν ᾧ κατελθόντες, καὶ δεήσεις τῷ Θεῷ ὑπὲρ τε τῶν μνησθησομένων αὐτῶν, καὶ τῆς κοσμικῆς εὐσταθείας, καὶ τοῦ παύσασθαι τὸν διωγμὸν, προσευγκόντες, τὰς ἑαυτῶν ἀφήκαν ψυχάς. Χρόνοις δὲ ὕστερον ἀνηνεχθησαν τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα, καὶ ἐν γλωσσοκόμοις κατετίθησαν ἐντίμως, μόρα καὶ πηγὰς ἰάσεων τοῖς προσπελάζουσι βρύοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία τῶν πενήτων πληθὺς, ἢ τὰ εἰδῶλα συντρίψασα, πυρὶ ἐτελειώθη.

Στίχ. Πένητες ἄνδρες πλοῦτον· εὐρὸν ἀθρόον,
Τὸ σύντροφον δὲ εἰς τὸ πῦρ λελοιπάτες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἐρμου, Σεραπίωνος, καὶ Πολυαίνου.

Στίχ. Ἐρμῶ βιαίως ἐν πέτραις συρομένῳ,
Ἐπῆρξε πέτρα προσφυγὴ λαγῷ πόλος.

Τὸν ἐκ πέτρας πάνδειπον ἐλκυσμὸν φέρει
Καὶ Σεραπίων, ὁ πλέον στερρὸς πέτρος.

Ὁ Πολύαινος αἷμα χεῖ συρεῖς πέτραις
Ἐπὲρ Χριστοῦ, χεάντος ἐκ πέτρας ὕδωρ.

Οὔτοι οἱ Ἅγιοι ἦσαν ἐκ Ρώμης· καὶ διαβληθέντες ὑπὸ τῶν ἀπίστων, ὅτι τὸν Χριστὸν σέβονται, τὰ δὲ εἰδῶλα βδελύσσονται, τῷ Ἐπάρχῳ παρέστανον Ρώμης· καὶ ὁμολογήσαντες παρρησίᾳ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, πρῶτον μὲν ἐν σκοτεινῇ καὶ δυσώδει καθιέργυνται φυλακῇ. Εἶτα, ἐξαχθέντες ἐκεῖθεν, καὶ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις μὴ καταδεξάμενοι, διὰ στενωπῶν καὶ δυσπρεύτων καὶ πετρωδῶν τόπων σύρονται, καὶ ἐν τῷ σύρεσθαι, τῷ Θεῷ τὰς ψυχὰς παρέθεντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μαρτύρος Γουλιανῆς, πλησίον τοῦ Στροβύλου· καὶ τοῦ Ἁγίου Μαρτύρος Λέοντος, ὃς ἤθλησε παρὰ τὴν θάλασσαν, πλησίον Μύρων τῆς Λυκίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἐν τῇ ἐρήμῳ τέσσαρες Ἀσκηταὶ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ἀδελφότης τέθνηκεν ἀνδρῶν τεσσάρων,
Τὰ κῶλα θέντες εἰς ἐρημίαν μίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, Γεωργίου καὶ Γεωργίου.

Στίχ. Ὁ Γεώργιος· Ὡς κελεύεις Χριστέ μου,
Ἐφασκε θνήσκῶν· ἔρχομαι κληθεῖς ἄνω.

Σκυθρωπὰ τὰ πρόσωπα τῆς Ἐκκλησίας,
Στέρησιν οὐ φέροντα τὴν Ἰωάννου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἐκλίνομεν λιθίνους τε, θεοὺς ἀθέων καταστρεφάμενοι, στήλας θεογνωσίας, Λαῦρος καὶ Φλώρος οἱ μεγαλώνυμοι, τοῖς μελωδοῦ-

σιν ἑαυτοὺς ἀνέστησαν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Υπάρχοντες ἔμπλεοι, πυρὸς τοῦ θείου Μάρτυρες Πνεύματος, τοὺς καμίνω βληθῆναι, ὁσίοις ἀνδράς, κατακριθέντας δεινῶς, ταῖς ἐπομβρίαις τῶν θείων εὐχῶν ὑμῶν, διτηρήσατε ἀσινεῖς ἔνδοξοι Μάρτυρες.

Νοσῆσι τὴν ἴασιν, ἀδικουμένοις τὴν ἀπολύτρωσιν, κινδυνεύουσι πᾶσι, τὴν σωτηρίαν αἰεὶ παρέχουσι, Φλῶρος καὶ Λαῦρος βρωῶντες οἱ Μάρτυρες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ως ῥόδον κοιλαῖδων σε, τοῦ βίου Κόρη Θεὸς ἐκλέγεται· καὶ ἐν σοὶ κατοικήσας, σαρκὶ προήλθεν εὐωδιάζων ἡμᾶς, θεογνωσίας πνοαῖς παναμώμητε, τοὺς θεοτόκον αἰεὶ ὁμολογοῦντάς σε.

ᾠδὴ ἡ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ρήματι ζῶντι τρέφοντες, τὰς ψυχὰς Παναοίδιμοι, τὰς λιμῶ τακείσας, σωτηρίου βρώσεως, πενήτων προμήθεια, καὶ ὀρφανῶν ἐδείχθητε, πᾶσιν ἐπαρκῆντες, καὶ Χριστὸν μελωδῶντες· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γερωτάτην ἔχοντες, καὶ ζωὴν καὶ τελειώσιν, χρόνον ἐπιμήκιστον, σοφοὶ κρυπτόμενοι, ἐκ γῆς ἀνεδόθητε, ὑπὲρ αὐγαῖς ἡλίου ἡμῖν, λαμπαντες ἀκτῖνας, παραδόξων θαυμαμάτων, τοῖς πίστει μελωδῶσιν· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δύο φωστῆρες ὦφθητε, γοητῶ στερεώματι, τῷ τῆς Ἐκκλησίας, ἱερῶς ἐμπρέψαντες, καὶ πᾶσαν φωτίζετε, περιφανῶς τὴν κτίσιν αἰεὶ, θαυματοποιαῖς, Ἀθλοφόροι βρωῶντες· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αγιωτέρα πέφυκας, τῶν Ἀγγέλων κηύσασα, Κόρη παναγία, τῶν Ἀγίων Ἄγιον, δι' οἴκτον γενόμενον, ὅπερ ἐσμέν ἀφύρτως βροτὸν, σῶσαι τοὺς αὐτὸν ἀναβοῶντας ἀπαύστως· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαιῶν ὁ
• **Ε**τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
• καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
• τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ
• ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
• λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Γδοὺ δὴ ἀνεβόα παλαι Δαυὶδ· Τί καλὸν καὶ τερπνὸν καὶ σωτήριον, ἀλλ' ἢ σαφῶς, θείους ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ, τὸ κατοικεῖν ἐν πνεύματι, ἀγωνισαμένους περιφανῶς, καὶ νίκην ἀραμένους, κατὰ τοῦ διαβόλου· οὓς ἐπαξίως μακαρίσωμεν.

Ωραῖοι ἀπεφόνθητε ὀφθαλμοί, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας ἐν χάριτι, καὶ ὀφθαλμοί, παλαι πηρωθέντας σκότει δεινῶ, καὶ πρό θανάτου Ἄγιοι, καὶ μετὰ τὸ τέλος τὸ ἱερὸν, ἠνοίξατε εἰς δόξαν, τοῦ πάντων εὐεργέτου, Φλῶρε καὶ Λαῦρε ἀξιάγαστοι.

Σημείοις ἐναργέσι καὶ φοβεροῖς, ὁ Χριστὸς τὴν ταφὴν ὑμῶν Ἄγιοι, καὶ τὴν σορὸν, παλαι ὡς προέφησε φανεροῖ· ἐν ἧ τὰ καρτερώτατα, σώματα κατέκειντο ἱερῶς, ἀκτῖνας ἱαμάτων, ἐκπέμποντα πλουσίως, καὶ εὐωδίαν ἀξιεπαῖνον.

Η θεία καὶ φωσφόρος ὄντως δυάς, Λαῦρε Φλῶρε καλλίνικοι Μάρτυρες, ἐν ἕρανοῖς, πάντατε Ἰριαδί τῇ παντουργῷ, παρεστηκότες λύτρωσιν, τῶν ἀμαρτημάτων καὶ τῶν δεινῶν, αἰτήσασθε τοῖς πίστει, ὑμῶν τὴν θείαν μνήμην, ἐπὶ τῆς γῆς πανηγυρίζουσι.

Θεοτοκίον.

Φορικτὴ σου ἡ λοχεία Μήτηρ ἀγνή· οὐρανῶν γὰρ ὄν τρέμει τὰ τάγματα, Λόγον Θεοῦ, ἀνθρώπον γενόμενον ἐπὶ γῆς, ὑπερφυῶς ἐκύησας, μείνασα παρθένος ὡσπερ τὰ πρὶν· διὰ σε θεοτόκον, καὶ γλῶσση καὶ καρδίᾳ, ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ ἕρανος, καὶ τῆς γῆς
• **Ε**κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὦφ-
• θη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
• σε γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν ἕρανῶν· διό
• σε θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τα-
• ξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ρωννύμεθα προσψαίοντες, τοῖς ἱεροῖς πα-
• νόλθοι, ὑμῶν λειψάνοις ἐν πίστει, κατ'
• ἄμφω Λαῦρε καὶ Φλῶρε. Ἄλλ' ὃ Μεγαλομάρ-
• τυρες, μνεῖαν ἡμῶν πρὸς Κύριον, παιεῖτε ὡς
• παρίστασθε, τῶν τὴν ὑμῶν ἐκτελούντων, λαμ-
• πρὰν καὶ πάμφωτον μνήμην.

Καὶ τῆς ἑορτῆς. Ὁ οὐρανὸν ταῖς ἀστροῖς.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, συναθροισθεῖς ἐν
• νεφέλαις, ἀξιοχρέως κηδεύει, τὴν τοῦ Κυ-
• ρίου Μητέρα, παρόντος καὶ τοῦ Σωτῆρος, σὺν
• μυριάσιν Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶνων, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Χαῖρε Γεθσημανῆ, τὸ τέμενος τὸ Δεῖον, τῆς μόνης Θεοτόκου, ἐν ᾧ περ ἀνεκλίθη, ἀπάντων ἡ Βασίλισσα.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Η μήτηρ τῆ Θεοῦ, ἡ μόνη Θεοτόκος, ὑπερευλογημένη, μεθίσταται ἐνδόξως, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια.

Στίχ. Ὄμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν.

Πᾶσαι τῶν οὐρανῶν, ὑμνήσατε χορεῖαι ἢ γὰρ Παρθένος Μήτηρ, μετέστη παραδόξως, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ΄.

Τὴν πάνσεπτόν σε Κοίμησιν, Παναγία Παρθένε ἀγνή, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν ὅτι Μήτηρ γέγονας τοῦ ποιητοῦ τῶν ἀπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἰκετεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ, δεόμεθα, τῶν εἰς σέ μετὰ Θεὸν ταῖς ἐλπίδας. Δεμένων, Θεοτόκε πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθίας.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀνδρῆς τῆ Στρατηλάτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δισχιλίων πεντακοσίων ἐννεηκόντα τριῶν.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β΄. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ρημάτων τοῦ σεπτοῦ Γαβριὴλ, τὸ Χαῖρέ σοι βωῶμεν ἀγνή, μεμνημένοι ἄλλ' ᾧ ἄχραντε σεμνή, καὶ Μήτηρ τοῦ Κυρίου, πρὸς τοῦτον μεταστάσα, μνείαν ποιῶ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Η ἀπειρος Σοφία Θεοῦ, τὸν οἶκον ἑαυτῆς ὑπὲρ νοῦν, Θεοτόκε, ὠκοδόμησεν ἐκ σοῦ, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καὶ νῦν σε πρὸς αὐλοῦς, σκηναῖς μετέθηκε πανύμνητε.

Γιέτης νῦν προσέρχομαι, σοὶ τῇ Μητρὶ τοῦ πάντων Θεοῦ, λυτρωθῆναι, ἐκ παντοίων πειρασμῶν ἄλλ' ᾧ Θεογεννητορ, συνοῦσα τῷ Υἱῷ σου, Χριστιανῶν τὸ γένος φυλάττε.

Agosto.

13

Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ανδρείας ὑπόδειγμα δειχθεῖς, δῆμον παρῆ Δάρρυνας, καθυπεισδύναι τὸ σταδίων, τὸ τῆς ἀθλήσεως, οἷα στρατηγέτης, τοῦτου προηγούμενος, Ἀνδρέα ἀθλοφόρε πανόλβιε πιστοῖς δὲ πάντοτε, ἰαμάτων βρῦεις ναίματα, ἕρανόθεν χάριν κομισάμενος.

Ανδρείας ἐπώνυμος δειχθεῖς, ἀνδρικῶς ἠρίστευσας, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενος, καὶ τοῦτον ὤλεσας, Φαρχῶ ὡς ἄλλον, ρείθροις τῶν αἱμάτων σου, βυθίσας πανστρατὶ Ἀξιάγαξε καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Οπλον ἀπροσμάχητον Σταυρόν, Μάικαρ ἐνδυσάμενος, ὡς Δυρεὸν τε καὶ Δώρακα, πίστιν ἐνδέδυσαι, καὶ τοῖς ἐναντίοις, ὠφθης φοβερώτατος, τροπούμενος τὰ τῆτων στρατεύματα διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ΄.

Οτε ἐξεδήμησας Θεοτόκε Παρθένε, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα ἀφράστως, παρῆν Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος, καὶ πρῶτος Ἱεράρχης, Πέτρος τε ἡ τιμιωτάτη κορυφαία τῶν Θεολόγων ἀκρότης, καὶ σύμπας ὁ Δεῖος τῶν Ἀποστόλων χορὸς, ἐκφαντορικαῖς Θεολογίαις ὑμνολογούντες τὸ Δεῖον καὶ ἐξαισίον, τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας μυστήριον καὶ τὸ ζωαρχικόν, καὶ Θεοδόχον σου σῶμα κηδεύσαντες, ἔχαιρον πανύμνητε. Ὑπερθεν δὲ αἱ πανάγιοι, καὶ πρεσβυτάται τῶν Ἀγγέλων Δυναμίεις, τὸ Δαῦμα ἐκπληττόμενοι, κεκυφῦται ἀλλήλαις ἔλσγόν. Ἄρατε ὑμῶν ταῖς πύλας, καὶ ὑποδέξασθε τὴν τεκοῦσαν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητὴν δοξολογίαις τε ἀνυμνήσωμεν, τὸ σεπτόν καὶ ἅγιον σῶμα, τὸ χωρῆσαν τὸν ἡμῖν ἀθεώρητον καὶ Κύριον. Διὸ περ καὶ ἡμεῖς, τὴν μνήμην σου ἐορτάζοντες, ἐκβοῶμέν σοι Πανύμνητε Χριστιανῶν τὸ κέρασ ὑψωσον, καὶ σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε ἰδοὺ γὰρ, ἢ τοῦ Ὑψίστου Μήτηρ, ἡ πάναγνος Παρθένος, Δανούσα παραγίνεται.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ηθροισται ὁ χορὸς, Μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεῦσαι σε τὸ σῶμα, τὸ Δεῖον καὶ ἀκήρατον.

Στίχ. Ὄμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν.

Πολις νέα Σιών, χαίρει ὁ Βασιλεὺς σου, ἐλήλυθεν ἐν δόξῃ, μορφῆς τοῦ Θεανθρώπου, αὐλῶς ἦν ἐμόρφωσε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α΄.

Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα· δεῦτε καὶ χορείαν ψησώμεθα· δεῦτε καταστέφωμεν ἄσμασι τὴν Ἐκκλησίαν, τῇ καταπαύσει τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ. Σήμερον γὰρ οὐρανὸς ἐφαπλοῖ τοὺς κόλπους, δεχόμενος τὴν τετοκυῖαν τὸν ἐν πᾶσι μὴ χωρούμενον· καὶ ἡ γῆ τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς ἀποδιδούσα, τὴν εὐλογίαν στολίζεται καὶ εὐπρέπειαν. Ἄγγελοι χοροστατοῦσι σὺν Ἀποστόλοις, περιδεῶς ἐνατενίζοντες, ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν μεθισταμένης, τῆς τεκούσης τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς. Πάντες προσκυνήσωμεν αὐτὴν δεόμενοι· Συγγενεῖς οἰκειότητος μὴ ἐπιλάθῃ Δέσποινα, τῶν πιστῶς ἐορταζόντων, τὴν παναγίαν σου Κοίμησιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Καθορώσαι ἀληθῶς, αἱ τῶν Ἀγγέλων στραταί, τὴν Μετάστασιν τὴν σὴν, ἄχραντε Μητέρα τοῦ Θεοῦ, εὐλογημένη πανύμνητε Παναγία, ἔχοντες βουλήν τοῦ τεχθέντος ἐκ σοῦ, στίφος Μαθητῶν συναθροίσασαι, ἐν εὐφροσύνῃ ἔφερον τὸ τίμιον, εἰς τὸν Παραδεισον σῶμά σου, Χριστὸν ὑμνοῦσαι, τὸν ζωοδότην, ὄντα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα ὁμοιον.

Εν χερσὶ τοῦ δὲ ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένην τὴν ψυχὴν, ὡς πλαστοουργός σου καὶ Θεός, πρὸς τὴν ἀκήρατον μετέστησεν εὐφροσύνην· ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον, καὶ Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυγάζομεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, αἴσῃαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ πρῶτος Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Υμνοῖς κροτῶ σε, Ἀνδρέα στρατηλάτα. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Υμνήσαι τὴν ἱεράν πανήγυριν, σοῦ προθέμενου μου, φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος αὐγαῖς, τὴν ψυχὴν μου καταύγασον, καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπέλασον, τῆς ἀγνωσίας Μάρτυς ἐνδοξε.

Μαρτύρων περιφανῶς λαμπρότητα, μάκαρ ἐπλήτησας, ἀνδρειοφρόνως σθένει θεϊκῶ, συμπατήσας τὸν δόλιον, καὶ νικητὴς γενόμενος, Μάρτυς Ἀνδρέα μεγαλώνυμε.

Νεκρώσας τὰ ἐπὶ γῆς φρονήματα, Μάρτυς πολυάθλε, τῷ νεκρωθέντι Λόγῳ διὰ σέ, ἀνδρικῶς ἠκολούθησας, καὶ πρὸς ζωὴν ἀνώλεθρον, διὰ θανάτου μεταβέβηκας. Θεοτοκίον.

Οσάρκα ὑπερβολῇ χρηστότητος, ἐκ σοῦ Πανάμωμε, εἰς σωτηρίαν πάντων τῶν πιστῶν, ἀληθῶς ἐνδυσάμενος, Θεὸς ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπος, διπλοῦς ταῖς φύσεσι γνωρίζεται.

ᾠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἰστίῳ τῷ τοῦ Σταυροῦ, τῶν πειρασμῶν διεκπερῶν πέλαγος, τοὺς δυσμενεῖς Ἐνδοξε, ρείθροις σῶν αἱμάτων ἐθύθισας.

Σκανδάλων τοῦ πονηροῦ, καὶ τῶν ἐκείθεν μηχανῶν ὑπερθεν, ὡς νικητὴς ἄριστος, Μάρτυς χρηματίσας δεδόξασαι.

Κοσμούμενος εὐπρεπεῖ, στεφάνῳ Μάρτυς τῷ Χριστῷ πάντοτε, σὺν ἐκλεκτοῖς Μάρτυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει παρίστασαι.

Θεοτοκίον.

Ρύομενον τοὺς βροτούς, τῆς τυραννίδος τοῦ ἐχθροῦ τέτοκας, τὸν τοῦ παντός Κύριον, Δέσποινα Παρθένε θεόνυμφε. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
• **Χ**ριστέ κράζουσα· Σύ με ἰσχύς Κύριε,
• καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ανδρεία τὴν ψυχὴν, κραταιούμενος Μάρτυς, ἠφάνισας ἐχθρῶ, τὸ ἀνίσχυρον θράσος, καὶ χαίρων ἐνήθλησας, καὶ Θεῷ εὐπρέστησας· ὅθεν ἅπαντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, Ἀνδρέα πανόλβιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Οπάντιμος χορὸς, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, ἠθροίσθη θαυμαστῶς, τοῦ κηδεῦσαι ἐν δόξῳ, τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον, Θεοτόκε Πανύμνητε· οἷς συνύμνησαν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, τὴν Μετάστασιν, τὴν σὴν σεπτῶς εὐφημοῦντες. ἦν πίστει ἐορταζόμεν.

ᾠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Οχυρώτατον ὡς τεῖχος ἡ Ἐκκλησία, σέ κεκτημένη Πάνσοφε, ἐχθρῶν ἐναντίας, προσβολαῖς κραυγάζουσα, ἀκλόνητος σώζεται· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῖς ἐνθίοις ὑποδείγμασιν ὀχυρώσας, τὴν τῶν Μαρτύρων φάλαγγα, οἷα στρατηγέ-

της, σώματος ὡς φθίρεσθαι, Μακάριε μέλλοντος, φεῖδυσθαι μηδ' ὄλως, παρέπεισας.

Ω'ς ῥομφαίαν ὀπλισάμενος τὴν ἀνδρείαν, καὶ ὡσπερ ξίφος δίστομον, Ἀνδρέα παμμακάρα, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον, ἐχθροὺς ἐξηφάνισας, οἷα στρατηγὸς γενναιότατος.

Σὲ τὸν πρόμαχον τῆς πίστεως εὐφημοῦμεν, ὡς ἀθλητὴν ἀήττητον, καὶ ἐπουρανίου, μέτοχον λαμπρότητος, καὶ κρήνην πηγάζουσαν, νάματα θαυματῶν τοῖς χηρῶσιν.

Θεοτοκίον.

Εὐφημῶμέν σε τὸ καύχημα τῶν Μαρτύρων, καὶ τῶν πιθῶν διάσωσμα, πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων, γλῶσσαι παναμώμητε· Θεὸν γὰρ ἐκύησας, μείνασα Παρθένης ἀμόλυπτος.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κυριέμου φῶς.

Α'νδρείας ἀληθοῦς, χρηματίσας ἐπώνυμος, ἐδίωξας τοὺς ἐχθροὺς σου, καὶ εἰς τέλος Ἀνδρέα, παμμακάρα ἐξηφάνισας.

Νάματα τοῖς πιστοῖς, ἰαμάτων ἐκάστοτε, Πανεύφημε ἀναβλίζεις, τὴν σωτήριον χάριν, πλουτήσας τὴν τοῦ Πνεύματος.

Διδραμεν εἰς γῆν, ἐπὶ πᾶσαν Θεόπνευστε, τὸ κλέος σου τῶν θαυματῶν, καὶ σεπτῆς μαρτυρίας, τὸ φέγγος θεία χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ρ'ομφαίαι τῷ ἐχθρῷ, νῦν εἰς τέλος ἐξέλιπον, τεκμήσης σου Θεοτόκε, τὸν τῆ λόγῃ τρωθέντα, καὶ κόσμον ἀναπλάσαντα.

ᾠδὴ ε'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ε"θραυσας, τοῦ πονηροῦ τὰ κέντρα τοῖς πόνοισ σου, καὶ πρὸς τὴν ἄπονον δόξαν, μετετέθης χαίρων Μάρτυς Ἀνδρέα, στρατηλάτα, μαρτυρικῆς τιμίας τε φαλαγγοῦ.

Αἶμασι, βραχυτάτοις ἠλλάξω λαμπρότητα, διαιωνίζουσαν Μαίκαρ, καὶ χαρὰν μηδέποτε τελευτῶσαν, καὶ σεφάνης, ἕρανίης καὶ φέγγος ἀνέσπερον.

Στρατὸς σοι, πολυάριθμος Μάρτυς συνήθλησε, καὶ τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, ἠριθμηθὴ μάκαρ σὺν σοὶ ἀξίως, γηθοσύνως, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων παρίστασθαι.

Θεοτοκίον.

Τέτοκας, ἀπορρήτως Πατὴρ τὸν συνάνταρχον, ὁμοιωθέντα ἀνθρώποις, ὑπὲρ νῦν καὶ λόγον Θεογεννητορ' ὃν δυσώπει, λυτρωθῆναι κινδύνων τῆς δούλης σου.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἢ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρε
» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σε ῥέυσαντι αἵματι.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τελειωθέντων δισχιλίων πεντακοσίων ἐννεηκόντα τριῶν.

Στίχοι.

Ἔστησε τμηθεῖς αἱμάτων λίμνας ὄχλος,
Σοὶ τῷ παραστήσαντι λίμνας ὑδάτων.

Ἐνεακαιδεκάτῃ τάμον Ἀνδρέου αὐχένα
λαμπρόν.

Οὗτος ὑπῆρχε κατὰ τοὺς καιροὺς τοῦ ἀσεβεστάτου Μαξιμιανού, στρατευόμενος ἐν τῇ ἀνατολικῇ χώρᾳ ὑπὸ Ἀντιόχου, τῆς ὅλης τάξεως στρατηγούστος. Ἀποσταλεὶς δὲ παρ' αὐτοῦ μετ' ἑτέρων στρατιωτῶν κατὰ τῆς Περσικῆς δυνάμεως, παρελθούσης ἤδη τοὺς Ῥωμαίων ὄρους, καὶ τὴν ὑποκειμένην λυμαιομένης, ἐπικαλεσάμενος τὸν Χριστὸν, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ πείσας ἐπικαλεῖσθαι, τοὺς Πέρσας ἐτρέψατο, καὶ καταδιώξας διέφθειρε· καὶ τῇ ἀνεπίστῳ νίκῃ τοὺς σὺν αὐτῷ πρὸς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, δι' ἧς τῶν πολεμίων περιεγένετο, ἐπεσπάσατο. Διαβληθεὶς δὲ καὶ αὐτὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πρὸς τὸν Ἀντιόχου, παρέστη αὐτῷ ὡς κατάδικος, καὶ αὐτὸς μὲν ἐπὶ κλίνης σιδηρᾶς πυρωθείσης ἀπλοῦται· οἱ δὲ σὺν αὐτῷ στρατιῶται ἐν τετραγώνοις ξύλοις καθηλοῦνται τὰς χεῖρας. Εἶτα ὑπὸ χιλίων ἑτέρων στρατιωτῶν, τοῦ Ἀντιόχου προστάξαντος, τῶν ὁρίων τῆς χώρας ἀπελαύνονται· οὗς κατηχήσας ὁ Ἅγιος Μάρτυς, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν μετήγαγε. Τοῦτο γνοὺς ὁ Ἀντιόχος, καὶ καταδιώξας, αὐτοὺς τε καὶ τοὺς συνόντας τῷ Ἁγίῳ στρατιώτας ἐξ ἀρχῆς, καὶ αὐτὸν τὸν πανένδοξον Μάρτυρα, ξίφει ἀναιρεθῆναι προσέταξε.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τιμοθέου, Ἀγαπίου, καὶ Θεκλής.

Στίχ. Πυρεῖον ἢ κάμινος, ἐν μέσῳ φέρον
Ἄρωμα Τιμόθεον εὖσομον μάλα.

Ἀγάπιος τὸ δῆγμα τοῦ θηρός φέρει,
Καὶ ψυχοθήκτης δάκνεται θῆρ καρδίαν.

Ἐμοιγε κλῆσις, Θεκλα· πατρίς, Βυζίη·
Γαῖης τόπος, θείατρον· ἄθλον, θῆρ δάκνων.

Ο' ἐνδοξος Μάρτυς Τιμόθεος εἶλεκε τὸ γένος ἐκ Παλαιστίνης. Βίω δὲ καὶ λόγῳ κατηρτισμένος ὢν, διδάσκαλος τῆς εὐσεβείας ἐγένετο. Σοσχεθεὶς δὲ, καὶ παραστάς ἐν Γαζῇ τῷ Ἀρχοντι Οὐρβανῷ, καὶ ἐρωτηθεὶς, καὶ τῆς τῶν Χριστιανῶν μερίδος ἑαυτὸν εἶναι εἰπὼν, καὶ τὴν τοῦ Χριστοῦ θεολογήσας οἰκονομίαν, καὶ τὴν εἰς ἡμᾶς ἐπιδημίαν καὶ σάρκωσιν, τύπτεται σφοδρῶς, καὶ παντοίων βασάνων ἰδέαις προσομιλεῖ· καὶ μηδ' ὄλως καμφθεὶς, πυρὶ παραδοθεὶς τελειοῦται. Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ πόλει, Ἀγάπιος καὶ Θεκλα ἡ Βυζιῆτις, βασάνοις σφοδρῶς ἐτασθέντες, καὶ ἐτι τῆς Χριστοῦ πίστεως ἀντεχόμενοι, προσριφθέντες θηρίοις, τὸν τῆς μαρτυρίας στίφανον δι' αὐτῶν ἰκορίσαντο.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων

Εὐτυχianoῦ τοῦ στρατιώτου, καὶ Στρατηγίου,
διὰ πυρὸς τελειωθέντων.

Στίχ. Εὐτυχianoὸς καίεται, κρίνας μέγα

Τὴν καῦσιν εὐτύχημα, μικρὸν τὸ πάθος.

Ὁ Στρατήγιος, Χριστὸν ὡς ὄπλον φέρων,

Κατεστρατήγει καὶ πυρᾶς διηρμένης.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σε πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥοδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ροαῖς αἱμάτων, πηγὴν ἐκβλύσαι πεποιήκας,
πᾶσαν νοσημάτων Μάρτυς ὡς ἀληθῶς, ἀλ-
γηδόνα θεραπεύουσαν, τῶν προσιόντων σοι, ἐν
ἀδιστατῶ πίστει θεόπνευστε.

Αγιον δῆμον, τῷ παναγίῳ Λόγῳ, Μάρτυς
σοφέ, ὄλον προσηγάγω αἵματι τὴν ζωὴν,
τὴν ἀγήρω κληρωσάμενον· μεθ' ὧν δυσώπησον,
ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Τῷ θεῷ λύθρῳ, τῶν σῶν αἱμάτων χλαῖναν
σεαυτῷ, Μάρτυς πορφυρώσας, ταύτην τε
βολισθείς, τῶν ὄλων βασιλεύοντι, συμβασιλεύεις
νῦν, κικητικῷ ξεφάνῳ κοσμήμενος. Θεοτοκίον.

Ητοὺς ἀνθρώπους, τῷ ὑπὲρ φύσιν θεῷ
τόκῳ σου, Κόρη προφανῶς θεώσασα ὡς
Θεὸν, ἀπορρήτως σωματώσασα, εὐλογημένη σύ
ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε.

Ῥοδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Λεόντων ἀγρίων ταῖς ὀρμαῖς, ἐπέσχεσ' Ἐνδοξε,
ξερροῖς ἀγῶσί σε, τυράννων ἄθεον φρύαγ-
μα, θεῷ σθένει ἐταπεινώσας, καὶ νικητὴς πρὸς
ἐρανεῖς βοῶν ἀνέδραμες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ
ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Αγίων λαμπρότητας ἰδεῖν, καὶ κατοικεῖν
ἐν χαρᾷ, Μάρτυς ἠξιώσασαι, ἀγωνισάμενος
ἄριστα, καὶ τελέσας τὸν ἀγῶνά σου, τῇ διὰ ξί-
φους ἐκτομῇ· καὶ νῦν βοᾶς ἐν χαρᾷ· Εὐλογεῖτε
πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῷ θεῷ προστρέχοντες ναῶ θεοῦ Μάρτυ-
ρος, φῶς κοιμίζομεθα· τῇ θεῷ ψαύοντες
πάντοτε, τῶν λειψάνων τούτου λάρνακι, ἀγια-
σμοῦ παρεκτικῆν, χάριν λαμβάνομεν, ἐκβοῶν-
τες· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Αγία Παρθένε ἢ Θεὸν, τὸν ὑπεράγιον, ἀρ-
ρήτως τέξασα, ὃν οἱ πανάγιοι Μάρτυρες,
ἐν σαδίῳ ὡμολόγησαν, ἀγιασμόν καὶ φωτισμόν,
ἡμῖν κατάπεμφον, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα
ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χα-
» **σ**ματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύνα-
» **μ**ιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσε-

» βείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγαῖζοντες· Εὐλο-
» γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥοδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρη.

Ιδε φωταυγοῦς Ἀθλοφόρου, μνήμη ἐξέλαμψε
φωσφόρος, σκότος τῶν δαιμόνων μειοῦσα,
πιστοὺς δὲ πάντας καταφωτίζουσα· ταύτην
λαμπρῶς τελέσωμεν, τούτον ἀξίως μακαρι-
ζόντες.

Ωφθης ὡσπερ ἥλιος μέγας, μέσον Ἀνδρέα
τῶν συναθλῶν, τούτους πρὸς ἀνέσπερον
φέγγος, τῆς οὐρανοῦ Μάρτυς λαμπρότητος,
καθοδηγῶν τῷ λόγῳ σου· μεθ' ὧν σε πιστεῖ
μακαρίζομεν.

Σὲ τὸν φρυκτωρία θραυμάτων, πᾶσαν φωτι-
ζοντα τὴν κτίσιν, σὲ τὸν ἀκλινῆ στεφα-
νίτην, τῆς Ἐκκλησίας στύλον γενόμενον, καὶ
τῶν πιστῶν κραταίωμα, Μάρτυς Ἀνδρέα μα-
καρίζομεν.

Ηνθησας λειμῶνος ἐν μέσῳ, τῶν ἀθλοφόρων
ὡσπερ ῥόδον, φέρων μυσικὴν εὐωδίαν, καὶ
κατευφραίνων πιστῶν τὸ πλήρωμα, καὶ τὴν δυ-
σῶδη Πάνσοφε, πλάνην διώκων θεῷ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Χριστὸν ἐν ἀγκάλαις, νεύματι φέρον-
τα τὰ πάντα, τῆτον ἐκδυσώπει χειρὸς με,
τῆ ἀλλοτρίῃ ρύσασθαι Δέσποινα, τὸν ὀρθοδόξῳ
πίστει σε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνοντα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρη, ἐξ ἀλαξεύτη σε
» **Π**αρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς
» συναΐψας ταῖς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλ-
» λόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ανδρέας ὁ πανεύφημος, στρατηλάτης καὶ
Μάρτυς, Σταυρῷ τῇ θεῷ χάριτι, θράσος
τύραννον εἶλε, καὶ στέφος ἤρατο δόξης· τῆτω
δὲ συνεκλάμπει, Μαρτύρων δῆμος ἔνθεος, φαλαγγε-
τροπαιοφόρος, συνασπισμὸς, ἀρράχης ἀήττητος·
ὧν τὴν μνήμην, παιδρῶς πανηγυρίζοντες, τὸν
Χριστὸν ἀνυμνεῖμεν.

Καὶ τῆς ἑορτῆς. Ὁ ἐρανεὸν τοῖς ἀστροῖς.

Μετὰ βροντῆς ἐν νεφέλαις, τῆς Ἀποστόλου
ὁ Σωτήρ, πρὸς τὴν τεκῆσαν ἐκπέμπει,
πόθῳ κηδεύσοντασ αὐτὴν· κατέρχεται δὲ καὶ
ἕτος, δαρυφορήτων Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ωτῶν ὑπερφυῶν, ἀγνή σε μυστηρίων! τοῦ
Θεοῦ γὰρ ὡς Μήτηρ, πρὸς τῆτον Θεοτόκε,
λαμπρῶς νῦν ἐξεδήμησας.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου :

Κλίμαξ πρὸς ἕρανόν, ὁ τάφος τῆς πανάγνης, καὶ Θεοτόκε πέλει, ἀνάγων τῆς ὑμνῶντας, τὴν Δεῖαν αὐτῆς Κοίμησιν.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Οὔτε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα μετετέθης, συνῆλθον ἐν νεφέλαις, τὸ σῶμά σου κηδεῦσαι, Παρθένε οἱ Ἀπόστολοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Πάντες οἱ γηγενεῖς, συνδράμωμεν προθύμως, μετὰ τῶν ἀσωμάτων, κηδεῦσαι τὴν τεκῆσαν, τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Κ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Σαμουὴλ.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Προφήτου γ'.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Οὔτε ὁ δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, ἐκ τῶν πανάγων σου αἱμάτων γενόμενος, ἐκ κόσμου σὲ μεταστῆσαι, καὶ πρὸς αὐτὸν ὡς ἀγνὴν, προσλαβῆσθαι ξένως ἐπευδόκησεν, αὐτοῦ ἀπεσύνναξε, τοὺς ἰδίους κηδεῦσαί σε, διὰ νεφέλης, ὀπαδοῦς τούτου νεύματι, παραστήσας σοι, εἰς τιμὴν τῆς ἐξέδου σου· οἱ τινες θεασάμενοι, τῆς χάριτος ἔμπλεοι, γεγεννημένοι Παρθένε, σὲ ἱερῶς προσεκύνησαν, πιστῶς ἐκβοῶντες· Χαῖρε Κόσμω ἡ τεκοῦσα τὸ μέγα ἔλεος.

Πόθεν τὸ ἐπιγνώσθαι ὑμᾶς, τὴν ἐκ τῆ σῶματός μου ἔξοδον; ἔφησεν, ἡ πάναγνος Θεοτόκος; τοῖς ἱεροῖς Μαθηταῖς· τί τὸ ξένον τοῦτο, τέκνα, θέαμα; Οἱ δὲ Ἄφνω, ἔφησαν, ἐν νεφέλαις ἐπήρθημεν, καὶ καθὼς βλέπεις, τῇ σκηνῇ σου ἐπέστημεν, προσκυνῆσαι σε, ὡσπερ Δρόνον πυρίμορφον, βλέπειν σε σὲ τὴν ἔνδοξον, καὶ Δεῖαν Μετάστασιν, καὶ ταῖς παλάμαις κηδεῦσαι, τὸ Θεοδόχον σου σκηνῶμα, σκηνὴ Παναγία, δι' ἧς εὔρατο ὁ κόσμος τὸ μέγα ἔλεος.

Κλίην περιεστῶτες τὴν σὴν, οἱ Μαθηταὶ τῆ Ἀυτρωτῆ, καὶ προπέμποντες, πρὸς τάφον, φύσεως νέμω, σὲ Παναγία ἀγνή, ἐξοδίως ἔμνης προσεφώνουν σοι· Σεμνὴ χαῖρε, λέγοντες, τοῦ Θεοῦ τὸ παλάτιον· χαῖρε ἐτοίμη, τῶν ἀνθρώπων

βοήθεια· χαῖρε ὄχημα, καθαρὸν τῆς Θεότητος. Ἀπὶθι καὶ μετάβαινε, πρὸς ὄρη αἰῶνα· σκηνῶμα δόξης πρὸς Δεῖα, νῦν κατασκηνῶσκηνώματα, πιστοῖς αἰτουμένη, τὴν ἀνέκλειπτον εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ τοῦ Προφήτου.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Δῶρον εὐαπέδεκτον, ἐκ μητρικῶν σε ἀνέθετο, ἀγκαλιῶν ἢ κυήσασα, εὐχῆς γονιμώτατον, Σαμουὴλ καρπὸν σε, προσκληρωσαμένη, καὶ ἀποδοῦσα τῷ Θεῷ, τῷ εὐεργέτῃ καθάπερ ηὔξατο· διό σοι ἀνεπαύσατο, χάρις τῆ Πνεύματος ἔνδοξε, ἀκακία συναύξοντι, καὶ φρονήσῃ ἐμπρέποντι.

Χρίσμα ἱερώτατον, ὡς ἱερεὺς περικείμενος, σὺ προβλέπεις τὰ ἔμπροσθεν· καὶ προσάξει Δεῖα, χρίεις βασιλέας, καὶ τὰ ἐσόμενα θηλοῖς κρίνων δικαίως Ἰσραηλίτην λαόν, ἀπαύστως παραβαίοντα, καὶ τῆ Θεοῦ μακρυτόμενον, Σαμουὴλ ἀξιάγαστε, Θεοφόρε πανόλβιε.

Νῦν οὐκ ἐν αἰνίγμασιν, οὐδὲ σκιαῖς ὡς τὸ πρότερον, πρὸς δὲ πρόσωπον πρόσωπον, ὄρας ὁ ἐπέθησας, τῆς σαρκὸς τὸν γόνυον, καὶ τὴν βαρυτῆτα, ὑπεξεληθὼν καὶ ἕρανός, περιπολεύων καὶ ἀγαλλόμενος, Προφήτα πανσεβάσμι, τῶν Προφητῶν ἰσοστάσι, τῶν Δικαίων συνόμιλε, τῶν Ἀγγέλων συμμετοχε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'. Τῆς Ἑορτῆς.

Τῆ ἀθανάτωσθαι Κοιμήσει, Θεοτόκε Μήτηρ τῆς ζωῆς, νεφέλαι τῆς Ἀποστολῆς, αἰθερίου διήρπαζον· καὶ κοσμικῶς διεσπαρμένους, ὁμοχώρους παρέστησαν τῷ ἀχράντῳ σου σώματι· οἱ καὶ κηδεύσαντες σεπτῶς, τὴν φωνὴν τῆ Γαβριηλ, μελωδῶντες ἀνεβόων· Χαῖρε κεχαριτωμένη. Παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ὁ Κύριος μετὰ σὲ. Μεθ' ὧν ὡς Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Υμνοῖς σου τὸ σεπτὸν, καὶ Θεοδόχον σῶμα, προπέμποντες οἱ Δεῖοι, ἐβόων Διασῶται· Ποῦ νῦν ἀπαίρεις Δέσποινα;

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, σησώμεθα χορείαν, ἐξοδία βωδῶντες, ἐπὶ τῇ Μεταστάσει, τῆς Θεοτόκου σήμερον.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἐπάρθητε ὀρώσαι, τὴν πύλην τοῦ Ὑψίστου, χωροῦσαν μετὰ δόξης, πρὸς τὸν Υἱόν καὶ Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Γῆ μὲν τῇ σῆ ταφῇ, εὐλόγηται Παρθένε· ἀνὴρ δὲ τῇ ἀνόδῳ, ἠγίασαι τῇ ξένη, νόμῳ θανάτου φύσεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Εἰς τὰ οὐράνια, ἡ νοερά σου ψυχὴ, εἰς τὸν Παράδεισον, ἡ καθαρὰ σου σκηνή, μεταθεῖσα ἐκ φθορᾶς, ἀγαλλεται Παναγία. Ὅθεν ἀνταπέδωκε, τοῖς ἀνόμοις ὁ Κύριος· δόλον γὰρ εἰργάσαντο, τῷ τιμίῳ Λειψάνῳ σου. Διὸ σὺν Ἀποστόλοις βοῶμεν· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εν χερσὶ τῆ δι' ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένην τὴν ψυχὴν, ὡς πλαστεργὸς σε καὶ Θεός, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀκήρατον μετέστησεν· ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον, καὶ Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυγαῖζομεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ πρῶτος Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Προφήτου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τὸ τοῦ βλέποντος Σαμουὴλ μελπῶ κλέος.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Τὴν στεῖρὰν μου ψυχὴν, ἀρετῶν εὐτεκνίαν, ἐκβλαστάνειν σαῖς εὐχαῖς, ἀξίωσον σοφέ, στεριεύουσης τὸ βλάστημα, ὅπως σου ἀνευφημήσω, τὴν φωσφόρον πανήγυριν, ἱεροῖς Σαμουὴλ μελωδήμασιν.

Οπάλαι τὴν νηδὺν, διανοίξας τῆς Σάρρας, τὴν τῆς Ἄννης προσευχὴν, πληροῖ περιφανῶς· καὶ τὴν ἄγονον γόνιμον, χάριτι ἀποτελέσας, Σαμουὴλ ὡς ἀστέρα σε, ἐξ αὐτῆς ἀνατεῖλαι εὐδόκησε.

Τῇ θείᾳ ἱερῶς, συνακμάσας Παμμακάρι, διπλοῖδι τὴν ψυχὴν, ἀκτίσι μυστικαῖς, ἐφωτίσθης τοῦ Πνεύματος, πᾶσαν μύησιν θεόφρον, μνηθεῖς καὶ ὡς Ἄγγελος, λειτουργήσας Θεῷ παντοκράτορι. Θεοτοκίον.

Οὖν σὺν τῷ Πατρὶ, ὡς Υἱὸς πρὸ αἰώνων, ἐπ' ἐσχάτων σαρκωθείς, Υἱὸς σου ἀληθῶς, ἐχηματίσεν Ἀχραντε, ἅπαντας υἱοθετή-

σας, τῷ Θεῷ διὰ πίστεως, δουλωθέντας δεινῶ πολεμήτορι.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Υψηλοτάτως, τῷ Θεῷ προσκολλώμενος Ἐνδοξε, ἠγαπήθης παρ' αὐτῆ, φρονήσει θείᾳ κοσμούμενος, καὶ ἀκεραιότητι, καλλωπιζόμενος.

Βίον Ἀγγέλων, ἐπὶ γῆς Σαμουὴλ ἐνδεικνύμενος, συλλαλοῦντας ἐμφανῶς, Ἀγγέλους ἔσχες μακάριε, καὶ τὰ ὑπὲρ ἔννοιαν, μυσταγωγούντάς σε.

Λαμπρὰν τὸ ὄμμα, τῆς ψυχῆς ἱερῶς προσκτησάμενος, βλέπεις ὄντως τὰ μακρὰν, ὡς ἐνεστῶτα Μακάριε, Προφήτης δεικνύμενος, τοῦ Παντοκράτορος. Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ προῆλθεν, Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς σωματούμενος, καὶ ἐθέωσεν ἡμᾶς, σαρκὸς προσλήψει Πανάμωμε· ὅθεν ὡς Μητέρα σε, τούτου γεραιρούμεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τῆ Πατρὸς,
» ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἐστὶν Ἄ-
» γιος, πλήν σου φιλόνηρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας Πίστεως.

Νόμου κρίμασιν ἐντεθραμμένος, χρίσμα τιμιον εἰσδεδεγμένος, ὡς Ἀαρὼν ἱερῶσύνῃ διέπρεψας· καὶ λαμπρυνθεὶς τὴν καρδίαν τῷ Πνεύματι, ὡς ἐνεστῶτα τὰ πόρρω διέθλεψας. Ἰερώτατε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος Ἑορτῆς. Τὴν ὠραιότητα.

Εν τῇ Γεννήσει σου, σύλληψις ἄσπορος· ἐν τῇ Κοιμήσει σου, νέκρωσις ἄφθορος· θαῦμα ἐν θαύματι διπλοῦν, συνέδραμε Θεοτόκε· πῶς γὰρ ἡ ἀπείρανδρος, βρεφοτρόφος ἀγενεύουσα; πῶς δὲ ἡ Μητρόθεος, νεκροφόρος μυρίζουσα; διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Περιβλέπτῳ πολιτείᾳ, ἱερῶς ἐγκοσμήμενος, τῆ Θεῆ τῆς νόμου, τῆς σωτηριώδεις πεπίστευσαι, τῷ Ἰσραὴλ διαγγέλλειν παραβαίνοντι, καὶ τὸν εὐσπλαγχνον, διηνεκῶς παροργίζοντι.

Ο Ἥλει παρανομούντων, τῶν υἱῶν κατακρίνεται, καὶ δικαίᾳ ψήφῳ, θείας λειτουργίας ἀπείργεται· ὁ ἱερός Σαμουὴλ δὲ ὡς ὑπήκοος, τοῦ καλοῦντος, ἀπλάστῳ ψυχῇ εἰσοικίζεται.

Νομικῶν διαταγμάτων, προϊστάμενος ἄριστα, Ἀαρὼν ὡς πάλαι, τῷ Παμβασιλεῖ ἐλειτούργησας, καὶ τὰς ἐννόμους θυσίας προσ-

νήνοχας, προτυπούσας, Χριστοῦ τὴν σφαγὴν τὴν σωτήριον.

Τῷ παράφρονι λαῷ σου, Σαμουὴλ μὴ ἐμμένοντι, τοῦ Παμβασιλέως, θείαις προσταγαῖς χρίεις νεύματι, θεουργικῶ βασιλεῖα ὡς ἠτήσατο, κερτομοῦντα, αὐτοῦ τὴν βουλήν τὴν ὑπέρφρονα. **Θεοτοκίον.**

Ο τοὺς κόλπους μὴ κενώσας, τοῦ Πατρὸς ἐν τοῖς κόλποις σου, νέον ὡσπερ βρέφος, ἐπανακλιθῆναι εὐδόκησεν, ἐπ' ἀνακλήσει Παρθένε τῶν ψυχῶν ἡμῶν ὧ κραυγάζομεν· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

ᾠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄφονται.

Σοφισθεῖς τῷ Πνεύματι, τῷ θείῳ ἐκ παιδός, λειτουργὸς γέγονας Θεοῦ, τῷ ἐλαίῳ Ἐνδόξε τῷ τῆς χρίσεως, βασιλεῖς ἐν χάριτι, χρίων θείαις ἐπινεύσεσι.

Σοβαρῶς ἐμμένοντι, προέφησ τῷ Σαουλ, ταῖς ἀτάκταις μεταβολαῖς, Σαμουὴλ μακάριε, τὸ θεῖον βούλημα, καὶ τὴν ἐγκαταλείψιν, προφανῶς τοῦ θείου Πνεύματος.

Ακακία πάντοτε, συζῶν, τοῦ Ἰσραὴλ, τὴν ακακίστην μεταβολὴν, προφανῶς διήλεγχεσ, σὺ διορθούμενος, ἱερεὺς ὡς ἔνθεος, ὡς Προφήτης ἀληθέστατος. **Θεοτοκίον.**

Μεθ' ἡμῶν γενόμενος, δι' οἶκτον ὁ Σωτὴρ, ἐξ αἱμάτων σου ἱερῶν, ὑπὲρ νοῦν Πανάμωμε σεσωμάτωται, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ὁ φιλάνθρωπος γνωρίζεται.

ᾠδὴ ε'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ο λόγος σου, τῇ τῆ Λόγε θεόμενος χάριτι, προεδηλου τὰ μακρὰν, ὡς ἐγγὺς συμβησόμενα, Σαμουὴλ Προφήτα, ἐνδιαίτημα θείου τοῦ Πνεύματος.

Υψούμενος, ὑψηλαῖς θεωρίαις καὶ πράξεσιν, ὡς Προφήτης καὶ Θεοῦ, ἱερεὺς παντοκράτορος, νομικαῖς λατρείαις, καθαγνίζεις λαὸν Ἀξιάγαστε.

Η χρεῖται, ὁ Σαουλ παραβάτης γενόμενος, καὶ Θεὸς σοι, ἀντ' ἐκείνου Δαυὶδ τὸν πραότατον, Σαμουὴλ θεόφρον, ἐγκελεύεται χρίσαι τῷ χρίσματι. **Θεοτοκίον.**

Λελύτρωνται, τῶν ὠδίνων, ἡ εὖα Πανάμωμε, ἀνωδίνως, σοῦ τεκνύσης Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. τὸν τὰ πῶθη πάντων, καὶ ὀδύνας σαφῶς θεραπεύσαντα. **Ὁ Εἰρμός.**

• **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης Ἰωάνης, ἐν τῷ κήτει θεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ρύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυναμέων.

Συναξάριον.

Τῇ Κ': τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου Σαμουὴλ.

Στίχοι.

Μύσας τελευτῇ καὶ Σαμουὴλ ὁ βλέπων,
Τὸ ζῶν αἰεὶ φῶς καὶ τελευτήσας βλέπει.

Βῆ δ' ὄρων μείλλοντα Σαμουὴλ εἰκάδι ἔνθεν.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐξ Ἀρμαθαίμ Σιφά, ἐξ ὄρους Ἐφραῖμ, ἐκ φυλῆς Λευὶ, υἱὸς Ἐλκανᾶ καὶ Ἄννης. Ὁ δὲ Ἐλκανᾶ δύο γυναῖκας ἔσχεν, ὄνομα τῇ μιᾷ Ἄννα, καὶ τῇ δευτέρᾳ Φαινάνα· καὶ ἦν τῇ μὲν Φαινάνῃ παιδίᾳ, τῇ δὲ Ἄννῃ οὐκ ἦν παιδίον. Καὶ ἀνέβη Ἐλκανᾶ προσκυνῆσαι τῷ Θεῷ μετὰ Ἄννης ἐν Σηλώμ· καὶ ἦν ἐκεῖ Ἡλεὶ, καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ Ὀφνει καὶ Φινεῖς, ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ. Ὁ δὲ Κύριος ἀπέκλεισε τὴν μήτραν Ἄννης, καὶ ἐλύπει αὐτὴν ἢ ἀντιζήλος αὐτῆς. Ἡ δὲ προσηύξατο πρὸς Κύριον, καὶ ἐμνήσθη αὐτῆς ὁ Θεός, καὶ ἐγέννησεν υἱὸν τὸν Σαμουὴλ, καὶ παρέθετο αὐτὸν τῷ Θεῷ· καὶ ἀξήθεις, καὶ προκόψας τῇ ἡλικίᾳ, ἦν λειτουργῶν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐγένετο εἰς Προφήτην μέγαν. Ὁ δὲ Ἡλεὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ὀργῇ καὶ θυμῷ Κυρίου συντριβέντες, ἠφανίσθησαν, διότι παρώργιζον τὸν Θεόν. Καὶ ἰδίκασε Σαμουὴλ πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ, καὶ δόμα οὐκ ἔλαβε· καὶ χρίσας τὸν Δαυὶδ εἰς Βασιλεῖα, καὶ εἰς βαθὺ γῆρας ἔλθων, καὶ πλήρης ὢν ἐτῶν, ἐτελεύτησε. Προέλαβε δὲ τὴν σάρκωσιν τοῦ Χριστοῦ, ἔτη χίλια τριάκοντα πέντε, καὶ προεφήτευσεν ἔτη τεσσαράκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων τριάκοντα ἑπτὰ Μαρτύρων, τῶν ἐν Βυζίῃ τῆς Θράκης μαρτυρησάντων.

Στίχ. Τρεῖς ἐνδέθει πρὸς τὸ τῆς κεκαυμένους,
Χάριν Τριάς σοῦ, τετραῖς τελεῖν δέκα.

Οὗτοι ὑπῆρχον, οἱ μὲν ἐκ Βυζαντίου, οἱ δὲ ἐκ Φιλιππουπόλεως. Κρατηθέντες δὲ ἐν Βυζίῃ τῆς Θράκης παρὰ Ἀπελλιανοῦ καταράτου, τοῦ τνηκαῦτα ἡγεμονεύοντος, καὶ διάφοροι βασάνοις ἐξετασθέντες, διὰ τὸ τὸν Χριστὸν παρῆρσιᾳ ὁμολογεῖν, τελευταῖον, καμίνου ὑπὸ γῆν ἐξαφθείσης μεγίστης, ἅπαντες χεῖρας καὶ πόδας ἀκρωτηριασθέντες, ἐν αὐτῇ ἀπορρίπτονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Σεβήρου, καὶ Μέμνονος Κεντυρίωνος.

Στίχ. Ξίφει παθῶν Σεβήρος, εἶρεν ἀξίως
Ἐπαθλα λαμπρὰ τῆ δια ξίφους πάθους.
Ἐχει τὸ πῦρ σε πρὸς βραχὺν Μέμνον
χρόνον·

Μένει δέ σε στέφανος εἰς αἰεὶ μένων.

Σεβήρος ὁ ἀήττητος τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, ἐκ Σίδης ἦν τῆς Παμφυλίας, υἱὸς Πετρονίου τινός Θρακός, καὶ μητρὸς Μυθονίας. Καταλαβὼν δὲ ἐν Φιλιππουπόλει τοὺς Ἁγίους τριακονταεπτὰ Μάρτυρας, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλοῦντας, ξέεται σφοδρῶς, τὴν εὐσέβειαν παρῆρσιασάμενος· καὶ δακτυλίδας πυρωθείσας ἐδέξατο τοῖς δακτύλοις, καὶ ἐν τίσσασαρι ξύλοις ταυνοθεῖς πρίσται, πεπυρακτωμένῳ ζωστῆρι ζωσθεῖς· εἰθ' οὕτω τὴν κεφαλὴν ἀποτεμνεται. Μέμνων δὲ ὁ Κεντυρίων, ἐπὶ δύο κίοσι ταυνοθεῖς, ἀπεδάρη τρεῖς λώρους ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν. Εἶτα ἐν καμίνῳ βληθείς, τοὺς πόδας πρότερον ἀκρωτηριασθείς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανου ἀναδοχάμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Φωτεινῆς, ἕξω τῆς πόρτης τῶν Βλαχερνῶν· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λουκίου τοῦ Βουλευτοῦ.

Στίχ. Βουλὰς ὄλας παρῆλθε ταῖς Ἀχιτόφελ,
Βουλῇ μιᾷ Λούκιος ἀθλήσας ξίφει.

Ὅς ἀπὸ Κυρήνης τῆς κατὰ Λιβύην ὑπῆρχε, πρῶτος τῆς ἐν τῇ πόλει Βουλῆς, ὄγκω καὶ μεγεθεὶ σώματος ὑπερέχων τῶν κατ' αὐτὸν, πρότερον μὲν τῇ Σησακίᾳ καὶ τῇ πλάνῃ τῶν εἰδώλων προσκείμενος. Μετὰ δὲ τὸ ἀμεταπτώτως καὶ στερρῶς ἀγωνίσασθαι τὸν μέγαν Ἱερομάρτυρα Θεόδωρον, τὸν τῆς πόλεως ταύτης Ἐπίσκοπον, καὶ τὸν στέφανον ἀπενέγκασθαι, καταφυγεὶς ὑπὸ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ, τὸ θείον δέχεται Βάπτισμα. Πείθει δὲ καὶ τὸν Ἠγεμόνα Διγνιανὸν πιστεῦσαι εἰς τὸν Χριστόν· ὃν παραλαβὼν, κατέπλευσεν εἰς Κύπρον. Εὐρῶν δὲ ἐν αὐτῇ συλλαμβανομένους τοὺς Χριστιανούς, καὶ ἀναιρουμένους, λαθῶν τὸν Διγνιανόν, τοῖς βασανισταῖς παρέδωκεν ἑαυτόν. Ἐπεὶ δὲ καθεῖλε τὸν βωμόν, τῷ ποδὶ πατάξας, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ κείμενα ἀνατρέψας, προστάξαντος τοῦ τυράνου, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἡλιοδώρου καὶ Δοσαῖ (ἢ Δοσαῖ, ἢ Σοδαῖ).

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Νεοὶ τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Μεγιστόν σε ἡ τεκοῦσα, δῶρον τῷ Παμβασίλει, προσάγει Μακάριε, εὐχὴν ἱεράν ἐκπληροῦσα, καὶ μελωδοῦσα· Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἐνδον ὄντα τοῦ ναοῦ σε, καὶ κατὰ τοῦ Ἀερῶν, τὴν τάξιν λατρεύοντα, τῷ ἐπουρανίῳ Δεσπότῃ, ἡ θεία χάρις ἔνδοξε, Σαμουὴλ καταλάμπρυνε.

Λόγῳ θείῳ κρίνεις Μακάρ, τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ, τίτῳ τὸ δικαίωμα, πάντοτε Θεοῦ διαγγέλλων, καὶ ἀποστρέφων πᾶσαν βλάβην, ἐχθρῶν προσευχῇ ἐκτενεῖ.

Πᾶσαν ὕλην ἐκκενώσας, ἔνδοξε τῷ σὲ νοός, ἔσοπτρον τοῦ Πνεύματος, ἐδείχθης βρωῶν ἀσιγήτως· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁφθης ἀφλεκτος τεκοῦσα, πάναγνε ὡς ἀληθῶς, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος· διὸ τὰ ὑλῶδη μου πάθη, Θεοκυῆτορ φλέξον, ὡς συμπαθὴς καὶ φιλάγαθος.

ᾠδὴ η'. Ἀντρωτὰ τοῦ παντός.

Κοσμηθεὶς Ἀερῶν τῷ ἐνδύματι, τῶν Ἁγίων εἰσήλθες εἰς Ἄγια, δυσίαις Παμμακάρισε, Ἰσραὴλ ἀφαγιζὼν προμνηυσίαις, τὴν σφαγὴν τοῦ Ἀμνοῦ τὴν σωτήριον.

Λογισμῷ καθαρῷ εἰσδεχόμενος, ταῖς αὐγαῖς Σαμουὴλ ταῖς τοῦ Πνεύματος, οἷα Προ-

φίτης ἔνθεος, προμνηύεις τὰ πόρρω ὡς ἐνεστῶτα· διὰ τοῦτο πιστῶς εὐφημῶμέν σε.

Ἐφλεκτός ὁ Δαυὶδ ἐχηματίσεν; ἐν υἱοῖς Ἰεσσαὶ ὡς ἐδήλωσας, χρίων αὐτὸν τῷ χρίσματι, Σαμουὴλ τῷ ἁγίῳ καὶ ἀνακράζων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὅτι τὴν σὴν ἐκτελοῦντες πανήγυριν, Σαμυὴλ τῶν Δικαίων συνόμιλε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις τύχοιμεν, βασιλείας τῆς ἄνω ἀναβοῶντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, συμπαθὴς καὶ φιλάγαθε Δέσποινα· καὶ τῆς γενένης ρῦσαι με, καὶ τοῦ σκότους ἐκείνου τοῦ ἐξωτέρου, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ γεραίρω σε.

Ὁ Εἰρμός.

Ἀντρωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπαι· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Ἐὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰστάμενος οἷα λειτουργὸς, ἐπίπροσθεν, τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ ἡμῶν, Μακάρ ἀμέμπτω πολιτεία, κοσμούμενος αὐτῷ ἐλειτούργησας, ταῖς θείαις ἐκφαντορίας δεχόμενος, καὶ προφητεύων ἐμφανέστατα.

Ὁφθης ἐκ νηδύος μητρικῆς, Ἀοίδιμε, τοῦ Ἀγίου σκεῦος Πνεύματος· τῷ ἱερῷ συναυξηθεὶς δὲ, ἐνδύματι Θεὸν ἐθεράπευσας, πραότητι καρδίας πανόλβιε, καὶ διανοίας ὠραιότητι.

Σήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν, ὡς ἥλιος, Θεοφόρε ἀνατέταλκε, φέγγει πλουσίῳ χαρισμάτων, φωτίζουσα ψυχὰς τῶν τιμώντων σε, ὀμίχλην τε δεινῶν ἀπελαύνουσα· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἡρῆς πρὸς μονὰς φωτοειδεῖς, καὶ ἔλαμψας, τοῦ ἡλίου τηλαυγέστερον· βλέπεις ἂν βλέπουσι Προφῆται, Ἀπόστολοι καὶ ἅπαντες Δίκαιοι, θεούμενος μεθέξει Θεόπνευστε· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Φθορὰν μὴ γνωρίσασα ἀνδρός, τὸν ἀφθαρτον, ἐν νηδῷ ὑποδέδεξαι, Λόγον ἡμᾶς καταφθαρέντας, ρυόμενον πολλοῖς παραπτώμασι, τῷ πάθει τῆς ἀφθάρτου σαρκὸς αὐτοῦ, ἀφθορε μόνῃ Παναμώμητε. Ὁ Εἰρμός.

Ἐὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Εξαποστειλάριον· Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.
Ο Σαμουὴλ ὑμνεῖσθω, ὁ πρὸ συλλήψεως
 δοθεὶς, δοτὸς Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ, ὑπὸ μη-
 τρὸς πανευκλεοῦς, καὶ βασιλεῖς χρίων οὗτος,
 ὡς Ἱερεὺς καὶ Προφήτης.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Απόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες
 ἐνθάδε, Γεθσημανῆ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ
 μου τὸ σῶμα· καὶ σὺ Υἱὲ καὶ Θεέ μου, παρά-
 λαβέ μου τὸ πνεῦμα.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἵνων, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Οτε πρὸς τὸν ἐκ σου, τεχθέντα μετετέθης,
 συνήλθον ἐν νεφέλαις, τὸ σῶμά σου κη-
 δεῦσαι, Παρθένε οἱ Ἀπόστολοι.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου,

Ω τῶν ὑπερφυῶν, ἀγνή σου μυστηρίων! τοῦ
 Θεοῦ γὰρ ὡς Μήτηρ, πρὸς τοῦτον μετα-
 βαίνεις, λαμπρῶς Θεομακάριστε.

Στίχ. Ὡ μοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν.

Στίφος τῶν Μαθητῶν, καὶ θείων Ἀποστό-
 λων, ἀθροίσθητε κηδεῦσαι, τὸ θεοδόχον
 σῶμα, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αἷ.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία,
 καὶ Ἀπόλυσις.

███ ██
 Τῆ ΚΑ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Θαδδαίου,
 καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Βάσσης.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'.
 καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστό-
 λου τρία.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ Θαδδαῖε Ἀπόστολε, προσομιλήσας
 φωτὶ, ἀκροτάτῳ φῶς δεύτερον, κατὰ
 θείαν μέθεξιν, ἀληθῶς ἐχημάτισας· καὶ δια-
 λύσας νίκτα πολυθρον, ψυχὰς προσήξας τῷ
 Παντοκράτορι· ὅθεν γηθόμενοι, τὴν λαμπρὰν καὶ
 εὐσημον καὶ φωταυγῆ, μνήμην σου γεραίροντες,
 Χριστὸν δοξάζομεν.

Μάκαρ Θαδδαῖε Ἀπόστολε, μετὰ τὴν θείαν
 Χριστοῦ, καὶ φωσφόρον Ἀνάστασιν, καὶ
 τὴν πρὸς οὐράνια, παναγίαν Ἀναληψιν, Ἐδέσ-
 σῃ πόλει τὸ θεῖον κήρυγμα, κατεπιστευθῆς· ἐν
 ἡ γενόμενος, λόγοις καὶ θαύμασι, τὸν Τοπάρ-
 χην Αὔγαρον, καὶ σὺν αὐτῷ, πάντας ἐβεβαίω-
 σας, πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

Agosto.

14

Μάκαρ Θαδδαῖε Ἀπόστολε, τυφλοῖς τὸ βλέ-
 πειν τῆ σῆ, ἐπαφῇ θεία δεδοται, καὶ χω-
 λοῖς ἀρτίωσις, καὶ νοσοῦσιν ὑγείωσις, καὶ πα-
 ρειμένοις αὐθις ἀνόρθωσις, καὶ ἀμυήτοις γνώσις
 σωτήριος· σὺ γὰρ ἀνάπλεως, χαρισμάτων πέ-
 φρκας τοῦ παντουργοῦ, Πνεύματος πανόλβιε·
 ὄθεν ὑμνοῦμέν σε.

Καὶ τῆς Μάρτ. γ'. Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Αθλησιν ποθήσασα, πολλάς βασάνους πα-
 νεύφημε, σταθερῶς ἐκαρτέρησας· ἐντεῦ-
 θεν πρὸς ἄπονον, μετετέθης λῆξιν, καὶ ἄδυτον
 φέγγος, καὶ φανοτάτην χαρμονήν, καὶ δι' αἰῶ-
 νος θείαν ἀπόλαυσιν· διὸ σε μακαρίζομεν, καὶ
 τὴν ἀγίαν σου σήμερον, ἐκτελοῦμεν πανηγυρίν,
 Ἀθληφόρε θεόληπτε.

Μετὰ πολυῶδυνα, καὶ πολυποίκιλα βάσκι-
 να, ἐν θαλάσῃ βληθεῖσάν σε, Θεὸς δι-
 σῶσατο, ὁ Σωτὴρ τῶν ὅλων, θεία δυναστεία,
 καταπατοῦσεν τὴν ἰσχύν, τοῦ ἀλλοτρίου Βάσ-
 σα πολυάθλε· ἐντεῦθεν κατεφώτισας, τῶν εὐ-
 σεβῶν τὰ φρονήματα, ἐκτελοῦσα τεράστια, ὑ-
 πὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν.

Ορνις ὡς εὐκέλαδος, ἐπὶ τὸ ἄλσος φωνήσα-
 σα, τῆς ὠραίας ἀθλήσεως, τοὺς σοὺς συ-
 νεκάλεσας, νεοττῆς ὠραίας, θήρατρα τῆς πλά-
 νης, διαφυγοῦσα σὺν αὐτοῖς, Βάσση θεόφρον
 αξιοθαύμασε· μεθ' ὧν καὶ κατεσκηνώσας, πρὸς
 καλῆς παμμακάριστε, οὐρανίους πρεσβεύουσα,
 ὑπὲρ πάντων ἐκάστοτε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε τὴν παγκόσμιον Κοίμησιν, τῆς πανα-
 μώμου Θεοτόκου ἐορτάσωμεν· σήμερον
 γὰρ Ἄγγελοι πανηγυρίζουσι, τὴν σεπτὴν Μετά-
 στασιν τῆς Θεομήτορος, καὶ πρὸς εὐωχίαν ἡ-
 μᾶς τοὺς γηγενεῖς συγκαλοῦσι, τοῦ βοᾶν ἀσι-
 γητῷ φωνῇ· Χαῖρε, ἡ μεταστᾶσα ἀπὸ γῆς, καὶ
 πρὸς οὐρανίους μοναῖς μετοικήσασα. Χαίροις, ἡ
 τῶν Μαθητῶν τὸν χορὸν, διὰ νεφέλης κούφης
 εἰς ἐν συναγαγῆσα. Χαίροις, ἡ ἐλπίς καὶ προ-
 στασία ἡμῶν. Σὲ γὰρ Χριστιανῶν τὸ γένος, ἀ-
 παύστως μακαρίζομεν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Δήμος τῶν Μαθητῶν, ἤθροισται ἐκ περάτων,
 Γεθσημανῆ χωρίῳ, Μήτηρ Θεοῦ κηδεῦσαι,
 τὸ θεοδόχον σῶμά σου.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, σήμερον σὺν Ἄγγελοι,
 στησώμεθα χορείαν, παιδρῶν ἐν τῇ Κοί-
 μῃσει, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Στίχ. "Ω μοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Σώμα σου τῇ φθορᾷ, ἀπρόσιτον ὑπῆρξες, καὶ πρὸς ταφὴν ἐδόθη, τῆς φύσεως τῷ νόμῳ· μένει δὲ ἀδιάφθορον.

Δ ἔξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Ηπανάμωμος νόμφη, καὶ Μήτηρ τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς, ἡ Θεῷ προορισθεῖσα εἰς ἑαυτοῦ κατοίκησιν, τῆς ἀσυγχύτου ἐνώσεως, σήμερον τὴν ἀχραντὸν ψυχὴν, τῷ Ποιητῇ καὶ Θεῷ παρατίθεται, ἣν Ἀσωμάτων δυνάμεις, θεοπρεπῶς ὑποδέχονται· καὶ πρὸς ζωὴν μετατίθεται, ἡ ὄντως Μήτηρ τῆς ζωῆς, ἡ λαμπρὰ τοῦ ἀπρόσιτου φωτὸς, ἡ σωτηρία τῶν πιστῶν, καὶ ἐλπίς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

***

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ,

Μετὰ τὴν ἀ. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν σὴν ἐορταζόμεν, Καίμησιν Ἀχραντε, ἐν ἧ παραγένονεν, ὁ διὰ σοῦ σαρκωθεὶς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, μετὰ δόξης ἀφάτης, προσλαβεῖν τὸ σὸν πνεῦμα· καὶ μετέστης ἐν δόξῃ, μὴ λιποῦσα τὸν κόσμον, πρεσβείαις σου Θεοτόκε, σκέπουσα τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δ ὄξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. ἀ. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη δοξολογῆσί σε· τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πιστῶς ὑμνοῦμέν σε· ὅτι μετέστης ἀπὸ γῆς πρὸς τὰ οὐρανια, καὶ πρεσβεύεις ἐκτενωῶς, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ, ῥυσθῆναι ἐκ τῶν κινδύνων, τῆς πίστει ἀνευφημῆντας, τὴν σὴν Παρθένη Μετάστασιν.

Δ ὄξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα οἱ Κανόνες, ὁ πρῶτος τῆς Ἑορτῆς, ὁ τοῦ Ἀποστόλου, καὶ ὁ τῆς Μάρτυρος.

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Θαδδαῖον ὑμῶν τὸν σοφὸν θεηγόρον. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ ἀ. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Θρόνῳ τῷ τοῦ Δεσπότη, πάνσοφε Θαδδαῖε παριστάμενος, φωτισμὸν μοι παράσχου, τὴν φωσφόρον σου μελψαὶ πανήγυριν.

Αχρονον φῶς ἐν χρόνῳ, μεθ' ἡμῶν ὄφθεις ὁ Ὑπερβόσιος, ὡς ἀκτῖνά σε Μακάρ, ἐπαφῆκε τὸν κόσμον φωτίζουσαν.

Δύναμιν περιζώσας, σὲ ὁ ἐν ἰσχυῖ ἀπροσμάχητος, τοῦ ἀλάστορος πάσαν, τὴν ἰσχύν ἀφανίσαι ἐνίσχυσε.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα τῶν ἀπάντων, ὦφθης τῶν κτισμάτων τὸν δεσποζόντα, ἀπορρήτως τεκούσα, Θεοτόκε Παρθένη πανύμνητε.

Κανὼν τῆς Μάρτυρος, φέρων Ἀκροστιχίδα·
Τοὺς σοὺς ἀγῶνας, Βάσσα, τιμῷ προφρόνως.
Ἰωσήφ.

ᾠδὴ δ΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Τὴν σὴν εὐφημοῦντι χαρμονικῶς, πανένδοξε μνήμην, οὐρανόθεν μοι φωτισμὸν, δοθῆναι δυσώπει Μακαρία, καὶ ψυχοφθόρων πταισμάτων συγχώρησιν.

Οὐκ ἔφριξας δόγμα θεοστυγῆς, τῷ φόβῳ Κυρίου, πεφραγμένη σου τὴν ψυχὴν· μαστίγων ποικίλων καὶ κινδύνων, διὸ ἀνδρείως κατετόλησας.

Υπέστης βασάνης πολυειδεῖς, τρισὶ σὺν υἱέσιν Ἀθληφόρε καρτερικῶς· μεθ' ὧν ἀνεπλέξω τῆς γεφάνης, τῆς ἀφθαρσίας, Τριάδα δοξαζύσασα.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, ἀνευθεν ὠδίνων, Παναγία τῶν μητρικῶν, καὶ τοῦτον ἀρρήτως ὑπὲρ λόγον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν ἀπεκύησας.

Τοῦ Ἀποστόλου. ᾠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Αἴγλη θείας χάριτος, φωταγωγῶν λαοὺς Ἐνδοξε, φῶς καθαρὸν, ὦφθης τοῖς ἐν σκότει, τῶν δεινῶν ἐνυπάρχουσι.

Ιᾶσιν καὶ λύτρωσιν, θεουργικαῖς σοφῆ νεύσει, τῷ βασιλεῖ, ἤγαγες Ἀυγάρῳ, πρὸς αὐτὸν ἀφικόμενος.

Οἴκουσ ἀπετέλεσας, τοῦ πανουργοῦ σοφῆ Πνεύματος, τοὺς γηγενεῖς, τὰ τῆς ἀπώλειας, καταστρέψας οἰκήματα. Θεοτοκίον.

Νόμου προχαράγματα, καὶ Προφητῶν φωναὶ Δέσποινα, σοῦ τὸν φρικτὸν τόκον ἀριδῆλως, Θεομητορ ἐδήλωσαν.

Τῆς Μάρτυρος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Αναφθεῖσα τῇ πίστει, καὶ τῷ θερμῷ ἔρωτι, τῆς ὑπερβαλλούσης ἀγάπης Χριστοῦ Πανεύφημε, πῦρ ἀπετέφρωσας, ἐπιστασίᾳ Ἀγγέλου, καὶ λαὸν ἀγνώμονα, ἄρδην κατέφλεξας.

Γενεὰ τῶν εὐθέων, εὐλογητὴ πέφυκε, σοῦ ἐκ τῆς γαστρὸς τῶν λαμψάντων, Βάσσα πανένδοξε, συναθλησάντων σοι, καὶ ἀχλυωδῆ λυσάντων, παρανόμων ἐνστασιν, γνώμης στερόρητι.

Ομητρὸς ὑπερβάσης, νόμους ῥευστῆς φύσεως, τῇ τῶν ὑπὲρ φύσιν ἐνώσει! Ὡς πῶς ὑπήνεγκεν, ἀδικὸν θάνατον, ἀλληλοτρόπως ὀρῶσα, ὧν ἐτίθηνήσατο, πίστει καὶ γάλακτι!

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα με βρώσει, παρακοῆς ἔσωσας, μόνη τὴν ζωὴν τετοκυῖα τὴν ἐνυπόστατον, Κόρη πανάμωμε· ἀξιοχρέως διέσε, τὴν αἰμακάριστον, νῦν μακαρίζμεν. Ὁ Εἰρμός.

Ὁυρανίας ἀψίδος, ὀροφουργε Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με σερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιζῶν τὸ σῆριγμα, μόνε φιλάνθρωπε. Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προσπελάσας Ἠλίω τῷ νοητῷ, παρ' αὐτοῦ τὰς ἀκτῖνας τὰς μυστικάς, ἐδέξω καὶ γέγονας, ὡς ἀστήρ φαινότατος, καταυγάζων πάσης, τῆς γῆς τὰ πληρώματα, καὶ σκεδαζὼν πλάνης, ὁμίχλην μακάριε· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ ἀγίαν σου μνήμην, πιζῶς ἐορτάζομεν, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Θαδδαῖε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τῆς Ἀγίας, ὁμοιον.

Πτερωθεῖσα τῇ πίστει τῇ Σεϊκῇ, ὡς τρυγῶν σὺν τοῖς τέκνοις πρὸς καλιάς, αὔλους κατέπαυσας, ἱερῶς ἐναθλήσασα, ἀθληφόρε Βάσσα, Ἀγγέλων συνέμιλε, καὶ θαυματῶν ρεῖθρα, πηγαῖεις τοῖς χρήζουσιν· ὅθεν κατὰ χρέος, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, τελοῦντες τιμῶμέν σε, τὸν Σωτῆρα δοξαζόντες, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Η Θεὸν συλλαβοῦσα ἀνευ σποράς, σαρκωθέντα τεκοῦσα δίχα φθοράς, τὴν νεαν ἀμφιέννυσαι, ἀφθαρσίαν τῆ Πνεύματος· ὡς γὰρ ζωῆς σὺ Μήτηρ, καὶ πάντων Βασίλισσα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστης, Παρθένη τὴν αὔλον· ὅθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, νεφέλη πηγαῖζουσα, τῆς ζωῆς ἡμῶν ναίματα, Θεομητορ πανάμωμε. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὴν Σεῖαν σου Κοίμησιν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Υψηλὴν τὴν διάνοιαν, ἔχων ὑπεδέξω Σεῖα νοήματα, καὶ τοῦ Πνεύματος χαρίσματα, Μαθητὰ Θαδδαῖε τοῦ Παντάνακτος.

Μυστηρίων πανόλβιε, Σεῖων ἐν μύσει Μάκαρ γενόμενος, ἀμυήτους κατεφώτισας, τὴν Τριάδα σέβειν ὁμοούσιον.

Νόμον Σεῖον ἐχάραξας, Μάκαρ ἐν καρδίαις, λαιάνας πρότερον, ἀγνωσίας τὰ χαρίσματα, καὶ τῆς δυσσεβείας τὰ ἰνδάγματα.

Ὡς τὸν Κτίστην κηύσασα, πάντων ποιημάτων ὠφθης Βασίλισσα· διὰ τοῦτό σε δοξαζομεν, Θεοτόκε μόνη αἰετάρθενη.

Τῆς Μάρτυρος. Ὁ αὐτὸς Εἰρμός.

Ανευδοίαστον ἔχυσσα, σὲ τὸν λογισμόν πρὸς παλὴν ἐχώρησας, τοῦ δολίθι πολεμητόρος, καὶ βυθῷ αἱμάτων τοῦτον ὤλεσας.

Σε βυθὸς κολπωσάμενος, καταδικασθεῖσαν θάνατον ἄδικον, κατηδέσθη καὶ διέσωσεν, ἀθληφόρε Βάσσα Σεῖω νεύματι.

Βασιλείαν ἀσάλευτον, σὺν τοῖς εὐκλεείνι υἱοῖς σου Ἐνδοξε, ἐκκληρώσω καὶ οὐραίνιον, ἀληθῶς νυμφῶνα καὶ φῶς ἄδυτον.

Θεοτοκίον.

Αλατόμητον ὄρος σε, παλαι Ἀββακὴμ προεῖδεν ἐν Πνεύματι, ὁ Θεὸς ἐξ οὗ ἐπέφανε, καὶ ἡμᾶς Παρθένη διεσώσατο.

Τῆ Ἀποστόλου. Ὡδὴ ε΄. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Τὸ τοῦ Δεσπότη Σεῖον, ἐπιφερόμενος Μάκαρ ὁμοίωμα, τῷ Τοπάρχῃ Αὐγάρῳ, θεῖος ἰατρός ἐπεδήμησας.

Ὁ ἱερὸς Θωμᾶς σε, μετὰ τὴν Σεῖαν τοῦ Λόγου Ἀνάληψιν, κήρυκα ἀποσέλλει, πάνσοφε Θαδδαῖε, τοῖς χρήζουσι.

Νόσους δραπτετεύουσας, καὶ ἰωμένας καρδίας Σεῖωμενος, Αὐγάρως ἐπληρώθη, Σεῖου φωτισμοῦ μεσιτεῖαις σου.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον Λόγον, διπλὴν ἐνέργειαν φέροντα τέτοκας, ἀπειρέγαμε Κόρη, μείνασα Παρθένης ἀμίαντος.

Τῆς Μάρτυρος. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Συνεχόμενος δίψη, ἔνδοξε Ἀγάπιε Θεομακάριστε, τῆς Χριστοῦ ἀγάπης, τὴν κακίαν εἰς τέλος ἐμίσησας· καὶ σερρώως ὑπέστης, ταῖς ἀλγηδόνας τῶν βασάνων, καὶ δορᾶς σαρκικῆς τὴν ἀφαίρεσιν.

Στρεβλωθεῖς σου τὰ στέρνα, ὄνυξι ξερόμενος μάκαρ Θεόγνιε, ἐπεγνώσθης πλέον, ὡς ἐπόθει σοφὴ καθαρώτερον, τῷ Θεῷ τῶν ὄλων· πρὸς ὃν ἀνήλθες μετὰ δόξης, ταῖς τῶν ἄθλων ἀστράπτων λαμπρότησι.

Αδιστακτῶ τῇ πίστει, πάνσοφε Πιστὴ ὑπελθὼν τὸ μαρτύριον, τῶν ἀπίστων μάκαρ, ἀσυνέτους καρδίας κατέπληξας, ἐν τῷ καταθλαῖσθαι, σοῦ τὰ ὀστά καὶ ἀρμονίας, διαλύεσθαι πάσας τοῦ σώματος.

Θεοτοκίον.

Τῆς προμήτορος Εὔας, νῦν ἀνεκαλέσω τὴν ἦπταν κυήσασα, λυτρωτὴν τῶν ὅλων, καὶ Σωτῆρα καὶ Κτίστην, καὶ Κύριον, Θεομῆτορ μόνη, ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη· διὰ τοῦτό σε πιστεῖ δοξαζόμεν.

Τῆ Ἀποστόλου. Ὡδὴ ε΄. Τὸν Ἰωανῆν ἐν τῷ κήτει.

Ο φωτισμός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, σκηνώσας ἐν καρδίᾳ σου, φωστῆρα κόσμου σε Θαδδαῖε, εἰργάσατο ἀληθῆ, τὸν σκοτασμὸν τῆς ἀπάτης λύοντα.

Φέρων σαρκὶ τοῦ Χριστοῦ τὰ στίγματα, Θαδδαῖε τὰ σωτήρια, ὡς κόσμον πάσης ἀκοσμίας, λαοὺς ἐρρύσω σοφέ, καὶ πρὸς χαρὰν ἦρθης ὑπερκόσμιον.

Ορθρος ἡμῖν ἐφάνης τὸν ἥλιον, δικαιοσύνης ἐνδοξε δεικνύων· ἐν ᾧ φωτισθέντες, υἱοὶ φωτὸς δι' αὐτῆ, οἱ γηγενεῖς Θαδδαῖε γεγόναμεν. Θεοτοκίον.

Νέον ἡμῖν βρέφος ἀπεκύησας, Πατὴρ τὸν ὁμοσίον, φθαρεῖσαν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, πρὸς τὸ ἀρχαῖον Ἄγνη, κάλλος αὐτὴν πάλιν ἐπανάγοντα.

Τῆς Μάρτυρος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ιδρύματα μιαρῶν, θεῶν εἰς τέλος ἐλέπτυνας, ἐδράσασα τὴν ψυχὴν, Θεοῦ πρὸς τὴν ἀφάτον, ἀγάπην καὶ γέγονας, ἀθλοφόρε Βάσσα, τῶν Ἀγγέλων ὁμοδίαιτος.

Μεγάλους ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀγῶνας Μάρτυς διήνυσας, μεγάλα καὶ παρ' αὐτοῦ, ἐδέξω τὸ ἔπαθλα, ἀθάνατον εὐκλειαν, καὶ παστῶδα θεῖαν, καὶ τρυφὴν μὴ διαρρέουσαν.

Ως παλαι τὸν Ἰωανῆν, βυθῆ θαλάσσης διέσωσε, Θεὸς σε πανουργικῆ, δυνάμει Πανεύφημε, ἐν σοὶ θαυμαζόμενος, ὁ βουλαῖς Ἁγίων, καθ' ἐκάστην δοξαζόμενος. Θεοτοκίον.

Πελάγη ἀμαρτιῶν, καὶ κύματα ἀπογνώσεως, χειμαῖζουσί μου τὸν νοῦν· σπλαγχνίσθητι Δέσποινα, καὶ χεῖρά μοι ἔκτεινον, καὶ διάσωσόν με, τὸν Σωτῆρα ἢ κυήσασα. Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομῖαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου.

Ὡδὴ γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εορτὴ χαρμόσυνος, τοῦ Ἀποστόλου ἐπέση· εὐφροσύνως σήμερον, ἐπιτελέσωμεν ταύτην· νέμει γὰρ, τοῖς αὐτῶν πιστεῖ αἰεὶ τιμῶσι, λυτρωσιν ἀμαρτημάτων, καὶ ῥῶσιν θεῖαν. Καὶ

γὰρ ἔχει παρρησίαν, ὡς θεῖος μύστης Χριστοῦ τῆς χάριτος. Ὁ Οἶκος.

Τὸν Χριστοῦ Μαθητὴν ἅπαντες εὐφημήσωμεν· τὸν αὐτόπτην τοῦ Λόγου τιμήσωμεν σήμερον. Οὗτος γὰρ τῷ κόσμῳ ἐκήρυξε τὸ πάνσεπτον Εὐαγγέλιον, καὶ τὰ ἔθνη σαγηνεύσας ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης ἀνήγαγε· τὴν δὲ ὁδὸν τῆς ἀληθείας ὑποδείξας, δι' αὐτῆς ἀνάγει τοὺς πιστοὺς πρὸς πατρίδα οὐράνιον· καὶ τῷ θεῷ θρόνῳ λαμπρῶς παριστάμενος, φωτισμὸν παρέχει δαφιλῶς τοῖς αὐτὸν ἐκ πόθου γεραιροῦσι. Καὶ γὰρ ἔχει παρρησίαν, ὡς θεῖος μύστης Χριστοῦ τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Θαδδαίου.

Στίχοι.

Θαδδαῖε! ποῖον ἄλλο σοι πλέξω στέφος,

Ἡ αὐτόπτην λέγειν σε, καὶ μύστην Λόγου;

Εἰκάδι πρώτη Θαδδαῖος βιότοιο ἀπέπτη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐξ Ἐδέσσης πόλεως, Ἑβραῖος τὸ γένος, ἐξησκημένος εἰς ἄκρον τὰς θείας Γραφάς. Οὗτος ἀνῆλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ προσκυνήσων ἐν ταῖς ἡμέραις Γεωργίου τοῦ Βαπτιστοῦ· καὶ ἀκούσας τοῦ κηρύγματος αὐτοῦ, καὶ τὸν ἀγγελικὸν αὐτοῦ βίον ὑπεθαυμάσας, βαπτίζεται παρ' αὐτοῦ. Μετὰ ταῦτα ἰδὼν τὸν Χριστὸν, καὶ τὰ ἄπειρα θαύματα, ἃ ἐτελεῖτο ὑπ' αὐτοῦ, καὶ τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ ἀκούσας, ἠκολούθει αὐτῷ μέχρι τοῦ σωτηρίου Πάθους· καὶ μετὰ τὴν Ἀνάληψιν αὐτοῦ πρὸς τὴν ἰδίαν πόλιν ὑπέστρεψε· καὶ τὸν τοπάρχην Αὐγαρον βαπτίσας, καὶ τὸ περιλειφθὲν μέρος τῆς λεπρας αὐτοῦ ἰασάμενος, καὶ πολλοὺς ἄλλους διδάξας καὶ φωτίσας, καὶ Ἐκκλησίας δειμάμενος, διήροχετο τὰς πόλεις τῆς Συρίας· καὶ ἔλθων εἰς Βηρυτὸν, πόλιν τῆς Φοινίκης, κάκεισε διδάξας, καὶ βαπτίσας πολλοὺς, ἐν Κυρίῳ ἀνεπαύσατο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Βάσσης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς, Θεογνίου, Ἀγαπίου, καὶ Πιστοῦ.

Στίχ. Μητρὸς μᾶς κάλλιστα παιδία τρία,

Σὺν μητρὶ Βάσση πρὸς τομὴν ψυχὴ μία.

Βάσσαν σὺν τεκέεσσι ταίμε ξίφος εἰκάδι πρώτη.

Αὕτη ἡ Μάρτυς ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐν Ἐδέσῃ τῆ Πόλει. Συνοικήσασα δὲ Οὐαλλερῖφτινί, ἱερεὶ τῶν εἰδώλων, τρεῖς ἐξ αὐτοῦ παῖδας ἔτεκε, Θεόγνιον, Ἀγαπίον, καὶ Πιστόν, οὓς τῆ κατὰ Θεὸν ἀνέτρεφεν εὐσεβεῖα· καὶ γὰρ αὕτη πιστὴ καὶ Χριστιανὴ ἐτύγχανεν ἐκ προγόνων. Διαβληθεῖσα οὖν παρὰ τοῦ ἰδίου ἀνδρός, παρέστη μετὰ τῶν παίδων αὐτῆς τῷ Ἀνθυπάτῳ Βικαρίῳ· καὶ Χριστιανὴν ἑαυτὴν ἀναγορεύσασα, αὕτη μὲν καὶ οἱ δύο αὐτῆς υἱοὶ ἐβλήθησαν ἐν τῇ φυλακῇ. Ὁ δὲ Θεόγνιος, ὁ πρῶτος τῶν παίδων, κρεμασθεὶς ζέεται, ἐπιθαρσυνούσης αὐτὸν τῆς μητρὸς, καὶ πρὸς τὸν ἀγῶνα παρακαλούσης. Εἶτα ἄγεται καὶ ὁ δεῦτερος, καὶ μαστίζεται, καὶ οὕτως ἀφαιρεῖται· τὸ δέσμα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ μέχρι τοῦ στήθους, λέγων· Οὐδὲν ἴδὲ οὕτως, ὡς

τὸ πάσχειν ὑπὲρ Χριστοῦ. Μετὰ δὲ τούτους, ὁ τρίτος ἀθεὶς, Πιστὸς καλούμενος, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὁμολογήσας, καὶ παντοίαις ταῖς βασάνοις δοκιμασθεὶς, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν σὺν τοῖς ἀδελφοῖς δέχεται· καὶ εὐθὺς ἅμα τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν Βάσσα, τότε μὲν ἐν τῇ φυλακῇ ἀπόσιτος ἦν· ἔνθα ὑπὸ χειρὸς Ἀγγέλου τροφὴν δεξαμένη, ἐνίσχυεν. Εἶτα ἐξαχθεῖσα, ἀπαίροντι τῷ Βικαρίῳ ἐν Μακεδονίᾳ, ἐκελεύσθη ἀκολουθεῖν. Κάκει ἀναγκασθεῖσα θῦσαι, καὶ μὴ ὑπεῖξασα, πρῶτον μὲν ἐν ὕδατι, εἶτα ἐν πυρὶ βάλλεται, καὶ μετὰ ταῦτα λιθοβολεῖται. Διαμείνας δὲ ἐκ πάντων ἀβλαβῆς, ἄγεται εἰς τὸν τῶν εἰδώλων ναόν· καὶ τὸ τοῦ Διὸς εἶδωλον κατασχοῦσα, κατέσεισεν αὐτὸ, καὶ εἰς τὴν γῆν κατέρραξε καὶ ἐλέπτυνεν. Ἐπὶ τούτῳ, θηριοὶ ἐκδίδονται, καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ, ὡς ἀπὸ σταδίων τριάκοντα τῆς χέρσου, ἀπορρίπτεται· καὶ τότε μὲν ὄφθη τοῖς ὄρωσι πόρρωθεν ἐπὶ θρόνου εὐπρεπῶς καθημένη, καὶ σὺν αὐτῇ τρεῖς ἄνδρες ὑπὲρ τὸν ἥλιον ἐξαστραπτοντες· οἱ καὶ ἔδοξαν αὐτὴν ἅμα τῷ θρόνῳ ἐν πλοίῳ ἐπιβιάσαι.

Μεθ' ἡμέρας δὲ ὀκτώ, ἐφάνη ἐν Ἄλωνι τῇ νήσῳ καθ' Ἑλλησποντον· καὶ τοῦτο γινούσ ἐν Μακεδονίᾳ ὁ Ἀνθύπατος, Φιλίππου τινὸς καταμηνύσαντος, γράφει τῷ Κουσουλαρίῳ Κυζίκου τῆς Ἑλλησποντίου Ἐπαρχίας, κατασχεῖν αὐτήν. Ὁ δὲ, εὐρῶν αὐτήν, μὴ πειθομένην θυσίας προσευχεῖν τοῖς εἰδώλοις, προσέταξεν εἰς τοῦπίσω δεθῆναι τὰς χεῖρας αὐτῆς· εἶτα θλασθῆναι τὰ μέλη, καὶ οὕτω τμηθῆναι τὴν κεφαλὴν. Τούτου γενομένου, τὸ πνεῦμα αὐτῆς εἰς χεῖρας Θεοῦ ἐναπέθετο.

Γαῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ ζ'. Παῖδες θεοσεβεῖς.

Θαύματα ἐκτελῶν τῇ ἐπικλήσει, Κυρίου φανέντος ὕλη σώματος, ἐπεσπίασω λαοὺς τε, καὶ πόλεις Πανεύφημε, εἰς βεβαίαν πίστιν κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εστησας σηπεδόνα ἀθείας, νοστήμων σου λόγων θείῳ ἄλατι· καὶ ἰάσω καρδίας, τῷ βέλει τῆ ὄψεως, πληγωθείσας μάκαρ Ἀπόστολε, Εὐλογητὸς ἐκβοῶν ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Η ῥθης πρὸς ὕψος θειορίας, πλησθεὶς ὦ θραδδαῖε θείου Πνεύματος, καὶ σωτήριοι λόγον, ἐνθέως ἐπλούτησας, καὶ λαοὺς βοᾶν ἐξεπαίδευσας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Γνώμη οἰκεία ὀλισθαίνων, καὶ πράξεις ἀτόπους περικείμενος, ἐπὶ σὲ καταφεύγω· βοήθει μοι Δέσποινα, μετανοίας τρόπους παρέχουσα, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, ἵνα δοξάζω σε.

Τῆς Μάρτυρος. Ὁ ἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ρώμη θεία τὴν φλόγα, τοῦ πυρὸς διελθοῦσα Μάρτυς ἀπήμαντος, πυρὶ τῶν σῶν αἱμάτων, ὡς ὕλην τὴν ἀπάτην, ἐκβοῶσα κατέφλεξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ο λείωντων πεδήσας, τὰς ὁρμαῖς ἐν τῷ λαίκῳ, σῶζων τὸν σὸν Δακίηλ, ἀνάλωτον

δεικνύεις, θηρῶν τὴν Ἀθληφόρον, μελωδοῦσάν σοι Δέσποτα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Φανοτάταις ἀκτίσι, τοῦ Σταυροῦ λαμπομένη Βάσσα ἡ ἐνδοξος, τὸ σκότος τῆς ἀπάτης, ἀπείραστος διέβη, καὶ πρὸς φῶς ἐξεδήμησεν, ἀναβοῶσα· Χριστέ, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ρῆξον τὰς πολυπλόκους, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων σειρὰς Θεόνυμφε, τὸν αἵροντα τοῦ κόσμου, Θεὸν τὴν ἀμαρτίαν, ὑπὲρ λόγον κηύσασα, εὐλογημένη ἀγνή, αἰεὶ δεδοξασμένη.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ η'. Νικηταὶ τυράννου.

Οὐρανὸς ἐφάνη, δόξαν διηγούμενος Θεοῦ θραδδαῖε, καὶ ἐθνῶν ἐγένου, φωτισμὸς πρὸς πίστωσιν θείαν ἐνάγων, τοὺς θερμῶς βοῶντας· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρῶσιν ἀσθενουσί, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν καὶ παρειμένοις, εὐδρομίαν μάκαρ, χορηγῶν τοῦ Πνεύματος τῇ δυναστείᾳ, πόλεως Ἐδέσσης, φωστὴρ ἐχρημάτισας, τῆς αἰεὶ πιστῶς σε, θραδδαῖε εὐφημούσης.

Ο περιουσία, θαυμασίων ἀπιστον ἔθνος εἰς πίστιν, ἐπινεύσει θεία, μεταποιησάμενος, καὶ ἐξ εἰδώλων, πλάνης διασώσας, τῆς αὐτῷ προστρέχοντα, πίστει κατὰ χρέος, δοξάζεται θραδδαῖος. Θεοτοκίον.

Νόμου τὸ σκιῶδες, ἀπεπαύθη Δέσποινα, σου κηυσάσης, νόμου τὸν δοτῆρα, χάριτι φωτίζοντα τὴν οἰκουμένην· ὃν αἰεὶ δυσώπει, νόμῳ με ἐπόμενον, τῷ τῆς ἀμαρτίας, οἰκτεῖραι διὰ τάχους.

Τῆς Μάρτυρος. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ο τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν, ἑαυτῷ περιθέμενος, σου τὸ ἀσθενὲς περιφανῶς ἐπτέρωσε, καὶ σὲ ἀπειργάσατο, δυνατωτέραν Μάρτυς πυρὸς, ὕδατος θηρῶν καὶ πριστηρίων ὀργάνων, πιστῶς ἀναβοῶσαν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανικῶς ἠρίστευσαν, καὶ ἀνδρείως ἐνίκησαν, παῖδες οἱ σεπτοὶ τὴν ἐναντίων ἐνστασιν, ὁ θείος Θεόγνιος, ὁ ἱερός Ἀγάπιος, ἅμα τῷ Πιστῷ, ἔργῳ καὶ λόγῳ δειχθέντι· καὶ νίκης τοὺς στεφάνους, πρὸς Θεοῦ δεδεγμένοι, αὐτὸν ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ω σὲ εἰλαία εὐκαρπος, ὡς πολύφορος ἄμπελος, κλήμασι τρισὶν, εὐθυνημένη τέθηλας· μεθ' ὧν ἐγεώργησας, ὁμολογίας βότρυας, οἶνον μαρτυρίου, ἀναβλύζοντας Βάσσα, εὐφραίνοντα

καρδίας, εὐσεβῶς τῶν βωόντων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὺν ἀσωμάτοις τάξεσι, σὺν Μαρτύρων στρατεύμασι, θρόνῳ παρεστῶτες τοῦ Θεοῦ Πανεύφημοι, καὶ δόξης καὶ χάριτος, καὶ φωτισμοῦ πληρούμενοι, λύσατε ἡμῶν, τῶν ἐγκλημάτων τὸν ζόφον, τῶν πίστει ἐκτελούντων, τὴν φωσφόρον καὶ θείαν, καὶ πλήρη χαρισμάτων, ὑμῶν αἰσίαν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Οὐρανοὺς τῷ νεύματι, καὶ τὴν γῆν τῷ βουλήματι, Λόγος τοῦ Θεοῦ δημιουργήσας ἄχραντε, καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, ἐκ σοῦ σαφῶς ἠνέσχετο, σάρκα ἐαυτῷ, οἰκοδομῆσαι τὴν φύσιν, ἡμῶν ἀναχωνεύων, συντριβεῖσαν ἀπάτη, τοῦ ὄφους Παρθένε, ὁ μόνος ἐλεήμων.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**πτάπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
• **Ε**τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
• καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
• τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ
• ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
• τε, λαὸς ὑπερυψεῖτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.
Τοῦ Ἀποστόλου· Ὡδὴ θ΄.

Κυρίως Θεοτόκον.

Ιδὼν τὰς δι' αἰῶνος, θείας ἀντιδόσεις, καὶ ἐφειτῶν ἀκροτάτῳ τρανότερον, μάκαρ ἐγγίζων, θαδδαῖε, τέρπου καὶ χόρευε.

Ὡς κέδρος ὡς μεγίστη, ἐνδοξε θαδδαῖε, ταῖς ἀρεταῖς ἀνυψώθης κυπάρισσος, εὐωδιάζων καρδίας, τῶν εὐφημούντων σε.

Συνήφθης Ἀποστόλων, Μάκαρ καὶ Μαρτύρων, καὶ Ἀσωμάτων χορείαις γηθόμενος· μεθ' ὧν δυσώπει σωθῆναι, τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ἡ μνήμη σε πλουσίως, φέγγει χαρισμάτων, ταῖς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίζουσα, ἀνευφημεῖν σε θαδδαῖε, πάντα προτρέπεται.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, ταῖς ἀμαρτίαις ψυχὴν με ἀγάθυνον, ἢ τὸν πανάγαθον Λόγον, ἀποκησάσα.

Τῆς Μάρτυρος· Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ιδεῖν ἐφιεμένη ἅ ὀφθαλμὸς, γηγενοῦς ἀληθῶς ἔχ' ἐώρακε, τὰ τῆς σαρκὸς, ἔφερες ἐπίπωνα ἀνδρικῶς, θλάσιν μελῶν Πανεύφημε, ὄρημα θηρίων, καῦσιν πυρός, θαλάσσης τρικυμίας, αὐλῷ φωταυγία, φαιδρνομένη παμμακάριστε.

Ὡς ὄντως φωτοφόρος καὶ εὐπρεπής, Θεοφόρε σελήνη ἀνέτειλας, θείον χορόν, οἶα περ ἀστέρων φωτοφανῶν, ἐπαγομένη χάριτι,

σοῦ τῶν προελθόντων ἐκ τῆς γαστρὸς· καὶ νῦν τὴν οἰκουμένην, αὐλῷ φωταυγία, καταφαιδρύνετε Μακάριοι.

Στηρίζαντες ἐν πέτρα ὑπομονῆς, διανοίας τὰς βάσεις Μακάριοι, τῶν πειρασμῶν, ταῖς πολυειδέσιν ἐπαγωγαῖς, ὡς ἀληθῶς ἀκλόνητοι, ὠφθητε καὶ νίκην μετὰ Χριστοῦ, ἀράμενοι σὺν τούτῳ, αἰεὶ συμβασιλεύειν, κατηξιώθητε γηθόμενοι.

Ἡ ὄντως ἀκεραία περιστέρα, ἡ τρυγὼν τὸν Θεὸν ἀγαπήσασα, ἡ χελιδὼν, θείοις ἀναπτᾶσα σὺν νεοσσοῖς, πρὸς οὐρανὸς ἐσκήνωσε, κράτος πρὸς τὸ θείον καὶ νοερόν, χειμῶνα διαδραῖσα, καὶ θήρατρα δαιμόνων, Βάσσα ἦν πόθῳ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Φιλάνθρωπον τεκοῦσα καὶ λυτρωτὴν, θυμαστή καὶ φιλάγαθε Δέσποινα, ἀμαρτιῶν, λύτρωσίν μοι δίδου σαῖς προσευχαῖς· καὶ τὴν ψυχὴν μου πάναγνε, τὴν κεκακωμένην τοῖς λογισμοῖς, ἀγάθυνον καὶ δεῖξον, παθῶν θανατηφόρων, λελυτρωμένην παναμώμητε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
• **Ε**κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὠφθη
• τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σε
• γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό σε
• Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποσειλάριον· Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Εδέσσης ἐρημάτισας, φωστήρ θαδδαῖε πάνσοφε· ἐν ἧ κηρύξας τὴν θείαν, οἰκονομίαν τοῦ Λόγου, καὶ τὸν Ἰοπάρχην Αὐγάρον, καὶ σὺν αὐτῷ δὲ ἅπαντας, φωτίσας λάτραις ἔδειξας, τῆς ὑπερφώτῃς Τριάδος, Ἀπόστολε θεοκῆρυξ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς· Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, συναθροισθεῖς ἐν νεφέλαις, ἀξιοχρέως κηδεύει, τὴν τοῦ Κυρίου Μητέρα, παρόντος καὶ τοῦ Σωτῆρος, σὺν μυριάσιν Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β΄· Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Μνήσθητι ἐκτενῶς, τῶν σὲ παρακαλούντων, Παρθένε Θεοτόκε, καὶ πόθῳ ἀνυμνούντων, τὴν ἱεράν σου Κοίμησιν.

Στίχ· Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦρό μοι Μαθητῶν, τὸ στίφος τῆ Παρθένω, ἐξόδιον τὸν ὕμνον, εἰς ἕκαστος φέρετω, τῆ ἑορτῆς ἀρμόδιον.

Στίχ. Ὁ κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.
Στίφος τῶν Μαθητῶν, προθύμως ἐν νεφέ-
 λαις, ἀθροίσθητε κηδεῦσαι, τὸ θεοδόχον
 σῶμα, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἐπάρθητε ὁρῶσαι, τὴν
 πύλην τοῦ Ὑψίστου, χωροῦσαν μετὰ δό-
 ξης, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Κύριον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
 καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΒ', ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθονίκου.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Εν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ
 Ἁγίου Μάρτυρος Λούππου, διὰ τὸ ἐν τῇ κγ'. ἀποδίδο-
 σθαι τὴν Ἑορτήν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'.
 καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου
 Ἀγαθονίκου τρία.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Πρώτην ἀγαθότητα, καὶ ὑπὲρ νοῦν ὠραιό-
 τητα, ἐκζητῶν Ἀγαθόνικε, χαίρων προσ-
 εχώρησας, πρὸς τοὺς προκειμένους, γενναίους
 ἀγῶνας· καὶ συμπλακείς τῷ δυσμενεῖ, ἀνδρειο-
 τάτως εἰς γῆν κατέρραξας, καὶ νίκης τὸ φαι-
 δρότατον, προσανεπλέξω διαδήμα, δυσωπῶν
 τὸν φιλανθρώπον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Σοφία κοσμούμενος, λόγον ζωήρῦτον ἔβλυ-
 σας, ἐπιστρέφῶν τοὺς ἄφρονας, ἐλέγχων
 τὸν τύραννον, τῆς πολυθείας, ζάλην κατευνά-
 ζων, ἐπιστηρίζων τοὺς πιστοὺς, προσεπιμένειν
 τῇ θείᾳ χάριτι· διὸ τὰ χαλεπώτατα, ὑπνευγ-
 κῶν πειρατήρια, πρὸς τὰ ἄνω βασιλεία, στε-
 φηφόρος ἀνέδραμες.

Αίματι σταζόμενος, τῆς καρτερᾶς σου ἀθλή-
 σεως, τῷ Δεσπότη παρέστηκας, θυμῷ
 εὐωδέστατον, καθαρὰ θυσία, εὐπρόσδεκτον
 δῶρον, ἱερωτάτη προσφορά, καὶ ἱερεῖον τέλειον
 ἁμῶμον· διὸ ταῖς ἱεραῖαί σου, τῆς Ἐκκλησίας
 τὸ πλήρωμα, ἐν εἰρήνῃ συντήρησον, ἀθλητὰ
 Ἀγαθόνικε.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Λούππου τρία ὅμοια.

Λούππος ὁ μακάριος, τῆς ἀθείας διέλυσε,
 τὸν κρυμὸν τὸν βαρύτερον, θέρμη θείου

Πνεύματος· καὶ τμηθεὶς τῷ ξίφει, ἰάσεως ρεί-
 θρα, ἀναπηγάζει καὶ ψυχὰς, κατατακείσας
 δροσίζει χάριτι· αὐτὸν ἀνευφημήσωμεν, ὡς πρε-
 σβευτὴν ἡμῶν ἄριστον, καὶ θερμὸν ἀντιλήπτο-
 ρα, εὐσεβῶς φιλομάρτυρες.

Ελλήνων σεβάσματα, βυθῷ ὑδάτων παρέ-
 δωκας, καὶ ἀθεὺς κατέπληξας, ὀρώντας
 τὰ θαύματα, τὰ τῇ σῇ Παμμακάρ, τελούμενα
 πίσει· μέσον ἐκείνων δὲ ἐξῶς, λητρὸν τὸ θεῖον
 ἐξ ὕψους δεδεξαι, Θεοῦ σε μεγαλύνοντος, ὡς
 γησιώτατον Μάρτυρα, καὶ γενναῖον ἀδάμαν-
 τα, καὶ Ἀγγέλων συμμετόχον.

Πειρώμενοι τέμνειν σε, ἐχθροὶ ἀλλήλους κα-
 τέτεμνον· καὶ τοῖς βέλεσι βαλλόντες, ἀλ-
 λήλους ἐτίτρωσκον, ἀθλοφόρε Λούππε· καὶ
 πρίζειν δοκῆντες, δένδρῳ προσῆξαν τὴν πληγὴν,
 ἐσκοτισμένοι μάκαρ ὑπάρχοντες· ἐφθέρει γὰρ
 σε Κύριος, δι' ὃν τὸ πάσχειν προήρησο, πρε-
 σβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν Ἀγγέλων συ-
 νόμιλε.

Δόξα, Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Φερωνύμως ἐκλήθης, τῆς ἀγαθῆς νίκης ἐπώ-
 νυμος, Ἀγαθόνικε πολυάθλε· τῷ γὰρ θείῳ
 ἔρωτι τρωθεὶς, εἰδωλικὴν ἀπάτην, καὶ τυραννι-
 κὴν πλάνην ἀπαρνησάμενος, πρὸς ζωὴν τὴν ἀ-
 μείνω παραδόξως μεταβέβηκας· διὸ ἐν τῇ ἐν-
 δόξῳ σου μνήμη, παρρησίαν ἔχων πρὸς αὐτὸν,
 ἰκέτευε σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς Ἦχος. Τῆς Ἑορτῆς.

Επρεπε τοῖς αὐτόπταις τοῦ Λόγου καὶ ὑ-
 πηρέταις, καὶ τῆς κατὰ σάρκα Μητρὸς
 αὐτοῦ, τὴν Κοίμησιν ἐποπτεῦσαι, τελευταῖον
 οὖσαν ἐπ' αὐτῇ μυστήριον· ἵνα μὴ μόνον τὴν
 ἀπὸ γῆς τοῦ Σωτῆρος ἀνάβασιν θεάσωνται,
 ἀλλὰ καὶ τῆς τεκούσης αὐτὸν τῇ μεταθέσει
 μαρτυρήσωσι. Διὸ περ πάντοθεν, θεία δύναμι
 περαιωθέντες, τὴν Σιών κατελάμβανον· καὶ
 πρὸς οὐρανὸν ἐπειγομένην, προέπεμπον τὴν ἀ-
 νωτέραν τῶν Χερουβίμ· ἦν καὶ ἡμεῖς, σὺν αὐ-
 τοῖς προσκυνούμεν, ὡς πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν
 ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἀθροίζεται κηδεῦσαι,
 Μητέρα Θεοτόκον, ἐλθόντες ἐκ περάτων,
 παντοδυναμῷ νεύματι.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Νύμφη ἡ τοῦ Θεοῦ, Βασιλισσα Παρθένος,
 τῶν ἐκλεκτῶν ἡ δόξα, καύχημα τῶν παρ-
 θένων, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται.

Στίχ. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Ηθροισται ὁ χορὸς, Μαθητῶν παραδόξως,
ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεύσαι σου
τό Σῶμα, τό Δεῖον καί ἀκήρατον.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Φερωνύμως τήν κλήσιν δεξάμενος, τῶν ἀγα-
θῶν θησαυρῶν, ναόν σεαυτὸν καθιέρω-
σας, Μάρτυς Ἀγαθόνικε, τῷ τῶν ἀπάντων Βα-
σιλεῖ· καί ἐν βασάνοις νομίμως ἀγωνισάμενος,
τοῦ δεινοῦ Βελίαρ καθεῖλες τήν δύναμιν· καί
κίηκε ἄρας τρόπαιον, στεφανηφόρος ἐν ὑψί-
στοις Θεῷ παρίστασαι· ὧ καί πρεσβεύων μὴ
ἐλλίπης, ὑπὲρ τῶν σέ γεραιρόντων, Μαρτύρων
ἐγκαλλώπισμα.

Καί νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς.

Παρθενικαί χορεῖαι σήμερον, μυστικῶς τῇ
κλίνῃ τῆς Παρθένου καί Μητρὸς, κύκλω
παρίστανται· καί ψυχαὶ Δικαίων περιπτάμε-
ναι, τήν Βασιλίδα γεραίρῃσιν· αἱ μὲν, ὡς προῖ-
κα τήν παρθενίαν, ἀντί μύρου κομίζουσαι· αἱ
δὲ, τήν αὔλον ὑμνωδίαν, τά τῆς ἀρετῆς προσ-
άγουσαι· πρέπει γάρ τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς
Βασιλίδα, ταῖς βασιλικαῖς τῶν ἀρετῶν δορυ-
φορεῖσθαι λαμπροφοραῖς. Αἷς καί ἡμεῖς, βίον
καθαρόν συνεισενεγκόντες, ἐξέλθωμεν πρὸς κη-
δεῖαν, τῆς ὄντως Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὑ-
μνοῖς καί ᾠδαῖς πνευματικαῖς, αὐτὴν συμφῶ-
ως μακαρίζοντες.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ,

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πλατυτέρα ἑβρανῶν, ἀναδειχθεῖσα ἐπὶ γῆς,
ἡ τεκῆσα ἐν σαρκί, τὸν τοῦ παντός Θε-
μιουργόν, νῦν εἰς αὐτὰ τὰ οὐράνια ἐκ γῆς με-
τέστης. Δικαίων δὲ ψυχαὶ καθορῶσαι σε, Ἀγ-
γέλων οἱ χοροὶ κατοπτεύοντες, ὡς Βασιλίδι
αἴνεσιν ἀξίως, διαπαντός σοι προσάγουσι. Διὸ
πρεσβεύειν, μὴ διαλίπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούν-
των σε.

Δόξα, καί νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα ὁμοιον.

Α'ποστόλων ὁ χορὸς, διεσπαρμένος ἐν τῇ
γῇ, συνηθροίσθη ἐν Σιών, ἵνα προπέμψῃ
ἀπὸ γῆς, τὴν Θεοτόκον πρὸς τὸν Ὑψιστον, ὃν
περ ἔτεκεν, Δυναμίεις ἑβρανῶν, αἱ ὑπερκόσμιαι,
προέτρεχον ὁμοῦ, καί συνεχρέουν, πνευματι-
κῶς κραυγάζουσαι· Εὐφραίνεσθε, οἱ οὐρανοὶ

προσδεχόμενοι, Θεοῦ Μητέρα, δι' οὗ δεσπόζει,
ὄρατα καὶ ἀόρατα.

Δόξα, καί νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Πρῶτος Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ δύο
παρόντες τῶν Ἀγίων.

Ο' Κανὼν τῷ Ἁγίῳ Ἀγαθόνικῃ, ἢ ἡ Ἀκροστιχίς:
Ἀγαθόνικῃ τῆς πόνης μελπῆν θέμις. Ἰωσήφ.
Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Ὡφὴν ἐπινύμιον.

Α'γαθονον Ἅγιε κεκακωμένην, ψυχὴν μου
τοῖς πάθεσιν, ἀγαθὸς γενόμενος, τοῦ ἀ-
γαθοῦ μιμητῆς· καί λόγον δίδου τὴν σεπτὴν,
δοξάσαι μνήμην σου.

Γνωστὸς τῷ γινώσκοντι τὰ πάντα Μάρτυς,
ἐγένου θεόπνευστε, καί τὴν τούτου σάρ-
κωσιν, ἐθνῶν ἐνώπιον, ἐκήρυξας τὸν τῆς σαρ-
κὸς, μὴ πτήξας θάνατον.

Α'νέστησας λόγῳ σε τῆς πεπτωκότας, καί
τῆς Ἀναστάσεως, κοινωνοὺς ἀνέδειξας,
καί τῆς λαμπρότητος, τῆς αἰωνίου εὐσεβῶς,
Μάρτυς πολυάθλε.

Θεοτοκίον.

Θαυμάτων ἐπέκεινα τὸ μέγα θαῦμα, Ἰεμνή
τῆς λοχείας σε, καθοράται· τίκεις γάρ,
ἐν ὁμοιώματι, σαρκὸς γενόμενον Χριστόν, δίχα
τροπῆς καὶ φερμοῦ.

Ο' Κανὼν τῷ Ἁγίῳ Λούππῃ, ἔχων τὴν δε τὴν
Ἀκροστιχίδα:

Υ'μῶν σε Λούππε Μάρτυς ἠγλαϊσμένε. Ἰωσήφ.
Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἰριστάτας κραταιούς.

Υμνοῦντι τὴν φαιδρὰν, καί φωσφόρον σου
μνήμην, Στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ, γενναῖε
ἀθλητὰ, τὴν ψυχὴν μου καταύγασον, λάμψεσι
ταῖς ἀνεσπέροις, ἀυγαζόμενος πάντοτε, καί τῷ
θεῷ φωτὶ παριστάμενος.

Μαρτύρων ὑπελθῶν, τοὺς ἀνδρείους ἀγῶ-
νας, ὠμολόγησας Θεόν, ὀφθέντα ἐπὶ γῆς,
καί τὴν φύσιν θεώσαντα, Πάισοφε τὴν ἀνθρω-
πίνην, καί θεοὺς ἐξηφάνισας, τῶν Ἑλλήνων
δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Ναμάτων ζωτικῶν, πληρωθεὶς τὴν καρδίαν,
ὥσπερ θεῖος πόταμός, τὰ ρεύματα σοφῆ,
τῆς ἀπάτης ἐξήρανας· πίστει δὲ τὰς διανοίας,
τῶν ἀνθρώπων κατήρδευσας, βλασανθίσας καρ-
πὸν ἐπευράνιον.

Θεοτοκίον.

Ω'ς ὄρθρος εὐπρεπῆς, ἐκ λαγόνων ἀνίσχεις,
Ἰησοῦν τὸν φωτισμόν, ἀπάντων καί Θεόν,
ἀπειρόγαμε Δέσποινα, νύκτα τῆς πολυθείας,
ἐκμειοῦντα καί λάμψεσιν, ἀνεσπέροις τὸν κό-
σμον φωτίζοντα.

Τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίου.

ᾠδὴ γ΄. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Ο ματαιόφρων ταῖς θωπείαις σε, δολερῶς συλῆσαι ἐπήλπιζεν· ἐματαιώθη δὲ αὐτοῦ, τὸ ἀλλόκοτον φρόνημα, ἠδρασμένου σου ἐν πέτρα, ἀψευδοῦς Μάρτυς πίστεως.

Υπερνηξάμενος τὸ πέλαιος, ἀλγεινῶν καὶ πόνων τοῦ σώματος, τῇ κυβερνήσει τοῦ Χριστοῦ, ἀθλητᾶ Ἀγαθόνικε, προσωρμίσθης πρὸς λιμένας, νοητοῦς ἀγαλλόμενος.

Τομαὶ στρεβλώσεις τε τῆ σώματος, ἐπ' ἐμὲ ἐρχέσθωσαν σήμερον· ξίφη καὶ τήγανα καὶ πῦρ, καὶ θηρία καὶ θάνατον, ἐπτοῦμαι ἀνεβόας, ἀθλητᾶ Ἀγαθόνικε.

Θεοτοκίον.

Ο κατὰ φύσιν ἀπερίγραπτος, μορφωθείς ἐκ σοῦ τὸ ἡμέτερον, περιγραφὴν σωματικῶς, ὑπεδέξατο Δέσποινα, ἐν ἑστίαις καὶ θελήσεσι, διτταῖς γνωριζόμενος.

Τοῦ Ἁγίου Λούππου. Ὅτι στειρα ἔτεκεν.

Στηριχθεὶς τοῦ Πνεύματος, τῇ ἀηττήτῳ δύναμι, πρὸς τὴς ἀγῶνας Μάρτυς, ἐναπεδύσω ἀνδρικῶς, καὶ τὸ τῆς πλάνης φρύαγμα κατήρησας, Λούππε παμμακάριστε.

Επιγνοῦς σε Μάρτυρα, τῶν τῆ Χριστοῦ παθημάτων, ὁ ἀπηνῆς διώκτης, θωπείαις σου τὸν λογισμόν, ἐξαπατήσαι ἤλπιζεν· ἐψεύσθη δὲ ὅμως ὁ παμπόνηρος.

Λύρα ὡσπερ Πνεύματι, τῷ παντουργῷ κρουομένη, ἀναφωνεῖς τυραννῶν, ἐνώπιον χαρμονικῶς, μέλος ἐνθέου γνώσεως, καταθέλλας πίστει τοὺς προστρέχοντας.

Θεοτοκίον.

Ο Θεὸς ἐν μέσῳ σου, κατασκηνώσας ὡς οἶδε, τῆς παρθενίας κλειθρα, οὐ παρῆσαλευσεν Ἀγνή· ἐν ἀσαλεύτῳ πέτρῃ δὲ, τῆς πίστεως πάντα ἐστερέωσεν.

Ὁ Εἰρμός.

• Ὅτι στειρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ ἔθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἡσθένησε
• Συναγωγῇ, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν· Ἁγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίου.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Αθλήσει λαμπρυνθεὶς, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, ἐξήστραψας σοφὴ, ἰαμάτων ἀκτῖνας, καὶ σκότος ἐμείψας, τῶν δαιμόνων ἐν χάριτι· ὅθεν ἅπαντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορταζόμεν, θεομακάριστε Μάρτυς, ἀθλητᾶ Ἀγαθόνικε.

Agosto.

15

Δόξα.. Τοῦ Ἁγίου Λούππου.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸ ὀπτικόν σου τῆς ψυχῆς ἐκκαθάρας, καὶ θυπεδέξω τὴν αὐγὴν τῆς Τριάδος, καὶ ταῖς ἐν ζόφῳ πάνσοφε ἐφώτισας ψυχὰς, αἴγλη θείων λόγων σου, Λούππε Μάρτυς Κυρίου· ὁδὸν πρὸς ἀνέσπερον, μεταβέβηκας φέγγος, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως δυσωπῶν, τῶν σὲ τιμῶντων καὶ πίστει ὑμνούντων σε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ὁ αὐτός. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Αναβόησον Δαυὶδ, τίς ἡ παρούσα Ἑορτή; Ἦν ἀνύμνησα φησὶν, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα θεόπαιδα καὶ Παρθένον, μετέστησεν αὐτὴν, πρὸς ταῖς ἐκείθεν μοναῖς, Χριστὸς ὁ ἐξ αὐτῆς, ἀνευ σποράς γεννηθεὶς· καὶ διὰ τοῦτο χαίρουσι, μητέρες καὶ θυγατέρες, καὶ νύμφαι Χριστοῦ, βοῶσαι· Χαῖρε, ἡ μεταστᾶσα, πρὸς τὰ ἄνω βασίλεια.

Τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίου.

ᾠδὴ δ΄. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Υπῆλθες τῶν Μαρτύρων, τὸ σταδίον σοφῆ, ὀπλῷ θείας πίστεως, λαμπρῶς περιφραχθεὶς· περιπλακεὶς δὲ, τῷ δυσμενεῖ κατὰ κράτος, τοῦτον νικήσας, καθυπέταξας ποσί σου, Μάρτυς ἀθλητᾶ Ἀγαθόνικε.

Σοφία σου τῶν λόγων, καὶ ἔργων ἱερῶν, θείαις ἐπιδείξεσιν, ἐξέπληξας ἐχθροῦς, ὑπολαβόντας τὸ καρτερόν τοῦ νοός σου, καταπαλαῖσαι, καὶ πρὸς πλάην καθελκύσαι, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἀγαθόνικε.

Πυρὶ ὀλοκαυτώσας, ἀγάπης θεικῆς, σὲ τὸν νῦν αἰάδιμε, τὸ πῦρ τῶν δυσσεβῶν, ἐκ ἐπιοτήτης, ἀλλὰ ἀνάψας ὡς ἄνθραξ, τῆς ἀθεΐας, ἐνεπύρισας τὴν ὕλην, Μάρτυς ἱερέ Ἀγαθόνικε.

Θεοτοκίον.

Ονώτοις ἐπιβαίνων, Ἀγνή χερσβικοῖς, σαρκωθείς ὡς ἄνθρωπος, ἐκ σὲ θεοπρεπῶς, σοῦ ταῖς ἀγκαλαῖς καθέζεται ὡσπερ βρέφος, καὶ νηπιάζει, νηπιόφρονα τὸν πάλαι, σώζων γεγονότα πρωτόπλαστον.

Τοῦ Ἁγίου Λούππου. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Υπερβὰς τῆς ἀνθρωπίνης, ἀσθενείας μακάριε, τοὺς γεῶδεις ὄρους, ἔφερες πληγὰς ῥαβδίζόμενος, ῥαβδὸν δυνάμεως φέρων τὸν σωτήριον, παναοίδιμε, Λούππε Σταυρόν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Πεποιθῶς καθάπερ ὄρος, ἐπὶ Κύριον ἐμείνας, ἀθλοφόρε Λούππε, θεία συμμαχία

ἀσάλευτος· τῆς σπαραγμῆς τῶν μελῶν σε ὄθεν ἤνεγκας, ἀνυψήμενος, πρὸς ἕρανὸν θείῳ ἔρωτι.

Πλήρης πίστεως ὑπάρχων, καὶ σοφίας καὶ χάριτος, ἀνομούντων μέσον, Λόγον τοῦ Θεοῦ ὠμολόγησας· τῶν πεμπομένων βελῶν δὲ οὐκ ἐφρόντισας, εἰργομένων, δυνάμει Χριστῆ προσεγγίσει σοι. Θεοτοκίον.

Επί σέ καθάπερ ὄμβρος, τῆς σοφίας ἢ ἄβυσσος, Ἰησοῦς κατήλθε, μόνην καθαρὰν σε εὐράμενος, Θεογεννητορ Παρθένη καὶ κατέκλυσεν, ἀσεβείας, χειμάρρους δεινῆς θείᾳ χάριτι. Ἦθ' Ἁγίῳ Ἀγαθόνικῳ. Ὡδὴ ε'. Τὸ φαινὸν ἡμῖν.

Νόμοις ἀντέθηκας τοῦ ἀλάστορος, νόμον σωτήριον, ἐνομώτατος ὡς Μάρτυς Ἐνδοξε, τοῦ νομοδότου πάντων καὶ δεσπόζοντος, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ο περιβόητος καὶ περιδοξος, Μάρτυς γενόμενος, Ἀγαθόνικος νῦν μακαρίζεται, σὺν οὐρανίαις πάντοτε Δυνάμεσι, φαιδρῶς ἀγαλλόμενος.

Υπὲρ τὸ ζῆν θανεῖν εἴλεθ' Ἐνδοξε, ὅπως τὴν μέλλουσαν, ὡς αἰδῖον καὶ αἰωνίζουσαν, ζωὴν κερδήσῃς· ὄθεν ξίφει τέμνοντι, κλίνεις τὸν αὐχένα σου. Θεοτοκίον.

Σὲ τὰ θαυμασία προορώμενος, θείῳ ἐν Πνεύματι, Ἡσαΐας ἀνεκραύγαζεν· Ἴδθ' ἐν μήτρᾳ ἔξεις τὸν ἀχώρητον, σαρκούμενον Ἀχραντε.

Τοῦ Ἁγίου Λούππου. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄφονται.

Μεληδὸν ἠπειλήσαν, συγκόπτειν σε ἐχθροί, ἑαυτοὺς μᾶλλον δὲ Σοφῆ, θείκῃαις προσταξέσι κατατέμνοντες, ἀσινῆ καὶ ἄτρωτον, κατενόουν φυλαττόμενον.

Απαιωρήσας ἔνδοξε, τὸ ὄμμα τῆς ψυχῆς, πρὸς τὴν πέτραν τὴν ἀρράγῃ, οὐδαμῶς τοῖς κύμασι Μάρτυς σεσάλευσαι, τῶν πικρῶν κολάσεων, θείᾳ ῥώμῃ δυναμούμενος.

Ρᾶντισμοῖς αἱμάτων σου, πυραὶν εἰδωλικὴν, ἐναπέσθεις Ἀθλητὰ καὶ πυρὶ τῶν ἀδελφῶν σε πᾶσαν κατέφλεξας, τὴν ἀπάτην Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ πυρακτούμενος.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀγνὴν ἀγνεύοντι, τιμήσωμεν νοῖ, καλλομένην τὴν τοῦ Ἰακώβ· καὶ ἐνθέοις πράξεσι καλλυνόμενοι, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου Ἀγαθόνικου.

Ὡδὴ ε'. Τὸν Προφήτην Ἰωάνν.

Μυριάλεκτον πληθύν, Αἰθιοπῶν νοητῶν, κατεπαίλαισας Σοφῆ, ἀσθeneία τῆς σαρκὸς, καὶ ἠνώσας, ταῖς μυριάσι, τῶν νοερῶν λειτουργῶν.

Επορεύθης ἀνδρικῶς, μαρτυρίου τὴν ὁδόν, καὶ ἐστένωσας ὁδοῦς, τῆς κακίας Ἀθλητὰ καὶ ἐφθασας, ταῖς εὐρυχώρους, σκηνώσεις τῶν οὐρανίων νοῶν.

Λαμπρυνθεῖς ὡσπερ χρυσοῦς, τῇ χωνείᾳ τῶν δεινῶν, παθημάτων τοῦ Χριστοῦ, Ἀγαθόνικε σοφῆ, ἐκσφράγισμα, ἐδείχθης, θείοις ἀποτεθείς θησαυροῖς. Θεοτοκίον.

Παρθενεῦεις ὡς τὸ πρὶν, καὶ τεκοῦσα τὸν Χριστὸν, γαλουχεῖς πᾶσι τροφήν, τὸν παρέχοντα Ἀγνὴ παραδόξον, σεμνὴ τὸ θαῦμα, καὶ ἀκαταληπτον.

Τοῦ Ἁγίου Λούππου. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Υπέφερες, τῆς σαρκὸς ταῖς βασάνους στερρότατα, βασανίζων, ἀνομούντων φρονήματα ἄθεα, καὶ πικρῶς μαστίζων, τῶν δαιμόνων πληθύν Ἀξιάγαστε.

Συνέσεισας, καὶ ὡς χοῦν τοὺς θεοὺς κατελέπτυνας, τῶν ἀθέων· σεαυτὸν δὲ ἀνέστησας ἔμφυχον, εὐσεβείας στήλην, καὶ εἰκόνα ἀνδρείας Θεόπνευστε.

Ηγάλλετο, ἐντρυφῶν ταῖς βασάνοις ὁ ἐνδοξος, Ἀθλοφόρος, προορῶν τοὺς στεφάνους ἐν πνεύματι, καὶ τὴν δι' αἰῶνος, ἐσομένην τοῖς Μάρτυσιν εὐκλειαν. Θεοτοκίον.

Γεγέννηκας, ὃν Πατὴρ πρὸ αἰῶνων γεγέννηκε, προανάρχως, καὶ μαστοῖς τὸν τροφέα ἐθήλασας· ὑπὲρ νοῦν τὸ θαῦμα, ὑπὲρ λόγον Ἀγνὴ τὸ μυστήριον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης Ἰωάννης, ἐν τῷ κήτει
• δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Τὴν κλῆσιν ἀγαθὴν, κεκτημένος θεόφρον, ἀνδρῶν τῶν πονηρῶν, ἀπεστράφης τὸ σέβας, μὴ πτήξας κολάσεων, εἶδος πᾶν Ἀγαθόνικε· ὄθεν γεγονός, τῶν ἀγαθῶν κληρονόμος, καὶ ἀπειλήσας, σὺν τοῖς συναθλοῖς ἀξίως, τὸν ἀφθαρτον στέφανον. Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον καθικέτευε, Ἀγαθόνικε πάνσοφε, τοῦ ἀγαθῶναι τὴν κάκωσιν τῆς ἐμῆς καρδίας, καὶ δωρησασθαι λόγον μοι, τοῦ ἀξίως ὑμνήσαι σου τῆς ἀγῶνας, οὓς ἤθλησας ὑπὲρ τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν· πῶς πανταχόθεν περιεσκόπει, οἷά περ ποιμὴν, Μάρτυς, καὶ τοὺς λύκους ἐκδιώκων, ἐποδήγεις σου τὴν ποιμνὴν πρὸς γῆν ἀληθείας, βοῶν ἐν παρρησίᾳ· Ὡς πρόβατα ἐγνώ-

σθημεν σφαγῆς· διὸ θάνωμεν, ἵνα κομισώμεθα τὸν ἄφθαρτον στέφανον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθονίκου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ζωτικῷ, Ζήνωνος, Θεοπρεπίου, Ἀκινδύνου, καὶ Σεβηριανοῦ.

Στίχοι.

Ἀγαθονίκου κλῆσις ἀψευδестаτή,
Χρηστὴν βρώσα τοῦδε νίκην ἐκ ξίφους.
Τρεῖς καρτεροῦντες μηχανήματος βίαν,
Ταῖς μηχαναῖς λύουσι τοῦ παμμηχανοῦ.
Ἐν Μάρτυσι τμηθεῖσιν αὐχένα ξίφει,
Σεβηριανὸς τάττεται τμηθεὶς ξίφει.
Γ'δου παρ' ἡμῖν καὶ Κυρηναῖος νέος,
Οὐκ ἀγγαρευθεῖς, ἀλλ' ἐκὼν Σταυρὸν φέρων.

Ἐκτανε δευτερίῃ ξίφος εἰκάδι Ἀγαθόνικον,

Ο Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἀγαθόνικος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανῷ. Συνελήφθη δὲ ὑπὸ Κόμης τινός, ὀνομαζομένου Εὐτολμίου· ὃς ἐκ Νικομηδείας ἐπὶ τὴν Ποντικὴν Χώραν παρὰ τοῦ Βασιλέως ἐπὶ ἀναιρέσει ἀποσάλεις τῶν Χριστιανῶν, ἐν τῷ διαβαίνειν ἐν πλοίῳ, κατέλαβε τὸ Ἐμπόριον, τὸ λεγόμενον Κάρπην. Κάκει τὸν Ἅγιον Ζωτικὸν σὺν τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ εὐρών τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦντας, τῷ διὰ Σταυροῦ θανάτῳ κατακρίνει. Εἶτα ὑποστρέψας εἰς Νικομηδείαν, καὶ μαθὼν ὅτι ὁ καλούμενος Πρίγκιψ, διὰ τινος Ἀγαθονίκου, ἀπιστῶντος τῆς Ἑλλάδας τῶν εἰδώλων, καὶ προσάγοντος τῷ Χριστῷ, ἐπίστευσεν, ἀποστείλας, ἀμφότερους συνέλαβε· καὶ τὸν μὲν Ἅγιον Ἀγαθόνικον τύπτει σφοδρῶς· τὸν δὲ Πρίγκιπα, μετὰ καὶ ἑτέρων δεσμίων Χριστιανῶν, συνάμα τῷ Ἀγαθόνικῳ, ἐπὶ τὴν Θρακίην ἄγει, ἔνθα διτῆγεν ὁ Βασιλεὺς, ἐφ' ᾧ παρ' αὐτοῦ γενέσθαι τὴν τούτων ἐξέτασιν.

Ἐλθὼν δὲ ἐν χωρίῳ, λεγόμενῳ Πεταμῷ, ἀνείλε τὸν Ἅγιον Ζήωνα, καὶ Θεοπρέπιον, καὶ Ἀκινδύνον, καταπέλταις, μὴ δυναμένους ἤδη βαδίζειν, διὰ τὰς προγεγενησῆς πληγὰς τῶν αἰκισμῶν. Εἶτα γενόμενος πλησίον Χαλκηδόνος, ἀναιρεῖ τὸν Ἅγιον Σεβηριανόν, παρῆρσά τε τὸν Χριστὸν κηρύττοντα. Ἐν δὲ τῷ Βυζαντίῳ παρίσταται αὐτῷ ὁ Ἅγιος Ἀγαθόνικος, μετὰ τῶν λοιπῶν συνδεδεσμίων καὶ τοῦ Πρίγκιπος, καὶ ἐξαχθεὶς ἔξω τῆς πόλεως, τύπτεται σφοδρῶς· καὶ φθίσας τὴν Σιλυβρίαν, εἰς τόπον λεγόμενον Ἀμμους, ἔνθα ὁ Μαξιμιανὸς διτῆγεν, ἐτμήθη τὴν κεφαλὴν μετὰ τοῦ Πρίγκιπος καὶ τῶν ἄλλων Χριστιανῶν, ὅσους ὁ Κόμης ἐκ Νικομηδείας ἠγάγετο, καὶ σὺν αὐτοῖς τῷ τῆς μαρτυρίας στεφάνῳ κατεκοσμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀνθοίσης, καὶ Ἀθαιασιῦ Ἐπισκόπου, τοῦ βαπτίσαντος αὐτήν, καὶ Χαρησίμου καὶ Νεοφύτου τῶν οἰκετῶν αὐτῆς.

Στίχ. Ἀνθῆσαν ἐκ γῆς τῆς Σελευκείας ῥόδον,
Ἀνθοῦσαν, ἐδρέψαντο χεῖρες Ἀγγέλων.
Ἀθανάσιος, καὶ τὸν τεθνηξωμαι ξίφει,
Τοῖς ζῶσι Χριστῷ ζῶν τετάξομαι φίλοις.
Δούλοι δύο τμηθέντες, εὐρον οἱ δύο
Τὴν εὐγένειαν, ἣν ἀπώλεσαν παλαι.

Α ἔτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Οὐάλλεριανῷ Βασιλέως, ἐκ πόλεως Σελευκείας, Ἀντωνίου καὶ Μαρίας θυγάτηρ, πλου-

σίῳ πάνυ, καὶ τῇ τῶν εἰδώλων προσκεκμημένων θρησκείᾳ. Ποθοῦσα δὲ τὸ εἰς Χριστὸν Βάπτισμα, καὶ ἐπιθυμοῦσα τὸν Ἐπίσκοπον εἶδεν Ἀθανάσιον, ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον κηρύττοντα, πείθει τὴν μητέρα αὐτῆς παρασχεῖν αὐτῇ ζεύγος ἡμίονων· ἐν ᾧ ἐπιβάσα, ὡς πρὸς τὴν τροφὴν δῆθεν ἔφη πορευεσθαι. Παραλαβούσα δὲ Χαρησίμον καὶ Νεοφύτον, εἶχετο τῆς ὁδοῦ· καὶ δὴ ὁ Ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, ὑπ' Ἀγγέλων ἀρθεὶς, παρέστη αὐτῇ· ὃν κατιδεῦσα, καὶ μαθοῦσα ὅς τις ἐστίν, καθίσταται, τοῖς ποσὶν αὐτῷ προσκλιθεῖσα, τῷ Ἁγίῳ αὐτῶν σφραγίσαι Βαπτίσματι· καὶ μὴ παρόντος ὕδατος, ὁ Ἐπίσκοπος ἠύξατο, καὶ εὐθέως κάτωθεν ἀνεδόθη πηγῇ, καὶ δύο αὐτῇ ὤφθησαν Ἄγγελοι, ἐν εἶδει στρατιωτῶν, λευκάς ἐσθῆτας τῇ Ἁγίᾳ προτεινοντες.

Βαπτίζεται οὖν αὐτῇ, καὶ οἱ σὺν αὐτῇ δύο οἰκέται, καὶ παρασχούσα τὴν πολλὴν καὶ χρυσόπαστον αὐτῆς ἐσθῆτα τῷ Ἐπισκόπῳ, καὶ αἰτήσασα ταύτην δοθῆναι πτωχοῖς, καὶ ἀμφιασμένη μετρίαν καὶ ταπεινὴν στολὴν, πρὸς τὴν τροφὴν παρεγένετο· ἡ δὲ ταύτην ἀπώσατο, τὸ τῆς ἐσθῆτος εὐτελες, καὶ τὴν πίστιν τὴν εἰς Χριστὸν ὀνειδίσασα. Ἐπεὶ δὲ πρὸς τὴν Μητέρα ἀνακάμψασα, ἀνιωμένην εὗρεν αὐτήν, ἐξελθῶσα λάθρα, πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον ἀνέδραμεν Ἀθανάσιον, καὶ τὸν μονήρην βίον ὑποδέεται, καὶ στολὴν περιβάλλεται τριχίνην· καὶ τὸν σταυρὸν ἀραμένη, ἐξῆλθεν ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ ἐπὶ χρόνοις τρισὶ καὶ εἰκοσι, θηρίοις συναλισθηῖσα, καὶ παρ' αὐτῶν δεχομένη τροφὴν, καὶ πολλοὺς πειρασμοὺς ὑπὸ τῶν δαιμόνων ὑπομείνασα, ἐν εἰρήνῃ τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο, σχηματίσασα ἑαυτὴν τῇ πέτρᾳ, ἐν ᾧ καθεῦθεν εἶωθεν.

Ὁ δὲ Ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος κατεσχέθη· καὶ ἀχθεὶς πρὸς τὸν Βασιλέα Οὐάλλεριανόν, καὶ πλείστοις αἰκίαις διὰ τὴν μασιτίων καὶ ῥάβδων ἐξετασθεὶς, ἐκτέμνεται ξίφει τὴν κεφαλὴν. Ὡσαύτως καὶ οἱ Ἅγιοι Χαρησίμος καὶ Νεοφύτος, εὐνοῦχοι ὄντες, καὶ πρῶτοι ἄνθρωποι τῆς μακαρίας Ἀνθοῦσης, καὶ σὺν αὐτῇ βαπτισθέντες ὑπὸ Ἀθανασίου τοῦ Ἐπισκόπου, τῆς Κυρίας αὐτῶν ἀναχωρησάσης, καὶ τοῦ Ἐπισκόπου διὰ μαρτυρίου τελειωθέντες, ἀπῆλθον πρὸς Οὐάλλεριανόν· καὶ Χριστιανὸς ἑαυτοὺς ἐνεμάζοντες, σιδηροδέσμιαις ἀπέστειλεν αὐτοὺς Ἀπελλιανῷ τῷ Δουκί· καὶ ὁμολογήσαντες ἐνώπιον αὐτοῦ τὸν Χριστὸν, Θεὸν ἀληθινόν, ἀναρτηθέντες ξένται μέχρι τριῶν ὥρων δι' ὅλον τοῦ σώματος. Εἶτα ῥάβδοις τύπτονται σφοδρῶς, εἰθ' οὕτω τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Εἰρηναῖος, Ὡρ, καὶ Ὀροψις, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἐξίφει τριαῖς τμηθεῖσα, τριστάτας πλάνης
Βιυθῷ καλύπτει τῶν ἑαυτῆς αἱμάτων.

Ο μακάριος Εἰρηναῖος Λευίτης ὑπῆρχε τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐκήρυσε παρῆρσά τε τὸν Χριστὸν, Θεὸν εἶναι ἀληθινόν· διὸ συσχεθεὶς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων παρίσταται τῷ Ἀρχοντι· καὶ εὐθέως μετὰ Ὡρ, καὶ Ὀροψῶς ἐν πορὶ ἀπορρίπτονται· πάραυτα δὲ ὑποὶ καταβράχυντος, ἐξῆλθον ἀβλαβεῖς. Εἰθ' οὕτω θηρίοις ἐκδίδονται, καὶ ξύλω ἀναρτηθέντες, σφοδρῶς ξένται· καὶ ἐκ πάντων τούτων ἀσυνεῖς διαμείναντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίκου.

Ὡδὴ ζ'. Τοῖς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου.

Επ' ἑβραναῖς δόξης κοινωνός, γεγέννησαι, πάντα τὰ ἐν γῆ παραδραμῶν, καὶ ἐκ ψυχῆς τῶν

ἔρανοῦ καὶ γῆς Δεσπότην, ἀγαπήσας Ἐνδοξεῖ ὄθεν τιμῶμεν τὴν σὴν, ἀγίαν μνήμην πιστῶς.

Γνηλατῶν τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, τοῦ βλύσαντος πᾶσι τὴν ἀπάθειαν πιστοῖς, ὑπέμεινας ὀνειδισμοὺς καὶ θλίψεις Μάρτυς, καὶ θάνατον ἀδίκον, ξίφει τὴν σὴν κεφαλὴν, ἀποτμηθεὶς ἐν χαρᾷ.

Νεκροῖς ξοάνοις σέβας οὐδαμῶς, ἀπένειμας σέβων τὸν ἀθάνατον Θεόν, τὸν δι' ἡμᾶς νεκρὸν ὀφθέντα, καὶ τοῦ πλάνου τὴν ἰσχὺν νεκρώσαντα ὄθεν ζωῆς ἀληθοῦς, ἔτυχες Μάρτυς Σοφέ. Θεοτοκίον.

Θεὸς ἐκ σοῦ ἐγένετο βροτὸς, τὸ φύραμα Ἀχραντε θεώσας τῶν βροτῶν, καὶ κοινωνοὺς φύσεως θείας ἐκτελέσας, τοὺς σὲ μακαρίζοντας, ἐν γυναιξίν ἀληθῶς εὐλογημένη Ἀγνή.

Τοῦ Ἁγίου Λούππου. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Λελαμπρυσμένος καλλοναῖς, τῶν καλλοποιῶν παθημάτων, ἐπὶ Σταυροῦ τῷ δι' ἡμᾶς, ἐνεγκόντι παθήματα Ἐνδοξε, γεγηθῶς νῦν παρίστασαι, αὐγαζόμενος ταῖς θεαῖς φωτοχυσίαις.

Απ' οὐρανῆ σοι φανερῶς, ὕδωρ ἐκχυθὲν παραδέξως, φωταγωγεῖ καὶ δυναμοῖ, τὴν ψυχὴν σου βοᾶν προτρεπόμενον Ὑπερῦμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Γστασο μέσον τῶν ἐχθρῶν, πύργος ἀπερίτρεπτος ὡσπερ, οὐ σαλευόμενος τὸν νοῦν, πολυτρόπων βασάνων αἰοῖδιμε, Ἀθλητὰ μηχανήμασι, καταράσσων δὲ τὴν πλάινην μεγαλοφρόνως.

Θεοτοκίον.

Σὲ καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, μόνην ἐξελέξατο μόνος, ὁ κατοικῶν τοὺς οὐρανοὺς, καὶ οἰκήσας ἐν μέσῳ σε Ἀχραντε, οὐδαμῶς παρεσάλευσε, παρθενίας σου τὰ κλεῖθρα εὐλογημένη.

Τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίου.

ᾠδὴ ἡ. Ὁν φρίττουσιν Ἀγγελοι.

Εκ τόπου συρόμενος, εἰς τόπον Ἀθλητὰ, τὴν γῆν καθηγίασας, τοῖς βήμασι τοῖς σοῖς καὶ κλίνας αὐχένα ξίφει τέμνοντι, σαρκὸς διεζεύχθης, καὶ τῷ Θεῷ ἠνώθης.

Μαστίγων παντοίων τε, βασάνων τῆς σαρκός, ἠλόγησας ἔρωτι, φλεγόμενος Θεοῦ, καὶ χαίρων συνήφθης τὸν ἀγῶνα καλῶς, τὸν σὸν ἐκτελέσας, ταῖς ἄνω μυριάσι.

Ισχὺς καταβέβληται, ἀσάρκου δυσμενοῦς· σαρκὸς ἀσθενεῖα γὰρ, οἱ Μάρτυρες Χριστῆ, ἐτρέψαντο τοῦτον δυναμούμενοι, τῇ παντοδυναμίῳ, ἰσχυῖ τοῦ Δεσπότηου.

Σκηνὴν σε καὶ τράπεζαν, καὶ θείαν κιβωτὸν, καὶ στάμνον χωρήσασαν, τὸ μάννα τῆς ζωῆς, καὶ ἅγιον ὄρος ὀνομαζόμεν, Παρθένε Μαρία, αἰεὶ εὐλογημένη.

Τοῦ Ἁγίου Λούππου. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Μετὰ πλείστας βασάνους Μακάριε, τῷ Θεῷ τὸν αὐχένα ὑπέκλινας, ξίφει κατατομήμενος, κεφαλὰς δὲ συγκόπτων ὡς ἐν ἐκστάσει, παρανόμων ἀνδρῶν διὰ πίστεως.

Εαυτὸν πρὸς σφαγὴν ἐβελούσιον, ὡς ἀρνίον ἐκδέδωκας ἄνακον, Ἀμνὸν Θεοῦ τὸν αἰρόντα, εἰκονίζων, τῆ κόσμῳ τὴν ἀμαρτίαν, οὐκ ἐρίζοντα οὐδὲ κραυγάζοντα.

Νοσημάτων παντοίων ἀλέξημα, ἰατρεῖον ψυχῶν ἀδαπάνητον, σὲ ἡ σορὸς γεγένηται πρὸς Θεοῦ δὲ τὴν χάριν τῶν ἱαμάτων, κατεπλούτησας Λούππε πανεύφημε. Θεοτοκίον.

Εὐλογεῖ πᾶσα κτίσις τὸν τόκον σου, εὐλογίαις ἡμᾶς στεφανώσαντα, καὶ τὴν ἀράν ἐξάραντα, παντευλόγητε μόνη δεδοξασμένη, ἡ τὸ γένος ἡμῶν χαριτώσασα. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**υτρωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβαῖς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν Παῖντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίου.

ᾠδὴ Δ'. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Γερωτάταις χορείαις, τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, καὶ συναυλίαις Ἀθλητῶν, καὶ Ὀσίων ἀγγέλαις, καὶ Προφητῶν ἀριθμηθεῖς, σοφέ Ἀγαθόνικε, γηθόμενος, σὺν αὐτοῖς τῇ Γριάδι, στεφηφόρος, νῦν παρίστασαι φαιδρῶς.

Ως θαυμαστός σε ὁ ζῆλος, ὡς σταθηρὰ σου ἡ πίστις, ὡς ἀγαθὴ ἡ πρὸς Θεόν, σοῦ πεποιθήσις Μάρτυς ὡς φωταυγῆς σου ἡ ζωὴ, ὡς χάριτος ἔμπλεως ὁ θάνατος, ἀθανάτου σε δόξης, Ἀθλοφόρε, ἐκτελέσας κοινωνόν.

Σὲ τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀρνίον, τὸ ἱερώτατον θῦμα, τῶν Ἀθλητῶν τὴν καλλονὴν, τῶν θαυμάτων τὴν βρύσιν, τῆς Ἐκκλησίας τὸ τερπνόν, θεόφρον ἀγλαΐσμα, τὸ στήριγμα, τῶν πιστῶν εὐφημῆμεν, κατὰ χρέος, Ἀγαθόνικε σοφέ.

Ηπαναγία σου μνήμη, καθαγιαζούσα κόσμον, νῦν ἐπεδήμησεν ἡμῖν, παναοῖδιμε Μάρτυς ἐν ἧ δεόμεθα τυχεῖν, τῆς σῆς ἀντιλήψεως, τιμῶντές σε, Ἀγαθόνικε πόθῳ, ὡς τοῦ Λόγου, ἀγαθὸν θεραπευτὴν. Θεοτοκίον.

Φιλαμαρτήμονα γνώμην, καὶ ἀδιόρθωτον βίον, καὶ πλημμελήσασαν ψυχὴν, καὶ καρδίαν ρυπῶσαν, ἔχων ὁ ἄσωτος ἐγὼ, προσ-

πίπτω σοι Δέσποινα, βοήθει μοι, και διόρθωσιν δίδου, πρίν με φθάση, του θανάτου ή τομή.

Του Αγίου Λούππου.

Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ωφθης ὡς πολὺφωτος ἀστὴρ, τὸν ἥλιον, καταγγέλλων τοῖς καθευδουσι, Μάρτυς ἐν σκότει ἀπωλείας· ὑφ' οὗ καταυγασθέντες ἐδείχθησαν, ἡμέρας κοινωνοὶ διὰ πίστεως, τῆς ἀνεσπέρου ἀξιάγαστε.

Σήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν, ἐξέλαμψε, τοῦ ἡλίου τηλαυγέστερον, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγοῦσα, τὰ νέφη τῶν ψυχῶν ἀπελαύνουσα, καὶ ζόφον, τῶν παθημάτων ἐξαίρουσα· ἦν ἐτησίως ἐορταζομεν.

Η ἄνω Σιών τῶν ἐκλεκτῶν, μητρόπολις, σὲ τὸ πνεῦμα φέρει χαίρουσα· τῶν πρωτοτόκων Ἐκκλησία, φαιδρύνεται· πιστοὶ δὲ τιμῶμέν σε, αἰτούμενοι σωθῆναι πρεσβείαις σε, Λούππε θεόφρον παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς, Θεόνυμφε, τὴν ψυχὴν μου φωταγωγήσον· κείμενον βόθρῳ ἀπωλείας, ἀνάσῃσον, ἐχθροὺς καταράσσουσα, τοὺς θλίβοντας αἰεὶ τὴν καρδίαν μου, καὶ πρὸς τὰ πάθη συνωθοῦντάς με.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὄθεν σε πάν-
» τες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Αγαθονίκου Μάρτυρος, τὴν ὑπέρφωτον μνήμην, λαμπροφανῶς τελέσωμεν, ἦν συνῆψεν ὁ χάρις, τῇ τῆς Πανάγνης Κοιμήσει. Οὗτος γὰρ ἡ γενναῖος, τυράννους μὲν κατήσχυεν, ἐναθλῶν στερρόψυχως· τῷ δὲ Χριστῷ, χαίρων νῦν παρίσταται στεφηφόρος, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν αὐτὸν εὐφημούντων.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπόστολοι ἐκ περάτων.
Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Γῆ μὲν τῇ σῆ ταφῇ, νηλόγηται Παρθένε· ἀπὸ δὲ τῇ ἀνόδῳ, ἡγίασται τῇ ξένη, νόμῳ θανούσης φύσεως.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Υμνοῖς σου τὸ σεπτὸν, καὶ θεοδόχον σῶμα, προπέμποντες οἱ θεῖα, Ἀπόστολα ἐβόων·
Ποῦ νῦν ἀπαίρεις Δέσποινα;

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.
Σῶμά σου τῇ φθορᾷ, ἀπρόσιτον ὑπῆρξε, καὶ πρὸς ταφὴν ἐδόθη, τῆς φύσεως τῷ νόμῳ· μένει δὲ ἀδιάφθορον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Πάντες οἱ γηγενεῖς, συνδράμωμεν προθύμως, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, κηδεῦσαι τὴν τεκῆσαν, τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, κατὰ τὸ σύνθηες, καὶ Ἀπολυσις.

Τῆ ΚΓ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Λούππου.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Εν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῆς Θεοτόκου ἡ Ἑορτή, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς, ἐντε τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὁρθρῷ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς Λιτῆς. Ἡ δὲ τοῦ Αγίου Λούππου Ἀκολουθία προέψαλται χθές (*).

Ἐὰν δὲ τύχη ἐν Κυριακῇ ἡ παρούσα ἡμέρα, συμπάλλονται τὰ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Ἀναστασίμων, ἅτινα καὶ προηγούνται.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΓ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Λούππου.

Στίχοι.

Ἐπῆρχε Λούππος δούλος· ἐκ δὲ τοῦ ξίφους, Ἐλευθερος προσῆλθε τῷ Χριστῷ φίλος.

Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ πέφνε Λούππον φασγά-
νου ἀκμή.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Αγίου Ἱερομάρτυρος Εἰρηναίου, Ἐπισκόπου Σιρμίου.

Στίχ. Τμηθεὶς μετέσχε νεκρικῶν ὁ Σιρμίου, Λουτρῶν σχεδίων αἱμάτων ποταμίων.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Διοκλητιανοῦ, Ἐπίσκοπος Σιρμίου· καὶ κρατηθεὶς, ἀπὸ τοῦ Σιρ-

(*) Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι ἐν τῷ χειρογράφῳ ἐξακολουθοῦσι καὶ ἐφεξῆς τὰ Μετέορτα τῆς Θεοτόκου, μέχρι τῆς κζ. τοῦ παρόντος μηνός· τῇ δὲ κη. τοῦ αὐτοῦ τίθεται τῆς Ἑορτῆς ἡ Ἀπόδοσις, κατὰ τὴν ἀρχαίαν συνήθειαν τῶν εὐαγῶν Μοναστηρίων τοῦ Αγίου Ὁρους, ὅπου ἀφιερῶσιν δλόκληρον σχεδὸν τὸν Αὐγουστον εἰς δόξαν καὶ αἴνεσιν τῆς Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Οὐ μόνον δὲ τὰ τοῦ Ἁγιωνύμου Ὁρους Μοναστήρια, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῶν περὶ αὐτῆς, τὴν αὐτὴν εἶχον συνήθειαν, ὡς δηλοῦται ἐκτινος χειρογράφου τῆς Χάλκης, γεγραμμένου μὲν τῷ 1610 ἔτει, ὄντος δὲ τοῦ Αὐγούστου μηνός. Διότι εἰς τὴν κζ. αὐτοῦ, μετὰ τὴν δήλωσιν, ὅτι κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν συμπάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος, ἐπιφέρονται ἀμείως ταῦτα.

« Διὰ τὸ μέλλειν ἡμᾶς ἀποδιδόναι αὐριον τὴν Ἑορτὴν, ἡ-
» γου ἐν τῇ κη. οὕτω γὰρ παρελάβομεν τανῦν ἐκ τῶν εὐα-
» γῶν Μοσκῶν τῆς Βασιλευούσης τῶν πόλεων ».

μίου ἤχθη εἰς Παννονίαν, καὶ παρίστη Πρόβω τῷ Ἡγεμόνι, ὁμολογῶν καὶ κηρύττων τὴν εἰς Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν πίστιν· διὸ καὶ κατακλείεται φρουρᾶ· καὶ ἐξαχθεῖς, μαστίζεται· καὶ μετὰ ταῦτα λαθὼν τὴν ἀπόφασιν, ξίφει τὴν κεφαλὴν τμηθεῖς, ἐν τῷ ποταμῷ ῥίπτεται τῷ λεγομένῳ Σάφ, καὶ οὕτως ἐτελειώθη αὐτοῦ ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εἰρηναίου, Ἐπισκόπου Λουγδούνων.

Στίχ. Σπυεὺδει λιπεῖν γῆν ἐκ ξίφους Εἰρηναῖος·
Ἐρωτιᾶ γὰρ τῷ πρὸς οὐρανοὺς πόθῳ.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Μάρκου Ἀντωνίου τοῦ Βασιλέως, ἀρχαῖος ἀνὴρ, διάδοχος τῶν μακαρίων Ἀποστόλων, χρηματίας Ἐπίσκοπος Λουγδούνων τῆς Γαλιλίας· ὅς τις βιβλία πλείστα τῇ Ἐκκλησίᾳ καταλείπει, τὴν καθ' ἡμᾶς πίστιν βεβαιῶν· ἐξ ὧν οἱ μεταγενέστεροι τὰς ἀφορμὰς τῆς ἱερηνείας τῶν Σείων Γραφῶν ἔλαβον. Οὗτος μετὰ Πεδεινὸν Ἐπίσκοπον τῆς εἰρημένης πόλεως, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλήσαντα, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς οἴακας δεξάμενος, καὶ πολλοὺς λόγους καὶ παραινέσεις ἐκ τῆς κλήνης τῶν εἰδώλων ἀφαρπάσας, καὶ τῷ Χριστῷ πολλοὺς Μάρτυρας προσαγαγὼν, τελευταῖον καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῶν διωκτῶν ξίφει τελειωθείς, στυφανοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Καλλινίκου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Καλλίνικος μένουσαν ἠδονὴν μένων,

Πρὸς τὴν τελευταίην οὐκ ἀηδᾶς ἦν ἔχων.

Οὗτος πρότερον μὲν ἦν Πρεσβύτερος, καὶ Σκευοφύλαξ τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Βλαχερνῶν· διὰ δὲ τὴν προσοῦσαν αὐτῷ ἀρετὴν, προεβλήθη Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουστινιανοῦ τοῦ νέου, τοῦ ἐπεγγόνου Ἡρακλείου· ὅς αὐτῷ πολλὰς ἐπινοῶν θλίψεις, ἐμήνυσε ποτὲ δοῦναι εὐχὴν ἐπὶ τῇ καιρῶσει τοῦ ναοῦ τῆς Θεοτόκου, τοῦ καλουμένου τῶν Μητροπόλεων· Ὁ δὲ Ἅγιος ἀπεκρίνατο μὴ εἶναι εὐχὴν ἐπὶ καθαιρέσει, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπὶ οἰκοδομῇ· ἐπὶ συστάσει γὰρ, φησὶν, ὁ Θεὸς τὸν κόσμον ἐποίησεν, οὐκ ἐπὶ καταλύσει· τῶν δὲ ἀπεισταλμένων, προσκειμένων αὐτῷ καὶ διανοχλούντων, καὶ ἐκδιαζομένων τὸ τοῦ Βασιλέως πρόσταγμα ποιῆσαι, προσεφώνησεν ὁ μακάριος· Δόξα σοι, Χριστέ, τῷ ἀνεχομένῳ πάντοτε· καὶ εὐθὺς ὁ ναὸς καθηρέθη.

Τοῦ οὖν Βασιλέως, διὰ τὴν ἄμετρον ἀταξίαν καὶ πλημμυλίαν, ἐκπεσόντος τῆς βασιλείας, καὶ τὴν ῥῖνα καὶ τὴν γλώτταν τμηθέντος, καὶ ἐν Χερσῶνι καθ' ὑπερρίαν σταλέντος· ἐκείθεν δὲ ἀποδράσαντος, καὶ τὴν τῶν Βουλγάρων ὑποδουσαμένου ἰσχύν, καὶ τοῖς τοίχοις Κωνσταντινουπόλεως προσβαλόντος, καὶ δόλω πείσαντος τὸν τε Πατριάρχην καὶ τὴν Σύγκλητον ἐξελθεῖν ὑποδέξασθαι αὐτόν· εἶτα καταφευσαμένου τῶν ὄρκων, οὗς πρόειπε, πρετεθέντος τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ τῶν πανσέπτων Εὐαγγελίων, καὶ τοῦ τιμίου Σώματος καὶ Αἵματος· καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν τούτου εἰσέλευσιν, πάσης τῆς πόλεως φόνων ἐμπλησθείσης, ἀνηρπάγη ὑπὸ τῶν δορυφόρων αὐτοῦ ὁ μακάριος Καλλίνικος, καὶ ὑπερωρίσθη ἐν Ῥώμῃ· ὑποδείξαντος αὐτῷ τοῦ Ἰουστινιανοῦ τὴν τμηθεῖσαν γλώτταν, καὶ τὴν ῥῖνα, καὶ συνομωσίας κατηγορήσαντος, ὧν οὐδενὸς μετείχεν ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος καὶ μέγας Ἀρχιερεὺς.

Ἀπαχθείς δὲ ἐν Ῥώμῃ, ἐν τινι Σαμελίῳ τοίχῳ ἐμβάλλεται, καὶ ἐπιχρίεται ἐξωθεν· τοῦτο γὰρ ὁ τύραννος ἐκέλευσε· Μετὰ οὖν τεσσαράκοντα ἡμέρας, περιαιρεθέντος τοῦ

χρίσματος, ἔτι ζῶν καὶ ἐμπνέων εὐρέθη, καὶ μετὰ τίσσaras ἡμέρας πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, καὶ κατετίθη ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, καθὼς τῷ τμηκαῦτα Πάπα τῆς πόλεως Ῥώμης οἱ Ἀπόστολοι διωρίσαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι τριάκοντα ὀκτὼ Μάρτυρες, οἱ ἐν Θράκῃ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἦνεγκε τριπλῆ Μαρτύρων δεκάς ξίφος,

Ἐχουσα καὶ συναθλον ἀπλῆν ὀκτάδα.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σε πρεσβεῖαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς· Ἀμήν.

oo

Τῆ ΚΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐτυχοῦς, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς Εὐτυχῆ μακάριε, μαθητευθεὶς ἱερῶς, τῷ τοῦ Λόγου σεπτῷ μαθητῇ, Θεολόγῳ κήρυκι, πρὸς αὐτοῦ πάσαν μύησιν, ἱερωτάτην ἦδη μεμίησαι· καὶ φῶς ὠραῖης, φωτίζων χάριτι, πάσαν διάνοιαν, ταῖς θεολογίαις σου ταῖς ἱεραῖς· ὅθεν τὴν ἀγίαν σε, μνήμην γεραίρομεν.

Πλάνης καθεῖλες ὀχύρωμα, ἀναμοχλεύσει σερραῖς, καρτερίας Πανόλβιε, καὶ δεσμά ὑπηνεγκας, καὶ αἰοίδιμον θάνατον· ἀθανασίας ὅθεν ἐπέτυχες, χοροῖς Μαρτύρων, Ἀγγέλων τάξεις, συναυλιζόμενος, καὶ μεθέξει κρείττονι θεοπροπῶς, κάλλιστα θεούμενος, καὶ τελεώτατα.

Ἐν τῇ φρουρᾷ κεκλεισμένος ὢν, ἄρτον ἐδέξω ζωῆς, ἐρανθέν· Ἄοιδιμε· ἐμβληθεῖς εἰς φλόγα δὲ, ἀδιάφλεκτος ἔμεινας, πληγαῖς ὑπέστης, δεινῶς ξεόμενος· ὄρμας θηρίων, εὐχαῖς ἐπράυνας· ξίφει τὴν κάραν σε, ἀπετμήθης αἵματι πρὸς οὐρανόν, ἀνακουφιζόμενος, ὡς θείῳ ἄρματι.

Δόξα, καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Δεῦρο ψυχὴ μου στεναζουσα, καὶ τῶν δακρύων κρουνούς, ἐκ καρδίας πηγαζουσα, τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρί τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Διὰ τὸ πλῆθος, τῶν οἰκτιρμῶν σε Ἄγνη, τῆς φοβεραῆς με, ῥῦσαι κολάσεως, καὶ κατασκηνωσον, ἐνθα ἡ ἀνάπαυσις καὶ ἡ χαρὰ, ἡ διακωνίζουσα, καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

Ἦ Σταυροθετοκίον.

Ἦλιος τέκνον ἡμαύρωται, καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς, εἰς ζοφῶδες ἱμάτιον, γνοφερῶς μετέ-

βαλε· γῆ κλονεῖται, καὶ ῥήγνυται, τὸ τοῦ ναοῦ σου, δὴ καταπέτασμα· καὶ γὰρ πῶς τέκνον, οὐ διαρρήξομαι, σπλάγγνα καὶ ὄμματα; παρειάς γλυκίτατε καταξανῶ, ἀδίκως σε θνήσκοντα, βλέπουσα Σῶτερ μου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διαδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὐρες θείονυστε, εἰς θείας ἐπίθασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθησας μέχρι αἵματος, Ἱερομάρτυς Εὐτυχῆ. Πρέσβευε Χριστῷ πρὸ Θεῶ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχης, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τὴν Εὐτυχῆς μέλψωμεν ἔνθεον χάριν. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Τῶν Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων σύσκηνος, ἀποδεικνύμενος, καὶ θεϊκῆς αἴγλης, πάντοτε πληρούμενος, τὴς τὴν σεπτὴν σε σήμερον, ἑορτὴν ἐκτελοῦντας, φωτὸς μετόχης ἀναδείξον, Μάρτυς Εὐτυχῆ ἀξιάγαστε.

Ἡ γαπημένῳ μαθητῇ μακάριε, μαθητευθεὶς εὐσεβῶς, καὶ τοὺς αὐτοῦ τρόπους, ἄγαν μιμησάμενος, τὸν Κύριον ἠγάπησας, τοὺς αὐτῆς θεῖους νόμους, πληρώσας καὶ τὰ παθήματα, τῆ τοῦ Εὐτυχῆ μιμησάμενος.

Νόμῳ πρὸ θεῶ εὐσεβῶς πειθόμενος, σάρκα ἐνέκρωσας, ἀσκητικοῖς πόνοις, κόσμου μακρυνόμενος, καὶ ὄρεσιν αἰοῖδιμε, διαιτώμενος Μάρτυς, καὶ τὴν ψυχὴν καθαιρούμενος, καὶ θεοειδῆς γνωριζόμενος.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ Παρθένε τὴν ἐλπίδα τίθημι, τῆς σωτηρίας μου· ἀμαρτιῶν ῥύπου, ἔλον με ἀπόπλυνον, καὶ καθαρὸν ἀπέργασαι, πρὸς Ἰῶ σε ἀρίστως, εὐαρεστοῦντα καὶ πράττοντα, τοῦτε τὸ πανάγιον θεῖον.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαίς.

Υπεραστράποντα φωτὶ, κηρύγματος τοῦ πανσόφου, ὡσπερ ἥλιον εὐράμενος Παῦλον, συμπεπόρευσαι αὐτῷ, ἀστήρ καθάπερ μέγιστος, φωταγωγῶν καρδίας, μάκαρ Θεόφρον ἐν Πνεύματι.

Τῶν Θεολόγων ἡ κρηπίς, τῶν Μαθητῶν ἡ ἀκρότης, Ἰωάννης ὁ στερέμνιος φίλος, τοῦ

Σωτῆρος ἀπὸ γῆς, ἐνθέως μεθιστάμενος, σοὶ τῆς Θεῆ τὴν ποίμνην, Μάκαρ πομαίνειν παρέθετο.

Υπερκαλλῆς καὶ φωταυγῆς, καὶ πλήρης Πνεύματος θεῖου, πρὸς δικαίον ἀνέμωσ παρέστης, διελέγχων τὴν αὐτῆς, δυσσέβειαν Πανόλβιε, καὶ τοῦ Χριστοῦ τὴν θεῖαν, ὁμολογῶν ἐνανθρώπησιν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ μόνη τὴν χαρὰν, ἀνερμηνεύτως τεκούσα· χαῖρε ἄρμα καὶ νεφέλη τῆς Λόγου· χαῖρε θρόνε τῆς Θεῆς, Παρθένε ἀπειρόγαμε· χαῖρε Ὀσίων δόξα· χαῖρε Μαρτύρων στεφάνωμα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ὁ** στερεώσας κατ' ἀρχαίς, τοὺς οὐρανοὺς
» ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
» ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριζον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, ἄγιος μόνε φιλόνηρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Θεῖας πίστεως.

Φέγγος ἡστραψας θεογνωσίας, σκότος ἔλυσας πολυθείας, μαρτυρικῶς ἐκτελέσας τὸν δρόμον σου, καὶ ἰαμάτων πηγαίων χαρίσματα, τῶν προσιόντων καθαίρεις νοσήματα, Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη παναγνε Παρθενομήτωρ, τῇ καθαρότητι Ἀγγελου ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γῆν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σε ἐνθέοις νόμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδῆσα ἐκραύγαζεν· Οἶμα! τέκνον μου· πῶς πάσχεις θεῶν ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον!

ᾠδὴ δ΄. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ὁ λω νοῖ, ἀποδημῶν πρὸς τὸν Κύριον, οὐκ ἠσθάνου, πάντοθεν τυπτόμενος, καὶ σπαρattόμενος χαλεπῶς· οἶα δὲ εὐώδες, θυμιάμα ἀξιάγαστε, ὁσμῆς τοὺς παρεστῶτας, ἀπεπλήρωσας θεῖας, ἐνεργείᾳ Θεόφρον τῆς Πνεύματος.

Υπὸ Θεοῦ, Μάρτυς θεόφρον φρουρούμενος, ἐν φρουρᾷ τε, δέσμιος καθημένος, ἄρτον οὐράνιον ὀρατῶς, χαίρων ὑπεδέξω, Θεοῦ σε παραβαρρύνοντος, τοῦ μόνου ἀθλοθέτου, Εὐτυχῆ ἀθλοφόρε· οὐ τὸ πάθος τὸ θεῖον ἐζήλωσας.

Σοῦ τὸ σεπτὸν, στόμα ἀνοίξας ἐν Πνεύματι, πρὸ βημάτων, Πάνσοφε ἰστάμενος, δικαστικῶν τὴν ἀληθινὴν, πίστιν τῆς Τριάδος, ἐτράνωσας ἐμφανέστατα· εἰδώλων δὲ τὴν πλάνην, ἐσηλίτευσας μάκαρ, καὶ τυράννων ἀθέων φρονήματα.

Μετὰ πολλὰς, ἄλλας αἰκίας τοῦ σώματος, Δεῖω πτόθω, μάκαρ πυρπολούμενος, τὴν ἐξαφθεῖσαν φλόγα πυρὸς, χαίρων ὑπείσηλθες, ἀποτομία δικάζοντος· ἐφλέχθης δὲ οὐδόλως· ἢ γὰρ Δεῖα σε δρόσος, Εὐτυχῆ ἕρανόθεν ἐδρόσιζε.

Θεοτοκίον.

Εν γυναιξί, μόνη Παρθένος διέμεινας, καὶ πρὸ τόκου, καὶ μετὰ τὴν γέννησιν· Θεὸς γὰρ ἦν ὁ καινοτομῶν, φύσεις ὑπὲρ λόγον, ἐκ σοῦ ἀρρήτως σαρκούμενος, ὁ ἄνω πρὸ αἰώνων, καὶ ἐν γῆ εἰς τὰ τέλη, γεννηθεὶς τῶν αἰώνων Πανάμωμε.

ᾠδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Λόγον Δεῖον πλουτήσας, ἀπασι τοῖς χρήσι. Ἄσι μάκαρ μετέδωκας· καὶ Χριστοῦ τὴν ποιμήνην, ἱερεὺς δεδεδυμένος ἐποίμανας, νοσητῶν διδάσκων, καθοδηγῶν πρὸς σωτηρίαν, Εὐτυχῆ ἀθλοφόρε πολυάθλε.

Ψυχολέτηρα πλάνην, σθένει Δεῖου Πνεύματος ἀποσεισάμενος, τῷ Χριστῷ προσήλθες, καὶ πληθὺν τούτῳ Μάρτυς προσήγαγες, σωζομένων πίσει, σὲ ταῖς σεπταῖς Δηγορίαις, Εὐτυχῆ ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ως ὠραῖοι οἱ πτόδες, σὲ μακαριώτατε τρίβαν ὀδεύσαντες, μαρτυρίου Δεῖου, καὶ ἐν τούτῳ καλῶς βηματίσαντες, καὶ πρὸς πλάτος μέγα, τῆς οὐρανόου βασιλείας, καταντήσαντες Μάρτυς αἰοῖδιμε.

Θεοτοκίον.

Μητροπάρθενε Κόρη, ἢ τὸν ἀπερίληπτον Λόγον κηύσασα, τῶν Ἀγγέλων δόξα, καὶ δαιμόνων τὸ τραῦμα θεόνυμφε, τὴν ἐμὴν καρδίαν, τραυματισθεῖσαν ἀμαρτίαις, θεραπείας ἐνθεοῦ ἀξίωσον.

ᾠδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Εφέσει κατασχεθεῖς, τῆς ἐν Χριστῷ τελειώσεως, ἐξ Ἐφείων σοφῆ, δεσμώτης ἐξώρμησας, καὶ πρὸς τὴν πατρίδα σε, Σεβαστὴν τοῖς ἄθλοις, ἐγκοσμούμενος κατέπαυσας.

Ναὸς ὑπάρχων Θεῷ, ὠραῖος καὶ καθαρῶτατος, ναοὺς εἰδώλων αἰσχυρῆς, κατέσρεψας χάριτι· καὶ πρὸς ἐπουράνιον, ναὸν ἀνηνέχθης, Εὐτυχῆ Θεῷ παρίστασθαι.

Ενίσχυσέ σε ὁδῷ, βαδίζοντα Δεῖος Ἀγγελος, προλέγων σοι ἐμφανῶς, τὸ μέλλον τρανό-

τατα. Εὐτυχῆ πανόλβιε, ἰσαγγέλῳ ὄντι, καὶ σαρκὸς ἔξω ἐν Πνεύματι. Θεοτοκίον.

Νοός μου τὰς ἐκτροπὰς, καὶ τῆς ψυχῆς τὰ κινήματα, τὰ ἐμπαθῆ καὶ δεινὰ, Παρθένε διέρθωσον. καὶ σῶσόν με φύλαξον, ἐκ τῶν καθ' ἐκάστην, ἀφειδῶς ἐπεμβαινόντων μοι.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλὰ γὰρ αἱ ἀνομία
» μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε
» δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν
» μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πάρτυρος Εὐτυχοῦς, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου.

Στίχοι.

Ὡς εὐτυχῶς σὺ εὐτύχησας τρισμακάρα,
Θείας τέτευχῶς Εὐτυχῆ κληρουχίας.

Εἰκάδι Εὐτυχῆ ἀμφεκάλυψε λίθος γε τετάρτη.

Ούτος, χάριτος Θεοῦ πλησθεὶς, καὶ τῷ Ἁγίῳ Ἀποστόλῳ Παύλῳ φοιτήσας, καὶ τομῶς πρὸς τὸ κήρυγμα χωρήσας, καὶ ναοὺς τῶν εἰδώλων καταστρεψάμενος, δεσμά καὶ μάλιστα ὑπομένει, καὶ συχνόν χρόνον τῆ φυλακῆ προσκακοπαθεῖ· ἐν ἣ ἄρτον ἐξ οὐρανοῦ δέχεται, καὶ φλογὶ πυρὸς ἀπορρίπτεται, καὶ θηρίοις εἰς βορᾶν δίδεται· ὧν ἐνός ἀνθρωπίνῃ φωνῇ φθεγξαμένου, πάντας ἐξέπληξε. Πάντων δὲ ἀνώτερος γενόμενος, τὴν ἰδίαν πατρίδα Σεβαστὴν καταλαμβάνει, Δεῖου Ἀγγέλου προπορευομένου καὶ ἐνισχύοντος αὐτόν. Ἐν ἣ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τατίωνος.

Στίχ. Ἐλέξι μετρήσας πολλὰ πολλὰ γῆς πλέθρα,
Ἐ δὲμ λάβοις ἄμετρα πλέθρα Τατίων.

Ούτος ἦν ἐκ τοῦ Μαντιναίου, τοῦ ὑπὸ Κλαυδιούπολιν τὴν Μητρόπολιν, Ἐπαρχίας τῆς Ὀνοριάδος. Σὺλληφθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, διὰ τὸ τὸν Χριστὸν σέβασθαι, παρέστη ἐν Κλαυδιουπόλει Οὐρβανῷ τῷ Ἡγεμόνι. Ἐρωτηθεὶς δὲ, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὁμολογήσας, τίθεται ἐν φρουρᾷ, καὶ αὐθις ἐρωτηθεὶς, ἐπεὶ τῆ τοῦ Χριστοῦ δύναμις ἐπέμενεν ἐν τῇ πίστει, τύπτεται ξύλοις, καὶ ξέεται σιδήροις. Εἶτα αὐθις φθάσας τὴν πύλιν τῆς πόλεως, καὶ σφραγισάμενος, καὶ φωνῆς ἄνωθεν ἐπακούσας, εὐαγγελιζομένης αὐτῷ τὰ ἀποκείμενα ἀγαθὰ, τῷ Κυρίῳ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆ Ὁσίῃ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Γεωργίου τοῦ Λιμνωτοῦ.

Στίχ. Κοινῷ τελευτῶν Γεώργιος τῷ τέλει,

Σημεῖον ἄθλου ρίνα τμηθεῖσαν φέρει.

Ούτος ὁ μακάριος, ἐκ νεαρῆς ἡλικίας τὴν ἀσκητικὴν ἀγωγήν ἐν τοῖς κατὰ τὸν Ὀλυμπον ὄρει ποιησάμενος, καὶ πολλοὺς ἀγῶνας ἐνδειξάμενος ἐπὶ Αἰώντος τοῦ Ἰσαύρου, τὰς ἱεράς Εἰκόνας κατακλῶντος, καὶ τῶν Ἀ-

γιών τὰ λείψανα κατακαίωντος, παρρησιασάμενος τὴν εὐσεβειαν, καὶ τὴν τοῦ τυράννου διελέγξας ἀσέβειαν καὶ ἀθεότητα, καὶ τὴν ἀληθῆ πίστιν ἀνακηρύξας, ἐν βαθυτάτῳ γήρα (καὶ γὰρ, ὡς φασίν, ἐτῶν ἦν ἐννεηκόντα πέντε) πολλὰς καὶ πολυτρόπους βασάνων ὑπομείνας ἰδέας, ἔσχατον δὲ τὴν ρίνα τμηθεὶς, καὶ τὴν κεφαλὴν καταφλεχθεὶς, εὐχαριστῶν καὶ προσευχόμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Θεοῦ ἐπινεύσεις, τὸ πῦρ ἐσθέσθη τὸ εἰς ἀπώλειαν, ἐξαφθέν σοι Θεόφρον· ἐξ οὐρανοῦ γὰρ βροντὴ ἤκουετο, καὶ χιονώδεις σταγόνες ἐπέμποντο, τοὺς ἀγνοοῦντας αὐτὸν κατακαλύπτουσαι.

Ευτόνως ξεόμενος, εὐώδη μύρα Μάρτυς ἀπέπεμπε· εἰς ὄσμην παθημάτων, τοῦ κενωθέντος καὶ γὰρ ἐπέδραμες, Λόγῳ καὶ Κτίστῃ, πρὸς ὃν ἀνεκραύγαζες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οβίος σου ἄμωμος, ἡ μαρτυρία Σοφῆ πανδαύμαστος, καὶ σωτήριος πᾶσι, τοῖς προσιοῦσιν ἢ τῶν λειψάνων σου, ἀγία θήκη, ἰάσεις πηγάζουσα, καὶ μολυσμοῦ τῶν παθῶν πολλοὺς ἐξαίρουσα.

Θεοτοκίον.

Νοήσαντες πόρρωθεν, σεπτοὶ Προφῆται τοῦ μυστηρίου σου, τὸ ἀπόρρητον βάθος, ποικιλοτρόπως πᾶσιν ἐτράνωσαν, τὴν σὴν λοχείαν Παρθένε κραυγάζοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Χεῖρας πετάσας Ἐνδοξε, πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, μέσον τοῦ πεδίου, προσπαλαίων λέσσειν, ἀπήμαντος ἔμεινας, ὡς ὁ Προφήτης πρὶν Δανιὴλ, Ἄγγελον αἰεὶ, περιφρουρῆντά σε ἔχων, καὶ μέλπων ἀνενδότως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αλογωτάτως βλέπων σε, ὑπ' ἀνόμων κρινόμενον, θῆρ ὁ πρὸς τὴν σὴν, εὐτρεπισθεὶς ἀπώλειαν, τρανῶς ἀποφθέγγεται, παντοδυναμῶν νείματι, καὶ τὰ μεγαλεῖα, τοῦ Σωτῆρος κηρῦττει, ἐκπλήττων τῆς βοῶντας· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρώμη Θεοῦ καὶ χάριτι, τὸν ἀγῶνα τὸν μέγιστον, Μάρτυς διανύσας, τῶν στεφάνων ἔτυχες, τῆς νίκης γηθόμενος· καὶ τοῖς χοροῖς ἠρίθμησαι, πάντων Ἀποστόλων, καὶ Ἀγίων Μαρτύρων· μεθ' ὧν βοᾷς ἀπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γνηλατῶν Πανεύφημε, τοῦ Χριστοῦ τὰ παθήματα, ἤθλησας νομίμως, ὡς Χριστοῦ διάκονος, καὶ χλαῖναν ἐφοίνιξας, μαρτυρικοῦ ἐξ αίματος· ἦν περ στολισθεὶς, βασιλικῶς εἰς τὰ ἄνω, βασιλεία μετέστης, ἐν χαρᾷ ἀναμέλπων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένην δῆγματι, τὴν ψυχὴν μου τοῦ ὄφους, μόνῃ προφανῶς, ἢ τὴν ζωὴν κηύσασα, πανάμωμε ζώωσον, καὶ ἐνεργεῖν εὐόδωσον, τὰ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐκ σῆ τεχθέντος Παρθένε, θελήματα βοῶσαν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

Επταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἔμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Γάσεις ἀναβλύζεις παντοδαπαῖς, καὶ νοσήματα παύεις βαρύτατα, πρὸς τοῦ Χριστοῦ, χάριν κομισάμενος ἀληθῆ, καλῶς ἀγωνισάμενος, καὶ καταπαλαίσας τοὺς δυσμενεῖς, Θεόφρον Ἀθλοφόρε, Ἀγγέλων συμπολίτα, καὶ τῶν Μαρτύρων ἀκροθίνιον.

Ωραῖος τοῖς ἀγῶσιν ἀποφανθεὶς, πρὸς ὧν ὄραϊους νυμφῶνας ἐσκήνωσας, ἀποτμηθεὶς, ξίφει τὴν ἀγίαν σου κεφαλὴν· ἦν Ἰησοῦς κατέστεψε, νίκης διαδήματι εὐπρεπεῖ, Φωστῆρ τῆς Ἐκκλησίας, κραταίωμα καὶ κλέος, τῶν εὐσεβῶς μακαριζόντων σε.

Συνέτριψας τὸ κράτος τοῦ πονηροῦ, Εὐτυχῆ Ἀθλοφόρε πανεύφημε, καὶ κατ' αὐτῆ, τρόπαιον ἐστήσω νεανικῶς· καὶ νικητῆς πανάριστος, ἤδη χρηματίζεις ἐν οὐρανοῖς, τῷ θρόνῳ τῆς Τριάδος, πολλῇ σὺν παρρησίᾳ, λελαμπρυσμένος παριστάμενος.

Ημνήμη σου ἡ θεία καὶ φωταυγής, ὑπὲρ ἡλίον πᾶσιν ἐξέλαμψε, φωτιστικαῖς, λάμψεσι φωτίζουσα τοὺς πιστῶς, καὶ εὐσεβῶς ἐκάστοτε, ταύτην ἐορταζόντας Εὐτυχῆ· ἐν ἧ σε δυσωπῶμεν, ὡς ἔχων παρρησίαν, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν αἴτησαι. Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι προσφωνοῦμεν τοῦ Γαβριὴλ· Χαῖρε γῆ ἐκλεκτή. Χαῖρε τράπεζα, χρυσοειδής. Χαῖρε τῶν ἀνθρώπων καταφυγή. Χαῖρε Μαρτύρων καύχημα. Χαῖρε τῶν Ἀγγέλων ἡ χαρμονή, Ἁγία Θεοτόκε, κραταίωμα τῶν πίσει, εὐλικρινῶς μακαριζόντων σε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
• κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὡφ-
• δη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
• σε γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό
• σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρ-
• χίαι μεγαλύνουσιν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΕ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἐπανόδου τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἀγίου
Ἀποστόλου Βαρθολομαίου· καὶ μνήμη τοῦ
Ἀγίου Ἀποστόλου Τίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀγίου
Βαρθολομαίου τρία.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὸν πολύφωτον ἥλιον, τὸν ἀστέρα τὸν ἄδυ-
τον, οὐρανὸν τὸν ἔμφυχον διηγούμενον,
δόξαν Θεοῦ τὴν σωτήριον, τὸ ἔνθεον κήρυγμα,
τὸν φωστῆρα τῶν ἐθνῶν, ποταμὸν τὸν προχέον-
τα, ρεῖθρα γνώσεως, καὶ ἀρδεύοντα πάντων τὰς
καρδίας, μακαρίσωμεν γνησίως, Βαρθολομαῖον
τὸν ἔνδοξον.

Αἰ πορεῖαί σου ὡφθησαν, ἐν θαλάσῃ Ἀπό-
στολε, ὑπὲρ νοῦν ἀνθρώπινον φανερούμε-
ναι· ἀπορρίψεις γὰρ σὺν λάρνακι, πρὸς Δύσιν
ἐξέδραμες, ἐξ Ἑώας εὐκλεῶν, ἐπομένων Μάρ-
τύρων σοι, ἐκατέρωθεν, καὶ τιμὴν ποιουμένων
ἐπινεύσει, τοῦ Δεσπότη τῶν ἀπάντων, Βαρθο-
λομαῖε Ἀπόστολε.

Τὴν ὑγραὶν ἐπιθάσει, θαυμασίαις ἡγιάσας,
καὶ πρὸς νῆσον ἔφθασας τῆς λιπαρέως,
μύρα πηγαίων αἰοιδίμε, καὶ πάθη ἀνίατα, θε-
ραπεύων καὶ σωτῆρ, τῶν ἐκεῖσε γεγόμενος, καὶ
προσφύγιον, καὶ προστάτης καὶ ρύστης πρὸς
τὸν πάντων, Βασιλέα καὶ Σωτῆρα, Βαρθολο-
μαῖε Ἀπόστολε.

Καὶ τῷ Ἀγίου Τίτῃ τρία. Ἐδωκας σημείωσιν.

Μίαν τρισυπόδατον, ἀνακηρύττων Θεότητα,
τὴν πολυθεὸν θαλάσσαν, ἐθνῶν διατάρα-
ξας, καὶ γαληνοτάτους, Μάικαρ πρὸς λιμένας,
τοὺς νηχομένους τῷ βυθῷ, τῆς ἀθείας σὺ ἐγκα-
θώρμισας· ἐντεῦθεν τὴν οὐράνιον, ἀντιμισθίαν

ἀπειλήφας, δυσωπῶν τὸν φιλά ὑπέρνθρωπον,
τῶν ἀνυμνούντων σε.

Θεῖαις ἀναλάμψεσι, καταυγασθεῖς τὴν δια-
νοιαν, ὡς ἀκτίς συμπεπόμενος, ἠλίω φω-
τίζοντι, τὰ ἐσκοτισμένα, Παύλῳ θεῖῳ Τίτῃ·
καὶ σὺν αὐτῷ πᾶσαν τὴν γῆν, τῆς βαθυτάτης
νυκτὸς ἀπήλλαξας· διό σε μακαρίζομεν, ὡς Ἱε-
ράρχην θεόληπτον, ὡς Ἀπόστολον ἔνθεον, πρε-
σβευτὴν ὡς θερμότατον.

Κρήτης ἐξορμώμενος, καὶ ἐν αὐτῇ ἀφικόμε-
νος, ἀρράγῃ ὡς θεμέλιος, ἐν ἧ ἐσπερέωτο,
ὀρθοτάτῃ πίστει, τῇ οἰκοδομίᾳ, ἐπωκοδόμησε
πιστοὺς, τῆς οὐρανίου θείας δυνάμεως, ὁ Τίτος
ὁ μακάριος, ὁ τῆς πατρίδος πρωτόθρονος, ὁ τῷ
Παύλῳ συνέκδημος, τῶν πιστῶν ἢ παράκλησις.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Εστησας ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημα, πολυχρό-
νιος νεκρός, καὶ τὴν τρίβον σου ἐν ὕδασι
πολλοῖς, Βαρθολομαῖε πανεύφημε, Ἀνατολῆς
ἐξορμώμενος· Δίκαιοι γὰρ εἰς αἰῶνα ζῶσι, προ-
νοίᾳ τοῦ σοῦ Διδασκάλου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν
τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Τοῦ Ἀγίου Τίτου.

Τῆς ἐκλογῆς τοῦ σκεύους, Παύλου θεοκῆρυ-
κος, φοιτητῆς γεγόμενος, καὶ μυηθεῖς τὰ
θεῖα παρ' αὐτοῦ διδάγματα, εἰς τὰ ἔθνη πρὸς
πίστιν ἀπεστάλης, ἐπιστρέφειν καὶ φωτίζειν,
τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου· ὅθεν εἰς τὰ πέρατα
διέδραμες, Ἀπόστολε Τίτε, εὐαγγελιζόμενος
πᾶσι τὸν σαρκωθέντα Θεόν· ὃν καθικέτευε, τῷ
σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσιέ-
βαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Παρθένε παναμώμητε, ἰκέτευε ὃν ἔτεκες, οἰ-
κτειρῆσαι, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, καὶ τῇ
μερίδι τάξαι, τῶν ἐκλεκτῶν ἐν ὥρᾳ, τῆς δίκης
ἄκρα ἀγαθότητι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολοι Ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι
Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν· Θεοτοκίον· Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχης, καὶ τῶν Ἀγίων οἱ παρόντες δύο, ποίημα Θεοφάνους ἀμφοτέροι.

Ὁ Κανὼν τῆ Ἁγίας Βαρθολ., ἔ ἡ Ἀκροσχις: Ὑμνοὶς γεραίρω τὸν καλὸν μου προστάτην.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Υπέρτιμον λίθον σε, ζωῆς ἡ πέτρα ἀνέδειξεν, ἐν ᾧ ἔδομήσατο, τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ, Βαρθολομαῖε, Ἀπόστολε θεόπτα· ὄθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Μεγάλως μουῦσάν σε, τὰ ὑπὲρ νοῦν καὶ διανοίαν, σοφίαν εὐράμενος, τὴν ἐνυπόστατον, ἀπεμώρανας, Ἑλλήνων τὴν σοφίαν, σοφίσας τὰ πέρατα, θεοῖς διδάγμασι.

Νεκρὸς ἐπιτύμβιος, θαλασσοπόρος γεγένησαι, ταῖς θεαῖς προστάξῃς καταπειθόμενος· καὶ ὡς ἥλιος, πρὸς Δύσιν ἐξ Ἑώας, Ἀπόστολε ἔφθασας, κατα φωτίζων αὐτήν. Θεοτοκίον.

Οπλήρης κεκένωται, ὁ προαιώνιος ἄρχεται, ἐκ Κόρης θεόπαιδος ἀποτικτόμενος· ὃν ἐκήρυξας, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, μιᾷ ὑποστάσει δέ, Θεομακάριστε.

Ὁ Κανὼν τῆ Ἁγ. Τίτου, ἔχων Ἀκροσχιδα ταύτην: Παύλου μαθητὴν Τίτον ὕμνῳ προφρόνως.

Ἦχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Παντοίοις χαρίσμασι, καταπλουτίσασα χάρις σε, τῆ Πνεύματος κήρυκα, θεῖον Ἀπόστολον, εἰς τὰ πέρατα, κηρύττοντα ἐκπέμπει, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, τίτε αἰοῖδιμε.

Αὐγὴν θείας χάριτος, εἰσδεδεγμένος ἐξέστραψας, ὡς ἥλιος Πάνσοφε, ταῖς ἐν τῷ σκότει ψυχαῖς· ἃς ἐφώτισας, ἐξαίρων ἀμαρτίας, δουλείας λυτρούμενος, πλάνης μακάριε.

Υπάρχων ἀνάπλεως, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, ὁ Παῦλος ὁ πάνσοφος, σὲ προχειρίζεται, καὶ διάκονον, καὶ θεῖον ὑποφήτην, καὶ πίσεως κήρυκα, τίτε θεσπέσιε. Θεοτοκίον.

Λυτρίμενος ἔλαμψε, σὴ ἐκ νηδύος ὁ Κύριος, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, πλάνης θεόνυμφε· ὃν ἰκέτευε, καὶ πάντοτε δυσώπει, σωθῆναι τῆς πίστει σε, Κόρη γεραίροντας.

Τοῦ Ἁγ. Βαρθολ. Ὡδὴ γ'. Τοὺς σὲς ὕμνολόγης.

Ισχυρὰν παραίκλησιν σε εὖρον, καὶ φῶς καὶ δεινῶν ἀπαλλαγὴν, Βαρθολομαῖε πάνσοφε, οἱ πλάνη συνεχόμενοι, καὶ ἀθεΐας ζόφωσιν, φρεσβλαβῶς περικείμενοι.

Στόμα γεγονώς Θεοῦ τοῦ Λόγου, ἐκ στόματος λύκου νοητοῦ, λαοὺς ἐρρύσω ἐνδοξε,

προσαγαγὼν τῷ Κτίσαντι, διὰ λυτροῦ Βαπτίσματος, Βαρθολομαῖε αἰοῖδιμε.

Γλώσση σου πυρίνη καταφλέξας, τῆς πλάνης τὴν ὕλην τὴν πικράν, κεχερωμένηας Πάνσοφε, καρδίας κατενώσας, καὶ γεωργεῖν οὐράνια, νοήματα παρεσκευάσας. Θεοτοκίον.

Εκ σου ὑπὲρ λόγον Θεὸς Λόγος, τεχθῆναι εὐδόκησε σαρκί, Παρθενομητορ ἄχραντε, μαθητὴν ἐκλεξάμενος, καὶ ὑπηρετὴν γνήσιον, Βαρθολομαῖον τὸν ἐνδοξον.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, μωραίνουση αὐτῇ τοὺς προσέχοντας, ἀλλὰ γνώσει ἀληθεί, τὴν ἀγνωσίαν Μακάριε, ψυχῶν ἀπεδίωξας, τῶν προσρεχόντων σοι.

Υλομανῆσαν, ἀθεΐας ἀκάνθαις τὴν ἄρουραν, παγκληρίας τῶν ἐθνῶν, δρεπάνῃ θεῖα ἐκάδηρας, γνώσεως τὰ σπέρματα, καταβαλλόμενος.

Μίαν κηρύττων, ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις Θεότητα, ἀπεδίωξας ἀγλὴν, πολυθεΐας Μακάριε, θεῖαν πρὸς ἐπίγνωσιν, ἄγων τὰ πέρατα. Θεοτοκίον.

Αγιωτέραν, τῶν Ἀγγέλων καὶ πάσης τῆς κτίσεως, ἀνωτέραν ὁ ἐκ σῆ, σαρκὶ τεχθεὶς σὲ εἰργάσατο· ὄθεν σε ὡς Δέσποιναν, πάντων γεραίρομεν. Ὁ Εἰρμὸς.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ· καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔστιν ἄγιος, πλὴν σου φιλόνηρωπε.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ηκάθοδος τῶν σῶν, παναγίων Λειψάνων, ὑπόθεσις ἡμῖν, ἐορτῆς φαιδροτάτης, πανεύφημε γέγονε, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε· ἦν γεραίροντες, εὐσεβοφρόνως τιμῶμεν, σὲ τὸν ἄδυτον, Βαρθολομαῖε λαμπτήρα, Χριστὸν μεγαλύνοντες. Δόξα. Τῆ Ἁγίας Τίτου. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν.

Ωσπερ ἄστρον ἠλίῳ συμπορευθεὶς, παναοῖδιμε τίτε Παύλῳ σαφῶς, τὴν γῆν ἐφωτίσατε, καὶ τὸ σκότος ἐλύσατε· ἐν τῇ Κρητῶν δὲ νήσῳ, εἰσδύσας μακάριε, διὰ θανάτου πᾶσιν, ἀδύτης κατέλιπες, θείας ὡς ἀκτῖνας, τῆς σου πόνους καὶ λόγους· ὑφ' ὧν ἐλλαμπόμενοι, εὐσεβῶς σε γεραίρομεν, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ· χαῖρε Κόρη καθέδρα βασιλική· κλίνη πορφυρο-

στρωτε· χρυσοπόρφυρε θάλαμε· χλαμύς αλευροχόροε· τιμαλφέστατον τέμενος· άσραπηφόρον άρμα· λυχνία πολύφωτε· χαίρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε πόλις, και πύλη χρυσήλατε, και πασταίς άγλαόμορφε, άγλαόχρυσε τράπεζα, Θεοκόσμητον σκηνώμα· χαίρε ένδοξε νύμφη ήλιοσταλάκτε· χαίρε μόνη ψυχής μου διάσωσμα.

Του Άγ. Βαρθολ. Ώδη δ΄. Την ανεξιχνίαστον.

Ρήσις πέρας είληφε προφητική· φώς γάρ εις έθνών περιποίησιν, ό Θεηγόρος, έπορευθη Μαθητής, καταφωτίζων άπαντα, τά της οικουμένης πληρώματα.

Αίγλη φωτιζόμενος Θεαρχική, θείαν κατά μέθεξιν δεύτερον, φώς καθωράθης, λειτηργήσας προφανώς, τῷ δι ήμᾶς παχύτητι, σώματος φανέντι Απόστολε.

Ινα διαβάσῃσιν άγιασθή, θάλασσα λιθίνη έν λάρνακι, ταύτη επέβης, έξ Έφᾶς πρός Δυσμαίς, τᾶς θαυμασταίς κινήσεις σου, ὡ Βαρθολομαίε ποιούμενος. Θεοτοκίον.

Ως τόν άνερμήνευτον ύπερβολή, πλούτου εύσπλαγγχίας κυήσασα, άνερμηνεύτως τούς πτωχεύσαντας ήμᾶς, τῇ άμαρτία Πάναγνε, θείαις δωρεαίς καταπλούτισον.

Του Άγίου Τίτου. Ό καθήμενος έν δόξη.

Θησαυρών έξ άκενώτων, άρυόμενος πάνσοφε, πενομένας φρένας, πλούτου αληθείας ενέπλησας, νενεκρωμένας καρδιάς άνεζώωσας, άγνωσίας, διώκων άχλύν Παναοίδιμε.

Η του Παύλου σε σαγήνη, τῇ προνοία της χάριτος, σαγηνεΐει Τίτε, μέλλοντα προθύμως εις ύστερον, σου τῷ άγκίστρῳ του λόγου έθνη πάμπολλα, άνελκύσειν, άπάτης βυθοῦ πρός εύσέβειαν.

Τῷ κλεινῷ ὡσπερ άρνίον, θείῳ Παύλῳ έπόμενος, τούς βαρεΐς εκ μέσου, λύκους Θεηγόρε άπήλασας· τᾶ των ειδώλων τεμένη κατηδάφισας, και ναούς Θεοῦ, τούς γηγενεΐς άπετέλεσας.

Θεοτοκίον.

Η Αγία Θεοτόκος, ή σκηνή ή άμόλυντος, ή τῆ φωτός ή πύλη, τράπεζα και στάμνος ή πάγχρυσος, τό αλατόμητον ὄρος και κατάσκιον, ὡς χωρήσασα, τόν Πλαστουργόν μακαρίζεται.

Τῆ Άγ. Βαρθολ. Ώδη έ. Έξέστη τᾶ σύμπαντα.

Τούς πόδας κησάμενος, ωραίους τῷ κηρύγματι, πᾶσιν άγαθα εύηγγελίσω, πᾶσιν είρήνην μάκαρ εκήρυξας, έχθρας παλαιᾶς άλλοτριῶν, θείαις εΐσηγήσει, τῆ Σωτήρος Απόστολε.

Ο λόγος σου ίαμα, τοΐς δεξαμένοις γέγονεν, ὄφews ίόν θανατηφόρον, Βαρθολομαίε· γῆ δε κατέστραπται, ή των άσεβῶν προφητικῶς, ταΐς άναμοχλεύσει, των πανσόφων δογμάτων σου.

Νεκρός πολυήμερος, ζωνήν πηγάζων άφθονον, νώτοις έποχούμενος θαλάσσης, Βαρθολομαίε θείοις συν Μάρτυσιν, άπειρα πελάγη διελθών, νήσω της Λιπαρέως, προσωρμίσθης θεόπνευστε. Θεοτοκίον.

Κυρίως δοξάζω σε, Θεοῦ Μητέρα πάναγον, Χαΐρέ σοι κραυγάζων του Άγγελου, εύλογημένη Θεοχαρίτωτε, άκουσμα και λάλημα φρικτόν, ξένον ένδιαίτημα, του Δεσπότου της κτίσεως.

Του Άγίου Τίτου. Άσεβεΐς εκ ὄψονται.

Νεμομένη έστησας, κακίας την πληγήν, των έθνῶν Μάκαρ τᾶς ψυχᾶς, τῷ νοστήμῳ άλατι, των θείων λόγων σου, ίατρός ὡς άριστος, ὡς της χάριτος διάκονος.

Ταΐς τῆ Παύλου νεύσειν, ύπέικων εύμενῶς, συν αυτῷ την ύπ' ουρανόν, διατρέχεις πάνσοφε, λόγον της γνώσεως, εύαγγελιζόμενος, Θεοκήρυξ πανσεβάσμιε.

Ισουργόν όμόθρονον, τόν Λόγον τῷ Πατρί, εκδιδάσκων οΐα σοφός, Θεηγόρε έπεισας τούς ματαιόφρονas, των ειδώλων άπασαν, την άπάτην άποκρούσασθαι. Θεοτοκίον.

Την άγνήν άγνεύοντι, τιμήσωμεν νοΐ, καλλονήν την του Ιακώβ· και ένθέοις πράξεισι καλλυνόμενοι, εύσεβῶς ύμνήσωμεν, ὡς Μητέρα του Θεοῦ ήμῶν.

Τῆ Άγ. Βαρθολ. Ώδη ς'. Την θείαν ταύτην.

Ακτίς Ηλίου τῆ λάμπαντος, τῷ κόσμῳ δια σώματος γεγονόςas, ταΐς σελασφόροις σου, διδασκαλίαις Απόστολε, άποδιώκων νύκτα, πλάνης πολύθεον.

Λαοΐς Θεοῦ τό σωτήριον, έτράνωσας σαρκός όμοιώματι, έμφανιζόμενον, δια πολλήν άγαθότητα, Βαρθολομαίε κήρυξ, έθνῶν Άπόστολε.

Οδόν την θαλάσσαν έσχηκας, και τριβους έφ' υδάτων πεποίηκας, και εκ έγνωσθη σου, τούτοις τᾶ ίχνη έν Πνεύματι, ὡς ό Δαυΐδ προέφη, μάκαρ Άπόστολε.

Θεοτοκίον.

Ναός της δόξης γεγένησαι, και πύλη του φωτός έχρημάτισας, ὄρος κατάσκιον, τέραΐς Προφήταις αδόμενον, Παρθενομητορ Κόρη, Θεοχαρίτωτε.

Τῷ Ἁγίου Τίτῃ. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς -

Ο Παῦλος, ὁ τοῦ κόσμου ἀνέσπερος ἥλιος, σέ ὡς ἀκτίνα ἐκπέμπει, φωτοβολὸν Μαίκαρ τὰς ἐν τῷ σκότει, τῆς ἀγνοίας, καθευδούσας καρδίας φωτίζουσας.

Ναμάτων, ζωηρότων ὑπάρχων ἀνάπλεως, ρείθροις ἐνθέων δογμάτων, τοὺς χειμάρρους Μαίκαρ τῆς ἀγνωσίας, κατακλύζεις, καταρδεύων ἐθνῶν τὰ συστήματα.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦσι, γενεαὶ γενεῶν σε πανύμνητε τὸν ὑπερύμνητον Λόγον, τοῦ Θεοῦ γὰρ ἔτεκες ὑπὲρ λόγον ὃν δοξάζει, καὶ βροτῶν καὶ Ἀγγέλων τὰ τάγματα. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε. ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρη
» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευραῖς
» σε ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον τῷ Ἁγίῳ Βαρθολομαίῳ.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Οφθης μέγας ἥλιος, τῇ οἰκουμένη, διδαγμαίων λαμπροῦ, καὶ θαυμασιῶν φοβερῶν, φωταγωγῶν τῆς τιμῶντάς σε, Βαρθολομαίε, Κυρίου Ἀπόστολε.

Ἔτερον τοῦ Ἁγίου Τίτου.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοῦ Παύλου δειχθεὶς, συνόμιλος Ἀπόστολε, σὺν τούτῳ ἡμῖν, τὸν λόγον προκατήγγειλας, τῆς ἐνθέου χάριτος, μυστολέκτα τίτε μακάριε· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐπὶ γῆς ὀφθέντα Σωτῆρα καταγγείλας ἐν κόσμῳ, τῆς αὐτοῦ ἀψευδοῦς Θεότητος ἐχρημάτισας φίλος οἰκεῖος καὶ κληρονόμος· ὁ δὲ πῶς πίστευε προσπίπτων, σὲ ἰκετεύω, ὅπως ταῖς σαῖς ἰκεσίαις παράσχῃ μοι ἄφεσιν, δώκων τὴν ἀγλυῶδη τῆς ψυχῆς μου σκοτόμαινάν ἐνδοξε, τοῦ ἐπαξίως ὑμῆσαι σε, καὶ βοᾶν σοι ἀπαύστως Ἀπόστολε· Μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἐπανόδου τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου.

Στίχα.

Ἴνα τρυγῶμεν ἀφθονον πιστοὶ χάριν,
Βαρθολομαῖος εὐρέθη κεκρυμμένος.

Σὸν νέκυν εἰκάδι Βαρθολομαίε ἐφεύρον πέμπτη.

Ος θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ! (Υαλμ. ξζ'. 35.) εὐκαιρὸν ἐστὶ καί μοι νῦν ἀναβοῆσαι, διηγήσασθαι προαιρουμένῳ ἐξαίσιόν τι καὶ φρικῶδες τερατούργημα. Ὁ γὰρ Ἅγιος Ἀπόστολος Βαρθολομαῖος, ἐν διαφόροις τόποις τοῦ Κυρίου ὄνομα φανερόν τοῖς ἀνθρώποις ἀνακηρύξας, σταυροῦται ἐν τῇ μεγάλῃ Ἀρμενίᾳ τῆς Ἀνατολῆς. Τούτου δὲ καταθέντες ἐν λάρνακι λιθίνῃ οἱ ἐν τῷ τέλει αὐτοῦ πιστοὶ εὐρεθέντες, ἀπέθεντο ἐν Ἀλβανουπόλει. Ὡς δὲ ἡ λάρναξ ἐκεῖ νη ἀενάως τὰς ἰάσεις βλυστάνουσα ἦν, προσέτρεχον οἱ λαοί, καὶ ἀπηλλάσσοντο τῶν ἐνοχλοῦντων παθῶν.

Ταῦτα οὖν βλέποντες οἱ τοῦ διαβόλου ὑπουργοί, ἐμαίνοντο κατὰ τῆς λάρνακος ἐκείνης· καὶ σκεψάμενοί ποτε, ἀπερρίψαν ταύτην, συνέχουσαν καὶ τὸ ἅγιον σῶμα τοῦ Ἀποστόλου, ἐν τῇ θαλάσῃ, σὺν ἑτέραις λάρναξιν Ἁγίων Μαρτύρων τέσσαροι. Τούτου δὲ ὄλον γέγονεν, ἵνα καὶ ἡ τσαυτῆ θαλάσσα, ἦν διηλθον, ἀγιασθῆ δι' αὐτῶν, καὶ οἱ τόποι, καθ' οὓς ἡ θεία χάρις αὐτοὺς διεμέρισεν, εὐλογηθῶσι, καὶ ὁ Θεὸς θαυμασθῆ ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, κατὰ τὸ γεγραμμένον.

Τοὺς γὰρ μεγάλους τοῦ Πόντου ὑποπλεύσας κόλπους ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὰ στενά τοῦ Ἑλλησπόντου παραδραμῶν βάθη, τὸ Αἰγαῖόν τε καὶ τὸ τοῦ Ἀδρίου κατέλαβε πηλαγός, καὶ τὴν τῶν Σικελῶν περιφανῆ τε καὶ μεγίστην ἐν εὐωνύμοις καταλιπὼν νῆσον, ἔχων συνεπομένους αὐτῷ καὶ τοὺς ἐν ταῖς ἑτέραις λάρναξι καλλινίκους Μάρτυρας, Παππιανόν, Λουκιανόν, Γρηγόριον, καὶ Ἀκάκιον, νῆσῳ τῇ οὕτω καλουμένῃ Λιπάρει, προσωρμίσθη. Ὡς θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε! καὶ τίς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασιῶν σου;

Καὶ οἱ μὲν καλλινικοί Μάρτυρες, οἷά τινα Βασιλεῖα, ἐν ᾧ ἂν ἡρετίσαστο διαναπαύσασθαι, τὸν μέγαν καταλιπόντες Ἀπόστολον, αὐτίκα ἀθυπενώστησαν, ἔνθα ἂν ἕκαστον ἡ θεία κατασκηνῶσαι εὐδόκησε πρόνοια· Παππιανόν μὲν εἰς Ἀμιλῶν πόλιν Σικελίας, Λουκιανόν δὲ, ἐν Μεσσηνίᾳ, Γρηγόριον ἐν Κολίμῃ πόλει Καλαβρίας, καὶ Ἀκάκιον εἰς Ἀσκάλους, πόλιν οὕτω καλουμένην. Τότε Ἀγάθωνι, τῷ τὴν Ἐπισκοπὴν Λιπάρεως εὐθύνοντι, ὁ θεῖος ἑαυτὸν καταμηνύει Ἀπόστολος· καὶ παρευθὺς ὁ Ἐπίσκοπος σπεύσας, τὸ μέγα καὶ φρικῶδες ὡς εἶδε τεράστιον, θάμβους πλησθεὶς, « Πόθεν σοι οὗτος, ὦ Λίπαρις, ἀπεφθῆγγετο, ὁ πολὺς προσεγένετο πλοῦτος; ὄντως ἐμεγαλύνθης ὑπερβαλλόντως καὶ ἐδοξάσθης. Χόρευσον, σκίρτησον, ὑπόδεξαι χερσὶν οἰκείαις, καὶ βόησον πρὸς αὐτόν. Καλῶς παραγέγονας ὁ τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος. » Ταῦτα καὶ ἕτερα οὐκ ὀλίγα ὁ Ἐπίσκοπος εἰπὼν, καὶ ἐγκωμιάσας τὸν τε Ἀπόστολον καὶ τὴν νῆσον, κατέπαυσε τὸν λόγον.

Ἐπεὶ δὲ εἶδε τὴν θείαν ἀποκαταστήναι λάρνακα καὶ ἐν τόπῳ ἐπιστήμῳ, ἐν ᾧ καὶ θεῖος σηκός ἐμελλεν ἀνεγείρεσθαι εἰς δόξαν τοῦ πανευφήμου Ἀποστόλου, οἱ μὲν ἔλκοντες αὐτήν, πολλοί, ὑπήκουε δὲ οὐδαμῶς, οὐδὲ ἐκινεῖτο ἡ λάρναξ· ἕως ἀποκαλύψει θεία ὁ μακάριος Ἀγάθων, ζεύγος ἀγαθῶν δαμάλιων, καὶ λεπτοῖς ἀποδήσας κλωδίοις, τὴν παμμεγέθη ἐκείνην λάρνακα, τῇ τοῦ ἐνοικοῦντος δυνάμει, εὐκόλως εἴλκυσε ὅπου τὸ τοῦ Ἀποστόλου ὑπῆρξε θέλημα. Θαῦμα δὲ τι θαύμασι συνίετο μέγιστον, καὶ πολλοῖς ἴσως τῶν ἀμυήτων τῶν θείων τερατουργιῶν ἄπιστον. Νησιδίου γὰρ, Βουλκάνος μὲν λατινιστί, Πυρπύου δὲ ἑλληνιστί ὀνομαζόμενον, καὶ πηγὴν ἔχον νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἀναβράζουσαν, ὡς μόνον τὴν τοῦ Ἀποστόλου παρρησίαν ἦσθετο, ἐπειδὴ τῇ ἐγγύ-

τησι τὴν Λίπαριν κατέβλαπτε, θεῖα δυνάμει εὐθὺς ἀπο-
σπρὲν, ἑπτὰ σταδίους μακρὰν ὤχετο, τοῦ παρασυρμού,
ὡς περ ποταμίου ρεύματος, μέχρι τῆς σήμερον τὸ θαῦμα
ἀνακηρύττοντος. Ὁ παραδόξων θαυμάτων! ὦ ὑπερβα-
λόντων τερατουργημάτων! Πῶς τριαῦτα ἐν πάσῃ τῇ ἔφ'
ἤλιον διεγνώσται; Ἐπειδὴ δὲ ἀνήγειρε καὶ περικαλλῆ
ναὶν ὁ Ἐπίσκοπος τῷ Ἀποστόλῳ, καὶ ἐν αὐτῷ, ὡς πολύ-
τιμον θησαυρὸν, τὸ μακάριον ἐκεῖνο καὶ σεβάσιμον κατέ-
θετο Λειψανὸν σὺν τῇ λάρνακι, τίς δύναται ἐξεῖπειν τὰ
ἐκεῖσε ὀσημέραι γινόμενα θαύματα;

Ἐτῶν οὖν πλείστον παραδραμόντων, ἐν ἐσχάτοις και-
ροῖς, ἐν ταῖς ἡμέραις Θεοφίλου τοῦ Βασιλέως, τοῦ φρου-
ρίου, ἐν ᾧ ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος κατέκειτο, διὰ τὸ πλη-
θυνθῆναι τὰς ἀνομίας ἡμῶν, ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν συλ-
ληφθέντος, καὶ πάσης τῆς νήσου Λιπαρείως ἀοικητοῦ δια-
μεινάσης, ὁ τῆς πόλεως Βενένδου Ἄρχων, τὰ ἀποστολι-
κὰ θαύματα ἀναμαθῶν, πίστει ζεούση πρὸς τὸν Ἅγιον
κινήθει, ἐκ τῆς Ἀμαλφινῶν πύλεως ἀνδρας τινὰς ναυ-
σιπόρους προσκαλεσάμενος, καὶ τούτοις χρήματα ἱκανὰ
δοῦναι ἐπαγγελάμενος, ἤξίωσεν ἀπελθεῖν, καὶ τὸν πολύ-
τιμον ἐκεῖνον πρὸς αὐτὸν ἀνακομίσει θησαυρὸν· ὁ καὶ
ἐγένετο. Ὁ γοῦν ῥηθείς Ἄρχων, ἐκ πολλοῦ διαστήματος
τῆς Σαλαάσης ὦν, τὸν τε τοῦ τόπου Ἐπίσκοπον, καὶ πολ-
λοὺς ἄλλους τοῦ τε Κλήρου καὶ τοῦ πλείστου λαοῦ συγ-
κινήσας, πρὸς ὑπαντήν ἐξῆλθε τοῦ Ἀποστόλου· οὐ τὸ
Ἅγιον Λειψανὸν ἐν τῇ πόλει Βενένδου ἀγαγῶν, ἐν σε-
βασμίῳ τόπῳ κατέθετο. Ἐνθα καὶ ἰάσεις ἐπιτελῶν ὁ μέ-
γας Ἀπόστολος πᾶσι τοῖς ἐκεῖσε ἐδείκνυτο, εἰς δόξαν τῆ
ὑπεραγάθου Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου
Τίτου, Ἐπισκόπου Γορτύνης τῆς κατὰ Κρήτην,
μαθητῆ τῷ Ἁγίῳ Ἀποστόλῳ Παύλῳ.

Στίχ. Ἰτω παρ' ἡμῶν καὶ Τίτῳ βραχὺς τίτλος,
Τούτου τελευταίην τὴν ἐν εἰρήνῃ φέρων.

Οὐράνιον δάπεδον λάχες εἰκαδὶ Τίτ' ἐν
πέμπτη.

Τίτος ὁ μακάριος ἐκ Μίνως τοῦ Βασιλέως Κρήτης
εἴλκε τὸ γένος, ὡς φησι Ζηναῆς ὁ Νομικός, ὁ τὸν βίον
αὐτοῦ συγγραψάμενος, οὐ μέμνηται ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος
Παῦλος. Οὗτος οὖν ὁ μακάριος Τίτος, ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου
πολλὴν ἐπιδείξιμα σπουδὴν εἰς τὴν παρά τοῖς Ἑλλήσι
θαυμαζομένην παιδείαν, ἥδη εἰκοσαετῆς γεγονώς, ἀκούει
φωνῆς ἀνωθεν ἐνεχθείσης αὐτῷ· Τίτε, λεγούσης, δεῖ
σε ἐντεῦθεν ἐκδημῆσαι, καὶ τὴν ψυχὴν σου
σῶσαι· οὐ γὰρ ὀνήσει σε ἡ παιδεία αὕτη.
Ἐτι δὲ βουλόμενος τῆς αὐτῆς ἀκοῦσαι φωνῆς, (ἥδει
γὰρ τὰς ἐκ τῶν ἀγαλμάτων διὰ φωνῆς διδομένας πλά-
νας) ἐπισχῶν ἔτι χρόνον μικρὸν, προσετάχθη δὲ ὄραμα-
τος τὴν τῶν Ἑβραίων βίβλον ἀναγνῶναι· καὶ λαβὼν
τὴν τοῦ Ἡσαίου βίβλον, εὗρε ταύτην τὴν περικοπὴν·
Ἐγκαίνιζεσθε πρὸς με νῆσοι πολλαί, Ἰσ-
ραὴλ σώζεται ὑπὸ Κυρίου σωτηρίαν αἰώνιον
(Ἡσ. μέ. 16.).

Ὁ οὖν Ἀνθύπατος Κρήτης, ὁ καὶ θεῖος τοῦ Ἁγίου
Τίτου, ἀκούσας τὴν τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ σωτηρίον
γέννησιν, καὶ τὰς θαυματουργίας, ἃς ἐν Ἱεροσολύμοις
καὶ ἑτέροις τόποις ἐποίησε, συμβούλους τοὺς πρώτους τῶν
ἐν Κρήτῃ λαβὼν, ἀπέστειλε Τίτον ἐν Ἱεροσολύμοις, ὡς
ἱκανὸν ὄντα ἀκοῦσαι τε, καὶ εἰπεῖν, καὶ ἀγγεῖλαι τὰ ἀ-
κουσθέντα. Ὁ δὲ, παραγενόμενος, καὶ δεασάμενος, καὶ
προσκυνήσας τὸν Δεσπότην Χριστὸν, διέμεινεν ἐν Ἱερο-
σολύμοις, καὶ τῶν θαυμάτων τοῦ Χριστοῦ γέγονε θα-

τής. Εἶδε δὲ καὶ τὰ σωτήρια Πάθη αὐτοῦ, καὶ τὴν Τα-
φήν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν, καὶ τὴν θεῖαν Ἀνάληψιν, καὶ
τὴν τοῦ Παναγίου Πνεύματος εἰς τοὺς Ἁγίους Ἀποστό-
λους ἐπιδήμιαν καὶ καθοδὸν, καὶ πιστεύσας, συνηριθμήθη
τοῖς ἑκατὸν εἰκοσι, καὶ τοῖς τρισχιλίαις, τοῖς πιστεύσασιν
τῷ Κυρίῳ διὰ τῆς τοῦ Κορυφαίου Πέτρου διδασκαλίας.
Εἶτα χειροτονεῖται, καὶ ἀποστέλλεται μετὰ Παύλου διδά-
σκειν καὶ κηρύττειν τὸ Εὐαγγέλιον.

Παραγίνεται οὖν μετ' αὐτοῦ εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ εἰς
Σελύκειαν, καὶ Κύπρον, καὶ Σαλαμίνα, καὶ Πάφον.
Κἀκεῖθεν εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας, καὶ εἰς Ἀντιό-
χειαν τῆς Πισιδίας, καὶ εἰς τὸ Ἰκόνιον, εἰς τὸν Ὀνη-
σιφόρου οἶκον. Εἶτα εἰς Λύστραν, καὶ Δέρβην, παντα-
χοῦ σὺν τῷ Ἀποστόλῳ Παύλῳ τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον κη-
ρύττων. Ρουσίλου δὲ, τοῦ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβροῦ ὑπάρχον-
τος Τίτῳ, δευτέρου ἀνύοντος χρόνον εἰς τὴν τῆς Κρήτης
ἀρχὴν, παρεγένετο ἐν αὐτῇ Παῦλος καὶ Τίτος, ἔνθα
Ἐκκλησίαν ἐδείμαυτο. Ἐξελλόντες δὲ ἐκ τῆς Κρή-
της, ἦλθον εἰς τὴν Ἀσίαν· κἀκεῖθεν συνεκδημῆ τῷ
Παύλῳ μέχρι τῆς ἐν Ῥώμῃ αὐτοῦ ὑπὸ Νέρωνος ἀναι-
ρέσεως.

Τὸ δὲ ἐντεῦθεν, ὑπέστρεψον εἰς Κρήτην, κἀκεῖσε ἐπι-
σκοπούς καταστήσας καὶ πρεσβυτέρους, καὶ ἐν αὐτῇ ἀ-
ποστολικῶς διαπρέψας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. Ὁ δὲ
σύμπαξ τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνος γέγονεν ἔτη τέσσαρα καὶ
ἐννεήκοντα· ἦν γὰρ ἐτῶν εἰκοσιν, ὅτε ἐκ Κρήτης παρε-
γένετο εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἕως τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυ-
ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐτέλεσεν ἕνα ἐνιαυτὸν, καὶ
διέτριψεν ἑτέρους δέκα, καὶ χειροτονηθείς Ἀπόστολος ὑπὸ
τῶν κορυφαίων Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, διήνησε κηρύτ-
των τὸ Εὐαγγέλιον ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ· καὶ ἐν ταῖς
λοιπαῖς νήσοις, ἔτη ἕξ· καὶ ἐν τῇ πατρίδι· ἔτη δέκα. ἐκ
δὲ τούτων ὁ τῶν εἰρημένων ἐτῶν ἀριθμὸς συγκεφα-
λαιούται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν Μηνᾶ, Ἐπιφανίε, Γενναδίου, καὶ Ἰωάννου,
Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Ὁ κόσμος ἐκλέλοιπε τῆς Ἐκκλησίας·
Μηνᾶς γὰρ ἐκλέλοιπεν ἐκ τῶν ἐνθάδε.

Σπάσας τελευταίης Ἐπιφανίος μέθυ,
Κεῖται τραπεῖς εἰς ὕπνον εὐθύς τῷ κάρῳ.

Ἐπιφανίῳ, Γενναδίῳ ποιμέσι
Χριστοῦ, Ἰωάννη τε ὕμνον προσφέρω.

Ὁ μακάριος Μηνᾶς, κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουστινιανοῦ
τοῦ Βασιλέως, Πρεσβύτερος ἦν τῆς ἐν Κωνσταντι-
νουπόλει Ἁγίας Ἐκκλησίας. Προεβλήθη δὲ Ἀρχιεπίσκο-
πος ὑπὸ Ἀγαπητοῦ Πάπα Ῥώμης, ἀνελθόντος ἐν Κων-
σταντινουπόλει· ὅς, ἄνθιμον τὸν ἀρετικόν, τὸν ἐκ Τρα-
πεζοῦντος εἰς Κωνσταντινουπόλιν ὑπὸ τῶν ἀρετικῶν με-
τατεθέντα, καθηρηκῶς, τὸν μακάριον χειροτόνησε Μηνᾶν.
Καλῶς οὖν οὗτος ἰθύνας τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ τὰ τούτου
ποιμνιον ἐπαυξήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Συνεορτά-
ζονται δὲ καὶ οἱ προῤῥηθέντες Ἅγιοι Πατέρες.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῷ Ἁγ. Βαρθολ. Ὁδῇ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.
Μωρανθεῖσαν τῇ κακίᾳ Παναοίδιμε, τὴν
ἀνθρώπιότητά, νοσίμῳ ἄλατι, ἰάσω τῶν

λόγων σε, καὶ ψάλλειν ἔπεισας· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οὐρανὸς ὡς ὑψηλότατος γενόμενος, δόξαν Θεοῦ νοητῶς, ὑψηλοτάτη φωνῇ, κηρύττεις ὡς ἔνθεος, Μάικαρ Ἀπόστολος, ᾧ κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Υφαντὸν τῆς θείας χάριτος ἱμάτιον, Μάικαρ ἐνέδυσας, τοὺς γυμνωθέντας τὸ πρὶν, κακία τοῦ ὄψεως, καὶ ψάλλειν ἔπεισας· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Προστασίαν σε καὶ τεῖχος καὶ ἀντίληψιν, καταπλουτήσαντες, Θεογεννητορ ἀγνή, οἱ δὲλοί σε πάντοτε, πίστει βρωμέν σοι· Καίρε γέφυρα, ἢ πρὸς Θεὸν μετάγουσα, τοὺς ἐκ γῆς εὐλογημένη.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Μίαν Θεότητα ὑμνεῖν, μίαν κυριότητα σέβειν, Τίτος διδάσκων τῆς βροτῆς, πολυθεομανίας ἀπήλλαξεν, εὐσεβῶς ἀνακραζόντας· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Νενεκρωμένη τῇ ψυχῇ, ἄψυχον οἱ σέβοντες ὕλην, τὸν νεκρωθέντα δι' ἡμᾶς, ζωοδότην Θεὸν κατενόησαν, ὑπὸ σοῦ παιδευόμενοι, Μαθητὰ καὶ μυστολέκτα τῶν ἀπορρήτων.

Ως ἀληθείας ὑπουργός, ψεῦδους καθαιρέτης ἐφάνης· καὶ ὡς τοῦ Παύλου μαθητῆς, διωγμοὺς καὶ κινδύνους ὑπέμεινας, σὺν αὐτῷ μέλπων Ἐνδοξε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη ἀρεταῖς, τῷ Παμβασιλέως παρέξης, ἐκ δεξιῶν τῷ ἐκ τῶν σῶν, σαρκωθέντος αἱμάτων Ἀνύμφευτε, ἐκτενῶς ἰκετεύουσα, λύτρωθῆναι ἀπὸ πάσης ἡμᾶς ἀνάγκης.

Τῷ Ἁγ. Βαρθολ. Ὡδὴ ἢ Παῖδας εὐαγεῖς.

Ρεῖθροις προσκλυζόμενος ἐνθέοις, Ἐδέμ ποταμὸς ὡς ἐκπεπόρευσαι, ἄρδων τὴν ὑψηλὸν, ταῖς διδασκαλίαις σε, καὶ τὰ τῆς πλάνης ἕδατα, ξηραίνων χάριτι, καὶ κρίζων· Τὸν Σωτῆρα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ο Λόγος ὡς θεῖον θεολόγον, τὰ λόγου ἐπέκεινα μύησας σε, βέλος ὡς σωτήριον, κόσμῳ ἐξαπέστειλε, κατατιτρώσκων σύστημα, δυσμενές Ἐνδοξε, καὶ σώζων τῆς πιστῶς μελωδούντας, καὶ ὑπερυψούντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σταλάζον ὡς ὄρος ἀνεφάνης, τὸν θεῖον γλυκασμὸν Ἀξιοθαύμαστε, θαλάσσαν διέσχισας,

τρίβον μετὰ θάνατον, ταῖς θείαις δυνάμεσι προσπεραιούμενος, τὰ ταύτης ἀποτύπῳς πελάγη, σὲ δορυφορούντων, γενναίων Ἀθλοφόρων. Θεοτοκίον.

Τοὺς νόμους τῆς φύσεως λαθοῦσα, καὶ τίπτεις καὶ μένεις ἀειπάρθενος· Λόγον γὰρ ἐκύησας, ἄνθρωπον γενόμενον, ὑπερβολῇ χρηστότητας, ᾧ πάντες κρίζομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου. Ὁ αὐτὸς Εἰρμός.

Ρανίσιν αἱμάτων σου ἐσθέσθη, τὸ πῦρ τῆς ἀπάτης τὸ ἀλλότριον· νόσοι ἐδιώχθησαν, δαίμονες ἠλάθησαν, τῇ πρὸς Θεὸν δεήσει σου, Τίτε Ἀπόστολε· διό σε ὡς θειάποντα θεῖον, τοῦ παμβασιλέως Χριστοῦ ἀνευφημοῦμεν.

Ολος τῷ Θεῷ ἱερωμένος, καὶ θείαις ἡγλαῖσμένος Τίτε χάρισι, Λόγον τὸν σωτήριον, πᾶσι διετραίνωσας, τὸν ἀλογίας πάνσοφε, ἡμᾶς ῥυσάμενον, τοὺς πίστει ἀληθεῖ εὐλογούντας, καὶ ὑπερυψούντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φωτὸς καθαρῶτατον δοχεῖον, ἐγένου καταφωτίσας τὴν ὑψηλὸν, θείοις ἀμαρύγμασι, Τίτε ἀξιάγαστε· καὶ ἀμαυρώσας ἔνσασιν, παρανομούντων ἐχθρῶν, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε ἐβόας, καὶ ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρομφαία ἢ πάλαι στρεφομένη, τὰ νῶτα Παρθένε νῦν μοι δίδωσι, Λόγον ὅτι ἔτεκες, σάρκα περικείμενον, καὶ ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι κατανοούμενον· ὃν τρέμουσιν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, καὶ δοξολογῆσι βροτοὶ εἰς τῆς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
• τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἀπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον
• ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῆτε εἰς πάντας
• τοὺς αἰῶνας.

Τῷ Ἁγ. Βαρθολ. Ὡδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Αγγελὸς ἑορτῆν, τῇ μνήμῃ σου σήμερον, τῶν Ἀποστόλων χορὸς, Μάρτυρες ἀγαλλονται, καὶ τῶν Δικαίων πάντων τὰ πνεύματα· οἱ δὲ πιστοὶ τοῖς ὕμνοις σε καταγεραίρομεν, καὶ βρωμέν· Πάσης ἡμᾶς θλίψεως, Μαθητὰ τῷ Χριστῷ ἀπολύτρωσαι.

Τὸ διὰ Σταυροῦ, μακάριον Ἐνδοξε τέλος δεξιόμενος, σύμμορφος γεγένησαι, τῶν παθμάτων τοῦ Διδασκάλου σου, καὶ κοινωνὸς λαμπρότητος, καὶ θείας δόξης αἰεὶ, σὺν Ἀγγέ-

λοις τούτῳ παριστάμενος, καὶ ἀρρήτου φωτὸς ἀξιούμενος.

Πλῆσιφαις, καὶ εὐσημος μνήμη σου, ἡμῖν ἐπέλαμψεν, ἅπαντας φωτίζουσα, Χριστοῦ· αὐτόπτα Βαρθολομαῖε σοφέ· ἐν ἧ παρακαλοῦμέν σε, μνήσθητι πάντων ἡμῶν, ἐναντίας πάσης περιστάσεως, ταῖς εὐχαῖς σε ἡμᾶς ἐκλυτρούμενος. Θεοτοκίον.

Νέκρωσον ἡμῶν, σαρκὸς τὰ φρονήματα, Θεοκυῆτορ ἀγνή· στήσον τῶν παθῶν ἡμῶν, τὴν καταγιῖδα, παῦσον τὸν κλυδῶνα, καὶ λογισμοῖς ὀχύρωσον ἐνθέοις ἄχραντε, τὰς καρδίας. πίστει τῶν τιμώντων σε, προστασία ἡμῶν ἀκαταίσχυντε.

Τῆ Ἁγίῃ Τίτῃ. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ολῆν σε τὴν πρὸς τὸν Λυτρωτὴν ἀγάμενος, καὶ ἀγάπην καὶ πεποίθησιν, ἔλκει συνέδημον ἔ Παῦλος, σὺν σοὶ τὸ ἱερόν Εὐαγγέλιον, τοῖς ἔθνεσι κηρύττων Ἀπόστολε· ὅθεν σὺν τῷ σε γεραίρομεν.

Νόσους ἐκδιώκεις τῶν πιστῶν, δαιμόνια, ἀπελαύνεις Δεῖα χάριτι, Κρήτης ὁ μέγας πολιοῦχος, πρωτόθρονός τε ταύτης ὁ ἐνθεός, φωστήρ ὁ διαυγής καὶ οὐράνιος, Τίτε Δεόφρον ἀξιάγαστε.

Ος ἥλιος ἔλαμψεν ἡμῖν ἡ μνήμη σε, φρυκτωρίαις ταῖς τοῦ Πνεύματος, ὅλη φαιδρῶς ὠραϊσμένη, τὰ νέφη τῶν παθῶν ἐκδιώκουσα· ἵν' πίστει τοὺς τελούντας διάσωζε, Τίτε παμμακάρα ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Σειράς τῶν πταισμάτων μου Ἀγνή διάλυσον, μεσιτεία σου πανάμωμε· λύσον τὸ σκότος τῆς ψυχῆς μου· τὸν σάλον τῶν παθῶν μου κατεύνασον· τοὺς μάτην πολεμοῦντάς με σύντριψον· σῶσόν με σῶσον Ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

- » Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
- » κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένη
- » Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλασθήματι, τῷ
- » κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάν-
- » τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου.

Τῶν Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τὴν ἱεράν κατάθεσιν, τοῦ σεπτοῦ σου Λειψάνου, Βαρθολομαῖε πάνσοφε, ἐορτάζοντες πόθῳ, ἀνευφημοῦμέν σε πίστει· ἐξ Ἐφῶς γὰρ μάκαρ, πρὸς νῆσον τῆς Διπάρεως, παραδόξως ἐκπλεύσας, ταῖς θαυμασταῖς, σοῦ πορείαις ἅπασαν τὴν Ἑσπέραν, ἐφώτισας Ἀπόστολε, τοῦ Χριστοῦ Δεοκλήρῳ.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου, ὄμιον.

Μύστα τῆς Δείας χάριτος, καὶ Ἀπόστολε Τίτε, σὺν Παύλῳ τῷ Δεόφρονι, πρέσβευε τῇ Τριάδι, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ ἡμῖν τοῖς τελούσι, τὴν παναγίαν μνήμην σου, καὶ σὲ πόθῳ τιμῶσι, τῶν δυσχερῶν, καὶ πταισμάτων λύσιν καὶ σωτηρίαν, καὶ δόξαν καὶ λαμπρότητα, οὐρανῶν Βασιλείας. Θεοτοκίον.

Σὺν ἀσώματοις τάξεσι, σὺν Μαρτύρων χορείαις, σὺν Ἀποστόλων τάγμασι, σὺν Προφήταις καὶ πᾶσι, Δικαίοις ὡς Θεομῆτορ, ἀνυμνοῦμέν σε Κόρη· καὶ γὰρ Θεὸν ἐγέννησας, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, διὰ Σταυροῦ, καθελόντα Ἀδου τὴν τυραννίδα, καὶ σώσαντα πανύμνητε, ἅπαν βρότειον γένος

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τέσσαρα.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Θεῖον ἐπαφῆκέ σε, ὡς ποταμὸν παμμακάριστε, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν, ὕδατα ξηραίνοντα, τῆς πολυθείας, ἀρδοντα τὸν κόσμον, ρεῖθροις ἐνθέων διδαχῶν, Βαρθολομαῖε καὶ κατακλύζοντα, τῆς πλάνης τὰ ζιζάνια, καὶ τῶν δεινῶν ἐξαιρούμενον, τοὺς πιστῶς πειθομένους σοι, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε.

Ηλιον καθάπερ σε, Ἀνατολῆς ἐξορμώμενον, καὶ πρὸς Δύσιν δυόμενον, πορείαις αἰοίδιμε, ταῖς ἐπὶ ὑδάτων, σαφῶς γενομέναις, ἐπεγνωκότες οἱ πιστοί, τῆς παραδόξου ἐπιδημίας σου, ἀνάμνησιν ἐτήσιον, ἐπιτελοῦμεν γεραίροντες, τὰ πολλὰ σε θαυμάσια, τῆ Κυρίου Ἀπόστολε.

Νεκρὸς ἐπιτύμβιος, θαλασσοπόρος γεγένησαι, ἐξ Ἐφῶς ὀρμώμενος, σὺν Μάρτυσι πάνσοφε, καὶ πρὸς Δύσιν φθάνων, ἄδυτε φωσφόρε, τῆς Ἐκκλησίας τῆ Χριστῆ, Βαρθολομαῖε θεομακάριστε· ἐν ἧ ἀναπαυσάμενος, πᾶσι τῶν κόπων ἀνάπαυσις, καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσις, θαυμαστῶς ἐχρημάτισας.

Θεῖαις ἀναλάμψεσι, καταυγασθεῖς τὴν διάνοιαν, ὡς ἀκτῖς συμπεπόρευσαι, ἠλίῳ φωτίζοντι, τὰ ἐσκοτισμένα, Παύλῳ Δεῖῳ Τίτῃ καὶ σὺν αὐτῷ πᾶσαν τὴν γῆν, τῆς βαθυτάτης νυκτὸς ἀπήλλαξας· διό σε μακαρίζομεν, ὡς Ἰεράρχην. Δεόληπτον, ὡς Ἀπόστολον ἐνθεον, πρεσβευτὴν ὡς Δερμότατον.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Η σοφία τοῦ Θεοῦ, ὁ συναϊδίος Λόγος τοῦ Πατρὸς, καθὼς ἐν Εὐαγγελίοις προέφη, τῷ εὐφωρᾷ κλήματα, ὑμεῖς ἐστε πανεύφημα.

Ἀπόστολοι, οἱ τὸν βότρυν τὸν πέπειρον καὶ
τερπνόν, ἐν τοῖς κλάδοις ὑμῶν φέροντες· ὃν οἱ
πιστοὶ ἐσθίοντες, ἐπιστοιχοῦμεν γεῦσιν πρὸς
εὐφρόσυνον. Βαρθολομαῖε θεόληπτε, καὶ τίτε
καύχημα τῆς Κρήτης, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε,
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Μακαρίζομέν σε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Κο
ρινθ. α'. Ἐπιστ.

Ἀδελφοὶ ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους.

Ζῆτει Κυριακῇ Δεκάτῃ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὑμεῖς ἐσε τὸ φῶς τῆ Κόσμου.

Κοινωνικόν· Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Τῆ ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀδριανοῦ
καὶ Ναταλίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'.
καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὴν ὑπέριτον ἀθλησιν, τὰ γενναῖα παλαι-
σματα, τῶν Μαρτύρων ἐνδοξε θεασάμε-
νος, αὐτομολεῖς πρὸς τὰ σκάμματα, ἀνδρείω
φρονήματι, ἀφειδήσας τῆς σαρκός, δι' ἀγάπην
τὴν ἐνθεον· ὅθεν ἦνυσας, τοὺς γενναίους ἀγῶ-
νας, ταπεινώσας, τὴν ὄφρυν τοῦ ἀντιπαύλου,
Ἀδριανὲ καρτερώτατε.

Ταῖς εἰρκαῖς συγκλειόμενος, τοῖς βουνεύ-
ροις τυπτόμενος, τοῖς κλοιοῖς αἰοῖδιμε
βαρυνόμενος, καὶ τοῖς μοχλοῖς συνθλιβόμενος,
σὺν πλείοσι Μάρτυσι, σὺν αὐτοῖς τῶν ἀγαθῶν,
οὐρανίων ἐπέτυχες, ἐπαλείφουσαν, τὴν ὁμόζυ-
γον ἔχων Ναταλίαν, τὴν Θεῷ πεποθημένην,
Ἀδριανὲ γενναϊότατε.

Τὸν Ἀδαμ ἢ ὁμόζυγος, Παραδείσου ἐξώρισε,
συμβουλία ὄφειως· Ναταλία δὲ, Ἀδριανὸν
πρὸς Παραδείσον, πανσόφως εἰσήγαγεν, ἱεραῖς
προσλαλιαῖς, νομβετοῦσα διδάσκουσα, τὰ ἐπί-
πονα, τῆς ἀθλήσεως φέρειν οὐρανίους, ἀντιδό-
σεις προξενοῦντα, καὶ αἰωνίζουσαν εὐκλειαν.

Δόξα, Ἦχος α'. Ἐφραῖμ Καρίας.

Ζῆλος ἀνδρὸς εὐσεβοῦς, εἴλκυσε γυναῖκα
θεοφιλῆ, πρὸς παραινεσιν παιδρῶν. Ἀ-
δριανὸς γὰρ ὁ πανάριστος, Ναταλίας τῶν ῥη-
μάτων ὑπαχθεῖς, ἀθλήσεως τὸν δρόμον ἐκτετέ-

λεκεν. Ὡς γυναικὸς θεοφιλῆς! ἔχ' ὡς γὰρ Εὐα-
τῷ Ἀδαμ ἠνεγκε φθορὰν, ἀλλὰ ζωὴν ἀληκτον
τῷ συζύγῳ προεξένησε. Ταύτην σὺν τῷ ἀνδρὶ
ἐπαινῶντες, βοήσωμεν Χριστῷ· Δὸς ἡμῖν βοή-
θειαν, ταῖς πρεσβείαις τῶν Ἀγίων σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἰῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Ε'κ τῆς ἀγίας εἰκόνας τῆς σῆς Πανάχραντε,
ἰάσεις ἰαμάτων, χορηγοῦνται ἀφθόνως,
τοῖς πίστει προσιοῦσιν· ὅθεν καμμοῦ, τὰς ἀσθε-
νείας ἐπίσκεψαι, καὶ τὴν ψυχὴν μου ἐλέησον ἀ-
γαθῇ, καὶ τὸ σῶμα μου θεράπευσον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σὲ τὸν ἄμνον καὶ ποιμένα ἐπὶ τοῦ ξύλου Σω-
τήρ, ἢ σὲ ἀγνώως τεκούσα, ὡς εἴωρα Θεέ μου,
θρηνησα ἀνεβόα· Τέκνον ἐμόν, φῶς τῆ Κόσμου
γλυκύτατον, πῶς ἐπὶ ξύλου ὀρώ σε τῆ σαυρικῆ,
ὡς κακούργον ἀναρτώμενον;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πορφύραν ἐξ αἵματος τῆ σῆς, Μάρτυς κατε-
φοίνιξας, στολὴν μεθ' ἧς τῷ Δεσπότῃ σου,
ὡς ἢ ὑπόσχεσις, νῦν συμβασιλεύεις, ἄθλων ταῖς
λαμπρότησι, καὶ θείαις καλλοναῖς σεμνυνόμε-
νος. Χριστὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός.

Αδριανὲ Μάρτυς ταῖς ὁδῆς, τῶν παθῶν ἐξέ-
κλινας, τῷ σωτηρίῳ ἀγόμενος, δρόμῳ πα-
νεύφημε· καὶ πρὸς τὰς ἀφθάρτους, μονὰς κατε-
σκήνωσας, σὺν πᾶσι τοῖς Χριστῷ πειθαρχήσασι
μεθ' ὧν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ.

Ω σαῦμα καινὸν καὶ ἀληθῶς, μέγα καὶ
παραδόξον! πῶς Ναταλία ἢ πάνσοφος,
τὸν ταύτης σύζυγον, πείθει ὑπομεῖναι, ξίφη
κατατέμνοντα; τίς εἶδέ τι τοιῦτον; τίς ἠκυσεν;
ὃν περ ἐκέκτητο, ὀφθαλμὸν βίβη πρὸς θάνατον,
ἐπεπόθει, προδοῦναι σωτήριον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ω ζεῦγος ἄμωμον, καὶ ἐκλεκτὸν τῷ Κυ-
ρίῳ! ὦ πεποθημένη δυάς, καὶ πεφιλημέ-
νη Χριστῷ! ὦ συζυγία ἀρίστη καὶ μακα-
ρία! Τίς οὐκ ἐκπλαγῆ ἐν τούτῳ ἀκουτισθεῖς,
τὰς τούτων ὑπὲρ ἀνθρώπον πράξεις; πῶς τὸ
θῆλυ ἠνδρίσατο κατὰ τοῦ πικροῦ τυράννου,
καὶ τὸν ταύτης σύνευνον ἐνεύρωσε, μὴ ὑπεν-
δοῦναι τοῖς δεινοῖς, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς πίστεως
ἐλεσθαι τὸ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν; Ὡς θεοπλόκων
ῥημάτων Ναταλίας τῆς σοφῆς! ὦ παραινεσῶν

θείων, τοὺς οὐρανοὺς διασχουσῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν θρόνον τοῦ μεγάλου Βασιλέως, Ἀδριανὸν τὸν ἐνδοξὸν γνῶριμον καταστησασῶν! Ἀλλ' ὦ ξυνωρίς ἀγία, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Θεῷ ἰκετεύσατε, τῶν ἐκ πόθου τελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν, πειρασμῶν ῥυσθῆναι καὶ πάσης θλίψεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ο ῥῶσά σε σαυρέμενον, Χριστὴ ἢ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα· τί τὸ ξένον ὁ ὄρω, μυσῆριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Αναφαίρετον ὄλβον ἠγήσω, τὴν σωτήριον πίστιν τρισμάκαρ· καταλιπὼν τὴν πατρῶαν ἀσέθειαν, καὶ τῷ Δεσπότη κατ' ἴχνος ἐπόμενος, κατεπλουτίσθης ἐνθεοῖς χαρίσμασιν· Ἀδριανὲ ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχης, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρών.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπειρῷ.

Εν τῇ νυκτί με τοῦ βίου ὑπνω δεινῷ, συσχεθέντα πράξεις, μετανοίας πρὸς τὸ φῶς, ὁ Θεὸς ἐξέγειρον εὐχαῖς, τῶν Μαρτύρων σε Χριστέ, ἵνα δοξάζω σε.

Απὸ χειλέων σαζόντων τὸν γλυκασμόν, τῆς ἐνθεοῦ γνώσεως, γλυκανθεὶς Ἀδριανέ, τὸν ἴόν ἐξήμεσας τῆς πρὶν, ἀγνωσίας ἀληθῶς Θεομακάριστε.

Ανατολῆς λαμπροτέραν ἠλιακῆς, τὴν ψυχὴν ὡς ἔχουσα, τῆς ἀθλήσεως πρὸς φῶς, συκωθεῖς ὁμόζυγον τὸν σὸν, Ναταλία, γυναικῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Θεοτοκίον.

Τὸν σεαυτῆς δεξαμένη Δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἀγνή, τῶν κτισμάτων, ἀληθῶς ἐδείχθης Δέσποινα.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς σὺ.

Δεσμὰ φυγῶν εἰδωλικῆς, ματαιότητος Μάρτυς, συνεδέθης τῷ πόθῳ, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ· καὶ τοῖς δεσμοῖς τῶν αὐτῶ, ἀθλοφόρον, χαίρων ἐκοινωνήσας.

Μοχλῷ τὰ σκέλη σιδηρῷ, συνθλαττόμενοι πάντες, Ἀθλοφόροι Κυρίου, ἀσεβείας τὰ ὄστα, ὑπομονῆς τῷ μοχλῷ, καὶ ἀνδρείας, ὄντως συνετρίψατε.

Πυρὶ ἀγάπης θεϊκῆς, τὴν ψυχὴν φλεγόμενην, τοῦ συζύγου ἐξῆψας, τὸν ἔρωτα εἰς Χριστὸν, τὸν πόθον τὸν τῆς σαρκός, Ναταλία, τέλεον μισήσασα.

Θεοτοκίον.

Τὸ θεῖον τόκος σε Ἀγνή, πᾶσαν φύσεως τάξι, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ· καὶ τεκῆσα, μένεις ἀειπαρθένος.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, • ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σε ἀγαθῆ, καὶ σερωσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Ἦν Σοφίαν.

Τῶν Μαρτύρων τοῖς πόνοις περιπλακείς, καὶ ἀνδρείως τῇ πίστει καθοπλισθείς, προθύμως ἀνέθηκας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· καὶ τοῦ ἐχθροῦ κατέβαλες, τὸ θράσος τῇ χάριτι, Ἀδριανέ παμμάκαρ, Χριστοῦ Μάρτυς ἐνδοξε· ὅθεν Ναταλία, ἐναθλοῦντα ὄρωσα, ἐπήλειφε λόγοις σε, σωτηρίοις πανεύφημε. Διὰ τῆτο βοῶ μέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένη Μητηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς με τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, θεράπευσον δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, σφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος. Ὀἴμοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἠνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; Τότε Δέσποινα βοήθειά μου γενοῦ, καὶ προστατίς θερμοτάτος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ δοῦλός σου ἄχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ἀδίκως ὑψούμενον, θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἀβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγγισθῆτε καὶ δώρησαι αἶν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σε, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Χριστὸν οἱ Μάρτυρες, ἰσχύι τιθέμενοι, τὸ ἀνίσχυρον θράσος τῶν διωκτῶν, ὄντως κατεπάτησαν, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, οὐρανὸν δὲν ἐκομίσαντο.

Οἰκειοῖς αἵμασι, στολὴν ἐξύφανα, σεαυτῶ ἀφθαρσίας ἀποβαλὼν, τῆς φθορᾶς τὸ ἔνδυμα· καὶ τῷ Θεῷ Ἀδριανέ, μετὰ δόξης νῦν παρίστασαι.

Ἰχῶροι πάντοθεν, περιρρέομενον, τῶν Ἁγίων τὸ αἷμα, μύρον Θεῷ, ὄντως προσενήνεται, τὴν σηπεδόνα τῆς πλάνης, ἐκκαθαῖρον κραταιότατα.

Δολίοις ῥήμασιν, Ἀδαμ πεπλάνηται, τῆς συζύγου· τοῖς σοῖς δὲ Ἀδριανός, πλάνης ἀπαλλάττεται, καὶ πρὸς Παραδείσον χαρᾶ, Ναταλία εἰσοικίζεται. Θεοτοκίον.

Ὡς ὄντως ἀφθεγκτα, καὶ ἀκατάληπτα, τὰ τῆς σῆς Θεοτόκε θεοπρεποῖς, πέφυκε κηρύσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανῷ, ἀειπάρθενε μυστήρια.

ᾠδὴ ε'. Τῷ θεῷ φέγγει σου ἀγαθῆ.

Δεκάς διπλῆ ἡ τῶν Ἀθλητῶν, σὺν σπλῆ τριάδι τῷ Χριστῷ, νῦν συνδεόμενοι ἔλυσαν, δέσιν ἀσεβείας ὄντως ἀνίσχυρον, ἰσχυρὴ τῆς Τριάδος οἱ γενναιότατοι.

Ἡλιος ὡσπερ μέσον ἑστῶς, ἀστρῶν φαιινῶν Ἀδριανέ, τῶν σῶν συνάθλων ἀπήσπραφας, φέγγος εὐσεβείας τῆς ἀσεβείας ἀγλὺν, διώξας καὶ φωτίσας κόσμου τὰ πέρατα.

Δρόσος ῥημάτων σου τῶν σεπτῶν, ἴαμα τῶν πόνων ἀληθῶς, τοῦ σου συζύγου γεγένηται, ἀπογενομένων τῇ τῶν κρειττόνων στοργῇ, θεόφρον Ναταλία, Μαρτύρων σύσκηνε.

Θεοτοκίον.

Τοὺς Θεοτόκον σὲ ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθῆ, ὑμολογοῦντας διάσωσον· σὲ γὰρ προσασίαν ἀκαταμάχητον, κεκτῆμεθα, τὴν ὄντως Θεογεννήτριαν.

ᾠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Χριστῷ κυβερνώμενοι, τῇ παλαμῇ ἀβλαβῶς, τῆς ἀθείας πέλαγος, διηλθετε καὶ ὄρμω τῷ γαληνῷ, τῆς ἀνω λαμπρότητος, Ἀθληταὶ τῷ Κυρίου προσωρμίσθητε.

Ὡς ἀνθη μυρίζουσι, τῶν ἀγώνων σου σοφῆ, τὰ ὑπὲρ φύσιν ἔπαθλα· καὶ γὰρ Θεοῦ ἐδείχθης Ἀδριανέ, εὐῶδες θυμίαμα, τῷ πυρὶ τῶν βασιάνων πυρπολούμενος.

Τῷ κάλλει τῆς πίστεως, ἡ ἀγία σου ψυχῆ, ὠραῖσμένη πάνσεμνε, καὶ τὸ κάλλος

ζητοῦσα ὡς ἀληθῶς, Χριστοῦ τὸ ἀμήχανον, Ναταλία τοῦ πόθου οὐ διήμαρτες.

Θεοτοκίον.

Ἡπάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς, τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν μετὰ τὸν ἄστατον καὶ δεινόν, κατεύνασον τάραχον, καὶ γαλήνην παραύχου τῇ καρδίᾳ μου.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψημένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλυδῶνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σὺ προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἰνυναϊκὸς θεόφρονος, τοὺς θεοὺς λόγους, ἐν καρδίᾳ θεόμενος, Ἀδριανέ Μάρτυς Χριστῷ, ἐν ταῖς βασιάνοις προσεδραμε, σὺν τῇ συζύγῳ, τὸ στέφος δεξάμενος. Ὁ Οἶκος.

Καιρὸς ἐπέστη τοῖς πιστοῖς, χαρμόσυτος ἡμέρα Ἀδριανῷ τῷ θεῷ· ἐνθέως εὐφρανθῶμεν, ἀναβῶντες πρὸς αὐτόν· Μάρτυς τοῦ Κυρίου, ὁ τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν σαφῶς ἀγωνισάμενος, καὶ στέφος οὐρανόθεν δεξάμενος τῆς δικαιοσύνης, ἀπὸ πάσης ἐπιηρείας τῆ ἀλλοτρίης ἡμᾶς ῥῦσαι πάντας· ἰασίν τε ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἐξαπόστειλον ἡμῖν· καὶ τὴν κληῖδα πᾶσαν τοῦ νοῦς ἐκκαθαρον οὐρανόθεν, σὺν τῇ συζύγῳ τὸ στέφος δεξάμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.

Στίχοι.

Ἀδριανοῦ τέμνουσι χεῖρας καὶ πόδας
Χεῖρες πονηρῶν, ὧν φονοδρόμοι πόδες.

Ἐν τῷ βίῳ σύννευος, ἐν δὲ τῷ πόνῳ
Ἀδριανῷ σύσκηνος ἡ Ναταλία.

Ἀδριανὸς τμήθη χεῖρας πόδας εἰκαδὶ ἔκτη.

Ο Μάρτυς Ἀδριανός, καὶ Ναταλία ἡ αὐτοῦ γαμετή, ὑπῆρχον ἐκ πόλεως Νικομηδίας. Ἐν τῇ δευτέρῳ οὖν περιόδῳ τοῦ Μαξιμιανοῦ, συνελήφθησαν ἄνδρες Χριστιανοὶ τὸν ἀριθμὸν εἰκοσιτρεῖς, οἱ ἐν τοῖς σπηλαίοις ἐκρύπτοντο, καὶ πλείστοις αἰκισμοῖς ὑπεβλήθησαν. Τούτους ἠρώτησε, πρὸ τοῦ μαρτυρῆσαι, ὁ Ἀδριανός· Ἀντί τίνος ὑφίστασθε τὰς ἀνοπιστοὺς ταύτας καὶ θανάτους τιμωρίας; Αὐτῶν δὲ ἀποκριθέντων· Ἴνα κερδίσωμεν τὰ παρά τοῦ Θεοῦ ἡτοιμασμένα ἀγαθὰ τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχουσιν, ἃ οὔτε ἀκοῆ ἀκούσαι, οὔτε λόγος δύναται παραστήσαι· εὐδὺς ὁ μακάριος Ἀδριανός, ὑπὸ τῆς θείας χάριτος κατανοήσας, τοῖς ταχυγράφοις εἶπε συντάξαι καὶ αὐτοῦ τὰ ἔνδυμα μετὰ τῶν Χριστιανῶν· ἡδέως γὰρ, ἔφη, συναποβαλεῖμαι αὐτοῖς. Τῶν δὲ καὶ γραψάντων, καὶ σιδήροις

αὐτὸν ἀσφαλισμένων, ὡς ἔγνω ταῦτα ἡ Ναταλία, δι' ἄλλο τι συλληφθῆναι αὐτὸν οἰηθεῖσα, καὶ γενομένη περιπαθῆς, εἶτα τὴν αἰτίαν μαθοῦσα, φαιδρῶν περιβαλομένη στολῆν, ἐπὶ τὸ θεσμοτῆριον ἔσπευσεν. Εἰσελθοῦσα δέ, τὰ περικείμενα κλειὰ τῷ Ἁγίῳ ἠδέως κατησπάζετο· ἐμακάριζέ τε αὐτὸν τῆς προθυμίας, καὶ ἀσάλευτον πρὸς τὰς ἐπιφορὰς τῶν βασάνων μένειν παρήνει, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ Ἁγίους παρεκάλει ὑπὲρ αὐτῆ εὐχέσθαι.

Ἀλλὰ τότε μὲν, παραινέσει τοῦ Μάρτυρος Ἀδριανοῦ, ἡ Ναταλία εἰς τὸν ἑαυτῆς ὑπέστρεφεν οἶκον. Μετ' ὀλίγον δέ, εἰσαγωγῆς αὐτῷ μεθ' ἡμέραν πρὸς τὸν τύραννον ἐλπίζομένης, συνταξάμενος τοῖς ἐν φρουρᾷ Ἁγίοις, καὶ μισθὸν δὲς τοῖς φυλάσσουσιν, ἀπῆλθε μινύσαι τῇ Ναταλία, ὅπως ἐπιστῆ τῇ τελειώσει αὐτοῦ. Ἡ δέ, λογισαμένη, δεῖσαντα αὐτὸν τὰς βασάνους, ἀπομέσασθαι τὸν Χριστὸν, καὶ τῆς φρουρᾶς ἀφεθῆναι, τὴν Σύραν ἀπέκλεισε κατ' αὐτοῦ, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἄρνησιν ὀνειδίζουσα, καὶ φιλόφυγον καὶ δειλὸν ἀπεκαλοῦσα, καὶ τῆς φοβερᾶς ἀναμιμνήσκουσα ἀπειλῆς, ἣν ὁ Χριστὸς τοῖς αὐτὸν ἀθετοῦσιν ἠπέλιψε· καὶ ἑαυτὴν ἀθλίαν ἀποκαλοῦσα, ὅτι οὐδὲ ἐν ἡμέρᾳ ὄλη γαμετὴν Μάρτυρος κληθῆναι παρέμεινεν αὐτῇ, ἀλλὰ τὴν ἐλπισθεῖσαν μακαριότητα ἀθροῦν ἐπαναστάσῃ ποθεν διεδέξατο δύσκληια. Ὡς δὲ ἐφ' ᾧ ἦκεν ἔγνω, μεταβαλοῦσα, τὰς τε Σύρας αὐτῷ ἀνεπέτασε, καὶ προσφῦσα, περιχαρῶς κατησπάζετο· καὶ εὐθύς, ὡς εἶχε, τὴν πρὸς τὸν τύραννον μετ' αὐτοῦ ἐποιεῖτο πορείαν.

Εἰσάχθη οὖν πρὸς τὸν Βασιλέα ὁ Ἅγιος· καὶ τὸν Χριστὸν εἶναι Θεὸν ὁμολογήσας, τύπτεται ξύλοις πρηνῆς κείμενος. Ἀνατραπεῖς δὲ ὑπτίος, τοσοῦτον κατὰ τῆς γαστρὸς αἰκίζεται, ὡς ὀφθῆναι καὶ τὰ ἔνδον ὑπογάστρια αὐτοῦ. Ἦν δὲ, ὅτε ταῦτα ἔκασχεν, ἐτῶν εἰκοσιοκτώ. Εἶτα σὺν τοῖς λοιποῖς Ἁγίοις ἀκρωτηριάζεται, αὐτὸς πρῶτος τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἐκκοπεῖς, καθ' ἐν ἑκαστον τῆς Ναταλίας προσλαμβανομένης, καὶ ἐπὶ τῷ ἄκμωνι τιθείσης, καὶ τὸν μὲν δῆμιον δεομένης ἐπενεγκεῖν κραταιῶς, Ἀδριανὸν δὲ ὑπενεγκεῖν στερῆρῶς, καὶ μὴ προδοῦναι δειλίᾳ τὴν ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλήσιν.

Τελειωθέντων οὖν τῶν Ἁγίων, τῶν σωματίων αὐτῶν μαλλόντων διὰ πυρὸς δαπανᾶσθαι, ἡ Ναταλία τὴν χεῖρα τοῦ Ἁγίου Ἀδριανοῦ ἐγκολπωσαμένη, ἠκολούθει τοῖς λειψάνοις. Δεχομένη δὲ τὰ ἐκ τούτων ἀποστάζοντα αἵματα, ἤλειπεν ἑαυτὴν. Τοῦ δὲ πυρὸς ὑπὸ ὑετοῦ ῥαγδαίου κατασβεσθέντος, Εὐσέβιος τις πιστὸς ὢν, τὰ τῶν Ἁγίων ἀνελόμενος λείψανα, καὶ ἐν ἀκατίῳ θέμενος, κομίσας ἐν Ἀργυροπόλει, πλησίον τοῦ Βυζαντίου κατέθετο, ἔνθα καὶ ἡ Ναταλία ὑστερον ἀποπλεύσασα, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε, καὶ κατετέθη πλησίον τῶν Μαρτυρικῶν λειψάνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ συναθλήσαντες τῷ Ἁγίῳ Ἀδριανῷ ἕξει τελειοῦται.

Στίχ. Τέμνουσιν ἀνδρῶν εἰκοσιτριῶν ἄκρα,

Τὰ τετράκισ τσσαῦτα χεῖρας καὶ πόδας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀττικῆ καὶ Σισινίου· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰβιστίωνος.

Στίχ. Συσταδιοδρομοῦσιν Ἀθληταὶ δύο,
Ἐἴφους δραμόντες στάδιον κουφοδρόμῳ.

Ῥυφθεὶς ὑσσώπῳ δακρῶν Ἰβιστίων,

Ἐϋθυμος εἰς ἄδακρυν χωρεῖς χωρίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη ἑτέρου Μάρτυρος Ἀδριανοῦ.

Στίχ. Ἀδριανὸν τμηθέντα κοσμήσει στέφος,

Ἐν τῇ μεγίστῃ τῶν στεφάνων ἡμέρᾳ.

Ὁ ὅτος ἦν ἐπὶ Λικινίου ἐν τῷ Βυζαντίῳ, υἱὸς ὑπάρχων Πρόβου τοῦ Βασιλέως, μεθ' ἑτέρου ἀδελφοῦ Δομετίου, τοῦ μετὰ Τίτου Ἐπισκόπου χρηματισάντος Βυζαντίου. Ὁ μακάριος τοίνυν Ἀδριανὸς, ἐπιποθῶν ὑπὲρ Χριστοῦ παθεῖν, ἔλθων ἐν Νικομηδείᾳ, ὠνειδίσει Λικινίῳ, ὡς μάτην τὰ Ῥωμαϊκὰ στρατεύματα λυμαιομένῳ, προφάσει τοῦ κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμοῦ· ὅθεν διαφόρως τιμωρηθεῖς, ἕξει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Ὁ δὲ τούτου ἀδελφὸς Δομέτιος, ὁ Ἐπίσκοπος, τὸ ἅγιον λείψανον λαβὼν, ἐν Ἀργυροπόλει κατέθετο, ἔνθα ἦν Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας τὰ λείψανα, μετὰ καὶ Στάχυος τοῦ Ἀποστόλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἰωάσαφ, υἱοῦ Ἀβενῆρ τοῦ Βασιλέως.

Στίχ. Ζήλω τὰ βασίλεια Παμβασιλέως

Ἦκησεν υἱὸς γῆνιου βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσῖος Τιθῆς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Οὐκ εἶχεν, οἶμαι, σάρκα Τιθῆς ὄλωσ·

Κᾶν εἶχε, τήξας, οὐκ εἶ βρώσιν τάφῳ.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς· Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν καίμινον.

Ἀκαθαίρετοι ὡς πύργοι ἀνεδείχθητε, Σιών τῆς ἄνω Μάρτυρες, ἐδαφίσαντες, ἐλεπόλεις πάσας τοῦ ἐχθροῦ, μοχλῶ τῆς ἀθλήσεως ὑμῶν· διὸ τιμῶμεν εὐσεβῶς ὑμῶν τὴν μνήμην αἰεὶ.

Βοηθὸς Ἀδριανῷ ἡ Ναταλία ὡς καὶ σύμφυχος, παρα Θεοῦ δεδωρῆται, ἀνεκλύουσα, ἐμπαρέντα τοῦτον τῷ βυθῷ, τῆς πλάνης καὶ πείθουσα βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ ὅς πολῦτιμον θησαύρισμα τοῦ Μάρτυρος, τὴν χεῖρα θησαυρίσασα, οὐ προέδωκας, σωφροσύνης σου τὸν θησαυρὸν, συλῆσαι τοῖς σπευδουσι Σεμνῇ, κυβερνωμένη τῇ χειρὶ τοῦ τῶν ἀπάντων Θεοῦ· Θεοτοκίον.

Νεανίας τρεῖς ἡ καίμινος οὐκ ἔφλεξε, γέννησιν προτυποῦσα τὴν σὴν· τὸ γὰρ θεῖον πῦρ σὲ μὴ φλέξαν, ὤκησεν ἐν σοὶ, καὶ πάντα ἐφώτισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Τῷ πυρὶ τῶν βασάνων ὀλοκαυτούμενοι, ἀσεβείας τὴν φλόγα πᾶσαν ἐσβέσατε, αἵμασιν ὑμῶν, Ἀθλοφόροι κραυγαῖζαντες· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ ἰκρῆνοι τῶν αἱμάτων τῶν Ἀθλοφόρων σθ, ὀποταμοὶ ἰαμάτων κόσμῳ γεγόνασι, θάλασσαν δεινῶν, παθημάτων ξηραίνοντες· οὕς ἀνευφημοῦντες, Χριστέ σὲ εὐλογοῦμεν.

Γυναικὸς Σαυμασίας τίς οὐ Σαυμάσειε, τὸ πρὸς Κύριον φίλτρον; ὅπως ἐμίσησεν, ἔρωτα σαρκὸς, καὶ τὸν σύζυγον ἔπεισε, σέβειν καὶ δοξάζειν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ε'κ φωτὸς φωτοδότην Λόγον συνέλαβες, καὶ τεκοῦσα ἀφράστως τοῦτον δεδόξασαι· Πνεῦμα γὰρ ἐν σοί, Κόρη Δεῖον ἐσκήνωσεν· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**'κ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
• καὶ Δικαίου Δυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅ
• παντα γὰρ δρᾶς, Χριστέ μόνῳ τῷ βῆλεσθαι.
• Σε ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Μελῶν στρεβλώσεις, δεινῶν ἐπίτασις, ξίφος οὐ πῦρ οὐ θάνατος, σαρκὸς ὁ ἐπίκτητος, τοῦ Χριστοῦ τῆς ἀγάπης χωρίσαι ὑμᾶς, ἐνδοξοὶ Ἀθλοφόροι, ὅλως οὐκ ἴσχυσεν· ὅθεν εἰς αἰῶνας, σὺν αὐτῷ αἰεὶ εὐφραίνεσθε.

Στρατὸς ἐχθροῖς πᾶσιν ἀπροσμάχητος, πόλις Θεοῦ, καὶ κατωχυρωμένον βασιλεῖον, κλεισμένον Παράδεισος ἄσυλος, φάλαγξ τροπαιοφόρος, δῆμος θεόλεκτος, στύλοι Ἐκκλησίας, ἀρραγεῖς Μάρτυρες ὤφθητε.

Λαμπὰς θεόφωτος, ἄστρα φαίνοντα, λύχνος ἡμῖν τὸ φῶς, τῆς εὐσεβείας πυρσεύοντες, τοῦ ἡλίου τῆς δόξης ἀυγάσματα, τέκνα τῆς ἀνεσπέρου, μακαριότητος, Μάρτυρες εδείχθητε, Χριστοῦ σεβασμιώτατοι.

Πηγὴ ναμάτων, πλήρης τοῦ Πνεύματος, καὶ ποταμὸς ἐνθέων, χαρισμάτων πληρούμενος, καὶ κρατὴρ ἀθλήσεως, προχέων κρουνοὺς, πέλαγος σωτηρίας, Μάρτυρες ὤφθητε, ζάλης πειρασμῶν, παντοδαπῶν ἡμᾶς λυτρούμενοι.

Χοροῖς Μαρτύρων Χριστοῦ Πανεύφημε, παρεστηκὼς τῷ θρόνῳ, τῆ τῶν ὄλων δεσπότητος, τοὺς τελούντας σὴν μνήμην περίσωζε, πίστει καὶ προθυμίᾳ, πάντων λυτρώμενος, τῶν παρενοχλήντων, πειρασμῶν ταῖς ἰκασίαις σου.

Θεοτοκίον.

Νεκροῖς ἀνάστασις νῦν δεδώρηται, διὰ τῆς σῆς ἀφράστῃ, καὶ ἀρρήτου κηρύσεως, Θεοτόκε πάνσεμνε· ζωὴ γὰρ ἐκ σοῦ, σάρκα περικειμένη, πᾶσιν ἐξέλαμψε, καὶ τὸ τοῦ θανάτου, ἀμειδῆς σαφῶς διέλυσε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων, ἀτενίσαι τὰ τάγματα·

• διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὠραῖθη βροτοῖς, Λόγος
• σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις, στρατιαῖς σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Α'δριανὸς ὁ πάνσοφος, καὶ ἀήττητος Μάρτυς, ὡς ἀθλητῶν ἐδραῖωμα, παρ' ἡμῶν δοξαζέσθω, σὺν τῇ σεπτῇ Ναταλίᾳ· τοῦτοις τε συνεκλάμπει, Μαρτύρων δῆμος Ἅγιος, φάλαγξ τροπαιοφόρος· ὧν τὴν λαμπράν, ἐκτελοῦντες μνήμην τοῦτους ὑμνοῦμεν· καὶ γὰρ αὐτοὶ πρεσβεύουσι, τῷ Χριστῷ ὑπὲρ πάντων.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν ἄμαχον, καὶ φρουρὰν Παναγία, καὶ σκέπην καὶ κραταῖωμα, καὶ ἀπόρητον τεῖχος, καὶ ἀρράγῃ σωτηρίαν, καὶ ὀχύρωμα θεῖον, ὁ κόσμος ἅπας κέκτηται, ἐν ἀνάγκαις ποικίλαις. Ἄλλ' ὦ Θεοῦ, τοῦ παμβασιλέως Μήτηρ καὶ δούλη, σώζοις καὶ μὲ τὸν δούλον σου, ἐκ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψαλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου.

Α'δριανὲ γενναιοτάτε, τῆς τοῦ Δεσπότη φωνῆς, πληρωτῆς ἐχρημάτισας, κοσμικὴν τερπνότητα, ἀποθέμενος ἅπασαν· καὶ τὸν Σταυρὸν ἐπ' ὧμων ἀράμενος, τῶν παθῶν τρίτη, κοινωνὸς γέγονας· ἐν ἀμφοτέροις γὰρ, ὠφθῆς ὄντως δοκιμὸς· ὅθεν πιστοὶ, σήμερον γεραίρομεν, τὴν θεῖαν μνήμην σου.

Α'δριανὲ καρτερώτατε, πελαίγει τῶν αἰκισμῶν, συνεχῶς κυματούμενος, πηδαλιουχοῦσάν σε, σοῦ τὴν σύνοικον ἔσχηκας, καὶ πρὸς γαλήνης, ὄρμον ἰθύνουσαν, τῇ ἀνω πόλει προσεμβιβάζουσαν· ἐν ἧ πανεύφημε, Μάρτυς ἀυλιζόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν, πρέσβευε δεόμεθα, τῶν εὐφημούντων σε.

Μέχρι δεσμῶν καὶ στρεβλώσεων, καὶ τῶν μελῶν ἐκκοπῆς, καρτερῶς ἀνθιστάμενοι, τὰς ψυχὰς τῷ Κτίσαντι, ἀποδόντες εὐλήφατε, τὴν αἰώνιαν ὄντως ἀνάπαυσιν, καὶ τὴν ἀγήρω μακαριότητα. Ὡ ἦς ἐτύχετε, θεῖας ἀντιδόσεως παρὰ Χριστοῦ, Μάρτυρες πανένδοξοι, σεβασμιώτατοι!

Δόξα, Ἦχος β'.

Ο' πάντα προγινώσκων Κύριος, ἀρρήτῳ προμηθείᾳ σε Μάρτυς, ὡς εὐκαρπον κλῆμα προσήκατο, ξίφει μαρτυρίου ποικίλως τεμνόμενον, καρτερίας δαψιλοῦς ἐπιφέροντα καρπούς,

ἐξ ὧν τρέφονται πιστῶν καρδίαι, τῶν εὐφημῶντων σε πόθῳ, Ἀδριανέ ἐνδοξε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.
Εἰς τὸν Στίχ. τῶν Αἴνων, Στιχηρ. τῆς Ὀκτωήχης.
Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποιμένος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ'. Γί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε νῦν Ποιμὴν ὀνομάσωμεν; Μοναστῶν ὑπογραμμὸν, καὶ ἰαμάτων αὐτουργὸν, ἐγκρατείας ταῖς πληγαῖς, πάθη μαστίξαντα ψυχῆς πολίτην, τῶν Ἀγγέλων καὶ συνόμιλον· τῆς ἄνω, μητροπόλεως οἰκῆτορα· τῶν ἀρετῶν ἐνδιαίτημα, τὸν τῆς ἐρήμου κοσμητόρα. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Ποιμὴν προσφθεγξώμεθα; τῆς ἐρήμου πολιστὴν, καὶ ἡσυχίας ἐραστὴν· τῶν παθῶν ἐκμειωτὴν, καὶ μοναστῶν καθηγητὴν. πλημμύραν, διδαγμάτων Δεῖς Πνεύματος· φωστῆρα, διακρίσεως ἀκοίμητον· θαυματουργὸν ἀληθέστατον, πάθη ποικίλα ἰώμενον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Λύχνος διακρίσεως γέγονας, καταυγάζων τὰς ψυχὰς, τῶν προσιόντων σοι πιστῶς, καὶ τὴν τρίβον τῆς ζωῆς, ὑποδεικνύς αὐτοῖς σοφέ· διό σε, ἐν αἰνέσει μακαρίζομεν, τελῆντες, τὴν ἀγίαν σου πανήγυριν. Ποιμὴν Πατέρων τὸ καύχημα, τῶν Ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίνε ὠμοιώθης ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδόλως, ἀνανεύσασα ψυχὴ, καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; Ἀνάστα, καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι καὶ βόησον· Παρθενομήτορ δυσώπησον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, ῥυσθῆναί με, τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Αῖμα ἢ ἀμνάς ὡς ἐώρακεν, ἐπὶ ξύλῳ ἠπλωμένον, ἐκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεθόα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθρῷ· Υἱέ μου, τί τὸ ξέγον τούτο δέαμα; ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμος, βροτοῖς

παρέχων ἀνάστασιν; Δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστῆρ τῇ οἰκουμένη λάμπων τοῖς θαύμασι, Ποιμὴν Πατῆρ ἡμῶν Ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρῶν.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Θέρμη τοῦ Παρακλήτου, Πάτερ θαλπομένη ἡ καρδία σου, τὸν κρυμὸν τῶν δαιμόνων, καὶ παθῶν τὸν χειμῶνα διέλυσε.

Αῖθρακι Δεῖου φόβου, φλέξας τῶν παθῶν τὴν ὕλην γέγονας, διακρίσεως λύχνος, ἀπαθείας πυρσός τε Μακαρίε.

Φέρων ἐπὶ τῶν ὤμων, Πάτερ τὸν σταυρὸν σε ἠκολούθησας, τῷ καλέσαντι πόθῳ, καὶ φωστῆρ Μοναστῶν ἐχρημάτισας. Θεοτοκίον.

Οἶλος με διασώζει, Λόγος ὁ ὑπέρθενος χρησότητι, βουληθεὶς ἐκ γαστρὸς σε, σαρκωθῆναι ἀγνή Μητροπάρθενε.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στάσιν τὴν παννύχιον, σοῦ κατεπλάγησαν ἄγγελοι· καὶ γὰρ αὐτοῦς, ἔσχεσιν συνεργούντας, ταῖς πρὸς Θεὸν ἐντεύξεσι.

Λήμης ἀπεκάθηρας, τῆς διανοίας τὰ ὄμματα, τῆς τῶν παθῶν· ὄθεν ἐνοπτρίζη, καθαρῶς τὸν Ἀόρατον.

Γάλακτι ἀσκήσεως, ὡς ἐκτραφεὶς Ποιμὴν Ὅσιε, εἰς ἀρετῶν, ὕψος ἀνηνέχθης, εἰς τελείαν ἀπάθειαν. Θεοτοκίον.

Εἶχων σε βοήθειαν, τῶν δυσμενῶν ὁρμαῖς Ἀχραντε, οὐ δειλιῶ· ἔχων σε προστατῆν, ταῖς αὐτῶν τρέπω φάλαγγας. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
» Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων·
» καὶ ὕμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Ποιμαινόμενος ὑπὸ Κυρίου, τούτε πρόβατον, ὠράθης πρᾶον, ἐναντίους λύκους μάκαρ τροποῦμενος· καὶ ἐκτελέσας τὸν Δεῖον ἀγῶνά σου, πρὸς τὴν οὐράνιον μάνδραν ἐσκήνωσας.

Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευσ, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευσ, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηθῆσα ἐκράυγαζεν. Οἶμοι! τέκνον μου· πῶς πάσχεις; θείων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ῥδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Α κηλίδωτον ἔσοπτρον, τὰς τοῦ Παρακλητῆ αὐγὰς δεχόμενον, Θεοφόρε ἐχρημάτισας, καὶ δοχεῖον θείων ἀναβάσεων.

Α ῥδευόμενος δάκρυσι, δένδρον καθωράθης Πάτερ ὑψίκομον, ἐγκρατεῖα καλλυνόμενον, καὶ καρποῖς ἐνθίοις εὐθηνούμενον.

Γηπονήσας τὴν ἄρουραν, σοῦ τῆς διανοίας πόνοις ἀσκήσεως, ἀρετῶν στάχυν πολύφορον, καὶ θαυματῶν χάριν ἐγεώργησας.

Θεοτοκίον.

Παρθενίας κειμήλιον, καὶ τῆς ἀχωρήτου φύσεως σκηνώμα, τὴν ψυχὴν μου φωταγωγῆσον, τὴν ἐσκοτισμένην Θεοσύμφευτε.

Ῥδὴ ε'. Ὁρθηρίζοντες βρωμέν σοι.

Τὸν καύσωνα βαστάσας αἰοῖδιμε, τῆς ἡμέρας, χαρᾶς κατηξίωσαι, τῆς τοῦ Κυρίου σου Ὅσιε.

Α σκήσεως λειμῶνι ἠδύπνοον, ἔφους ῥόδον, ὀδμαῖς θείας γνώσεως, εὐωδιαζόν τὰ πέρατα. Τὸν πρὶν μεγαλαυχία χρῆσάμενον, Πάτερ ὄφιν, πρὸς γῆν ἐταπεινώσας, τῇ ταπεινώσει φραζάμενος.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῖμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Ῥδὴ ς'. Χιτωνά μοι παράσχου.

Νεκρώσας τὰς τῆ σώματος ἑρμαῖς, πολλοῖς ἀγωνίσμασι, ζῶν πρὸς ἀθάνατον, ἐξεδήμησας Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Εγκρατεῖαν ἀέννασον καὶ εὐχὴν, ἀγάπην ἀθελωτον, κτησάμενος Ὅσιε, ἀκηλίδωτον Θεῷ ὠφθῆς ἔσοπτρον.

Ε ῥήμοις ἐν ἀβάταις προσφοιτῶν, παθῶν ἐρημώσεως, σαυτὸν ἀπεγύμνωσας, καὶ πολιτῆς οὐρανῶν ἐχρημάτισας. Θεοτοκίον.

Η μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκὶ, τὸν Λόγον κησασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**ιτωνά μοι παράσχου φωτεινὴν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλβε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, Ὅσιε Πάτερ, ἡ ἀγία σήμερον, ἐπέστη μνήμη τὰς ψυχὰς, τῶν εὐσεβῶν κατευφραίνεσα, Ποιμὴν θεόφρον, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΖ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποιμένος.

Στίχοι.

Ὡς ἐκ λύκου χαινοντος ἠρπάγη βίου.

Ποιμὴν, τὸ θρέμμα τοῦ μεγίστου Ποιμένος.

Ποιμένα ἐς μέγαν ἐβδόμη εἰκάδι ὄχητο Ποιμὴν.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Αἰγύπτιος ἦν τῷ γένει· ἀναχωρήσας δὲ σὺν πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, γέγονεν ἅμα αὐτοῖς Μοναχός. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν, μετὰ πλείστους χρόνους, πόθῳ τῷ πρὸς αὐτούς, παρεγένετο ἰδεῖν τούτους· οἱ δὲ ἐκλείσαν κατ' αὐτῆς τὰς θύρας. Ἡ δὲ, κλαίουσα, ἐκράζε μετὰ οἴκτου. Προσελθὼν δὲ ὁ Ἀββᾶς Ἀνούθ, λέγει αὐτῇ· Τί κλαίεις γυνῆ; Ἡ δὲ, τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσασα, (οὐ γὰρ ἔβλεπε τούτον, κεκλεισμένης οὖσης τῆς θύρας,) ἔφη· Θέλω ἰδεῖν ὑμᾶς, τέκνον. Τί γὰρ βλάβω, εἰ ἰδῶ ὑμᾶς; οὐκ ἐγὼ μήτηρ ὑμῶν; οὐκ εἰμὶ ἐν ἐσχάτῃ πολιᾷ; Καὶ ὁ Ποιμὴν· Ὄδε θέλεις ἰδεῖν ἡμᾶς, ἢ ἐν ἐκείνῳ τῷ κόσμῳ; Ἡ δὲ, συνείσα τὰ λεγόμενα, ἀνεχώρησεν.

Ἠθέλησε δὲ ποτε ὁ τῆς χώρας Ἀρχων ἰδεῖν τὸν Ἀββᾶν Ποιμένα. Κατασχὼν οὖν τὸν υἱὸν τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ ἐπ' ἐγκλήματι, ἔβαλεν ἐν εἰρκτῇ. Οὐκ ἠθέλησε δὲ ὁ γέρον ἰδεῖν τὸν Ἀρχοντα. Ἠλθε δὲ καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῇ ἀπόκρισιν. Ἡ δὲ κατεβόα αὐτοῦ, λέγεσθαι· Ἀσπλαγγνε, ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς μοι ἐστίν. Ὁ δὲ μνηύει αὐτῇ διάτινος· Ἀπελθε, ἀναχωρεῖ τῶν ὠδῶν ὁ Ποιμὴν τέκνα οὐκ ἐγέννησε. Καὶ ὁ Ἀρχων μνηύει αὐτῷ· Κἂν λόγῳ μόνῳ κέλευσον, καὶ ἀπολύω αὐτόν. Καὶ ὁ γέρον· Ἐξέτασον αὐτόν κατὰ τοὺς νόμους, καὶ εἰ ἀξιός ἐστι θανάτου, θανέτω· εἰδ' οὖν, ὡς βούλει ποιήσῃ· καὶ ὁ Ἀρχων ὑπερθαυμάσας, ἀπέλυσε τὸν παῖδα.

Ἠρώτησέ τις αὐτὸν λέγων· Ἐὰν ἰδῶ τὸ ἀμάρτημα τοῦ ἀδελφοῦ μου, σκεπάσω αὐτό, καὶ περικαλύψω; Λέγει ὁ γέρον· Εἰ καλύψωμεν τοῦ ἀδελφοῦ τὸ πταίσμα, καὶ ὁ Θεὸς τὰ ἡμέτερα. Οὗτος ὁ μακάριος, πᾶσαν ἀρετὴν ἐξασκήσας, ὡς τε πάντας τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Θηβαδίτι γέροντας πατέρα τοῦτου ἔχειν, καὶ ὑπ' αὐτοῦ ῥυθμίζεσθαι καὶ ἐκπαιδεύεσθαι, τελευτᾷ, γέροντων, καὶ πλήρης ἡμερῶν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Λιβερίου Πάπα Ῥώμης.

Στίχ. Τὸν πλοῦτον ἀντλεῖν Λιβέριος νῦν ἔχει,
"Ὀν οὐρανοῖς ἦν ἐμφρόνως θησαυρίσας.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου, ὃς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον καὶ Παῦλον τὸν Ὁμολογητὴν συνέπραξε τοὺς οἰκείους θρόνους ἀπολαβεῖν. Διὰ ταῦτα Κωνσταντῖος, μετὰ τὴν τελευταίαν Κωνσταντῶν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, μετεστεύλατο αὐτὸν ἐκ Ῥώμης· καὶ ἐπιχειρήσας πείθειν αὐτὸν, καὶ τῆς κοινωνίας Ἀθανασίου ἀπέχεσθαι, καὶ τῇ καθαιρέσει αὐτοῦ ψηφισασθαι, καὶ μὴ δυνθεῖς, ἐξώρισεν αὐτὸν ἐν τῇ Θράκῃ. Ἐν Ῥώμῃ δὲ γενόμενος ὁ Βασιλεὺς, καὶ παρὰ πάντων ἐκβιασθεῖς, ἐκέλευσε τὸν οἰκεῖον θρόνον ἀπολαβεῖν τὸν μακάριον Λιβέριον. Ἐν ᾧ γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, καλῶς καὶ θαυμάσιως βιώσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Ὁσίου, Ἐπισκόπου Κουδρουῦθης.

Στίχ. Τὴν κλησιν εἰπὼν "Ὅσιε τὴν σὴν μόνην,
Πληρῶ θανόντι ἔπαινόν σοι τὸ χρέος.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐν ἀσκήσει πρότερον διαπρέψας, καὶ παντοίαις ἀρεταῖς κοσμηθεὶς, ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς Ἐπισκοπῆς Κουδρουῦθης τῆς κατὰ τὴν Ἰσπανίαν προήχθη. Ζῆλον δὲ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἔχων, ἐν τῇ μεγάλῃ καὶ πρώτῃ Συνόδῳ παρῆν, τὴν ἀρειανικὴν λύσσαν διελέγων καὶ ἀποκρουόμενος· καὶ τὴν γενομένην κατὰ τὴν Σαρδικὴν αὐτὸς συνεκρότει, καὶ τὰ πρῶτα τοῖς τότε συνελθοῦσιν ἐκέκτητο. Οὗτος, πολλῶν καὶ ἄλλων Ἐπισκόπων ὑπὸ Κωνσταντίου τῶν οἰκείων θρόνων ἀπελαυνόμενων, διὰ τὸ μὴ καταψηφίζεσθαι τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου καθαιρέσιν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, διὰ τὸ μὴ κοινωνεῖν τῇ Ἀρείου κακοδοξίᾳ, ἐν ἐξορίᾳ παρεπέμφθη, καὶ πολλὰ δυσχερῆ καρτερήσας, ἐν αὐτῇ τὸν βίον κατέλυσε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Φιλίππου βαπτίσεως τοῦ Αἰθίοπος Εὐνούχου.

Στίχ. Ἄνῆρ ἐλέγχει τὴν παροιμίαν Σπαδῶν.

Λευκαίνεται γὰρ, καὶ πεφυκῶς Αἰθίοψ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Ἀνθοῦσα ἡ Νέα, τρίχινον ῥάκος ἐνδυθεῖσα, καὶ εἰς φρέαρ ῥιφθεῖσα, τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ μανδύας σοι πῖλος, ἡ πόρπη πέτρα·

Μεθ' ὧν ὑπῆλθες Ἀνθοῦσα βαθύ φρέαρ.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Θεῖαις σχολάζων θεωρίαις, λαμπρυνόμενος αὐτοῖς θαυμασίαις, καὶ ἡμέρας υἱός, καὶ φῶς τῶν ἐν τῷ σκότει, ὡς ἀληθῶς γεγένησαι, Θεοφόρε εἰς αἰῶνας.

Ηρῆθης πρὸς ἕψος ἀπαθείας· μετὰ σώματος Ἁγγέλου ἐμιμήσω· Παραδείσου τρυφῆς, ἐγένου κληρονόμος, ἀναβοῶν Μακάριε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λάμπων ἀκτίσιν ἀπαθείας, ἀπημαύρωσας δαιμόνων ἐπηρείας· καὶ τῆς τούτων πολλοῦς, κακώσεως ἐρρύσω, ἀναβοῶντας Ὅσιε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ιδε ἦν ἔφησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεόν, συνέλαβε καὶ τίκτει· ᾧ μελωδοῦντες κρίζομεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ ἡ. Τὸν ἀναρχον Βασιλέα.

Ανύσακτον τῆς ψυχῆς τὴν λαμπαδα, ἐλαίω σὺ τῶν ἀγῶνων τηρήσας, εἰσῆλθες ἐν χαρᾷ, εἰς ἄφθαρτον νυμφῶνα, καὶ ζῆς εἰς τὴν αἰῶνα.

Οὐκ ἔσεισαν τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον, οἱ ἄνεμοι ἀκαθάρτων πνευμάτων· ἐστῆρι-κτο καὶ γὰρ τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ, παμμακάρι Θεοφόρε.

Τὸ δύσμορφον τῶν παθῶν ἐξεδύσω, χιτώνιον, ἐνεδύσω δὲ Πάτερ, ὠραίαν τὴν στολὴν, τῆς θείας ἀπαθείας, Χριστῷ συμβασιλεύων.

Θεοτοκίον.

Ως ἔντιμον καὶ ὑπέρτατον θρόνον, ὑπάρχουσαν τοῦ Θεοῦ πᾶ ὑψίστη, ὑμνήσωμεν λαοὶ, τὴν ἁγίαν Παρθένον, αὐτὴν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἀναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν τρέμουσιν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, καὶ φρίττῃσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Εδὺς μὲν οἶα περ ἀστήρ, ἀπὸ κόσμου πρὸς Χριστὸν δὲ ἀνέτειλας, τὸν νοητὸν ἀληθῶς, δικαιοσύνης Παμμακάρι ἥλιον· καὶ ὡς ἀκτίνας τοῖς πιστοῖς, τὰς σὰς καταλέλοιπας, φωτοειδεῖς ἀρετὰς, ἐλαυνήσας τῶν ψυχῶν ἀμαυρότητα.

Τίμιος ἔναντι Θεοῦ, σοῦ ὁ θάνατος αἰοίδιμος γέγονε· καὶ γὰρ ὁσίως ἐν γῆ, ἐπολιτεύσω τούτῃ προστάγματα, καὶ δικαιώματα Ποιμῆν, τηρήσας ἀλώβητα· ὅθεν ἀνέτειλεν, ὡς δικαίω σοὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Ταῖς θείαις Πάτερ καλλογαῖς, ἐνδοξομένοις καὶ θέσει θεούμενος, καὶ τῷ μεγάλῳ φωτί, πεφωτισμένος νῦν παριστάμενος, καὶ ἀκροτάτῳ ἐφετῷ, ἐγγίζων τρανότερον, τῶν σὲ τιμώντων Ποιμῆν, καὶ τελούντων σου τὴν μνήμην μνημόνευε. Θεοτοκίον.

Επαυσας μόνη γυναικῶν, τὴν ἀραὶν τῶν πρωτοπλάστων Θεόνυμφε, τὸν ἀπερίγραπτον, σαρκὶ τεκῆσα περιγραφόμενον· ἐκαينوτόμησας θέρμους, φύσεως ἀμύλυτε· τὰ διεστώτα τὸ πρὶν, παραδόξῳ μεσιτείᾳ σου ἠνώσας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν· ὅπως ὁ Ὑψίστος, ἐκὼν

κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ
 γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραν-
 τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Ολὴν σαφῶς δεξάμενος, τὴν τρισήλιον αἴγλην,
 τῆς Δεαρχίας πάνσοφε, νῦν Θεὸς χρημα-
 τίζεις, Θεοῦ τοῦ φύσει μεθέξει· ὃν δυσώπει ῥυ-
 σθῆναι, κινδύνων τε καὶ θλίψεων, τῆς τιμῶντάς
 σε Πάτερ, καὶ τὴν σεπτὴν, καὶ φωσφόρον μνή-
 μην σου ἐκτελοῦντας, Ποιμὴν Θεόφρον Ὅσιε,
 Ἀσκητῶν ὠραιότης. Θεοτοκίον.

Σὲ ὁ Πατὴρ ἠρέτισεν, ὡς πολύευκτον κρίνον,
 Θεοκυῆτορ πάναγνε, διὰ Πνεύματος Δείξ,
 πρὸς τὴν Υἱοῦ κατοικίαν, ἀναμέσον εὐρών σε,
 τῶν ἀκανθῶν πανάμωμε, ἀποστὶλβουσαν κάλ-
 λει, παρθενικῶ· διὸ δὴ Θεόνυμφε σὲ ἱμνοῦμεν,
 καὶ πόθῳ μακαρίζομεν, διὰ σοῦ οἱ σωθέντες.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία,
 ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΗ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μωσέως
 τοῦ Αἰθίοπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
 προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Μωσῆς ὁ πολυθρύλλητος, κόσμου τερπνότη-
 τα, λιπῶν ἐμφρόνως, πόνοις ἀσκήσεως
 συντονωτάτοις, πάθη ὑπέταξε σαρκός· καὶ κα-
 ταβαλὼν τὸν πολυμήχανον, νίκης τοὺς στεφά-
 νους ἐκομίσατο. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, Κύριε
 πᾶσι δίδου τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰγκράτειαν ἀσύγκριτον, στάσιν παννύχιον,
 ἄγρυπνον ὄμμα, νοῦν φανταζόμενον τὸ
 Δείον κάλλος, ἔσχες μακάριε Μωσῆ· ὅθεν ἰα-
 μάτων χάριν εἴληφας, πάθη θεραπεύειν χαλε-
 πάτατα. Διὸ σε δυσωποῦμεν· Αἴτησαι πᾶσι
 Πάτερ τὸ μέγα ἔλεος.

Δαιμόνων πανουργεύματα, καὶ τὰ τοξεύμα-
 τα καὶ ταῖς ἐνέδρας, Δείξ σκεπόμενος
 Μωσῆ παλάμη, Πάτερ διῆλθες ἀθλαβῶς· καὶ
 τῇ ἀπαθείᾳ σεμνυνόμενος, πᾶσι τοῖς Ὅσιοις
 συνηρίθμηςαι, πρεσβεῦων δωρηθῆναι, πίσει τοῖς
 σὲ τιμῶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι, τὰ χεῖλη δόλια, τὰ
 ἔργα δέ μου, εἰσὶ παμμίαρα· καὶ τί
 Agosto.

ποιήσω; πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῇ; Δέσποινα
 Παρθένε καθικέτευσον, τὸν Υἱόν καὶ πλάστην
 σου καὶ Κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ, δεξῆταί με
 τὸ πνεῦμα, ὡς μόνος εὐσπλαγγνος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η δάμαλις ἢ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπου-
 σα, ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐ-
 θελουσίως, ὄδυρομένη γοερῶς, Οἴμοι! ἀνεβόα
 ποθεινότατον, τέκνον· τί σοι δῆμος ἀνταπεδω-
 κεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνωῶσαι,
 ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι Ἄγγε-
 λος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης Θεο-
 φόρε Μωσῆ Πατὴρ ἡμῶν· νηστεία ἀγρυπνία
 προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, Θερα-
 πεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν
 πίσει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι
 σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ
 ἐνεργούντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες
 τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Δήγματι ἁμαρτίας, μελετανωμένην τὴν καρ-
 διάν μου, καταλεύκανον Πάτερ, μετανοίας
 τοῖς ὄμβροισ πρεσβείαις σου.

Φόβῳ τῷ τοῦ Δεσπότη, σάρκα καθηλώσας
 ἅπαν νόημα, ἐμπαθὲς ἐκ καρδίας, Θεο-
 φόρε παμμάκαρ ἐξηλείψας.

Αῦλαξι διανοίας, κρύψας τὰ τοῦ λόγου Πά-
 τερ σπέρματα, ἐγεώργησας σῖτον, θησαυ-
 ροῖς ἀκενώτοις τηρούμενον.

Θεοτοκίον.

Ολον με διασώζει, Λόγος ὁ ὑπέρθεος χρη-
 στότητι, βουληθεὶς ἐκ γαστρὸς σου, σαρ-
 κωθῆναι ἀγνή Μητροπάρθενε.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Πνεύματι κινούμενος, πνευματικαῖς Σοφείαις πρά-
 ξειςιν, ἐγκαρτερῶν, τὰ τῆς πονηρίας, κα-
 θυπέταξας πνεύματα.

Σθένει δυναμήμενος, Δεαρχικῶ Μωσῆ Ὅσιε,
 τὸν ἰσχυρὸν, ἄσαρκος καθάπερ, ἐταπεινω-
 σας δράκοντα.

Ομβροῖς τῶν δακρύων σου, πυρκαϊάν πα-
 θῶν ἔσθες, καὶ ποταμὸς, ὠφθης χαρι-
 σμάτων, πεπλησμένος τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Εχων σε βοήθειαν, τῶν δυσμενῶν ὀρμαῖς ἄ-
χραντε, οὐ δειλιῶ· ἔχων σε προσάτιν, τὰς
αὐτῶν τρέπω φάλαγγας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ εἶ τὸ στερῆμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμέ-
» νων· καὶ ἕμνεϊ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Φέγγος ἄδυτον εἰσδεδεγμένος, ἀπημαύρωσας
τῶν νοουμένων, Αἰθίοπων Θεοφόρε τὰ πρό-
σωπα, καὶ τὰς αὐτῶν κακουργίας διέλυσας,
ταῖς πρὸς τὸ Δεῖον ἀπαύστοις σου νεύσει.
Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρή-
σασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμε-
νος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐναν-
θρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Παρθένον
Μητέρα σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανά-
μωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος
Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμέ-
νη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλα-
στήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηθῆσα ἐκραύγα-
ζεν· Οἱ μοι! τέκνον μου· πῶς πάσχεις; Δέλων
ρύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τὸν φιλόσαρκον δαίμονα, ταῖς ἀδιαλείπτοις
Πάτερ δεήσεις, καὶ τῶν πόνων ἐπιδόσε-
σιν, ἐκ ψυχῆς παμμάκαρ ἀπεδίωξας.

Μεταθεῖς τὴν διάνοιαν, πρὸς τὰ ὑπὲρ νοῦν
καύσωνα, ὡσπερ Δεῖαν δρόσον καθυπέφερες.

Θεωρίαις καὶ πράξεσιν, ἐκλελαμπρυσμένη
Πάτερ πανόλβιε, ἡ καρδία σου τοῦ Πνεύ-
ματος, καθαρὸν ἐδείχθη ἐνδιαίτημα.

Θεοτοκίον.

Παρθενίας κειμήλιον, καὶ τῆς ἀχωρήτου φύ-
σεως σκηνώμα, τὴν ψυχὴν μου φωταγωγῆ-
σον, τὴν ἐσκοτισμένην Θεονύμφευτε.

Ὡδὴ ε'. Ὑβριζόντες βροῦμέν σοι

Τῷ ἀνθρακι πυρούμενος, Μάκαρ τῆς ἀπα-
θείας, ὕλην εὐκατάπρηστον, τὴν τῶν πα-
θῶν ἀπετέφρωσας.

Αστήρ τῆς ἐγκρατείας, ὑψώμασι διαπρέ-
πων, ὡφθης τὰς ψυχὰς ἡμῶν, καταφω-
ζῶν Ἀοιδίμε.

Τεθρίππω ἀρετῶν ἐπιβέθηκας, καὶ πρὸς
νύσσαν, ἔφθασας οὐράνιον, Πάτερ Μωσῆ
ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ἕμνοῦμέν σε, Θεοτόκε·
σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ
ἐκύησας.

Ὡδὴ ε'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Νυκτί με ἀμαρτιῶν, καὶ ἡδονῶν ἀμαυρότητι,
κυκλούμενον ταῖς ἐν σοί, τοῦ Πνεύματος
λαμπέσιν, ὅλον φωταγωγήσον, ὅλον πρὸς λιμέ-
να, σωτηρίας Πάτερ ἴθυλον.

Ως μέλισσα φιλεργός, τῷ σίμβλῳ τῆς δια-
νοίας σου, τὰ ἄνθη τῶν ἀρετῶν, ἀθροίσας
ἀνέβλυσας, γλυκασμὸν ἀθάνατον, τὴν πικρίαν
Πάτερ, τῶν δαιμόνων ἀπελαύνοντα.

Ερήμοις ἐγκαρτερῶν, τὴν ἄνω πόλιν κεκλή-
ρωσαι, τὴν σάρκα δουλαγωγῶν, νηστείαις
θαυμάσιε, τρυφὴν πρὸς ἀδῶπανον, καὶ πρὸς
Παραδείσου, τὰς σκηνώσεις ἐξεδήμησας.

Θεοτοκίον.

Αγίασμα νοητὸν, καὶ ἀψαυστον ἰλαστήριον,
ἀλυχνίαν χρυσοειδῆ, καὶ τράπεζαν ἔμψυχον,
τὸν ἄρτον βαστάσασαν, τῆς ζωῆς Παρθένε, οἱ
πιστοὶ σε ὀνομάζομεν. Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλασθητί μοι Σωτήρ, πολλὰ ἰ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπά-
» κουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου,

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Αἰθίοπων πρόσωπα, ἀπορράπισας, νοητῶν
ἀνέλαμψας, καθάπερ ἥλιος φαιδρός, φω-
ταγωγῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν σέ τιμώντων,
Μωσῆ παμμακάριστε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Μωσέως τοῦ Αἰθίοπος.

Στίχοι.

Φήσεις τὸ ρητὸν καὶ θανῶν, Μωσῆ μέλα :

« Ἄνθρωπος ὄψιν, καὶ Θεὸς τὴν καρδίαν » .

Θάψαν ἐν εἰκάδι Μωσῆν ὀγδόῃ Αἰθιοπῆχ .

Οὗτος ὁ μακάριος τῷ μὲν γένει ἦν Αἰθίοψ, τῇ δὲ χροᾷ
μέλας ἀκριβῶς, οἰκίτης πολιτευομένου τινός· ὃν, διὰ
πολλὴν δυστροπίαν καὶ ληστρικὴν διαγωγὴν, ἀπώσατο ὁ
ἴδιος δεσπότης. Οὗτος ποτὲ ποιμὴν τιμὴ ἐμνησιμάκησε,
παρεμποδίσαντι αὐτῷ εἰς πρᾶγμα, ὃν καὶ ἀποκτεῖναι ἐ-
βουλεύσατο. Μαθῶν δὲ, ὅτι πέραν τοῦ Νεῖλου ἐστὶ, πλημ-
μυροῦντος τοῦ ὕδατος, τῷ στόματι θακῶν τὴν μάχαιραν,
καὶ τὸν ἐπενδύτην τῇ κεφαλῇ ἐπιθείς, διανεξάμενος ἐπέ-
ρασε. Προαισθόμενος δὲ ὁ ποιμὴν τὴν αὐτοῦ ἔλευσεν, φυ-
γὰς ὄχλοιο. Ὁ δὲ, κριοὺς τέσσαρας ἐπιλέκτους σφαγείας
καὶ δέσας σειρᾶ, τὸν Νεῖλον ἀντεπέρασε κολυμβῶν. Τῇ

κρέα δὲ φαγῶν, καὶ τὰ κώδια πωλήσας, ἀπῆλθε πρὸς τοὺς εἰσὶν αὐτοῦ. Ταῦτα δὲ διηγήσαμην, ἵνα δείξω, ὅτι δυνατόν ἐστι τοῖς βουλομένοις διαμετανοίας σωθῆναι.

Οὗτος, ὁφείποτε κατανοήσας ἑκείνος περιστάσεως, ἐπέδωκεν ἑαυτὸν Μοναστηρίῳ, καὶ οὕτω προσῆλθε τῇ μετανοίᾳ, ὡς καὶ τοὺς συμπράκτορας αὐτοῦ ἀγαγεῖν τῷ Χριστῷ. Καθεζομένου δέποτε ἐν τῷ κελίῳ αὐτοῦ, λησταί τινες προσέβαλον αὐτῷ, ἀγνοήσαντες εἶναι αὐτὸν τὸν Μωσῆν. Οὗς ὁ μακάριος δεσμήσας σχοινίῳ, καθάπερ σάκκου ἀχύρου, τοῖς ἑαυτοῦ ὤμοις ἐπιθείς, τῷ Κυριακῷ παρεγένετο, καὶ φησὶ πρὸς τοὺς ἀδελφούς· Ἐπειδὴ οὐκ ἔξεστι μοι ἀδικεῖν, τούτους δὲ εὖρον ἐπελθόντας μοι, τί κελεύετε περὶ τούτων; Αὐτοὶ δὲ γνωρίσαντες αὐτὸν, ὅτι Μωσῆς ἐστὶν ὁ περιβόητος λήσταρχος καὶ ἀκαταγώνιστος, ἐξομολογησάμενοι τῷ Θεῷ, καὶ αὐτοὶ ἀπετάξαντο, καὶ γεγονάσι Μυναχοὶ δοκιμώτατοι. Θεαρίστως οὖν βιώσας ὁ Ἅγιος γέρων, καὶ τὸν δαίμονα τῆς ἀκολασίας καταπαλαίσας, τελευτᾷ ἐτῶν ἑβδομήκοντα πέντε, γεγονώς καὶ πρεσβύτερος, καὶ καταλιπὼν μαθητὰς ἑβδομήκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀκακίου τοῦ Νέου.

Στίχ. Τράχηλον Ἀκακίος ἐκμηθεὶς ξίφει,
Ψυχῆς τὸ λευκὸν μηνύων, βλύζει γάλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Διομήδους καὶ Λαυρεντίου.

Στίχ. Διττοῖς ἀθληταῖς προσδεθεῖσι πλαταίνῳ
Ταθέντα τόξα, πλατάνου κενοὶ ψόφοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος Ἐζεκίας ὁ Βασιλεὺς ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη.

Στίχ. Εἰ δακρύσας ἦν Ἐζεκίας, ὡς παλαι,
Ζωῆς ἂν ἄλλην εὔρε προσθήκην πάλιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ἄννης τῆς θυγατρὸς Φαγουῆλ.

Στίχ. Οὐ γῆς ἀπῆρεν ἡ Φανουῆλ θυγάτηρ,
Ἔως ἐφ' αὐτῆς εἶδε τὸν Θεὸν βρέφοις.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Λύμης παθῶν κεκαθαρμένους, τὰς τοῦ Πνεύματος ἀστράπτων λαμπηδόνας, πρὸς τὸ φῶς ἀληθείας, τὸ αὐλὸν μετέβης, ἐνθα χοροὶ Μακάριε, Ἀσκητῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πᾶσαν ἐξέφυγες κακίαν, ὠκειώσω δὲ καλῶν τὴν μετουσίαν· καὶ τερπνῷ ἐφετῷ, αὐλῶ συνεκράθης, ἀναβοῶν Μακάριε· Ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Πόνους ἀσκήσεως ἀμέτροις, τὴν ἐπίπονον ἐξήρανας ἀπάτην· Θεοφόρε διὸ, τὴν ἀπὸ πόνου ἐφεῦρες, τῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυσιν, εὐλογῶν σου τὸν Δεσπότην. Θεοτοκίον.

Ἰδε ἦν ἔφησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαίας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεόν, συνέλαβε καὶ τίθει· ὧ μελωδοῦμεν· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

ᾠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ταῖς προσευχαῖς νευρούμενος, ταπεινώσει ὑψούμενος, τῇ δικαιοσύνῃ, τὴν ψυχὴν λαμπόμενος, ἀγάπη κοσμούμενος, πρὸς ἀρετῶν ἀκρῶρειαν, πρὸς περιφανῆς, Πάτερ ἀνέδραμες ὕψος, κραυγάζων· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὁ μελανὸς μὲν σῶματι, τὴν ψυχὴν φαιδρότεραν δὲ, τῶν ἡλιακῶν, μαρμαρυγῶν κτησάμενος, δαιμόνων ἠμαύρωσε, ζεζοφωμένα πρόσωπα· τὰς δὲ τῶν πιστῶν, καταλαμπρύνει καρδίας, αὐτοῦ τῇ ἐκδημήσει, τῶν θερμῶς μελωδούντων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῇ ταπεινώσει πάνταθεν, πεφραγμένος διέφυγες, Πάτερ Αἰθίοπων, νοητῶν τοξεύματα· ἀλείπτῃ δὲ γέγονας, τῶν μοναστῶν πρὸς πάλιν ἐχθρῶν, ἔργοις τε καὶ λόγοις, σὺν αὐτοῖς ἀνακράζων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

ὑπερυψῶς συνέλαβες, ὑπὲρ λόγον ἐκύησας, τὸν Δημιουργὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, γενόμενον ἀνθρώπον, τὸν τοῦ Πατρὸς ἀχώριστον, Δέσποινα ἀγνή· ὧ μελωδεῖ πᾶσα κτίσις· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἐν ἔργοις ὄντως τὴν ζωὴν, ἀγαθοῖς διατελέσας ἀπέλαβες, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, καὶ τοῦ σοῦ πόθου πέρας κατέλαβες· ἑορταζόντων δὲ ἐν ᾧ, φωνῇ μετ' αἰνέσεως, χαίρων ἐσκλήνωσας, ἀξιάγαστε Μωσῆ Πάτερ Ὅσιε.

Στάζουσι Πάτερ γλυκασμόν, ὠφελείας οἱ τῶν πόνων ἰδρῶτές σου, καὶ τὴν πικρίαν ἡμῶν, τῶν παθημάτων ἀποδιώκουσιν· ἀναβλυσταίνουσιν ἡμῖν, ἰάσεις τὰ λείψανα, καὶ σπηδόνας κακῶν, καὶ ψυχῶν τὸν μολυσμὸν ἐκκαθαίρουσι.

Στεφάνοις ἔστεψε Χριστὸς, ἀμαράνταις σου τὴν κάραν Θεσπέσιε, νενικηκότος στερρῶς, τὰς παρατάξεις τοῦ κοσμοκράτορος, καὶ τῶν

Οσίων τοῖς χοροῖς, ὁσίως ἠρίθμησε· μεθ' ὧν ἰκέτευε, λυτρωθῆναι πειρασμῶν τοὺς τιμῶντάς σε.
Θεοτοκίον.

Ε"παυσας μόνη γυναικῶν, τὴν ἀράν τῶν προπατόρων Θεόνυμφε, τὸν ἀπερίγραπτον, σαρκὶ τεκῆσα περιγραφόμενον· ἐκαινοτόμησας δεσμούς, φύσεως ἀμολυντε· τὰ διεστῶτα τὸ πρῖν, παραδόξω μεσιτεία σου ἤνωσας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**"φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
• συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν
• κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπό
• γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἀχραν-
• τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τῶν νοητῶν διέκοψας, κεφαλῆς Αἰθιοπίων, Πάτερ Μωσῆ μακάριε, τῇ μαχαίρᾳ τῶν θείων, σοῦ προσευχῶν θεοφόρε· νίκης ὄθεν βραβεῖα, παρὰ Χριστοῦ ἀπειλήσας· ὧ καὶ νῦν σὺν Ἀγγέλοις, παρεστηκῶς, ἀπαθείας λάμπων φωτοχυσία, σοὺς ὑμνητὰς καὶ πρόσφυγας, λάμπρον σαῖς πρεσβείαις. Θεοτοκίον.

Ζήσας αἰσchrῶς ἀπώλεσα, τῆς ψυχῆς τὸ ὠραῖον, καὶ ὠμοιωθῆν κτήνεσιν, ἀνοήτοις ὁτάλας, ἃ οὐκ ἔξόν ποιεῖν πράττων. Δέσποινα Θεοτόκε, λαμπρύνασά με κάθαρον, τοῦ φωτός σου ταῖς θείαις, μαρμαρυγαῖς, καὶ ὑσώπῳ Κόρη τῆς μετανοίας, καὶ δεῖξόν με τὸν δούλόν σου, σκευὸς εὐχρηστον θείον.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου ἐνδύξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν ψαλμὸν, στιχολογοῦμεν τὴν ἀ. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τέσσαρα, δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Γενεθλίων τελυμένων, τῆ ἀναιδεστάτῃ Ἡρώδῃ, τῆς ἀσελγοῦς ὀρχηστρίδος, ἐπληροῦτο ἡ διάθεσις τοῦ ὄρκου· τοῦ γὰρ Προδρόμου ἢ Κεφαλῆ ἀποτμηθεῖσα, ὡς ὀψώνιον ἐφέρετο, ἐπὶ πίνακι τοῖς ἀνακειμένοις. Ὡ συμποσίῃ μισητῆ, ἀνοσιουργήματος καὶ μαιφονίας πλήρης! Ἄλλ'

ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ὁ αὐτός.

Ορχήσατο ἡ μαθήτρια, τοῦ παμπονήρου διαβόλου, καὶ τὴν Κεφαλὴν σου Προδρόμε, μισθὸν ἀφείλετο. Ὡ συμποσίῃ πλήρους αἱμάτων! Εἶθε μὴ ὠμοσας Ἡρώδῃ ἄνομε, ψεύδους ἔκγονε· εἰ δὲ καὶ ὠμοσας, μὴ εὐώρησας· κρεῖττον γὰρ ψευδόμενον ζωῆς ἐπιτυχεῖν, καὶ μὴ, ἀληθεύσαντα, τὴν Κάραν τοῦ Προδρόμου σ' ὀποτεμεῖν. Ἄλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ὁ αὐτός.

Οὐκ ἔδει σε ὡ Ἡρώδῃ, τὸν τῆς μοιχείας ἔλεγχον, δι' ἔρωτα σατανικόν, καὶ οἶστρον θηλυμανίας, θανάτῳ κατακρίναι· οὐκ ἔδει σε τούτου τὴν πάντιμον Κάραν, παρανόμῳ γυναικί, δι' ὄρκον ὀρχήσεως, παραδοῦναι σφαλερῶς. Ὡ! πῶς ἐτόλμησας τοιοῦτον φόνον τελέσαι; πῶς δὲ οὐ κατεφλέχθη ἡ ἀσελγῆς ὀρχήστρια, ἐν μέσῳ τοῦ συμποσίῃ, ἐπὶ πίνακι βασταζουσα ταύτην; Ἄλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ὁ αὐτός.

Πάλιν Ἡρωδίαις μαινεται, πάλιν ταραττεται. Ὡ ὄρχημα δόλιον, καὶ πότος μετὰ δόλου! Ὁ Βαπτιστὴς ἀπετέμνετο, καὶ Ἡρώδης ἐταράττετο. Πρεσβείαις Κύριε τῆ σὲ Προδρόμου, τὴν εἰρήνην παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Δόξα. Τὸ ἀ. Γενεθλίων τελουμένων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προήλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, ἐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνῇ Παμμακάρισε, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος· Παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός. Οἱ ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλήμ. Παρακαλέσατε αὐτήν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπεινωσις αὐτῆς· λέλυται γὰρ αὐτῆς ἡ ἀμαρτία· ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλᾶ τὰ ἀμαρτήματα αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμά-

Κε.ρ.
μ. 1.

σατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ἔρος καὶ βουνοὺς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν, καὶ αἰτραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας· καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών· ὕψωσον ἐν ἰσχυί τὴν φωνήν σου ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἰερουσαλήμ· ὕψωσατε, μὴ φοβεῖσθε. Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ἐγὼ ἐπακούσομαι, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς· ἀλλὰ ἀνοίξω ἐκ τῶν ὀρέων ποταμούς, καὶ ἐν μέσῳ πεδίων πηγὰς. Ποιήσω τὴν ἔρημον εἰς ἔλη, καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς. Εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς ἀνωθεν, καὶ νεφέλαι ῥανάτωσαν δικαιοσύνην. Ἀνατειλάτω ἡ γῆ, καὶ βλαστησάτω ἔλεος, καὶ δικαιοσύνην ἀνατειλάτω ἅμα. Φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγείλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ ἀκουστὸν γενέσθω τοῦτο. Λέγετε, ὅτι ἐρρύσατο Κύριος τὸν δούλον αὐτοῦ Ἰακώβ. Καὶ ἐὰν διψήσωσι δι' ἐρήμων, ἐξάξει αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ πέτρας. Εὐφρανθήτη στείρα ἢ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ᾠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον, ἢ τῆς ἐχοῦσης τὸν ἄνδρα.

Προφητείας Μαλαχίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ταῦδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· Ἴδου ἐγὼ ἐξαποστελῶ τὸν Ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου. Καὶ ἤξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ Κύριος, ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε. Καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ; ἢ τίς ὑποστήσεται ἐν τῇ ὄπτασίᾳ αὐτοῦ; Διότι αὐτὸς εἰσπορεύεται ὡς πῦρ ἐν χωνευτηρίῳ, καὶ ὡς πῶα πλυνόντων. Καὶ καθιεῖται χωνεύων, καὶ καθαρίζων ὡς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον. Καὶ προσελεύσεται πρὸς ἡμᾶς ἐν κρίσει· καὶ ἔσται μάρτυς ταχὺς ἐπὶ τοὺς πονηροὺς, καὶ ἐπὶ τὰς μοιχαλίδας, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀμνύοντας τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἐπὶ ψευδῇ, καὶ τοὺς μὴ φοβουμένους αὐτὸν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι· καὶ ὑμεῖς υἱοὶ Ἰακώβ ἐξεκλίνατε νόμιμα, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψατε πρὸς με, καὶ ἐπιστραφίσομαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Καὶ μακαριοῦσιν ἡμᾶς πάντα τὰ ἔθνη, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος, ἐπιβλέπων ἀναμέσον δικαίου, καὶ ἀναμέσον ἀνόμου, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἢ ἐγὼ ποιῶ εἰς περιποίησιν τῶν ἀγαπώντων με. Ἐπίγνωτε οὖν, καὶ μνήσθητε

τοῦ νόμου Μωσῆ τοῦ δούλου μου, καθότι ἐνετείλαμην αὐτῷ ἐν Χωρήβ, πρὸς πάντα τὸν Ἰσραὴλ, προσταγήματα καὶ δικαιώματα. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελῶ ὑμῖν Ἠλίαν τὸν Θεσβίτην, πρὶν ἢ ἔλθειν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ· ὃς ἀποκαταστήσει καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱόν, καὶ καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, μὴ ἐλθὼν παταξῶ τὴν γῆν ἄρδην, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Κατακρινεῖ δίκαιος ἀποθανόντων τοὺς ζῶντας ἀσεβεῖς· ὄφονται γὰρ τελευτηνὴν δικαίου, καὶ οὐ μὴ συνήσουςι τί ἐβουλεύσαντο περὶ αὐτοῦ. Ὅτι ῥῆξει Κύριος τοὺς ἀσεβεῖς ἀφώνους πρηνεῖς, καὶ σαλεύσει αὐτούς ἐκ θεμελίων, καὶ ἕως ἐσχάτου χερσωθήσονται ἐν ὀδύνῃ, καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἀπολείται. Ἐλεύσονται γὰρ ἐν συλλογισμῷ ἁμαρτημάτων αὐτῶν δειλοὶ, καὶ ἐλέγξει αὐτοὺς ἐξ ἐναντίας τὰ ἀνομήματα αὐτῶν. Τότε ζήσεται ἐν παρρησίᾳ πολλῇ ὁ δίκαιος κατὰ πρόσωπον τῶν θλιψάντων αὐτὸν, καὶ τῶν ἀθετούτων τοὺς πόρους αὐτοῦ. Ἰδόντες ταραχθήσονται φόβῳ δεινῷ, καὶ ἐκστήσονται ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ. Ἐροῦσι γὰρ ἐν ἑαυτοῖς μετανουῶντες, καὶ διὰ στενοχωρίαν στεναξέουσι καὶ ἐροῦσιν· Οὗτος ἦν, ὃν ἔσχομεν ποτὲ εἰς γέλωτα, καὶ εἰς παραβολὴν ὀνειδισμοῦ οἱ ἄφρονες; Τὸν βίον αὐτοῦ ἐλογισάμεθα μανίαν, καὶ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ ἄτιμον. Πῶς δὲ κατελογίσθη ἐν υἱοῖς Θεοῦ, καὶ ἐν Ἁγίοις ὁ κληρὸς αὐτοῦ ἐστίν; Ἄρα ἐπλανήθημεν ἀπὸ ὁδοῦ ἀληθείας, καὶ τὸ τῆς δικαιοσύνης φῶς οὐκ ἐπέλαμψεν ἡμῖν, καὶ ὁ ἥλιος ἐκ ἀνέτειλεν ἡμῖν. Ἀνομίας ἐνεπλήσθημεν τρίβη καὶ ἀπωλείας, καὶ ᾠδεύσαμεν τρίβη ἀβάτους· τὴν δὲ ὁδὸν Κυρίου οὐκ ἔγνωμεν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α΄.

Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Τί σε καλέσωμεν Προφήτα; Ἄγγελον, Ἀπόστολον, ἢ Μάρτυρα; Ἄγγελον, ὅτι ὡς ἀσώματος διῆξας. Ἀπόστολον, ὅτι ἐμαθήτευσας τὰ ἔθνη. Μάρτυρα δὲ, ὅτι σοῦ ἡ κεφαλὴ ὑπὲρ Χριστοῦ ἐτμήθη. Αὐτὸν ἰκέτευς, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Τῆς ἀποτμηθείσης κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, τὰ μνημόσυνα τελέσωμεν, ποτὲ μὲν ἐπὶ πίνακι ἐκβλυζούσης αἵματα, νυνὶ δὲ ἐν τοῖς πέρσκι προχεούσης ἰάματα.

Κ.ρ. μ.α. 17.

μ.ι. 8.

μ.η. 20.

μ.θ. 1.

Κ.ρ. γ. 1.

Κ.ρ. δ. 7.

Κ.ρ. ε. 1.

Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ ἀνοσιουργότροπος μήτηρ τοῦ φό-
νου, τὴν ἐξ ἀνόμου συμπλοκῆς, αὐτῆς
πανασελγῆ θυγατέρα, κατὰ τοῦ πάντων τῶν
Προφητῶν θεοπροκρίτου μεζονος, φονοτρόπῳ
συμβουλῇ ἐσκευῶρητο. Τοῦ γὰρ ἐχθίστου Ἡ-
ρωδου τελουῦντος συμπόσιον, τοῦ ἑαυτοῦ ἀθεμί-
του γενεθλίου, μεθ' ὄρκου αἰτήσασθαι παρε-
σκεύασε, τὴν θαυματόβρυτον τοῦ Θεοκήρυκος
τιμίαν κεφαλὴν· ὃ καὶ τετέλεκεν ὁ παράφρων,
θυμελικῶς ὀρχήματος δούς αὐτὴν ἀντίμισθον,
εὐορκίας χάριν. Ὅμως οὐκ ἐπαύσατο ὁ μύσης
τῆς Χριστοῦ παρουσίας, τὴν θεοστρυγῆ μίξιν
αὐτῶν, καὶ μετὰ τὸ τέλος στηλιτεύειν, ἀλλ' ἐ-
λέγχων ἐβόα· Οὐκ ἔξεστί σοι, λέγων, μοιχεύειν
τοῦ ἀδελφοῦ σου Φιλίππου τὴν γυναῖκα. Ὡς
γενεθλίου προφητοκτόνου, καὶ αἱμάτων γέμον-
τος συμποσίου! Ἡμεῖς δὲ εὐσεβοφρόνως, ἐν τῇ
ἀποτομῇ τοῦ Προδρόμου, λευχειμονοῦντες ἐορ-
τάσωμεν, ὡς ἐν εὐσῆμῳ ἡμέρα ἀγαλλιῶμενοι·
καὶ αἰτησώμεθα τῆτον, ἐξευμενίσαι τὴν Τριάδα,
τῶν παθῶν τῆς ἀτιμίας ῥύσασθαι ἡμᾶς, καὶ
σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τῆς ἀνόμου πράξεως, τοὺς ἐλέγχους ἐκφυ-
γεῖν ὁ Ἡρωδης βουλευθεῖς, τὴν κεφαλὴν
σου Πρόδρομε, παρανόμῳ γυναικί παρεδίδου
σφαλερῶς· οὐ γὰρ ἐπέγνω ὁ δειλαιὸς στηλι-
τεύων ἑαυτὸν, ἐπὶ δίσκου περιφέρων αὐτὴν.
Ἀλλ' ὡς ἀγνείας πρακτικὸς διδάσκαλος, καὶ
μετανοίας ὁδηγὸς σωτήριος, πρέσβευε Βαπτιστᾶ
τῷ Χριστῷ, ἐκ τῶν παθῶν τῆς ἀτιμίας λυτρώ-
σασθαι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον· Μακαρίζομέν σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος β'.

Τῆς μετανοίας ὁ κήρυξ, Ἰωάννη Βαπτιστᾶ,
ἐκτεμηθεῖς σε τὴν κάραν, τὴν γῆν ἡγίασας·
ὅτι τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ τοῖς πιεοῖς ἐτραίνωσας,
καὶ παρανομίαν ἐξηφάνισας. Ὡς παρρησιαστικῶς
τῷ θρόνῳ τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως Χριστοῦ,
αὐτὸν ἰκέτευσεν, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοινίξ ἀνθήσει.

Διὰ τὸν νόμον Κυρίου, τὴν κεφαλὴν ἀπετμή-
θη, ὡς πανάγιε Ἰωάννη· ἠλεγξας βασιλεῖα
δυσσεβῆ παρανομήσαντα, παρρησιαστικῶς ἀμέμπτῳ
διὸ θαυμαζουσί σε στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων· δο-
ξαζουσί σε χοροὶ τῶν Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύ-
ρων· τιμῶμέν σου καὶ ἡμεῖς τὴν ἐτήσιον μνήμην
πανένδοξε, δοξαζόντες τὴν Ἁγίαν Τριάδα, τὴν
σε στεφανώσασαν, Πρόδρομε μακάριε.

Στίχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Ο ἐκ Προφήτε Προφήτης, καὶ μεζῶν Προ-
φητῶν γενόμενος, ἐκ κοιλίας Μητρὸς ὁ
ἡγιασμένος, εἰς ὑπουργίαν Κυρίου, σήμερον ὑπ'
ἀνόμου βασιλέως, τὴν κάραν ἀπετμήθη· καὶ
τὴν ἀσέμνωσ ὀρχησαμένην κόρην, τρανωῶς καὶ
πρὸ τῆς ἐκτομῆς, καὶ μετὰ τὴν ἐκτομὴν διελέγ-
ξας, ἤσχυνε τῆς ἀμαρτίας τὴν φαλαγγα· καὶ
διὰ τοῦτο βοῶμεν· Βαπτιστᾶ Ἰωάννη, ὡς ἔχων
παρρησίαν, ἐκτενωῶς ἰκέτευσεν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, σὺ βασιλεῖς ἠλεγ-
ξας, παρανομίαν μὴ ἐργάζεσθαι· διὸ
παίγνιον ἀνόμου γυναικὸς, ἔπεισε τὸν Ἡρωδὴν
ἀποτεμεῖν σου τὴν κεφαλὴν· καὶ διὰ τοῦτο
ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ
ὄνομά σου. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, ἐκ-
τενωῶς ἰκέτευσεν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως
συλλαβοῦσα σαρκί, Μητὴρ Θεοῦ τοῦ ὑ-
ψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πα-
νάμωμε· ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμόν τῶν
πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχο-
μένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μνήμη Δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρ-
κέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε·
ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασ-
μιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατη-
ξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑ-
περαθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν
Ἀδῆ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα
τὴν ἀμαρτίαν τῷ κόσμῳ, καὶ παρέχοντα ἡμῖν
τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ
σὰ Θεοτόκε μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφρα-
γισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μητὴρ
ἐγγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκῆσα ἀληθινόν. Αὐ-
τὸν ἰκέτευσεν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν μεσίτην συμφώνως νόμου καὶ χάριτος,
οἱ πιστοὶ συνελθόντες ἀνευφημήσωμεν·
ὅτι μετανοίαν ἡμῖν προσκήρυξε, καὶ Ἡρωδὴν
ἐμφανῶς, στηλιτεύσας εὐθαρσῶς, τὴν κάραν αὐ-

τοῦ ἐτμήθη· καὶ ἄρτι ζῶν μετ' Ἀγγέλων, Χριστῷ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἐξαισίον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τόκος ὁ τῆς λοχείας σου, ἐν σοὶ ἐγνώρισται ἀγνή· Ἀειπάρθευε· καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμόν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν ἐκ μήτρας Προφήτην ἀναδειχθέντα ἡμῖν, καὶ ἐκ στείρας φωστῆρα τῆ οἴκουμένη φαιδρῶς, προσελθόντα ἐν ὡδαῖς ἀνυμνήσωμεν, τοῦ Χριστοῦ τὸν Βαπτιστὴν, καὶ νικηφόρον ἀθλητὴν, τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην· πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· καὶ τὰ κύματα ἀγνή καταπραΰνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εκ τῆς στείρας ἐκλάμψας ψήφῳ Θεοῦ, καὶ δεσμά διαρρήξας γλώσσης πατρὸς, ἔδειξας τὸν ἥλιον, ἑωσφόρον ἀυγάζοντα· καὶ λαοῖς ἐν ἐρήμῳ, τὸν Κτίστην ἐκήρυξας, τὸν ἀμνὸν τὸν αἶροντα, τοῦ κόσμου τὰ πταισμάτα· ὄθεν καὶ πρὸς ζῆλον, βασιλέα ἐλέγξας, τὴν ἐνδοξον κάραν σου, ἀπετμήθης αἰοίδιμε, Ἰωάννη πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζέσσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς ἡμῶν τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, θεραπεύσον, δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος. Οἴμοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προσάτις θερμότητος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ δοῦλός σου ἄχραντε.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον τῆ δ'. ἦχη.

Ἰεροκείμενον, Ἦχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῆ Ὁσίας αὐτῆ.

Στίχ. Ἐν ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρώδης.

Ζῆτει τοῦτο τῆ γ'. τῆς ζ'. Ἑβδομαῖδος.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος β'.

Τῆς μετανοίας ὁ κήρυξ.

Ζῆτει τοῦτο εἰς τὸν Στίχον.

Μετὰ τῆτο ψάλλονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς ε'. καὶ τῆ Ἁγίας οἱ δύο παρόντες εἰς ἡ. Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἁγίου.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Τὸν ἀπὸ νηδύος στερηωτικῆς, φανέντα Προφήτην, τοῦ ἐκ μήτρας παρθενητικῆς, κυφορηθέντος ἀπορρήτως, τὸν ἱερόν ἀνυμνήσωμεν Πρόδρομον.

Τοὺς ὅρους τῆς φύσεως ὑπερβαῖς, τῆς δικαιοσύνης, συντηρήσας τοὺς δεσμούς, παράνομον μίξιν διελέγχων, μὴ δεδοικῶς βασιλέων δρασύτητα.

Τοῦ νόμου τῷ γάλακτι ἐκτραφεῖς, τὴν νομοθεσίαν, συναφείας τῆς νομικῆς, ὡς νόμου σφραγίς ἐπισφραγίζων, ἀντικατέστης πρὸς μῦσος ἀκόλαστον.

Θεοτοκίον.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμψευτε Μήτηρ, εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὡσπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκαλαῖς σου ἐβάστασας.

Κανὼν Δεύτερος.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας (*).

Τὸν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, μαρτυρηθέντα ὑπὸ Χριστοῦ, ὡς Πρόδρομον καὶ φίλον αὐτοῦ, Ἰωάννην ἅπαντες, τὸν θεῖον εὐφημήσωμεν.

Τὸν τῆς ἐρήμου πολίτην, καὶ τῶν Ἀγγέλων σύσκηνον, τὸ καύχημα τοῦ νέου λαοῦ, Ἰωάννην ἅπαντες, τὸν θεῖον εὐφημήσωμεν.

(*) Ἀντὶ τοῦ Κανόνος τούτου, τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον, ἐπιγραφόμενον, Ἀνδρέου Κρήτης. Ὁ δὲ παρὼν φαίνεται ὅτι ἐστὶ καὶ αὐτὸς Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ· καθότι εἰς τὴν γ'. Ὡδὴν, ἀντὶ τοῦ, Ἀσεμνον ἀναίδειαν, καὶ τῶν ἐφεξῆς τριῶν Τροπάρων, τὸ χειρόγραφον ἔχει τὰ τοῦ β'. Κανόνος, Παναγίας ὡς μεσίτης. Τὸ δὲ εἰρημένον Τροπάριον, Ἀσεμνον ἀναίδειαν, οὕτω διορθοῦται παρὰ τοῦ διορθωτοῦ τῶν Μηναίων:

« Πανασεμνον κόριον, τοῦ μεθυσμοῦ πλησθὲν ἔφησε· Δός μοι » τανῦν, Κάραν. Ἰωάννου, ὡ Ἡρώδη ἐν πίνακι ». (*)

(*) Οὕτω καὶ ἐτυπώθη ἐν τῇ παρούσῃ Ἐκδόσει, διὰ τὸ ἀσύντακτον τοῦ προτέρου, ἐπεὶ εἶχεν οὕτως: « Ἀσεμνον ἀναίδειαν, τῷ μεθυσμῷ πλησθὲν κόριον, Δός μοι φησί, Κάραν Ἰωάννου, τῷ Ἡρώδη ἀνίπραξι. »

Ὁ ἱερωτὴς τῆς παρ. Ἐκδ.

Ε'πί τῇ μνήμῃ τοῦ Προδρόμου, ἀγγελικῶς χορεύσωμεν, καὶ τῷ Χριστῷ βοήσωμεν· Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου.

Θεοτοκίον.

Διὰ παντὸς Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ ἰκέτευε, ἀρρήτῳ λόγῳ σαρκωθέντα Θεόν, πάσης περιστάσεως, λυτρώσασθαι τοὺς δούλους σου· Καταβασία· Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς. ("Ορα ταῖς Καταβασίαις ταύτας τετυπωμένας ολοκλήρους εἰς τὴν ἀ. τοῦ παρόντος Μηνός).

Ῥωδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Πανάσεμον κέριον, τοῦ μεθυσμοῦ πλησθὲν ἔφησε, Δός μοι τανῦν, Κάραν Ἰωάννου, ὡς Ἡρώδη ἐν πίνακι.

Η'παῖς ἐξωρχήσατο, καὶ ὡς παράνομον τέρψασα, τὸν Ἡρώδη, πρὸς φόνον ἀνδραγαθῆς, τοῦ Προδρόμου καὶ κήρυκος.

Ο'σῆς ἀθλιότητος, Ἡρώδη ἄφρον καὶ ἄνομε! ποία τόλμη, κόρης ἀσελγούσης, φόνον ἀδίκον ἔπραξας.

Θεοτοκίον.

Δός ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἰκεσίαις σου Παναγνε, τὰς προσβολαῖς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Ἔτερος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Παλαιᾶς ὡς μεσίτης, καὶ τῆς καινῆς Πρόδρομος, εὐαγγελικῶν κηρυγματίων σὺ προϊστάμενος, μίξιν παράνομον, τυραννικὴν διελέγξας, εὐκλεῶς τὸν θάνατον χαίρων διήνυσας.

Ε'κ μητρὸς παρανόμου, προβιβασθὲν κέριον, ἐκβεβακχευμένον τῇ μέθῃ, Ἡρώδη ἔφησε· Δός ἐπί πίνακι, τὴν Κεφαλὴν Ἰωάννου, τῇ μητρὶ χαρίσασθαι δῶρον ποθοῦμενον.

Τῆς ἐλέγχου μὴ φέρων, ὁ ἀναιδὴς τύραννος, τῆς θεοφρενήτου σε γλώττης, ἐνδοξε Πρόδρομε, κέρη προδίδωσι, θυμελικῶν ὀρημάτων, τὴν σεπτὴν σου ἔπαθλον Κάραν αἰοῖδιμε.

Θεοτοκίον.

Ε'νοικήσας Παρθένω, σωματικῶς Κύριε, ὡς φθῆς τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε θεαθῆναί σε· ἦν καὶ ἀνέδειξας, ὡς ἀληθῆ Θεοτόκον, καὶ πιστῶν βοήθειαν μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος ἀ'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν Πρόδρομον Χριστῷ, Βαπτιστὴν καὶ Προφήτην, τιμήσωμεν πιστοὶ, καθαρῶ συνειδῶς, ὡς ἐνδοξον κήρυκα, μετανοίας διδάσκαλον, καὶ ὡς Μάρτυρα, παναληθῆ τοῦ Σωτῆρος· τὴν γὰρ ἄνοιαν, τὴν τοῦ Ἡρώδου ἐλέγξας, τὴν Κάραν ἐκτέμνεται.

Δόξα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νῦν ἐπέφανεν ἡμῖν, ὁ τοῦ Σωτῆρος Βαπτιστής, καὶ εὐφραίνει νοητῶς, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, τὸ τῆς ἐρήμου καλλώπισμα, καὶ Προφητῶν ἢ σφραγίς· ὅθεν τοῦ Χριστοῦ, ἐδείχθη Πρόδρομος, καὶ Μάρτυς ἀψευδῆς, τῆς παρυσίας αὐτοῦ. Πνευματικοῖς οὖν ἄσμασι συμφώνως, τῷ Ἰωάννῃ βοήσωμεν· Προφῆτα κήρυξ, τῆς ἀληθείας, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγησαν Ἀγνή, πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυοφορίας τὸ φρικτὸν· πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνω, ἀγκάλαις ὡς βροτὸς, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν, ὁ προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν, ὁ τρέφων πνοὴν ἀφάτῳ χρηστότητι; καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεῷ Μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσι.

Ῥωδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Οὐκ ἐνεγκῶν, τὸ τῶν ἐλέγχων ἀπότομον, ὁ τῆ νόμου, ταῖς ποιναῖς ὑπεύθυνος, οὐ παρρησιᾶν θεοσεβῆ, ὁ ταῖς ἀσελγείαις, τῶν ἡδονῶν συμφυρῆμενος, δεσμήσας συνετήρει, τὸν αὐλῶς τοῖς ἄνω, πρὸ τῆ τέλους χοροῖς συναπτόμενον.

Ψυχοβλαβῆ, μέθην καὶ οἶστρον ἀκόλαστον, ἐκνοσήσας, ἐκδοτος ὁ δειλαιος, τοῖς χορικοῖς, κρότοις τῶν ποδῶν, ἀποδεδειγμένος, φανερῆς Προφήτης γεγένηται· συνέλαβε γὰρ μέθην, ἀσωτίας μητέρα, καὶ δεινὴν ἀνομίαν ἀπέτεκε.

Ο'ντως ἐν σοί, οὐ διεψεύσθη ἡ θεία φωνή· τῶν Προφητῶν σὺ γὰρ περισσότερος, ὡς προφητείας ἀξιωθείς, ἐξ αὐτῆς νηδύος, ἐν ἀτελεῖ τῷ τῆ σώματος, καὶ τὸν προφητευθέντα, ὑπὸ σεῖ Θεὸν Λόγον, καὶ ἰδὼν καὶ βαπτίσας ἐν σώματι.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλις ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν τείχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντευξείς φέρεις Πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἀγνήν σε γινώσκοντας.

Ἔτερος. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Οὐκ ἔφερε τοὺς σοὺς, ἐλέγχους ὁ Ἡρώδης, θεράπον τοῦ Χριστοῦ, παμμακάρε Ἰωάννη· ὅθεν ὀπλίζει τὸν ἀδίκον πρὸς σὲ φόνον, ἐκ αἰδεσθείς σου τὸ σεβάσμιον.

Οἶστρω καὶ τῇ μέθῃ, ὁμοῦ βεβακχευμένος, ὁ ἀδικὸς βασιλεὺς, σὲ παμμακάρε παρανόμως, θανατηφόρῳ ἀπάγει ψήφῳ Προφῆτα, οὐκ αἰδεσθείς σου τὸ σεβάσμιον.

Τῆς κόρης ὁ δεινός, ὑπαχθεὶς τοῖς λόγοις, Ἡρώδης δυσσεβῆς, τῇ μοιχαλίδι δῶρον, τὴν Κεφαλὴν σου Προφῆτα ὄντως παρέχει· ἀφ' ἧς πηγάζεις χάριν πᾶσιν ἡμῖν. **Θεοτοκίον.**

Χαίροις παρ' ἡμῶν, ἀγία Θεοτόκε· χαῖρε ἡ χαράν, κυήσασα τῷ κόσμῳ· χαῖρε ἡ μόνη ἀντίληψις τῶν ἀνθρώπων, εὐλογημένη Θεοτόκε ἀγνή.

ᾠδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Μητρικαῖς ὑποθήκαις, ἄθλον τῆς ὀρχήσεως τῆς κακοδαίμονος, τῆς ὠμῆς λεαίνης, ὁ ὠμότερος σκύμνος ἠτήσατο, ἦν καὶ θῆρες πάντες, ἐν ἐρημίαις νύλαβοῦντο, Κεφαλὴν τῆ Προδρόμου καὶ κήρυκος.

Ωτῶν σῶν ἀνεφίκτων, καὶ ἀκαταλήπτων κριμάτων Φιλάνθρωπε! ὅτι τῆ ἐκ μήτρας, πεφηνότος δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, καὶ συναυξηθέντος, τῇ σωφροσύνῃ καὶ ἀγνείᾳ, ἀσελγῆς κατωρχήσατο κόριον.

Προσφιλὲς καὶ οἰκεῖον, τῷ τὴν συζυγίαν τὴν ἄσμενον στέργοντι, γενεσίῳ πότοις, καὶ Προφῆτε συνάψαι ἀναίρεσιν, καὶ κρατῆρα πλήρη, προφητικῶν τοῖς φιληδόνοις, καὶ ἀγίων αἱμάτων κεράσασθαι. **Θεοτοκίον.**

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παριδῆς· δεόμεθα· ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἰλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Ἔτερος. Ὁ ρηρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ορχήσεως ἐδίδото μίσθωμα, δι' ἀπάτης, τῇ κόρῃ ἐν πίνακι, Προδρόμῃ Κάρα· ὦ ἀνοῖα! **Τ**ῷ λύθρῳ σταζομένης τῆς Κάρας σου, Θεοκῆρυξ, μοιχαλὶς ἐτέρπετο, φρονούσα μέγα· ὦ ἀνοῖα!

Σιγᾶν σου μὲν τὴν γλῶτταν ὑπέλαβεν, ὁ Ἡρώδης· ἡ δὲ καὶ σιγήσασα, πλέον ἐλέγχει Πανεύφημε. **Θεοτοκίον.**

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

ᾠδὴ ε'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Τοῦ νόμου τῶν ἐντολῶν, προκινδυνεύων Μακάριε, ἐλέγχοις παιδαγωγεῖς, τὸν παρανομήσαντα· οὐ γὰρ ἔφυς κάλαμος, δυσμενῶν πνευμάτων, ῥιπιζόμενος προσπνεύσει.

Τῷ λύθρῳ τῷ τῆς σφαγῆς, ἡ Κεφαλὴ σταζομένη σου, ἠνέχθη τῶν πορικῶν, ἀγώνων εἰς μίσθωμα, Ἡρώδην ἐλέγχουσα, καὶ μετὰ τὸ τέλος, ὡς τὴν φύσιν συνθολώσαντα.

Ερήμους περιπολῶν, θριξὶ καμήλου σκεπόμενος, ταῖς μὲν ὡς φωτολαμπές, κατώκεις ἀνάκτορον, ταῖς δὲ ὡς βασιλείον, περιφέρων κόσμον, τῶν παθῶν κατεβασίλευσας.

Θεοτοκίον.

Ρυσθειήμεν τῶν δεινῶν, πταισμαίων ταῖς ἰκυσίαις σε, Θεογεννήτορ ἀγνή· καὶ τύχοιμεν πάνταγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σου ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἔτερος. Χιτωνά μοι παράσχου.

Επήγασας τῷ πλήθει τῶν πιστῶν, Ἰωάννη ἐνδοξε, θεία διδάγματα, τὸν αἰμὸν τὸν τοῦ Θεοῦ καταγγείλας ἡμῖν.

Σεμνότητος καὶ βίου ἀκριβοῦς, ἀψευδὲς ὑπόδειγμα, μέμνησο Προδρόμε, τῶν ὑμνούντων σε Χριστῷ παριστάμενος.

Πρεσβείαις σου Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, Βαπτιστὰ καὶ Προδρόμε, κόσμον εἰρήνευσον, διασώζων ἐκ κινδύνων ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Η μόνη διὰ λόγου ἐν γαστρὶ, τὸν Λόγον κυήσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. α'.

Η τοῦ Προδρόμου ἐνδόξος ἀποτομὴ, οἰκονομία γέγονέ τις θεικῆ, ἵνα καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ τῆ Σωτήρος κηρύξη τὴν ἔλευσιν. Θρηνεῖτω οὖν Ἡρώδιᾶς ἄνομον φόνον αἰτήσασα· ἔ νόμον γὰρ τὸν τοῦ Θεοῦ, οὐ ζῶντα αἰῶνα ἠγάπησεν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον. **Ὁ Οἶκος.**

Τὰ γενέσια τοῦ Ἡρώδου πᾶσιν ἐφάνησαν ἀνόσια· ὅτι ἐν μέσῳ τῶν τρυφῶντων, ἡ Κεφαλὴ τῆ νηστεύοντος παρετέθη ὡσπερ ἔδεσμα. Τῇ χαρᾷ συνήφθη λύπη, καὶ τῷ γέλῳτι ἐκράθη πικρὸς ὄδυρμός· ὅτι τὴν κάραν τοῦ Βαπτιστῆ πίνακι φέρησα, ἐπὶ πάντων εἰσηλθεν, ὡς εἶπεν, ἡ παῖς· καὶ διὰ οἴστρον, θρήνος ἐπέπεσε πᾶσι τοῖς ἀριστήσασι τότε σὺν τῷ βασιλεῖ· οὐ γὰρ ἔτερψεν ἐκείνους, οὔτε Ἡρώδην αὐτὸν, φησὶ, καὶ ἐλυπήθησαν λύπην οὐκ ἀληθινήν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Τέμνει κεφαλὴν χεὶρ μαιφόνος ξίφει
Τοῦ χεῖρα θέντος εἰς κεφαλὴν Κυρίου.

Εἰκάδι ἀμφ' ἐνάτη Προδρόμου τάμεν αὐχένα
χαλκός.

Ος ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μαρτυρεῖται ὑπὲρ πάντας εἶναι ὑπὸ Χριστοῦ, καὶ Προφήτου περισσότερος· ὁ προσκιρτήσας ἀπὸ γαστροῦ, καὶ τοῖς ἐν γῆ, καὶ ἐν τῷ Ἄδῃ τὸν Χριστὸν κηρύξας. Οὗτος ἦν υἱὸς Ζαχαρίου τοῦ Ἀρχιερέως καὶ Ἐλισάβετ, ἐξ ἐπαγγελίας Γαβριὴλ τεχθεὶς· ἐτιμήθη δὲ τὸν τιμίαν κεφαλὴν ὑπὸ Ἡρώδου, διὰ τὴν παράνομον μίξιν τῆς Ἡρωδιάδος. Οὗτος, ὁ-ἐξ αὐτῆς τῆς υηδύος ἀγῶσύνῃν περικείμενος, ἀγνεῖαν εἰσοικισάμενος, σωφροσύνην ἀσπασάμενος, ἀτροφίαν ἀσκήσας, καὶ πάσης ἀνθρώπων ἐπιμιξίας ἀπερρώγως, καὶ τὴν ἔρημον ὡς πόλιν οἰκήσας, θηρίοις συνδιαιτώμενος, καμῆλου θριξὶ σκεπόμενος, δερματίνῃ ζώνῃ περισιγγόμενος, καὶ ἴσα πτηνοῖς τὸ τῆς τροφῆς κεκτημένος αὐτόματον, μελέτην δὲ δτανεκῆ τὸν τοῦ Θεοῦ νόμον ποιούμενος, ἠγάγετο τῆς αὐτοῦ φυλακῆς καὶ τηρήσεως πάντα δευτερα καὶ ὑποδεῆ· ὁ τοὺς ὄρους ὑπερβάς τῆς φύσεως, καὶ τὸν καθαρὸν καὶ ἀμόλυντον καὶ πάσης ἐπέκεινα φύσεως βαπτίσας Χριστὸν.

Τοῖνυν ὁ πολὺς ἐν ἀκολασίᾳ Ἡρώδης, τοῦ Ἰουδαϊκοῦ τετραρχῶν ἐδάφους, τὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Φιλίππου γυναῖκα πρὸς γάμον ἠγάγετο. Θείῳ οὖν κινήσει ζήλῳ ὁ Προφήτης, καὶ ἀληθείας ὄπλοισι φραξάμενος, ἔλεγε πρὸς τὸν τύραννον: Οὐκ ἔξεστὶ σοὶ ἔχειν τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ σου. Ἐντεῦθεν φυλακὴ καὶ δεσμὰ περὶ τὸν Ἅγιον, τοῦ μανικοῦ γυναικοῦ πρὸς τοῦτο τὸν ἔραστήν συνελάσαντος. Ὅθεν Γενεθλίῳν τελουμένων, καὶ πότου δαψιλοῦς καὶ φιληδόνου πρὸς παραφροσύνην ἐκκυλίσαντος τὸν ἐστιάτορα, ὄρχησις γίνεται ἐταιρικοῦ Συγατρίου, καὶ μισθός, Προφήτου ἀναιρέσις. Αὐτίκα οὖν ἤχθη ἐπὶ πίνακος ἢ τοῦ Δικαίου κεφαλῆ, καὶ ἐπεδόθη μαχλώση καὶ μοιχαλίει γυναικί, ἐτι τὸ αἷμα στάζουσα, καὶ τὰ αὐτὰ φθειρομένη. Ἐτελείτο δὲ ταῦτα ἐν τῇ Σεβαστῇ πόλει, ἀπεχούσῃ τῆς Ἱερουσαλήμ ἡμέρας ὁδόν. Ἐνθα καὶ ὁ μετ' ἐκείνου ἄρξας Τετράρχης τοὺς ἀνακτορικοὺς ἐπήξατο δόμους, καὶ ὁ προφητοκτόνος ἐτελέσθη πότος. Ἐκεῖ καὶ τὸ προφητικὸν ἐκεῖνο καὶ ἅγιον, περισταλὲν παρὰ τῶν ἰδίων μαθητῶν, ἀπεκρύπτετο σῶμα.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου Χριστέ πρεσβείαις, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασις.

Ακόλαστον ὄρεξιν, δεινὴν τε μέθην καθο-
πλισάμενος, προσβαλὼν κατερράγης, πρὸς ἐγκρατείας πύργον ἀκλόνητον, καὶ σωφροσύνης πρὸς πόλιν ἀπόρθητον, τὸν τοῦ Χριστοῦ Βαπτιστῆν, Ἡρώδη ἄνομε.

Οὐκ ἔφριξε Πρόδρομε, ἢ συνεσταλὴ οὐ κα-
τενάρκησεν, ἢ μεμαθητευμένη, τῷ διαθό-
λῳ τὴν σὴν προσφέρουσα, τιμίαν Κάραν, ἀναι-
δῶς ἐν πίνακι, προβιθασμοῖς μητρικοῖς, ἐκμο-
χλευθεῖσα τὸν νῦν.

Ος λύχνος προέλαμψας· προαπεσταλῆς δὲ
ὡσπερ Ἄγγελος· ὡς Προφήτης κυρύττεις,
ἀμικὸν Θεοῦ τὸν φανέντα Χριστὸν· ὡς Μάρτυς
ξίφει κεφαλὴν ἐκτέμνησαι, προκαταγγέλλων
αὐτὸν καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ νεκροῖς. Θεοτοκίον.

Ρυσθέντες τῷ τόκῳ σου, τῆς καταδίκης τοῦ
πάλαι πτώματος, τὴν φανεῖσαν αἰτίαν,

ἐλευθερίας σὲ Μητροπάρθενε, σὺν τῷ Υἱῷ σου
τῷ δόντι ἀντίλυτρον, ὑπὲρ ἡμῶν ἑαυτὸν αἰεὶ
δοξάζομεν.

Ἄτερος. Παῖδες Ἑβραίων.

Δούλος Δεσπότης παρουσίαν, ἑσφόρος τε
ἠλίον προμηνύων, Ἰωάννης εἰς Ἄδῃ, ἀνέ-
δραμε κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ω τῆς Ἡρώδου ἀφροσύνης! τὸν ἰσαγγελοῦ
ἐν σώματι αὐλῷ, τῷ ἀσέμνῳ γυναικί, ὡς
παίγκον δωρεῖται, Εὐλογητὸς εἶ κράζοντα, ὁ
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δέξαι με Ἅγιε Ἅγιων, λιτανεύοντα ὑπὲρ
τῆς Ἐκκλησίας, τῷ Δεσπότη βροῦ, ὁ
Πρόδρομος κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εστησας ρύμην τοῦ θανάτου, τὸν ἀθάνατον
Θεὸν ὡς συλλαβῆσα, καὶ τεκοῦσα Ἄγνη,
ὧ πάντες μελωδοῦμεν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμνον.

Ο προδραμῶν τοῦ τόκου σου, καὶ τοῦ θείου
παθήματος, ἐν τοῖς κατωτάτοις, δια ξί-
φους γίνεται, Προφήτης καὶ Ἄγγελος, καὶ τῆς
ἐκεῖ εἰσόδου σου, ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου, Ἰωάννης
κραυγάζων· Νεκροὶ τὸν ζωοδότην, τυφλοὶ τὸν
φωτοδότην, αἰχμαλῶται τὸν ρύστην, Χριστὸν
ὑπερυψοῦτε.

Παρθενικῆς γεννήσεως, προδραμῶν ἐκ στει-
ρώσεως, νῦν τῆς ἐκουσίτου, τοῦ τὰ πάν-
τα κτίσαντος, ὑπῆρξας σταυρώσεως, προδευ-
τῆς ἐκτέμνησεως, τῆς κεφαλικῆς, τοῖς ἐν τῷ Ἄδῃ
κραυγάζων· Νεκροὶ τὸν ζωοδότην, τυφλοὶ τὸν
φωτοδότην, αἰχμαλῶται τὸν ρύστην, Χριστὸν
ὑπερυψοῦτε.

Τῆς κεφαλῆς τοῦ σώματος, ἐκτεμνηθείσης σὲ
Πρόδρομε, ἢ τῆς σῆς σαρκὸς, ψυχὴ ἠγε-
μονεύουσα, ἐκ ταύτης διήρητο· ἀλλ' ἢ Θεότης
ἐκ τῆς σαρκὸς, τῆ Ἐμμανηλ ἢ διηρέθη ἐντεῦ-
θεν, ὅσθην οὐ συνετρίβη, τῆ Θεῆ καὶ Δεσπό-
του· διὸ ὑπερυψοῦμεν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Κυριοτόκε Δέσποτα, τῆς ψυχῆς μου τὰ
τραύματα, καὶ τὰς ὠτειλάς, τῆ συμπα-
θεῖ πρεσβείᾳ σου, Παρθένε ἐξάλειψον, καὶ πε-
πτωκότα ἔγειρον· σῶσόν με πανάμωμε, τὸν ἄ-
σωτον σῶσον· σὺ γάρ μου εἶ προστάτης, καὶ
ἀντίληψις μόνη, ἄγνη εὐλογημένη, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ἔτερος. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Παρανομῶν ἑ τύραννος, Ἡρώδης ὁ αἰαίστωρ ποτέ, καὶ εἰς εὐωχίαν, γενεσίῳ παρατραπείς, τὴν παῖδα ὀρχήσασθαι, παρασκευάζει ὄρκους αὐτὴν, πείσας πᾶσαν αἴτησιν, αὐτῆς ἐκπληρῶσαι· ἡ δὲ ἐκβιβασθεῖσα, διδαχαῖς ταῖς μητρῶαίς, ἐν πίνακι αἰτεῖται, τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου.

Μικαιφονίας ἔγκλημα, ἑαυτῷ κληρωσάμενος, κόλασιν ἀπέραντον, Ἡρώδης ὁ ἄθλιος, ὁ ἀναξ εἰσπράττεται, παρανομήσας ἄθεσμα· ἔδωκε γὰρ ὡσπερ, τῇ τραπέζῃ προσάγει, τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου, ἀπελέγχουσιν αὐτόν, σὺν τῇ Ἡρωδιαδί, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο φαινός Ἀπόστολος, τοῦ Κυρίου καὶ Προδρόμος, μακάρι Ἰωάννη, Προφητῶν ὁ πρόκριτος, λιταῖς σου περίσωζε, τοὺς ἐκτελοῦντας πόθῳ σου, μνήμην τὴν φαιδρᾶν, καὶ φωτοφόρον βοῶντας· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Αγιωτέρα πέφυκας, τῶν Ἀγγέλων κηῖσασα, Κόρη Παναγία, τὸν Ἀγίοις Ἅγιον, δι' οἴκτον γεγόμενον, ὅπερ ἐσμὲν ἀφύρτως βροτοί, σῶσαι τῆς αὐτῷ, ἀναβοῶντας ἀπαύστως· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Εφριξε φαλαγξ πονηρά, καὶ ὁ ταύτης πρωτοστάτης διάβολος, τὴν θεολόγον σου, Προφήτα γλώσσαν Χριστὸν κηρύττουσαν, καὶ διὰ κόρης ἀσελγούς, Ἡρώδην ἀνέπεισε, κατατομήσαι σε· ἀλλ' ἡμεῖς σε αἰ πῖσοι μεγαλύνομεν.

Φάραγξ μὲν φύσις ταπεινὴ, ἀνυψώθη καὶ βεβήσας τεταπεινώται, ἡ τοῦ θανάτου ὄφρυς· φωνὴ βοῶντος γὰρ ἀνακέκραγεν, ἐν τοῖς ἐρήμοις τῆ φωτός, τῆ Ἄδου σκηνώμασι· Τὰς πύλας ἄρατε· Βασιλεὺς γὰρ δυνατὸς εἰσελεύσεται.

Φρίττουσι πάθη τῶν βροτιῶν, καὶ τῷ φόβῳ δουραπετεύουσι δαίμονες, τὴν ἐπισκίασιν, τῆς ἐκ Θεοῦ σοι δοθείσης χάριτος· ἀλλ' ἀμφοτέρων πειρασμῶν, τὴν παίμνην σου φύλαττε, Κυρίου Προδρόμα, τὴν ἐν πίστει σε αἰεὶ μεγαλύνουσαν.

Θεοτοκίον.

Εντεινε καὶ κατενοδοῦ, καὶ βασιλεὺς Ἰεὺς Θεομήτορος, Ἰσμαηλίτην λαόν, καθυποτάσσων τὸν πολεμῆντα ἡμᾶς, τῷ ὀρθοδόξῳ βασιλεῖ, νίκας χαριζόμενος, κατὰ βαρβάρων ἐχθρῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς τεκνύσης σε Δόγε Θεῷ.

Ἔτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Φωνὴ βοῶντος ἔφους ὡς Βαπτιστᾶ· ἐκ Προφήτου Προφήτης γὰρ ἔλαμψας, ἐν τῇ ἐρήμῳ, Μετανοεῖτε πᾶσι βοῶν· καὶ τὸν Ἡρώδην ἠλεγξας, πράττοντα ἀσέμνως τὰ ἀσελγή· διὸ καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ, προέδραμες κηρύττων, τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Μητρὸς Ἡρωδιαδος ἐκβιβασθὲν, ἀναιδέστατον κόριον ἤτησε, τῆ Βαπτιστῆ, κάραν ἐκμηθῆναι τὴν ἱεράν· τότε Ἡρώδης τάχιστα, ἔδωκε καθαίπερ παρατεθὲν, προστάττει ἐν τρυβλίῳ, δοθῆναι ὡσπερ δῶρον, τούτου ἐλέγχουσιν τὴν ἀνοίαν.

Ος Μάρτυς καὶ Προφήτης καὶ Βαπτιστής, ὡς φωνή τε καὶ λύχνος καὶ Ἄγγελος, ὑπὸ Θεῷ, μείζων Προφητῶν τε μαρτυρηθεῖς, δούσωπηση τὸν Κύριον, ῥύσασθαι παντοίων ἐκ πειρασμῶν, καὶ βλάβης ἐναντίας, τῆς πόθῳ ἐκτελεῖντας, σὲ τὴν φωσφόρον μνήμην Προδρόμα.

Θεοτοκίον.

Οραῖθης ὡς Πάρθενε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρέξατο, πάντων πρὸ αἰῶνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκενα ναοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἐξαποστειλᾶριον. Τῶν Μαθητῶν.

Τὸν ἐν Προφήταις μείζονα γνωρισθέντα, καὶ Ἀποστόλων πρόκριτον γεγονότα, ὕμνοις ἐγκωμίων στεφανώσωμεν, τὸν Προδρόμον τῆς χάριτος· τὴν κεφαλὴν γὰρ ἐτμήθη, διὰ τὸν νόμον Κυρίου.

Ἔτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστραῖς.

Ο ἀσελγῆς Ἡρώδης, τὸν τῆς ἀγνείας φουτουργόν, σὲ Βαπτιστᾶ τοῦ Σωτῆρος, κατατομήσας δολερῶς, σὲ τῆς ἐλέγχης τῆς γλώττης, τεμεῖν οὐκ ἴσχυσεν ὅλως. Θεοτοκίον.

Ητὴν ἀράν τοῦ κόσμου, τῷ θείῳ τόκῳ σου σεμνή, ἐξαφανίσασα, ποιμνὴν, σὲ λιτανεύουσαν πιστῶς, ἀπὸ παντοίων κινδύνων, ῥύσαι πρεσβείαις σου Κόρη.

Εἰς τῆς Αἴνης, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος πλ. δ'. ᾠδὴ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! τὴν ἱεράν Κεφαλὴν, καὶ Ἀγγέλοις αἰδέσιμον, ἀσελγῆς ἀκόλαστον, περιέφερε κόριον· τὴν ἐλέγξασαν, γλώσσαν παράνομον, τῇ μοχαλίδι μητρὶ προσέφερεν. ᾠδὴ τῆς ἀφάτου σου, ἀνοχῆς φιλάν-

Ἐρωπε! δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἄλλοι εὐσπλαγγνος.

Ω τῆς Ἡρώδης πωρώσεως! ὁ ἀτιμάσας Θεόν, τὰς τοῦ νόμου ἐκλύσει, τὴν τῶν ὀρκῶν τήρησιν, δολερῶς ὑποκρίνεται· καὶ τῇ μοιχείᾳ, φόνον προστίθῃσιν, ὁ σκυθρωπάζειν σχηματιζόμενος. Ὡς τῆς ἀπάτου σου, συμπαθείας Δέσποτα! δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἄλλοι εὐσπλαγγνος.

Ω τῆς ὑπὲρ νοῦν ἐκπλήξεως! τῶν Προφητῶν ἡ σφραγίς, ὁ ἐπίγειος Ἄγγελος, πορνικῆς ὀρχήσεως, ἀναδεικνύεται ἔπαθλον· ἡ Θεολόγος, γλῶσσα προπέμπεται, καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ, Χριστῆ προάγγελος. Ὡς τῆς ἀρρήτου σου, προμηθείας Δέσποτα! δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἄλλοι εὐσπλαγγνος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Πάλιν Ἡρωδιάς μαίνεται, πάλιν ταραττεται. Ὡς ὄρχημα δόλιον, καὶ πότος μετὰ δόλου! ὁ Βαπτιστὴς ἀπετέμνετο, καὶ Ἡρώδης ἐταράττετο. Πρεσβείαις Κύριε, τῆ σὲ Προδρόμου, τὴν εἰρήνην παράσχῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Δοξολογία μεγάλη.

Δίδεται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς, ἐν ᾧ καὶ ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα ταῦτα:

Ἦχος δ'.

Γενέσιον ἀθέμιτον, καὶ συμπόσιον ἀναιδέστατον, Ἡρώδης ἀπετέλεσεν· ἀκολασίᾳ γὰρ γυναικείᾳ θελγόμενος, καὶ ἀσεβεῖ δηλυμανία κεντούμενος, ἀπέτεμε κεφαλὴν Προδρομικὴν, ἀλλ' οὐκ ἐξέτεμε γλῶσσαν Προφητικὴν, ἐλέγχουσαν αὐτοῦ τὴν παράνοιαν. Ἐξέχευ αἷμα ἀθῶον, καλύψαι θέλων ἀμαρτίαν ἄθεσμον· ἀλλ' οὐκ ἐν τῷ ἄπεκρυψε φωνῇ, βοῶντος πᾶσι μετάνοιαν. Ἐκεῖνος μὲν συνευφραίνεται φόνῳ, ἡμεῖς δὲ συνεορτάσωμεν πόθῳ, τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου τὴν μακαρίαν σφαγὴν· προέλαβε γὰρ ἐν Ἄδου τὴν ζωὴν κηρύξαι, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτῃ καθημένοις, τὴν ἐξ ὑψοῦς ἀνατολήν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν μόνον πολυέλεον.

Ὁ αὐτός.

Τὸν Προφήτην καὶ Μάρτυρα, καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, δεῦτε λαοὶ εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ ἐν σαρκὶ Ἄγγελος ὑπάρχων, τὸν Ἡρώδην διήλεγξε, τῆς παρανόμου μοιχείας τὴν πράξιν κατακρίνας αὐτοῦ· καὶ δι' ἀνόμου ὀρχήσεως, τὴν τιμίαν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, ὁ

τοῖς ἐν Ἄδῃ εὐαγγελιζόμενος, τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ πρεσβεύων ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸν Προφήτην καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, δεῦτε πιστοὶ εὐφημήσωμεν· ὅτι φυγαδεύων, ἐν τῇ ἐρήμῳ νυλίζετο, μέλι ἄγριον καὶ ἀκρίδας ἐσθίων· καὶ βασιλεῖα παρανομοῦντα ἤλεγξε· ἡμῶν δὲ τὴν ὀλιγοψυχίαν παρεκάλει, λέγων· Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν ἑβραίων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν:

Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ μετὰ τῆς γ' καὶ ε'. Ὡδῆς τῶν Κανόνων.

Ἀπόστολος. Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρης ὁ Ἰωάννης.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆ Α' τοῦ Αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου, καὶ Παύλου τοῦ Νέου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προδρόμου γ' καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο παλαιᾶς καὶ καινῆς θείας μεσίτης, Προφήτης καὶ Πρόδρομος, Ἄγγελος ἑνσαρκος, παρανομίας ὁ ἐλεγχος, τῆς στείρευούσης, βλαστὸς νηδύος, στόμα πυρίπνοον, Ἡρώδην διήλεγξας, ἄθεσμα πράττοντα· ὁ δὲ, μὴ φέρων τὸν ἐλεγχον, ἀποτμηθῆναι, τὴν κεφαλὴν σου δακελεύεται· καὶ προσηνέχθης ὡσπερ ἔδεσμα, ἐγκρατείας τὸ θείον ἐντρύφημα, ἐπὶ πίνακι πλέον, στηλιτεύων τὸν ἀκόλαστον.

Εκ παρανόμου μητρὸς συνωθουμένη, θυγατέρα παρανόμος, σοῦ τὴν αἰοιδίμον, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις αἰδέσιμον, αἰτεῖται Κάραν· τῆς γὰρ ἐλέγχου ταύτης οὐκ ἔφερον· ὅθεν ἐπὶ πίνακι, ταύτην προσφέρουσα, καὶ τοῖς πόσιν ἄμα παίζουσα, τῶν δαιτυμόνων, τὴν εὐφροσύνην εἰς πένθος ἔτρεψεν· ἀλλ' ἐπὶ πλεον διέλεγξαι, αἰ-

κολασίας τὸ μῦθος Μακάριε, τὸν Χριστὸν ἰκετεύων, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Βεβακχευμένος τῇ μέθῃ ὁ Ἡρώδης, νόθοις ἐπικλέπτεται, κατορχουμένης φωναῖς· καὶ πρὸς τῷ ὄρκῳ τὸν ἄδικον, τεκταίνει φόνον, σοῦ τοῦ Δικαίου Προφήτα ἔνδοξε· ἀλλὰ σου ὁ θάνατος, τοῖς προθανοῦσι σαφῶς, ἀθανασίαν ἐμήνυσε· καὶ γὰρ ἐγένου, καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ κήρυξ πρωτάγγελος, τὴν παρουσίαν τὴν σωτήριον, προμηνύων Χριστῆ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σωῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχηρὰ τῶν Ἀγίων.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παμμάκαρ Ἀλέξανδρε ποιμὴν, Ἐκκλησίας γέγονας, ὀρθοδοξίας ὑπέρμαχος (*), Ἀρεῖθ καθελῶν, τὴν ἀλαζονείαν, προσευχαῖς συντόνοις σε, τὸν πάντων Λυτρωτὴν ἐξαιτούμενος. Καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Γωάννη τίμιε σαρκός, τὴν φθορὰν ἐμίσησας· δι' ἐγκρατείας καὶ πίστεως, δι' ἀγρυπνίας τε, καὶ ὁμολογίας, Ἄγγελος ἐπίγειος, εὐρέθης καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος. Χριστὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παυλοῦ θείοις δόγμασι σαφῶς, ὄντως ἐπειθάρχησας, μεθ' οὗ εἰς τρίτον ἀνέδραμες, οὐρανὸν Ὅσιε, ἀρετῶν τῷ ὕψει, καὶ ἤκουσας ῥήματα, τὰ ἄρρητα καὶ θεία τοῦ Πνεύματος. Παῦλε μακάριε, ὀρθοδόξων βάσις ἀσειστος, τὸν Σωτῆρα ἀπαύστως ἰκέτευε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Γενεθλίων τελουμένων, τοῦ ἀναιδεστάτου Ἡρώδου, τῆς ἀσελγοῦς ὀρχηστρίδος, ἐπληροῦτο ἡ διαθέσις τῆ ὄρκου· τῆ γὰρ Προδρόμη ἡ κεφαλὴ ἀποτμηθεῖσα, ὡς ὀψώνιον ἐφέρετο ἐπὶ πίνακι τοῖς ἀνακειμένοις. Ὡ συμποσίου μισθῆ, ἀνοσιουργήματος καὶ μαιφονίας πλήρους! Ἀλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐκαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ'. Γενέσιον ἀθέμιτον.

Βλέπε τοῦτο ὀπισθεν μετὰ τοὺς Αἶνους.

(*) Τὰ ἐξῆς τοῦ Τροπαρίου τούτου οὕτως ἔχει τὸ χειρόγραφον: « Ἀρείου αἵρεσιν, καθελῶν ἐμφρόνως, προσευχαῖς σε πάνσοφον· καὶ τοῦτον τὴν ψυχὴν ἀπορρήξασθαι, κακῶς, ἐπρέσβευσας, ἐν βεβήλοις τόποις ἔνδοξε· διὰ τοῦτο, συμφώνως τιμῶμέν σε ».

Καὶ νῦν. Ἐν παντοίων κινδύνων.

Ἀπολυτέμιον τοῦ Προδρόμου: Μνήμη Δικαίου.

Δόξα. Τῶν Ἀγίων:

Ἦχος δ'. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες, εἰς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ οἱ δύο παρόντες, τοῦ Προδρόμου, καὶ τῶν Ἀγίων.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Τὸν Θεομαρτύρητον Προδρόμον μελπῶ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Τὸν λύχνον τὸν πάμφωτον, τῆς οἰκουμένης τὸν κήρυκα, τὸν θείον Ἀπόστολον, καὶ ὑπηρετὴν Χριστοῦ, τίς ἰσχύσειεν, ἀξίως εὐφημῆσαι, τὸν θεομαρτύρητον, Κυρίθ Προδρόμον;

Ο θείος ταξίαρχος, τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, πρὸς θείον ἀφίκετο, ναὸν Θεοῦ ἱερὸν, εὐαγγέλια, κομίζων τῷ πρεσβύτῃ· Κυρίου τὸν Προδρόμον, τέξῃ πρεσβύτατε.

Νηδὺς ἔνδον ἔχουσα, στεῖρα καὶ γραῦς τὸν πανάριστον, Προφήτην καὶ Προδρόμον, ἀπὸ κοιλίας μητρὸς, προσεκύνησε, Χριστὸν, ὃ ξένον θάυμα! γαστρὶ ἐμφερόμενον, τῆς Θεομήτορος.

Θεοτοκίον.

Θεοῦ Ἀρχιεράτηγος· Παρθένε, ἔφη, Θεόνυμφε, πρὸς δόμους πορευθήτι, τῆς Ἐλισάβετ σπυδῆ· καὶ γὰρ ἔγκυον, ταύτην εὐρέσσα γνώση, ὃν περ καταγγέλλω σοι, τόκον τὸν ἄρρητον.

Κανὼν τῶν Ἀγίων.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τρίφωτος τῶν Πατέρων, σήμερον ἀνέτειλε διαύγεια, ἡ πανένδοξος μνήμη· ἡ πιστῶς ἐντρυφῶντες χορεύσωμεν.

Εἴλυσας Ἱεράρχα, τῶν Αἱρετικῶν τὰ ὄχυρα ῥήματα, εὐσεβεῖ παρρησίᾳ, καταγγείλας Τριάδα Ἀλέξανδρε.

Παυλῷ τῷ θρασυπέτῳ, κοινωνήσας κλήσεως αἰοίδιμε, τῶν ἐκείνου εδείχθης, ἀρετῶν ἀπεικόνισμα ἔνθεον.

Κάλαμός σε ἡ γλῶσσα, θεογραφικῶς προναδέδεικται, Πνεύματος Πατρὸς θείου, Ἰωάννη τὴν πίστιν τρανώσασα.

Θεοτοκίον.

Ασωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου εὐδοκήσαντι, σαρκωθῆναι ἀσπάρως, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν καὶ λύτρωσιν.

Τῷ Προδρόμῳ. Ὡδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμναλόγους.

Εκ στείρας τεχθεὶς ὁ Ἰωάννης, τὴν γλῶτταν διέλυσε πατρός· εἰκότως καὶ γὰρ πέφυκα, φωνὴ τοῦ Λόγου εὐήχης· καὶ εὐλογῶν ἐφθέγγετο· Σὺ μόνος Ἅγιος Κύριος.

Οὐδὲν τῶν παρόντων ἀγαπήσας, τὴν ἔρημον τρέχων παροικεῖς, ὡς πόλιν· θείῳ Πνεύματι, δυναμωθεὶς Πανένδοξε· αὐλῶς δὲ ἐβίωσας, ὡς Ἡλιοῦ ὁ θρασυπέσιος.

Μὴ φέρων τοῦ βίου τοὺς θορύβους, ὡς ὄρνις ἐμάκρυνας Σοφῆ, ἐρήμοις αὐλιζόμενος· εὐρές τε ἀναψύχοντα, τὸν σώζοντά σε Κύριον, ἐκ καταγιγίδος καὶ θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Απῆλθεν πρὸς οἶκον Ἐλισάβετ, Παρθένος βαστάζουσα γαστρί, Θεὸν Λόγον τὸν ἀναρχον· ἀμφοῖν ἀσπασαμένων δὲ, γνής παρυσὺς ὁ Προδρόμος, ἐκ τῆς γαστρὸς προσεκύνησεν.

Τῶν Ἁγίων. Σὺ εἶ τὸ στρέωμα.

Αρίστα ἐποίμανας, τὸ τοῦ Δεσπότη σου ποιμνιον, Ἀρχιερεῦ· ὅθεν αἰωνίως, σὲ δοξάζει Ἀλέξανδρε.

Υδάτα σωτήρια, διὰ τῆς γλώττης σου ἐβλυσας, τὰ εὐσεβῆ, δόγματα σῆς ποιμνῆς, Ἰωάννη μακάριε.

Παῦλε παμμακάριστε, τῆς ἐκλογῆς τῆς τοῦ σκεύους σε, ὡς φανέντα, κλήσει τε καὶ βίῳ, νῦν τιμῶμεν ὁμοίωμα.

Θεοτοκίον.

Σε πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ σκέπην ἡμῶν, Χριστιανοὶ, σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσιγήτως Θεάνυμφε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ε εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ἕμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν Προδρόμον Χριστοῦ, Βαπτιστὴν καὶ Προφήτην, τιμήσωμεν πιστοὶ, καθαρῶ συνειδότε, ὡς ἐνδοξον κήρυκα, μετάνοίας διδάσκαλον, καὶ ὡς Μάρτυρα, παναληθῆ τοῦ Σωτήρος· τὴν γὰρ ἄνοιαν, τὴν τοῦ Ἡρώδου ἐλέγξας, τὴν κόραν ἐκτέμνεται.

Δόξα. Τῶν Ἁγίων,

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Πατέρων ἢ τριφύτου, λαμπρῆς ἀνέλαμψε, πιστῶν τὰ συστήματα καταφαιδρύνουσα, πρὸς θείαν ἐπίγνωσιν, λύοντες τῶν ἀθέων, τὴν ἀσέβειαν πᾶσαν, δόγμασι καὶ σοφίᾳ, καὶ πολλῇ παράσεια, Ἀλέξανδρος καὶ Ἰωάννης ὁμοῦ, καὶ Παῦλος ὁ ἐνδοξος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ελπίς ἀκαταίσχυντε, τῶν πεποιθότων εἰς σέ, ἢ μόνη κηύσασα, ὑπερφυῶς ἐν σαρκί, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦτον σὺν Ἰωάννῃ, τῷ Προδρόμῳ δυσώπει, δοῦναι τῇ οἰκουμένῃ, ἰλασμόν τῶν πταισμάτων, καὶ πᾶσιν ἡμῖν πρὸ τέλους βίου διόρθωσιν.

Τοῦ Προδρόμου. Ὡδὴ δ΄. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ρίζας καὶ μελάγριον, ὄψον τερπνόν, ἥσθιες μακάριε Πρόδρομε, καὶ τὰς ἀκρίδας· ἐκ καμήλου δὲ τριχῶν, στολὴν ἐπημφιέννυσο, ὑπὲρ αἰουργίδα βασιλείου.

Τὸν δημιουργήσαντα λόγῳ τὸ πᾶν, πᾶσι γεωργὸν Μάκαρ ἠγγειλας· οὗτος γὰρ ἐστίν, ὁ τὸ πτύον ἐν χειρὶ, κατέχων καὶ τὴν ἀλωνα, μαλα διακρίνων ὡς δίκαιος.

Υπνον σοῖς οὐκ ἔδωκας μάκαρ Σοφῆ, ἄμμασιν ὡς ἄσαρκος ἐνδοξε, οὔτε κροτάφοις, εἰς ἀνάπαυσιν σαρκός, ἕως οὗ ὠκοδόμησας, οἶκον σεαυτὸν θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ρῆσις πέρας ἔλαβε τοῦ Ἀββακούμ, ἐπὶ σοὶ Παρθένε πανύμνητε· καὶ γὰρ ἐξ ὄρου, καμήλου ὁ Θεός, ἐκ σοῦ ἦλθε σαρκούμενος, πλάνης τοὺς βροτοὺς ἐκλυτρούμενος.

Τῶν Ἁγίων. Εἰσακήκοα Κύριε.

Εν δυσῶδει διέρριψας, τὸν κατὰ Ἰούδαν τόπῳ προδότην Χριστοῦ· τὴν ἐκείνου γὰρ Ἀλέξανδρε, ἀραν ἐπαξίως ἐκκληρώσατο.

Ως ἐλαία κατάκαρπος, ἐν τῷ τοῦ Θεοῦ τεμένει ἰστάμενος, τοὺς πιστεύοντας προσήγαγες, αὐτῷ Ἰωάννῃ καρπὸν ὠριμον.

Ταπεινώσεως πτέρυξι, ταῖς τοῦ δυσμενοῦς παγίδας ἐξέφυγες· ὅθεν Ὅσιε ὑψούμενος, οὐρανοπολίτης Παῦλε γέγονας.

Θεοτοκίον.

Τὴν Παρθένον ὑμνήσωμεν, τὴν μετὰ τὸν τόκον πάλιν Παρθένον ἀγνήν, ὡς κηύσασαν Χριστὸν τὸν Θεόν, τὸν ἐκ πλάνης κόσμον λυτρωσάμενον.

Τῷ Προδρόμῳ. Ὡδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ισχὺν θείου Πνεύματος, ἐνδεδυμένος Ἐνδοξε, πᾶσιν ἀνεβόας τοῖς παροῦσι· Μετανοεῖτε, ἰδοὺ ἄξιμα σαφῶς, τῶν δένδρων πρὸς ῥίζαν κεῖται νῦν, τέμνουσα τὰ ἀκαρπῆ, τὰ δ' ἐσθλα ἐκκαθαίρουσα.

Τὴν γλῶτταν ὡς σάλπιγγα, ἔχων Κυρίου Πρόδρομε, εὐήχως ἐφώνεις τοῖς παροῦσιν· Ἐγὼ ἐν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς, ὀπίσω μου δ' ἄλλος ἰσχυρός, βαπτίζων ἐλεύσεται, ἐν πυρὶ τε καὶ πνεύματι.

Ο Δεῖος προέφησε, Προφήτης· Ἦξει Κύριος, Ἄγγελος αὐτοῦ δὲ πρὸ προσώπου, στέλλεται τρίβους προετοιμάζων αὐτοῦ, ὃς σώσει λαὸν τὸν ἀπειθῆ, καὶ κατασκευάσειεν, εἰς Θεοῦ κληρὸν ἅγιον.

Θεοτοκίον.

Νηδυῖ φερόμενος, τῆ μητρικῆ ὁ Προδρόμος, τῆ παρθενικῆ ὡς ἔγνω ἔνδον, τὸν τούτου Κτίστην φρικτῶς φερόμενον, Πνεύματι Ἁγίῳ φωτισθεῖς, ἔνδοθεν ἐσκίρτησε, καὶ πεσῶν προσεκύνησε.

Τῶν Ἁγίων. Ὁ ρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Τὸν Μητροφάνης θρόνον Ἀλεξάνδρε, κατακοσμῶν, καὶ πρὸ θρόνου ἔλαμψας, ἐν Ἱεράρχαις τοῖς δόγμασι.

Σὺ ἐν ποιμέσι Μάκαρ διέπρεψας, θαυμασίως ὠφθης ἐν Νικαίᾳ γὰρ, μέσον Πατέρων ἀγλαίσμα.

Τῶν λόγων σου ἡ χάρις ἐστήριξεν, Ἐκκλησίαν, Ἰωάννη· στυλὸν γὰρ, ὀρθοδοξίας σε ἔχομεν.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκήσασ.

Τοῦ Προδρόμου, Ὡδὴ ε'. Τὴν Δεῖαν ταύτην.

Πρὸς σέ λαὸς πονηρότατος, ἀφίκετο πειράζων καὶ φάσκων σοι· Σὺ εἶ ὁ Κύριος· αὐτὸς δὲ ἔφη· Οὐκ ἔγωγε, ἄλλος δ' ἐστὶν ὃς ἤξει, ὀπίσω πρῶτός μου.

Ρευστῆς ἐγὼ πέλω φύσεως· ὃς ἔρχεται· δ' ὀπίσω με ἄρρευστος, πέλει καὶ ἄχρονος, καὶ Ποιητῆς πάσης κτίσεως· οὐδ' οὐκ ἰσχύω λῦσαι, οὐδὲ τὰ πέδιλα.

Ορῶντες πάντες συνέτρεχον, πόρνοι τε καὶ τελῶναι καὶ ἄσωτοι, καὶ ἐβαπτίζοντο, ἐκ σοῦ Προφήτα πανένδοξε, τὴν πρὸς Χριστὸν πορείαν ἐκδιδασκόμενοι.

Θεοτοκίον.

Δεινῶν πανταίων τοὺς δούλους σου, ἐξάρπασον Παρθένε Δεόνυμφε, τοὺς προσφυγόντας σου, ὑπὸ τὴν σκέπην τὴν ἄμαχον, καὶ τῆς φρικτῆς μελλούσης ῥῦσαι κολάσεως.

Τῶν Ἁγίων. Χιτῶνά μου παράσχου.

Ανδρείως τοῦ Χριστοῦ προπολεμῶν, Ἐκκλησίας ἐκτεινας, εὐχῆς Πάτερ βέλεσι, τὸν ἐπάνυμον ματίας ἱερώτατε.

Ως κλημα τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, Ἰωάννη ἐντιμον, πλεῖστον ἐξήνησας, τῷ Δεσπότη σου καρπὸν παμμακάριστε.

Ηγεῖσθαι παρητήσω εὐσεβῶς, Βασιλίδος πόλεως, Εἰκότων προσκύνησιν, ἀθετήσης παρανόμως Παῦλε τίμιε.

Θεοτοκίον.

Η μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκὶ, τὸν Λόγον κηύσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

Χιτῶνά μου παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

Ἡ τοῦ Προδρόμου ἔνδοξος ἀποτομή.

Συναξάριον.

Τῆ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου, καὶ Παύλου τοῦ Νέου.

Στίχοι.

Σχοίνους διαδράς Ἀλεξάνδρε σαρκίου, Σχοίνισμα κλήρου χρηματίζεις Κυρίου.

Σκυθρωπά τὰ πρόσωπά τῆς Ἐκκλησίας, Στέρησιν οὐ φέροντα τὴν Ἰωάννου.

Δρόμους ὁ Παῦλος ἐκλιπῶν τοὺς τοῦ βίου, Εὐρηκε παῦλαν τῶν πόνων τῶν τοῦ βίου.

Τριττὺς τῆ Τριάδι τριακοστῆ νῦν πάρα ἔση.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θαυματουργοῦ Φαντίνου.

Στίχ. Καὶ γῆν ὑπελθὼν θαυματουργὸς Φαντίνος, Ἄνωθεν ἡμῖν μάννα θαυματῶν βρύει.

Φαντίνος βίους ἀνεχάζετο ἐν τριακῷ ἡ.

Οὗτος εἶλκε τὸ γένος ἐκ χώρας τῶν ἐν Ἰταλίᾳ Καλαβρῶν, Γεωργίου καὶ Βρυαίνης υἱός. Ἐξ αὐτῶν δὲ τῶν σπαργάνων τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖς, Μοναστηρίῳ ἐκδίδοται, καὶ πᾶσαν ἀρετὴν μετέρχεται· καὶ γενόμενος ἐργάτης δόκιμος τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, Δείων ἀποκαλύψεων καταξιούται, καὶ ἐπὶ ἡμέρας εἰκοσι διετετέλεσε νῆσις. Ἀλλὰ καὶ γυμνὸς ἐπὶ τέσσαρασι χρόνοις διεκαρτέρησε, καὶ μυρίας περιστάσεων ἐπάλασεν ἐν ταῖς τῶν Σαρακηνῶν ἐφόδοις. Ἐν τούτοις ἐξήκοντα χρόνοις διαρκέσας, Βιτάλιον καὶ Νικηφόρον τοὺς αὐτοῦ παραλαβὼν φοιτητὰς, τῆ Πελοποννήσῳ προσπιβαίνει· καὶ ἐν Κορίνθῳ χρόνον συχρὸν προσδιατρίψας, πολλοῖς πρόξενος σωτηρίας κατέστη· καὶ τὰς Ἀθήνας καταλαβὼν, καὶ τὸ ἅγιον τέμενος τῆς Θεοτόκου προσκυνήσας, ἐν τῇ Λαρίσῃ γίνεται. Ἰκανῶ δὲ χρόνῳ τῷ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλλίου προσεδρεύσας τάφῳ, εἰς Θεσσαλονίκην ἔρχεται· καὶ κατατρυφῆσας τῶν τοῦ Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου θαυματῶν, ἐφ' ὅλοις ὅκτῳ ἔτεσι, τὸν συνήθη κανόνα τῆς ἐγκρατείας μετερχόμενος, ἐν γῆρα καλῶ καταλείπει τὸν βίον.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων δεκαεξήμαρτων τῶν Θεβαίων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Προδρόμου. Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσάν.

Ἐρωμαλέως τῷ Ἡρώδῃ ἀνθιστάμενος, ἔνδοξε Προδρόμε, τέτον ἐλέγχεις βῶν· Οὐκ ἔξε-

στιν ἔχειν σε εὐνήν ἐμαίμονος, ὡς ἀθέμιτον· ὁ δὲ μὴ ἀνασχόμενος, τὴν σὴν κάραν ἀποτέμνει.

Οἶα ἔνδοξος Προφήτης πρὸ γεννήσεως, ἔγνωσ τὸν Κύριον, καὶ ὡς ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, τοῖς πᾶσιν ὑπέδειξας, πρὸς θεοσέβειαν, ἔλκων ἅπαντας, ἀναβοᾶν πρὸς Κύριον· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μέλλων τέλος τὸ μακάριον ἐκδέχασθαι, Πρόδρομε ἔνδοξε, σοὺς μαθητὰς πρὸς Χριστὸν, τὸν Θεὸν ἀπέστειλας, ἐπερωτῶν αὐτόν· Σὺ εἶ Κύριε, τοῦ σῶσαι ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν;

Ο Χριστὸς τοῖς μαθηταῖς προσαπεφθέγγετο· Ἄπιτε εἶπατε, τῷ Ἰωάννῃ· Ἰδοὺ, νεκροὶ ἐξανίστανται, κωφοὶ ἀκούουσιν, ἐκκαθαίρονται, λεπροὶ, καὶ ὡσπερ ἔλαφος, οἱ χλωοὶ περιπατοῦσιν.

Τῶν Ἀγίων. Ὁ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μυστηπὸλος τῆς ἄνω, ὑπερθέου Τριάδος ὡφθης πανένδοξε, ἀγνώσ ταύτην λατρεύων, καὶ μέλπων ἀνευδότως, Ἱεράρχα Ἀλέξανδρε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρόν σε δογμαίων, καὶ πηγὴν τῶν θαυμαμάτων, Χριστὸς ἀνέδειξε, πηγαῖζοντα τὸν πλῆθον, τὸν τῆς θεογνωσίας, Ἰωάννη τοῖς κράζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς ἰσάγγελον βίον, κατὰ Παῦλον τὸν θεῖον, ὡς καὶ συνώνυμον, κτησαμένῳ παμμακάκαρ, τὸν πλουτόν σοι τῶν λόγων, Χριστὸς παρέχει ἄφθονον, εὐλογητὸς βοῶντι Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδῖος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγαῖζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Προδρόμου. Ὁδὴ ἡ Παῖδας εὐαγεῖς.

Νόμου παλαιᾶς τε καὶ τῆς νέας, Προφήτης καὶ Προφητῶν πάντων ὑπέρτερος, ὑπάρχεις πανεύφημε· οὐ γὰρ ἔφυς κάλαμος, πνεύμασι ῥιπιζόμενος, ἀλλ' ἔστης ἄσειστος, τὸν Κύριον βοῶν εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαινόμενος οἴστρω ὁ Ἡρώδης, μαχλώσης Ἡρωδιάδος τὸ θυγάτριον, βλέπων κατορχούμενον, ἔφησεν ὁ ἄθλιος· Ὁ μοι αἰτήσης δίδωμι, ἕως ἡμίσεως, τῆς ἐμῆς βασιλείας μεθ' ὅρκου· κἀκεῖνο ἐξαιτεῖται τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου.

Εἶχε μὲν φρουρὰ τὸν Ἰωάννην, Ἡρώδην δὲ πότος εὐφραϊνόμενον· τότε ἡ πανάσεμνος, κόρη κατωρχήσατο, ἀρέσασα δὲ εἴληφε, κάραν

τὴν πάντιμον, Προδρόμου καὶ ἀγίαν, ὡς ταύτην; τῇ μητρὶ προσάξῃ, τιμαλφέστατον δῶρον. Θεοτοκίον.

Λύτρωσαι τὴν πόλιν σου Παρθένε, ἐκ πάσης ἀπειλῆς τε καὶ κακώσεως, σεισμοῦ καταπτώσεως, βαρβαρικῆς ἀλώσεως, καὶ φοβεραῆς κολάσεως, τοῦ αἰωνίου πυρός· σὲ γὰρ μετὰ Θεὸν σωτηρίαν, ἅπαντες πλουτοῦμεν, Χριστιανοὶ Παρθένε.

Τῶν Ἀγίων. Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰῶνων.

Τὸν δυσσεβῆ προσευχῇ τῇ παναλκείῃ σου, Ἄρειον κτείνας Ἀλέξανδρε θεόφρον, ἐν τοῖς βεβήλοις τόποις, ὑβρίσαντα ἡμύνω, βροχίσας ὡς Ἰουδαίαν.

Ὁ θεομάχος Χριστοῦ χιτῶνα ῥήξας, ὡς ὁ προδότης πρηνῆς λακίσεως μέσον, νῦν θρηνεῖ ἐν Ἄδῃ, ψυχῶν ἀδίκων μόρον, θανάτῳ τῷ δικαίῳ.

Εν ἐγκρατείαις ὡς ἄσαρκος ἐφάνης, ἐν ἀγρυπνίαις μικροῦ δεῖν καὶ ἀναίμων, καὶ ἐν διδασκαλίαις, πηγὴ τοῦ Παραδείσου, παμμακάκαρ Ἰωάννη. Θεοτοκίον.

Τὸν ἀνερμήνευτον τόκον σου Μαρία, τίς μὴ ὑμνήσει βροτῶν χοροστασία; ὅτι παρθενεύεις πρὸ τόκου, καὶ ἐν τόκῳ αἰεὶ εὐλογημένη. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰῶνων γεννηθέντα,
» καὶ ἐκ Μητρὸς ἐπ' ἐσχάτων σαρκωθέντα,
» τα, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Προδρόμου. Ὁδὴ θ'. Ἄπας γηγενῆς.

Πότος βδελυρὸς, καὶ δείπνος πανάσεμνος, ὄρχησις ἄτερπνος, ἔθελξαν τὸν δειλαίον, μάλα πρὸς οἴστρον ἀκολασίας δεινῆς, καὶ τῆς μαινάδος μίσθωμα, κάραν ἐκδίδωσι, τοῦ Προδρόμου, ἧς οὐδὲ ἀντάξιος, κόσμος ἅπας. Φρικτὸν τὸ μυστήριον!

Ὡπὼς ὁ δεινὸς, Ἡρώδης οὐκ ἔφριξε, Κριτὴν ἀλάθητον! ἀλλ' ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, ἔνδον δολίως φόνον ἐνέτρεφε, τοῦ βαπτιστῆ μαινόμενος, ὡς ἐλεγγόμενος, καὶ μὴ φέρων, εὐκαιρίαν ἤθελε, καὶ εὐρῶν, ἀποτέμνει τὸν δίκαιον.

Ὡντως ἀπὸ γῆς, εἰσέδυσ εἰς Ἄγια, οἷάπερ Ἄγγελος, ὡς ἀγγελικῶς ἐν γῇ, σοφὴ βιώσας Κυρίου Προδρόμου· τῶν ὑμνητῶν σου μέμνησο, ἄνωθεν ἔνδοξε, καὶ πταισμάτων, αἰτήσαι τὴν ἄφεσιν, καὶ εἰρήνην παράσχου καὶ ἔλεος. Θεοτοκίον.

Ὡθεῦ Υἱέ, μακρόθυμε Κύριε καὶ πολυέλεε, τοῦ σου βαπτιστοῦ λιταῖς, καὶ ἱκεσίαις

τῆς κυψάσης σε, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου, σῶσον τὰς δούλους σε· καὶ χορήγει, ἄνωθεν τὰ τρόπαια, βασιλευσὶν ἡμῶν ὡς φιλάνθρωπος.

Τῶν Ἁγίων. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Εννομος γενόμενος, ὁ θεῖος ὄντως φοιτητὴς σε, καὶ σοῖς ζωηφόροις λόγοις, πειθαρχήσας Ἀλέξανδρος, Ἱεράρχης πεφηνῶς, Κύριε ὅσιος πρᾶος σώφρων, νῦν ἐπαξίως μακαρίζεται.

Μύστης ἀκριβέστατος, γέγονας πόθῳ τῶν ἀρρήτων, ὃ θεομακάριστε Πατὴρ ἡμῶν, Ἰωάννη πανόλβιε, καὶ μυσταγωγὸς τῶν μυστηρίων, καὶ κήρυξ δογμάτων θείων, καὶ λατρευτῆς Τριάδος ἔνδοξε.

Σὲ τὸν ἀνεξίκακον, Πάτερ καὶ ὅσιον ποιμένα, ἀμεμπτον σεπτὸν ἀμίαντον, κήρυκάτε τῆς πίσεως, τῆς ὀρθοδοξίας τὸν διδάσκαλον, ἅπαντες ἐπαξίως συμφώνως, Παῦλε μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Αἴχρατε πανάμωμε, τό σκεῦος τὸ τῆς εὐωδίας, αἴτησαι Χριστὸν ὃν ἔτεκες, βασιλεῖ μὲν τὰ τρόπαια, τῷ φιλοχρίστῳ δὲ λαῷ, δῆναι τὴν ἀφесιν τῶν πταισμάτων· σὲ γὰρ ἀπαύτως μεγαλύνομεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα καὶ
» Παρθένον, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν,
» διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν
» τῶν ἀγράντων Δυναμειῶν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ηρώδης ὁ παράνομος, τοῦ Προδρόμου τὴν θεῖαν, καὶ ἱεράν ἀπέτεμε, κεφαλὴν τοῖς ἐλέγχεις, μὴ φέρων ταύτης ὁ ἄφρων· ὡ φρικτῆς τόλμης ὄντως! Θρηνεῖτω οὖν ὁ ἄθλιος, ἄνομον φόνον πράξας· ἡμεῖς δὲ νῦν, τὴν τιμίαν κάραν ὕμνοις τιμῶντες, τὸν Βαπτιστὴν γεραίρομεν, τῷ Χριστοῦ ἐπαξίως.

Θεοτοκίον.

Εἰ καὶ ἠττάται Πάναγνε, λογικῆ πᾶσα φύσις, πρὸς ἐγκωμίων ἔπαινον, σὲ Θεὸν τῆς τεκούσης· καὶ γὰρ σαφῶς ὑπερτέρα, πάσης κτίσεως πέλεις· ἀλλ' οὖν τὸ κατὰ δύναμιν, οὐκ ἀπόβλητον πάντως· ὅθεν κἄμῃ, δέχῃ τὸν βραχύτατον ὕμνον, ὡσπερ, ὁ σὸς Υἱὸς ἐδέξατο, τὰ λεπτά πρὶν τῆς χήρας.

Εἰς τὸν Στίχ. τῶν Αἴνων, Στιχηρ. τῆς Ὀκτωήχης.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Πρόδρομε τῷ Σωτῆρος, εἰ καὶ φόνῳ διέλυσεν ὁ Ἡρώδης, σὲ τὸν τῆς ἀληθείας κήρυκα, ἀλλ' ἢ τοῦ στόματός σου φεγγοβόλος λαμπάς, καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ τὸ τῆς πίσεως φέγγος καλῶς

Agosto.

20

ἐδαδούχει· ὅθεν ἰκέτευε, ἐλεθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΛΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν καταθεσίων τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτερεῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ησσορός ἢ κατέχουσα, Θεοτόκε τὴν Ζώνην σου, κιβωτὸς τοῖς δούλοις σε ἀγιάσματος, καὶ ἱερὸν περιτείχισμα, καὶ δόξα καὶ καύχημα, καὶ ἰάσεων πηγὴ, καθ' ἑκάστην γνωρίζεται· ὅθεν σήμερον, ἱερῶς ἀθροισθέντες ἀνυμνοῦμεν, τὰ πολλά σου μεγαλεῖα, καὶ τῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος.

Τὴν ἀγίαν κατάθεσιν, Θεοτόκε τῆς Ζώνης σε, Ἑορτὴν κεκτήμεθα εὐφραϊνόμενοι· ὅτι τῇ πόλει σου σήμερον, δοθῆναι ἠξίωσας, ἱεράν περιβολὴν, φυλακτήριον ἄσυλον, δῶρον τίμιον, ἀναφαίρετον πλοῦτον, ἰαμάτων, ποταμὸν πεπληρωμένον, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος.

Γὼς τέπος περιδοξος, ἴδε οἶκος αείφωτος, ἐν ᾧ τεθησαύριστα τῆς Θεοπαίδος, Ζώνη τιμία ἐν χάριτι· προσέλθετε ἄνθρωποι, φωτισμὸν καὶ ἰλασμόν, προφανῶς ἀπαρύσασθε, καὶ βοήσατε, εὐχαρίστῳ καρδίᾳ· Παναγία, εὐλογοῦμέν σε Παρθένε, οἱ σεσωσμένοι τῷ τόκῳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ως στέφανον ὑπέρλαμπρον, πανάχρατε Θεοτόκε, τὴν Ζώνην σου τὴν ἀγίαν, ἢ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ περιέθετο· καὶ φαιδρύνεται χαίρουσα σήμερον, καὶ μυστικῶς χορεύει, Δέσποινα ἐκβοῶσά σοι· Χαῖρε διάδημα τίμιον, καὶ στέφανε τῆς θεῖας δόξης· χαῖρε ἢ μόνη δόξα τοῦ πληρώματος, καὶ αἰώνιος εὐφροσύνη· χαῖρε τῶν εἰς σὲ προσερχόντων, λιμὴν καὶ προστασία, καὶ σωτηρία ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Εδωκας τῇ πόλει σου, Ζώνην τὴν σὴν Ὑπερένδοξε, ἀσφαλέςατον σύνδεσμον, ταύτην

περιέπεσαν, ἐκ παντός κινδύνου. Δείαις ἐνεργείαις, καὶ ἀπροσμάχητον ἐχθροῖς, διατηρῆσαν αὐτὴν κραυγάζουσαν Ἰσχύς με καὶ κραταιώμα, καὶ εὐπρεπὲς ἀγαλλίαμα, ὁ Υἱός σου καὶ Κύριος, μόνος ἔστιν ὁ εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Τίμιον διαῖδημα, οἱ εὐσεβῶς βασιλεύοντες, τὴν σὴν Ζώνην Πανάχραντε, φαιδρῶς περικείμενοι, ἐν τοῖς σοῖς καυχῶνται, Δείοις μεγαλείοις, καὶ φοβερῶτατοι ἐχθροῖς, τοῖς πολεμοῦσιν αἰεὶ γνωρίζονται· καὶ σὲ ὑμνοῦντες κρίζουσι, τῷ ὑπὲρ λόγον τεχθέντι ἐκ σοῦ· Ἰησοῦ παντοδύναμε, σῶσον πάντας ὡς εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ.

Περίζωσον δύναμιν, ἡμᾶς Παρθένε τῇ Ζώνῃ σου, κατ' ἐχθρῶν ἐνισχύουσα, πάθη ὑποτάττουσα, κατατυραννοῦντα, καὶ ἐκπολεμοῦντα, καὶ νικητήρια ἡμῖν, δι' ἀπαθείας αἰεὶ παρέχουσα, τοῦ καθαρῶς δοξάζειν σε, καὶ τῷ Υἱῷ σου βοᾶν ἐκτενῶς· Ἰησοῦ παντοδύναμε, σῶσον πάντας ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β΄.

Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς πανηγυρίζωμεν, φαιδρῶς ἐξάρχοντες Δαυϊτικὴν μελωδίαν, τῇ νεάνιδι Νύμφῃ τοῦ παμβασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Ἀνάστηθι Κύριε, λέγοντες, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου. Ὡς γὰρ παλάτιον τερπνόν, ταύτην κατεκόσμησας, καὶ κατεκλήρωσας αὐτήν, τῇ πόλει σου Δέσποτα, περιποιεῖσθαι καὶ σκέπειν, ἐκ πολεμίων βαρβάρων, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, ταῖς ἰκεσίαις αὐτῆς.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Θεοτόκε αἰετάρθενε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταιὰν τῇ πόλει σε περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἄφθαρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος· διὸ δυσωπῆμέν σε, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Ἰὸν τάφου σου Σωτήρ.

Τὴν Ζώνην τὴν σεπτὴν, τοῦ ἀχράντου σου σκῆνοῦς, ὑμνοῦμεν οἱ πιστοὶ, Παναγία

Παρθένε, ἐξ ἧς ἀρυόμεθα, νοσημάτων τὴν ἴασιν, καὶ κραυγάζομεν· Μητὲρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὺ ἡ λύτρωσις, τῶν σὲ τιμώντων ὑπάρχεις, Μαρία Δεάκλητε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς τιμίας Ζώνης σε τῇ καταθέσει, ἐορτάζει σήμερον, ὁ σὸς πανῦμνητε λαός, καὶ ἐκτενῶς ἀνακραῖζει σοὶ· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Ν΄. καὶ οἱ παρόντες δύο Κανόνες τῆς Θεοτόκου, ἐν οἷς ψάλλομεν καὶ Καταβασίας: Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, κτλ.

Κανὼν πρῶτος. Ποίημα τῆ Κυρίῃ Γεωργίῃ (*).

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Λαμπαδά, φωτοφανῆ τὴν ἄδυτον, ὁ τῆς Παρθένου ναὸς, ὡς οὐρανὸς εὐράμιτος φαιδρὸς, τὴν ὑπέρλαμπρον Ζώνην αὐτῆς, τὴν οἰκουμένην σήμερον, ταῖς τῶν θαυματίων αἰθριάζει αὐγαῖς.

Ισχύν τε, καὶ ἀσφαλείας σύνδεσμον, τὴν σὴν Πανάχραντε, Δεῖαν ὡς ὄντως Ζώνην κοητῶς, ἐζωσμένη ἡ πόλις σε, τὸ κράτος ἀδιάσπαστον, ἔχει· διὸ καὶ ἐγκαυχᾶται ἐν σοὶ.

Τῆς παλαι, ὡς ἀληθῶς ὑπέρτιμος, ἡ σὴ σορὸς κιβωτοῦ, Θεογεννητορ ὠφθη τοῖς ἐν γῆ, οὐ τὰ σύμβολα φέρουσα, ἀλλὰ πιστῶς φυλάττουσα, τῆς ἀληθείας τὰ γνωρίσματα.

Αρώματα, μυστικὰ προχέονται, ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀγνῆς, ἐκ τῆς τιμίας σήμερον σορεῖ, καὶ πληρῆσι τῆ Πνεύματος, τῆς εὐωδίας ἀπαντας, τοὺς μετὰ πόθου προσιόντας αὐτῇ.

Κανὼν δεῦτερος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ἰσχύν με τὴν σὴν ζῶσον, ἀγνή παρθένε. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Ισχύν με Δεῖαν εὐσεβῶς περιζώσον, ὑμνολογοῦντά σου, τὴν ἱεράν Ζώνην, Δεῖον χρηματίζουσαν, τῇ πόλει σε περιζώσμα, καὶ κραταιώμα Κόρη, καὶ ἀρραγὲς περιτείχισμα, ἄχραντε Παρθένε τῇ ποιίμνῃ σου.

Σὺ τὸν Θεὸν τὸν δυνατὸν ἐκύησας, περιζωννύοντα, τοὺς εὐσεβεῖς πάντας, δύναμιν Παναμίωμε· διὸ σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν Δεῖαν

(* Τῷ ὀνόματι τούτου ἐπιγράφεται ἐν ῥόνοις τοῖς τιτοπωμένοις Μηναιοῖς, ἐν δὲ τοῖς χειρογράφοις κεῖται ἀνεπίγραφος· ἔχει δὲ ἐκεῖ καὶ ἀνα τρία μόνον Τροπάρια ἐν ἐκάστῃ Ὠδῇ. Ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ὄφους φαίνεται, ὅτι οὐκ ἔστι ποίημα τοῦ Γεωργίου οὗτος ὁ Κανὼν, ὡς ἔχων παρὰ ἄλλο τι καὶ βεβαιωμένα.

σου Ζώνη, περιχάρως ἀσπαζόμενοι, χάριν ἀπαντλοῦμεν καὶ ἔλεος.

Χαρμονικῶς τῇ καταθέσει σήμερον, περιχορεύσωμεν, τῆς ἱεραῆς Ζώνης, τῆς ἀγνῆς Θεόπαιδος· ἐξ ἧς ἡμῖν περίζωσμα, ἀφθαρσίας ὑφαίνθη, καὶ ἀδιάρρηκτον ἔνδυμα, καὶ περιβολὴ ἀδιάσπαστος.

Υπὸ τὴν σὴν ὁ σὸς λαὸς Παναίωμε, προστρέχει δύναμιν· ὑπὸ τὴν σὴν σκέπην, καταφεύγει πάντοτε· πᾶσι γενοῦ βοήθεια· καὶ τὰ πρὸς σωτηρίαν, τοῖς πᾶσι· δίδου αἰτήματα, σώζουσα δεινῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τιμῆσωμεν οἱ πιστοὶ, ὡς συναφείας πρὸς Θεὸν σύνδεσμον, τὴν τῆς Ἀγνῆς σήμερον Ζώνην, καὶ πιστῶς προσκυνήσωμεν.

Αἴνοι οἱ ὄχαιοι, ἐκ τῆς ἀχράντης σε σοροῦ ῥέοντες, τῶν χαρισμάτων Ἀγνῆ, πάντας τοὺς πιστοὺς καταρδεύουσιν.

Ιάματα τοῖς πιστοῖς, ἡ πολυύμνητος ἡμῖν σήμερον, τῆς ὑπερτίμης Ἀγνῆς, Ζώνη ἀναβρῦει ἐν χάριτι.

Ως δρόσος ἑωθινή, ἡ εὐφροσύνη σου Ἀγνῆ ῥέουσα, τὴν τῶν παθῶν κόμινον, τῶν σὲ ἀνυμνούντων κοιμίζει αἰεὶ.

Ἔτερος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νεηργεῖται καρδία, πίστει θερμῇ φαύουσα, Ζώνη ἱερά τῆς Παρθένου, καὶ περιζώννυται, δύναμιν ἀμαχον, κατὰ παθῶν ἀκαθάρτων, δυσμενῶν ἀσάρκων τε, ἄτρωτος μένουσα.

Μένει ἀφθορος ἔτι, ἡ ἱερά Ζώνη σε, ἥτις σου τὸ ἀχραντὸν σῶμα, Κόρη διέζωσε, καθαγιαζουσα, τῆς εὐσεβῶς προσιόντας, καὶ φθορᾶς ἐξαίρουσα, νέσων καὶ θλίψεων.

Εχρημάτισας οἶκος, περικαλλῆς Ἀχραντε, Λόγου τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, καὶ ἐν ἀγίῳ σου, οἴκῳ εὐδόκησας, Ζώνην τὴν σὴν ἐντεθῆναι· ἦν κατασπαζόμενοι ἀγιαζόμεθα.

Τὴν τιμίαν σε Ζώνην, τιμητικῶς ἅπαντες, ἐν ἀγαλλιάσει καρδίας, περιπτυσσόμεθα, τιμὴν ὑπάρχουσαν, πάντων πιστῶν Θεοτόκε, ὡς τῷ ὑπερτίμῳ σου, φαύσασα σῶματι.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰ καταθέσια τῆς σῆς θείας Ζώνης, ἡ Ἐκκλησία σου φαιδρῶς ἑορτάζει, καὶ ἐκτεκῶς κραυγάζει σοι Παρθένε Ἀγνῆ· Ἀπαντας περίσωζε, τῆς ἐχθρῶν δυναστείας· θραῦσον τὰ φρυγάματα, τῶν ἀθέων βαρβάρων, καὶ τὴν ἡμῶν κυβέρνησον ζωνῆ, πράττειν Κυρίως τὰ θεία θελήματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Οἱ τῶν θαυματίων ποταμοὶ Θεοτόκε, ἐκ τῆς πανσέπτου σου σοροῦ προερχόμενοι, ὡς ἐξ Ἐδέμ ποτίζουσι τὸ πρῶτον τῆς γῆς, χάριτας προχέοντες, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν ὄθεν ἀνυμνοῦμέν σε, καὶ σεπτῶς εὐφημοῦμεν, καὶ εὐχαρίστως κράζομεν αἰεὶ· Χαῖρε ἡ μόνη, ἐλπίς τῶν ὑμνούντων σε.

ᾠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ως ὑπέριτον ζερέωμα Θεοτόκε, ὁ Παιητὴς καὶ Κτίστης σε, πηξάμενος ὡσπερ, ἄστρον κατεκόσμησε, ταῖς θείαις ἐλλάμψεσιν, αἷς καταφαίδρυνεις τὰ πέρατα.

Σὲ κραταίωμα ἡ πόλις σου Θεοτόκε, καὶ ἀσφαλῆ κρηπίδα, ἔχουσα τῇ θείᾳ, Ζώνη σου συνέχεται, δεσμὸν ἀδιάσπαστον, ταύτην ἐν πολέμοις προτείνουσα.

Απὸ γῆς ἡμᾶς ἀνέλκει Θεογενῆτορ, πρὸς ἔβρανὸν ἡ θεία, Ζώνη σου τῷ πόθῳ, ταύτης ἀναφθέντας θερμῶς· διὸ σε δοξάζομεν, ὡς αἰτίαν δόξης τῆς κρείττονος.

Ιδοὺ χάρις ἀνεξάντλητος, δεῦτε πάντες, εἰλικρινεῖ καρδία, ἀρύσασθε πίστει, νάματα πηγάζοντα, ἀφθόνως φιλέορτοι, τῆς σεπτῆς σοροῦ τῆς πανάγνου Μητρὸς.

Ἔτερος. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ηρῆς πρὸς φῶς, ἄδυτον μεταχωρήσασα· ἔλιπες δὲ, τοῖς σὲ μακαρίζουσιν, ἀντὶ τοῦ σώματός σου Ἀγνῆ, τὴν τιμίαν Ζώνην, πηγὴν θαυματίων ὑπάρχουσαν, καὶ τόπον σωτηρίας, καὶ χαράκιωμα ταύτης, τῆς τιμώσης σε πόλεως Ἀχραντε.

Νέον ἡμεῖς, ὡς οὐρανὸν ὑπερχύμεθα, σοῦ τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τεθησαύρισται, καθάπερ ἥλιος φωταυγῆς, σοῦ ἡ θεία Ζώνη, βολαῖς θαυματίων ἐκπέμπουσα, καὶ πάντων τὰς καρδίας, καταυγαζουσα Κόρη, καὶ παθῶν τὴν ὀμίχλην διώκουσα.

Σὺ κιβωτὸς, τοῦ νοητοῦ ἀγιασμάτος, χρηματίζεις, Ἀχραντε πανύμνητε· καὶ τὴν τιμίαν ταύτην σορὸν, ἔχουσαν τὴν Ζώνην, ἦν περιῶσα ἐφόρεσας, παρέχεις τῷ λαῷ σου, καταφύγιον πᾶσι, καὶ πηγὴν ἰαμάτων ἀκένωτον.

Ηκε τῇ σῇ, πόλει πολυὸλθον δῶρημα, ἡ τιμία, Ζώνη σου πανύμνητε, καὶ κατετέθη περιφανῶς, ταύτη τῇ ἡμέρᾳ, ἐν τῷ τῷ θείῳ οἴκῳ σε· καὶ γέγονε μεγίστη, ἑορτῆς Θεοτόκε, τοῖς θερμῶς σε ποθοῦσιν ὑπόθεσις.

Νόμου σκιαί, καὶ Προφητῶν τὰ αἰνίγματα, προεδήλουν, ἔσεσθαί σε Πάναγνε, Θεοῦ

Μητέρα παναληθῆ, δι' ἧς ἡ κατάρρα, ἀπεστειρωθή καὶ ἠνθήσῃ, τελεία εὐλογία, καὶ σωτήριος χάρις, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ ὑμνοῦσί σε.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Κύριε τὴν σὴν, Μητέρα ἐμεγαλυνάς· σὺ ὑψώσας ὑπὲρ πάσας, νοεραῖς ἐξουσίας, ἀσυγκρίτως τὴν δόξαν αὐτῆς.

Ἡ χάρις τῆ Θεοῦ, νῦν ἀφθόνως παρέχεται, πανάχραντε Θεοτόκε, ἐκ τιμίας σορῆ σε, τοῖς πίστει προσκυνοῦσί σε.

Σὲ δύναμιν πιστοῖ, βασιλεῖς περιζώννυνται· σὲ σύνδεσμον Θεοτόκε, ἡ σὴ πόλις αὐχουῶσα, τῇ Ζώνῃ σου σεμνύνεται.

Γνωστῆ σου ἀληθῶς, ἡ χάρις ἀναδεικνύεται, Πανάχραντε παραδόξως, ἐνεργοῦσα δυνάμεις, καὶ τέρατα ἐν πάσῃ τῇ γῆ.

Ἔτερος. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ζώνης Δείας τεθείσης, σήμερον ἐν οἴκῳ σου Θεοχαρίτωτε, συνεπανετέθη, ἀγαθῶν πᾶσα δόσις τοῖς χριζῆσι· καὶ πληρῆται πᾶς τις, ἀγιασμῷ ὁ προσπελαζῶν, τὰς αἰτήσεις πιστῶς κομιζόμενος.

Ἡ ῥαϊώθης Παρθένε, Λόγον ὠραιότατον ἀποκηύσασα· καὶ τῷ σῷ ὠραιῷ, τούτῳ οἴκῳ τεθῆναι εὐδόκησας, τὴν ὠραίαν Ζώνην, ἥτις τὸ σὸν ὠραῖον σῶμα, Θεοτόκε ὠραίως διέζωσε.

Σοῦ ὁ Ἅγιος οἶκος, ἄλλος ὡς Παραδείσος· πᾶσι γνωρίζεται, μέσον κεκτημένος, ὡσπερ εὖσμον ῥόδον τὴν Ζώνην σου, εὐδίας Δείας, ἀποπληρῆσαν τὰς καρδίας, τῶν πιστῶς προσιόντων Πανάμωμε.

Ἡ ὄμβρου Δείου νεφέλη, γέγονας Πανάμωμε ἐναποστάζουσα, σωτηρίας ὕδωρ, καὶ τὴν γῆν χερσωθεῖσαν ἐγκλήμασι, πρὸς καρποφορίαν, μεταγαγοῦσα εὐσεβείας· διὰ τοῦτο πιστῶς σε δοξαζόμεν.

ᾠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἡ ὄλην σε, ὑπερφυῶς ἐδόξασε Κύριος· ὄλην ἀνύψωσε μόνην· ὄλην σε ἐτίμησεν ὑπὲρ λόγον, Θεοτόκε, τὸν ναόν τε σὺν Ζώνῃ καὶ Δείᾳ σορῷ.

Νάουσιν, ἐκ πελαγῆς τὰ ρεῖθρα τῆς χάριτος, σὲ τῆς σορῆ τῆς ἀχράντη, καὶ τὴν κτίσαν πᾶσαν περικυκλῆσιν, ἀρδεύοντα, τοὺς πιστῶς προσκυνούντας τὸν τόκον σου.

Ἰσχύν σε, οἱ πιστοὶ κεκτημένοι καὶ καύχημα, περιζώννυνται δόξαν, τὴν σεπτὴν σου Ζώνην Θεοκυῆτορ, κατέχοντες, ὡς ὑπέρλαμπρον κόσμον καὶ τίμιον.

Ἔτερος. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Νέον τέτοκας ἡμῖν, ὡς παιδίον τὸν πρὸ πάντων αἰῶνων· καὶ καινουργεῖς καρδίας, ἀμαρτίας παλαιῶσιν, δεξαμένας καινισμόν, τῆς καταθέσεως τῆς τιμίας, Ζώνης σου Κόρη ἀειπάρθενε.

Ἄγιός σου ὁ ναός, θαυμαστός δικαιοσύνη ὑπάρχει· ὅς τις τὴν θαυμαστήν σου, Ζώνην θαύματα βρύουσαν, κεκτημένος τοῖς πιστοῖς, πέλαιος δεικνύται ἰαμάτων, Θεοκυῆτορ Μητροπάρθενε.

Γέγηθε πᾶσα ψυχὴ, συνιοῦσα ἐν Ἁγίῳ ναῷ σου, καὶ ἐν αὐτῷ ὀρώσα, Θεοτόκε τὴν Ζώνην σου, ὡσπερ ἥλιον φαίδρον, φέγγος ἀστράπτουσαν χαρισμάτων, τῆ παντουργοῦ καὶ Δείου Πνεύματος.

Νεύρωσον ἡμῶν Ἁγνή, τὰς καρδίας παρεδείσας παντοίων, ἀμαρτιῶν ἰδέαις, καὶ περιζώσον δύναμιν, τῆς τὴν Ζώνην σου πιστῶς, ὡς πολυτίμητον κεκτημένους, καὶ ἀναφάριετον θαυμάρισμα.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου Θεοτόκε, περιλαβοῦσα ἡ Ζώνη σου ἡ τιμία, κράτος τῇ πόλει σου ἀπροσμάχητον, καὶ θαυσαυρὸς ὑπάρχει, τῶν ἀγαθῶν ἀνέκλειπτος, ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπάρθενος.

Ὁ Οἶκος.

Τίς γηγενῶν τὰ σα μεγαλεῖα διηγήσεται λόγος; ποία γλῶσσα βροτῶν; νοῦς γὰρ ἕδὲ οὐράνιος· ἀλλ' ἡ τεκοῦσα τῆς συμπαθείας τὸ ἀμέτρητον πέλαιος, δέξαι καὶ νῦν ἐξ ἀκάρπων χειλέων τὰ ἄσματά, καὶ δίδε μοι Δείαν χάριν, εὐφημῆσαι τὴν σὴν Ζώνην Δέσποινα, δι' ἧς κόσμος ἀγάλλεται, σὺν Ἀγγέλοις ὑμνῶν σου τὰ θαύματα, ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπάρθενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΛΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἀνάμνησις τῆς ἐν τῇ Ἁγίᾳ σορῷ καταθέσεως τῆς τιμίας Ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν τῷ σεβασμίῳ αὐτῆς οἴκῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Καλκοπρατείσι, ἀνακομισθείσης ἀπὸ τῆς Ἐπισκοπῆς Ζήλας ἐπὶ Γεστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως. Ἔτι δὲ καὶ τῆ γεγονότος θαύματος, διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῆς τιμίας Ζώνης, εἰς τὴν Βασιλίδαν Ζωὴν, τὴν σύζυγον Δέοντος τοῦ Βασιλέως.

Στίχοι.

Χρυσὴν κορωνίδ' οἶα, σεμνὴ Παρθένε,

Τῷ τοῦ χρόνου τίθημι σὴν Ζώνην τέλει.

Θέτο σορῶ Ζώνην πρώτη Παναγίου τριακοστῆ.

Ο τῷ μεγάλῳ Θεοδοσίῳ υἱὸς Ἀρκαδῖος, τὴν τιμίαν ζώνην τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐξ Ἱεροσολύμων ἐξαγαγῶν, φυλαττομένην ἐκείσε μέχρι τοῦ τότε καιροῦ, μετὰ καὶ τῆς τιμίας Ἐσθῆτος, ὑπὸ παρθένου γυναικὸς τινοῦ, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀποκομίσας, κατέβητο ἐν λαμπρῇ θήκῃ ἢν καὶ ἐκάλεσαν Ἀγίαν Σορῶν. Χρῶντων δὲ διελθόντων τριακοσίων δέκα. Λέων ὁ Βασιλεὺς ἤνοιξε τὴν ἀγίαν ταύτην Σορῶν, διὰ τὴν τούτου σύζυγον Ζώνην, ἐνοχλουμένην ὑπὸ πνεύματος ἀκαθάρτου ἥτις καὶ ἤξιωθη Δείας ὀπτασίας. Ὡς, εἰ ἐπιτεθῆ ἡ τιμία Ζώνη ἐπ' αὐτῇ, τεύξεται τῆς ἰάσεως. Εὐρέθη οὖν ἡ τιμία Ζώνη ὡς νεοῦφαντος ἀποστίλβουσα, σφραγίδα ἔχουσα διὰ χρυσίνης βούλλης καὶ κωδίκελλον (ὑπόμνημα σύντομον, ἐκ τοῦ Λατινικοῦ Codicellum), ἐμφαίνοντα λεπτομερῶς τὸν τε χρόνον, τὴν ἰνδικτηῶνα, καὶ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐν Κωνσταντινουπόλει προσεκομίσθη ἡ Ἁγία ζώνη· καὶ πῶς ἐτέθη χερσὶ τοῦ Βασιλέως ἐνδὸν τῆς θήκης ὑπ' αὐτοῦ σφραγισθεῖσα ἢν καὶ ἀσπασάμενος ὁ Βασιλεὺς, καὶ διὰ χειρὸς τοῦ τνικαῦτα Πατριάρχου ἀνωθεν τῆς Βασιλείσης ἐραπλώσας, ἐλευθερίαν τοῦ νοσήματος εἰργάσατο· καὶ πάντες τὸν Σωτῆρα Χριστὸν δοξάσαντες, καὶ τῇ πανάγνω αὐτοῦ Μητρὶ ὕμνους εὐχαριστηρίους ἀποδόντες, κατέβητο τὴν ἀγίαν ζώνην ἐν τῇ τιμίᾳ Σορῶ, ἐν ἣ προῦπῆρχε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ Νεωρίῳ.

Επὶ τῆς βασιλείας Μιχαὴλ καὶ Θεοδώρας τῶν εὐσεβῶν, Ἀντωνίου τις Πατρίκιος, οἰκίαν ἔχων σεμνὴν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς ἐξαρτήσεως τοῦ Νεωρίου ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ναὸν περιδοξὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τὸν εἰκέλον ἀφαιρεθέντα στολισμὸν ὑπὸ τῶν προφῶν Εἰκονομαχῶν Βασιλέων, εὐτος πάλιν τὸν τοιοῦτον ναὸν ἀνακαινίσας πρεπόντως, λουτρὸν πάνυ σμικρότατον ὑποκάτω τούτου πεποίηκε, πρὸς σωματικὴν αὐτοῦ παραμυθίαν· ἀνωθεν δὲ τούτου ἡ τοῦ Θεοῦ δοξολογία αἰεὶ ἐπιτελεῖτο. Ἐπεσκίασεν οὖν ἐν αὐτῷ ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος, διὰ τῆς πανάγνω Μητρὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἤρξαντο γίνεσθαι ἰάματα οὐκ ὀλίγα διαφόρων νοσημάτων. Ἀλλὰ καὶ φιλόθεοί τινες ἐπισυναχθέντες, ἤτήσαντο τὸν Πατρίκιον ποιεῖν αὐτοὺς λούμα ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος, λόγῳ τῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν· καὶ συγκροτούμενοι ὑπὸ τοῦ Πατρικίου, ἐποίουν τούτο μετὰ πίστεως.

Ὁ οὖν Πατρίκιος, ἐν τῷ μέλλειν τελευτᾶν, καταλιμπάνει τὸ τοιοῦτον λούμα καὶ τὴν ἐκκλησίαν, ὑπὲρ ψυχικῆς αὐτοῦ σωτηρίας, τοῖς τότε εὐρεθείσιν ἀνδράσι φιλοδέοις· οἱ, εὐτελεῖς ὄντες, καὶ μῆτε ὕδωρ τὸ ἀρκοῦν ἔχοντες, μῆτε αἰανδήτινα εἰσοδόν, κατὰ μικρὸν ἐψυχραίνοντο πρὸς τὴν τοῦ πράγματος συγκρότησιν. Καὶ τούτων παρερχομένων, καὶ μηδενὸς ἔχοντος δίκαιον παραπέμψασθαι τούτο εἰς ἕτερον πρόσωπον, κατελείφθη ἀνεπιμέλητον· καὶ τὸ μὲν λουτρὸν, καθαρπαγέντων τῶν ἐν αὐτῷ ὑλικῶν παρὰ τοῦ τυχεύοντος, εἰς παντελῆ ὑπέφθασεν ἀφαιρισμὸν. Ἡ δὲ ἀγία ἐκκλησία, διὰ τὸ ὑψηλὴν εἶναι ταύτην καὶ μετέωρον, ἅμα δὲ καὶ ἰαματικὴν, περιλείφθη ὑπὸ Ἱερέως τινὸς δοξολογουμένη, τῆς ἐνοικουσίας αὐτῇ Δείας χάριτος δαψιλῶς ἐπιχορηγούσης αὐτῷ τὰ πρὸς διατροφήν αὐτοῦ.

Εἶθ' οὕτω Ῥωμανοῦ τοῦ μακαριωτάτου Βασιλέως τὸν οἴκου αὐτοῦ παρασκευάζοντος, καὶ χρεῖαν ὑλῶν οὐκ ὀλίγων ἔχοντος, ἐμνηυθῆ αὐτῷ τὸ τοιοῦτον οἰκίδιον. Ἐμ-

λίτα οὖν καταστρέψαι αὐτὸ· ἀλλ' ἡ ἐνοικουσα τούτου ὑπεραγία Θεοτόκος οὐκ ἐπενόσταζε τοῖς μελιτωμένοις. Ἐν ἐκείνῃ γὰρ τῇ νυκτὶ ἐπιφανείσα τῷ Ῥίκτωρι (διελθόντῃ) τῷ τοῦ ἔργου ἐπιστατοῦντι, καὶ νεανίσκῳ τῷ προσγεμῖ τοῦ Ῥίκτωρος, μετὰ ἀπειλῆς παρεγγυάτο μηδ' ἄλλως τὰ τῆς καταστροφῆς τολευθῆναι τοῦ ἐν τῷ Νεωρίῳ οἰκιδίου αὐτῆς· καὶ ἅμα πρὸς τοῦ νεανίσκου τὰ ὄντα πάντα ἀπαγγείλαντος τῇ μητρὶ τοῦ Ῥίκτωρος, δὴλα ταῦτα τῷ Βασιλεῖ καθίστανται. Ὁ δὲ, παραυτίκα ἀκούσας, ταύτην τὴν φωνὴν ἀπερβήξατο· Δίκην κτήσασθαι κατὰ τῆς Παναγίας Θεοτόκου οὐ βούλομαι· ἀλλὰ ἀνακαινίσασθε τὸ τοιοῦτον οἰκίδιον, ἐν οἷς ἂν καὶ δέηται. Ἀντὶ γοῦν τῆς καταστροφῆς, εἰ ἀποσταλέντες, ἀνακαθάραντες τὸ λουτρὸν μετὰ πάσης σπουδῆς, τούτο ἀνεκαίνισαν.

Πάντων οὖν κατασκευασθέντων, καὶ τοῦ λουτροῦ μύζονος ἀποκαταστάτης, ὡς καὶ κολυμβῶν δεξαστῆ, καὶ ἀναρθέντος, ἐλούσαντο οἱ Βασιλεῖς, Ῥωμανός, καὶ Κωνσταντῖνος, καὶ Χριστοφόρος· καὶ εὐφρανθέντες, πολέμιον διδοῦσθαι ἐτήσιον εἰς τὸ τοιοῦτον λούμα διὰ χρυσοδουλλῶ λόγου τετυπώκασιν.

Γυνὴ δὲ τις τῶν οὐκ ἀσημῶν, χαλιπῶ νοτήματι περιπεσοῦσα, ἐξογκος γέγονε· καὶ τρυχομένη ἀλγηδόσιν οὐ φορηταῖς, τοῖς ἰατροῖς ἅπαντα αὐτῆς κατηνάλωσιν. Ὡς δὲ μηδὲν ἐκ τούτων ἀπώνατο, κατήκοος γινομένη τῶν ἐν τῷ Νεωρίῳ θαυματουργῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, προσέδραμε καὶ αὐτῇ. Προσμείνασα δὲ ἐν ἡμέραις τισί, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ σφοδρῶς ἐνοχλουμένη ὑπὸ τοῦ πάθους, ἀνεχώρησε, καὶ πρὸς τὸν ἐν Βλαχέρναις ναὸν ἀφίκετο· καὶ προσκαταβαλοῦσα ἑαυτὴν τῷ ἔδαρι, ἐκίτευ λέγουσα· Ἐλέησόν με Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἀπορησάσα ἀπὸ πάσης βοηθείας, πρὸς σὲ κατήφυγον. Προσμείνασα οὖν ἡμέρας ἑννέα, φαίνεται αὐτῇ τῇ ὑστεραίᾳ σεμνοπρεπῆς γυνὴ λέγουσα· Ὁ γύναι, τί βράς πρὸς με ὄχλοῦσα, καὶ μηδ' ὄλω; ἢ ἐμεύουσα; Ἡ δὲ πρὸς αὐτὴν· Ὁ Δέσποινα, οἶδα· ὅτι διὰ τὰς ἀμαρτίας μου περιεζώμα· ἀλλὰ γινώσκουσα, ὅτι δι' ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς ὁ Υἱὸς σου καὶ Θεὸς ἡμῶν κατελθὼν, καὶ γιννηθεὶς ἐκ γαστροῦ σου ἀνθρώπος γέγονε, διὰ τοῦτο κατήφυγον πρὸς σὲ, ἵνα ἐλέους τύχῳ ἢ δυστυχίῃ. Ἡ δὲ καὶ αὐτίς πρὸς αὐτὴν· Ἀπέλθε ἐν τῷ χθαμαλῷ μου οἰκίσκῳ, εἰς τὸ Νεωρίον, κακῆι εὐρήσεις τὴν ἰασιν. Ἡ δὲ, διῦπνισθεῖσα, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσασα, μετὰ σπουδῆς περιεγίνετο ἐν τῷ Νεωρίῳ· καὶ προσπεσοῦσα, ἐκίτευ τὴν Θεομήτορα, λέγουσα· Ἐλέησόν με Δέσποινα, καὶ πλήρωσον τὴν εἰς ἐμὲ σου εὐσπλαγγνίαν. Ὡς δὲ ταῦτα ἔλιγεν, ἀφύπνωσε, καὶ ὄρᾳ πάλιν τὴν φανείσαν αὐτῇ σεμνοπρεπῆ γυναῖκα μεθ' ἑνὸς ἀνδρὸς εὐλαβοῦς, λέγουσαν αὐτῷ· Ἴδε ἡ πάσχουσα γυνὴ, σχίσου τὸν ὄμφαλόν αὐτῆς· καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, πλήξας ἐκείνος ἢ κατεῖχε ῥάβδῳ τὴν ταύτης γαστέρα, ἀρᾶν ἡ γέγονε μετὰ τῆς σὺν αὐτῷ φανείσης γυναικὸς. Διῦπνισθεῖσα δὲ ἡ γυνὴ, εὗρεν ἑαυτὴν δυσωδίαν ἀρρήρητον ἀποπνέουσαν· καὶ εὐθέως ἀποδουσαμένη ἄπερ ἡμφίεστο ἰμάτια, εἰσῆλθεν ἐν τῷ λουτρῷ· καὶ ἐκπύνασα ἑαυτὴν, ἐξῆλθε μετὰ τῶν σὺν αὐτῇ γυναικῶν· καὶ τὸ ἅγιον ἐκαῖνο ἔδαφος προσκυνήσασαι, ἐθυμίῳν τὰ εὐώδη, τὰς εὐχὰς ἀπνεύμουσαι τῇ ὑπεραγίᾳ Δεισποίνῃ καὶ Θεοτόκῳ, εἰς δόξαν τοῦ ἐξ αὐτῆς ἀποτεχθέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς τῆς ἀχράντης Μητρὸς σε πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Σὶ ὡς ἥλιος, δικαιοσύνης μόνος ὢν φωτηργεῖ, Δείως τὸν ναὸν ἐφαιδρυνας τῆς Σεμνῆς, τοῖς

ποικίλοις σε χαρίσμασιν· ἐν ᾧ ἀνίσχουσα, τὰς ἀκτῖνας ἐκλαίμπει ἡ Ζώνη αὐτῆς.

Χρυσὴν ὡς στάμνον, τὴν σὴν σορὸν κυκλῶντες μόνῃ Ἄγνῃ, θείας ἀληθῶς μετέχομεν νῦν τρυφῆς, τῶν χαρίτων παντευλόγητε, καὶ τῶν συμβόλων σου, ὑπερτέραν ὡς οὔσαν τιμῶμεν αὐτήν.

Υπερβλύζουσιν, οἱ τῶν θαυματῶν Κόρη πάνταγε, χάριν ἀληθῶς κρατῆρές σου τοῖς πιστοῖς, καὶ ἀφθόνως τῆς τιμίας σε, σορῆ προέρχονται, ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδέμ νοητοὶ ποταμοί.

Νῦν προσέλθετε, μετ' εὐφροσύνης πάντες οἱ ἐπὶ γῆς· δεῦτε, ἡ σορὸς προτρέπεται μυστικῶς, τῆς Κυρίας περιπτύξασθε, ὑπερένδοξον, ἐν ἐμοὶ θησαυρισθεῖσαν Ζώνην αὐτῆς.

Ἔτερος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Η πάντων Βασιλίσσα, πρὸς οὐρανίους σκηναὶς ἀπαίρουσα, καταλέλοιπεν ὄλθον, τῇ Βασιλίδι πασῶν τῶν πόλεων, τὴν ταύτης Ζώνην, δι' ἧς περισώζεται, ἐπιδρομῆς ὀρατῶν, καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν.

Πηγῇ νῦν προσέλθωμεν, ἀποσταζούσῃ χάριν καὶ ἔλεος, τῇ σορῷ τῇ τιμίᾳ, τῇ κατεχούσῃ Ζώνην τὴν πάντιμον, τῆς τιμησάσης ἀνθρώπων τὸ φύραμα, τιμῶ τὸκῶ αὐτῆς, Παρθένου τε καὶ Μητρός.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, Δυναμίεις πᾶσαι αἱ ἐπεράναι, καὶ τὴν τοῦτον τεκοῦσαν, ἀνθρώπων γλῶσσαι πᾶσαι δοξάσατε, ὅτι τὴν Ζώνην αὐτῆς ἔδωρήσατο, καταφυγὴν ἀληθῆ, καὶ σωτηρίαν πιστοῖς.

Ρανάτωσαν ἄνωθεν, δικαιοσύνην νεφέλαι σήμερον, καταθέσει τῆς Ζώνης, τῆς σῆς Νεφέλῃ θεοχαρίτωτε, καὶ μελωδείῳ ψυχῇ πᾶσα χαίρουσα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ ἡ. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Πλάκας θείας παλαι κιβωτὸς, χειρὶ γραφείσας Θεοῦ, συνέσχε πάνταγε· ἡ σὴ δὲ ἀχραντε Δέσποινα, σεβασμία καὶ τιμία σορὸς, Ζώνην κατέχει τὴν αὐτὴν, τὸν νομοθέτην ἐν σοί, συγκατασχοῦσαν. Φρικτὸν τὸ μυστήριον!

Αγγελοὶ πανάχραντε ἀγνή, νῦν συγχορεύσιν, ἐν τῷ σεπτῷ σου ναῷ, καὶ περιέπουσι Δέσποινα, τὴν τιμίαν καὶ ἀγίαν σου Ζώνην, ἣν πόθῳ καὶ χαρᾷ, καὶ εὐφροσύνῃ πολλῇ, προσκυνοῦντες, σὲ ἀνιμνοῦμεν τὴν δόξαν τοῦ γένους ἡμῶν.

Ρᾶδος ἡ τὸ ἄνθος τῆς ζωῆς, ἀναβλαστήσασα, σὺ εἶ ἡ πάντων χαρὰ, ἡ πολυτίμητος Ἄ-

χραντε, μυροθήκη ἡ τῆ Πνεύματος, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, τῶν ἀρωμάτων πηγῇ, ἐξ ἧς μῦρον, τῶν ἰαμάτων ἐκβλύζει ἡ θεία σορὸς.

Υμνοῦσι πανάχραντε Ἄγνή, τὰ μεγαλεῖα τὰ σὰ, αἱ νοεραὶ στρατιαὶ, ἀνακηρύττουσιν ἅπαντες, Πατριάρχαι καὶ Προφῆται τρανωῶς, σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς, καὶ τῶν Μαρτύρων χοροί· μεθ' ὧν πίσει, σὲ προσκυνοῦντες δοξάζομεν.

Ἔτερος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Θρόνος καθάπερ ἅγιος, ἡ σορὸς ἀνατίθεται, ἐνδον ἐν ἀδύτοις, ἱεροῖς φαιδρότατα, τῆς μόνης θεόπαιδος, καὶ Βασιλίδος πάντων ἀγνῆς, Ζώνην κεκτημένη, ἐπαναπαυομένην· ἐξ ἧς τοῖς κοπιῶσιν, ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις, ἀνάπαυσις τελεία, προέρχεται ἀφθόνως.

Επὶ τῆς γῆς τὸν Κύριον, ἱερῶς ἐσωμάτωσας, καὶ χερσὶν ἀγίαις, ἀληθῶς διεζώσας, τὸν περιζωννύοντα, τοὺς εὐσεβοῦντας δύναμιν· νῦν δὲ ἀναβάσσει, ἕρανῶν ὑπεράνω, κατέλιπες ἀνθρώποις, τὴν τιμίαν σε Ζώνην, Παρθένε Θεοτόκε, κραταίωμα καὶ σκέπη.

Νενοσηκόσιν ἱαμα, ὀλισθαίνουσι στήριγμα, καὶ τοῖς ῥαθυμοῦσιν, εὐθυμία ἐνθεός, κυβερνήσις πλέουσι, πεπλανημένοις ἐπιστροφή, ἡ παρεπομένη τῇ τιμίᾳ σου Ζώνῃ, ἀγνή Παρθένε χάρις, ἀληθῶς χρηματίζει· ἦν πίστει προσκυνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Επιτελοῦντες σήμερον, τὴν ἀγίαν κατάθεσιν, Ζώνης σε τῆς θείας, ἱεράν πανήγυριν, οἱ δέλοί σε ἄγομεν· καὶ ἐν χαρᾷ βοῶμέν σοι· Χαῖρε Θεοτόκε, ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων, τῶν πιστῶς μελωδούντων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ΄. Ἄϊθος ἀχειρότμητος.

Θάλαμος ὑπέριμος ὄντως, Θεογεννητορ ἡ σορὸς σου, ὥφθη τὴν ἀγίαν σου Ζώνην, παρθενικὴν τε καὶ νυμφικὴν ὡς στολὴν, ἀξίως περιέχουσα, καὶ συντηροῦσα ὡς ζωῆς θησαυρὸν.

Ενθεὸν διαῖδημα κάλλους, ἡ Ἐκκλησία Θεοτόκε, ἀναδησαμένη τὴν θείαν, καὶ παναγίαν Ζώνην σε σήμερον, βασιλικῶς εὐφραίνεται, καὶ ὠραῖζεται τῇ δόξῃ σου.

Ναὸν ἐκμιμῶμενον πᾶσαν, τῶν ἕρανῶν τὴν εὐκοσμίαν, σήμερον πιστοὶ τῆς Παρθένης, κατειληφότες τῶν χαρισμάτων αὐγαῖς, ὡσπερ ἀξέρων κάλλεσι, καταλαμπόμενοι φαιδρύνθητε.

Εχει τὴν ἀγίαν σε Ζώνην, Θεογεννητορ ἡ σὴ πόλις, σύνδεσμον εἰρήνης καὶ τεῖχος, καὶ τῶν δογμάτων θείαν ἐνότητα, καὶ ὀρθοδόξων καύχημα, καὶ Βασιλέων τροπαιοῦχημα.

Υμνεῖμεν τὴν σφραγὸν δόξαν, καὶ τὴν ἀνεῖκα-
ζόν σε χάριν· σὺ γὰρ εἶ πηγὴ τῆς σοφίας,
ἐξ ἧς ὁ λόγος πᾶσι προέρχεται, τοῖς σὲ τιμῶσιν
Ἀ΄χραντε, καὶ μεγαλύνουσι τὸν τόκον σου.

Ἔτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ιδοὺ ἡ Δεῖα κλίνη τοῦ Σολομών, δυνατοὶ ἦν
κυκλοῦσιν ἐξήκοντα, ῥήσει Γραφῶν (*), οἷά
περ ἐν κλίνῃ βασιλικῇ, σορῶ τιμὰ σήμερον,
Ζώνην ἀνακλίνει τὴν ἑαυτῆς, ἀνάκλησιν εἰς
πάντων, τῶν τεταπεινωμένων, καὶ εὐσεβήντων
περιποίησιν.

Ὡς πόλις Βασιλέως τῶν οὐρανῶν, περὶ ἧς
ἐλαλήθη παράδοξα, ἔθου τῇ σῆ, πόλει
δῶρον τίμιον καὶ σεπτόν, τὴν παναγίαν Ζώνην
σου, πάντων εἰς κραταίωμα τῶν πιζῶν· δι' ἧς
οἱ ζεφηφόροι, τροπῆνται πολεμίους, ὀρθοδοξία
διαλάμποντες.

Σταλάξατε τὰ ὄρη νῦν γλυκασμόν, καὶ βου-
νοὶ εὐφροσύνην αἰώνιον, Πατριαρχῶν, δῆμοι
καὶ Μαρτύρων πάντες χοροὶ, τῶν Προφητῶν ὁ
σὺλλογος, Δείων Ἀποστόλων δῆμος σεπτός, εὐ-
φράνθητε σὺν πᾶσιν, ἡμῖν τῇ καταθέσει, τῆς
Δείας Ζώνης τῆς Θεόπαιδος.

Ἡγίασας τὰ πάντα διὰ τῆς σῆς, Παναγία
Παρθένε κυήσεως· καὶ νῦν ἡμῖν, δέδωκας
εἰς πλείονα φωτισμόν, τὴν παναγίαν Ζώνην
σου· ἧς τῇ καταθέσει πᾶσα ἡ γῆ, χορεύει καὶ
γεραίνει, σὲ τὴν χαρᾶς ἀρρήτου, ἀποπληρῆσαν
τὸ ἀνθρώπινον.

Φιλίας με δολίας τῆς τῶν παθῶν, καὶ ἐχθρῆ
καθ' ἐκάστην πειράζοντος, ἀμαρτιῶν, βάρ-
ει ῥαθυμίας τε χαλεπῆς, ἀπαγωγῆς πανάχραν-
τε, καὶ αἰχμαλωσίας καὶ προνομῆς, τῷ σῷ
προσπεφυγότα, ἐλεεί διὰ τάχους, ὡς συμπαθῆς
Ἀγνὴ ἀπάλλαξον.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὅπαντα ὑπὲρ ἔννοιαν, τὰ σὰ ποιήσας Ἀ-
χραντε, τὴν σὴν Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην, ἐ-
τίμησεν ἀφθαρσία, τῇ πόλει σου κραταίωμα,
δοὺς ταύτην καὶ ἀσφάλειαν· ἧς καὶ νῦν τὴν
κατάθεσιν, περιχαρῶς ἐκτελοῦντες, πανηγυρί-
ζομεν πόθῳ.

(*) Ἐκ τοῦ Ἄσματος τῶν Ἀσμάτων τοῦ Σολομώντος, εἶθα
φρσί· «Ἰδοὺ ἡ κλίνη τοῦ Σολομών, ἐξήκοντα
δυνατοὶ κύκλω αὐτῆς ἀπὸ δυνατῶν Ἰσραήλ·
πάντες κατέχοντες ῥομφαίαν, δεδιδασμένοι
πόλεμον» (Κεφ. γ'. 7-8). Τί δὲ δηλοῖ κυρίως ἡ κλίνη
αὕτη, καὶ τίνας οἱ ἐξήκοντα δυνατοὶ, ἐρμηνεύουσιν ἀκριβῶς
οἱ Δεῖοι Πατέρες.

Ἔτερον ὁμοιον.

Κυρία πάντων πέλυσσα, τῶν ποιημάτων Δέ-
σποινα, καὶ πλήρης ὄντως σοφίας, τῆς
ὑπερφώτου ὡς Μητῆρ, Θεοῦ τοῦ παντοκράτο-
ρος, φωτός καὶ Δείας γνώσεως, καὶ χάριτός με
πλήρωσον, τῇ συμπληρώσει τῶν ὕμνων, σὲ τῆς
ἀγνῆς Θεοτόκου.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλο-
μεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς ὑπέρλαμπρον στέφανον, Θεοτόκε πανά-
χραντε, τὴν ἀγίαν Ζώνην σου περιέθετο,
ἡ Ἐκκλησία καὶ χαίρουσα, φαιδρύνεται σήμε-
ρον, καὶ χορεύει μυστικῶς, ἐκβοῶσά σοι Δέ-
σποινα· Χαῖρε στέφανε, καὶ διάδημα Δεῖον·
χαῖρε μόνη, τῆ πληρώματός μου δόξα, καὶ εὐ-
φροσύνη αἰώνιος.

Σὺ πανάχραντε Δέσποινα, κραταίον περιτεί-
χισμα, ἀρράγες τε σῆριγμα καὶ διάσωσμα,
τῷ σῷ λαῷ καὶ τῇ πόλει σου, ὑπάρχουσα δέ-
δωκας, ὡς φαιδρᾶν περιβολὴν, τὴν ὑπέρτιμον
Ζώνην σε, περισσώζουσαν, συμφορῶν ἐκ παντοίων
τῆς ἐν πίστει, καὶ ζεούσῃ προθυμῇ, ταύτην
τιμῶντας Δεόνυμφε.

Ὁναός σου Πανάχραντε, ὡς πηγὴ ἀνεξάν-
τλητος, τῶν θαυμάτων σήμερον ἀναδέ-
δεικται· οἱ ποταμοὶ γὰρ τῆς χάριτος, ἀφθόνως
προχέονται, τῆς ἀγίας σου σοροῦ, καὶ πιστῶν
τὴν διάνοιαν, κατευφραίνουσι, τῶν ἐν πίστει
καὶ πόθῳ σοὶ βωόντων· Ἡ χαρὰ καὶ εὐφροσύ-
νη, καὶ ἡ ζωὴ σὺ ὑπάρχεις ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ὡς σέφανον ὑπέρλαμπρον, πανάχραντε Θεο-
τόκε, τὴν Ζώνην σου τὴν ἀγίαν, ἡ Ἐκκλη-
σία τοῦ Θεοῦ περιέθετο, καὶ φαιδρύνεται χαί-
ρουσα σήμερον, καὶ μυστικῶς χορεύει, Δέσποι-
να ἐκβοῶσά σοι· Χαῖρε διάδημα τίμιον, καὶ
στέφανε τῆς Δείας δόξης· χαῖρε ἡ μόνη δόξα
τοῦ πληρώματος, καὶ αἰώνιος εὐφροσύνη· χαῖρε
τῶν εἰς σὲ προσρεχόντων, λιμὴν καὶ προσασία,
καὶ σωτηρία ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἑυπικά, καὶ ἐκ τῶν
Κανόνων ἡ γ'. καὶ ε'. Ὡδὴ. Ἀπόστολος.

Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιοῦματα.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἀναστάσα Μαριάμ.

Κοινωνικόν. Ποτήριον Σωτηρίου λήψομαι.

MAR 6 1884

~~CANCELLED~~
DEC 24 1884

~~CANCELLED~~
16 25 68 7

3 2044 105 539 738

